

Giới thiệu Tuyệt Ưng Lĩnh Chủ

Ở tỉnh An Dương của đế quốc, có một lãnh địa quý tộc rất nhỏ và tầm thường, gọi là—— Tuyệt Ưng Lĩnh!

Chuyện cũ sẽ bắt đầu từ nơi này!

**

Sau « Mãng Hoang Kỳ » « Thôn Phệ Tinh Không » « Cửu Đình Kí » « Bàn Long » « Tinh Thần Biến » « Thốn Mang » « Tinh Phong Truyền Thuyết », đây là bộ tiểu thuyết thứ tám của lão Cà Chua!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Tuyệt Ưng lĩnh

Mùa đông năm 9616, lịch Long Sơn.

Ở thị trấn Nghi Thủy, quận Thanh Hà, tỉnh An Dương.

Một bé trai môi hồng răng trắng, mặc áo lông màu trắng được cắt may khéo léo đang bay nhảy một cách linh hoạt giữa núi rừng. Đứa bé khoảng chừng tám, chín tuổi, đeo một túi mâu, tay phải cầm một cái mâu ngắn, có chuôi bằng gỗ màu đen. Nó đang đuổi theo một con hươu rừng hốt hoảng chạy trốn phía trước, làm lá cây xung quanh rung lên khiến tuyết đọng rơi xuống rì rào.

"!"

Cậu bé đang nhảy lên không trung bỗng nhiên gió đoàn mâu lên cao, hơi ngửa người ra sau, sức mạnh từ eo truyền đến cánh tay phải, vung một cái!

Xoạt!

Đoàn mâu trong tay nó phá không bay ra, xoẹt qua một đám lá cây, xuyên qua khoảng cách hơn ba mươi mét, lướt sát lưng con hươu rừng, sau đó đâm sâu vào trong lớp tuyết. Ấy vậy mà chỉ vền vền lưu lại một vết máu ở phần lưng của con thú, chỉ khiến nó càng chạy thực mạng vào sâu trong rừng núi, sắp sửa chạy mất.

Đột nhiên nghe vèo, một hòn đá bay ra.

Hòn đá hóa thành một vết sáng xẹt qua núi rừng, bay hơn trăm thước, ầm một tiếng, xuyên qua thân một cây đại thụ rồi bắn vào trong đầu con hươu rừng kia. Lớp xương sọ cứng rắn của con hươu rừng cũng thế không đỡ nổi, nó lao đảo chạy thêm được chục mét theo quán tính, rồi ngã ầm ầm xuống đất, làm vô số tuyết đọng rơi rì rào xung quanh.

"Cha." Cậu bé quay đầu nhìn về phía xa xa, hơi bất đắc dĩ nói: "Cha không nên ra tay chứ, con gần bắn trúng nó rồi."

"Cha không ra tay thì con hươu rừng kia đã chạy mất rồi. Đoàn mâu của con vẫn còn kém chính xác khi vừa chạy nhanh vừa ném, chạng vạng hôm nay quay về luyện thêm 500 lần đoàn mâu."

Âm thanh hùng hồn truyền đến từ xa xa, sau đó hai bóng người sóng vai đi tới.

Một người đàn ông trung niên khá cường tráng, tóc đen, mắt đen, lưng đeo một hòm binh khí. Một bóng người khác thì còn khô ngô cường tráng hơn, cao hơn hai mét, cánh tay to hơn cả bắp chân người thường, nhưng hấn có cái đầu như sư tử, chính xác là thân người đầu sư tử với mái tóc vàng hoe rói bù! Người này hóa ra là 'Sư nhân', khá hiếm thấy trong số các thú nhân, hấn cũng đang đeo một hòm binh khí.

"Đồng Tam, cậu thấy con trai của tôi lợi hại không, năm nay chỉ mới tám tuổi đã có sức lực ngang ngửa với người lớn rồi." Người đàn ông trung niên cười nói.

"Hừm, Tuyệt Ưng quả rất lợi hại, tương lai chắc chắn sẽ mạnh hơn anh." Sư nhân trên ghé.

"Đương nhiên rồi, lúc tôi tám tuổi vẫn còn đang chơi đùa với lũ nhóc trong thôn, chẳng biết gì, cũng may sau này gia nhập quân đội mới có cơ hội tu luyện đấu khí!" Người đàn ông trung niên cảm khái nói: "Phận làm cha, dù không cho con trai được nhiều điều kiện tốt, nhưng nếu có thể thì tôi chắc chắn sẽ dốc hết cho nó, cố gắng bồi dưỡng nó."

"Đồng Bá, anh có thể từ một bình dân trở thành Thiên Giai kỳ sĩ, lại có thể mua lãnh địa trở thành một quý tộc, đã rất lợi hại." Tráng hán sư nhân cười nói.

Người đàn ông trung niên này chính là lãnh chúa của lãnh địa hơn trăm dặm xung quanh —— Nam tước Đông Bá Liệt!

Nam tước là tước vị quý tộc thấp nhất ở 'Long Sơn đế quốc' của họ Hạ, khi mới lập nước, chuyển trao tặng tước vị quý tộc còn rất nghiêm ngặt, nhưng bây giờ đế quốc đã thành lập được hơn chín ngàn năm, đã dần trở nên mục nát, thậm chí còn được cho phép chính thức buôn bán một ít tước vị thấp.

Lúc trước Đông Bá Liệt cùng thế tử bởi vì có con trai, mới quyết định mua lại tước vị quý tộc và một khu lãnh địa, đặt tên là —— Tuyết Ưng lĩnh! Cùng tên với con trai của bọn họ. Qua đó có thể thấy được sự thương yêu họ dành cho đứa con trai này.

Đương nhiên đây cũng chỉ là một lãnh địa nhỏ trong huyện Nghi Thủy mà thôi.

"Tôi tới hai mươi tuổi mới tu luyện ra đấu khí, nhưng con trai của tôi thì khác, năm nay nó mới tám tuổi, tôi tính khoảng chừng mười tuổi nó sẽ có thể tu luyện ra đấu khí rồi, ha ha, chắc chắn là mạnh hơn tôi nhiều." Đông Bá Liệt nhìn đứa bé trai kia, trong mắt tràn ngập sự chiều chuộng cùng mong mỏi của một người cha dành cho con mình.

"Nhìn sức lực của nó, chắc khoảng chừng mười tuổi là được rồi." Sư nhân cũng tán thành.

Bọn họ đã trải qua rất nhiều chuyện, có nhiều kinh nghiệm, ánh mắt hẳn rất chuẩn xác.

"Cha, cha ở xa như vậy mà ném cục đá cũng có thể xuyên qua cây đại thụ to thế này?" Cậu bé đang đứng bên cạnh cây đại thụ kia, dang hai tay cũng không thể ôm xuể, trên thân cây này có một lỗ thủng lớn.

"Cây đại thụ to như vậy nếu để con chém từ từ cũng phải mất rất lâu."

"Thấy rõ sự lợi hại của Thiên Giai kỳ sĩ chưa."

Người đàn ông sư nhân nói, Đông Bá Liệt cũng cười đầy đắc ý, trước mặt con trai thì ông bố nào chẳng muốn khoe khoang.

"Có lợi hại bằng Thần không?" Bé trai cố ý bêu môi.

"Thần?" Đông Bá Liệt, sư nhân Đồng Tam nhất thời im lặng.

'Long Sơn đại đế', người khai sáng đế quốc Long Sơn, chính là một vị thần linh mạnh mẽ, hầu như hết thảy con dân trên thế giới đều biết chuyện này. Đông Bá Liệt cũng được xem là một vị tướng dũng mãnh trong quân đội, nhưng so với Thần ư? Vốn chẳng thể nào so được.

"Xem ra chàng vạng hôm nay luyện thêm 500 lần đoàn mâu vẫn chưa đủ, ừ thì, thêm một ngàn lần đi." Đông Bá Liệt sờ sờ môi nói.

"Cha!" Bé trai tròn mắt lên: "Cha, cha..."

"Để xem con còn dám cãi tay đôi với cha nữa không, phải nhớ kỹ, cãi nhau với cha thì con chỉ có thiệt thân thôi, được rồi, về thôi." Đông Bá Liệt nói.

Sư nhân 'Đồng Tam' móc trong ngực ra một cái còi đen, đặt bên mép thổi ra thanh âm trầm thấp, vọng khắp núi rừng.

Rất nhanh, có hai mươi tên binh lính mặc áo giáp từ xa chạy tới.

"Mang con mới về." Đông Bá Liệt phân phó.

"Vâng, thưa Lãnh Chúa." Các binh sĩ đều cung kính tuân lệnh.

Đông Bá Liệt, sư nhân mang theo bé trai Tuyết Ưng đi tới chỗ cao nhất của ngọn núi này, nơi này đang có rất nhiều ngựa cùng với gần trăm tên lính, trên đất tuyết trắng trải có một tấm thảm lông màu trắng cực lớn, một cô gái mặc áo bào tím với khí tức thần bí siêu nhiên đang ngồi trên đó. Bên cạnh cô còn có một đứa nhỏ đáng yêu đang đi chập chững. Đám binh sĩ khi nhìn về phía cô thì đều mang theo vẻ kính nể.

Bởi vì cô gái mặc áo bào tím này là một pháp sư cường đại!

"Thạch đầu, mau nhìn xem ai về kìa." Cô gái mặc áo bào tím cười nói, đứa bé hai ba tuổi kia lập tức quay đầu nhìn lại, vừa nhìn thì đã sáng mắt lên.

"Anh, anh ôm." Đứa bé lắc lắc miệng vội vàng chạy tới.

Cô gái mặc áo bào tím mỉm cười nhìn cảnh này.

"Thạch Đầu." Cậu bé Tuyết Ưng lập tức bước tới rồi ngồi xổm xuống, đệ đệ Thanh Thạch chạy tới nhào đến trong ngực của hắn:

"Anh ôm, anh ôm."

Tuyết Ưng ôm rồi hôn em trai của mình.

"Thạch Đầu, ngày hôm nay săn được một con hươu rừng nha, em xem." Tuyết Ưng chỉ vào con hươu rừng được bình sĩ nhắc ở phía sau.

"Hươu rừn? Hươu rừn?" Thanh Thạch tròn to đôi mắt đen lay láy, miệng nói bi bô không rõ.

Đệ đệ 'Đồng Bá Thanh Thạch' chỉ mới hai tuổi, tuy rằng cố gắng nói chuyện, nhưng cũng chưa nói được rõ ràng.

"Là hươu rừng, một loại dã thú ở sau núi nhà chúng ta." Tuyết Ưng nói.

"Tuyết Ưng, bế em tới cho mẹ đi." Cô gái mặc áo bào tím đứng dậy đi tới.

"Vâng, mẹ." Tuyết Ưng bế em trai tới.

"Mẹ mang theo một ít bánh hoa quế còn nóng, ở trong rổ đó, con mau mau đi ăn đi."

"Bánh ngọt?" Mắt Tuyết Ưng sáng lên, nôi con thềm, cảm giác nước miếng sắp chảy ra tới nơi. Nó lập tức chạy vội tới.

"Con cũng muốn ăn, con cũng muốn ăn." Đệ đệ Thanh Thạch lập tức giẫy dụa trong lòng mẹ, nhắc tới 'ăn bánh ngọt' nó luôn tích cực nhất, còn lúc bình thường ăn cơm thì lại rất không nghe lời.

"Đương nhiên là có phần con, cái đồ nhóc tham ăn." Cô gái mặc áo bào tím nhìn Đồng Bá Liệt cùng sư nhân Đồng Tam đi từ ngoài vào:

"Hai người bọn anh cũng nhanh lên đi, em đã chuẩn bị đồ ăn cho hai người."

"Ha ha... Chủ nhân không chỉ có phép thuật lợi hại, tài nấu ăn cũng khéo." Sư nhân nói.

Gã sư nhân này khi còn trẻ từng là nô lệ rồi trở thành người hầu của cô gái mặc áo bào tím. Tuy rằng nhiều năm qua đi, tình cảm cũng giống như người thân, nhưng sư nhân vẫn luôn một mực gọi nàng là 'Chủ nhân'.

...

Tuyết Ưng ăn uống no nê xong nhìn về phía xa, bởi vì nơi họ cắm trại là ở trên đỉnh núi, nhìn ra xa xa cũng có một chút núi non, còn lại rất nhiều đất ruộng, nhìn đến đâu cũng là lãnh địa của nhà mình. Cha mẹ cũng bởi vì năm đó sinh ra mình mới dùng những tháng ngày mạo hiểm, mua lại tước vị quý tộc và một khu lãnh địa, vùng lãnh địa này còn được đặt tên là —— Tuyết Ưng lĩnh!

Đồng Bá Tuyết Ưng từ từ xoay người, vẻ mặt đầy thỏa mãn.

Có cha mẹ săn sóc, có em trai đáng yêu, và nhiều con dân hiền lành trong lãnh địa.

Đồng Bá Tuyết Ưng thật sự hài lòng với cuộc sống này...

Điều duy nhất khiến hắn hơi đau đầu là chuyện cha bắt hắn tập luyện quá khắc khổ.

"Luyện thêm một ngàn lần đoán mâu, vốn dĩ đã một ngàn lần rồi... Còn thương pháp, còn có..." Khuôn mặt nhỏ của Đồng Bá Tuyết Ưng nhăn lại như một quả mướp đắng.

Màn đêm buông xuống, một vầng trăng khuyết lơ lửng treo trên không.

Gió đang rít gào.

"Ầm~~~~"

Trên bầu trời cách xa mặt đất mấy ngàn mét, có con chim khổng lồ nhìn tựa như đám mây đen đang bay vút qua.

Con chim to lớn này lúc đuổi cánh ra phải hơn hai mươi mét, lại có tới bốn cánh. Tốc độ bay của nó đạt gần tốc độ âm thanh. Đây chính là 'Ngốc Thứ bốn cánh' (Kền Kền bốn cánh), một con ma thú cực hung dữ và đáng sợ. Lúc này, trên lưng con Ngốc Thứ bốn cánh có hai bóng người đang ngồi khoanh chân, một người đàn ông mặc giáp bạc, một mặc áo bào tro, tay cầm trượng gỗ tím sẫm.

"Đến đâu rồi?" Người mặc áo bào tro hỏi.

"Bẩm chủ nhân, đã tới địa phận huyện Nghi Thủy, ước chừng còn khoảng một tiếng nữa là có thể đến Tuyết Ưng lĩnh." Nam tử mặc giáp bạc quan sát phía dưới, ánh mắt lạnh lẽo, nhìn rõ vị trí phía dưới.

"Một tiếng nữa là có thể nhìn thấy cô em gái kia của ta rồi." Trong giọng nói của người mặc áo bào tro mang theo thứ tâm tình rất phức tạp,

"Thật sự là trốn rất giỏi, dưới sự tra xét của gia tộc chúng ta mà có thể trốn được tận mười lăm năm..."

Ngốc Thứ bốn cánh bay trong đêm đen, thẳng đến Tuyệt Ứng linh!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Siêu phàm

Đêm xuống.

Đông Bá Tuyệt Ứng đang đọc sách trên chiếc giường ấm áp. Đèn hỏa tinh bên cạnh chiếu sáng cả gian nhà.

Sách tên là “Mười Kỵ Sĩ Siêu Phàm”.

Đây là tiểu thuyết dạng truyện ký ghi lại chuyện xưa. Đông Bá Tuyệt Ứng rất thích xem chuyện xưa, đặc biệt là một ít truyền thuyết cũ về “Siêu Phàm”. Vốn là quý tộc, lại có người mẹ làm pháp sư, cộng thêm lượng sách lưu trữ lớn... Từ nhỏ Đông Bá Tuyệt Ứng đã biết rất nhiều thường thức.

Như là việc kỵ sĩ được chia làm Nhân giai, Địa giai, Thiên giai, Lư Tinh, Ngân Nguyệt, Xung Hào và “Siêu Phàm”, tổng cộng bảy cấp bậc.

Trong đó thì Nhân giai, Địa giai, Thiên giai được coi là kỵ sĩ bình thường.

Lư Tinh, Ngân Nguyệt, Xung Hào lại được coi là kỵ sĩ Tinh Thần.

Còn trên kỵ sĩ Ngôi Sao chính là Siêu Phàm.

Ba cấp bậc lớn này rất khó vượt qua! Như cha nó và chú Đồng cũng mới là Thiên giai kỵ sĩ mà thôi.

Còn kỵ sĩ Tinh Thần ư? Kỵ sĩ Tinh Thần chính là những người sáng chói như vì sao trên chiến trường, vô số mũi tên vây công cũng không thể làm bọn họ bị thương. Bọn họ có thể giết tướng địch giữa ba quân, ngang dọc vô địch.

Tuy nhiên những thứ sức mạnh đó đều thuộc về người phàm.

Mặc dù một người Xung Hào kỵ sĩ có thể hủy diệt mười vạn đại quân đi chăng nữa, dù có danh xưng “Quân đoàn một người”, “Cực hạn phàm nhân”, hay “Sức mạnh gần như thần linh”, thì chung quy vẫn là sức mạnh phàm nhân. Dùng thật nhiều người vẫn có thể giết họ.

Nhưng bước vào Siêu Phàm thì khác!

Đó là sự khác biệt về “chất”, đó là cú nhảy vọt toàn bộ cấp độ sống. Người đó đã không còn là người phàm, mà là sinh mệnh Siêu Phàm. Dù có bao nhiêu người phàm cũng chẳng thể giết được bọn họ, thậm chí không thể làm họ bị thương. Số lượng với bọn họ đã không còn ý nghĩa. Bọn họ nắm giữ sức mạnh khó tin, vượt qua vật chất!

Cả thần linh cũng rất kiêng kỵ bọn họ.

Như trong truyền thuyết có người khổng lồ dung nham cao ngàn mét, có Luyện Ngục Đại Ác Ma bên trong vực sâu, cũng đều là sinh mệnh Siêu Phàm. Mà loài người cũng có thể nhờ vào sự tu luyện để trở thành ‘Siêu Phàm’.

Các cường giả Siêu Phàm loài người có thể đẩy lùi ác ma xâm lấn, giết chết tất cả những kẻ dám phản kháng!

Bọn họ là sức mạnh bảo vệ loài người, làm tất cả dị tộc phải kính sợ!

“Nếu mà mình có thể trở thành kỵ sĩ Siêu Phàm thì tốt quá. Lúc đó sẽ tóm mấy con Ác ma chơi đùa, kiếm một con Rồng bị làm thú cưỡi và tìm thần linh uống rượu chung.” Đông Bá Tuyệt Ứng vừa đọc truyện vừa cười hí hửng, tựa như nó đang hóa thành kỵ sĩ Siêu Phàm trong truyện. Bỗng ...

"Keng!"

Đèn Hỏa tinh bên cạnh tự động tắt.

"A, sao đèn hỏa tinh lại tắt rồi? Sớm thế?" Đông Bá Tuyệt Ứng vốn đang đọc sách rất cao hứng bỗng nhăn nhó đau khổ, "Có người mẹ làm pháp sư thật sự rất đáng thương a, cả đèn hỏa tinh đến giờ cũng tự động tắt."

“Hừm, thôi ngủ!”

Không có ánh đèn, còn biết làm gì khác ngoài đi ngủ.

Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu ngủ say. Nó mơ mình hóa thân thành kỵ sĩ Siêu Phàm, không gì không làm được. Đang ngủ mà nó cũng nhoén miệng cười, hiển nhiên mơ rất ngọt ngào.

Giờ khắc này vợ chồng Đông Bá Liệt cũng đang ở trên giường chuẩn bị nghỉ ngơi.

“Đông Bá, gần đây em luôn cảm thấy không yên lòng.” Người vợ đang nằm trong lòng chồng.

“Đừng lo A Du à, chúng ta đã ở thành Nghi Thủy tám năm sống êm gió lặng. Gia tộc của em vẫn chưa tìm đến, em cứ yên tâm đi không sao đâu. Cả nhà mình sẽ vẫn sống yên ổn mười năm, hai mươi năm nữa...đến lúc đầu bạc. Bọn họ sẽ không tìm được chúng ta, mãi mãi cũng không tìm được.”

Đông Bá Liệt nhẹ nhàng ôm lấy vợ mình.

Người vợ dựa đầu vào ngực chồng.

Nàng không nói thêm gì nữa. Nàng rất rõ ràng sự mạnh mẽ của gia tộc mình. Chỉ sợ rồi sẽ có ngày bị bắt được.

Khóe miệng nàng hơi cười. Nàng không hề hối hận lựa chọn năm đó chút nào. Nếu hồi đó nghe theo gia tộc mới là tai nạn. Nàng chạy khỏi nhà đi mạo hiểm khắp nơi, rồi sớm chiều ở bên người yêu. Giờ lại có hai đứa con trai đáng yêu nữa, sao không thỏa mãn cho được.

“Đông Bá, anh sẽ có ngày hối hận chứ?” Người vợ nhẹ giọng nói, “Một khi bị tóm, bọn họ sẽ không bỏ qua cho anh.”

“Em và anh bao nhiêu lần vào sinh ra tử rồi còn hỏi như thế sao?” Đông Bá Liệt cười nói.

“Vâng.”

...

Đêm đã khuya, pháo đài cũng rất yên tĩnh.

Ngoại trừ binh lính đang canh phòng, hầu như tất cả đều đang say giấc nồng.

"Àm ~~~" một con chim lớn như đám mây đen bay vút tới, tiếng xé gió ầm ầm ầm làm một ít cửa sổ thủy tinh của pháo đài chấn động.

"Đến rồi." Người áo bào tro lộ ra ánh mắt phức tạp, "Em gái à... Thật không muốn bắt em đi chút nào."

"Đề phòng!!!"

Sư nhân Đồng Tam gào một tiếng hùng hồn vang vọng toàn bộ pháo đài.

"Là sư nhân của Thú nhân tộc?" Nam tử giáp bạc đang quan sát phía dưới bỗng hiểu kỳ nói.

“Là một tên sư nhân nô lệ do gia tộc phân phối cho em gái ta năm đó. Không ngờ là nhiều năm như vậy tên sư nhân này vẫn đi theo em gái ta, khá trung thành đấy.” Người áo bào tro nhìn thấy sư nhân thì nhớ lại hình ảnh hắn bị giam ở trong lao tù lúc còn là thiếu niên. Không ngờ nó vẫn yên tĩnh theo bên người em gái, bây giờ đã hùng tráng như thế kia.

Pháo đài phía dưới có diện tích hai dặm, chia làm ngoại thành bảo cùng nội thành bảo. Ngoại thành bảo có bốn doanh binh lính cùng với người hầu. Hơn nữa kỵ sĩ có thể đem theo gia quyến sống ở ngoại thành bảo. Vào ban đêm trên tường thành ngoại thành bảo đều được một doanh binh sĩ tuần đêm trông coi.

"Có kẻ địch."

"Có kẻ địch."

Trên tường thành lúc này có ba trăm tên lính, mỗi người cầm lấy nỏ lớn màu đỏ bên cạnh. Trên nỏ lớn đã sớm để tốt cung tên thô to đem ngấm vào kên kên bốn cánh ở xa trên không trung.

"Người đi đi." Người áo bào tro dặn dò.

"Vâng." Nam tử mặc giáp bạc nhảy xuống từ trời cao. Ở độ cao gần năm mươi sáu mét thế mà hắn không cần bất kỳ bước đệm, hai chân ầm ầm rơi vào trên mặt đất được lát đá của pháo đài. Chỉ thấy mặt đất chấn động, phiến đá dưới chân đều nứt vỡ bốn phía.

Nam tử giáp bạc nhìn về phía trước, giờ khắc này hai vợ chồng Đông Bá Liệt cũng đã đi ra, thậm chí cả Đông Bá Tuyết Ưng cùng em trai Thanh Thạch cũng đã thức dậy.

Bên ngoài có tiếng gào, còn có tiếng ầm ầm, làm sao mà ngủ được.

"Có chuyện gì xảy ra thế?" Đông Bá Tuyết Ứng ôm em trai đứng phía sau cha mẹ.

"Mặc Dương Du!" Nam tử giáp bạc đứng trên đất trống của pháo đài, mặc kệ rất nhiều binh lính ở chỗ cao trên tường thành giờ nọ lớn quay về hắn từ xa xa, hần lạnh lùng nói, "Đã đến mức này, cô còn muốn gắng chống đối sao? Ngoan ngoan đi theo chúng ta thì hơn."

"Nhìn xung quanh nhà ngươi đi." Đông Bá Liệt quát lên.

Nam tử giáp bạc nhìn quét qua chu vi, trên tường cao của pháo đài ở xa xa, trên mặt đất còn có một ít binh lính vây quanh, từng người giờ nọ lớn màu đỏ sậm. Con ngươi của nam tử giáp bạc hơi co rút lại, bèn lập tức cười nói: "Phá Tinh Nỗ, ghê gớm thật, một lãnh địa nhỏ bình thường ở trong thị trấn, lại có thể trang bị nhiều Phá Tinh Nỗ như vậy ư? Nhiều Phá Tinh Nỗ như vậy mà vây công một mình ta thì quả thực có hi vọng giết chết ta."

"Ngươi là kỵ sĩ Lưu Tinh cao quý, nếu như một chọi một, trong pháo đài chúng ta không ai là đối thủ của ngươi." Đông Bá Liệt nói rằng, "Nhưng có năm trăm Phá Tinh Nỗ, mỗi một cái đều có thể làm ngươi bị thương. Nếu đồng thời vây công ngươi, còn có mấy người chúng ta ra tay nữa... Vẫn có hi vọng giết được ngươi."

"Nơi này là lãnh địa của gia tộc Đông Bá." Cô gái áo bào tím Mặc Dương Du cũng nói, "Ngươi xâm nhập lãnh địa của một vị quý tộc, là khiêu khích gia tộc chúng ta. Chúng ta hoàn toàn có thể đánh chết ngươi, ngươi chỉ có chết uổng thôi."

Theo pháp luật đế quốc, quý tộc nắm giữ đặc quyền. Lãnh địa của quý tộc càng là không thể xâm phạm.

"Hai vợ chồng cô đừng cố chống đối nữa, đi theo ta thì hơn." Nam tử giáp bạc cau mày.

"Quý tộc được che chở bởi pháp luật của đế quốc, lẽ nào ngươi muốn bắt đi hai vị quý tộc, làm trái pháp luật đế quốc?" Cô gái áo bào tím Mặc Dương Du lạnh lùng nói.

"Tiểu Du."

Một âm thanh hơi khàn khàn truyền đến.

Tất cả mọi người đều ngừng đầu nhìn lại. Họ thấy một người mặc áo bào tro cầm pháp trượng trong tay đứng trên lưng con chim lớn giữa bầu trời. Bỗng nhiên một luồng uy năng đáng sợ hội tụ lại, chỉ thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện đám mây dày đặc, trong đám mây có vô số sấm sét đang lấp ló khắp nơi. Ở rất nhiều nơi trong pháo đài phía dưới đột nhiên xuất hiện từng tia điện. Tia điện trong đêm tối nhìn cực kỳ lấp lánh đẹp đẽ. Những tia điện này rơi vào trên người đám binh sĩ. Chỉ thấy họ lập tức kêu thảm thiết rồi co giật, đoạn ngã nhào trên đất, Phá Tinh Nỗ cũng rơi xuống.

Chỉ cần vung tay vung chân cũng làm mấy trăm binh sĩ mất hết khả năng chống cự. Tuy thế có thể nói hắn đã hạ thủ lưu tình, bằng không hết thảy binh sĩ đều đã cháy thành than rồi.

Kèn kèn bốn cánh trên không cũng bay xuống, sau đó người áo bào tro đi xuống. Hắn xóc mũ trùm đầu để lộ ra một khuôn mặt có hơi trắng xám nhưng vẫn đẹp trai. Khuôn mặt thanh niên áo bào tro này có bảy, tám phần mười tương tự với Mặc Dương Du.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 3: Chia lìa

Tuyết Ứng ôm em trai đứng bên cạnh, vừa lo lắng vừa giật mình, người đàn ông áo xám này là anh trai của mẹ sao?

"Anh, đã nhiều năm rồi." Mặc Dương Du nở nụ cười, "Có thể lại nhìn thấy anh thật sự là rất vui, anh đã bước vào cảnh giới Tinh Thần, là Ngân Nguyệt pháp sư?"

"Ừm." Người đàn ông áo xám gật gù.

Pháp sư cảnh giới Tinh Thần, 3 cấp bậc lớn là Lưu Tinh, Ngân Nguyệt, Xung Hào.

Người đàn ông áo xám này hóa ra là Ngân Nguyệt pháp sư.

Ở trong Mặc gia, địa vị hắn cũng khá cao.

"Tự mình phấn đấu trở thành Ngân Nguyệt pháp sư, ở thế hệ tuổi trẻ của gia tộc cũng xếp hạng thứ ba đi." Mặc Dương Du hâm mộ nói, "Khi nào anh trở thành Xung Hào Đại pháp sư, thế thì không tầm thường rồi."

"Trong gia tộc đến nay đều không có Xung Hào Đại pháp sư, muốn bước vào cấp Xung Hào khó biết bao." Thanh niên áo xám thở dài nói.

Cấp Xung Hào...

Mang ý nghĩa, ở toàn bộ đế quốc Long Sơn đều nắm giữ một danh hiệu đặc hữu! Đây là nhân vật đáng sợ giá trị tuyệt đối được tôn kính, đặt đến cực hạn của người phạm! Tiến thêm một bước nữa chính là sinh mệnh Siêu Phạm

Ngân Nguyệt pháp sư này nhìn có vẻ lợi hại, có thể dễ dàng hủy diệt một nhánh quân đội, nhưng ở trước mặt một vị Xung Hào... E rằng không thể thi triển ra phép thuật được.

"Em vi phạm pháp quy của dòng họ, em phải biết, gia tộc chúng ta truyền thừa hơn một ngàn năm chính nhờ dựa vào pháp quy của dòng họ!" Người đàn ông áo xám nói, "Không có quy củ, gia tộc dù có hưng thịnh đến mấy rồi cũng sẽ suy tàn, gia tộc chúng ta có lúc xuống dốc nhưng hiện tại vẫn đang hưng thịnh. Tất cả phải dựa vào tộc quy, mà vi phạm tộc quy, nhất định phải đến chịu sự trừng phạt."

"Nói cho ta sự lựa chọn của em đi." Người đàn ông áo xám nói.

Nhất thời bầu không khí động lại, mấy người bên cạnh như Đông Bá Liệt, Sư nhân Đồng Tam, Tuyết Ứng đang ôm em trai, mỗi người đều vô cùng lo lắng.

"Em là quý tộc, em được pháp luật đế quốc che chở! Anh không thể vi phạm pháp luật đế quốc bắt chúng em đi, anh tuy mạnh mẽ, nhưng làm trái lại pháp luật đế quốc... Anh cũng chỉ có chết." Mặc Dương Du nhìn chằm chằm anh trai mình.

"Quý tộc?"

Người đàn ông áo xám lắc đầu, "Không tới thời khắc cuối cùng em thật sự không từ bỏ ý định sao, em gái, nhìn xem, ta lần này đến, xác thực mang theo dụ lệnh tới đây."

Mặc Dương Du, Đông Bá Liệt, Sư nhân đều biến sắc.

Người đàn ông áo bào xám đưa tay phải ra, tay phải đột nhiên xuất hiện một quyển sách màu vàng, hần mở sách một luồng sức mạnh thần bí tràn ngập ra, Tuyết Ứng đang ôm em trai cũng cảm nhận được nguồn sức mạnh này, chỉ cảm thấy siêu nhiên thần bí, không kim lòng được cảm giác kinh nể.

"Đế quốc pháp lệnh, Mặc Dương tộc dụ lệnh, gia tộc con cháu Mặc Dương Du, phán phạt cấm đoán trăm năm! Nam tước Đông Bá Liệt, phán phạt khổ dịch trăm năm! Người thi hành, Mặc Dương Sâm!" Âm thanh của người đàn ông áo bào xám vang vọng pháo đài.

Đông Bá Liệt và Mặc Dương Du vợ chồng hai người nhìn nhau, có sự giải thoát.

"Cấm đoán trăm năm? Khổ dịch trăm năm? Quá lâu, thật sự quá lâu." Sư nhân ở một bên cuống lên, "Người bình thường tuổi thọ cũng là khoảng trăm năm, coi như bước vào cấp Tinh Thần, tuổi thọ cũng là hơn một trăm tuổi, bọn họ đã lớn như vậy, lại cấm đoán trăm năm khổ dịch trăm năm... Không phải vẫn cấm đoán đến chết, khổ dịch đến chết sao?"

"Không, cậu, cậu là người thi hành, cậu cứu cha mẹ cháu với, hãy cứu bọn họ." Tuyết Ứng đang ôm em liền hô lên.

Một tiếng 'Cậu' để người đàn ông áo bào xám run người.

"Không cứu được bọn họ, không ai cứu nổi họ, Mặc Dương gia tộc chúng ta tộc quy nghiêm ngặt, ai tới biện hộ cho cũng không có tác dụng." Người đàn ông áo bào xám lắc đầu.

"Huhu, huhu..." Em trai Thanh Thạch trong lồng ngực đang khóc, Thanh Thạch mới hai tuổi còn không hiểu lắm, nhưng nó có thể cảm giác được không khí chung quanh.

Tuyết Ứng cũng muốn khóc.

Nhưng hần càng lo lắng, hần đã tám tuổi, rất hiểu chuyện, cha mẹ bị cấm đoán trăm năm khổ dịch trăm năm, vậy đúng là bị trừng phạt đến ngày chết mà! Cha mẹ mình, người thân quan trọng nhất của mình!

"Cứu cứu cha mẹ cháu, cứu cứu cha mẹ cháu." Trong mắt của Tuyết Ứng nước mắt chảy ra, "Cậu, cậu nhất định có cách, có cách."

"Tuyết Ứng đừng khóc, Thạch Đầu con cũng đừng khóc." Mặc Dương Du đi tới ngồi xuống ôm lấy hai đứa con trai, nàng quay đầu nhìn về phía người đàn ông áo bào xám, "Cho em cùng Đông Bá một chút thời gian, được không?"

"Được." Người đàn ông áo bào xám gật đầu.

Trên một ngọn núi cao không tên tại Tuyết Ứng lĩnh, có một toà nhà gỗ.

Tùng tùng tùng..

Son đạo chấn động.

Sư nhân 'Đồng Tam' vẻ mặt lo lắng cười một thót Phi Sương Ma Thú Mã Câu, Phi Sương Mã Câu tốc độ cực nhanh, lần này đi ra càng không mặc giáp, từ pháo đài Tuyết Thạch chạy tới ngọn núi này vền vẹn chỉ mất thời gian uống chén trà.

"Tông Lăng, Tông Lăng." Cổ họng lớn của Sư nhân hét lên vội vã từ đằng xa.

Cửa nhà gỗ mở ra.

Một người đàn ông tóc bạc dài, một bộ áo bào đen, áo bào đen bao bọc thân thể, có điều hắn lại lộ ra một cái đuôi rắn màu xanh to chừng bắp đùi người thường, dài gần hai mét, cái đuôi rắn không thể ẩn giấu kia nói rõ thân phận của hắn —— chính là Xà nhân trong thú nhân tộc! Hơn nữa mặt như người, hiển nhiên chỉ có Vương tộc với huyết mạch quý giá nhất trong số Xà nhân —— Xà Ma Lục Tĩ!

Bởi vì có sáu cái cánh tay, vì lẽ đó lúc bình thường hắn đều là choàng áo bào đen kín người, không muốn để cho người khác cứ nhìn chằm chằm sáu cánh tay của hắn.

"Đồng Tam, chuyện gì?" Tông Lăng hỏi.

"Gia tộc của chủ nhân rốt cục đuổi theo, còn mang đến dụ lệnh." Sư nhân Đồng Tam cũng sắp khóc rồi, "Trong mấy người bọn ta anh thông minh nhất, anh nhanh nghĩ cách đi."

Tông Lăng run người lên, nhẹ nhàng lắc đầu: "Mặc Dương gia tộc đã vận dụng dụ lệnh, không ai cứu nổi họ, trừ phi trở thành Siêu Phẩm tồn tại trong truyền thuyết, mới khiến Mặc Dương gia tộc thả hai người Đồng Bá ra."

"Vậy, vậy... Vậy thật sự không có cách nào?" Đồng Tam thương tâm.

Hắn không quên được.

Trong tháng ngày tăm tối đau khổ nhất của hắn, thiếu nữ kia dẫn hắn chơi đùa, từng năm một, thậm chí cuối cùng thoát đi Mặc Dương gia tộc, hắn đều không chút do dự trung thành đi theo, lần lượt mạo hiểm, vô số cái chết và sự sống, ở trong lòng hắn... Chủ nhân của hắn thậm chí còn quan trọng hơn mạng sống của hắn!

"Hết cách rồi, là A Du để anh tới sao?" Tông Lăng hỏi.

"Ừ, là chủ nhân để tôi tới tìm anh." Đồng Tam nói.

"Đi thôi, chúng quy phải gặp mặt bọn họ một lần." Nắm đấm của Tông Lăng ở dưới áo bào đen nắm thật chặt, móng tay sắc bén đều đâm vào lòng bàn tay, mặc kệ là Đồng Bá vẫn là A Du, đều là bạn bè trải qua nhiều lần chết đi sống lại với hắn a, hắn giờ khắc này có thể nào không vội không bị phân? Nhưng hắn không có cách nào, thêm vào bản tính không thích đem tâm tình biểu lộ ở bên ngoài, hắn hầu như vĩnh viễn bình tĩnh như vậy.

"Đi."

Bên nhà gỗ cũng có một thót Phi Sương Ma Thú Mã Câu, Tông Lăng cùng Đồng Tam lập tức đều cười ngựa cấp tốc chạy tới pháo đài.

...

Trong pháo đài Tuyết Thạch.

Vợ chồng hai người Đồng Bá Liệt đang cùng nhi tử Tuyết Ứng giao phó.

"Tuyết Ứng, chiếc dây chuyền này là một cái pháp bảo chứa đồ, bên trong có không gian chứa đồ, cực kỳ quý giá hiếm thấy, giá trị của nó có thể đổi lấy toàn bộ Tuyết Ứng linh." Mặc Dương Du lấy dây chuyền trong cổ mình, "Từ hôm nay trở đi nó sẽ là của con rồi, con phải hết sức bảo mật, trừ Đồng Tam thúc thúc, Tông thúc ra, đừng nói cho người thứ ba! Ngay cả em trai của con cũng đừng nói, em trai con dù sao vẫn còn con nít, không giữ mồm giữ miệng, nói không chừng sẽ lộ ra ngoài."

Lãnh địa ở đây, không có người nào có thể đoạt.

Nhưng một cái pháp bảo chứa đồ một khi bại lộ, là rất dễ dàng bị cướp đoạt.

"Mẹ, mẹ mang theo đi." Tuyết Ứng liền nói.

"Mẹ và cha con bị mang đi, trên người bảo vật cũng sẽ bị xét đi." Mặc Dương Du ngón tay nhẹ nhàng cầm ngón tay của Tuyết Ứng ấn một cái, một giọt máu tươi bị lấy ra, Mặc Dương Du đọc thầm thần chú, rất nhanh một giọt máu tươi hình thành một hình vẽ phép thuật đánh dấu trên dây chuyền, Tuyết Ứng lập tức cảm giác được tinh thần của chính mình có thể liên lạc với bên trong dây chuyền.

Bên trong dây chuyền đang có một ít vật liệu cùng với kim tệ, còn có quyền sách.

"Bảo vật quan trọng nhất trong pháo đài đều bỏ vào, đúng rồi, cha con còn có một món báu vật." Mặc Dương Du nhìn về chồng ở bên kia.

Đồng Bá Liệt lấy từ trong ngực ra một quyển sách màu vàng.

Cả quyển sách hoàn toàn do giấy thép vàng tạo thành, vàng có thể bảo tồn năm tháng dài đằng đẳng mà không hỏng, chỉ có sách cực kỳ quý giá mới làm bằng vàng.

"Đây là một quyển sinh mệnh Siêu Phàm lưu lại thương pháp." Đồng Bá Liệt cười nói, "Cơ sở mà cha dạy con hồi trước, cũng là cơ sở của bộ thương pháp này! Những đại quý tộc cổ xưa đó đều có ba, bốn bản bí tịch do sinh mệnh Siêu Phàm lưu lại, nhà chúng ta không nhiều, chỉ có một quyển này, còn chỉ là thương pháp. Vì lẽ đó cha dạy con thương pháp từ nhỏ. Con chịu khó học, cũng ghi nhớ kỹ không thể tiết lộ, trừ Tông thúc, Đồng Tam thúc không thể nói cho người thứ ba... Ha ha, quyển bí tịch này lúc trước thu được thì bọn họ cũng ở đây."

"Vâng." Tuyết Ưng tiếp nhận cuốn sách màu vàng này, lập tức cảm giác một luồng sóng gọn kì dị tràn ngập ở trên sách, lập tức hơi suy nghĩ liền thu vào bên trong dây chuyền chứa đồ.

"Đi thôi, đi ra ngoài, Tông thúc và Đồng Tam thúc của con đến rồi."

...

Đồng Bá Liệt, Mặc Dương Du vợ chồng hai người mang theo hai đứa bé Tuyết Ưng, Thanh Thạch, chờ ở trong phòng, rất nhanh hai bóng người vọt vào.

Chính là Đồng Tam, Tông Lăng.

"Đồng Bá, A Du." Tông Lăng muốn nói cái gì, rồi lại không nói ra được.

"Trước khi đi phải làm phiền hai người các anh." Mặc Dương Du mỉm cười nói, "Đồng Tam tính tình thô kệch, toàn bộ lãnh địa hắn không quản lý được, vì lẽ đó lãnh địa phải nhờ vào Tông Lăng anh rồi, giáo dục hai đứa bé Tuyết Ưng chúng nó cũng phải dựa vào anh."

"Yên tâm đi." Tông Lăng gật đầu, "Giao cho tôi."

"Tuyết Ưng, nhớ kỹ, chuyện của cả lãnh địa đều giao cho Tông thúc của con, đợi đến khi con mười tám tuổi mới có thể chính thức tiếp quản." Mặc Dương Du nhìn con mình, nặng nề không ai phụ trợ, hai đứa bé e rằng rất nhanh sẽ bị một ít người ngoài nuốt sạch sẽ.

"Vâng." Tuyết Ưng ôm em trai đáp.

Mà em trai Thanh Thạch núp ở trong lồng ngực anh, nó đã không còn khóc nữa, nhưng lại có hơi sợ hãi, nó sợ hãi Tông Lăng cùng Đồng Tam.

Dù sao mới là đứa bé một hai tuổi, đối với đầu sư tử Đồng Tam cùng với có đuôi rắn Tông Lăng là có hơi sợ sệt.

"Mẹ, mẹ nói cho con biết, Mặc Dương gia tộc đến cùng là nơi nào, con rốt cục phải làm sao mới có thể cứu cha mẹ?" Tuyết Ưng không nhịn được vội vàng nói.

"Cứu?"

Mặc Dương Du, Đồng Bá Liệt nhìn nhau.

"Đừng nghĩ những chuyện này nữa, cố gắng sinh sống, biết không? Chỉ cần hai anh em con sống tốt, mẹ và cha con liền rất vui vẻ." Mặc Dương Du nói, cứu bọn họ? Pháp quy của gia tộc Mặc Dương nghiêm ngặt cỡ nào, muốn cho Mặc Dương gia tộc vi phạm pháp quy thả bọn họ, e rằng phải là sinh mệnh Siêu Phàm đi, con trai của chính mình trở thành sinh mệnh Siêu Phàm? Bọn họ nghĩ cũng không dám nghĩ tới.

"Nói cho con biết đi, làm sao có thể làm được, nhất định có cách." Tuyết Ưng lo lắng nói.

"Chờ cháu có được Hắc Thiết lệnh của Long Sơn lâu, ta sẽ nói tỉ mỉ chuyện này cho cháu, đến lúc đó cháu tự nhiên biết làm sao mới cứu được cha mẹ." Bên cạnh Tông Lăng nói.

Mặc Dương Du, Đồng Bá Liệt cũng nhìn về phía Tông Lăng.

"Nên cho đứa nhỏ này một tia hi vọng đi." Tông Lăng nói rằng.

Đồng Bá Liệt nghe xong cũng gật gù, Tuyết Ưng đã tám tuổi, hơn nữa từ nhỏ thông tuệ, chuyện lần này không thể quên mất, cho hắn một cái mục tiêu hay là càng tốt hơn một chút, Đồng Bá Liệt liền nói ngay: "Đúng, chờ con lấy được Hắc Thiết lệnh của Long Sơn lâu, Tông thúc của con sẽ nói cho con biết tất cả!"

"Hắc Thiết lệnh của Long Sơn lâu?" Tuyết Ưng yên lặng nhớ kỹ.

...

Đêm khuya.

Cầu treo pháo đài Tuyết Thạch thả xuống.

Ở ngoài pháo đài, người đàn ông giáp bạc cùng người đàn ông áo bào xám đều đứng ở đó, hai vợ chồng Đông Bá Liệt cũng đang từ biệt các con.

"Tuyệt Ứng, chăm sóc em con thật tốt, biết không?" Mặc Dương Du dặn dò.

"Vâng." Tuyệt Ứng gật đầu con mắt đỏ hồng, nước mắt chảy xuống.

"Oa, oa..." Tuyệt Ứng nắm lấy tay em trai, nhưng em trai Thanh Thạch bỗng nhiên khóc rống lên oa oa.

Mặc Dương Du bỗng nhiên không nhìn được ngồi xuống ôm lấy hai đứa con trai, hôn hai đứa, Đông Bá Liệt yên lặng đứng ở một bên, con mắt cũng hơi ướt.

"Chúng ta đi." Mặc Dương Du cắn răng một cái cùng trượng phu đi về phía người đàn ông áo bào xám nơi xa xa.

Vừa đi, bọn họ còn không nhìn được quay đầu lại.

"Oa ~~~ đừng đi, đừng đi, đừng đi." Em trai Thanh Thạch khóc lóc kêu gào.

Nắm lấy tay em trai, Tuyệt Ứng cũng chảy nước mắt, cao giọng hô: "Cha, mẹ, con Đông Bá Tuyệt Ứng xin thề... Nhất định sẽ cứu cha mẹ trở về! Chúng ta một nhà nhất định sẽ đoàn viên, nhất định sẽ!"

"Con xin thề!"

"Con xin thề, nhất định sẽ cứu cha mẹ! Không ai có thể ngăn cản được!"

Tiếng la của Tuyệt Ứng vang vọng ở trên bầu trời đêm yên tĩnh.

Mặc Dương Du che miệng không nhìn được khóc lóc, Đông Bá Liệt cũng thân thể run rẩy, hai người bọn họ đi tới trên lưng con kền kền bốn cánh.

"Đi rồi." Người đàn ông áo bào xám nhẹ nhàng lắc đầu.

Cứu.

Làm sao cứu? Người anh trai như hắn đây cũng muốn cứu, nhưng tộc quy vô tình, Mặc Dương gia tộc với tộc quy ai tới biện hộ giúp cũng không có tác dụng, chỉ có sinh mệnh Siêu Phàm mới có thể cứu đi.

Không chỉ là hắn, ngay cả hai vợ chồng Đông Bá Liệt xưa nay đều không nghĩ tới con trai của bọn họ có thể cứu bọn họ về, không phải xem thường con của chính mình, mà là muốn cứu bọn họ sợ phải là sinh mệnh Siêu Phàm, mà sinh mệnh Siêu Phàm vậy vốn là truyền thuyết a.

"Hô!" Kền kền bốn cánh giương cánh ra, lập tức phóng lên trời.

Đông Bá Liệt, Mặc Dương Du ở trên lưng kền kền đều quay đầu nhìn phía dưới, chỗ cửa pháo đài, một lớn một nhỏ hai đứa bé gầy yếu đang đứng đó, trái tim vợ chồng Đông Bá Liệt cũng thót lại, bọn họ làm sao bỏ con của mình được?

"Cố gắng sống tiếp, cố gắng sống tiếp." Mặc Dương Du yên lặng ghi nhớ, nàng kiếp này sẽ luôn cầu phúc cho hai đứa con của mình, hi vọng bọn họ bình an.

Tuyệt Ứng nắm lấy tay em trai, ngẩng đầu nhìn.

Kền kền cấp tốc bay về phía xa xa, nhanh chóng nhỏ dần ở trong bầu trời đêm xa xăm.

"Đừng đi, đừng đi." Em trai Thanh Thạch đang khóc.

Đông Bá Tuyệt Ứng ôm lấy em trai: "Thanh Đầu đừng khóc, đừng khóc, cha mẹ chỉ là đi ra ngoài một chuyến, rất nhanh sẽ trở về, anh bảo đảm với em."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 4: Anh em

Sáng ngày thứ hai.

Thành Nghi Thủy, lầu Long Sơn.

Trên thế giới này mỗi một tòa thành trì đều có một tòa lầu Long Sơn! Lầu Long Sơn trong thành Nghi Thủy này là một lầu đá năm tầng cổ xưa.

Trước cửa lầu Long Sơn có kỵ sĩ cường đại trông coi, trong phạm vi mười mét trước cửa chính, kẻ bình dân không được phép tới gần. Cho dù là quý tộc cũng không dám tự tiện đến gần, nếu không ngay cả quý tộc cũng có thể bị giết ngay tại chỗ!

Một ông lão tóc bạc mặc áo bào trắng vội vã chạy vào bên trong lầu Long Sơn.

"Du Đồ đại nhân." Hai tên kỵ sĩ mặc giáp màu xanh đứng giữ cửa cúi chào.

"Lâu chủ ngài ấy có ở đây không?" Ông lão tóc bạc hỏi.

"Có, sáng nay sắc mặt Lâu chủ rất khó coi." Tên kỵ sĩ cao mang giáp màu xanh nói.

Ông lão tóc bạc đi vào trong lầu Long Sơn, đi thẳng tới lầu ba.

"Cốc cốc." Gõ cửa.

"Vào đi." Âm thanh ở bên trong truyền ra.

Ông lão tóc bạc đẩy cửa đi vào tiện tay đóng cửa lại, trong phòng có một cái bàn dài màu vàng sẫm bóng loáng, trên mặt bàn có một chồng sách, phía sau là một người trung niên tóc đen đang ngồi lật xem một quyển sách.

Người đàn ông này chính là Lâu chủ của lầu Long Sơn thành Nghi Thủy - Tư An đại nhân!

"Du Đồ, thế nào?" Tư An đại nhân ngẩng đầu lên hỏi.

"Tin tức chính xác, đêm qua vợ chồng Đông Bá Nam tước đã bị bắt đi khỏi Tuyệt Ứng linh." Ông lão tóc bạc nói rằng, "Đội hộ vệ của pháo đài Tuyệt Thạch đã chống cự, trong thời gian một hơi thở dưới uy lực của sấm sét đã mất sức chiến đấu."

"Hừ, gia tộc Mặc Dương đúng là bá đạo mà!" Tư An đại nhân cau mày, "Ngày hôm qua ta mới được tin tức từ bên phía quận thành truyền đến, thế mà bọn họ đã đem người bắt đi ngay trong đêm."

Trong lầu Long Sơn được canh giữ rất là nghiêm ngặt.

Đế quốc có mười chín tỉnh thành.

Mỗi một cái tỉnh thành trong một Tỉnh, đều có một toà Tổng lầu của lầu Long Sơn! Quản lý một nguồn lực cường đại mà bí ẩn.

Tỉnh thành, quận thành, huyện thành.

Ba cấp bậc, tầng tầng quản lý, toàn thể thiên hạ đều bị giám sát chặt chẽ.

"Ai bảo người ta là gia tộc Mặc Dương chứ, gia tộc này là một trong mười gia tộc lớn nhất ở các tỉnh phía Đông đấy." Ông lão tóc bạc nói.

"Xi." Tư An đại nhân cười nhạo nói, "Mười gia tộc lớn nhất các tỉnh phía Đông, gia tộc Mặc Dương xếp hạng chót! Hơn nữa gia tộc họ nhờ vào phúc của tổ tiên để lại, bằng không sao có thể xếp vào mười vị trí đầu."

"Dù vậy cái con quái vật khổng lồ này chỉ cần động nhẹ ngón tay cũng đủ nghiền nát chúng ta rồi." Ông lão tóc bạc lắc đầu thờ dài nói, "Đáng thương, Tuyệt Ứng linh chỉ còn lại hai đứa bé, tôi điều tra tin tức nghe nói đứa con út hai tuổi của vợ chồng họ vẫn còn khóc lóc ỉn ỏi, ở bên trong pháo đài Tuyệt Thạch rất nhiều binh sĩ và người hầu thấy thế cũng đau lòng."

"Vợ chồng Đông Bá đối xử với con dân trong lãnh địa rất tốt, rất được người dân yêu mến." Tư An đại nhân gật đầu nói.

...

Tuyệt Ứng linh!

Trong pháo đài, Tuyệt Ứng nằm trên đỉnh của Tuyệt Thạch sơn, ngọn núi cao lớn nhất nơi này.

Bên trong pháo đài, vốn là có một ít người hầu đang thì thầm bàn tán, tuy nhiên có Sur nhân Đồng Tam và Lục Tỉ Ma Xà Tông Lăng quản lý nên toàn bộ pháo đài vẫn vận hành trước sau như một.

Tuy đã là ban ngày.

Đứa em Thanh Thạch vừa mới ổn định tinh thần lại, sau khi cha mẹ bị bắt đi thẳng bé cứ khóc suốt, ai dỗ cũng không xong! Ngày xưa em trai là do mẹ một tay chăm sóc, với lại mẹ là Pháp sư, trong giọng nói dường như có một chút lực thôi miên, ru em ngủ rất là đơn giản. Nhưng bây giờ việc ru ngủ đã trở thành một tấn bi kịch, ai nấy đau đầu vô cùng.

Trước giờ Thanh Thạch rất sợ Sư nhân Đồng Tam và Xà Ma Tông Lăng, mà mấy người hầu kia thì chưa từng ru em ngủ, vì thế nên Đông Bá Tuyết Ứng đành phải ra tay tự ru em ngủ.

Tuy tâm trạng rất đau buồn, nhưng cũng phải cố nhịn để ru em ngủ, rốt cục tới sáng, đệ đệ cũng mệt bỏ hơi tai, tựa hồ đã quên chuyện của cha mẹ, dù sao cũng chỉ là đứa trẻ một hai tuổi thôi. Phòng chừng sau khi lớn lên cũng chẳng nhớ tới chuyện tối hôm qua.

"Ngoan, Thanh Thạch ngủ ngoan nào."

"Em muốn ngủ chung anh."

"Được, được không phải anh đang ngủ chung với em sao."

"Anh, em muốn nghe anh hát."

."

Dần dần, cu cậu mệt mỏi thiếp đi trên ngực của Đông Bá Tuyết Ứng, Đông Bá Tuyết Ứng chẳng dám động dậy sợ lay tỉnh em trai.

Khi đêm đến.

Tông Lăng và Đồng Tam đi tới trước phòng.

"Tôi xem một chút." Tông Lăng nhẹ nhàng đẩy cửa rồi nhìn xuyên qua khe cửa, chỉ thấy nhóc Thanh Thạch dang chân dang tay nằm nhòai trên ngực của Tuyết Ứng, nước dãi ướt cả ngực Tuyết Ứng, mà Đông Bá Tuyết Ứng lúc này cũng đang ngủ say, quần áo thì ngổn ngang, chặn đắp được nửa người.

Đồng Tam cũng nhìn xuyên qua khe cửa, nhìn cảnh hai anh em co rúc vào nhau mà thấy đau lòng.

"Lúc trước Thanh Thạch đều do A Du một tay chăm sóc, không cho phép đám hầu gái tới nuôi, nó nhìn thấy hai ta là sợ, chặc! Sau này phải làm sao, lẽ nào mỗi ngày đi ngủ đều phải do Tuyết Ứng tới dỗ?" Tông Lăng lo lắng.

"Tông thúc, Đồng thúc." Tuyết Ứng đã lặng lẽ đặt em xuống, đi ra khỏi giường.

"Cháu ngủ nhiều chút đi" Tông Lăng liền nói, hẳn biết Tuyết Ứng chắc chắn chưa ngủ được bao nhiêu.

Thực tế Tuyết Ứng không tài nào ngủ được, tâm trạng kích động như vậy lại phải dỗ dành em trai, quá mệt mỏi nên nó mới ngủ gật chốc lát. Tông Lăng và Đồng Tam vừa đến là Tuyết Ứng đã tỉnh rồi. May mà thể chất của Tuyết Ứng không phải bình thường, nên mới chống chọi được.

"Không sao đâu Tông thúc, Đồng thúc, Thanh Thạch nó trước giờ do mẹ chăm sóc chưa có người lạ nào từng trông nom cả." Đông Bá Tuyết Ứng nói rằng, "Bây giờ cha mẹ cháu đã bị bắt đi, tin tức chắc không thể che giấu được, cho nên cháu càng không thể để cho mấy người hầu trông nom em được! Em trai nó lại sợ hai người. Vì thế chỉ còn có cháu thôi, cũng chỉ ru nó ngủ thôi, ban ngày để người hầu trông chừng là được "

"Ban ngày trong pháo đài có rất nhiều người trông chừng hẳn là không vấn đề gì." Đồng Tam nói rằng.

"Vậy thì dựa vào cháu rồi, chờ em cháu lớn lên mọi việc sẽ ổn thôi." Tông Lăng nói.

"Ừm." Đông Bá Tuyết Ứng không nói gì, dù sao nó là em trai mình, cha mẹ thì bị bắt đi, còn mỗi một thằng em trai đương nhiên phải chăm sóc cho thật tốt rồi.

"À đúng rồi, Tông thúc Đồng thúc lúc trước có nói khi cháu lấy được Hắc Thiết Lệnh thì có thể biết được mọi chuyện, làm sao mới có thể lấy được cái Hắc Thiết Lệnh của lâu Long Sơn?" Đông Bá Tuyết Ứng liền truy hỏi.

Tông Lăng cùng Đồng Tam âm thầm bắt đầu đi.

Thằng nhóc này, xem ra vẫn nhớ kỹ phải cứu cha mẹ ra.

"Chỉ cần thực lực của cháu đủ mạnh, lâu Long Sơn tự nhiên sẽ đưa Hắc Thiết lệnh tới." Tông Lăng nói rằng.

"Thực lực đủ mạnh, mạnh cỡ nào?" Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

"Ta và cha cháu còn có Đồng thúc, đều không có Hắc Thiết lệnh." Tông Lăng nói rằng, "Chờ đến ngày cháu đủ mạnh, lâu Long Sơn công nhận cháu rồi nhất định sẽ đưa Hắc Thiết lệnh cho cháu."

Đông Bá Tuyết Ứng liền hiểu.

Muốn có được cái 'Hắc Thiết lệnh' đó, việc đầu tiên là phải mạnh hơn mấy người Tông thúc!

"Cháu biết rồi." Đông Bá Tuyết Ứng không có hỏi nhiều.

"Thanh Thạch ngủ lâu chưa?" Tông Lăng hỏi.

"Chắc khoảng 3 canh giờ rồi." Đông bá Tuyết ung nói rằng.

"Vậy thì kêu nó dậy đi, đã chạng vạng rồi. Thanh Thạch nó quậy cả đêm chưa ăn cái gì kêu nó dậy ăn cơm! Rồi để đám hầu gái chơi đùa với nó. Như vậy tối tối nó mới ngủ được, giờ mà để nó ngủ hơn nửa đêm nó lại quậy thì khổ." Tông Lăng nói rằng.

...

Trời đã tối.

Ở trong phòng ăn, trên cái bàn ăn vuông vắn, Tuyết Ung ngồi ở chủ vị, Thanh Thạch ngồi kế bên, bên cạnh có người làm bưng đồ ăn đưa lên.

Đông Bá Tuyết Ung ăn một ít thịt ma thú được chế biến tỉ mỉ, uống kèm nước trái cây. Còn Thanh Thạch thì ăn ngũ cốc và chút ít sữa thú.

Nhìn Thanh Thạch ăn một cách vui vẻ, Tuyết Ung mỉm cười mà trong lòng chua xót, lúc trước trên bàn ăn này có cha có mẹ, bây giờ chỉ còn mình và em trai.

"Ăn no chưa?" Đông Bá Tuyết Ung hỏi.

"Hừm, ăn no, no no." Thanh Thạch xoa xoa bụng nhỏ, hiếu kỳ hỏi, "Mẹ và cha đâu rồi? Sao không thấy vậy, không lẽ còn đang ngủ sao?"

"Cha mẹ đi ra ngoài rồi, Thanh Thạch ngoan đi ra hậu hoa viên chơi nha?" Đông Bá Tuyết Ung nói.

"Đi, đi hậu hoa viên!" Thanh Thạch bị dời sự chú ý, trong hậu hoa viên có rất nhiều nơi để chơi là do mẹ xây dựng riêng cho hai anh em chơi, khi còn nhỏ Tuyết Ung rất thích chơi ở đó, thậm chí ở đó có chút ít đồ vật phép thuật

"Dẫn Thanh Thạch thiếu gia ra hậu hoa viên chơi, trông cho kỹ đó." Đông Bá Tuyết Ung nhìn về phía ba hầu gái đứng bên cạnh.

"Dạ."

Ba người hầu gái cung kính đáp, các nàng đều biết, ngay từ hôm nay thiếu niên này chính là chủ nhân của toàn bộ Tuyết Ung lĩnh.

Nhìn theo ba người hầu gái bé em trai xuống lầu, Đông Bá Tuyết Ung vịn lan can nhìn hậu hoa viên, ở bên trong hậu hoa viên có hơn hai mươi ngọn đèn Hỏa tinh soi sáng mỗi một nơi. Trong hậu hoa viên còn có hơn chục người hầu chơi cùng em trai. Phải chọn rất nhiều người, lại còn phải đảm bảo ai cũng trung thành.

Sau đó Tuyết Ung đứng dậy đi tới thư phòng của mình.

Thư phòng rất lớn, cao sáu mét dài mười lăm mét còn chiều rộng cả chục mét. Tuy nhiên so với pháo đài Tuyết Ung có diện tích hai dặm mà nói thư phòng như vậy rất là bình thường.

Ở trong thư phòng có một cái bàn, trên giá sách trưng bày rất nhiều sách, đa số đều là truyện ký tiểu thuyết xưa, ngày trước Đông Bá Tuyết Ung rất thích đọc truyện xưa nên mẹ nó đem tới rất nhiều sách.

Ngồi ở trước bàn đọc sách, lật tay một cái, trong tay xuất hiện ngay một quyển sách bằng giấy thép vàng.

"Bí tịch Thương pháp của kỵ sĩ Siêu Phàm?" Đông Bá Tuyết Ung lập tức lật xem.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ung Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 5: Thương pháp

"Ta, Hạ tộc 'Kỵ sĩ Huyền Băng' Cốc Nguyên Hàn, lưu thương pháp ở đây."

Trên trang sách vàng còn vẽ hình lít nha lít nhít, là một hình người đang diễn tập thương pháp.

"Vù ——"

Một luồng sức mạnh cuộn cuộn thần bí, làm không khí bên trong thư phòng cũng đang chấn động.

"Hả?" Đông Bá Tuyết Ứng lấy làm kinh hãi, ngẩng đầu nhìn trước mắt, chỉ thấy ngay phía trên cuốn sách vàng đang mở ra bắt đầu có ánh sáng trắng bạc mờ mờ xuất hiện, hóa thành một ông lão giống như ăn mày, 'Lão ăn mày' trong đốm sáng màu bạc này là một bóng người thu nhỏ, vền vẹn cũng chỉ cao bằng một cuốn sách, cầm trong tay một cây trường thương.

Khí lạnh như băng tốc thẳng vào mặt, làm Đông Bá Tuyết Ứng cũng không kịp lòng được rung mình một cái.

"Rào!" Bóng ông lão ăn mày cầm trong tay trường thương, từng chiều từng thức luyện tập, trường thương như rồng, hoặc là đâm mạnh, hoặc là quật, hoặc là đón đỡ...

Quá quen thuộc, đây chính là Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu từ lúc sáu tuổi đã luyện thương pháp, một bộ thương pháp phi thường phổ biến ở toàn bộ thủ đô đế quốc Long Sơn, gọi —— (Tâm Ý thương pháp).

(Tâm Ý thương pháp) truyền khắp thiên hạ, là đơn giản nhất trụ cột nhất, được xưng là cội nguồn của tất cả thương pháp, nó không có sát chiêu đặc biệt lợi hại, toàn bộ đều là chiêu thức cơ sở, rất nhiều cao thủ thương pháp khi mới tiếp xúc thương pháp thì đều là bắt đầu từ (Tâm Ý thương pháp).

"Minh luyện Tâm Ý thương pháp cũng gần ba năm, làm sao không cảm giác được thương pháp này lợi hại như vậy?" Đông Bá Tuyết Ứng trợn mắt lên nhìn bóng sáng trước mắt diễn tập, bóng ông lão ăn mày này đơn giản đâm thương một cái, cán thương như rắn trườn xoay tròn đâm ra, uy lực củ đâm làm Đông Bá Tuyết Ứng cũng cảm thấy khiếp đảm khó nhin, thu hồi thì đồng dạng cán thương xoay tròn ngược thu hồi.

Bắt đầu luyện từ lúc sáu tuổi, bây giờ chính mình tám tuổi, mà bây giờ đã là mùa đông, xác thực luyện thương gần ba năm.

"Cha truyền thương pháp cho mình rất đúng tiêu chuẩn mà, cha cũng là dựa theo bộ thương pháp này dạy mình từng chiêu một, nhưng vì sao mình cảm giác thương pháp của mình khác với hân?" Đông Bá Tuyết Ứng nhìn kỹ.

Cùng là thương pháp cơ sở.

Đại sư diễn tập, cùng người mới diễn tập hoàn toàn khác nhau.

"Bên trong có một luồng kinh lực, mỗi một thương cũng có một luồng kinh lực, phảng phất sức mạnh toàn thân cũng hoàn mỷ tập trung ở trên thương." Đông Bá Tuyết Ứng mơ hồ có phán đoán.

Sách mở ra, (Tâm Ý thương pháp) liên liên tục diễn luyện.

Quá nửa canh giờ, cũng nhìn không biết bao nhiêu lần, Đông Bá Tuyết Ứng lúc này mới lật sách đến tờ tiếp theo.

Trên trang này chính là chữ viết dày đặc.

"Thương pháp chú trọng căn cơ, ta dạy bộ thương pháp thứ nhất chính là đầu nguồn của vạn pháp (Tâm Ý thương pháp), khi người luyện đến chân chính viên mãn cảnh giới, mới có hi vọng đem thương pháp của ta tu luyện nhập môn."

"Bên dưới có thêm một bộ pháp môn vận chuyển đầu khí phụ trợ."

"Thương pháp của ta, lấy nhanh nổi danh! Bộ pháp môn vận chuyển đầu khí này, có thể làm cho người xuất thương càng nhanh hơn."

Những chữ viết lít nha lít nhít còn lại chính là khẩu quyết vận chuyển đầu khí.

Vị kỵ sĩ Siêu Phàm này nói rất tùy ý, nhưng trên thực tế bộ pháp môn này chính là bảo vật vô giá! Hai kỵ sĩ cùng cấp độ, một tên mới ra hai, ba chiêu, nhưng đối thủ dựa vào pháp môn vận chuyển đầu khí đặc thù nhưng ra bốn, năm chiêu, e sợ song phương chưa giao thủ mấy hồi liền phân ra thắng bại!

"Thương pháp của ta, là (Huyền Băng thương pháp), phân ra làm ba tầng cảnh giới."

"Tầng thứ nhất là Phiêu Tuyết, học được một chiêu này, thì coi như là đã nhập môn, cũng coi như là một gã đại sư thương pháp."

"Tầng thứ hai là Huyết Vũ, học được một chiêu này, đủ để ngang dọc cấp Xung Hào, có hi vọng bước vào Siêu Phàm!"

"Tầng thứ ba là Huyền Băng, mỗi một vị Siêu Phàm cũng có con đường của chính mình, một chiêu này đại biểu con đường Siêu Phàm của ta, vì lẽ đó ta là kỵ sĩ Huyền Băng! Con đường của ta cũng không nhất định thích hợp người, người nếu như có thể đi đến một bước này... Hoặc là có thể lấy một ít kỹ xảo vận chuyển đầu khí làm gương."

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn đến kích động.

Không hổ là thương pháp do kỵ sĩ Siêu Phàm lưu lại, vẫn đi về Siêu Phàm a!

Tiếp tục lật tới phía sau, mặt sau một tờ là (Huyền Băng thương pháp) lít nha lít nhít vẫn tự giải thích, còn có một chút kỹ xảo vận chuyển đầu khí đặc thù... Những văn tự giải thích này, đầy đủ viết hơn hai mươi trang, nói thẳng ra, Đông Bá Tuyết Ứng cũng có thể rõ ràng vị tiền bối này đến cùng nói cái gì, có thể chung quy thương pháp quá thấp, căn bản không thể học bộ thương pháp này.

Lật đến trang cuối cùng.

Mặt trên là một ít hình vẽ lít nha lít nhít, phía trên hình vẽ lập tức xúc động ánh sáng, sản sinh bóng sáng hình ông lão ăn mày, bắt đầu diễn tập (Huyền Băng thương pháp).

Lão ăn mày đầu tiên là diễn tập một lần (Huyền Băng thương pháp chi Phiêu Tuyết) bình thường, cảm giác chính là nhanh! Vừa ra tay phảng phất ra mấy trăm thương mấy ngàn thương, dường như vô số hoa tuyết bay bay... Chỉ ít Đông Bá Tuyết Ứng mắt thường căn bản không thấy rõ. Sau đó lại chậm rì rì diễn tập, phảng phất động tác chậm, Đông Bá Tuyết Ứng đều có thể xem rõ rõ ràng ràng.

Tiếp theo lại diễn tập (Huyền Băng thương pháp chi Huyết Vũ), cuối cùng diễn tập (Huyền Băng thương pháp chi Huyền Băng)!"

Bộ thương pháp này, chính là một chữ —— nhanh!

Theo đuổi cực hạn của sự nhanh.

...

Đương nhiên, còn phải từ cơ sở (Tâm Ý thương pháp) luyện lên, chớ thương pháp này một ngày kia chân chính viên mãn, vậy phần đơn giản nhất trong (Huyền Băng thương pháp) 'Phiêu Tuyết' mới có thể học được, bằng không căn bản học cũng không học được.

Buổi tối Đông Bá Tuyết Ứng lại đến dỗ em trai ngủ, em trai thật sự rất bá m người, ở trên giường làm âm ỉ hơn nửa canh giờ mới cuối cùng ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, ăn xong điểm tâm xong.

Sân luyện võ.

"Cái sân luyện võ này." Đông Bá Tuyết Ứng nhìn quét mắt, trước đây cha cũng mỗi ngày luyện tập ở đây.

"Bắt đầu đi."

Đông Bá Tuyết Ứng đeo thêm vật nặng quanh người, bắt đầu chạy nhanh, phạm vi chạy nhanh là dọc theo toàn bộ nội thành bảo, diện tích của nội thành bảo cũng có một dặm, vòng quanh một vòng liền mấy dặm, đây chỉ là mỗi ngày huấn luyện làm nóng người, Đông Bá Tuyết Ứng đã quen thuộc từ lâu.

Chạy nhanh xong trở lại sân luyện võ bỏ đi phụ trọng, toàn thân mồ hôi khắp người, rất thoải mái, đi tới khu đoàn mâu, nơi này bày đặt lượng lớn đoàn mâu, mỗi một cái đoàn mâu đại khái nặng năm cân, là chuyên môn làm riêng cho Đông Bá Tuyết Ứng.

."" Cầm lấy đoàn mâu, tiện tay vung một cái, liền cắm ở trên bia ngắm dày ở ngoài xa tám mươi mét, trên khối bia ngắm này đã sớm vô số vết tích.

"Đi, đi, đi."

Đông Bá Tuyết Ứng chạy nhanh, đồng thời còn ném ra đoàn mâu.

Chạy vòng vèo vừa ném mâu!

Bắn trúng mục tiêu đang chuyển động...

"Ném cho ta." Đông Bá Tuyết Ứng hô.

"Vâng, chủ nhân." Ở một bên nghe lệnh mấy người hầu cầm lấy một vài bia ngắm nhỏ, bắt đầu ném lên không trung, Đông Bá Tuyết Ứng đang chạy nhanh ở ngoài xa gần tám mươi mét ném ra đoàn mâu, có lúc bắn trúng, có lúc thiếu một chút, hiển nhiên vừa chạy vừa bắn mục tiêu di động còn kém chút.

Nói theo lời của cha —— đoàn mâu vền vền chỉ là phụ trợ, nếu khi chạy nhanh có thể ném bắn mục tiêu di động trúng 100% thì sau đó mỗi ngày luyện tập 200 lần cho nóng người, duy trì cảm giác là được.

...

Một ngàn lần đoàn mâu kết thúc, Đông Bá Tuyết Ứng cảm giác hai tay rất đau, toàn thân mồ hôi đầm đìa, hẳn đã quen thuộc từ lâu.

Sau khi kết thúc đoàn mâu.

Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu một bộ quyền pháp, là rèn luyện thân thể toàn thân gân cốt bắp thịt, cũng là một môn pháp môn đầu khí trung phẩm, gọi (Hóa Diễm Tam Đoàn Pháp), cha tôn không ít tiền mới lấy được bộ pháp môn này, đầu khí pháp môn lúc trước cha học được ở trong quân đội chỉ là hạ phẩm

Đầu khí pháp môn khi thân thể mệt mỏi tu luyện sẽ có hiệu quả tốt nhất!

Quyền pháp cương nhu cùng tồn tại, phối hợp hô hấp, luyện toàn thân thoải mái, mơ hồ có sức mạnh thần bí chui vào trong cơ thể, mỗi một nơi cũng tê tê, thể lực cũng đang khôi phục nhanh chóng.

Luyện hai lần (Hòa Diễm Tam Đoàn Pháp), hai tay cũng khôi phục bình thường.

"Được, bắt đầu luyện thương pháp."

Đông Bá Tuyết Ứng cầm lấy một cây trường thương bên cạnh, bởi vì chiều cao của hắn, trường thương cũng liền dài một mét tám, nặng ước mười cân.

"Hãy." Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu luyện (Tâm Ý thương pháp).

Bộ thương pháp này hắn luyện gần ba năm, đã rất quen, bất quá hôm nay cảm giác nhưng hoàn toàn khác nhau.

"Đứng, phát lực như vậy mới thoải mái." Đông Bá Tuyết Ứng ngày hôm qua nhìn kỵ sĩ Siêu Phàm diễn tập thương pháp, chính mình diễn tập thì không kinh lòng được mô phỏng theo loại cảm giác đó, nhất thời rất có thu hoạch.

"Đâm."

Tay trái hơi nắm chặt trường thương, tay phải cầm lấy chuôi thương, đột nhiên phát lực.

Cổ tay phải xoay tròn!

Trường thương phăng phát một con rắn to, tự thân nó liền sản sinh sức mạnh xoay tròn, đột nhiên đâm ra! Nếu như là kẻ địch, sẽ phát hiện trường thương rõ ràng chỉ vào mặt của mình, nhưng xoay tròn bắn tới thì, mũi thương nhưng là đâm vào yết hầu! Vòng xoay này, một có hiệu quả biến hướng mê hoặc kẻ địch, hai cũng có hiệu quả tăng cường lực xuyên thấu xoay tròn, chính là một chỗ mấu chốt của một chiêu này.

"Phốc!" Mũi thương đâm vào trên người một khối lõi kim loại cố định trên mặt đất phía trước, khối lõi này chính là kim loại đúc ra, mặt ngoài có một tầng vật liệu luyện kim, phi thường cứng cỏi mà có tính chất tự động khôi phục, chỉ ít cấp Tinh Thần trở xuống căn bản không làm bị thương được, toàn bộ sân luyện võ cũng liền đặt năm bộ khối lõi, bởi vì mỗi một bộ cũng giá trị năm trăm kim tệ!

Ở phòng thí nghiệm phép thuật của mẹ, còn có một bộ người giả kim loại càng đắt giá, đều là mẫu thân dùng làm thí nghiệm.

"Đâm, đâm, đâm." Đông Bá Tuyết Ứng lần lượt phát lực.

Đâm trung bình, đâm thấp, đâm cao.

Đâm bên trái, đâm bên phải.

Một 'đâm' đơn giản nhưng là chiêu số thương pháp chủ yếu nhất, mỗi một lần đâm, Đông Bá Tuyết Ứng cũng hồi ức cảm giác kỵ sĩ Siêu Phàm diễn tập thương pháp.

Làm toàn lực đâm một ngàn lần xong, Đông Bá Tuyết Ứng tay phải đã phi thường đau nhức, toàn thân đều là mồ hôi, quá khứ huấn luyện bình thường chỉ là 500 lần, nhưng bây giờ hắn đang muốn cường ép chính mình.

"Phốc." khi lại một lần nữa toàn lực đâm hướng về khối lõi kim loại lực đạo phản chấn để cho mình tay tê rần, leng keng, trường thương rơi xuống đến cùng.

Đông Bá Tuyết Ứng quỳ ngồi dưới đất, thở hổn hển, toàn thân đều là mồ hôi, nhìn trên mặt đất cây trường thương kia.

Tuy rằng rất có quyết tâm, mà khi thân thể cực kỳ mệt mỏi thì vẫn là muốn từ bỏ a.

Đông Bá Tuyết Ứng ngẩng đầu lên nhìn về phía bên cạnh, trong quá khứ, cha đều sẽ đứng ở bên cạnh quát mắng chính mình.

"Loại nhát gan!"

"Vậy đã mệt mỏi? Lúc này mới đâm 300 lần! Lấy thân thể của con, đâm 500 lần mới coi như bình thường, đâm một ngàn lần mới rất mệt mỏi, 1,500 lần mới tính tới cực hạn! Coi như đến cực hạn, coi như tổn thương thân thể... Con buổi tối cũng còn có tẩm thuốc! Tẩm thuốc như thế, coi như thân thể con có một vết thương, coi như con gãy xương... Tẩm thuốc nước ngày thứ hai đều có thể sinh long hoạt hổ, điều kiện của con thật tốt, so với cha lúc trước tốt hơn bao nhiêu? 500 lần cũng không làm được! Luyện cho ta!"

"Luyện cho ta, con không phải là loại nhát gan!"

"Mới 500 lần, tên thiếu gia quý tộc như con cũng không làm được sao?"

"Luyện cho ta, con trai của Đông Bá Liệt ta không phải loại nhát gan!"

"!"

Tiếng quát của cha vang vọng ở bên tai.

"Luyện cho ta." Đông Bá Tuyết Ứng nắm lấy trường thương đứng.

"đâm "

Đông Bá Tuyết Ứng lần thứ hai toàn lực đâm ra.

"Cha, thật sự con rất muốn tiếp tục nghe những lời cha nhắc con, mắng con là đồ nhát gan con đều hài lòng." Đông Bá Tuyết Ứng đỏ mắt, điên cuồng lần lượt đâm, chỉ khi đã mất đi, mới thấy tất cả những thứ đó quý giá cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Tu luyện

Rốt cục cũng đâm xong 1,500 lần, toàn thân đầy mồ hôi, cánh tay phải sắp không là của mình nữa rồi, năm ngón tay phải cũng hoàn toàn mất cảm giác, cuối cùng hoàn toàn dựa vào ý chí thực hiện đủ 1,500 lần.

"Nước." Đông Bá Tuyết Ứng khăn khăn nói.

"Chủ nhân, nước." Bên cạnh người hầu đã sớm xem đến đờ ra, liền đưa nước tới.

Đông Bá Tuyết Ứng vươn tay trái ra cầm lấy chén nước lớn, một hơi uống cạn.

Lập tức lại bắt đầu luyện tập (Hòa Diễm Tam Đoàn Pháp)!

Khi tu luyện pháp môn đầu khí thì toàn thân gân cốt ngứa ngáy, lần này rõ ràng nhất liền cánh tay phải của chính mình, dường như có một luồng sức mạnh thần bí không ngừng tiến vào cánh tay phải, càng mệt mỏi... thì hiệu quả tu luyện đầu khí càng tốt! Đương nhiên không thể luyện hỏng mất thân thể, Đông Bá Tuyết Ứng liều mạng như vậy, nếu là người bình thường e rằng thời gian mười ngày tay cũng bị tàn phế, nhưng hán mỗi ngày đều được tẩm thuốc quý giá! Thuốc này dùng cả một năm thì quý tộc bình thường phải phá sản mất!

Luyện tập đủ ba lần, sự hấp thu sức mạnh trong thiên địa đã yếu dần, liền ngừng lại, lúc này cánh tay và cẳng tay trái đã không còn mỏi chút nào, tay phải còn hơi đau.

"Bắt đầu tay trái cầm thương."

"Tiếp." Con mắt sáng ngời của Đông Bá Tuyết Ứng nhìn chăm chăm khỏi lối kim loại phía trước, tay phải nhẹ nhàng cầm cán thương, tay trái chạm hờ vào chuôi thương, bỗng nhiên đâm ra!

...

"Đồng Tam, anh thấy Tuyết Ứng đâu không?"

"Không thấy."

Tông Lăng, Đồng Tam hơi kinh ngạc nghi hoặc, bây giờ cũng sắp đến giờ ăn cơm trưa, làm sao lại không thấy Tuyết Ứng? Mà vợ chồng Đông Bá Liệt mới vừa bị bắt đi, bọn họ cũng rất không yên tâm Tuyết Ứng.

"Lãnh chúa đâu?" Tông Lăng, Đồng Tam hỏi dò một người hầu gái.

Người hầu gái liền nói: "Chủ nhân từ sáng đến giờ vẫn ở sân luyện võ."

"Còn ở sân luyện võ? Sắp trưa rồi đấy." Đồng Tam có hơi ngạc nhiên, "Bình thường Tuyết Ứng sáng sớm nhất cũng chỉ luyện tới một hai canh giờ, từ sáng đến giờ cũng gần ba canh giờ rồi."

Nhưng Tông Lăng không lên tiếng, nhanh chóng chạy về phía sân luyện võ.

Tới gần sân luyện võ liền có thể nghe được từ bên trong truyền đến âm thanh liên tục "Bồng!" "Bồng!" "Bồng!", âm thanh trầm thấp mạnh mẽ, Tông Lăng cùng Đồng Tam nhìn nhau, liền đẩy ra cửa sân luyện võ.

"Chuyện này..." Tông Lăng, Đồng Tam hai người bọn họ đều có chút kinh ngạc.

Thiếu niên trước mắt cả người da ứng hồng đang dùng hai tay cầm một cây trường thương, không ngừng phát lực quật lên khỏi lõi kim loại.

Phản eo phát lực, trường thương quất mạnh!

Một lần hai lần ba lần... Chiêu thức giống nhau liên tục không ngừng, trường thương xẹt qua không trung súc lực, trong chớp mắt quật vào khỏi lõi kim loại, tốc độ nhanh đạt đến uy lực lớn nhất cũng mạnh nhất.

Da dẻ toàn thân của thiếu niên ứng hồng, bên ngoài thân thể cũng đang bốc khói, cái này là do mồ hôi của hắn bốc hơi bên ngoài thân thể.

"Khí huyết toàn thân phun trào đến trình độ này?" Tông Lăng giật mình.

"Tuyệt Ứng, cháu mau nghỉ ngơi, mau nghỉ ngơi một chút, cháu điên rồi?" Đồng Tam nhưng lo lắng, trước đây nào có thấy Đồng Bá Tuyết Ứng chăm chỉ như vậy, hơn nữa luyện thương đến trình độ như thế này đã gần như cực hạn của thân thể.

"Một lúc nữa ạ! Còn chưa có xong." Đồng Bá Tuyết Ứng nói rằng.

"Đừng nóng vội, Tuyết Ứng mỗi ngày đều sẽ tắm thuốc, không làm hỏng người được, để hắn phát tiết một chút đi." Trong lòng Tông Lăng thì lại rất lo lắng, hắn cũng không sợ huấn luyện làm tổn thương thân thể, dù sao mỗi ngày tắm thuốc có thể dễ dàng thoải mái chữa trị thân thể, hắn sợ Tuyết Ứng từ đây biến đổi hẳn tính tình, hắn nhìn Tuyết Ứng lớn lên, không hy vọng tính cách Tuyết Ứng trở nên quái lạ.

Đồng Bá Tuyết Ứng quay đầu liếc nhìn hai người, cười nói: "Tông thúc, Đồng thúc, yên tâm cháu không có sao." Hắn cũng không phát tiết, mà quan sát bí tịch thương pháp của kỵ sĩ Siêu Phàm xong thì lập ra kế hoạch luyện tập cho mình.

Nếu không đủ chăm chỉ, vền vẹn dựa vào một quyển bí tịch thì lại làm sao có thể trở thành cường giả?

Thời gian uống một chén trà nhỏ trôi qua.

Đồng Bá Tuyết Ứng lại luyện tập (Hỏa Diễm Tam Đoàn Pháp) hai lần, mới coi như kết thúc việc tu luyện buổi sáng!

...

Sau buổi cơm trưa, sau khi chơi với em trai một lúc, lại bắt đầu cầm lấy trường thương luyện.

"Hây!"

Hai tay đồng thời phát lực, trường thương đâm ra, sức lực toàn thân xuyên thấu qua hai tay hoàn toàn truyền lên trên cây trường thương, uy lực rõ ràng phải mãnh liệt hơn nhiều lần!

Trường thương lần lượt đâm vào trên khỏi lõi kim loại, liên tục đâm vào bộ mặt, yết hầu, ngực các vị trí đánh dấu đỏ một cách phi thường chính xác.

Đang là khâu thứ tư trong kế hoạch huấn luyện thương pháp của Đồng Bá Tuyết Ứng —— hai tay đâm!

...

Hai tay đâm thương hai ngàn lần, luyện pháp môn đầu khí.

"Bắn tên." Đồng Bá Tuyết Ứng quát lên.

"Vâng, chủ nhân." Mười tên tôi tớ đứng ở ngoài xa mười mét, mỗi người đều cầm cung tên, mũi tên thì lại bị nhỏ, chỉ còn dư lại thân mũi tên, từng người họ nhìn nhau có hơi do dự, trước đây Đồng Bá Tuyết Ứng luyện tập đón đỡ cùng cha, nhưng bây giờ trực tiếp dùng mũi tên đến bắn... Nếu như không ngăn được, bắn ở trên người, tuy rằng không có mũi tên nhưng vẫn sẽ vô cùng đau đớn, thậm chí da dẻ nứt ra đến chảy máu cũng bình thường.

Đám người hầu này cũng hơi bận tâm.

"Nhanh, dựa theo mệnh lệnh lúc trước của ta." Đồng Bá Tuyết Ứng thét ra lệnh, tôi tớ chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lệnh.

Xèo.

Trước tiên một cái mũi tên phóng tới, Đồng Bá Tuyết Ứng cầm trong tay trường thương lập tức đón đỡ, hướng về trước duỗi một cái, chặn lại bắn bay mũi tên này.

Một lần một cái.

Tuy rằng khoảng cách vền vẹn mười mét, nhưng những người hầu này cũng không luyện được đầu khí, mặc dù tốc độ mũi tên nhanh, nhưng Đồng Bá Tuyết Ứng còn chặn lại kịp, sử dụng cực kỳ thuần thục chiêu thức trong thương pháp 'Căn' 'Nắm' 'Vỡ'.

Sau đó hai cái đồng thời bắn tới, Đồng Bá Tuyết Ứng rõ ràng liền vất vả, mười lần cũng có ba, bốn lần trúng chiêu, da dẻ Đồng Bá Tuyết Ứng bắt đầu có chỗ đen chỗ tím, thỉnh thoảng còn có chỗ da dẻ bị toạc ra, nhưng chút tổn thương nhỏ như vậy, căn bản Đồng Bá Tuyết Ứng không thêm để ý.

...

(Tâm Ý thương pháp) ngọn nguồn của vạn pháp, có thể nói thương pháp trụ cột nhất trong cả Hạ tộc, nếu như luyện tập từng lần từng lần một những động tác võ thuật thì chỉ có thể coi là trò mèo, nhất định phải đem thương pháp chiêu số phân giải ra, lần lượt không ngừng luyện, mới có thể làm cho chiêu số bình thường đạt đến uy lực kinh người.

Huấn luyện thương pháp tổng cộng sáu khâu, phân biệt tay trái đâm thương, tay phải đâm thương, quét đập, hai tay đâm thương, đón đỡ, tự do công kích. Trung gian phối hợp pháp môn đầu khí đến giảm bớt sự mệt mỏi của thân thể, nếu không không cách nào kéo dài huấn luyện cường độ cao...

Một ngày tu luyện tới sáu canh giờ!

Rèn luyện xong liền đi tắm thuốc, tắm thuốc mới có thể làm cho thân thể của hắn không chỉ không tan vỡ, còn có thể nhờ sự rèn luyện không ngừng khôi phục trở nên mạnh mẽ! Thân thể của hắn, đặc biệt cánh tay của hắn cùng sức mạnh gân cốt bắp thịt bàn tay cũng đang không ngừng lột xác.

Buổi tối thì lại là thời gian nghỉ ngơi, ăn cơm tối cùng em trai, chơi đùa với em trai, nhìn lại một chút một ít sách vở, sau đó ngủ.

Nhìn như rất mệt, nhưng trên thực tế lại như một ít bình dân làm việc mệt nhọc một ngày, sau khi quen thuộc cũng lại cảm thấy bình thường. Đông Bá Tuyết Ứng còn có thể cảm giác được thương pháp của chính mình vẫn đang tiến bộ, thân thể đang không ngừng trở nên mạnh mẽ, không chỉ không mệt mỏi, thậm chí càng ngày càng hưởng thụ.

Thậm chí khi luyện thương pháp còn mang theo mỉm cười, thỉnh thoảng còn có thể dừng lại cau mày đâm chiêu, hiển nhiên thật sự chìm đắm ở bên trong sự ảo diệu của thương pháp... Điều này làm cho thương pháp của Đông Bá Tuyết Ứng đang tăng lên bằng tốc độ kinh người.

...

Mùa đông hai năm sau.

Tuyết lớn đầy trời.

Một thiếu niên tuổi vũ đang cầm một cây trường thương màu đen, đang luyện đâm thương, giờ khắc này một người hầu cầm trong tay tấm khiên, trên khiên còn bọc lại vài bông da thú dày đặc, tuy rằng có vẻ rất thô kệch, nhưng nếu như không có những vài bông da thú này bao vây lại để mượn lực, những người hầu này căn bản không có cách nào gánh vác được.

Người hầu vẫn né tránh trái phải, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên ra thương, trường thương như du long, xoay tròn đâm ra mang theo một tiếng thét chói tai, trong nháy mắt cũng đã đâm ở trên khiên, người hầu cảm giác tấm khiên truyền tới sức mạnh làm toàn thân cũng chấn động, cú đâm thương này cũng còn tốt, như khi đánh bổ, uy lực còn mạnh hơn.

"Chủ nhân, không thể nào tránh thoát được ạ." Tên hầu nam cường tráng kia nói với vẻ mặt nhăn nhó.

"Chỉ cần né tránh một lần, thì có một ngàn tệ, các ngươi cũng luyện cho tốt đi." Đông Bá Tuyết Ứng nói, những người hầu khác ở cạnh ai cũng lộ ra vẻ thêm khát, một ngàn tệ cũng bằng thu nhập tháng trước, hồi trước thỉnh thoảng còn có người hầu có thể né tránh thành công, trước sau Đông Bá Tuyết Ứng cũng phân phát mấy trăm ngàn tệ, nhưng sau đó muốn lấy được một viên ngân tệ cũng quá khó khăn.

"Thương pháp của mình, đã có mấy ngày không tiến bộ, đòn phát lực này đã đến một bình cảnh." Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm nói, "Dựa theo trong bí tịch của tiền bối kỳ sĩ Huyền Băng ghi chép, mình nên bắt đầu luyện 'Thu' chưa nhỉ?"

Kinh lực này, nếu có thể thả, thì có thể thu!

Bỗng nhiên ——

"Chủ nhân, chủ nhân, không tốt không tốt." Ngoài sân luyện võ có một người hầu gái xông tới, nàng hoang mang hoảng loạn.

Đông Bá Tuyết Ứng bị gọi không khỏi run lên trong lòng, lúc này liền nói: "Xảy ra chuyện gì?"

"Tông Lăng đại nhân, Tông Lăng đại nhân bị trọng thương." Người hầu gái liền nói, "Toàn là máu."

"Tông thúc!"

Đông Bá Tuyết Ứng kinh hãi, hai năm qua việc vật to to nhỏ nhỏ trong lãnh địa đều do Tông thúc vất vả lo, hắn lúc này mới có thể không bị quấy nhiễu đến mà hoàn toàn chìm đắm ở bên trong thương pháp, "Tông thúc hiện tại ở đâu?"

"Ở nơi ở của Tông Lăng đại nhân, Đồng thống lĩnh cũng ở đó." Người hầu gái liền nói.

Đông Bá Tuyết Ứng thả xuống trường thương lập tức chạy gấp tới nơi ở của Tông thúc.

Quyển 1 - Chương 7: Kỵ sĩ Trường Phong

Trong phòng.

Tông Lăng đang nửa nằm nửa ngồi ở trên giường, Đồng Tam ngồi ở ghế bên cạnh, hai người nhìn về phía Đồng Bá Tuyết Ưng đang chạy vào.

"Tông thúc, chú không sao chứ à?" Đồng Bá Tuyết Ưng nhìn kỹ, Tông thúc đã thay đổi một thân áo bào trắng, nhìn giống như không có bị thương, chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt.

Tông Lăng mỉm cười nói: "Thủ lĩnh Loan Đào mình quả thực lợi hại, lần này nếu như không có luyện kim nội giáp hộ thân, chỉ sợ thật sự ném mất cái mạng nhỏ... Khắc, khắc, khắc..." Nói rồi ho khan, liền cầm một chiếc khăn tay bên cạnh che miệng lại, khăn tay màu trắng nhanh chóng trở nên đỏ, máu đã thấm đỏ khăn tay.

Đồng Bá Tuyết Ưng nhìn thấy mà nhói lòng, thổ huyết? Nội thương?

"Tông thúc." Đồng Bá Tuyết Ưng ngồi ở mép giường.

"Không có chuyện gì, không chết được." Tông Lăng thả khăn tay xuống ném tới trong một chiếc chậu bên cạnh, cười nói, "Mấy vết thương nhỏ này tính là gì, năm đó ta cùng cha mẹ cháu còn có Đồng thúc ở bên ngoài mạo hiểm, nghiêm trọng hơn thế này nhiều cũng bị nhiều rồi."

"Tuyệt Ưng, cháu cứ yên tâm, thương thế như thế này, lấy thể chất của Lục Tỉ Xà Ma một hai tháng liền khôi phục." Đồng Tam rất bình tĩnh, bọn họ năm đó cùng vào sinh ra tử, đã quen thuộc từ lâu, "Đúng rồi, Tông Lăng, anh làm sao bị thương nặng như vậy? Anh mang theo cả một doanh binh sĩ đi ra ngoài mà, lẽ nào thủ lĩnh Loan Đào mình lại lợi hại như vậy?"

"Rất lợi hại, so với tôi dự liệu còn lợi hại hơn, không hổ son tặc mạnh nhất ở Nghi Thủy." Tông Lăng nói rằng.

"Thủ lĩnh Loan Đào mình là ai, lai lịch ra sao?" Đồng Bá Tuyết Ưng đầu óc mơ hồ.

"Cũng nên nói những chuyện này cho cháu biết một chút." Tông Lăng nói rằng, "Chuyện của Tuyệt Ưng linh sau này dù sao cũng phải giao cho cháu."

Tông Lăng nhìn Đồng Bá Tuyết Ưng: "Là một lãnh chúa, nắm giữ quyền lãnh đạo lãnh địa, tuy nhiên cũng cần phải bảo vệ lãnh địa của mình, bảo vệ hết thảy con dân trong lãnh địa! Một ít đạo tặc xâm nhập lãnh địa của cháu, giết chóc cướp đoạt, nhất định phải giết chết bọn họ!"

Đồng Bá Tuyết Ưng gật đầu.

"Cha mẹ cháu khi còn ở đây, mẹ cháu là Thiên giai pháp sư, có một pháp sư mạnh mẽ phối hợp, quân đội có thể phát huy thực lực càng mạnh, hơn nữa chúng ta Tuyệt Ưng linh còn được trang bị lượng lớn Phá Tinh Nỗ, toàn bộ phạm vi bên trong huyện Nghi Thủy không có đạo tặc dám to gan mạo phạm." Tông Lăng nói rằng, "Mà cha mẹ cháu sau khi bị bắt đi, đám đạo tặc kia e rằng vẫn đang quan sát, bọn họ cũng rất kiêng kỵ Phá Tinh Nỗ."

Đồng Bá Tuyết Ưng cũng rất hiểu sự lợi hại của Phá Tinh Nỗ, lúc trước cha đã trang bị năm trăm chiếc Phá Tinh Nỗ!

Chỉ riêng những Phá Tinh Nỗ này liền cần 50 ngàn kim tệ! Từng này đều đủ để mua về toàn bộ Tuyệt Ưng linh, vì lẽ đó ở toàn bộ thị trấn Nghi Thủy... Gia tộc Đồng Bá và Tuyệt Ưng linh còn rất nổi tiếng.

"Tuyệt Ưng linh thuế má thấp, con dân rất kính yêu lãnh chúa! Những năm gần đây, con dân lãnh địa sinh sống rất tốt, khiến không ít đạo tặc trông mà thèm." Tông Lăng nói, "Cha mẹ cháu bị bắt đi, bọn họ rục rịch, rốt cục nhánh đạo tặc mạnh mẽ nhất trong phạm vi toàn bộ huyện Nghi Thủy —— Loan Đào mình, tiến vào bên trong lãnh địa chúng ta cướp đoạt."

"Ta nhận được tin tức, dẫn dắt một doanh ba trăm lính, mỗi người cưỡi ngựa, mang theo Phá Tinh Nỗ chạy tới, nhưng cũng đã có hơn năm trăm dân thường bị giết bị cướp đoạt tất cả."

Đồng Bá Tuyết Ưng nghe đỏ mắt rồi.

Chết hơn 500 người?

Này, chuyện này...

Đám đạo tặc đáng chết này! Đám dân thường kia đều chọc họ chỗ nào chứ?

"Ta lúc đó chạy tới truy tìm tung tích đạo tặc, ai ngờ Loan Đào mình mình chủ, chính là 'Cái Bân' vị thủ lĩnh Loan Đào mình tà ác kia lại một thân một mình

ẩn giấu ở trong cái thôn bị tàn sát, đột nhiên đánh lên ta." Tông Lăng thờ dài nói, "Lúc đó chúng ta không ứng phó kịp, ba trăm tên lính cũng đều có hơi hỗn loạn, ta chỉ có thể chống đỡ hấn trước."

"Thủ lĩnh Loan Đào mình 'Cái Bân', một kỵ sĩ cấp Lưu Tinh! Trước đây ta từng cùng kỵ sĩ cấp Lưu Tinh giao thủ, bình thường đều có thể chống đỡ chốc lát." Tông Lăng thờ dài nói, "Nhưng cái tên Cái Bân này đạo pháp quá nhanh quá nhanh, so với kỵ sĩ cấp Lưu Tinh bình thường thì mạnh hơn nhiều lắm... Ta đoán hấn có một ít pháp môn đầu khí đặc thù."

Đồng Bá Tuyết Ứng cũng biết.

Luận thực lực, trong ba người cha, Đồng thúc, Tông thúc, thì Tông thúc mạnh nhất, hấn tuy rằng cũng chỉ kỵ sĩ Thiên Giai, nhưng lại là xà nhân tộc Vương tộc! Là Lục Tí Xà Ma, sức mạnh rất lớn, mà lúc chiến đấu hấn lại có thể dùng sáu cánh tay đồng thời công kích, đồng thời còn có đuôi rắn, làm thân pháp của hấn càng linh hoạt... Vì lẽ đó mặc dù vượt cấp chiến đấu cùng kỵ sĩ Lưu Tinh, cũng có thể chống đỡ một chút thời gian.

"Đạo pháp của ta nhanh, hấn càng nhanh hơn, không thể ngăn lại hấn, bị hấn trước sau chém ba đao! May mà có luyện kim nội giáp hộ thân, chịu chút nội thương, mà ba trăm tên lính kia mỗi người cũng dùng Phá Tinh Nỗ bắt đầu công kích, làm cho vị thủ lĩnh Loan Đào mình này chỉ có thể chạy trốn, hấn cũng chịu chút vết thương nhẹ." Tông Lăng thờ dài nói, "Đạo pháp của hấn nhanh, thân pháp cũng nhanh, chẳng trách có hung danh như thế."

Đồng Bá Tuyết Ứng nghĩ đến mà sợ hãi, Tông thúc bị chém ba đao, nếu thiếu may mắn một chút, hoặc là thời gian chiến đấu lại dài một chút chỉ sợ cũng ném mất mạng nhỏ!

"Tuyết Ứng, cháu cứ yên tâm"

Bên cạnh, Đồng Tam âm thanh hùng hồn, "Toàn bộ huyện Nghi Thủy, tổng cộng cũng có bốn kỵ sĩ Lưu Tinh cùng một Đại pháp sư cấp Lưu Tinh! Trong đám đạo tặc lại chỉ có một thủ lĩnh Loan Đào mình này, lần này thủ lĩnh Loan Đào mình bị thương, thấy sự lợi hại của Phá Tinh Nỗ... Phòng chừng sẽ không trở lại mạo hiểm. Bởi vì lần sau chúng ta chuẩn bị sẽ càng đầy đủ hơn! Loan Đào mình này không dám đột kích, những tên đạo tặc khác lại càng không dám tới."

"Ừm." Đồng Bá Tuyết Ứng thờ phào nhẹ nhõm.

"Tên Cái Bân này thân là kỵ sĩ Lưu Tinh, làm gì không được, lại đi làm đạo tặc?" Đồng Bá Tuyết Ứng nói.

"Hừ." Đồng Tam hừ nhẹ một tiếng, "Tuyết Ứng, thế gian này có một số cao thủ lợi hại, cũng thích không làm mà hưởng, thích cướp giật! Tên Cái Bân này có người nói bởi vì tham lam giết chết một quý tộc đoạt bảo, cuối cùng bại lộ bị truy nã, lúc này mới thực sự trở thành trộm cướp."

Tông Lăng cũng nói: "Thanh danh trước đây của hấn đã không tốt, chỉ là không có ai nắm lấy nhược điểm của hấn! Chuyên làm ác, sẽ có một ngày bại lộ, hấn cuối cùng bại lộ bị truy nã, nhưng hấn thực lực mạnh, lại trốn ở bên trong dãy núi Hủy Diệt, còn dẫn dắt một đám đông những kẻ liều mạng... Mới có thể hung hăng đến nay, quên đi, chuyện này không cần chúng ta lo, chúng ta muốn quản cũng không quản được."

Đồng Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Không quản được.

Trốn ở dãy núi Hủy Diệt, một số thành Vệ Quân của đế quốc cũng không muốn đi tấn công. Phải biết dãy núi Hủy Diệt liên miên hơn mười vạn dặm, chạy qua bốn tỉnh, dãy núi lớn nhất toàn bộ đế quốc, vô số ma thú đáng sợ sống bên trong. Rất nhiều tội phạm của đế quốc trốn ở dãy núi Hủy Diệt, đương nhiên chỉ là rìa ngoài của dãy núi Hủy Diệt mà thôi.

Sâu trong dãy núi Hủy Diệt quá nguy hiểm.

"Hiện tại mặc kệ bọn họ, chờ mình có đủ thực lực, nhất định phải diệt trừ khỏi u ác tính này." Đồng Bá Tuyết Ứng nói thầm.

"Đúng rồi, Tuyết Ứng, chuyện về học viện Trường Phong cháu nghĩ thế nào?" Tông Lăng bỗng nhiên nói.

"Tuyết Ứng!" Bên cạnh Đồng Tam cũng vội vàng nói, "Học viện Trường Phong này, là học viện lớn số một ở toàn bộ tỉnh An Dương, cũng là thế lực mạnh mẽ nhất. Mạnh hơn nhiều so với gia tộc Mặc Dương của mẹ cháu! Viện trưởng học viện Trường Phong, 'Kỵ sĩ Trường Phong' Trì Khâu Bạch càng là người mạnh nhất tỉnh... Điều kiện thực lực của cháu hoàn toàn chắc chắn tiến vào học viện này, hiện tại đã mùa đông, cháu còn không báo danh thì muộn mất."

"Mười tuổi là giới hạn cuối cùng, vượt qua mười tuổi, học viện Trường Phong sẽ không thu." Tông Lăng cũng nhìn Đồng Bá Tuyết Ứng.

Đồng Bá Tuyết Ứng trầm mặc.

Hấn cũng đã suy tư rất lâu.

Học viện Trường Phong, đối ngoại chiêu thu thiếu niên chưa quá mười tuổi! Bởi vì ở độ tuổi này tràn ngập khả năng bồi dưỡng, đặc biệt ở thời kỳ phát dục thân thể... Thời khắc mấu chốt nhất của việc tu hành kỵ sĩ, có mấy người phát dục sớm, mười tuổi liền bắt đầu phát dục cao vút lên, vì lẽ đó học viện định giới hạn hạn ở 'Mười tuổi', ở độ tuổi này cũng không phải không có đạo lý.

Học viện Trường Phong thế lực mạnh nhất tỉnh An Dương! Viện trưởng là nhân vật mạnh mẽ nhất một tỉnh!

Đệ tử học viện được bồi dưỡng, đi vào là thiếu niên bình thường, tốt nghiệp đi ra thấp nhất cũng là kỳ sĩ Thiên Giai! Có không ít đều có thể bước vào cấp Lưu Tinh, nhưng đồng dạng sát hạch vào học viện rất nghiêm ngặt, đương nhiên lấy thương pháp và điều kiện thân thể của Đông Bá Tuyết Ứng thì rất dễ dàng.

"Cháu nghĩ rất lâu, đã có quyết định rồi." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Quyết định

"Hả?" Tông Lăng, Đồng Tam đều nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, chờ đợi quyết định của hắn.

Nói từ gốc độ tình cảm bọn họ kỳ thực là không muốn xa Tuyết Ứng, dù sao khoảng cách giữa học viện Trường Phong và Tuyết Ứng linh có hơn ba vạn dặm, một khi tiến vào học viện phải ở luôn ở trong học viện, ở trong học viện bình thường cũng phải vượt qua thời gian sáu năm, có ít người thậm chí ở trong học viện mười mấy năm mới được tốt nghiệp. Tách ra thời gian dài như vậy, sao bọn họ cam lòng cho được?

Hai ông già này cũng không con cái, hơn nữa tình cảm bọn họ và vợ chồng Đông Bá Liệt cũng rất sâu, ở trong lòng Đồng Tam, Mặc Dương Du là người chủ nhân quan trọng nhất của hắn. Tông Lăng kỳ thực vẫn có một chút tình cảm với Mặc Dương Du, nhưng hắn chỉ là một con Lục Tí Xà Ma... Mặc Dương Du là không chịu nhận, lúc trước cùng chung nhóm mạo hiểm, Mặc Dương Du cuối cùng cũng lựa chọn Đông Bá Liệt.

Sau đó Mặc Dương Du mang thai, hai người này cũng rất vui vẻ! Cùng theo tới đây, Tuyết Ứng sinh ra, bọn họ nhìn Tuyết Ứng lớn lên! Kỳ thực ở tận đáy lòng, bọn họ coi Tuyết Ứng chính là con của chính mình.

Thật sự muốn tách ra một thời gian dài? Bọn họ thật sự không nỡ lòng bỏ.

Nhưng 'Học viện Trường Phong' là nơi tốt nhất tỉnh An Dương, đối với sự trưởng thành của Đông Bá Tuyết Ứng có trợ giúp rất lớn.

"Cháu quyết định không đi." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Tại sao?" Tông Lăng vội la lên.

"Tại sao không đi, cháu muốn trở thành một tên kỳ sĩ mạnh mẽ, học viện Trường Phong là nơi tốt nhất, chúng ta muốn đi còn không đi được, chờ tới năm sau, cháu mười một tuổi, thì cũng không có cách nào đi vào." Đồng Tam cũng vội la lên.

Người yếu, là không có tiền đồ.

Đây là một thế giới của người mạnh! Nhà giàu quý tộc đều là có vũ lực mạnh mẽ.

"Cháu không nỡ rời xa Thạch Đầu?" Tông Lăng bỗng nhiên nói.

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu nói: "Cháu xác thực không nỡ xa Thạch Đầu, nó năm nay mới bốn tuổi, nó lại không thân với các chú... Nó quấn cháu nhất, thậm chí đến bây giờ mỗi ngày đều ngủ cùng cháu, Thạch Đầu hiện giờ cũng không còn ấn tượng gì với cha mẹ, nó chỉ cần người anh trai này, cháu không muốn tuổi thơ của nó đã không còn cha mẹ, lại không có cả anh trai!"

Tông Lăng, Đồng Tam trầm mặc, bọn họ xác thực cảm thụ được sự bảo vệ của Tuyết Ứng với em trai.

"Cháu chỉ ít trước tám tuổi còn có cha mẹ, em trai cháu mới bốn tuổi, không có cha mẹ không có ca ca... Cháu không thể làm như thế." Đông Bá Tuyết Ứng nói.

"Hơn nữa ——"

"Cháu muốn cứu cha mẹ, đi học viện Trường Phong có tác dụng sao?" Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Cháu nghĩ cũng không nhất định!"

"Hả?" Tông Lăng, Đồng Tam nghi hoặc.

"Học viện Trường Phong bồi dưỡng xác thực không tệ, có thể bồi dưỡng được rất nhiều rất nhiều kỳ sĩ Thiên Giai, thậm chí có một số trở thành kỳ sĩ Lưu Tinh. Nhưng là... Coi như thành kỳ sĩ Lưu Tinh, thì có thể cứu cha mẹ cháu sao? Hừ, cậu của cháu là Ngân Nguyệt cấp Đại pháp sư, cậu cũng không có bất kỳ biện pháp nào chống đối lại tộc quy của Mặc Dương gia tộc." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Đề cứu cha mẹ, cháu e rằng phải trở nên mạnh hơn cậu. Trở thành kỳ sĩ cấp Xung Hào! Thậm chí phải trở thành sinh mệnh Siêu Phàm!"

Tông Lăng Đồng Tam nhìn nhau, có chút giật mình.

Bọn họ chưa nói tường tận hư thực về Mặc Dương gia tộc, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng suy đoán ra ít nhất phải là kỵ sĩ Xung Hào thậm chí sinh mệnh Siêu Phàm mới chắc chắn, đứa nhỏ này xác thực thông minh, bởi vì suy đoán này là chính xác!

"Kỵ sĩ Xung Hào, số lượng cực ít ỏi."

"Kỵ sĩ Siêu Phàm càng là truyền thuyết, cháu sưu tập rất nhiều bút ký có ghi lại những chuyện liên quan với kỵ sĩ Siêu Phàm, có một số chuyện tình tiết là khuếch đại hư cấu, nhưng quý tích trưởng thành của bọn họ nhưng là chân thực." Đông Bá Tuyết Ưng nói, "Cháu đã chinh lý quý tích trưởng thành của những cường giả Siêu Phàm này."

"Trong lịch sử 125 cường giả Siêu Phàm, tự mình tìm kiếm tu hành, trải qua rất nhiều sinh tử tôi luyện trở thành Siêu Phàm, có 109 vị!"

"Còn trường phái học viện, cũng chỉ có mười sáu vị!"

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía Tông Lăng cùng Đồng Tam, "Điều này nói rõ cái gì? Muốn trở thành sinh mệnh Siêu Phàm, trường phái học viện trái lại là yếu thế!"

Tông Lăng cùng Đồng Tam cũng chấn kinh rồi.

Bọn họ chưa từng có nghĩ tới điểm này, bọn họ chỉ biết, cường giả Siêu Phàm khai sáng học viện, vậy tuyệt đối là Thánh địa a! Thật tốt a, rất nhiều rất nhiều kỵ sĩ Thiên Giai, thậm chí kỵ sĩ cấp Tinh Thần... Nhưng từ viễn cổ lưu truyền tới nay thậm chí được ghi chép lại truyền tụng từng vị cường giả Siêu Phàm, dĩ nhiên tuyệt đại đa số cũng không từng tiến vào học viện!

Đều là một mình tìm kiếm cách tu hành!

"Tại sao lại như vậy?" Đồng Tam sững sờ không thể tin được.

"Sách ngay ở thư phòng của cháu, cháu còn có ý sai người đi Nghi Thủy thành sưu tập sách ghi chép sinh mệnh Siêu Phàm." Đông Bá Tuyết Ưng nói, "Sự thực chính là như vậy, tuy rằng thiên tư rất tốt thường gia nhập học viện, nhưng chung quy khó thành Siêu Phàm!"

"Cháu cũng cần thận nghiên cứu qua vì sao lại như vậy."

"Căn cứ phụ thân để cho cháu quyền sách kia về thương pháp của kỵ sĩ Siêu Phàm, ta có một suy đoán." Đông Bá Tuyết Ưng nói, "Trở thành Siêu Phàm, là cần phải đi ra con đường thuộc về chính mình! Mà những kỵ sĩ thuộc trường phái học viện kia ở dưới sự dẫn đường của thầy giáo, bọn họ khi mới tu hành càng dễ dàng, không ngừng đột phá tăng lên, mà khi cần phải đi ra một con đường của chính mình, đột nhiên không có lão sư chỉ dẫn, bọn họ liền thành người mù! Bọn họ không biết nên tiếp tục đi bằng cách nào!"

"Mà những người không phải trường phái học viện, không có hệ thống chỉ dẫn!"

"Bọn họ cần một mình tìm kiếm, gặp phải mỗi một cái cửa ải khó, cần chính mình cân nhắc đánh hạ, mỗi một bước rất gian nan. Nhưng ở trên con đường này, bọn họ có sự linh ngộ của chính mình! Con đường này là chính mình đi ra, ngộ ra! Thậm chí bọn họ cũng sẽ tìm kiếm cách bước vào Siêu Phàm!"

Con mắt Đông Bá Tuyết Ưng rất sáng, "Chỉ dẫn một cách rất tỉ mỉ và có hệ thống, đối với việc bồi dưỡng kỵ sĩ số lượng lớn mới có lợi. Nhưng muốn bồi dưỡng một tên cường giả Siêu Phàm chân chính! Sự giáo dục tỉ mỉ đó, ngược lại sẽ trở thành ràng buộc! Muốn đột phá ràng buộc này cũng rất khó."

Đồng Tam sững sờ nhìn Đông Bá Tuyết Ưng, ngây ngốc nói: "Không hổ là con trai của chủ nhân, nói rất có sức thuyết phục."

Tông Lăng nhưng là nở nụ cười: "Không nghĩ tới những truyện ký cổ sự kia lại vẫn ẩn hàm đạo lý như vậy! Ta chỉ ít cảm thấy... Suy đoán của cháu rất có đạo lý."

"Cháu suy đoán có thể sai!"

"Nhưng số liệu sẽ không sai!"

"125 tên kỵ sĩ Siêu Phàm có thể lưu danh trong lịch sử, có 109 tên chưa từng gia nhập học viện! Vì lẽ đó, cháu cũng sẽ không gia nhập học viện." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Ha ha, đó là bởi vì cháu theo đuổi tầng cao, đối với rất nhiều đứa bé mà nói có thể trở thành là kỵ sĩ Thiên Giai là tốt lắm rồi, trở thành kỵ sĩ cấp Tinh Thần thì càng ghê gớm. Có mấy người dám đem mục tiêu đặt cao như vậy, tới 'Sinh mệnh Siêu Phàm'?" Tông Lăng cười nói, "Xem từ việc bồi dưỡng kỵ sĩ Siêu Phàm trở xuống, trường phái học viện vẫn có sự trợ giúp rất rõ ràng, chỉ ít rất nhiều rất nhiều kỵ sĩ đều là trường phái học viện."

"Ừm." Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Hắn tán thành điểm này.

Nhưng mục tiêu của hắn càng xa hơn!

"Cháu xem những bút ký kia đều có tổng kết số liệu, không hổ là con trai của A Du, nếu như cháu đi làm pháp sư, e rằng cũng có tiền đồ." Tông Lăng

tán dương, pháp sư chính là cần phân tích nghiên cứu thiên địa ảo diệu, tư duy kiểu này rất trọng yếu, mỗi một pháp sư thực sự mạnh mẽ đều rất có trí tuệ.

"Đáng tiếc tinh thần lực của cháu không đủ." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, "Không phải mầm giống làm pháp sư."

Khác với kỵ sĩ

Kỵ sĩ chỉ cần khổ luyện, có quyết tâm, mỗi người không phân biệt nam nữ đều có thể cố gắng một lần.

Pháp sư yêu cầu về thiên tư quá cao, đầu tiên lực lượng tinh thần yêu cầu liền rất cao! Lực lượng tinh thần không đủ, căn bản cũng không có cả tư cách thử nghiệm.

"Thạch Đầu nó hết năm nay là năm tuổi, hiện tại cũng có thể thử xem, xem lực lượng tinh thần như thế nào." Đông Bá Tuyết Ứng nói rằng, "Nói không chắc hiện giờ đã có thể đạt đến nhập môn."

Lực lượng tinh thần càng sớm đạt đến nhập môn, nói rõ thiên phú càng cao.

Bình thường trước lúc mười tuổi cũng không đạt tới nhập môn, liền không hi vọng! Mẹ đạt đến nhập môn lúc sáu tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 9: 5 năm sau

Sau bữa cơm chiều.

Đông Bá Tuyết Ứng đang ở cùng một chỗ với em trai Thanh Thạch, còn có hai người Tông Lăng, Đông Bá Tuyết Ứng lấy ra một quả cầu thủy tinh to bằng quả dưa hấu từ trong túi đồ bên cạnh, cái này cũng là do mẹ lưu lại.

"Anh, đây là cái gì a, thật là đẹp." Em trai Thanh Thạch rất đáng yêu, nếu như nói Đông Bá Tuyết Ứng có khuôn mặt giống cha nhiều hơn, thì khuôn mặt em trai lại càng có thiên hướng về mẹ, vừa nhìn liền biết tương lai sẽ là một nhóc đẹp trai. Mà Đông Bá Tuyết Ứng thì không đuổi kịp độ đẹp trai của em trai.

"Lại đây, Thạch Đầu, lấy tay đặt lên trên." Đông Bá Tuyết Ứng liền nói.

"Ồ." Thanh Thạch ngoan ngoãn đem tay nhỏ đặt lên trên.

Bàn tay đụng chạm quả cầu thủy tinh, thân thể nội hàm sóng tinh thần tự nhiên gây nên phản ứng bên trong quả cầu thủy tinh, chỉ thấy quả cầu thủy tinh lập tức phát sinh hào quang màu đỏ thắm mờ mờ, ánh sáng tràn ngập ở trong cả gian phòng.

Đám người Đông Bá Tuyết Ứng đều lộ ra nét vui mừng.

"Anh, tại sao lại có ánh sáng?" Thanh Thạch hiếu kỳ.

"Đại pháp sư, lại đây, hôn một cái nào." Đông Bá Tuyết Ứng ôm em trai hài lòng hôn một cái.

Pháp sư khác với kỵ sĩ.

Kỵ sĩ cần bắt đầu tu luyện từ nhỏ, như học viện Trường Phong định nhập môn tuổi lớn nhất chỉ có thể mười! Mà pháp sư thì lại ngược lại... Khi còn bé là không thể tu luyện, gia tộc điều kiện tốt thì bình thường mười tuổi bắt đầu tu luyện, có một số thậm chí mười sáu, mười bảy tuổi có khi còn vượt qua hai mươi tuổi mới bắt đầu tu luyện. Học viện Trường Phong nhập môn chiêu thu pháp sư là tới ba mươi tuổi.

Trước lúc ba mươi tuổi đều có thể vào học viện.

Bởi vì pháp sư, yêu cầu tư duy rất cao, đặc biệt lúc tu hành liên quan đến linh hồn, nếu như tuổi tác quá nhỏ mà tu luyện không đúng cách, thậm chí khả năng tổn thương linh hồn biến thành ngớ ngẩn! Mà tuổi tác lớn, từng trải cũng nhiều, có sự tích lũy qua năm tháng, bốn mươi, năm mươi tuổi bắt đầu tu hành cuối cùng cũng có thành tựu lớn thậm chí bước vào Siêu Phàm đều là có.

Thời gian trôi qua thật là mau.

Chớp mắt đã là năm năm sau.

"Ào ào ào ~~~" tuyết lớn như lông ngỗng đang bay.

Thiếu niên mặc áo đơn màu đen đang đứng trước lan can nhìn hoa tuyết khắp trời, đường nét khuôn mặt hấn như đao khắc, quanh năm tu luyện làm hấn mang theo một luồng khí thể khiến người ta run sợ, đây là khí thể của một tên cao thủ thương pháp.

"Anh."

Một bé trai mặc áo bông dày cao giọng hô ở phía xa.

"Thanh Thạch." Đông Bá Tuyết Ứng nở nụ cười, nhảy xuống từ nơi cao hơn sáu mét, rơi xuống dưới trên đất trống tuyết đọng dày, bây giờ em trai cũng lớn hơn, Đông Bá Tuyết Ứng cũng sửa lại cách xưng hô với em trai, trực tiếp gọi em trai tên 'Thanh Thạch' mà không phải nhũ danh khi còn bé 'Thạch Đầu'.

"Anh, chúng ta đi thành Nghi Thủy chơi một chút đi, thành Nghi Thủy nhiều chỗ chơi vui lắm, ở nhà phát chán, buồn quá." Đông Bá Thanh Thạch hưng phấn nói.

"Em bảo Tông thúc đi với em đi." Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

"Anh ở trong Tuyết Ứng lĩnh một năm cũng khó thấy có một lần vào thành, không khó chịu sao?" Đông Bá Thanh Thạch nói thảm.

Đông Bá Tuyết Ứng cười cười, không nói gì.

Em trai đã không có ấn tượng gì với cha mẹ, càng không nhớ rõ chuyện cha mẹ bị bắt đi đêm đó, quả không buồn không lo.

"Anh còn luyện một chút quyền pháp nữa." Đông Bá Tuyết Ứng nói rằng, đồng thời cởi áo, lộ ra ra nửa người trên, mặc quần áo còn không thấy được, vừa cởi ra nhất thời cảm giác được thân thể cường tráng. Hiển nhiên nhiều năm khổ tu làm thân thể của hấn cường tráng kinh người.

Nói rồi Đông Bá Tuyết Ứng liền đạp lên tuyết đọng, bắt đầu luyện (Hỏa Diễm Tam Đoàn Pháp), đây là pháp môn đấu khí, tương tự là một bộ quyền pháp.

Hoa tuyết rơi vào trên da Đông Bá Tuyết Ứng, từng chiều từng thức, cảm ứng với thể giới xung quanh càng thêm rõ ràng.

"Anh luyện từ từ đi, em đi chơi đây." Thanh Thạch chạy như bay.

Đông Bá Tuyết Ứng nhưng là không ngừng luyện quyền pháp ở bên trong tuyết lớn đầy trời, từng chiều từng thức, nhìn như chậm chậm, sức mạnh thân thể phảng phất nước chảy lưu động lan truyền.

Vào năm mười ba tuổi, kỹ xảo thương pháp cũng đã đạt đến mức độ 'Nhân thương hợp nhất'.

Nhưng như thế vẫn chưa đủ... Còn cần sức mạnh toàn thân viên mãn như một, mỗi một tia sức mạnh đều có thể khống chế phi thường chính xác tinh tế, mới có tư cách có thể xưng tụng là 'Đại sư thương pháp', mới có thể đem tầng thứ nhất Phiêu Tuyết của (Huyền Băng thương pháp) luyện thành!

Hắn hai năm qua thường thường luyện quyền, cảm ngộ tự thân, ở trong sự yên tĩnh tìm kiếm một điểm linh quang kia, muốn sức mạnh thân thể viên mãn như một.

"Sắp được rồi."

Đông Bá Tuyết Ứng cũng đã mơ hồ chạm tới ngưỡng cửa sức mạnh toàn thân viên mãn như một.

Bắt đầu từ năm sáu tuổi, đến hiện tại mùa đông mười lăm tuổi, luyện thương gần mười năm! Sự khắc khổ của hấn e sợ còn hơn người thường tu luyện 20, 30 năm.

"Về thương pháp không cần lo, nhưng ta tại sao cho tới bây giờ cũng không thấy sinh ra đấu khí?" Đông Bá Tuyết Ứng cầm lấy một cây trường thương đặt ở bên cạnh, bắt đầu tùy ý triển khai ra thương pháp, chỉ thấy một cây trường thương hầu như hóa thành một thể cùng Đông Bá Tuyết Ứng, trường thương như rồng, như hổ cuộn cuộn, trường thương đâm ra, vô số bóng thương bao phủ. Trường thương quét ngang, càng là thể không thể đỡ.

Dựa theo dự đoán lúc trước, mười tuổi hấn là nên sinh ra đấu khí rồi! Mười lăm tuổi nên đã sớm bước vào kỳ sĩ Địa Giai.

Nhưng trên thực tế đây?

Nhưng vẫn không có thể sản sinh đấu khí trở thành kỳ sĩ.

Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng, Đồng Tam bọn họ cũng không có thất vọng, trái lại cảm thấy quý dị!

Bởi vì nguyên lý của pháp môn đấu khí... Chính là hấp thu sức mạnh trong trời đất tưới đều thân thể, làm thân thể đạt đến một cực hạn xong, thân thể không cách nào hấp thu nữa, những sức mạnh này sẽ hình thành đấu khí ở trong người!

Vào năm Đông Bá Tuyết Ứng mười tuổi, sức mạnh thân thể của hắn liền đã vượt qua cực hạn của người bình thường. Thời gian năm năm sau đó, thân thể của hắn vẫn đang không ngừng mạnh mẽ... Vẫn đang hấp thu sức mạnh trong thiên địa, vì lẽ đó dẫn đến vẫn không sinh ra được đầu khí.

"Đến cùng nguyên nhân gì?"

"Thân thể ta hiện nay, mạnh mẽ hơn người bình thường vượt qua gấp mười lần, lại vẫn đang hấp thu sức mạnh trong thiên địa."

Đông Bá Tuyết Ứng buồn bực.

Tình huống như thế, Tông Lăng bọn họ dù cho kiến thức rộng rãi cũng căn bản không hiểu nguyên nhân.

"Àm!"

Trường thương đột nhiên nhắm đánh trên mặt đất, nện ở trên phiến đá dưới lớp tuyết đọng, thuận thế đàn hồi, đột nhiên đâm về phía trước một cái, mang theo tiếng rít khùng bố.

Đang triển khai thương pháp, Đông Bá Tuyết Ứng bỗng nhiên cảm giác được nơi nhỏ bé nhất sâu xa nhất trong thân thể mơ hồ bắt đầu ngứa.

"Hả?" Đông Bá Tuyết Ứng liền thu hồi trường thương, tận cùng bên trong mỗi một khối xương trong người cũng đang ngứa, mỗi một khối bắp thịt cũng đang ngứa, sự nhằn nại của hắn cũng cảm thấy khó chịu với cái ngứa này. Tiếp đó mỗi một nơi thân thể cũng bắt đầu nóng hừng hực, tựa hồ đang bị thiêu đốt, xương tựa hồ cũng thiêu đốt, làn da của hắn bắt đầu trở nên đỏ chói, da dẻ bắt đầu trở nên cứng cỏi, ở dưới da mới bắt đầu sinh ra một tầng gân mỗ.

Ở nửa người trên trần trụi của Đông Bá Tuyết Ứng càng mơ hồ có dòng khí màu đỏ ngòm bốc lên, mơ mơ hồ hồ tựa hồ hình thành dáng dấp của một người khổng lồ cao lớn.

Trong lúc hoảng hốt, Đông Bá Tuyết Ứng 'Nhìn thấy' một người khổng lồ cao lớn ăn mặc quần da thú đi chân trần chính đang ngứa đầu rít gào trên mặt đất hoang vu.

Theo dòng khí màu đỏ ngòm tiêu tan.

Nhưng biến hóa bên trong thân thể Đông Bá Tuyết Ứng càng thêm kịch liệt.

"A."

Đông Bá Tuyết Ứng cũng sẽ không kìm nén được thống khổ, quỳ trên mặt đất, hai tay đỡ mặt đất, bên ngoài thân, hơi thở nóng bỏng làm tuyết đọng chung quanh cũng bắt đầu hòa tan.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 10: Ăn như hùm

Một cô hầu gái vóc người nhỏ nhắn đang bê một chậu quần áo lớn bằng gỗ bước nhanh bên trong trời tuyết, bỗng nhiên nàng nhìn về phía xa xa hơi nghi hoặc một chút, xa xa một người mơ hồ đang quỳ xuống, hơn nữa xung quanh tựa như cũng không có tuyết đọng.

"Xảy ra chuyện gì?" Cô hầu gái nhỏ nghi hoặc đi về nơi đó.

"Là chủ nhân!" Khi tới gần nàng vừa nhìn liền nhận ra, quỳ nằm ở đó chính là ngài Lãnh Chúa của Tuyết Ứng linh, bóng lưng trần của ngài Lãnh Chúa mơ hồ ửng hồng, tỏa ra luồng khí nóng bỏng, còn có sương mù đang bốc lên xung quanh, trong phạm vi mười mét xung quanh không có một chút nào tuyết đọng, tất cả đều cũng bị hòa tan hầu như không còn. Tình cảnh này nếu để cho một ít pháp sư kỳ sĩ mạnh mẽ nhìn thấy sẽ chấn động.

Nhưng cô hầu gái nhỏ này cũng liền một người bình thường, làm sao rõ ràng ý nghĩa của việc vền vẹn hơi nóng do thân thể tỏa ra liền hòa tan tuyết đọng ở mười mét xung quanh.

"Tuyết đọng ở xung quanh làm sao cũng hòa tan? Lẽ nào đây chính là đầu khí sao?" Cô hầu gái nhỏ nghĩ thầm, đồng thời không nhịn được mở miệng hô, "Chủ nhân, chủ nhân, ngài không sao chứ?"

Nàng có hơi khiếp đảm

Bởi vì ngày xưa Đông Bá Tuyết Ứng luyện thương pháp, cũng là luyện toàn thân mồ hôi đầm đìa nhiệt khí bốc hơi, thậm chí ngồi bệt xuống đất một bờ hơi tai. Vì lẽ đó cô hầu gái nhỏ cho rằng lần này lại là chủ nhân nhà mình luyện thương pháp đến nhập ma.

"Không có chuyện gì." Đông Bá Tuyết Ứng phát ra âm thanh khàn khàn, chậm rãi đứng lên.

"Ta rất khỏe."

Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu nhìn cô hầu gái nhỏ một chút, "Tốt vô cùng!"

Cô hầu gái nhỏ chậm rãi không dám hé răng.

"Truyền mệnh lệnh của ta, đi nhà bếp sắp xếp, ta muốn cả một con ma thú nướng, đưa đến chỗ ta." Đông Bá Tuyết Ứng phân phó nói.

"Cả con?" Cô hầu gái nhỏ trừng mắt.

Phải biết, giống ngựa bình thường cũng nặng từ bảy tám trăm đến hơn ngàn cân, như Phi Sương Ma Thú Mã Câu nặng tới hai ngàn cân. Còn một ít ma thú càng trắng kiện, bình thường cũng có mấy ngàn cân, thậm chí nặng hơn vạn cân! Trong pháo đài, món chính mỗi ngày của Đông Bá Tuyết Ứng chính là thịt ma thú, thịt ma thú ẩn chứa năng lượng càng nhiều, như các kỵ sĩ trong pháo đài cũng ăn thịt ma thú.

Vì lẽ đó trong kho lạnh của nhà bếp pháo đài sẽ thả một hai con ma thú, nhưng đó là cung cấp toàn bộ pháo đài, bình thường cũng muốn cung cấp vài ngày đó.

"Đứng, cả con, ta nhớ tới lần trước đến xem, có một con cấp ba ma thú cùng một con ma thú cấp hai, đưa tới cấp ba ma thú đã nướng chín." Đông Bá Tuyết Ứng dặn dò.

"Vâng." Cô hầu gái nhỏ ngoan ngoãn đi truyền lệnh.

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn cô hầu gái nhỏ này ôm chậu gỗ lớn cấp tốc chạy vội rồi đi, cười cợt liền đi tới một bên cầm lấy quần áo mặc lên người, hần vẫn là thiếu niên nhìn có vẻ oai hùng đó... Nhưng ngoại trừ chính hần, ai cũng không biết, giờ khắc này thân thể thiếu niên này của hần đã trở nên đáng sợ cỡ nào!

"Xem có thể nhảy cao bao nhiêu." Đông Bá Tuyết Ứng nhìn lầu chính pháo đài mà hần thường ở trước mắt, pháo đài rất hùng vĩ, lan can lầu hai cách mặt đất thì có cao bảy, tám mét, quả khứ hần nhảy lên chỉ có thể miễn cưỡng nắm lấy lan can lầu hai lại vượt qua!

Rào!

Hai chân hơi dùng sức, vèo, như huyền ảnh bỗng nhiên một bước lên trời, vọt thẳng đến chỗ cao nhất cũng vượt qua độ cao của toàn bộ pháo đài mới hạ xuống, làm Đông Bá Tuyết Ứng giật mình. Giờ phút này bởi vì tuyết lớn đầy trời, ngược lại cũng không ai chú ý tới một màn ngắn ngủi này.

"Không ngờ có thể nhảy đến cao như thế, độ cao lầu chính của pháo đài quá hai mươi mét, ta nhớ tới tường thành thành Nghi Thủy tuy rằng rất cao lớn, tuy nhiên liền cao mười tám mét. Vậy là ta hiện tại nhẹ nhàng nhảy một cái liền có thể dễ dàng quá tường thành thành Nghi Thủy?" Đông Bá Tuyết Ứng có hơi chấn động, từ độ cao cú nhảy của mình, Đông Bá Tuyết Ứng đã bắt đầu mơ hồ biết được cấp độ thực lực của bản thân.

Đông Bá Tuyết Ứng cấp tốc hạ xuống từ trên nóc nhà, đi tới chờ bên trong phòng ăn, chờ ăn thịt nướng.

Bởi vì ——

Hần thật sự rất đói rất đói! Từ nhỏ đến lớn hần chưa từng đói bụng như thế, Đông Bá Tuyết Ứng tuy rằng rất hưng phấn đối với sự tăng lên của thực lực bản thân, nhưng hần ngay lập tức hạ lệnh làm thịt nướng cũng là bởi vì cảm giác đói bụng kia làm hần có hơi phát điên.

"Ục ục ục..." Đông Bá Tuyết Ứng cầm lấy một chút bánh ngọt trên mâm hoa quả ở trên bàn ăn, hai, ba lần liền nuốt vào trong bụng, cái bụng đã xảy ra tiến hóa lúc này trong nháy mắt liền đem tiêu hóa hấp thu, nhưng chút năng lượng này thực sự ít đến mức đáng thương.

"Chủ nhân, chủ nhân." Một người hầu nam râu ria xồm xoàm chạy vội lại đây, đi tới bên trong phòng ăn, âm thanh thô cuồng, "Chủ nhân muốn cả con ma thú nướng, còn muốn con cấp ba kia?"

"Phải!" Đông Bá Tuyết Ứng liếc mắt nhìn hần, "Lấy tốc độ nhanh nhất! Nướng chín rồi liền mau mau lấy ra."

"Vâng, vâng." Hầu nam râu rậm sợ bắn lên, liền mau mau đi làm.

Bình thường nếu như lãnh chúa phái ai truyền đạt một mệnh lệnh, một tên bếp trưởng như hần vốn không dám lăm miệng hỏi một câu, nhưng mệnh lệnh lần này có hơi khó mà tưởng tượng nổi! Cả con ma thú cấp ba, vậy cũng là đầy đủ 12,000 cân thịt ma thú a, có giá trị không nhỏ. Đồng thời đến truyền lệnh lại không phải người hầu thân cận của ngài Lãnh Chúa, mà là một cô hầu gái nhỏ chuyên giặt quần áo, vì lẽ đó tên bếp trưởng này mới đến lăm miệng hỏi dò lại.

Nếu không, nếu như là người hầu gái nói dối, người hầu gái tuy xui xẻo, nhưng giá trị một con ma thú cấp ba, e sợ tên bếp trưởng này cũng sẽ bị phạt nặng.

"Ngài Lãnh Chúa muốn nướng cả con ma thú, thế thì lãng phí quá." Đầu bếp râu rậm âm thầm nghĩ, cũng không dám hỏi nhiều, mệnh lệnh của ngài Lãnh Chúa, làm gì đến lượt hần nghi vấn? Điều mà hần cần thiết cần phải làm là... Vâng theo mệnh lệnh!

...

Đông Bá Tuyết Ứng chờ, cổ nén cảm giác đói bụng làm toàn thân cũng đang run rẩy kia để chờ.

Rốt cục, hần ngửi thấy mùi thịt nướng.

Vào.

Trong nháy mắt Đông Bá Tuyết Ứng liền thoát ra phòng ăn, đứng trước lan can nhìn phía dưới, một chiếc xe ngựa phía dưới chính đang chậm rãi tiến lên, có một đám hầu nam chính đang đi theo bên cạnh, bên trong buồng xe ngựa chính là con ma thú đã hoàn toàn nướng chín, đồng thời chia làm hai đoạn kia. 12,000 cân thịt ma thú đây là trọng lượng thuần sau khi móc ra phôi lấy hết máu, những người hầu bình thường này thì không làm được, vì thịt nướng lần này, một đám người giúp việc cũng tốn nhiều công sức, vận chuyển lại đây cũng rất phiền phức.

"Đội lát nữa muốn đưa đến phòng ăn của chủ nhân, đại gia cũng phải bỏ sức, đồng lòng hợp lực, đồng thời đem lên." Đám người hầu nam này còn đang thương lượng, cũng không dễ dàng để đưa hơn vạn cân đồ ăn đến lầu hai.

Bỗng.

Bỗng nhiên mặt đất chấn động, chỉ thấy một tên thiếu niên mặc áo đen đang đứng ở trước thùng xe.

"Chủ nhân." cảm giác đầu tiên là của đám hầu nam cường tráng này là sững sờ, sau đó mỗi người cung kính hô.

"Được rồi, món thịt ma thú này giao cho ta, các người đi làm đi." Nói xong Đông Bá Tuyết Ứng đi nâng lên mâm thức ăn to lớn bên trong buồng xe, trên mâm thức ăn chính là thịt ma thú đã nướng chín và chia làm hai đoạn.

Nâng cái mâm to hơn cả người mình, Đông Bá Tuyết Ứng cấp tốc liền đi về phía phòng ăn.

Một đám hầu nam ở bên đều đại ra.

Trời ơi?

Ôm, cứ thế ôm đi?

12,000 cân thịt ma thú a, coi như lúc nướng một ít thịt mỡ nướng mất một ít, vậy cũng khẳng định là hơn vạn cân a, một đám hầu nam tráng kiện bọn họ đồng lòng hợp lực cũng phải dây dưa mãi mới miễn cưỡng lên được lầu hai. Cứ ôm đi như thế à? Thế thì cần sức mạnh cỡ nào đây.

"Đừng nói linh tinh ra ngoài." Đông Bá Tuyết Ứng liếc phía dưới một chút, dặn một câu.

"Vâng." Đám hầu nam tuân mệnh.

Nhưng chính bản thân Đông Bá Tuyết Ứng cũng rõ ràng, chuyện chính mình một lần lấy thịt cả con ma thú e sợ vẫn là sẽ truyền đi, truyền đi cũng không có gì, dù sao một số các quý tộc nhà giàu làm một ít chuyện rất "xa xỉ" là phi thường bình thường, càng phô trương xa xỉ, một ít quý tộc mới sẽ cảm thấy càng thể hiện rõ thực lực mạnh mẽ của gia tộc mình.

Không có sức lực cỡ đó, ai xa xỉ được?

Cho tới ôm lấy hơn vạn cân thịt ma thú, điều này cũng không có gì, chung quy thực lực của chính mình sẽ phải bày ra.

"Chủ nhân dĩ nhiên ôm đi được vạn cân thịt ma thú, hần là kỵ sĩ Thiên Giai chứ?"

"Khả năng đi, mười lăm tuổi kỵ sĩ Thiên Giai, hết năm mới mười sáu tuổi, thật là không bình thường a."

"Hừ, các người chỉ nhìn thấy hiện tại chủ nhân lợi hại như vậy, nhưng lại không biết mỗi ngày chủ nhân cũng tu luyện điên cuồng, nghe bọn người hầu ở sân luyện võ nói, bọn họ xem thôi mà cũng cảm thấy đáng sợ đấy!"

Đám người hầu nam này nói thầm với nhau.

...

"Leng keng!" Mâm thức ăn cực lớn được đặt ở trên bàn ăn, bàn ăn cũng chấn động.

Bỗng ~ Đông Bá Tuyết Ứng lập tức đóng lại cửa phòng ăn.

Những người làm cũng cho rằng chủ nhân nhà mình chỉ là xa xỉ, chỉ là phô trương lãng phí.

Nhưng trên thực tế...

Đông Bá Tuyết Ứng thật sự là thèm ăn a!

"Đến đây đi." Đông Bá Tuyết Ưng cầm lấy dao ăn bên cạnh, xoạt xoạt xoạt, liền cắt ra một khối hơn mười cân, bắt đầu ăn nhồm nhoàm, răng rắc rắc rắc, rất nhanh hoàn toàn nhai nát cả xương rồi nuốt vào bụng, thân thể đang điên cuồng tiêu hóa hấp thu, mới vừa vào bụng cũng đã hoàn toàn tiêu hóa sạch sẽ.

Thân thể cực kỳ đói bụng lại thiếu năng lượng đang không ngừng tiêu hóa hấp thu, rút lấy năng lượng.

Ha ha ăn!

Đông Bá Tuyết Ưng ăn rất nhanh, tốc độ rõ rệt mắt thường cũng thấy, cả tảng thịt nướng mỡ vàng óng của con ma thú đang không ngừng ít đi, xương nhỏ cũng bị ăn sạch sẽ, chỉ còn dư lại một ít xương rất to.

...

"Tuyết Ưng, Tuyết Ưng, sao cháu lẳng phí xa xỉ như thế?" Tiếng nói hùng hồn kia của sư nhân Đồng Tam truyền đến, mang theo một chút tức giận, toàn bộ pháo đài cũng chỉ có Đồng Tam và Tông Lăng dám to gan nói Đông Bá Tuyết Ưng vài câu.

Rào ——

Sư nhân Đồng Tam có hơi tức giận đẩy ra cửa sảnh, nhưng sau đó hắn liền trợn mắt ngoác mồm, trên mâm thức ăn cực lớn kia chỉ còn dư lại khung xương ma thú to lớn, cả một ít xương nhỏ cũng không còn, chỉ còn dư lại khung xương lớn, toàn bộ thịt ma thú biến mất sạch sành sanh.

Đông Bá Tuyết Ưng đã sớm lau chùi sạch sẽ ngồi ở một bên mỉm cười nói: "Đồng thúc, cháu không hề lãng phí."

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 11: Cường đại

"Cháu, cháu..." Sư nhân Đồng Tam khó tin nhìn bộ xương ma thú to lớn còn sót lại kia, "Tuyết Ưng, có phải cháu cắt hết thịt ma thú ra rồi giấu đi, giấu đi nơi nào?"

Nói rồi Sư nhân Đồng Tam bắt đầu nhìn khắp phòng ăn, thậm chí còn quỳ trên mặt đất xem phía dưới bàn ăn, dưới tủ.

"Đồng thúc, cháu thật sự ăn hết." Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu nói.

"Cháu ăn hết? Hơn vạn cân thịt, người bé tí như thế, cháu ăn hết được?" Đồng Tam trừng lớn con mắt sư tử của hắn, "Cháu bảo ta tin làm sao được? Đừng nói là cháu, cho dù là kỵ sĩ Xung Hào cũng không ăn hết hơn vạn cân thịt trong một bữa đi."

Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu nói.

Cũng là do lần này hắn nhảy vọt cấp độ sinh mệnh mỗi một tế bào đều vô cùng thiếu năng lượng, vì thế mới cần ăn nhiều như vậy, sau đó lại để cho mình ăn như thế nữa thì chính mình cũng ăn không nổi.

"Đồng thúc, chú xem." Đông Bá Tuyết Ưng cầm lấy một khay bạc bên cạnh, bỗng nhiên lấy hai tay ép một chút, khay bạc nhanh chóng bị ép xuống, hai tay dùng sức hợp hai lần, một quả cầu kim loại bằng bạc liền xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

"Chuyện này..." Đồng Tam trố mắt ngoác mồm.

Tay phải Đông Bá Tuyết Ưng cầm lấy quả cầu kim loại, lại hơi dùng sức, chỉ thấy bạc chậm rãi chảy ra từ kẽ ngón tay.

Theo hai tay Đông Bá Tuyết Ưng hợp lại, xoa lấy mấy lần, lại đã biến thành một chiếc gậy kim loại bằng bạc!

"Làm sao mà cháu làm được như thế chứ?" Đồng Tam không thể tin được, hắn cùng Tông Lăng đều không làm được, để hắn dùng sức, hắn là có thể một tay bóp nát khay bạc, cũng có thể đem quả cầu kim loại nắm biến hình, nhưng làm như Đông Bá Tuyết Ưng đem quả cầu kim loại nắm từ khe hở chảy ra, thậm chí hai tay xoa xoa một cái... Liền xoa thành một chiếc gậy kim loại, cũng quá biến thái.

"Cháu nói rồi, xác thực cháu ăn hết thịt con ma thú kia." Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu nói, "Lần này Đồng thúc tin tưởng chứ?"

"Tin tưởng tin tưởng, cháu hiện nói cái gì ta đều tin, đến cùng xảy ra chuyện gì, làm sao cháu lập tức trở nên mạnh như vậy? Điều này, căn bản... Ta nghĩ không thông a." Đồng Tam lơ ngơ, thực lực này tăng lên là từng bước một, làm từng bước, từ kỵ sĩ Nhân giai đến kỵ sĩ Địa giai, từ kỵ sĩ Địa giai đến Thiên giai, từ Thiên giai đến cấp Lưu Tinh.

"Cháu ngay cả đầu khí đều không luyện được, liên kỵ sĩ Nhân giai đều không phải, làm sao lại?" Đồng Tam khó có thể lý giải được.

"Hiện tại đã đúng rồi!"

Đồng Bá Tuyết Ứng đứng dậy, "Đồng thúc, chú chờ cháu một lúc."

Nói đoạn ngay ở bên trong phòng ăn rộng rãi, Đồng Bá Tuyết Ứng bắt đầu luyện quyền pháp, một chiêu một thức, như nước chảy mây trôi, sức mạnh ở toàn thân gồ lên, sức mạnh trong thiên địa cũng không ngừng tràn vào trong cơ thể, mọi nơi bắp thịt ở trong thân thể bắt đầu sinh sôi ra một luồng sức mạnh thần kỳ đến, đây chính là... Đầu khí!

Kỳ thực trước khi ăn hết toàn bộ thịt ma thú, bên trong thân thể đã bắt đầu sinh sôi ra một ít đầu khí.

"Ào ào rào ~~~" theo Đồng Bá Tuyết Ứng luyện (Hỏa Diễm Tam Đoạn Pháp), đầu khí trong cơ thể càng ngày càng nhiều, ở trong bắp thịt gân cốt cũng bắt đầu xuất hiện đầu khí, bên trong da gân mô đều có đầu khí, sức mạnh thần bí trong trời đất không ngừng rót vào, không ngừng bị chuyển hóa thành đầu khí... Thân thể lại như động không đáy, sức mạnh trong thiên địa không ngừng bị thu nạp.

Một lần lại một lần vận chuyển đầu khí pháp môn.

Đồng Tam vừa mới bắt đầu còn cảm thấy hồ đồ khiếp sợ bất an nghi hoặc, nhưng qua một canh giờ, hần cũng dần dần tỉnh táo lại, nhưng qua hai canh giờ, hần bắt đầu có hơi bất đắc dĩ.

"Làm sao còn đang luyện?"

"Rốt cuộc muốn luyện tới khi nào?" Đồng Tam buồn bực không rõ nhìn Đồng Bá Tuyết Ứng.

Phải biết đầu khí pháp môn không phải luyện càng nhiều liền càng tốt, trước khi thành kỵ sĩ, bình thường một lần luyện tập hai, ba lần đã đủ rồi, thân thể không cách nào hấp thu nữa. Mà sau khi thành kỵ sĩ... Đầu khí trưởng thành cũng là rất chậm, mỗi ngày hấp thu đều là có cực hạn, vì lẽ đó số lần luyện tập cũng rất có hạn. Như Đồng Bá Tuyết Ứng vừa luyện đã vượt qua hai canh giờ, chuyện này rất không bình thường.

"Àm àm àm ~~~" Đồng Bá Tuyết Ứng cảm giác được mỗi một nơi có đầu khí trong cơ thể đều đang cuộn trào, rốt cục cũng không còn cách nào hấp thu sức mạnh trong trời đất.

"Không nghĩ tới ta không đột phá thì thôi, vừa đột phá chính là kỵ sĩ Địa giai." Đồng Bá Tuyết Ứng nói thầm, "Đương nhiên ta đầu khí là kỵ sĩ Địa giai, thực lực của ta nhưng vượt xa hần phạm trù của kỵ sĩ Địa giai."

Dựa theo quỹ tích bình thường.

Bên trong thân thể sinh sôi ra luồng đầu khí thứ nhất, liền coi như là kỵ sĩ Nhân giai.

Sau đó đầu khí tẩm bổ bắp thịt gân cốt, để những chỗ được tẩm bổ này cũng từ từ sản sinh đầu khí, chỗ sinh ra đầu khí càng ngày càng nhiều, khi trải rộng toàn thân gân cốt bắp thịt thì chính là kỵ sĩ Địa giai!

Đầu khí trải khắp người, đầu khí ngưng tụ xong mở ra cội nguồn đầu khí ở bụng —— đan điền khí hải! Đây chính là kỵ sĩ Thiên giai.

Khi 'Đầu khí' Bên trong đan điền khí hải ngưng tụ thành trạng thái lỏng, chính là 'Kỵ sĩ cấp Lưu Tinh', đầu khí trạng thái lỏng phát sinh biến chất, không lại cương mãnh như xưa kia, mà là có thể cương có thể nhu, đầu khí vừa có cương vừa có nhu thậm chí có thể hình thành một lớp bảo vệ bằng đầu khí cứng cáp ở bên ngoài thân thể, đây cũng là lý do mà bọn kỵ sĩ Lưu Tinh có thể không đếm xỉa đến vô số mũi tên, sức phòng ngự của lớp bảo vệ bằng đầu khí này vẫn là cực cao, đồng thời đầu khí ở trạng thái lỏng có thể nuôi dưỡng thân thể ở cấp độ sâu hơn, cường hóa thân thể.

Trạng thái lỏng đầu khí lại ngưng tụ, hình thành dạng viên cầu thì đầu khí càng thần kỳ hơn, cũng càng mạnh mẽ hơn, thậm chí nó bởi vì cực nhu, đều có thể thâm nhập vào cơ quan nội tạng, tiến hành thay đổi cấp độ sâu hơn đối với thân thể. Cái này cũng là kỵ sĩ cấp Ngân Nguyệt.

Mà kỵ sĩ Xung Hào?

Thì lại nhất định phải đạt đến cảnh giới Thiên Nhân Hợp Nhất, đến thời điểm mượn sức mạnh của đất trời mới có thể bước vào cấp Xung Hào! Cấp Xung Hào là hoàn toàn vượt lên ở trên cấp Ngân Nguyệt, chênh lệch cực kỳ kinh người, một chiêu liền có thể giết chết cấp Ngân Nguyệt! 'Cấp Xung Hào' Đại biểu cực hạn của người phạm, một ít cực kỳ biến thái, thậm chí có thể giao thủ với sinh mệnh Siêu Phàm mà giữ được tính mạng.

Bọn họ còn kém bước cuối cùng tới Siêu Phàm mà thôi.

"Bắp thịt gân cốt trong thân thể của ta đều rất hoàn mỹ, vì lẽ đó không cần chậm rãi chăm sóc, có thể lập tức tăng lên tới kỵ sĩ Địa giai." Đồng Bá Tuyết Ứng nói thầm, "Bước kế tiếp chính là mở ra cội nguồn đầu khí, điều này cần từ tích lũy, tích lũy có đủ nhiều đầu khí."

"Tuyết Ứng, Tuyết Ứng." Nhìn thấy Đồng Bá Tuyết Ứng dừng lại, Đồng Tam liền mở miệng hô.

"Ha ha, Đồng thúc, đi theo cháu." Đồng Bá Tuyết Ứng hài lòng cười nói, nói xong liền ra phòng ăn, trực tiếp nhảy xuống lầu chính, Đồng Tam cũng liền bận bịu nhảy một cái mà ra theo.

Rất nhanh.

Hai người đi tới sân luyện võ, giờ khắc này bên trong sân luyện võ không có bất kỳ người hầu.

"Tuyệt Ưng, đến sân luyện võ làm gì?" Đồng Tam có hơi buồn bực.

"Đừng nóng vội a Đồng thúc." Đồng Bá Tuyệt Ưng nói đoạn đi tới một bên cầm lấy một cây trường thương chính mình bình thường thường dùng, thương nặng có tới năm mươi cân, xem như là cây trường thương tốt nhất toàn bộ pháo đài Tuyệt Thạch.

Đồng Bá Tuyệt Ưng cầm trường thương trong tay, nhìn chăm chăm khối lõi kim loại trước mắt.

Một bên Đồng Tam cũng nín hơi nhìn, hẳn rõ ràng đứa cháu này của mình là muốn triển lộ thực lực, hẳn muốn nhìn một chút, thực lực hôm nay của Tuyệt Ưng triển khai thương pháp có thể đạt đến mức độ nào.

"Xoạt."

Trường thương di chuyển, hóa thành ảo ảnh.

Bóng thương rơi vào trên khối lõi kim loại, khối lõi kim loại phát sinh tiếng phốc phốc phốc liên tục.

Ngắn ngắn một sát na, Đồng Bá Tuyệt Ưng liền thu thương.

"Thật nhanh, Tuyệt Ưng, thương pháp của cháu nhanh đến nỗi ta đều không có cách nào chặn." Đồng Tam chấn động vì tốc độ thương pháp của Đồng Bá Tuyệt Ưng, lập tức hắn nhìn về phía khối lõi kim loại kia, càng là tròn mắt lên, trên khối lõi kim loại xuất hiện từng cái lỗ thủng lít nha lít nhít, rất nhiều lỗ thủng tạo thành ba chữ —— 'Lợi hại không!'

"Cháu có thể đâm ra lỗ thủng ở trên người nó?" Đồng Tam trừng mắt.

Khối lõi kim loại này, cấp Lưu Tinh trở xuống căn bản là không có cách thương tổn nó!

"Để cho chú nhìn càng lợi hại hơn nữa!" Đồng Bá Tuyệt Ưng bỗng nhiên bạo phát sức mạnh tiềm tàng trong cơ thể, xung quanh thân thể của hắn thậm chí đều mơ hồ xuất hiện khí lưu màu đỏ, một luồng khí tức cuồng mãnh phóng lên trời, làm Đồng Tam cũng cảm giác được sợ hãi, chỉ thấy Đồng Bá Tuyệt Ưng vung lên trường thương trong tay, trường thương trong tay quật ở trên khối lõi kim loại, cán thương đều uốn lượn ra độ cong rất lớn, bồng ~~~ một tiếng vang thật lớn đầu tiên, khối lõi kim loại rung động xuất hiện vết rách ~~~ bồng ~~~ tiếng nổ vang thứ hai, thân thể khối lõi kim loại trực tiếp phá nát vỡ tung bay tứ phía đến xa xa, chỉ có nửa người dưới cổ định trên mặt đất còn ở đây.

"Bồng!" Tiếng nổ vang thứ ba, trường thương đánh ở trên nền của khối lõi kim loại.

Đùng!

Trường thương gãy nát, nửa người dưới của khối lõi kim loại cũng tan tành.

Đồng Bá Tuyệt Ưng nhìn trường thương trong tay đã gãy vỡ chỉ còn dư lại nửa đoạn gãy cả người, hắn đã dùng cây trường thương này đã lâu, không nghĩ tới dĩ nhiên không chịu nổi sức mạnh đứt rời.

"Anh, em đã về rồi!" Âm thanh lạnh lạnh của em trai Thanh Thạch truyền tới từ đằng xa.

Đồng Bá Tuyệt Ưng ngẩng đầu nhìn trời, trời cũng đã tối sầm.

"Đồng thúc, Thanh Thạch cùng Tông thúc cũng quay về rồi, trước tiên đi ăn cơm tối đi, ăn xong cơm tối, cháu đem hết thầy đều nói cho chú cùng Tông thúc." Đồng Bá Tuyệt Ưng cười nói, nếu như là người khác gặp phải chuyện như vậy e rằng đầu óc còn mơ hồ, may là chính mình đọc sách quá nhiều, vừa vận từng có ghi chép phi thường ngắn gọn trong một quyển sách mà hắn đã từng xem.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 12: Thái Cổ thời đại

"Được rồi." Sư nhân Đồng Tam chỉ có thể nhin sự hiếu kỳ lại, dù sao cũng ăn xong cơm tối liền biết rồi, hắn vẫn có chút lòng kiên trì ấy.

"Anh, em đã về rồi!"

Thanh Thạch cùng Tông Lăng cười một thót Phi Sương Mã Cầu mang theo một đám kỵ binh điều võ dương oai trở về, thành Nghi Thủy dù sao cũng là

cấp huyện thành quy cách thấp nhất toàn bộ đế quốc, ở cảnh nội toàn thành Nghi Thủy, gia tộc Đông Bá ở Tuyết Ưng linh cũng là gia tộc xếp hạng thứ mười, vì lẽ đó mỗi lần Thanh Thạch đi thành Nghi Thủy chơi, vẫn giống trống khua chiêng khá là thô bạo.

Em trai mỗi một ngày có thể sống vui vẻ, cũng là điều mà Đông Bá Tuyết Ưng tình nguyện nhìn thấy.

...

Ăn xong cơm tối, Thanh Thạch chơi một ngày cũng mệt mỏi rất nhanh sẽ đi ngủ, Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng, Đồng Tam nhưng cũng đi tới bên trong thư phòng.

"Đến thư phòng Tuyết Ưng làm cái gì, Đồng Tam, anh làm sao có vẻ mặt kích động khó nhìn như thế, đến cùng xảy ra chuyện gì?" Tông Lăng còn đang mơ hồ.

Đông Bá Tuyết Ưng thì cười híp mắt đến bên giá sách bắt đầu tìm kiếm quyển sách kia mà mình lúc trước xem qua.

"Để tôi nói cho anh được biết!"

Đồng Tam hít sâu một hơi, "Tuyết Ưng ngày hôm nay nó đem hơn vạn cân thịt của một con ma thú cấp ba nướng chín, sau đó một mình nó ăn hết sạch!"

Tông Lăng trừng mắt.

Một người, ăn hơn vạn cân thịt? Là con người ư? Đây là Cự Long đi!

"Thực lực bây giờ của nó, e rằng một chiêu liền có thể đánh bại anh và tôi." Đồng Tam tiếp tục nói, "Không lỗi kim loại trong sân luyện võ, đại lát nữa anh có thể đi nhìn, bị Tuyết Ưng trường thương ba lần đập xuống liền tan tành, ngay cả cây trường thương của Tuyết Ưng cũng không chịu nổi khí lực mà đứt đoạn."

"Cái gì?" Tông Lăng khiếp sợ.

Cây trường thương kia của Tuyết Ưng nặng năm mươi cân, cũng là chuyên gia luyện kim luyện chế, mặc dù là binh khí vớ vẩn, nhưng làm một tên kỵ sĩ Thiên Giai dùng cũng thừa sức, hơn nữa cái cán thương của cây trường thương có thể sức lực, muốn cho trường thương đứt đoạn? Cái này cần bao nhiêu sức lực a.

"Đến cùng xảy ra chuyện gì?" Tông Lăng hỏi.

"Tôi cũng muốn biết, bất quá Tuyết Ưng nói rồi, muốn đồng thời nói cho hai người anh và tôi." Đồng Tam nhìn về phía Tuyết Ưng, Tông Lăng cũng nhìn sang.

Đông Bá Tuyết Ưng lật xem trên giá sách sách, rất nhanh sẽ tìm tới, cấp tốc mở ra từng trang, tìm ra trang đó lúc trước xem qua, dùng ngón tay chỉ vào một đoạn văn trong đó, cười đưa cho Tông Lăng quyển sách này: "Tông thúc Đồng thúc, là quyển bút ký này, hai người đem đoạn đối thoại này nhìn kỹ một chút, phỏng chừng liền rõ ràng."

"Ồ?" Tông Lăng hiểu kỳ tiếp nhận, Đồng Tam cũng duỗi cổ nhìn.

Tông Lăng trước tiên nhìn xuống bìa ngoài cuốn sách, đây là quyển sách này tên (kỵ sĩ Đốn Cùi).

"Là hần, kỵ sĩ Đốn Cùi?" Tông Lăng, Đồng Tam cũng hơi run run, hai người bọn họ tuy rằng không mấy đọc sách, nhưng khi mạo hiểm cũng nghe qua không ít truyền thuyết, trong đó 'Kỵ sĩ Đốn Cùi' có sự truyền ra phi thường rộng rãi, vị kỵ sĩ Đốn Cùi này chính là một vị kỵ sĩ hơn năm ngàn năm trước, sở dĩ tiếng tăm lớn, là bởi vì thực lực của hần mạnh phi thường.

Đã từng là một sơn thôn tiểu phụ, sau đó bước lên con đường kỵ sĩ, ở cấp Xung Hào thì liền một búa chém chết sinh mệnh Siêu Phàm! Ở sinh mệnh Siêu Phàm thì càng không có địch thủ ở trong số Siêu Phàm!

Hần tên gọi chính là 'Đốn Cùi', đây là tự hần chọn đấy.

Hần được tôn là 'Kẻ Siêu Phàm mạnh nhất' thời đại đó, hần mạnh là ở chỗ bất kỳ sinh mệnh Siêu Phàm nào cũng không chống đỡ được mấy lưỡi búa của hần! Chính là đáng sợ như vậy.

"Hai người trước tiên xem đoạn văn kia." Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, lúc ấu thơ hần cũng từng sùng bái vị kỵ sĩ Đốn Cùi này rất lâu, bởi vì thực sự là quá thô bạo, hần một đời yêu thích Đốn Cùi, đem kẻ địch cũng coi như cùi gỗ mà chém, Cự Long ác ma gì, cũng chém như nhau!

"Ừm." Tông Lăng quay đầu lại lại nhìn đoạn văn kia, Đồng Tam cũng xem chăm chú ——

"Đúng, kỵ sĩ Đốn Cùi chính là vào đúng lúc này thức tỉnh rồi huyết thống Cự Phù trong truyền thuyết tiềm tàng bên trong thân thể. Người viết điều này cần giải thích một chút, tất cả con người, bao quát người và ta, kỳ thực cũng có vô số huyết thống tiềm tàng ở bên trong thân thể."

"Toàn bộ đế quốc vị diện thế giới, vào lúc sinh ra, toàn bộ vị diện là không có bất kỳ sinh mệnh, khi đó hoàn cảnh sống ở vị diện thế giới cực kỳ ác liệt."

"Dần dần, vị diện thể giới trải qua năm tháng dài đằng đẵng thai nghén, rốt cục dần sinh ra một đám sinh mệnh mạnh mẽ, bọn họ chính là sinh mệnh sớm nhất thời đại Thái cổ! Mỗi một người trong số họ cũng nắm giữ thực lực đáng sợ có thể dời núi lấp biển, gánh một toà núi lớn chạy tứ phía, xé giết một con rồng lớn uống máu ăn thịt... Cự Long ở trước mặt bọn họ đều rất nhỏ yếu, liền các vị thần linh ở ngoài vị diện cũng không dám giáng lâm."

"Những sinh mệnh mạnh mẽ này, không ngừng sinh sôi, sinh sôi ra nhân loại! Vì lẽ đó trong cơ thể mỗi một con người chúng ta, cũng có huyết thống của những sinh mệnh thời đại Thái cổ này."

"Đồng thời ở trong những năm tháng dài đằng đẵng sau này, thần linh cũng từng giá lâm, ở lưu lại hậu duệ trong nhân loại."

"Nhân loại không ngừng sinh sôi, e rằng bất kỳ một người nào, ở mười ngàn năm trước cũng có thể cùng chung một huyết thống."

"Mỗi một con người, cũng có huyết thống của những sinh mệnh Thái cổ cùng với thần linh này. Đương nhiên đều là cực kỳ cực kỳ mỏng manh nhỏ bé."

"Huyết thống của hậu duệ dòng chính mạnh mẽ hơn, như khai quốc đại đế 'Long Sơn đại đế' của Long Sơn đế quốc chúng ta sau khi trở thành thần linh, thì toàn bộ những người con trai, cũng chính là trong truyền thuyết mười hai hoàng tử, chính là sinh mệnh Siêu Phàm từ khi mới sinh ra! Cũng là bởi vì phụ thân hắn là một vị thần linh cực kỳ mạnh mẽ, huyết thống trong cơ thể hắn làm cho hắn trở thành sinh mệnh Siêu Phàm từ lúc sinh ra."

"Thời đại Thái cổ, thời đại viễn cổ, thời đại thượng cổ... Cho tới bây giờ, chúng ta cũng chỉ là người phàm mà thôi, huyết thống của những sinh mệnh mạnh mẽ kia quá mỏng manh quá mỏng manh."

"Bất quá thành thạo vẫn có thức tỉnh huyết thống Thái Cổ, có huyết thống Cự Phù, có huyết thống Thần Tiên thủ, có huyết thống am hiểu tốc độ... Còn có thể thuần di, có thể thao túng chớp giật, có người nói có thể thiên biến vạn hóa, có gần như thân thể bất tử..."

"Bất quá căn cứ người viết thống kê, thức tỉnh huyết thống Thái Cổ giả lúc đầu một tiếng hét lên làm kinh người... Nhưng sau đó lại phai mờ dần, hầu như đều khó mà bước vào Siêu Phàm. Cháu vì sao tôn sùng kỵ sĩ Đốn Cùi, cũng là bởi vì hắn bình tĩnh cảm nhận huyết thống của mình, cuối cùng trở thành kẻ Siêu Phàm mạnh nhất thời đại đó!"

"Khi kỵ sĩ Đốn Cùi thức tỉnh rồi huyết thống Thái Cổ 'Huyết thống Cự Phù' xong, hắn liền gặp phải người phụ nữ quan trọng nhất trong cuộc đời hắn, chi tiết thế nào, mà nghe người viết tiểu thuyết nói đến..."

Cả quyển bút ký dày đặc, vền vẹn liền chỉ có một đoạn liên quan với huyết thống Thái Cổ như thế.

Sau đó chính là cuộc đời truyền kỳ của kỵ sĩ Đốn Cùi.

"Huyết thống Thái Cổ?" Tông Lăng, Đồng Tam đều nhìn về Đông Bá Tuyết Ưng.

"Hừm, cháu chắc là chính là thức tỉnh rồi huyết thống Thái Cổ." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Huyết thống nào?" Tông Lăng hiểu kỳ.

"Có thể thuần di hay không?" Đồng Tam càng là kích động hưng phấn, "Thao túng cái chớp giật? Xuất một cái hỏa diễm xem nào?"

"Không biết."

Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu dĩ nói.

Huyết thống Thái Cổ chia rất nhiều chủng loại, dù sao có một đám Thái cổ sinh mệnh lúc đầu tiên vị diện thể giới thai nghén, mà cái này do chính mình thức tỉnh, nhưng là so ra khá là phổ thông.

"Trong quyển sách này nói huyết thống Thái Cổ cũng có một ít am hiểu?" Tông Lăng nói.

"Kỳ thực thủ đoạn đặc thù triển khai ra đều là rất hà khắc." Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng, "Cháu thủ đoạn đặc thù chính là —— sức mạnh bạo phát tăng gấp đôi trong chớp mắt!"

"Tăng gấp đôi?" Tông Lăng, Đồng Tam cũng động lòng hưng hực.

Bọn họ cũng muốn có a.

Người nào kỵ sĩ không muốn sức mạnh tăng gấp đôi? Tuy rằng không có thuần di, thiên biến vạn hóa hay các loại hình đặc thù khác, nhưng sức mạnh tăng gấp đôi vẫn là rất thực dụng.

"Bất quá một khi xúc động sức mạnh bộc phát, thể lực của cháu cũng sẽ gia tốc tiêu hao." Đông Bá Tuyết Ưng nói, "Bình thường cháu ác chiến một canh giờ cũng không mệt, chỉ khi nào liều mạng, sợ là lập tức đến một bờ hơi tai, vì lẽ đó thời gian cháu liều mạng rất có hạn."

"Thực lực bây giờ thế nào?" Tông Lăng hiểu kỳ.

"Lúc chiến đấu bình thường, tính toán thực lực của kỵ sĩ Lưu Tinh!" Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng.

"Vậy khi sức mạnh tăng gấp đôi không phải là kỵ sĩ Ngân Nguyệt?" Tông Lăng, Đồng Tam cũng rất hưng phấn.

"Chỉ là sức mạnh lớn lên, ở phương diện tốc độ liền kém một bậc so với kỵ sĩ Ngân Nguyệt. Hơn nữa thời gian kéo dài lại ngắn." Đông Bá Tuyết Ưng cười nói.

"Dù như vậy, cháu cũng là thực lực mạnh nhất toàn bộ thành Nghi Thủy bây giờ." Tông Lăng chờ mong, "Ha ha, ta đã nói rồi, Tuyết Ưng cháu chăm chỉ như thế, tu luyện thương pháp cho tới bây giờ gần mười năm, cũng không sản sinh đấu khí rõ ràng rất không bình thường! Quả thực không bạo phát thì thôi, vừa bạo phát thì lại kinh người a."

Đông Bá Tuyết Ưng cười cợt.

Kỳ thực lần này thức tỉnh, Đông Bá Tuyết Ưng cũng có ý nghĩ của chính mình.

Mỗi một con người cũng tiềm tàng huyết thống Thái Cổ, từng đời một sinh sôi không biết bao lâu xong, huyết thống cũng rất mong manh, vì sao có mấy người lại có thể thức tỉnh?

Đông Bá Tuyết Ưng không có quá nhiều ví dụ có thể tham chiếu, thế nhưng từ 'Kỵ sĩ Đốn Cùi' có thể thấy được một điểm, đây là một tên rất thích đốn cùi... Vẫn yêu thích Đốn Cùi, cuối cùng thức tỉnh huyết thống Cự Phù! Mà chính mình tu luyện thương pháp đối với cánh tay ngón tay sức mạnh nghiền ép mỗi ngày đều đến cực hạn, nhất định phải tắm thuốc mới có thể khôi phục.

Mỗi ngày liều mạng như vậy, hay là cũng là nguyên nhân thức tỉnh rồi huyết thống sức mạnh này đi!

Đông Bá Tuyết Ưng không biết lúc mình thức tỉnh, mơ hồ nhìn thấy người khổng lồ lực lượng đang rít gào đến cùng là ai, vì lẽ đó liền đem huyết thống Thái Cổ của mình đơn giản xưng là 'Huyết thống Sức Mạnh'.

"Hiện tại chỉ là bắt đầu." Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng, "Giống như thân thể của một người bình thường, do đấu khí tẩm bổ không ngừng trưởng thành. Cháu có thể cảm giác được thân thể của cháu do đấu khí tẩm bổ, cũng đang không ngừng mạnh mẽ."

"Ha ha ha..." Tông Lăng cùng Đồng Tam cũng nở nụ cười.

Bọn họ ngày hôm nay thật là vui.

Nguyên bản bọn họ đều cho rằng đứa bé nhỏ tuổi kia lúc trước hô lên lời thề, chỉ là khát vọng của một đứa bé thôi, lúc đó những người khác ở đương trường cũng không có từng tin tưởng... Đông Bá Tuyết Ưng thật có thể cứu cha mẹ hắn. Bởi vì chuyện đó quá khó khăn!

Nhưng hôm nay, hai người bọn họ cũng nhìn thấy hi vọng!

"Đúng rồi, bắt đầu từ hôm nay cháu cũng không cần tắm thuốc." Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, "Thân thể của cháu tuy rằng không xưng được thân thể bất tử, nhưng sức khôi phục so với tắm thuốc mạnh hơn nhiều."

Nói Đông Bá Tuyết Ưng cầm lấy trên bàn sách một con dao rọc giấy rạch một đao ở trong lòng bàn tay, cắt ra một vết thương, nếu như tắm thuốc, ngày thứ hai có thể hoàn toàn khôi phục.

Nhưng giờ khắc này vết thương trong lòng bàn tay cấp tốc khép lại, vền vẹn thời gian một hơi thở, vết thương hoàn toàn biến mất.

Kỳ thực thân thể càng mạnh mẽ, sức khôi phục đều sẽ càng đáng sợ.

Như cơ quan nội tạng của kỵ sĩ Ngân Nguyệt đều sẽ lột xác dưới sự nuôi dưỡng của đấu khí, khả năng khôi phục của thân thể liền rất kinh người. Thân thể của kỵ sĩ cấp Xung Hào có thể được sức mạnh đất trời gội rửa... Càng là gần như thân thể Bất tử, so với Đông Bá Tuyết Ưng còn khuếch đại. Tuy rằng cũng nói kỵ sĩ Xung Hào có thể dùng người phạm đến dây dưa đến chết đi, nhưng vậy cũng vền vẹn là có thể trên lý thuyết.

Dù sao đánh đôi quá to lớn.

Thật sự phái ra đại quân, kỵ sĩ Xung Hào đã sớm chuẩn mất, căn bản không cho cơ hội vây quanh.

Giết kỵ sĩ Xung Hào, bình thường đều là sức chiến đấu cùng cấp Xung Hào, hoặc là Siêu Phàm ra tay.

"Há, một chuyện quan trọng, hai ngày nữa, cháu chuẩn bị đi thành Nghi Thủy một chuyến." Đông Bá Tuyết Ưng bỗng nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 13: Vào thành

"Đi thành Nghi Thủy?" Tông Lăng, Đồng Tam vẫn còn trong cơn kích động, nghe được lời này của Đông Bá Tuyết Ứng không khỏi sửng sốt, bởi vì quá khứ Đông Bá Tuyết Ứng tu hành cũng rất khắc khổ, một năm cũng khó mà đi thành Nghi Thủy một lần.

"Tuyết Ứng, cháu chuẩn bị đi mua binh khí?" Tông Lăng đột nhiên nói.

Đông Bá Tuyết Ứng hơi run run, lập tức cười nói: "Tông thúc chú không nói thì cháu quên mất, cháu xác thực là nên mua một thanh trường thương. Lần này cháu dự định đi thành Nghi Thủy... Là bởi vì sắp đến tết, hết năm, Thanh Thạch liền mười tuổi! Nó cũng không thể cứ chơi mãi như thế, cháu cũng đã sớm hứa hẹn với nó, khi nó mười tuổi thì phải tìm cho nó một thầy pháp sư tốt, để nó chính thức bắt đầu học tập."

"Hừm, một thầy pháp sư rất quan trọng." Tông Lăng, Đồng Tam cũng rất nghiêm túc.

Pháp sư, là bác học, là trí tuệ.

Nếu không có một người thầy tốt giáo dục, thuần túy dựa vào chính mình đi lĩnh ngộ, rất khó trở thành một pháp sư bác học trí tuệ. Huống chi pháp sư lên cấp tu hành cũng liên quan đến linh hồn, chính mình một người tu hành lung tung tổn thương linh hồn, khi đó thì hối hận cũng chậm.

"Toàn bộ thành Nghi Thủy pháp sư cấp Tinh thần cũng chỉ có một vị —— Bạch Nguyên." Đông Bá Tuyết Ứng nói, "Bạch Nguyên Đại pháp sư đang ở trong thành, cháu chuẩn bị đi bái phỏng ông ta, hi vọng ông ấy có thể thu em trai cháu làm đệ tử thân truyền."

"Đệ tử thân truyền?" Tông Lăng lo lắng nói, "Này e rằng rất khó."

Pháp sư giáo dục, là toàn phương diện giáo dục tri thức, tư duy.

Pháp sư cùng đệ tử thân truyền quan hệ gần gũi, có thể so với cha mẹ cùng con cái, vì lẽ đó pháp sư càng lợi hại... Tình nguyện thu một ít đệ tử ký danh, tùy tiện nói một chút, người có bao nhiêu thành tựu trông cả vào bản thân người. Còn 'Đệ tử thân truyền' kiểu dạy dỗ tỉ mỉ này, cả đời một vị pháp sư lợi hại cũng sẽ không thu mấy cái, bởi vì các pháp sư cũng cần tiêu hao thời gian đi tu hành, đệ tử thân truyền thu nhận nhiều rồi sẽ trì hoãn tu hành!

"Không thử xem làm sao biết đây?" Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

...

Hai ngày sau.

Dù sao cũng là một tên cao thủ cảnh giới gần với 'Đại sư thượng pháp', tuy rằng sức mạnh tăng vọt đột ngột, nhưng sau khi thích ứng hai ngày, Đông Bá Tuyết Ứng đã hoàn toàn quen thuộc, hắn liền dẫn em trai, Tông Lăng cùng với một nhánh đội ngũ kỵ binh tùy tùng trăm người, xuất phát đi tới thành Nghi Thủy.

"Đã lâu không cùng anh vào thành." Thanh Thạch rất hưng phấn.

Đông Bá Tuyết Ứng cười Phi Sương Mã Câu, Thanh Thạch an vị ở trong lòng Đông Bá Tuyết Ứng hưng phấn cực kỳ.

Làm một thớt ma thú cấp hai, Phi Sương Mã Câu chạy nhanh lên cực kỳ vững vàng, hơn nữa tốc độ bây giờ vền vẹn xem như là tốc độ tàn bộ của Phi Sương! Dù sao muốn cho đội ngũ kỵ binh phía sau đuổi tới, nếu để cho Phi Sương Mã Câu dật ra móng mà điên cuồng chạy đi... Chỉ sợ cũng sẽ chạy mất tầm trong chớp mắt.

Vền vẹn gần nửa canh giờ, một toà thành trì nguy nga liền xuất hiện ở trước mắt.

Pháo đài cách thành Nghi Thủy vền vẹn hơn trăm dặm!

Lúc trước khi cha mẹ lựa chọn lãnh địa... Chính là lựa chọn một khối lãnh địa gần thành! Biên giới lãnh địa Tuyết Ứng lĩnh cũng đến bên dưới thành.

"Là Tuyết Ứng lĩnh kỵ binh." Các binh sĩ thủ thành lờ mờ của thành Nghi Thủy nhìn thấy xa xa một nhánh đội ngũ kỵ binh âm ỉ chạy vội đến, cũng là lập tức nín hơi, từ áo giáp trên người đội ngũ kỵ binh biểu thị 'Một con Tuyết Ứng giương cánh' bọn họ liền nhận ra thân phận người tới. Hơn nữa mỗi một cái kỵ binh cũng công lấy một cái Phá Tinh Nỗ lớn, đây cũng là đặc hữu Tuyết Ứng lĩnh!

"Phía trước nhất chính là lãnh chúa thiếu niên của Tuyết Ứng lĩnh, trong lòng ngực của hắn chính là em trai hắn Thanh Thạch thiếu gia."

"Không nghĩ tới vị lãnh chúa thiếu niên này dĩ nhiên vào thành."

"Hắn hiếm khi đến đây lắm."

"Em trai hắn đến thường xuyên, tháng gần nhất ta cũng từng gặp Thanh Thạch thiếu gia nhiều lần."

Những sĩ binh thành vệ này đứng hai bên trò chuyện, tùy ý đội ngũ kỵ binh tiến vào trong thành.

Đế quốc kiến quốc đến nay hơn chín ngàn năm, loại thành Vệ Quân cấp bậc thấp nhất như thế này đã sớm mục nát, cũng chỉ đe dọa đe dọa một ít trộm cướp nhỏ. Bọn họ đều là không dám đi trên chọc tới đại quý tộc, hay một ít trộm cướp vô cùng lợi hại

...

"Là lãnh chúa thiếu niên Tuyết Ưng linh."

"Đều nhường đường nào."

"Tránh ra chút."

Những người bên trong thành đều hiếu kỳ nhìn, mỗi người cũng tránh ra từ thật xa, gia tộc lớn xếp hạng thứ mười thành Nghi Thủy, hơn nữa là lãnh chúa đương đại tự mình xuất hành, xem như là cảnh tượng hoành tráng.

"Tiệm tạp hóa Húc Minh!" Một cửa hàng diện tích rất lớn phi thường bắt mắt.

"Cái này là được."

"Luật luật luật ~~~" Đông Bá Tuyết Ưng ghìm ngựa dừng lại, lúc này hạ lệnh, "Chờ ta ở bên ngoài."

"Vâng, ngài Lãnh Chúa." Các binh sĩ cung kính tuân mệnh.

"Tông thúc, chúng ta đi vào." Đông Bá Tuyết Ưng đem ngựa giao cho một tên thủ hạ, liền nắm tay em trai, cùng Tông Lăng tiến vào tiệm tạp hóa Húc Minh này.

Nói là tiệm tạp hóa, nhưng mặt tiền cửa hàng liền gần trăm mét, nhân viên bên trong cửa hàng cũng là mười mấy tên, khách mời rất nhiều.

Đây là nơi bán binh khí to lớn nhất tốt nhất toàn bộ thành Nghi Thủy.

"Thành Nghi Thủy chung quy chỉ là cấp huyện thành, binh khí luyện kim quá tốt, căn bản không mấy cái mua được." Tông Lăng cười nói, "Một cái binh khí luyện kim cấp hai, cũng cần mấy vạn kim tệ, cũng bù đắp được giá cả toàn bộ Tuyết Ưng linh lãnh địa. Quý tộc bên trong thành Nghi Thủy có bao nhiêu mua được? Coi như muốn mua, e sợ cũng muốn đi quận thành, thậm chí chuyên môn đi tỉnh thành mua! Vì lẽ đó nơi này đại thể đều là vớ vẩn, binh khí luyện kim cấp một bình thường coi như đứng đầu nhất, có lẽ có binh khí luyện kim cấp hai làm trấn điểm chỉ bảo đi."

Đông Bá Tuyết Ưng khẽ gật đầu, trường thương bị hỏng chính mình dùng trước, chính là vớ vẩn.

"Vị này chính là Đông Bá Tuyết Ưng Tuyết Ưng linh trong truyền thuyết đi, ha ha, đã sớm nghe nói qua đại danh của lão đệ, nhưng lần thứ nhất thấy a." Một người trung niên mặc áo bào tím cười đi ra.

"Tuyết Ưng, đây chính là chủ nhân cửa hàng, bá tước Quyền Húc Minh." Tông Lăng giới thiệu.

"Xin chào Quyền bá tước." Đông Bá Tuyết Ưng mỉm cười nói.

Nhân vật lợi hại thành Nghi Thủy có thể đếm được trên đầu ngón tay, Quyền Húc Minh chính là một người trong đó! Người này đã từng là một Đại thương nhân, ở bên ngoài chuyện làm ăn rất lớn, sau đó không muốn bốn ba nữa, liền về đến cố hương mua lãnh địa, ở trong thành mở ra một tiệm tạp hóa. Nói là tiệm tạp hóa... Các loại kỳ trân dị bảo binh khí nhưng là tốt nhất toàn bộ thành Nghi Thủy.

Từ số lượng rất nhiều bảo vật, liền có thể nhìn ra hơi có chút năng lượng.

"Ta mạo muội gọi người một tiếng Tuyết Ưng lão đệ." Người trung niên mặc áo bào tím cười nói, "Lão đệ đến nơi này của ta, không biết muốn mua cái gì."

"Một cây trường thương." Đông Bá Tuyết Ưng nói.

"Quyền bá tước, lấy ra trường thương tốt nhất cửa hàng của ngài đi." Tông Lăng cũng nói.

"Đúng, tốt nhất, lấy ra hết tốt nhất." Bên cạnh Thanh Thạch hưng phấn cực kỳ.

"Ha ha... Có khí phách lắm, bất quá cửa hàng này của ta chung quy chỉ là cửa hàng nhỏ, trường thương coi là tốt, cũng chỉ có ba cây." Người trung niên mặc áo bào tím sau khi nghe trong lòng khẽ động, bình thường thực lực hơi yếu một chút, là không cần thiết sử dụng binh khí luyện kim có hạng, ra lãnh chúa thiếu niên này rất có thực lực a, hay là đã bước vào kỳ thi Thiên Giai, lúc này quay đầu phân phó nói, "Đi, lấy ra ba cây trường thương tốt nhất cho Tuyết Ưng lão đệ lựa chọn. Tuyết Ưng lão đệ, chúng ta trước tiên vào bên trong ngồi, ngồi xuống từ từ nói chuyện."

Ở ngoài mặt tiền này đã không ít khách hàng chú ý tới Đông Bá Tuyết Ưng bên này, cũng đang lặng lẽ nghị luận đây.

Dù sao Đông Bá Tuyết Ưng tuy rằng rất ít vào thành, nhưng tên của hắn sớm đã được người ở thành Nghi Thủy nghị luận quá rất nhiều lần rồi, tám tuổi liền trở thành lãnh chúa của một toà lãnh địa, có người nói mỗi ngày đều đang luyện thương pháp giống như nhập ma. Có người nói cha mẹ hắn bị bắt đi, cũng có người nói đã bị giết từ lâu rồi... Các loại đồn đại, còn có một ít đồn đại không đúng.

Bên trong gian phòng trang nhã.

Dâng nước trà bánh ngọt, đơn giản nói chuyện phiếm hai câu.

Sáu người hầu gái, hai người khiêng một hộp binh khí, đầy đủ ba cái hộp binh khí cổ điển được khiêng vào.

"Đều mở ra, để Tuyết Ưng lão đệ nhìn một cái." Người trung niên mặc áo bào tím phân phó nói.

Ầm ầm ầm, ba cái hộp binh khí cũng bị mở ra.

Đồng Bá Tuyết Ưng lập tức sáng mắt lên, cẩn thận nhìn sang.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 14: Thần thương Phi Tuyết

Người trung niên mặc áo bào tím âm thầm gật đầu khi nhìn thấy vẻ mặt Đồng Bá Tuyết Ưng, người ở thành Nghi Thủy thậm chí đặt một biệt hiệu cho Đồng Bá Tuyết Ưng, gọi là 'Thương ma', ý tứ là hắn luyện thương đến mức nhập ma! Biệt hiệu này kỳ thực không tính là quá mức ác ý, nhưng cũng không tính được lời hay ý đẹp gì! Nhưng người trung niên mặc áo bào tím trải qua rất nhiều, cũng hiểu được, thế giới rộng lớn bên ngoài...

Chúa tể thực sự là những cường giả kia, những tồn tại cấp Xung Hào mạnh mẽ khó mà tưởng tượng nổi kia, thậm chí các sinh mệnh Siêu Phàm

Mà chỉ có những kẻ chân chính tu hành rất khắc khổ như thế này, mới có hi vọng trở thành nhân vật ở cấp độ kia.

Vì lẽ đó, hắn cũng không muốn đắc tội đối với những người cực chăm chỉ này.

"Hào thương." Ánh mắt Đồng Bá Tuyết Ưng quét qua, chỉ cần từ khí tức nhân nhật những cây trường thương này toả ra, hắn liền có thể cảm giác được linh tính của những cây trường thương này, đây là một loại cảm giác cộng hưởng sau khi ở chung cùng trường thương sớm chiều mà hắn tự nhiên có được.

Ba cây trường thương, mỗi chiếc đều là chia làm hai đoạn. Dù sao trường thương quá dài, chia làm hai đoạn có thể đặt ở hòm binh khí rồi còn có thể mang theo trên lưng được. Nếu như cả cây trường thương... Ngắn nhất cũng hơn hai mét, cũng quá phiền toái.

"Tuyết Ưng lão đệ, ta giới thiệu cho đệ, ba cây trường thương này đều là ta tự mình đi thu mua." Người trung niên mặc áo bào tím nói.

"Vất vả Quyền bá tước rồi." Đồng Bá Tuyết Ưng khẽ gật đầu.

Bình thường hắn không thêm đề ý đạo lý đối nhân xử thế, tâm tư của hắn càng thiên nhiều về việc tu hành, đương nhiên hắn cũng sẽ không quá thất lễ.

"Thanh trường thương màu đen này." Người trung niên mặc áo bào tím chỉ vào trường thương trong chiếc hộp binh khí đầu tiên bên tay trái, "Tên là 'Hắc Vân', thương dài ba mét hai, xem như là một cây trường thương có lượng tiêu thụ vô cùng tốt, rất nhiều quý tộc đồng ý mua, chỗ tốt của nó, Tuyết Ưng lão đệ tự mình thử một chút xem liền biết rồi."

"Ồ." Đồng Bá Tuyết Ưng khẽ cau mày, cây trường thương này quá dài, hắn thì có chút không thích.

Lúc này tiến lên, hai tay cầm lấy trường thương hai đoạn cấp tốc xoay tròn vặn chặt lại cùng nhau.

"Hô."

Một tay vung một cái, đâm vọt một cái!

Trường thương nặng hơn trăm cân, bị Đồng Bá Tuyết Ưng một tay cầm vung thẳng tắp, mũi thương đâm thẳng phía trước xa xa, cảm giác đâm rách không khí kia, để hai người hầu gái bên cạnh bị sợ đến mặt trắng bệch.

Người trung niên mặc áo bào tím thấy thế liền thất kinh, sức lực thật lớn! Thương pháp thật là lợi hại!

"Mềm, quá mềm." Đồng Bá Tuyết Ưng lắc đầu, "Hắc Vân thương này, thương quá dài, cổ thương nhỏ, dẫn đến một thương đâm ra... Đầu thương quá lay động. Nhưng trên thực tế cao thủ chân chính, tuy rằng cũng hi vọng đầu thương lay động. Nhưng đầu thương lay động là muốn hoàn toàn nằm trong tầm khống chế. Mà không phải là bởi vì thương mềm dẫn đến nó lay động."

"Dĩ nhiên đối với một ít người không tinh thương pháp mà nói, cầm trường thương hơn ba thước, bỗng nhiên đâm ra, đầu thương múa, người bình thường hoa cả mắt rồi, không thấy rõ, lập tức liền bị đâm ra cái lỗ thủng. Đối với đám quý tộc không tốn công luyện thương kia mà nói, ngược lại cũng tính một cái binh khí tốt."

Đồng Bá Tuyết Ưng tùy ý bình luận.

Mười ba tuổi nhân thương hợp nhất, bây giờ Đông Bá Tuyết Ứng càng là chạm tới cảnh giới đại sư thương pháp, tiện tay thử một hồi liền biết binh khí ưu khuyết điểm.

Thanh Hắc Vân thương này, là binh khí tốt, đối với kẻ thương pháp yếu trái lại có thể làm cho thực lực tăng mạnh.

Đối với thương pháp cao mà nói, liền không lọt mắt.

"Lợi hại, lợi hại, ha ha, ta gặp được cao thủ chân chính khá hơn một chút xông xáo bên ngoài, bọn họ cũng không lọt mắt cái loại Hắc Vân thương được quý tộc giàu sang yêu thích này." Người trung niên mặc áo bào tím chỉ về một cây trường thương màu tím sẫm khác ở bên cạnh, "Cây trường thương này, gọi 'Tử Huyết thương', chính là cao thủ chân chính dùng, thương dài hai mét năm, cán thương to một tay có thể nắm, mũi thương cực kỳ sắc bén, thương sử dụng chuyên để giết chóc... Cũng nghe nói cán thương màu tím đen là màu sắc do máu tươi lắng đọng lại."

"Chém gió quá rồi." Đông Bá Tuyết Ứng cười cầm lấy cây Tử Huyết thương này.

Vừa nắm, Đông Bá Tuyết Ứng liền hơi vui vẻ trong lòng.

Sau đó tùy ý vung lên trường thương.

Hô!

Trường thương quật ra, bên trong toàn bộ gian phòng trang nhã rộng rãi đột nhiên sinh ra một trận cuồng phong gào thét, theo trường thương xoay một cái, dĩ nhiên trong nháy mắt hóa thành đám mây!

Sự tùy ý của Đông Bá Tuyết Ứng khi giờ tay nhấc chân, cao thủ thương pháp bình thường tuyệt đối không thể có có khả năng nắm giữ, điều này làm cho sự đánh giá của người trung niên mặc áo bào tím đối với Đông Bá Tuyết Ứng cũng càng ngày càng cao.

"Sức mạnh chuyển hóa rất dễ dàng." Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu, "Trên cán thương không có khuyết điểm gì, đầu thương dưới sự phụ trợ của trận pháp luyện kim, xác thực đủ sắc bén."

Là một cây thương tốt, thích hợp bản thân dùng.

"Ta đến giới thiệu cây thương cuối cùng." Người trung niên mặc áo bào tím chỉ về cây thương cuối cùng.

Đông Bá Tuyết Ứng cũng nhìn sang, đây là một cây thích nhất dưới cái nhìn của hắn, toàn bộ cán thương đều là màu xám bạc, trên cán thương còn có vô số hoa tuyết điểm điểm, để Đông Bá Tuyết Ứng có thể mơ hồ nhận biết sự sắc bén của nó.

"Hai cây trường thương khác đều là binh khí luyện kim cấp một, mà món này là ta bất ngờ có được, căn cứ giám định chính là binh khí luyện kim cấp hai." Người trung niên mặc áo bào tím nói rằng.

"Cấp hai?" Đông Bá Tuyết Ứng, Tổng Lãnh cũng ngăn ra.

Ở thành Nghi Thủy, cũng nhìn thấy binh khí luyện kim cấp hai?

"Nó toàn thân lạnh lẽo, người luyện chế ra nó xưng hô nó gọi 'Phi Tuyết thương'." Người trung niên mặc áo bào tím nói rằng, "Chỗ tốt nhất của nó, chính là khi triển khai thương pháp thì xung quanh trường thương sẽ xuất hiện cảnh tượng vô số hoa tuyết bông bành đến mê hoặc kẻ địch!"

"Ta thử xem." Đông Bá Tuyết Ứng cầm lấy hai đoạn trường thương này trước tiên là tổ hợp lại bắt đầu thử nghiệm.

Người trung niên mặc áo bào tím thì lại có chút sốt sắng.

Binh khí luyện kim, bình thường đều có chút ưu điểm của chính mình. Tỷ như tốc độ sẽ nhanh hơn? Tỷ như càng sắc bén? Tỷ như mang theo hỏa điểm? Các loại...

Mà cái 'Phi Tuyết thương' này vẹn vẹn là sản sinh chút hoa tuyết mê hoặc kẻ địch, nhưng đối với cao thủ chân chính mà nói, những hoa tuyết kia là không mê hoặc bọn họ được, bọn họ sẽ dễ dàng phân biệt ra mũi thương! Vì lẽ đó cây binh khí luyện kim cấp hai này mới sẽ thả ở đây.

Cho tới lai lịch của binh khí này...

Cũng là khi Quyền bá tước ở bên ngoài kinh thương gặp phải một lão ăn mày, hắn cảm thấy lão ăn mày này khá là bất phàm, ăn uống cũng cung cấp hắn, quá ba năm, lão ăn mày trước khi đi mở lò luyện chế binh khí, luyện chế một cây trường thương, nói: "Đây là Phi Tuyết thương, đầy đủ trả lại người những rượu này." Nói xong người đã đi rồi.

Hắn lúc đó cho rằng này Phi Tuyết thương là thần binh lợi khí ghê gớm cỡ nào, sau đó kiểm tra xong, xác thực xem như là binh khí luyện kim cấp hai, nhưng lại không có bất kỳ hiệu quả tăng cường, đương nhiên cũng vượt xa giá tiền đồ ăn thức uống của hắn.

"Hô —— xé —— "

Đông Bá Tuyết Ưng cầm trong tay trường thương màu xám bạc, liên tục thử mười mấy chiêu mới dừng lại, vẻ mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng kích động lên.

Hào thương.

Đây mới thực sự là hào thương.

Chính là 'Nhân thương hợp nhất' cao thủ e sợ đều khó mà lĩnh hội chỗ quý giá thực sự của cây trường thương này, mà Đông Bá Tuyết Ưng mấy năm qua vẫn luyện quyền muốn sức mạnh viên mãn như một, bây giờ đã chạm tới cảnh giới này. Cho nên mới có thể phát hiện chỗ ảo diệu bên trong.

Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng không thể nói! Bởi vì, hắn còn phải trả giá a! Hắn vẫn đứng là không tiền mua một thanh binh khí luyện kim cấp hai!

"Thương không tệ, không hổ là binh khí luyện kim cấp hai." Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía người trung niên mặc áo bào tím, "Nhưng là ta cảm giác nó ngoại trừ công hiệu dùng hoa tuyết mê hoặc, sẽ không có hiệu quả đặc biệt khác, binh khí luyện kim, binh thường đều có chút hiệu quả đặc biệt. Một ít sức mạnh phép thuật gia trì? Hoặc là càng sắc bén, làm sao thanh trường thương này chẳng có gì cả? Cho tới mê hoặc kẻ địch, lẽ nào cao thủ chân chính, ngay cả việc tách ra hoa tuyết và mũi thương cũng không làm được sao?"

"Hắn mặc dù bị cho là binh khí luyện kim cấp hai, phỏng chừng đầy đủ chịu đựng chiến đấu 'Cấp Xung Hào' đi." Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng, "Đối với những kẻ thực lực yếu chúng ta mà nói, hắn còn không bằng binh khí luyện kim cấp một."

Binh khí luyện kim cấp một, chiến đấu cấp Xung Hào trở xuống không có chuyện gì.

Nhưng cấp Xung Hào chém giết uy năng kinh thiên động địa, binh khí luyện kim cấp một bình thường liền rất khả năng đứt rời hủy diệt! Đông Bá Tuyết Ưng hiện tại sức mạnh bạo phát xong đều có thể đạt đến kỳ sĩ cấp Ngân Nguyệt trong nháy mắt, tương lai nếu không quá lâu sẽ đạt đến uy năng cấp Xung Hào! Nếu như trường thương cấp một, e rằng cũng không tồn tại được thời gian dài. Đây cũng là nguyên nhân hắn hi vọng bắt được cây Phi Tuyết thương này.

Đương nhiên, càng chủ yếu là ảo diệu trong cây thương Phi Tuyết này.

"Nhưng nó chung quy là binh khí luyện kim cấp hai, hơn nữa ta có thể nhìn ra lão đệ rất yêu thích." Người trung niên mặc áo bào tím nói rằng.

"Cho giá đi." Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng.

"3 vạn kim tệ!" Người trung niên mặc áo bào tím nói rằng.

Đông Bá Tuyết Ưng nở nụ cười.

Kỳ thực nội tâm càng bất đắc dĩ, bởi vì toàn bộ gia tộc Đông Bá cho tới bây giờ, đã chỉ còn dư lại hơn 15,000 kim tệ! Hơn nữa trong này vẫn là Tông thúc trợ cấp, từ lúc hai năm trước, trưng mục của gia tộc Đông Bá cũng đã không còn tiền. Cũng là bởi vì Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu từ lúc sáu tuổi gần mười năm mỗi ngày tắm thuốc, cũng tắm hết kim tệ!

Tắm thuốc qua một năm, muốn năm ngàn kim tệ! Đầy đủ gần mười năm, chính là 50 ngàn kim tệ! Lúc trước vợ chồng Đông Bá Liệt cũng coi chính mình nhi tử cũng liền khoảng chừng mười tuổi có thể thành kỳ sĩ, thành kỳ sĩ liền không cần tắm thuốc, đầu khí liền có thể tắm bổ thân thể khôi phục thân thể. Ai ngờ Đông Bá Tuyết Ưng mãi cho đến gần mười sáu tuổi mới đột phá!

"Tứ Huyết thương kia bao nhiêu?" Đông Bá Tuyết Ưng lập tức quay đầu nhìn về phía Tứ Huyết thương.

"Vây chỉ cần năm ngàn kim tệ." Người trung niên mặc áo bào tím liền nói, "Cái nó này không sánh được Phi Tuyết thương, Phi Tuyết thương là binh khí luyện kim cấp hai, tuy rằng nó không có hiệu quả phụ trợ, nhưng tốt xấu gì là cấp hai."

"Chiến đấu, xem chính là tác dụng thực tế." Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng, "Ta cao nhất cho 10 ngàn kim tệ."

...

Song phương cãi cọ.

"18,000 kim tệ! Không thể bán thấp hơn nữa." Người trung niên mặc áo bào tím bất đắc dĩ nói, sở dĩ bán giá thấp như vậy, một là cây trường thương này xác thực bình thường không có gì lạ, hai cũng là đây là lão ăn mày trực tiếp đưa, hắn trả giá vền vẹn là chút rượu đồ ăn mà thôi. Ba cũng là cũng có đến mấy chục vị cao thủ thương pháp xem qua cây trường thương này, không ai đồng ý mua giá quá cao. Đã từng có người ra 18,000 kim tệ hắn không bán, bây giờ trở lại thành Nghi Thủy... Muốn bán được 18,000 kim tệ cũng khó khăn.

"Có thể." Đông Bá Tuyết Ưng không muốn lại cãi cọ, bởi vì hắn rõ ràng chỗ quý giá thực sự của cây trường thương này, "Bất quá ta chỉ có thể trước tiên dự chi tám ngàn kim tệ! Còn có 10 ngàn kim tệ... Trước tiên ghi nợ, trả trong ba tháng!"

Thực sự không tiền!

"Ghi nợ?" Người trung niên mặc áo bào tím sửng sốt.

"Ngày hôm nay không mang nhiều như vậy, không nghĩ tới nơi này của ngươi còn có binh khí luyện kim cấp hai." Đông Bá Tuyết Ưng lạnh nhạt nói, bây giờ thực lực của hắn phi phàm, kiếm lời 10, 20 ngàn kim tệ không phải việc khó, đặc biệt lại có thêm cây trường thương này xong càng là như hổ thêm cánh!

"Được, thành giao, ha ha, ta tin tưởng thực lực gia tộc Đông Bá, trước hết viết một giấy nợ đi." Người trung niên mặc áo bào tím nói rằng.

"Muốn đặt cọc sao?" Đông Bá Tuyết Ưng hỏi.

"Không cần." Người trung niên mặc áo bào tím hào khí vô cùng, hắn vẫn là rất đồng ý giao hảo Đông Bá Tuyết Ưng.

"Tông thúc." Đông Bá Tuyết Ưng nói rằng.

Tông Lăng từ đầu tới đuôi cũng không nói gì hết thấy đều do Đông Bá Tuyết Ưng quyết đoán, giờ khắc này Tông Lăng lấy ra từ trong lòng một xấp kim phiếu lớn, rút ra hai tấm xong đưa cho người trung niên mặc áo bào tím.

Sau đó Đông Bá Tuyết Ưng lại viết xuống giấy nợ 10 ngàn kim tệ.

Sau đó... Thần thương Phi Tuyết, tới tay!

"Ngươi là không gặp phải đại sư thương pháp a, bằng không nơi nào có thể rơi vào tay ta?" Đông Bá Tuyết Ưng khi cầm lấy hòm binh khí thì trái tim cũng đang hưng phấn, hắn cũng không biết toàn bộ quận Thanh Hà cũng không có một đại sư thương pháp! Cao thủ luyện binh khí mặc dù nhiều, nhưng luyện thương pháp chỉ có số ít, nhưng nhân thương hợp nhất thì rất đáng gờm. Thành đại sư?

Quá khó khăn!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 15: Pháp sư yêu cầu

Đông Bá Tuyết Ưng tấn công lên rồi ‘Phi Tuyết Thần Thương’ binh khí cái hòm, tay phải đè xuống binh khí cái hòm bên cạnh cơ quan cái nút, chà! Chà! Đeo binh khí cái hòm đỉnh liền toát ra hai khúc trường thương, sau đó Đông Bá Tuyết Ưng tấn hai tay bắt được sau lưng phía trên hai khúc trường thương rút ra, đi theo sau này cắm xuống, dễ dàng liền cắm vào binh khí trong rương, ca một tiếng, hoàn toàn khóa kín.

“Ca ca đẹp trai!” Thanh Thạch lập tức hai mắt phát sáng.

“Sau này ngươi làm pháp sư càng đẹp trai hơn.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nhìn đệ đệ.

“Ha ha, binh khí này cái hòm hay là ta khác phổi.” Từ bào trung niên nhân đối với đề ép nhiều năm hàng bán đi, tâm tình cũng rất tốt, “Bên cạnh còn có vài nơi cơ quan, xống xáo bên ngoài mạo hiểm, dây thừng này một ít vật phẩm cũng có thể đặt ở binh khí trong rương.”

Binh khí cái hòm, rất nhẹ, vừa nhưng tồn phóng rất nhiều vật phẩm.

Hơn có thể lấy cực nhanh độ tồn tại cầm một chút trọng binh khí binh khí dài.

“Khác phổi binh khí cái hòm?” Đông Bá Tuyết Ưng cười hỏi, “Này Phi Tuyết Thương người luyện chế không có chuyên môn phổi, này không đúng lắm sao?”

Một chút luyện kim pháp sư, luyện chế tốt một binh khí sau, cũng sẽ chuẩn bị cho tốt trang bị, bao trang cũng rất tinh mỹ.

Nhưng này vật trường thương binh khí cái hòm dĩ nhiên là khác phổi?

Đối súng này lai lịch, Đông Bá Tuyết Ưng thật tò mò.

Bởi vì vị kia người luyện chế là khẳng định rất rõ ràng này một cây trường thương trân quý nơi, theo lý thuyết, định giá sợ có là một thiên giới! Mà vị cửa hàng lão bản Quyền bá tước chỉ có một vạn tám nghìn kim tệ liền bán cho mình, điều này làm cho Đông Bá Tuyết Ưng càng hiếu kỳ trường thương lai lịch.

“Yên tâm, nếu mua, ta sẽ không hối hận.” Đông Bá Tuyết Ưng lại nói.

“Hmm...” Từ bào trung niên nhân do dự, liền nói, “Tuyết Ưng lão đệ, ta cũng không dối gạt ngươi, ta bên ngoài buôn bán lúc từng gặp phải một lão khát cái, ở địa bàn của ta ăn uống còn không trả tiền... Ta cảm giác hắn không phải bình thường người, liền mặc kệ ăn uống, ba năm sau hắn liền khai lò luyện chế rồi này một cây trường thương nói chống đỡ rồi ăn uống từ thủy, đã người. Ta lúc ấy kích động a, quả thật gặp phải lợi hại đại nhân vật, vội vàng đưa đi giám định, giám định đếm rõ số lượng lần, cũng cũng có chút bông tuyết mê hoặc hiệu quả, nhưng không có gì quá đặc thù phụ trợ tác dụng, may

là có thể thừa nhận được được đầy đủ mạnh lực lượng, bị định vì Nhị Giới luyện kim binh khí.”

Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu.

...

Mua xong binh khí, Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ liền đi báỉ phỏng ‘ Bạch Nguyên Chi ’ đại sư rồi.

“Đại sư chỗ ở ở nơi này con đường tắt cuối.” Tông Lăng chỉ vào phía trước một cái có chút hẹp hòi đường tắt.

“Xuống ngựa, những người khác tại bực này, Tông thúc, Thạch Đầu, chúng ta vào đi thôi.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Đông Bá Tuyết Ứng nắm đệ đệ tay, dọc theo này cổ xưa ngõ hẻm.

“Không nghĩ tới Bạch Nguyên Chi đại sư không ở tại một chút quý tộc khu vực, ngược lại ở tại nơi này loại vắng vẻ đất.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Quý tộc khu vực quá mức táo bạo, nơi này hơn an tâm nghiên cứu.” Tông Lăng cũng nói.

Đi tới cuối ngõ hẻm

Liền thấy được một nhà chiếm diện tích thật lớn phủ đệ, cửa chính nhắm, Đông Bá Tuyết Ứng tự mình tiến lên gõ cửa.

“Xôn xao.” Cửa mở ra rồi, một gã thiếu niên lùn nghi ngờ hỏi, “Các người tìm ai?”

“Tuyết Ứng Linh, Đông Bá Tuyết Ứng, trước tới báỉ phỏng đại sư.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Người chính là cái kia Thương Ma?” Thiếu niên lùn kinh hô, ngay sau đó liền làm che miệng lại ba.

“Sư đệ, người nào a?” Trong phủ đệ có thiếu niên khác thiếu nữ một chút thanh âm

“Lão sư đang đóng cửa nghiên cứu, ai cũng không dám đi quấy rầy, Đông Bá Nam tước người sợ rằng phải đợi nửa canh giờ.” Thiếu niên liền giải thích, “Đợi lão sư đi ra ngoài, ta sẽ lập tức truyền lời, ta hiện tại cũng không dám thả người đi vào.”

“Tốt, không vội.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Đông Bá Tuyết Ứng rất có kiên nhẫn.

...

Sau nửa canh giờ.

Bạch Nguyên Chi mặc rộng thùng thình áo bào trắng, da có chút nếp uốn, màu đen đại hồ tử cũng đến trên bụng rồi, hắn năm nay đã chín mươi ra mặt rồi. Hắn nhìn trước mắt ngồi lưng binh khí cái hòm áo đen thiếu niên. Âm thầm có chút giật mình, hắn có thể đủ cảm giác được này trên người thiếu niên cổ này bên nhon hơi thở, kia tuyệt đối không phải bình thường thương pháp cao thủ.

“Đại sư.” Đông Bá Tuyết Ứng thái độ có chút khiêm tốn.

“Có chuyện gì, xin nói sao, chuyện của ta còn rất nhiều.” Bạch Nguyên Chi rất nói thẳng.

“Đại sư rất trực tiếp, ta cũng vậy liền nói thẳng rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng nói, “Đệ đệ của ta qua sang năm liền mười tuổi rồi, hắn ở pháp sư trời cao phú cực cao, ta hi vọng hắn có thể đủ lấy ở đại sư môn hạ của bà của người.”

“Thu đệ tử ký danh không khó, chỉ cần một chút điều kiện.” Bạch Nguyên Chi tùy ý nói.

“Không.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng lắc đầu, “Ta hi vọng đệ đệ của ta, có thể trở thành đại sư người thân truyền đệ tử!”

“Thân truyền?” Bạch Nguyên Chi cau mày, “Mặc dù ta đã tuổi đã hơn chín mươi, có ở đó Tinh Thần Cấp pháp sư trung cũng không coi là lão! Ta còn muốn ở pháp sư cảnh giới thượng có thể đi xa hơn điểm, cho nên là sẽ không dễ dàng lãng phí quá nhiều tinh lực, đến nay ta cũng vậy mới thu quá một gã thân truyền đệ tử, người để cho ta thu đệ đệ người đích thân truyền đệ tử... Cũng không phải là không được, ta có hai cái yêu cầu, chỉ cần có thể đạt tới một cái, ta liền thu đệ đệ người làm thân truyền đệ tử.”

Đông Bá Tuyết Ứng nói: “Đại sư xin nói.”

“Ta nhu cầu cấp bách một ma thú tài liệu —— Ngân Nguyệt Chi Tâm!” Bạch Nguyên Chi hai tròng mắt cũng sáng lên, “Đúng đấy cấp bốn ma thú ‘ Ngân Nguyệt Lang Vương ’ trái tim! Phải là mới mẻ, bảo tồn thời gian không thể quá ba ngày.”

“Một người khác yêu cầu đầu?” Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim, còn muốn mới mẻ?

Yêu cầu quá cao.

“Pháp sư, rất cần tiền.” Bạch Nguyên Chi thở dài nói, “Các loại nghiên cứu cũng là hoa tiền, mà kiếm tiền vừa không dễ dàng. Năm vạn kim tệ, ta nhưng lấy nửa thu một gã thân truyền đệ tử!”

Cả Nghi Thủy Thành các quý tộc, mặc dù bán lãnh địa trừ tiền, có thể lấy ra năm vạn kim tệ, liền như vậy mấy cái!

Nhưng lãnh địa là quý tộc căn cơ, thật lấy ra năm vạn kim tệ lại càng ít đến thương cảm.

“Tốt, ta hiểu.” Đông Bá Tuyết Ứng đứng dậy.

Bạch Nguyên Chi thở dài.

Hắn biết yêu cầu của mình quá cao.

“Trong một tháng, ta sẽ dẫn Ngân Nguyệt Chi Tâm, hoặc là năm vạn kim tệ, tìm đến đại sư người.” Đông Bá Tuyết Ứng đứng lên nói.

Bạch Nguyên Chi đại sư sừng sốt.

Đáp ứng?

Bạch Nguyên Chi đại sư không khỏi hưng phấn.

“Sẽ chờ lãnh chủ người đã đến rồi.” Bạch Nguyên Chi đại sư cũng đứng lên khách khí hơn, hắn thu thứ nhất thân truyền đệ tử là hắn bạn tốt di lưu hài tử, cũng không đủ điều kiện hắn thật lòng phí tinh lực, mà hắn mở yêu cầu như thế cao, đến nay Nghi Thủy Thành cũng không có quý tộc đã đáp ứng hắn. Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng đáp ứng!

“Cáo từ, đại sư không cần đưa.”

Đông Bá Tuyết Ứng đứng dậy liền đi ra ngoài.

Bạch Nguyên Chi đại sư đứng ở cửa sổ nơi nhìn phía dưới trong sân, Đông Bá Tuyết Ứng nắm đệ đệ tay đi ra khỏi cửa phủ, ngân Lục Ti Xà Ma Tông Lăng còn lại là vẫn cùng ở một bên.

“Xem ra thiếu niên này lãnh chủ không tầm thường a.” Bạch Nguyên Chi đại sư lộ ra vẻ mỉm cười.

...

“Ca ca, như thế nào?” Thanh Thạch chờ đợi hỏi.

“Đợi qua năm sau mới có thể có kết quả.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Yên tâm đi, Thanh Thạch, đại sư hắn là có thu người làm đệ tử. Chờ một chút, đợi đến qua sang năm sao.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhưng tại âm thầm tính toán.

Thời gian một tháng cho tới Ngân Nguyệt Chi Tâm hoặc là năm vạn kim tệ...

Chính mình định thời gian rất rộng nói lỏng, hắn là không thành vấn đề. Bất quá vẫn là loại hoàn thành nửa nói cho đệ đệ, hiện tại cũng không thể cùng đệ đệ khoác lác.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 16: Hủy diệt sơn mạch

Tuyết Ứng Linh, Tuyết Thạch Thành Bảo bên trong, trong thư phòng.

Đông Bá Tuyết Ứng ngồi ở sách của mình sau cái bàn, mà Tông Lăng, Đồng Tam tất cả đều là tùy ý ngồi xuống.

“Tuyệt Ưng, người tìm chúng ta tới?” Đồng Tam có chút nghi ngờ.

“Hôm nay ta đi tìm Đại pháp sư, Đại pháp sư đáp ứng có thể thu Thanh Thạch làm thân truyền đệ tử, nhưng nói ra hai cái yêu cầu, hoặc là năm vạn kim tệ. Hoặc là Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim, thỏa mãn hẳn một cái yêu cầu, Thanh Thạch bái sư liền không thành vấn đề.” Đồng Bá Tuyệt Ưng nói.

“Năm vạn kim tệ?” Đồng Tam tròn mắt, “Thật là đen a, ta và người Tông thúc, chủ nhân bọn họ năm đó mạo bao nhiêu sinh tử nguy hiểm, cũng không còn toàn đến quá nhiều bảo bối. Hay là chủ nhân mang thai sau chúng ta có một cái ngoài ý muốn đại thu hoạch! Nếu không phụ thân người bọn họ sao có thể mua quý tộc tước vị mua hạ Tuyệt Ưng Linh? Hẳn vừa lên tiếng liền năm vạn kim tệ?”

Số này trán rất khoa trương, bình thường Lưu Tinh Kỳ Sĩ dốc hết toàn bộ thân gia cũng khó khăn lấy được ra.

Cha mẹ bọn họ năm đó ở ngoài mạo hiểm cũng là số rất ít thật là tốt vận giả, hơn nữa Mạo Hiểm Giả vốn chính là đi một chút rất địa phương nguy hiểm, tỉ lệ tử vong cực cao, cha mẹ bọn họ là có thể may mắn sống sót, mới mua tước vị mua lãnh địa! Hay bởi vì dám đi làm Mạo Hiểm Giả mọi người không úy kỵ tử vong, cực kỳ hung ác, đây cũng là Nghi Thủy Thành những thứ kia các quý tộc biết rất rõ ràng Tuyệt Ưng Linh rất giàu có, nhưng không ai dám động tâm tư nguyên nhân.

“Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim khó hơn.” Bên cạnh Tông Lăng cau mày, “Nếu như chỉ là một đầu đơn thuần cấp bốn ma thú Ngân Nguyệt Lang Vương, lấy Tuyệt Ưng thực lực hôm nay, cộng thêm chúng ta phối hợp, vẫn có nắm chắc! Nhưng là Ngân Nguyệt Lang Vương dưới trướng là nhóm lớn bầy sói... Bầy sói vậy công, so sánh với một đầu Lang Vương còn muốn đáng sợ.”

Lang Vương bản thân không đáng sợ, đáng sợ chính là bầy sói!

Cho nên Ngân Nguyệt Lang Vương rõ ràng là một đầu cấp bốn ma thú, nhưng thi thể của nó giá trị nhưng sánh ngang cấp năm ma thú!

“Ta chuẩn bị tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch.” Đồng Bá Tuyệt Ưng nói.

“Không thể —— “Quá mạo hiểm rồi!”

Đồng Tam, Tông Lăng cũng kinh hãi. (w.)

Hủy Diệt Sơn Mạch là địa phương nào?

Là toàn bộ thế giới khổng lồ nhất một tòa sơn mạch, liền nhận bốn tòa hành tinh! Nó nội bộ cuộc sống vô số ma thú, thậm chí có vượt qua Phạm Sinh Mệnh, nhiều đời xuống tới, cả nhân loại thủ đồ đế quốc không có thể hoàn toàn tiêu diệt này khổng lồ uy hiếp. Thậm chí đế quốc quân đội chủ yếu nhất bố phòng đúng là ở Ma Thú sơn mạch chung quanh! Quân đội là thường xuyên ở núi non bên ngoài tiến hành một chút đại quy mô giết hết, nhóm lớn nhóm lớn cấp thấp ma thú thịt mới ở bên ngoài mua được.

Cho nên Nhất Giai Nhị Giai cấp ba ma thú thịt, cũng tương đối tiện nghi. Từ cấp bốn bắt đầu nhưng đột nhiên bạo tăng. Bởi vì cấp bốn ma thú liền không phải bình thường quân đội có thể săn giết lấy được, phải là tinh anh trong tinh anh.

“Cho dù quân đội, cũng là đại quy mô xuất động, cần quét hay là phía ngoài nhất ba nghìn dặm phạm vi.” Tông Lăng cũng liền nói, “Liền làm Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ, Xung Hào Cấp Kỳ Sĩ cũng không nguyện vào Hủy Diệt Sơn Mạch... Phía bên ngoài ba nghìn dặm không có quá đại thu hoạch, tiến vào chỗ càng sâu, tùy thời có thể gặp phải một chút đáng sợ ma thú!”

“Đúng vậy, Tuyệt Ưng.” Đồng Tam cũng liền nói, “Ta cùng chủ nhân bọn họ năm đó mạo hiểm cũng không còn nghĩ tới hướng Hủy Diệt Sơn Mạch bên trong chui! Tựa như người, muốn săn giết một đầu cấp bốn ma thú, nhưng là, không thể nào trùng hợp như thế cho người liền đụng phải cấp bốn, có lẽ người sẽ đụng phải cấp năm cho tới cấp sáu! Vậy thì mất mạng!”

Bọn họ cũng rất gấp.

Hủy Diệt Sơn Mạch?

Kia là cả nhân loại đại địch ‘ma thú’ cuối cùng đại sào huyệt a! Đi vào, vậy thì thật lấy mạng ở đánh cuộc.

“Các người không có hãy nghe ta nói hết.” Đồng Bá Tuyệt Ưng cười nói, “Ta là chuẩn bị tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch, nhưng là ta chỉ ở phía ngoài nhất ba nghìn dặm phạm vi, hơn nữa săn giết ma thú chẳng qua là tiếp theo, quan trọng nhất là, ta tính toán săn giết Loạn Đảo Minh!”

“Loạn Đảo Minh?” Tông Lăng, Đồng Tam ánh mắt cũng sáng ngời.

Bên ngoài ba nghìn dặm, bởi vì thường xuyên bị quân đội cần quét, quá mạnh mẽ ma thú đã sớm lui ra, bình thường cũng là chút ít cấp thấp ma thú đại quy mô ở nơi này. mỗi lần cần quét, thật ra thì cũng là quân đội cùng cấp thấp ma thú đại quy mô chém giết... Cấp thấp ma thú là liên tục không ngừng, mỗi lần cần quét một đám, vốn có nhiều hơn cấp thấp ma thú tiếp tục từ Hủy Diệt Sơn Mạch chỗ sâu trào ra.

Kia ba nghìn dặm, ngã xuống quá nhiều người loại binh lính, nhưng cũng để cho quân đội tôi luyện ra rồi rất nhiều cường giả.

“Loạn Đảo Minh? Những thứ này bọn họ đạo phỉ núp Hủy Diệt Sơn Mạch, bọn họ cũng không dám thật quá sâu vào, cũng là ở phía ngoài nhất ba nghìn dặm” Tông Lăng nhẹ nhàng gõ đầu, “Hơn nữa Loạn Đảo Minh thủ lĩnh Cái Bán liền là một gã Lưu Tinh Kỳ Sĩ, hẳn thường xuyên tham lam cướp đoạt, bảo vật đích thị là không ít. Hơn nữa cả đạo phỉ sào huyệt bảo vật sợ rằng nhiều hơn, cần phải tấn công cũng không dễ dàng a.”

“Địch sáng ta tới, Tông thúc, ngươi cảm thấy thực lực của ta cùng Cái Bàn so sánh với như thế nào?” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Ngươi so với hần lợi hại hơn, ta cùng hần giao thủ còn có thể chống đỡ một lát, cùng ngươi giao thủ... Ngươi thật xuất toàn lực, ta cũng nhịn không được.” Tông Lăng cười khổ nói.

Bình thường, Đông Bá Tuyết Ứng thì đến được Lưu Tinh Kỵ Sĩ đỉnh trạng thái.

Lúc bộc phát lực lượng hơn nhảy lên tới Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ!

Thương pháp của hần gần như Thương Pháp Đại Sư, đấu khí vận chuyển kỳ xảo hay là ‘Huyền Băng Kỵ Sĩ’ Cốc Nguyên Hàn truyền lại!

“Ngươi duy nhất nhược điểm chính là thấy máu quá ít.” Tông Lăng nói, “Mặc dù chúng ta trong lãnh địa một chút trọng phạm cũng là ngươi tới xử tử, nhưng sinh tử của ngươi đánh giết vẫn còn quá thiếu, người cùng chúng ta tỷ thí, cuối cùng chẳng qua là tỷ thí mà thôi.”

“Ta minh bạch, cho nên lần này đi Hủy Diệt Sơn Mạch... Đang tìm kiếm Loạn Dao Minh sào huyết trong quá trình, khẳng định gặp phải rất nhiều ma thú, cũng có thể nhiều tôi luyện tôi luyện.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Tìm Loạn Dao Minh sào huyết, không dễ dàng tìm.”

Tông Lăng có chút bận tâm, “Quá trình này trung có lần lượt gặp phải ma thú... Thậm chí có nhỏ nhất nhưng có thể gặp được một chút cường đại ma thú.”

Mặc dù bên ngoài ba nghìn dặm, quá mạnh mẽ như siêu phàm tầng thứ! Như cấp sáu tầng thứ rất không có khả năng xuất hiện. Nhưng cấp năm, cấp bốn... Thịnh thoàng vẫn sẽ có, một khi quân đội càn quét, bọn họ cũng sẽ thấy sự không ổn thật sớm liền rút đi. Nhưng đối với giống như Đông Bá Tuyết Ứng loại này người đi mạo hiểm, loại này lợi hại ma thú tiếp theo ẩn núp ám sát rồi.

“Vận khí có nên không kém như thế.” Đông Bá Tuyết Ứng nói, “Hơn nữa thương pháp của ta có chút am hiểu phòng ngự, vẫn có bảo vệ tánh mạng nắm chắc.” “Mà đã lâu không đi Hủy Diệt Sơn Mạch... Muốn kiếm tiền năm vạn kim tệ, làm sao kiếm tiền?” Đông Bá Tuyết Ứng lắc đầu.

Muốn không mạo nguy hiểm?

Lưu Tinh Kỵ Sĩ đi cho đại gia tộc làm khách khanh hộ vệ, rất an toàn, nhưng một năm tiền lương cũng là năm ba ngàn kim tệ. Muốn biết đến mấy vạn kim tệ? Cũng là muốn mạo mạo hiểm lớn. “Được rồi.” Tông Lăng nói, “Ta với ngươi đi, ít nhất bên ngoài ba nghìn dặm ta cũng từng đi qua mấy lần.”

“Tông thúc ngươi đi quá?” Đông Bá Tuyết Ứng tròn mắt giật mình.

“Ừ, cha mẹ ngươi mua hạ Tuyết Ứng Linh sau, ta một mình một người tu hành, cũng đi quá Hủy Diệt Sơn Mạch bên ngoài tôi luyện chính mình.” Tông Lăng làm Xà Nhân Tộc Vương Tộc có của mình kiêu ngạo, hần vẫn muốn đột phá Thiên Giai bước vào Lưu Tinh tầng thứ, đối với mình ép cũng rất ác độc.

“Đi Hủy Diệt Sơn Mạch, nhiều nghe một chút ngươi Tông thúc, chớ khinh thường.” Đồng Tam cũng nhắc nhở nói.

...

Trải qua chuẩn bị, năm ngày sau sáng sớm, Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng mang theo một chi trăm người binh lính đội ngũ lên đường.

Tòa thành cầu treo sớm liền phóng hạ.

“Ca ca, sớm một chút trở lại.” Thanh Thạch chạy tới đỉnh núi biên cảnh cao giọng hô, Đồng Tam đứng ở bên cạnh hần.

“Thanh Thạch, yên tâm đi, ở nhà biết điều một chút nghe Đồng thúc mà nói.” Đã đến nơi xa Đông Bá Tuyết Ứng cũng đáp lại nói.

“Biết rồi.”

Thanh Thạch trọng trọng gật đầu, nhưng trong lòng rất không bỏ.

Từ nhỏ đến lớn, còn không có cùng ca ca chia lìa quá lâu đâu rồi, lần này ca ca ra đi làm việc nghe nói muốn mười ngày nửa tháng lâu.

Hần nhưng không biết Đông Bá Tuyết Ứng lần này đi ra ngoài là vì cho hần kiếm ‘học phí’ đi.

**

Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ này một chi kỵ binh đội ngũ, một đường dễ dàng lên đường, ban đêm liền đã đi tới rồi chín trăm dặm hơn ngoài Hủy Diệt Sơn Mạch biên cảnh.

Kỵ binh đám đội ngũ bắt đầu hạ trại.

Bắt đầu đáp cái nôi com

“Lão Dương.”

Tông Lăng, Đông Bá Tuyết Ứng đang cùng một gã khuôn mặt chòm râu đại hán ở chung một chỗ, tên này đại hán gọi Dương Trình, là một gã Địa Giai Kỳ Sĩ, hiệu trung với Đông Bá gia tộc, cũng là này bách nhân đội vân vân đội trưởng.

Tông Lăng nói, “Sáng sớm mai ta cùng lãnh chủ sẽ phải vào sơn mạch, nơi này liền giao cho ngươi.”

“Tông lãnh đại nhân, lãnh chủ đại nhân cứ việc yên tâm, điểm này chuyện nhỏ ta nhất định làm ổn thỏa, lãnh chủ đại nhân các ngươi cũng phải cẩn thận.” Dương Trình lo lắng nói, “Năm đó ta ở quân đội thời điểm, mặc dù cũng cần quét quá Hủy Diệt Sơn Mạch bên ngoài khu vực. Nhưng đó là đại quân xuất động, chẳng bao giờ một mình đi ra ngoài quá. Hơn nữa phổ thiên cái địa ma thú hung hãn không sợ chết xung phong liều chết... Cùng ta cùng nhau đầu quân các huynh đệ, cuối cùng có thể bình yên giải ngũ mười trung cũng là ba bốn sao, những khác cơ hồ cũng chết ở Hủy Diệt Sơn Mạch rồi.”

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Hủy Diệt Sơn Mạch... Dích xác là cấm địa, dám vào đi bên ngoài, cũng là quân đội cùng với chút ít bỏ mạng bọn đạo phi. Về phần chỗ càng sâu, dám đi vào liền hơn ít đến thương cảm rồi.

...

Thứ hai ngày sáng sớm, trời mới tờ mờ sáng.

Đeo binh khí cái hòm Đông Bá Tuyết Ứng rồi cùng Tông Lăng lặng lẽ đi bộ tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch, ở Hủy Diệt Sơn Mạch không có cũng không pháp cỡi ngựa, hơn nữa mã câu hơi chút gây ra đại động yên lặng có lẽ sẽ đưa ra đáng sợ ma thú.

“Lãnh chủ đại nhân, cũng phải cẩn thận a.” Dương Trình đội trưởng cùng những khác một chút bọn lính cũng có chút bận tâm nhìn hắc y thiếu niên kia cùng tóc bạc Xà Nhân nam tử xa xa rồi đi, cho đến biến mất ở phía xa Hủy Diệt Sơn Mạch nội bộ trong núi rừng cũng nữa không nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 17: Tiến vào núi non cuộc sống

Thâm sơn rừng già, hoàn toàn yên tĩnh, ánh mặt trời cũng khó khăn lấy chiếu vào, một mảnh âm u ươn ướt, rất nhiều địa phương còn có tuyết đọng. Tóc bạc Xà Nhân cùng áo đen thiếu niên cũng cầm binh khí, vô cùng cẩn thận.

“Tông thúc, chúng ta đi vào đều nhanh nửa canh giờ rồi, một đầu ma thú cũng không đụng phải đây.” Đông Bá Tuyết Ứng hạ giọng nói, hán có một vẻ khẩn trương, khả đồng dạng có được được dục thí, dù sao thực lực đại trưởng sau vẫn không có thể hoàn toàn phát huy đây!

“Ngươi a.” Tông Lăng lắc đầu bất đắc dĩ, cái này cháu nhìn như thành thực, nhưng vẫn còn có chút thiếu niên tâm tính, thấp giọng nói, “Chúng ta mới vừa vào núi, thuộc về bên ngoài trong phía ngoài nhất, ma thú tự nhiên rất ít ỏi. Chúng ta càng là đi vào trong, lại càng là dễ dàng đụng phải! Đến lúc đó liền nhìn thực lực của ngươi rồi.”

“Ừ.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gõ đầu.

”cát ~~~”

Rất nhỏ thanh âm, Đông Bá Tuyết Ứng lỗ tai giật giật, lập tức đưa tay ngăn cản rồi bên cạnh Tông Lăng, Tông Lăng cũng lập tức tâm căng thẳng, hán mặc dù không nghe thấy thanh âm, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng ở thức tỉnh thái cổ huyết mạch sau thánh giác thị giác cũng cực kỳ nhạy cảm.

“Ồ đây!” Đông Bá Tuyết Ứng ngó chừng bên trái phía trước.

Tông Lăng cũng ngó chừng kia nhìn.

Nơi xa trong khóm bụi gai dần dần truyền đến rõ ràng có thể nghe sa sa thanh âm, hơn nữa mọi người đen gầy bốn vó thân ảnh chậm rãi đi ra, bọn họ mọi người bộ dáng có chút xấp xỉ cho lang, nhưng vóc dáng nhỏ hơn một vòng lớn! Đen gầy đen gầy, toàn thân có chi chút vẩy màu đen, một đôi màu đỏ sậm con ngươi mang theo lạnh như băng. Bọn họ chẳng qua là bình tĩnh nhìn này hai gã loài người.

“Hắc Lân Sài?” Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng cũng trong lòng căng thẳng, mới vừa vào Hủy Diệt Sơn Mạch gặp phải ma thú liền thật không tốt chọe cho.

Hắc Lân Sài, là cấp ba ma thú.

Bọn họ phi thường tinh táo mà hung ác, am hiểu phối hợp, hơn nữa bọn họ móng nhọn, trên hàm răng đều có được kịch độc!

Như thế nào cấp ba? Đại biểu thân thể thực lực đạt tới Thiên Giai Kỳ Sĩ! Bọn họ cũng là tạo thành mọi người tiểu tộc bầy sinh tồn, trước mắt này từ trong khóm bụi gai đi ra lớn nhất bầy Hắc Lân Sài, có khoảng ba mươi lăm đầu nhiều. chính là một mình một đầu cấp bốn ma thú cũng sẽ bị xé thành mảnh nhỏ.

“Phiền toái.” Tông Lăng có chút khẩn trương, “Tuyệt Ứng, phải cẩn thận rồi.”

“Ừ, Tông thúc, người bảo vệ tốt chính mình, bọn họ giao cho ta.”

Đồng Bá Tuyệt Ứng hít sâu một hơi, hô hấp hơn bằng phẳng có lực, nhìn chăm chú lên trước mắt này một đoàn Hắc Lân Sài.

Nhiều như vậy Hắc Lân Sài tự nhiên bắt đầu phân tán, thành hình quạt vây bắt Đồng Bá Tuyệt Ứng hai người bọn họ. Bị nhiều như vậy Hắc Lân Sài màu đỏ sậm ánh mắt đồng thời ngó chừng.. Đồng Bá Tuyệt Ứng cũng có chút trong lòng khẩn trương! Ý chí của hắn đứng rồi được, thương pháp cũng rất cao, nhưng lợi hại như thế đối thủ còn là lần đầu tiên gặp phải.

“Rồng ~~~” trầm thấp khó nghe thanh âm từ phía sau cùng một đầu Hắc Lân Sài trong miệng phát ra.

Suru suru suru!!!

Tất cả Hắc Lân Sài trong nháy mắt từ bốn phía đồng thời phi phác vây công tới đây, đồng thời bị nhiều như vậy Thiên Giai Kỳ Sĩ vây công, Lưu Tinh Kỳ Sĩ cũng gánh không được a.

“Chết!” Đồng Bá Tuyệt Ứng trường thương trong tay động.

Huru!

Trường thương như điện quang, nhanh như thiểm điện.

Ở trường thương đâm ra sát na, còn có vô số bông tuyết cánh hoa xuất hiện, cảnh tượng xinh đẹp vô cùng.

Một ít đầu gặp phải công kích Hắc Lân Sài lập tức huy động móng nhọn ngăn cản một thương này, xuy ~~~ trường thương đầu thương bị ngăn trở sát na, cả trường thương đột nhiên xoay tròn, một cái xoay tròn lực đạo băng mở ra kia móng nhọn, phốc xuy! Trường thương mũi thương trong nháy mắt đâm vào rồi này Hắc Lân Sài càng dưới, theo hắn cái ót xỏ xuyên qua. Đây một đầu cấp ba ma thú Hắc Lân Sài thân thể co quắp hạ sẽ không phản ứng rồi.

Đâm chết một sát na, Đồng Bá Tuyệt Ứng liền nhanh chóng rút súng thu hồi, nhanh như tia chớp chính là lần nữa một đâm!

Vừa thu lại một đâm, giống như độc xà thổ tín.

Phốc!

Lại là một đầu Hắc Lân Sài bị mất mạng tại chỗ.

Những thứ này Hắc Lân Sài của mọi người cũng là chém giết – hảo thủ, nhưng Đồng Bá Tuyệt Ứng mười năm mưa gió điên hạ tôi luyện ra thương pháp thật sự quá lợi hại. (www. kxs7. com)

“Hồng hồng hồng ~~~” đồng đảo trầm thấp tiếng hô, những thứ này Hắc Lân Sài của không có chút nào chậm lại vây công mà đến.

Đồng Bá Tuyệt Ứng ở vô cùng trong khoảng thời gian ngắn, cũng chỉ có giết chết tam đầu Hắc Lân Sài, liền gặp phải tám đầu Hắc Lân Sài đồng thời phi phác!

“Cút!”

Trường thương như ảnh, nhanh chóng quạt phách đánh.

Liền như quá khứ khá dài cuộc sống điên cuồng quạt luyện kim giả nhân giống nhau, Đồng Bá Tuyệt Ứng một cái vung đánh liền rút ra bay bên cạnh bốn đầu, nữa một cái ngược quét ngang lại là bốn đầu Hắc Lân Sài bị quét bay mất! Đơn thuần bàn về lực lượng Đồng Bá Tuyệt Ứng là chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, bất quá với song quyền nan địch tứ thủ, Hắc Lân Sài bày kinh khủng nơi ngay tại ở nhóm lớn nhóm lớn hung hãn không sợ chết vây công.

“Tuyệt Ứng, tốc độ, tốc độ, không ngăn được bỏ chạy a.” Ở bên cạnh một cây đại thụ chỗ cao cây xiên thượng Tông Lăng, cái đuôi đang quấn quanh lấy cây khô, tốc độ của hắn cùng linh hoạt là lúc trước hắn mấy lần tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch có thể bảo vệ tánh mạng dựa.

“Ta biết.”

Đồng Bá Tuyết Ứng lực chú ý độ cao tập trung.

Cảnh giới thương pháp của hắn là cao, có ở đó sinh tử dưới áp lực, hay là chịu ảnh hưởng. Hơn nữa những thứ này Hắc Lân Sài gần cốt lân phiến phi thường cứng rắn, đâm vào nữa rút ra là cần tiêu hao thời gian. Đưa đến thương pháp của mình cũng vì vậy giảm bớt.

“Ta phải động, không thể tùy ý bọn họ vây công.” Đồng Bá Tuyết Ứng dần dần đem bình thường ở phía trong tòa thành tỷ thí tu hành dùng lên, ở phía trong tòa thành, thường xuyên để cho một đoàn bọn lính đồng thời vây công, Đồng Bá Tuyết Ứng ý vào thương pháp nên bước nhanh chóng chuyển xê dịch đánh giết, dĩ nhiên tỷ thí, bình khí cũng xóa.

Hô, hô...

Đồng Bá Tuyết Ứng cũng từ từ học xong, hắn thỉnh thoảng đơn giản di động, làm cho mình đổi mặt Hắc Lân Sài thay đổi thiếu. Để cho Hắc Lân Sài vây công mất đi mục tiêu! Làm cho mình mỗi lần nhiều nhất chỉ cần đổi mặt tam đầu Hắc Lân Sài!

“Phốc, phốc, phốc.” Bông tuyết bông bành, máu vậy ra, tất cả Hắc Lân Sài té xuống.

“Oành, oành.”

Đồng Bá Tuyết Ứng càng ngày càng tự nhiên sững khoải, trường thương đột nhiên quật, lực lượng cường đại xỏ xuyên qua cả trường thương, đột nhiên quất vào một đầu Hắc Lân Sài thượng, Hắc Lân Sài thân thể bị rút ra quỹ dị vận vẹo, xương cốt cắt thành không biết bao nhiêu đoạn, trên mặt đất co quắp học máu.

Đại thụ chỗ cao Tông Lăng quan sát phía dưới lộ ra sắc mặt vui mừng.

“Thích ứng rất nhanh, so với ta dự liệu đều nhanh, dưới loại tình huống này sinh tử đánh giết, thực lực của hắn cũng có thể phát huy ra tới.” Tông Lăng khẽ gật đầu, “Qua nữa thượng hai ba ngày, đoán chừng là có thể hoàn toàn thích ứng.”

“Rống!” Ngán ngại sợ hãi tiếng hô từ Hắc Lân Sài bày trung truyền đến, còn sót lại một chút Hắc Lân Sài cửa lập tức quay đầu phân tán chạy trốn.

Đồng Bá Tuyết Ứng vừa đuổi theo liền làm giết hai đầu liền dừng lại.

Hô, hô.

Đồng Bá Tuyết Ứng lúc này mới buông lỏng một hơi, hô hấp cũng ồ ồ chút, toàn thân máu lưu chuyển tốc độ đều nhanh rất nhiều.

“Như thế nào?” Tông Lăng từ chỗ cao nhảy rơi xuống.

“Đứng là bất đồng.” Đồng Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gõ đầu nói, “Ở ba năm trước đây, ta cùng lãnh địa tù phạm sinh tử đánh giết lúc cũng có quá loại này khăn trương cảm. Nhưng kia là một đôi một! Loại này vây công sinh tử đánh giết... Để cho ta đối thương pháp sử dụng lại thêm chút ít ý nghĩ.”

Thương Pháp Cảnh giới cao, chẳng qua là đại biểu thương pháp tài nghệ đạt đến một cái cực cao cảnh giới.

Nhưng thực chiến thời điểm, chiêu thức lẫn nhau như thế nào kết hợp? Nên bước như thế nào phối hợp? Đây đều là kinh nghiệm thực chiến!

“Hơn nữa sinh tử đánh giết, toàn thân máu sôi trào, lực lượng bắt đầu khởi động. Đối toàn thân lực lượng không chế tinh ranh hơn mình!” Đồng Bá Tuyết Ứng nói.

“Đây chính là tử vong uy hiếp xuống... Sinh vật bản năng!” Tông Lăng nói.

“Thương pháp của ta có lẽ sẽ nhanh hơn đột phá.” Đồng Bá Tuyết Ứng sâu trong đáy lòng nhiệt huyết bị điểm đốt lên, khổ luyện mười năm, mài đến kinh người tài nghệ... Ở nơi này Hủy Diệt Sơn Mạch, không phải là tốt nhất thì triển là phương?

“Đi nhanh lên, chỗ này mùi máu tươi quá nặng, rất nhanh có đưa tới càng nhiều là ma thú.” Tông Lăng thúc giục.

“Ừ.” Đồng Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Bọn họ cũng không quan tâm cấp ba ma thú thi thể, cấp ba ma thú mặc dù có chút tiểu giá trị, nhưng hai người bọn họ có thể kháng đi vài đầu? Giá trị quá thấp không đáng giá được! Về phần trữ vật pháp bảo, Đồng Bá Tuyết Ứng trữ vật pháp bảo bên trong không gian sợ rằng miễn cưỡng có thể giả bộ một đầu Hắc Lân Thú mà thôi, không gian quá nhỏ!

...

Đi tới Hủy Diệt Sơn Mạch, Đồng Bá Tuyết Ứng liền giống như long vào biển rộng, hắn kinh nghiệm thực chiến không ngừng tích lũy, thương pháp tài nghệ cũng nhận được bồi luyện.

Mỗi lúc trời tối hai người bọn họ muốn lập tức trở về, trở lại phía ngoài doanh địa!

Bọn họ một người là Xà Nhân Tộc Vương Tộc, một người là thức tinh thái cổ huyết mạch, bọn họ đi bộ tốc độ thật nhanh, ở Hủy Diệt Sơn Mạch trung

đường về lui thủ đô lâm thời có thể dễ dàng duy trì một canh giờ hai trăm dặm tốc độ! Bọn họ thăm dò lúc chậm, trở về lúc dựa theo đường cũ trở về cũng rất nhanh.

Qua đêm hay là muốn ở doanh địa qua đêm, dù sao bọn họ cũng cần hảo hảo nghỉ ngơi, ở núi non bên trong qua đêm quá mệt mỏi.

...

Thời gian ngày từng ngày đi qua.

Đông Bá Tuyết Ưng tiến bộ để cho Tông Lăng chắc lưỡi hít hà, hẳn có thể thấy Đông Bá Tuyết Ưng ở trở nên càng ngày càng lão luyện, mỗi lần chiến đấu, Đông Bá Tuyết Ưng cũng sẽ suy tư hấp thu dạy dỗ, làm cho mình lần sau biểu hiện hơn hoàn mỹ.

“Từ nhỏ liền hiểu tự hỏi tổng kết, liên chiến đấu, cũng mỗi lần tổng kết. Khó trách thương pháp có thể lợi hại như thế!” Tông Lăng âm thầm nói thầm, hẳn vẫn cảm thấy Đông Bá Tuyết Ưng trí khôn rất cao.

Hắn cũng tự hỏi rất thông minh.

Cũng hiểu được hấp thu qua dạy dỗ, thật ra thì đạo lý này rất nhiều người cũng hiểu. Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng suy nghĩ hơn đặc biệt, hiệu suất rõ ràng muốn cao hơn! Cũng tỷ như ở còn tám bé lúc, bình thường hải tử đi xem những thứ kia truyện ký tiểu thuyết chuyện xưa, đều chỉ có nhớ được rất nhiều vượt qua Phàm Kỳ Sĩ phần khích chuyện xưa. Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng nhưng phát giác ra những thứ này vượt qua Phàm Kỳ Sĩ trưởng thành quy luật

Tỷ như gần chín thành đồ chưa đi đến vào quá học viện.

Tỷ như truyện ký trong tiểu thuyết đôi câu vài lời công bố, bọn họ rất nhiều cũng cực trọng thị trụ cột, đưa đến Đông Bá Tuyết Ưng đối thương pháp trụ cột tu hành cũng đến biến thái trình độ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 18: Đánh lên

Hủy Diệt Sơn Mạch bên trong một ngôi cao Sơn Sơn đỉnh, Đông Bá Tuyết Ưng cùng Tông Lăng cũng ngồi chồm hổm ngồi ở đó quan sát nơi xa. “Tông thúc.” Đông Bá Tuyết Ưng hỏi, “Chúng ta tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch cũng có mười hai ngày rồi, cũng tìm tòi mười hai ngày, vẫn cũng tìm không được Loan Dao Minh tung tích a.”

“Loan Dao Minh mỗi lần chạy trốn vào Hủy Diệt Sơn Mạch cũng là ở vùng này, căn cứ nhiều năm qua các nơi sưu tập tới tin tức, chúng ta vòng định phạm vi hẳn là không sai.” Tông Lăng nói.

Lần này tới Hủy Diệt Sơn Mạch, chủ yếu chính là săn giết Loan Dao Minh!

Loan Dao Minh họa loạn Nghi Thủy cảnh nội quá lâu, lần lượt đi ra ngoài làm ác, lần lượt chạy trốn, cũng thường xuyên có người cửa thấy, cho nên tin tức quy nạp đứng lên cũng có thể biết Loan Dao Minh đại khái địa lý vị trí!

Phía ngoài trú trát doanh địa cũng là có khảo cứu.

Ra mặt trú trát doanh địa làm đầu nguồn, xâm nhập Hủy Diệt Sơn Mạch năm trăm dặm phạm vi! Đây chính là Đông Bá Tuyết Ưng bọn họ vòng định phạm vi.

Bọn họ nhận định rồi, Loan Dao Minh chín thành chín ở nơi này trong phạm vi!

“Loan Dao Minh những thứ này dân liệu mạng thường xuyên ra vào, tự nhiên có một con tương đối an toàn lão Lộ! Nhưng nơi này cuối cùng là Hủy Diệt Sơn Mạch, tùy thời có thể có ma thú, cho nên bọn họ không thể nào xâm nhập quá nhiều. Nếu không mỗi lần ra vào cũng muốn bảy tám canh giờ? Bọn họ đi bộ tốc độ nhưng cần không nổi chúng ta, trong bọn họ có thật nhiều liền làm Kỳ Sĩ cũng không phải là.” Tông Lăng nói, “Từ từ tìm, nhất định có thể tìm được.”

“Ừ.”

Năm trăm dặm phạm vi, nhìn như không lớn, nhưng chính mình hai người từ từ tìm, hay là rất khó khăn.

Dù sao Loan Dao Minh chọn sào huyệt, khẳng định chọn giấu phi thường bí mật.

...

Đông Bá Tuyết Ưng hai người bọn họ tiếp tục cẩn thận tìm kiếm, mặc dù thỉnh thoảng cũng đụng phải ma thú, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng bộc phát ở dưới thực lực có thể ngăn ngừa duy trì Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ cấp, thương pháp vừa lợi hại như thế, cho nên đều có thể ngăn cản xuống, dù sao phía bên ngoài phạm vi bình thường có rất ít vượt qua cấp ba ma thú xuất hiện.

“Vù vù hô ~~~”

Âm u trong núi rừng, tuyết đọng vạn năm không thay đổi, hàn khí tràn ngập.

Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng lặng lẽ đi lại chung quanh điều tra, tìm kiếm Loan Dao Minh tung tích.

“Ừ?” Đông Bá Tuyết Ưng lỗ tai giật giật, liền làm thấp giọng nói, “Tổng thúc, chúng ta đi bên kia nhìn một cái.” Vừa nói chỉ hướng rồi nơi xa một chỗ bãi đất.

“Phát hiện cái gì?” Tông Lăng cùng Đông Bá Tuyết Ưng cùng nhau lặng lẽ đi tới, đồng thời hỏi.

“Nhìn sẽ biết.”

Đông Bá Tuyết Ưng thật cẩn thận bò lên trên bãi đất.

Tông Lăng cũng bò lên trên bãi đất, hai người mạo đầu, hướng phía trước nơi xa nhìn lại.

Nơi xa là một mảnh lớn hồ, hồ xinh đẹp giống như khổng lồ Phi Thúy, mà ở bên cạnh hồ đang có đại lượng tuyết trắng bầy sói, chỉ chút lang cửa, tam tam lưỡng lưỡng, hoặc là cúi đầu uống nước, hoặc là nửa nằm ở hồ nước bên cạnh trên cỏ, một mắt nhìn đi, này bầy sói số lượng sợ đến có hai ba trăm đầu nhiều! Những thứ này lang cửa hình thể có thể sánh bằng Hắc Lân Sài lớn hơn, mỗi một đầu cũng sánh ngang Phi Sương Ma Thú Mã Câu, bộ lông tuyết trắng thuần tron, có chút xinh đẹp.

“Ngân Nguyệt Lang!” Tông Lăng nuốt cổ họng lung, sắc mặt đều có chút phát Bạch.

“Còn có Lang Vương!” Đông Bá Tuyết Ưng nhìn xa nhất nơi, cũng nửa nằm ở bên bờ hình thể khổng lồ nhất Ngân Nguyệt Lang Vương, ở chung quanh hẳn có hơn mười đầu rõ ràng hình thể trọng đại Ngân Nguyệt Lang quay chung quanh ở bên cạnh.

“Không nghĩ tới thật đúng là để cho ta đụng phải Ngân Nguyệt Lang Vương.” Đông Bá Tuyết Ưng nhếch miệng, lộ ra một nụ cười khổ.

“Đi thôi, không có cách nào đánh, một chút hi vọng cũng không có.” Tông Lăng lắc đầu.

Đông Bá Tuyết Ưng ngó chừng.

Đúng vậy a.

Là một chút hi vọng cũng không có!

Từ hình thể là có thể nhìn ra, Ngân Nguyệt Lang làm cấp ba ma thú, hình thể so sánh với Hắc Lân Sài đại nhiều lắm! Ngân Nguyệt Lang lực đánh vào cũng mạnh phi thường, một đầu Ngân Nguyệt Lang thể trọng liền có tám ngàn cân, chạy nhanh đứng lên lực đánh vào sợ là đập số nghìn cân, bức nào chỉ mãnh liệt? Đông Bá Tuyết Ưng có thể dễ dàng một trường thương quét ngang bốn năm đầu Hắc Lân Sài. (www. kxs7. com) nhưng Ngân Nguyệt Lang? Đông Bá Tuyết Ưng sợ rằng chỉ có thể quét được động một đầu! Hơn nữa bọn họ có hai ba trăm đầu nhiều, chính là năm ba cái Lưu Tinh Kỳ Sĩ cũng ngăn cản không nổi.

Còn có mạnh nhất Ngân Nguyệt Lang Vương!

“Mượn thân pháp né tránh, tận lực làm cho mình mỗi lần đối mặt Ngân Nguyệt Lang chỉ có mấy đầu.” Đông Bá Tuyết Ưng âm thầm tính toán, “Bất quá, có Ngân Nguyệt Lang Vương thống lĩnh chỉ huy, chuyện sẽ không giống ta nghĩ tốt như vậy, một khi xuất hiện khúc chiết, lâm vào trong bầy sói ta trốn cũng trốn không thoát.”

“Đi!” Đông Bá Tuyết Ưng lựa chọn buông tha cho.

Hắn ở Hủy Diệt Sơn Mạch cũng vài ngày rồi, rất rõ ràng những thứ này ma thú chỗ đáng sợ, hẳn hiện tại đi cùng cả Ngân Nguyệt Lang bầy đánh giết, thành công hi vọng chưa tới một thành! Từ vong khả năng nhưng có bảy tám phần nhiều!

Không đáng giá được mạo hiểm.

...

Đào nứt vừa đã qua ba ngày.

Đông Bá Tuyết Ưng bọn họ một mực cực khổ tìm kiếm Loan Dao Minh sào huyệt.

“Này Loan Dao Minh, giấu đích thực kín.” Đông Bá Tuyết Ưng cắn răng, này cũng nửa tháng rồi, năm trăm dặm phạm vi cũng đại khái tìm hai lần rồi.

“Bọn họ cũng sợ, cũng sợ bị phát hiện sào huyệt.” Tông Lăng nhưng cười nói, “Tuyệt Ứng, sự kiên nhẫn của ngươi còn chưa đủ a, ta và ngươi Đồng thúc phụ thân ngươi mẫu thân năm đó tìm kiếm một chỗ bảo tàng, tìm túc túc hơn ba tháng.”

“Tìm được rồi sao?” Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

“Tìm không được.” Tông Lăng nói.

“Tìm không được?” Đông Bá Tuyết Ứng sùng sốt, hẳn cho là Tông thúc nói cái này là bởi vì có đại thu hoạch đây.

Tông Lăng cười nói: “Làm sao, thật kỳ quái sao? Chẳng lẽ tìm bảo tàng liên nhất định có thể tìm được? Thế gian này chuyện tuyệt đại đa số lúc cũng sẽ không như người cửa tâm ý.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gõ đầu.

Trong lòng thì có điều xúc động.

Chuyện thế gian, tám chín phần mười sẽ không tần như người Ý.

Mặc dù đang cho phép nhiều phương diện, tỷ như lãnh địa một chút tài chính, tỷ như một chút tu hành kỹ xảo vân vân, hẳn cũng tự hỏi so sánh với Tông thúc bọn họ lợi hại hơn. Có ở đó một số người sinh đạo lý thượng, hay là thiếu sót hơn.

Hai người tiếp tục không ngừng tìm kiếm.

Ngay vào lúc này ——

Một đạo thân ảnh mơ hồ tối tăm mờ mịt nhỏ gầy bốn vó dã thú đang đứng ở đại thụ trên cây khô quan sát phía dưới Đông Bá Tuyết Ứng cùng Tông Lăng.

Mà Đông Bá Tuyết Ứng hai người bọn họ thế nhưng không một chút phát hiện.

Chà.

Bốn vó dã thú nhẹ nhàng, lặng yên không một tiếng động rơi vào khác trên một cây đại thụ, tiếp tục ngó chừng Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ, này động tĩnh, mặc dù Đông Bá Tuyết Ứng giác quan thứ sáu nhạy cảm cũng không thể phát hiện.

Nó, có lưu tuyến loại hình thể, lớn nhỏ cùng Hắc Lân Sài tương tự.

Nhưng là lông của nó da giống như sa tanh loại, hơn nữa còn sẽ cho người tạo thành ảo giác, giống như thân thể của nó là hư ảnh.

Đây cũng là một đầu kinh khủng thợ săn —— cấp năm ma thú ‘ Âm Ảnh Báo ’.

Âm Ảnh Báo, cực kì khủng bố, nó đi lại ở trong bóng ma lặng yên không một tiếng động, làm nó lộ ra rằng nhanh thời điểm bình thường cũng đã đem mục tiêu giết chết! Là trong Ma Thú Sơn Mạch đứng đầu thợ săn.

Giống như trong truyền thuyết cấp sáu ma thú ‘ Âm Ảnh Báo Vương ’ lại càng có thể thân thể hoàn toàn dung nhập vào ở trong bóng ma, mọi người cho dù mờ mịt mắt không nhận ra không thấy!

Hô, hô, hô...

Âm Ảnh Báo lặng yên không một tiếng động tiến tới gần, nó cẩn thận ngó chừng tên kia áo đen thiếu niên.

Làm một gã đứng đầu thợ săn... Nó có thể cảm giác được tên này áo đen thiếu niên uy hiếp muốn vượt xa bên cạnh tóc bạc Xà Nhân, chỉ cần nhất cử giết chết áo đen thiếu niên, vậy thì rất nhẹ nhàng rồi.

“Suru!”

Âm Ảnh Báo kia xám xịt trong con ngươi đột nhiên hiện ra sát cơ, đồng thời nó đột nhiên thoát ra.

Một đạo màu xám tro tàn ảnh!

Quá là nhanh.

Đông Bá Tuyết Ứng tốc độ cực hạn cũng không cách nào cùng Âm Ảnh Báo tốc độ so sánh với, đây là để cho Ngân Nguyệt cấp bốn kỵ sĩ đều đau đầu đáng sợ tốc độ.

“Ừ?” Đang cùng Tông thúc sóng vai đi tới Đông Bá Tuyết Ứng sắc mặt đột nhiên đại biến, toàn thân tóc gáy đều dựng lên, trái tim đột nhiên co rút lại.

“Đi tìm chết!”

Đông Bá Tuyết Ưng không còn kịp nữa quay đầu lại, đột nhiên trước lui, cũng không còn kịp nữa kia phòng ngự của hắn động tác, chỉ tới kịp trường thương trong tay thuận thế sau này một đâm! Trường thương đuôi thương này một đâm giống như trước lực lớn vô cùng, tầm thương cấp bốn ma thú sợ rằng cũng bị ngăn cản, nhưng lần này tập kích tới chính là ám hiệu ám sát cấp năm ma thú Âm Ảnh Báo!

Âm Ảnh Báo móng nhọn đánh vào Đông Bá Tuyết Ưng sau này đảo ra trên cán thương, phách đề cán thương, hơn nữa mượn lực bắn ngược, thuận thế ở Đông Bá Tuyết Ưng lưng bộ hung hăng chính là một trào, một cổ kinh khủng lực đánh vào đánh sâu vào ở Đông Bá Tuyết Ưng bên trong thân thể, để cho hắn kim lòng không đầu bay về phía trước diệt xuất.

“Oanh!”

Ở nó móng nhọn đánh vào Đông Bá Tuyết Ưng trường thương cán thương đồng thời, làm một gã gần như Thương Pháp Đại Sư cao thủ, trường thương cán thương tự nhiên thuận thế mượn lực, trường thương đột nhiên chuyển động 180° trong nháy mắt liên quạt ở giữa không trung nhanh chóng tránh không kịp Âm Ảnh Báo trên thân thể, Đông Bá Tuyết Ưng mặc dù thân thể ở bay về phía trước, vẫn như trước mạnh mẽ quay thân phát lực, này một trường thương xoay tròn rút ra phách uy lực cực lớn.

Âm Ảnh Báo ba ký giảm roi trên mặt đất, khả nhu mềm không xương thân thể trong nháy mắt giảm bớt lực hơn nữa rút lui né tránh.

Mà Đông Bá Tuyết Ưng cả người rơi xuống hướng mặt đất, lập tức giữa không trung một cái quay cuồng, ngồi chồm hóm rơi trên mặt đất, cầm trong tay trường thương cảm tức nhìn nơi xa Âm Ảnh Báo, hắn chỉ cảm thấy lưng đau đớn, thân thể tạng phủ chấn động, một ngụm máu tươi không nhịn được nẩy lên trong miệng.

“Phốc.” Nhỏ ra trong miệng máu tươi, Đông Bá Tuyết Ưng hàm răng cũng là hồng, hắn chết chết ngó chừng đầu kia Âm Ảnh Báo.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 19: Sinh tử một sát na

Là Âm Ảnh Báo. ” Tông Lăng kinh hãi, bất quá lần lượt trong sinh tử kinh nghiệm để cho hắn nhanh chóng lui về phía sau, suu suu suu! Hắn đuôi rần mượn lực, nhảy đánh kinh người, liên tục toán loạn ba lần cũng đã chạy trốn tới rồi nơi xa đại thụ chỗ cao.

Nhưng Âm Ảnh Báo kia xam xít con người chẳng qua là lạnh như băng nhìn lướt qua Tông Lăng, liền tiếp theo ngó chừng Đông Bá Tuyết Ưng.

Nó căn bản không có đem kia tóc bạc Xà Nhân để vào trong mắt, nó nhưng là lấy tốc độ nổi danh cấp năm ma thú, muốn giết một người Thiên Giai Kỳ Sĩ? Một chiêu như vậy đủ rồi! Hơn nữa lấy thân thể của nó mạnh mẽ... Cho dù đứng ở đó mặc cho Thiên Giai Kỳ Sĩ phách chém ám sát cũng không thể gây thương tổn được nó một tia, nó hoàn toàn không thấy rồi Tông Lăng, cơ hồ tất cả lực chú ý đều ở Đông Bá Tuyết Ưng trên người.

Cái nhân loại này áo đen thiếu niên... Mới là đại uy hiếp!

Ở bị nó đánh lên dưới tình huống, lại vẫn có thể phản công nó.

“Tông thúc, người trốn xa điếm, càng xa càng tốt.” Đông Bá Tuyết Ưng trầm thấp nói.

“Tuyệt Ưng, phải cẩn thận, Âm Ảnh Báo tốc độ thật nhanh.” Nơi xa Tông Lăng cũng biết giúp không được gì, xa xa nói câu, liền vừa lập tức nhanh chóng chột lui.

Đông Bá Tuyết Ưng gắt gao ngó chừng Âm Ảnh Báo, nhếch miệng cười một tiếng: “Thật không nghĩ tới lần đầu tiên tới Hủy Diệt Sơn Mạch thể nhưng có thể gặp được một đầu cấp năm ma thú.” Vừa nói tay trái đem trước ngực hai cái bố trí mạng cũng ngăn, loảng xoảng loảng xoảng, đeo binh khí cái hòm nhất thời rơi xuống trên mặt đất, cả binh khí cái hòm đã bị hoàn toàn bắt thành rách nát rồi, áo ngoài của mình cũng bị bắt phá, may là mặc hộ thân nội giáp, nếu không một ít trào thì phải bị thương nặng.

“Hà hà ~” Âm Ảnh Báo phát ra thanh âm trầm thấp, chậm rãi vòng quanh Đông Bá Tuyết Ưng di động tới, nó bốn vó có đệm thịt, nện bước phi thường nhẹ.

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn chăm chăm vào nó.

Một người, một ma thú.

Lẫn nhau cũng ngó chừng đối phương ánh mắt!

Sinh tử đang ở một đường!

“Chà chà!” Âm Ảnh Báo đột nhiên động, nó đầu tiên là hướng trái bên bờ nhào về phía trước, nhưng mới vừa đập ra, liền vừa trên mặt đất nhất giảm trong nháy mắt biến hướng, trực tiếp thẳng hướng Đông Bá Tuyết Ưng.

“Cho ta chết!” Đông Bá Tuyết Ưng trong tay trường thương mũi thương Uyển Như một cái rần độc, trong nháy mắt liền đã đến Âm Ảnh Báo trước mặt.

Âm Ảnh Báo xám xịt con người nhìn chằm chằm vào Đông Bá Tuyết Ưng.

Nó ở lao ra đồng thời, bốn vó cũng cơ hồ tùy thời dán mặt đất, nhẹ nhàng nhanh như thêm điện một chút, cũng đã lần nữa biến hướng, tránh thoát rồi này sắc bén mũi thương.

Lần lượt tấn công, lần lượt biến hướng.

Đông Bá Tuyết Ưng hoàn toàn đem hết toàn lực ở phòng.

“Chà chà chà...” Âm Ảnh Báo hóa thành quỷ mị ảo ảnh, vây quanh Đông Bá Tuyết Ưng.

Đông Bá Tuyết Ưng chung quanh cũng là vô số mũi thương ảo ảnh, còn có ‘Phi Tuyết Thần Thương’ tạo thành bông tuyết ở phiêu đảng.

“Quá là nhanh, quá là nhanh.”

“Không đủ, hay là không đủ.” Đông Bá Tuyết Ưng cảm giác được tự thân chậm, mặc dù thương pháp của mình học « Huyền Băng Thương Pháp » một chút kỹ xảo, lấy mau trừ danh! Nhưng cùng Âm Ảnh Báo vừa so sánh với hay là chênh lệch rất rõ ràng.. Âm Ảnh Báo liền giống như sân vắng tàn bộ giống nhau vây quanh chính mình, lần lượt tìm kiếm cơ hội, loại này nhanh như ảo ảnh di động biến hướng, đối Âm Ảnh Báo mà nói căn bản còn không phải là cực hạn!

Âm Ảnh Báo con người vẫn rất bình tĩnh, hết thấy đều ở nó trong không chế.

“Oanh!”

Không khí cũng bóp méo, Âm Ảnh Báo tốc độ đột nhiên tăng vọt, đột nhiên lao ra, thẳng hướng Đông Bá Tuyết Ưng.

“Liền lúc này!” Đông Bá Tuyết Ưng hai tròng mắt hiện hồng, thân thể chung quanh mơ hồ có màu đỏ như máu khí lưu xuất hiện, hiển nhiên giờ khắc này Đông Bá Tuyết Ưng đưa thái cổ huyết mạch hoàn toàn bộc phát.

Lực lượng bộc phát!

“Oanh!” Trường thương mũi thương xoay tròn, xé rách mở không khí, xẹt qua một đạo vằn vẹo đường vòng cung, đâm về Âm Ảnh Báo.

Âm Ảnh Báo kinh hãi.

Một thương này tốc độ hoàn toàn ngoài nó dự liệu, nếu như ở cẩn thận đề phòng trung gặp phải một thương này nó có thể rất nhẹ nhàng né tránh. (www.kxs7.com) nhưng là giờ phút này đã toàn lực đánh giết, đã đến Đông Bá Tuyết Ưng phụ cận! Khoảng cách quá gần, thân thể hướng quá nhanh, căn bản không có cách nào trốn.

“Rồng ~~~” nó phát ra hung lệ một tiếng tiếng hô, một đôi chân trước đồng thời đập ở trường thương thượng.

Trường thương xoay tròn giống như một cái du động đại xà.

Này bờ nhào về phía trước, ở trường thương xoay tròn hạ liền tan mất hơn phân nửa lực đánh vào, như cũ đâm về Âm Ảnh Báo bụng.

Âm Ảnh Báo cả người cũng giống như không có xương bình thường vằn vẹo đong đưa, hết sức tránh ra này đáng sợ nhất thương.

“Xé!”

Trường thương mũi thương sát Âm Ảnh Báo màu trắng mềm mại bụng xẹt qua, một đạo vết máu hiện ra.

Âm Ảnh Báo mượn đánh ra trường thương lực lượng lập tức nhất phi trùng thiên, trực tiếp bay đến một cây đại thụ chỗ cao chác cây thượng, bụng của nó xuất hiện một đạo ước chừng hai thước lớn vết thương, bất quá vết thương đã mạnh mẽ khép lại, có chút ít vết máu tích lạc. Nó kia xám xịt trong con người có hung lệ điên cuồng, gắt gao ngoảnh chừng phía dưới Đông Bá Tuyết Ưng.

“Thế nhưng không có giết người, người thật là mạng lớn.” Đông Bá Tuyết Ưng ngoảnh chừng phía trên Âm Ảnh Báo, trong lòng thì có chút không cam lòng, chính mình thời khắc máu chốt lực lượng bộc phát, ngoài đối phương dự liệu, hiệu quả tốt nhất. Hiện tại này Âm Ảnh Báo có phòng bị, thì phiền toái.

“Suu suu suu.”

Âm Ảnh Báo cũng nổi giận, đột nhiên lao xuống, thẳng tắp dựng thẳng đập trên đại thụ đi xuống chạy nhanh, liên tục ba ần nấp xuống, liền đập trên đại địa giết Đông Bá Tuyết Ưng trước mặt.

“Huu.”

Đồng Bá Tuyết Ứng thân thể kia mơ hồ màu đỏ như máu khí lưu dâng lên, trường thương hiểu rõ đoạt mệnh một đâm, bị Âm Ảnh Báo cẩn thận tránh thoát.

“Cút!” Nhất thương đâm vào không khí, Đồng Bá Tuyết Ứng lập tức thay đổi đâm làm quét ngang!

Trường thương quét ngang, uy năng thiên băng địa liệt, Âm Ảnh Báo cũng là lộ ra kinh sắc, này vừa kéo đánh nếu quả thật rút trúng rồi, nó không chết cũng phải trọng thương! Nó nào biết đâu rằng... Đồng Bá Tuyết Ứng thức tỉnh thái cổ huyết mạch chính là lực lượng huyết mạch, giờ phút này trường thương quét ngang rút ra đánh nhau, lực lượng hoàn toàn xâm thâm thấu cán thương, mới thâm nhập toàn bộ phát huy ưu điểm của hắn.

Âm Ảnh Báo thân thể như nước sóng phập phồng, móng nhọn nhẹ nhàng ở trên cán thương điểm hạ, liền mượn lực tránh ra.

“Oanh ~~~” trường thương quét ngang mà qua, quét ở bên cạnh trên một cây đại thụ, đại thụ đột nhiên một tiếng ầm vang nổ, cả từ đó mà gãy, đại thụ bắt đầu ừng ừng ngã xuống.

“Cho ta chết.”

Đồng Bá Tuyết Ứng bay hướng ra, trường thương hoặc là đâm, hoặc là phách, hoặc là quét.

Liên miên không dứt công kích không ngừng bao phủ hướng Âm Ảnh Báo, Âm Ảnh Báo cũng là không ngừng lui về phía sau né tránh, trong lúc nhất thời chung quanh núi rừng nhưng xui xẻo, Đồng Bá Tuyết Ứng trường thương, chính là hai ba người ôm hết cự thạch cũng là có thể đập nát bấy, hoàn toàn đâm thâm thấu! Những thứ này cây cối cửa nơi nào trải qua được phá hủy?

...

Một đường chém giết.

Đồng Bá Tuyết Ứng cũng phát hiện sớm đem Tông thức vứt xa xa, điều này làm cho hắn cũng âm thầm buông lỏng một hơi, nhưng trong lòng hắn cũng rất lo lắng.

Bởi vì lực lượng bộc phát, hắn nhìn như điên cuồng tiến công chiếm cứ chút ít ưu thế!

Nhưng khi hắn lui về phía sau, Âm Ảnh Báo nhưng lập tức đuổi theo kịp, căn bản không để cho hắn chạy trốn. Âm Ảnh Báo tốc độ quá là nhanh... Nó nếu như muốn đi theo, Đồng Bá Tuyết Ứng căn bản vứt không ra nó.

“Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, của ta thể lực đang không ngừng tiêu hao, chi chống đỡ không được bao lâu.” Lực lượng bộc phát, Đồng Bá Tuyết Ứng có thể cảm giác được tự thân thể lực kịch liệt tiêu hao.

Làm thể lực tiêu hao hầu như không còn, vậy thì mất mạng!

“Hà hà ~~~ ”

Âm Ảnh Báo là cực kỳ có kinh nghiệm thợ săn, thời khắc đang tìm kiếm cơ hội.

Cuối cùng ——

Đồng Bá Tuyết Ứng thể lực kịch liệt tiêu hao để cho công kích của hắn xuất hiện sơ hở, Âm Ảnh Báo đột nhiên nhanh như tia chớp lao ra, cơ hồ nháy mắt liền đến Đồng Bá Tuyết Ứng trước mắt.

“Không tốt.” Đồng Bá Tuyết Ứng trong lòng run lên, da đầu tê dại.

Từ vong nguy cơ, tới như thế đột nhiên!

“Cho ta chết, chết, chết!” Đồng Bá Tuyết Ứng điên cuồng, ánh mắt đều đỏ, không phải là nguoi chết chính là ta mất, hắn vận dụng toàn thân lực lượng hết sức đâm ra trong tay trường thương.

Đây là cuối cùng giãy dụa!

Tựa như một chút dã thú trước khi chết cũng sẽ điên cuồng giãy dụa giống nhau, Đồng Bá Tuyết Ứng ở đối mặt đột nhiên phủ xuống tử vong nguy cơ, hiển nhiên cũng khơi dậy tánh mạng của hắn bản năng.

Toàn thân lực lượng đều ở bắt đầu khởi động, chung quanh thời gian cũng giống như thay đổi chậm, Âm Ảnh Báo răng nanh cũng rõ ràng có thể thấy được.

“Hô...”

Chung quanh chiến đấu sinh ra Phong, thổi tới trên mặt cũng như vậy rõ ràng.

Ào ào xôn xao... Máu trong cơ thể lưu động đều tốt giống như nước sông chạy chồm có thể rõ ràng cảm nhận được.

Tư tư ~ gân cốt da thịt lực lượng đã ở truyền lại..

“Lực lượng viên mãn, tinh khiết như một.”

Đồng Bá Tuyết Ứng ở từ vong uy hiếp, tánh mạng bản năng hạ cuối cùng đột phá tầng kia không hiểu nhau, máu lưu động, gân cốt liên tiếp, da thịt lực lượng truyền lại... Hết thấy cũng cảm nhận được, đẹp như thể hay. Đây một sát na, tất cả lực lượng đều ở khống chế của hắn, vô cùng tinh tế, không có một tí lãng phí, dư thừa tiêu hao.

“Hô!”

Toàn thân lực lượng như nước truyền lại, cho tới bây giờ đối thân thể của mình nắm trong tay không có như thể tuyệt đẹp quá.

Trường thương xoay tròn đâm thủng khoảng không, tốc độ nhưng đột nhiên tăng vọt!

Phốc kỷ!

Trường thương mũi thương trong nháy mắt từ trong kinh ngạc Âm Ảnh Báo chỗ ngực đâm vào, từ phần lưng của nó đâm ra.

Nắm trường thương, nhìn kia bị đâm thủng Âm Ảnh Báo còn tại giây dựa giây dựa, máu tươi không ngừng chảy ra, Đồng Bá Tuyết Ứng gất gao ngó chừng, kia Âm Ảnh Báo cũng đang ngó chừng Đồng Bá Tuyết Ứng, chẳng qua là giờ phút này nó kia xám xịt trong con ngươi có cũng là khủng hoảng kinh sợ lo lắng, nó cường đại sinh mệnh lực khiến nó tức tức từ chối gần nửa phút, máu cũng lưu trên đất, nó mới rút cục không một tiếng động.

Toàn thân buông lỏng, Đồng Bá Tuyết Ứng nằm ở rồi lạnh như băng tuyết đọng trên mặt đất, nhìn bên cạnh bị mặc ở trường thương thượng như cũ trừng trừng mắt Âm Ảnh Báo.

“Là ngươi chết, ta sống!” Đồng Bá Tuyết Ứng nhìn Âm Ảnh Báo thi thể, có sống sót sau tai nạn may mắn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 20: Huyền băng thương pháp » tầng thứ nhất

» Tầng Thứ Nhất

Tông Lăng từ chỗ cao rơi xuống, nhìn giống như bị quái vật phá hư một mảnh đồng hồ độn núi rừng, nhưng trong lòng tràn đầy lo lắng.

“Tuyết Ứng, nhất định phải không có chuyện gì a, ngươi nhất định phải không có chuyện gì!” Tông Lăng men theo này phá hư dấu vết nhanh chóng truy tung đi qua, hắn lo lắng trái tim đều ở co quắp, “Đáng chết, đáng chết, tại sao ta cho tới bây giờ cũng không có thể trở thành Lưu Tinh Kỳ Sĩ! Nếu như ta đột phá, kia hôm nay ta liền có thể giúp đến Tuyết Ứng rồi, sẽ không để cho Tuyết Ứng một mình lâm vào kia tuyệt cảnh trúng.”

Sống chết của hắn bạn tốt Đồng Bá Liệt, Mặc Dương Du bị nắm đi, dặn bảo quá hắn, hi vọng hắn chiếu cố tốt hai đứa bé.

Nhìn Tuyết Ứng từ oa oa khóc nỉ non trẻ mới sinh, vừa được lớn như vậy, Tông Lăng đối Tuyết Ứng tình cảm đã sớm rất sâu rất sâu rồi.

Nhìn trước mắt một mảnh đồng hồ độn núi rừng, Tông Lăng càng ngày càng sợ càng lo lắng.

“Nhất định không nên gặp chuyện không may.”

“Không nên gặp chuyện không may.”

Tông Lăng tốc độ cao đi tới, không ngừng bay tán loạn.

Hô.

Một lần bay tán loạn, đuôi rắn đánh vào bên cạnh một cây đại thụ trên cây khô, nhảy chính là mấy chục thước, làm Tông Lăng ở giữa không trung lúc cũng đã thấy được nơi xa đứng một đạo áo đen thiếu niên thân ảnh.

Đang nhìn đến áo đen thiếu niên thân ảnh sát na, Tông Lăng trong lòng chính là buông lỏng, mới thở phào ra một hơi.

“Tuyệt Ứng.” Tông Lăng đuổi đi qua.

“Tông thúc.” Đông Bá Tuyết Ứng đang đem trên cán thương Âm Ảnh Báo thi thể lấy xuống.

“Ngươi giết Âm Ảnh Báo?” Tông Lăng nhìn thi thể kia, có chút không dám tin tưởng, đây cũng là lấy tốc độ linh hoạt trứ danh đáng sợ thợ săn.

Đông Bá Tuyết Ứng cười nói: “Vận khí, thật là vận khí, thiếu chút nữa... Chết đúng là ta.”

Đây là lần tiếp cận nhất từ vong một lần.

Mặc dù lúc trước cũng cùng ma thú chém giết quá, những thứ kia ma thú móng nhọn, răng nanh cũng sát thân thể của mình mà qua, cũng làm cho mình cảm giác được từ vong hơi thở! Nhưng là kia cũng là gặp phải quần công, mới nhất đẳng phương diện chính mình vẫn bị vây ưu thế tuyệt đối! Nhưng là lần này Âm Ảnh Báo mặc dù chỉ có liên một đầu, nhưng toàn bộ phương diện áp chế chính mình.

“Chà chà chà. kxs7. com” Đông Bá Tuyết Ứng vươn ra tay trái, nhất thời lòng bàn tay xuất hiện một mâu túi, mâu trong túi có khoảng mười hai cái đoản mâu, vốn là này mâu túi là đặt ở trữ vật dây chuyền bên trong.

“Vào.” Để xuống mâu túi, cầm lên Âm Ảnh Báo thi thể, còn nghĩ thi thể của nó hơi chút cong co rúc xuống.

Hồ.

Âm Ảnh Báo thi thể biến mất mất tích, trữ vật dây chuyền bên trong không gian cơ hồ bị nhồi vào, chỉ có cạnh góc vài chỗ có một chút khe hở.

“Tông thúc, chúng ta hay là đi nhanh lên đi, này mùi máu tươi sợ rằng có hấp dẫn ma thú tới đây.” Đông Bá Tuyết Ứng công lên rồi mâu túi, nắm Phi Tuyết Thần Thương.

“Cũng không cần quá lo lắng, Âm Ảnh Báo hơi thở tràn ngập ở chung quanh, bình thường ma thú căn bản không dám nhích tới gần, bất quá đã trải qua trận đại chiến này, ngươi là được hảo hảo nghỉ ngơi nghỉ ngơi.” Tông Lăng cũng là dễ dàng cười nói.

Bước lên đường về con đường.

Đông Bá Tuyết Ứng tâm tình rất tốt, mặc dù đã trải qua một cuộc nhất mao hiểm cuộc chiến sinh tử, nhưng là một đầu Âm Ảnh Báo giá trị nhưng là vượt qua mười vạn kim tệ! Âm Ảnh Báo kia tựa như sa tanh loại da lông, có giấu điểm hiệu quả, là trân quý luyện chế tài liệu, dĩ nhiên Âm Ảnh Báo da lông nhiều hơn rơi vào nhà giàu có quý tộc trong tay, đây là bọn hắn thích nhất, mặc vào một Âm Ảnh Báo áo da, vừa xinh đẹp lại có mặt mũi, để cho bao nhiêu người hâm mộ ghen tỵ với?

Đối Tuyết Ứng mà nói, quần hần khi gió tại sao, đáng giá là tốt rồi!

...

Hủy Diệt Sơn Mạch trong doanh địa.

Làm Đông Bá Tuyết Ứng hai người bọn họ đi gần hai canh giờ chạy về doanh địa, trời đã tối rồi, ăn điểm com tối, Tông Lăng cũng là nghỉ ngơi, mà Đông Bá Tuyết Ứng nhưng không có.

“Tróc tróc ~~~”

Doanh địa đồng lửa một mực thiêu đốt lên, bị xua tan rét lạnh.

Đông Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi ở bên cạnh đồng lửa, Phi Tuyết Thương liền đặt ngang ở đầu gối của hắn thượng, hắn nhắm mắt lại lẳng lặng ngồi xếp bằng, đồng lửa quang mang chiếu rọi ở trên mặt của hắn.

Yên lặng..

Đêm rất yên tĩnh..

Đông Bá Tuyết Ứng tỉ mỉ cảm thụ được thân thể của mình, cảm thụ được toàn thân mỗi một chỗ gân cốt da thịt, cảm thụ được trong cơ thể trái tim bành trướng co rút lại, máu như chạy chồm con sông có lực ở lưu động..

Lúc trước sinh tử một đường, hắn đã đạt tới lực lượng viên mãn như một cảnh giới, giờ phút này tỉ mỉ nhận thức cũng có quen thuộc. kxs7. com

“Lên.”

Đông Bá Tuyết Ứng bỗng nhiên, cảm trong tay Phi Tuyết Thương bắt đầu diễn luyện thương pháp.

Nhân Thương hợp nhất, giống như hóa thành một cái Giao Long

Thương ảnh lóe lên, bông tuyết bông bành.

“Tốt thương, tốt thương.”

Đồng Bá Tuyết Ứng ngừng lại, nhìn trong tay Phi Tuyết Thương, tràn đầy sắc mặt vui mừng.

Người ánh mắt có thị giác tạm lưu, nếu như thương pháp rất nhanh, người ánh mắt liền cùng lúc thấy rất nhiều can trường thương đồng thời công kích tới đây!

Đĩ nhiên không cùng người loại thị giác tạm lưu cũng bất đồng.

Bình thường Kỵ Sĩ, Địa Giai Kỵ Sĩ, Thiên Giai Kỵ Sĩ... Thị giác tạm lưu tương đối tầm thường.

Tinh Thần Cấp, thị giác tạm lưu liền cực kỳ ngắn ngủi rồi.

Vượt qua Phàm Sinh Mệnh... Thị giác tạm lưu thì càng thêm ngắn!

Lần này đi tới Hủy Diệt Sơn Mạch, Đồng Bá Tuyết Ứng thương pháp tốc độ có thể đạt tới ‘ Ngũ Thương Cảnh ’! Lấy Tinh Thần Cấp cường giả mất thương thị giác tạm lưu, là sẽ thấy tức tức năm cây thương. Cho dù thái cổ huyết mạch lực lượng bộc phát... Cũng đã rất miễn cưỡng đến gần ‘ Thất Thương Cảnh ’.

Mà hiện tại!

Lực lượng viên mãn như một, thân thể mỗi một tí lực lượng cũng hoàn mỹ không chế, mặc dù bất lực lượng bộc phát, cũng có thể dễ dàng đạt tới ‘ Thất Thương Cảnh ’.

Mà Phi Tuyết Thương, làm một Thần Bình, ở Thương Pháp Đại Sư trong tay mới có thể chân chánh phát huy thần kỳ của nó nơi! Phi Tuyết Thương cán thương nội bộ liền giống như thân thể con người mạch lạc giống nhau, trường thương cùng địch nhân binh khí va chạm, hay hoặc là trường thương đột nhiên thu hồi cũng sẽ sinh ra ngược lại lực đạo! Những thứ này lực đạo, bình thường trường thương nội bộ sẽ tự nhiên tiêu tán.

Nhưng Phi Tuyết Thần Thương nội bộ nhưng có hoàn mỹ truyền lại loại lực lượng này, trong thời gian ngắn cũng sẽ không tán mất.

Bình thường thương pháp cao thủ đối với cán thương lực phản chấn nói cũng sẽ không để ý, thậm chí sẽ cảm thấy cản trở!

Tái sinh làm một tên Thương Pháp Đại Sư, lại có thể hoàn mỹ lợi dụng loại lực lượng này, thậm chí theo lực lượng này tiến hành nhanh hơn công kích.

“Lực lượng viên mãn như một, ta thì đến được rồi Thất Thương Cảnh!”

“Phi Tuyết Thần Thương, có thể hoàn mỹ lợi dụng hết thấy lực lượng, để cho thương uy lực lớn hơn nữa, đơn thuần tốc độ hơn có thể đạt tới tám thương cảnh.”

“Một khi ta nữa lực lượng huyết mạch bộc phát! Đó chính là Thập Thương Cảnh.”

Đồng Bá Tuyết Ứng có chút hưng phấn.

Âm Ảnh Báo chết là không oan!

Lúc ấy Đồng Bá Tuyết Ứng cuối cùng liều mạng một kích, thương pháp tốc độ thì đến được rồi ‘ Thập Thương Cảnh ’ đáng sợ tầng thứ, này là hoàn toàn có thể áp chế Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ đáng sợ thương nhanh chóng, yếu chút Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ sợ rằng không ngăn được mấy thương cũng sẽ bị nhất thương bị mất mạng!

“Này còn không phải là cực hạn của ta, thương pháp của ta tốc độ còn có thể nhanh hơn.” Đồng Bá Tuyết Ứng bắt đầu tu luyện nổi lên phụ thân hấn để lại cho hấn cái kia bản vượt qua Phàm Sinh Mệnh thương thuật « Huyền Băng Thương Pháp ».

Một gã cường đại vượt qua Phàm Kỵ Sĩ tuyệt học.

Đạt tới Thương Pháp Đại Sư, mới có thể nhập môn học xong tầng thứ nhất.

“Hô.”

Trong cơ thể đầu khí vận chuyển phụ trợ thân thể lực lượng phát huy, trường thương xoay tròn giống như đại mặng xà, trường thương đâm ra lúc xoay tròn độ cung càng thêm kinh người.

Thu hồi, muốn nghịch chuyển xoay tròn phương hướng thu hồi.

Này một đâm vừa thu lại.

Cường đại xoay tròn, đảo ngược xoay tròn... Sẽ làm cán thương nội bộ dấu điểm xoay tròn lực lượng. Mạnh như thể lực lượng, bình thường thương pháp cao thủ thậm chí sẽ cảm thấy bản tay tê rần, cán thương rời khỏi tay!

Nhưng là « Huyền Băng Thương Pháp » chính là muốn lợi dụng lực lượng như vậy.

“Không đúng.”

“Phát lực không đúng.”

“Xoay tròn lực đạo không đủ tinh khiết.”

Đồng Bá Tuyết Ứng lần lượt diễn luyện thương thuật.

Phản phát ——

Phản phát ——

Ở doanh địa ban đêm, kia từng đợt giống như gào thét thanh âm, để cho những thứ kia gát đêm đêm binh sĩ cũng cảm thấy da đầu tê dại, bọn họ nhìn bên cạnh đồng lứa diễn luyện thương pháp nhà mình thiếu niên lãnh chủ, không khỏi càng thêm kính sợ.

“Lãnh chủ chính là lãnh chủ, rất giỏi.”

“Đi tới Hủy Diệt Sơn Mạch rồi, ban đêm còn điên cuồng như vậy luyện thương, khó trách lợi hại như thế a.”

“Lãnh chủ tám tuổi lúc cũng rất điên đầu rồi, ta là ăn không hết này đau khổ.”

Những binh lính kia lặng lẽ nghị luận.

...

Đồng Bá Tuyết Ứng lần lượt luyện tập « Huyền Băng Thương Pháp » tầng thứ nhất chứa nhiều kỹ xảo, mặc dù Huyền Băng Kỳ Sĩ Cốc Nguyên Hàn tiền bối miêu tả phi thường cẩn thận, nhưng học đứng lên còn là rất khó, may nhờ Đồng Bá Tuyết Ứng làm một gã Thương Pháp Đại Sư, đối lực lượng không chế phi thường tinh tế, mới có hi vọng học xong.

Đêm qua rất nhanh đi, ngày xuất hiện tờ mờ sáng.

“Xé —— ”

Trường thương vừa ra.

Giống như trong nháy mắt xuất động xoay tròn du động đại mãnh xà, trong không khí thanh âm cũng rất ngắn, không phải là bình thường vù vù thanh âm, mà là ngắn ngủi ‘ xé ’ một tiếng, thu hồi lúc cả cán thương xoay tròn cũng sinh ra mất thương có thể thấy được độ cong, rồi sau đó cực nhanh lần nữa đâm ra.

Đồng Bá Tuyết Ứng lộ ra sắc mặt vui mừng, thân thể của hắn chung quanh bỗng nhiên mờ hồ màu đỏ như máu khí lưu xuất hiện, lực lượng hoàn toàn bộc phát, tận tình thi triển đáng sợ thương thuật.

Thò phi phò thò phi phò thò phi phò...

Cán thương chung quanh bông tuyết ở phiêu, mà từng đạo mũi thương tạo thành thương hoa cũng giống như bông tuyết loại dừng lại ở giữa không trung.

Túc túc mười hai đóa thương bông tuyết dừng lại ở giữa không trung rồi sau đó tiêu tán.

Rõ ràng đạt đến đáng sợ ‘ Thập Nhị Thương Cảnh ’!

« Huyền Băng Thương Pháp » tầng thứ nhất Phiêu Tuyết, chiêu này tuyệt kỹ đối thương pháp tốc độ hiển nhiên có rất lớn tăng phúc, Huyền Băng Kỳ Sĩ Cốc Nguyên Hàn thương pháp... Vốn là lấy mau trứ danh! Phía sau tầng thứ hai, tầng thứ ba còn phải nhanh hơn, nhưng cũng càng thêm khó khăn.

“Thập Nhị Thương Cảnh.” Đồng Bá Tuyết Ứng lộ ra nụ cười, ” « Huyền Băng Thương Pháp » tầng thứ nhất Phiêu Tuyết, cuối cùng luyện thành rồi.”

Ở trở thành Thương Pháp Đại Sư, Huyền Băng Thương Pháp sau khi nhập môn, Đồng Bá Tuyết Ứng thực lực cũng có kinh người tăng lên.

**

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 21: Bầm báo thủ lĩnh

Sương lạnh hiện đầy mặt đất, mặt đất cũng đông lạnh rất cứng rắn thực cứng, An Dương hành tinh dù sao ở toàn bộ đại lục nhất Bắc Phương... Ở mùa đông liền càng thêm rét lạnh rồi.

“Người hôm nay không vào Hủy Diệt Sơn Mạch?” Tông Lăng cùng Đông Bá Tuyết Ứng sóng vai rồi rảnh đi tới, “Là bởi vì săn giết Âm Ảnh Báo, chuẩn bị trở về đi?”

Âm Ảnh Báo thì thể giả trị vượt qua mười vạn kim tệ.

Đông Bá Tuyết Ứng lần này tới Hủy Diệt Sơn Mạch căn bản nhất mục —— cho đệ đệ kiểm tiền học phí đã hoàn thành!

“Không phải là.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Cùng Âm Ảnh Báo đánh một trận thương pháp của ta có chút ít đột phá, lúc trước ta tu một dòng đêm chưa từng nghỉ ngơi. Ta chuẩn bị luyện một chút thương pháp... Loại khuya hôm nay hảo hảo ngủ một giấc, ngày mai tinh lực mười phần nữa vào Hủy Diệt Sơn Mạch, đem kia Ngân Nguyệt Lang bày cho tiêu diệt hết!”

“Tiêu diệt hết Ngân Nguyệt Lang bày? Người có nắm chắc?” Tông Lăng bị sợ nhảy lên.

“Có nắm chắc.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Ở đột phá trước, chính mình đối mặt cả Ngân Nguyệt Lang bày thành công hi vọng chưa tới một thành, tử vong khả năng thật lớn.

Nhưng hiện tại?

Thương pháp tiến bộ quá lớn, mặc dù lực lượng huyết mạch không bộc phát, cũng có thể đạt tới ‘Thập Thương Cảnh’ cảnh giới! Mà lúc trước chỉ là ‘Ngũ Thương Cảnh’... Đây là chất tăng lên!

“Có đầy đủ nắm chắc là tốt rồi.” Tông Lăng trong lòng khuấy khoả, nhìn Tuyết Ứng ở trở nên mạnh mẽ, hẳn cũng vui vẻ a.

...

Giữa trưa ngày thứ hai lúc.

Hủy Diệt Sơn Mạch một mảnh âm u trong núi rừng, các nơi sói hồng thanh liên tiếp, hoặc là hoảng sợ, hoặc là tức giận.

Tất cả Ngân Nguyệt Lang thì thể nằm ở các nơi.

Mà hình thể khổng lồ ‘Ngân Nguyệt Lang Vương’ đứng ở một tảng đá lớn trên người đang phát ra rống giận, nhóm lớn nhóm lớn Ngân Nguyệt Lang đang phóng mạnh về rồi một gã áo đen thiếu niên.

“Giết.”

Áo đen thiếu niên phía trước vào.

Bồng tuyết bông bành, thương ảnh băng hàn, mỗi một lần lóe lên, đều có một đầu Ngân Nguyệt Lang té xuống! Tẩn tất cả đều là bị đâm thủng cổ họng, đỉnh đầu loại yếu hại.

Thương pháp quá là nhanh, mặc cho những thứ này Ngân Nguyệt Lang bày cửa điên cuồng vây công, đều không thể công phá Đông Bá Tuyết Ứng thương pháp vòng, dám nhích tới gần nhất loạt chết!

Này một nhóm ‘Ngân Nguyệt Lang bày’ chính là chung quanh một dãy bá chủ, những khác các ma thú cũng không dám trêu chọc bọn họ, liền là loài người quân đội cần quét... Đụng phải Ngân Nguyệt Lang bày cũng sẽ chết rất nhiều. Bởi vì Ngân Nguyệt Lang cửa hình thể đại lực đánh vào mạnh, vừa hung hãn không sợ chết, tương đương với tức tức hai ba trăm tên Thiên Giai Kỳ Sĩ đồng thời vây công, đúng là coi như là con ác mộng.

Nhưng hiện tại...

Đông Bá Tuyết Ứng, thành những thứ này Ngân Nguyệt Lang con ác mộng.

“Chết đi, chết đi.” Đông Bá Tuyết Ứng giết những thứ này Ngân Nguyệt Lang, không có chút nào lưu tình.

Ma thú, liền là cả nhân loại địch nhân.

Đây cũng là tại sao loài người quân đội muốn tới một lần lần cần quét nguyên nhân. Các ma thú lần lượt tàn sát loài người thành trì, ở loài người thiên khi còn yếu nhưng là thường xuyên phát sinh.

“Rống!” Ngân Nguyệt Lang Vương cuối cùng lao ra, xông về Đông Bá Tuyết Ứng.

“Tối tốt lắm.”

Đồng Bá Tuyết Ứng ánh mắt sáng lên.

“Cút ngay cho ta.” Đồng Bá Tuyết Ứng trong tay trường thương giống như một cái linh hoạt Giao Long, quật ở hai bên, hai bên cái kia chút ít Ngân Nguyệt Lang cửa cũng bị quật hoặc là bay ngược, hoặc là ngã nhào ở một bên.

Làm một gã Thương Pháp Đại Sư, đối thương pháp lực lượng không chế quá tinh tế.

Gãy thảo tìm xà!

Trường thương quật, Ngân Nguyệt Lang cửa giống như thảo giống nhau hướng hai bên tránh ra, Đồng Bá Tuyết Ứng còn lại là chạy thẳng tới hướng Ngân Nguyệt Lang Vương.

Một ít đầu Ngân Nguyệt Lang Vương kinh hãi, nó vốn là muốn cùng dưới trướng cửa cùng nhau vây công, mặt đối với người này loại thiếu niên vọt tới khí thế, nó cảm nhận được một tia kinh hoàng, thậm chí muốn quay đầu bỏ chạy.

Nhưng không còn kịp rồi.

“Phốc!” Trường thương gào thét xoay tròn đâm tới. (w.)

Ngân Nguyệt Lang Vương lập tức hết sức nhảy lên, né tránh mở một thương này, trường thương từ Ngân Nguyệt Lang Vương thân thể phía dưới đâm không.

“Đứng lên đi.”

Đồng Bá Tuyết Ứng đột nhiên phát lực.

Trường thương từ gần đâm biến thành ra sức thương chọi! Trực tiếp quật ở phía trên Ngân Nguyệt Lang Vương trên thân thể, oanh ~~~ trầm thấp từng tiếng âm, Ngân Nguyệt Lang Vương bụng bị hung hăng rút trúng, nó phát ra thê lương một tiếng kêu rên, miệng mũi đều có máu tươi rỉ ra. Thân thể hần lặn lộn hướng một bên rơi xuống.

“Hừ.” Nhanh như thiểm điện nhất thương, đuổi theo trong nháy mắt đâm vào rồi Ngân Nguyệt Lang Vương cổ họng nơi, từ bộ lông trung đâm đi vào.

Đem hình thể không lồ Lang Vương, hoàn toàn đâm vào rồi trên mặt đất.

Lang Vương thân thể ở vô lực gãy dựa.

Chung quanh còn sót lại hơn trăm đầu Ngân Nguyệt Lang cửa thì có chút kinh hoàng lui về phía sau, này Hắc y nhân loại thiếu niên thật là đáng sợ.

“Ngao ô.” “Ngao ô.” Những thứ này Ngân Nguyệt Lang cửa phát ra kinh hoàng tiếng kêu, nhanh chóng quay đầu tứ tán chạy trốn.

“Xinh đẹp, Tuyết Ứng, không nghĩ tới mặt ngươi đối cả Ngân Nguyệt Lang bày cũng có thể nhẹ nhàng như vậy.” Tông Lăng cũng hiện thân rồi.

“Thương pháp của ta, rất thích hợp ứng đối vây công.” Đồng Bá Tuyết Ứng cười nói.

“Vội vàng giải phẫu hái tài liệu.” Tông Lăng liền nói, “Nơi này mùi máu tươi lớn như vậy, mặc dù chung quanh cũng là Ngân Nguyệt Lang bày lãnh địa, nhưng thời gian lâu dài rồi, liền có những khác ma thú tới. Giải phẫu chuyện tình giao cho ta, ta nhưng so sánh với ngươi thuần thực.”

Tiếng chuông thương..

Tông Lăng trong nháy mắt rút ra sáu chuôi đao, sáu con cánh tay huy vũ, Ngân Nguyệt Lang Vương thi thể nhanh chóng bị giải phẫu.

“Đây là Ngân Nguyệt trái tim.” Đồng Bá Tuyết Ứng lập tức dùng một hộp sắt tôn phóng tốt thu vào rồi trữ vật dây chuyền bên trong, trữ vật dây chuyền bởi vì tôn phóng rồi Âm Ảnh Bảo thi thể, còn dư lại không gian rất nhỏ, nhưng buông xuống linh linh toái toái tiểu đồ vẫn có thể làm được.

Ngắt lấy rồi một chút trân quý tài liệu sau.

Liền lại đem cả Ngân Nguyệt Lang Vương da lông cũng tróc xuống.

“Đáng tiếc, Ngân Nguyệt Lang Vương ma thú thịt cũng có thể bán ra rất cao giá, chỉ có thể như vậy lãng phí.” Tông Lăng lắc đầu nói rõ.

Ngân Nguyệt Lang Vương ma thú thịt gần hai vạn cân, hình thể lớn như vậy, làm sao kháng? Cho dù khiêng nặng như vậy, đi đường nào vậy? Hơn nữa mùi máu tươi nhất định sẽ hấp dẫn nhiều hơn ma thú.

“Đi.”

Tông Lăng đem Ngân Nguyệt Lang Vương da lông gấp dưới, dùng bố trí mang trời lại, so sánh với một người cũng cao hơn!

“Này da lông phải có gần hai nặng ngàn cân.” Tông Lăng sợ hãi than nói.

“Ta tới cống.” Đông Bá Tuyết Ưng lực lượng lớn, không cần này hai nghìn cân.

Cống lên rồi gấp sau không lồ Ngân Nguyệt Lang Vương da lông, Lang Vương đỉnh đầu rủ xuống ở một bên, toàn thân tuyết trắng Lang Vương da lông đúng là rất đẹp, ánh sáng màu sáng hơn lệ, tuyết Bạch Trình độ cũng so sánh với tâm thường Ngân Nguyệt Lang cao nhất đoạn. Đây là rất nhiều các quý tộc thích phục vụ tài liệu, dùng để cửa hàng ở trên giường trên mặt đất cũng là rất khí phách, cúp trên tường cũng là rất có nội tình cất dấu phẩm.

Không tính là tài liệu khác, chỉ một này Ngân Nguyệt Lang Vương da lông liền trị giá đại khái năm vạn kim tệ, này tự nhiên được cống trở về.

“Đi, về nhà.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nói.

“Ừ, chúng ta về nhà.” Tông Lăng cũng vui vẻ, lần này tới Hủy Diệt Sơn Mạch thu hoạch thật sự rất lớn a.

**

Loan Dao Minh.

Nơi ở của bọn hắn phi thường bí mật, là ở một tòa núi lớn trong lòng núi bộ, khoảng cách ngoài núi mặt thật ra thì chỉ có liền hai trăm dặm hơn.

“Nhất Chích Nhĩ, nghe nói La gia lần này không có chịu giao tiền?” Hai gã tội phạm đang sào huyết bên cạnh một cái ngọn núi đỉnh núi, núp ở đã trong bụi cỏ vừa cảnh giới quan sát động tĩnh, vừa tán gẫu.

“La gia nói, chỉ chịu nộp một nửa! Nếu không liền cá chết lưới rách.” Bên cạnh độc nhĩ thon gầy nam tử nói.

“Ta xem, kia La gia có phải hay không bị nghiền ép ngoan rồi, mau không có tiền rồi?”

“Ngày hán tổ tiên, thủ lĩnh nói, một cái tiền đồng cũng không thể ít, dám không giao? Lần sau phải đi này La gia lãnh địa hung hăng giết lên một cuộc! Tiêu diệt hết mấy cái thôn, này La gia cũng biết sợ! Những thứ này chết tiết quý tộc, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ.” Độc nhĩ tội phạm thấp giọng mắng.

“Mau nhìn, có người!”

“Đi, thế nhưng thực sự có người dám vào vào Hủy Diệt Sơn Mạch!”

Chịu trách nhiệm cảnh giới này hai gã tội phạm cũng lấy làm kinh hãi.

Ở sào huyết chung quanh chịu trách nhiệm cảnh giới có hơn mười người tội phạm, nhưng thật ra thì chủ yếu là lo lắng ma thú tới đây, về phần loài người? Đã thật lâu thật lâu không có nhân loại giết bọn họ sào huyết này rồi, về phần loài người quân đội cần quét? Bọn họ ở trong quân đội liền có vài bằng hữu, một khi quân đội nếu đại động yên lặng, bọn họ đã sớm rời núi, ở ngoài núi mặt trước ở lại.

“Mau nhìn, đây không phải là Lục Tí Xà Ma sao? Tuyết Ưng Linh Lục Tí Xà Ma Tông Lăng!” Độc nhĩ tội phạm lập tức nhận ra rồi, này Lục Tí Xà Ma nhưng là cùng nhà mình thủ lĩnh đã giao thủ không có chết cao thủ.

“Bên cạnh thiếu niên, đeo da lông tốt trôi Lượm a, so với chúng ta ra mắt bình thường Ngân Nguyệt Lang da lông phải đẹp hơn. Hơn nữa kia da lông lớn như vậy! Hắn là Ngân Nguyệt Lang Vương a.”

Hai gã tội phạm nhìn nhau.

Ngân Nguyệt Lang Vương da lông?

Đây chính là giá trị không sai biệt lắm năm vạn kim tệ a, giống như Tuyết Ưng Linh cả lãnh địa bán đi cũng là đại khái cái giá này.

“Xinh đẹp như vậy tuyết trắng da sói, như vậy trắng, lớn như vậy, như vậy có ánh sáng trạch... Nhất định là Ngân Nguyệt Lang Vương. Nhất định là.”

“Nhất Chích Nhĩ, mau, người nhanh đi bẩm báo thủ lĩnh! Ta ở nơi này ngó chừng.”

Hai gã tội phạm cũng kích động rồi, cũng phải chảy nước miếng rồi.

Đây tuyết đối là đại làm ăn a.

Bất quá rốt cuộc đoạt không đoạt này Ngân Nguyệt Lang Vương da lông, còn muốn thủ lĩnh bọn họ để làm quyết định

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 22: Địa ngục không của một mình người xông tới

Lòng núi sào huyết bên trong.

Mặt đất cửa hàng vô cùng bằng phẳng, đạo phi dựa theo địa vị cao thấp, tất cả cũng không có cùng chỗ ở.

“Lão gia, tôi, thường một cái chứ sao.”

“Lão gia, ha ha của ta, ta cái này hay ăn.”

Năm cái xinh đẹp cô gái đang vây bắt một gã hồ ngục lộ nhu lông thô đại hán, cầm lấy các loại nước trái cây hầu hạ.

Này đại hán, liền là cả Loan Đào Minh thủ lĩnh, cũng là cả Nghi Thủy Thành cường đại nhất một gã đạo phi —— Loan Đào ‘Cái Bân’! Những thứ này bị bắt lướt đến đáng thương bọn nữ tử cũng rất sợ này đạo phi thủ lĩnh, bởi vì hơi chút nhắm trúng này thủ lĩnh mất hứng, thủ lĩnh sẽ đem các nàng hành hạ đến chết... Sợ hãi, làm cho các nàng vắt óc tìm mưu kế nịnh nọt.

“Mẹ hán chứ, năm đó mỗi ngày ăn uống thả cửa, các loại mỹ nữ đếm không hết. Hiện tại chỉ có thể co đầu rút cổ ở trong núi lớn này, mỗi ngày ở bên cạnh cũng là những thứ này yên chí tục phẫn!” Cái Bân mất tam giác trần đầy sát khí.

Kể từ khi bị truy nã, thành đạo phi sau, hán đày lòng vẫn ghen tức giận.

Trải qua cuộc sống quá khó chịu rồi.

Người bình thường ai nguyện ý ẩn núp đến nguy hiểm Hủy Diệt Sơn Mạch bên trong? Liền làm ăn uống cũng muốn từ bên ngoài vận, nói không chừng lúc nào liền đụng phải ma thú? Bất người cướp của tôi cô gái chỉ có thể chấp nhận, nơi nào so ra mà vượt đi qua làm Lưu Tinh Kỳ Sĩ ở trong thành bị các loại nịnh nọt, vô số mỹ nữ mặc cho chọn lựa?

“Tất phải xài, nghĩ biện pháp để cho đế quốc triệt tiêu này phân truy nã.” Cái Bân trong mắt lóe ra hung quang, “Kia Tì Gia khẩu vị cũng quá lớn rồi, thấp nhất được hai mươi vạn kim tệ mới bằng lòng triệt tiêu truy nã, đáng chết.”

Tì Gia, ở cả Thanh Hà Quận cơ hồ lấy thùng úp voi, triệt tiêu một phân truy nã, Tì Gia hoàn toàn có thể chuẩn bị phương phương hai mặt làm được đến.

“Nửa hợp lại thượng mười năm, mới có thể gộp đủ. (xem tiêu thuyết đi w.) ”

“Đến lúc đó Lão Từ vừa tự do!”

Cái Bân quá khát vọng rồi.

Chỉ có chân chính bị truy nã sau, mới mình bạch tự do đáng quý.

“Thủ lĩnh, thủ lĩnh, thủ lĩnh!” Phía ngoài truyền đến âm thanh chói tai.

“La cái rầm a la!”

Cái Bân giận dữ chột đứng dậy, bên cạnh xinh đẹp bọn nữ tử mọi người bị làm cho sợ đến hướng bên cạnh mau tránh ra, Cái Bân giận dữ đi ra ngoài.

“Thủ lĩnh, chuyện vui, là vui chuyện a.” Phía ngoài tiếng kêu vang lên, hiển nhiên người ở phía ngoài cũng minh bạch quấy rầy thủ lĩnh kết quả.

“Nga, chuyện vui?” Đẩy cửa ra Cái Bân, âm lãnh con người nhìn lên trước mặt dưới tay tội phạm, “Việc vui gì?”

Bình thường hung hãn đạo tặc ở Lưu Tinh Cấp Cái Bân trước mặt, hãy cùng Tôn Từ giống nhau, liền làm theo cười nói: “Là Ngân Nguyệt Lang Vương da lông! Nhị thủ lĩnh bọn họ đều ở chờ người đây.”

“Ngân Nguyệt Lang Vương da lông?” Cái Bân cũng cá kinh, liền nhanh chóng hướng phòng nghị sự dám đi.

...

Nghị sự đại sảnh.

Cái Bân ngồi ở chủ vị, ngồi bên cạnh những khác mọi người thủ lĩnh, kia thủ lĩnh của hắn cũng là Thiên Giai cao thủ. Cả Loan Đào Minh làm Nghi Thủy Thành cảnh nội lớn nhất đạo phi thế lực, tự nhiên hấp dẫn một chút cường đại dân liều mạng gia nhập liên minh.

“Nhất Chích Nhị, người vội vàng nói, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?” Ngồi ở Cái Bân bên cạnh một gã Hôi bào lão giả nói.

“Ta phụng mệnh bên ngoài dò xét đề phòng, ai ngờ thấy được hai gã loài người!” Kia độc nhĩ đạo tặc liền nói, “Kia một người trong chính là Tuyết Ưng Linh Lục Tỉ Xà Ma Tông Lăng! Còn có một thì là một gã cầm trường thương áo đen thiếu niên, thiếu niên kia thoạt nhìn cũng là mười sáu mười bảy tuổi sao, áo đen thiếu niên đang đeo không lồ Ngân Nguyệt Lang Vương da lông!”

“Tông Lăng?” Cái Bàn ngón tay nhẹ nhàng xao kích trứ tay vịn, thanh âm lạnh như băng, “Cả Nghi Thủy Thành dùng thương lợi hại thiếu niên, vẫn cùng Tông Lăng có quan hệ... Chỉ sợ sẽ là kia luyện thương mau nhập ma Tuyết Ưng Linh thiếu niên lãnh chủ sao. (w)”

“Thương Ma Đông Bá Tuyết Ưng.” Bên cạnh Hôi bào lão giả cũng gật đầu, “Ta cũng đã được nghe nói tên của hắn, lúc trước không có đưa làm chuyện, luyện thương nhập ma không có nghĩa là thật thật lợi hại, nhưng bây giờ lại dám vào vào Hủy Diệt Sơn Mạch, còn cho tới Ngân Nguyệt Lang Vương da lông, sợ rằng thực lực thật không thể khinh thường.”

“Đại ca, đoạt không đoạt?” Ngồi ở bên cạnh một gã to con đầu trọc đạo tặc quát.

“Có thể lấy được Ngân Nguyệt Lang Vương da lông... Chẳng lẽ Tông Lăng đã đột phá đến Lưu Tinh Cấp rồi?” Cái Bàn nhẹ giọng nói.

“Rất có thể.”

Hôi bào lão giả gật đầu, “Tông Lăng rất sớm chính là Thiên Giai, hôm nay bước vào Lưu Tinh Cấp phi thường có thể có. Hắn lại là Xà Nhân Tộc Vương Tộc Lục Tỉ Xà Ma! Sáu chuôi đao điên cuồng tiến công xuống... Bầy sói chỉ sợ cũng bị kia giày xéo! Nửa phối hợp một chút đặc biệt chuẩn bị bắt rập..., nhất cử bất giết Ngân Nguyệt Lang Vương, vẫn có nhưng có thể làm được.”

Đông Bá Tuyết Ưng am hiểu ứng đối quần công, có thể có cái đuôi có sáu con cánh tay Tông Lăng nếu như trở thành Lưu Tinh Cấp, cũng đem phi thường am hiểu ứng đối quần công.

“Kia Tuyết Ưng Linh thiếu niên lãnh chủ có thể hay không cũng là Lưu Tinh Cấp?” Kia ngu ngốc đầu trọc đạo tặc quát.

“Làm sao có thể?”

“Hắn mới bao nhiêu?”

“Cho dù bảy tám tuổi thành Kỵ Sĩ, hiện tại cũng là có thể Thiên Giai Kỵ Sĩ sao.” Lập tức những khác đạo tặc phản bác.

Đầu trọc đạo tặc sờ sờ đầu, ha ha cười một tiếng: “Là ta nghĩ xiên rồi.”

Cái Bàn lạnh như băng nói: “Tông Lăng rất có thể trở thành Lưu Tinh Kỵ Sĩ, về phần người thiếu niên kia lãnh chủ hẳn là Thiên Giai! Mặc dù cũng thành rồi Lưu Tinh Kỵ Sĩ... Hai cái Lưu Tinh Kỵ Sĩ mà thôi, chúng ta nhiều người như vậy, này vừa là địa bàn của chúng ta, cũng có hi vọng tiêu diệt hết bọn họ.”

“Đó là bất bất nhất, thiếu niên kia rất không có khả năng là Lưu Tinh Cấp.” Hôi bào lão giả nói, “Chúng ta nắm chắc rất lớn.”

“Tốt, vậy chúng ta liền giết bọn họ, đoạt kia Ngân Nguyệt Lang Vương da lông!” Cái Bàn nhếch miệng cười một tiếng, “Vị thiếu niên kia lãnh chủ nếu là lãnh chủ, nói không chừng trên người còn mang theo chút đáng tiền bảo bối.”

“Đoạt!”

“Đoạt bọn hắn.”

“Giết bọn họ.”

Trong nghị sự đại sảnh các loại hưng phấn tru lên.

“Nhất Chích Nhĩ, bọn họ bây giờ đang ở kia?” Cái Bàn lập tức hỏi.

“Bọn họ còn tại thật xa đâu rồi, đang theo ngoài núi đi, nhất định phải trải qua phía trước khe sâu.” Độc nhĩ đạo tặc liền nói.

“Rất tốt, thì ở phía trước khe sâu bố trí mai phục, lão Nhị, làm sao an bài liền giao cho ngươi.” Cái Bàn nhìn về phía bên cạnh Hôi bào lão giả, này Hôi bào lão giả là là một gã Thiên Giai pháp sư, cả đạo phi trong địa vị gần với hắn, này Thiên Giai pháp sư cũng là bởi vì âm thầm bắt đại lượng loài người tiến hành thí nghiệm bị phát hiện rồi, rồi sau đó bị truy nã.

“Giao cho ta sao.” Hôi bào lão giả nhẹ nhàng gõ đầu.

...

Thâm son trong.

Đông Bá Tuyết Ưng đeo Ngân Nguyệt Lang Vương da lông, cùng Tông thúc một đạo sóng vai đi tới.

Hai người bọn họ hay là chú ý đến chung quanh động tĩnh, bất quá lấy Đông Bá Tuyết Ứng hôm nay thực lực, luyện cấp năm ma thú cũng uy hiếp hẳn không được rồi.

“Ừ?”

Đi ở một ngọn rộng lớn trong đại hạp cốc, Đông Bá Tuyết Ứng chân mày bỗng nhiên vừa nhíu, “Tông thúc, dừng lại.”

“Tại sao?” Tông Lăng ngẩn ra.

“Hơi thở không đúng lắm.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn về phía trước.

Kể từ khi trở thành Thương Pháp Đại Sư sau, cảnh giới thương pháp của hắn từ từ Thần Nhi Minh Chi, bắt đầu đối với thiên địa tự nhiên có sở cảm ứng, lúc trước cùng nhau đi tới, chung quanh hơi thở cũng là tự nhiên hơi thở. Nhưng phía trước trong đại hạp cốc lại làm cho Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy một chút sát khí núp trong đó. Cùng tự nhiên hơi thở rất không phối hợp.

“Có thể có mai phục, chúng ta quay đầu.” Đông Bá Tuyết Ứng nói, “Xem bọn hắn có hiện thân hay không.”

Làm Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng hai người lập tức xoay người trở về lúc ——

“Lục Tí Xà Ma Tông Lăng, nếu tới ta đây, cũng đừng đi!” Một đạo thanh âm lạnh như băng ở trong hạp cốc quanh quẩn, “Các huynh đệ, cũng hiện thân sao, đã bị phát hiện.”

“Ừ?” Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng lập tức thấy được, đang ở khe sâu hai bên chung quanh vách núi chứa nhiều địa phương, cất dấu nhất ba hựu nhất ba đạo phi, một mắt nhìn đi, chỉ chút sợ là có gần ngàn tên, tất cả đạo phi cũng ngó chừng Đông Bá Tuyết Ứng hai người, giống như nhìn con cừu nhỏ.

Oanh.

Khe sâu phía trước còn có một nhóm người đi tới, cầm đầu là một gã bên hông có song đao hung lệ nam tử, bên cạnh còn có những khác một đám dưới tay.

“Cái Bân!” Tông Lăng trong mắt hàn quang chột lóc.

“Ha ha ha... Tông Lăng a Tông Lăng, thật là Địa Ngục không cửa một mình ngươi xông tới!” Cái Bân nhe răng cười nói, “Cho dù ngươi đột phá trở thành Lưu Tinh Kỳ Sĩ, nhưng đi tới địa bàn của ta, ngươi cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Ha ha, ngươi nếu như núp ở Tuyết Ứng Linh ta còn thật không có biện pháp, ngươi thể nhưng chủ động tới đây, không phải là mình muốn chết sao? Ta sẽ nhường ngươi như nguyện, nga, còn có kia da mịn thịt mềm tiểu lãnh chủ, yên tâm đi, ta sẽ nhường ngươi chết vô cùng nhanh đến, một chút cũng không thống khổ.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 23: Người giết người, đông bá tuyết ưng

“Chúng ta đi mau!”

Tông Lăng liền làm vội la lên.

Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng không chút do dự quay đầu chạy liền.

“Trốn? Đuổi theo cho ta!” Cái Bân quát lạnh nói.

“Đáng chết, bọn họ làm sao lại phát hiện chúng ta, nếu như bọn họ nữa hướng mặt trước đi một đoạn liền vừa lúc tiến vào chúng ta bố trí bẫy rập rồi.” Những khác bọn đạo phi cũng vừa tức vừa giận, bọn họ cũng không nghĩ tới Lục Tí Xà Ma Tông Lăng cùng thiếu niên kia lãnh chủ thể nhưng thật xa liền phát hiện bọn họ, hẳn chúng ta đối với tự thân ẩn núp bản lĩnh hay là rất tự tin, nếu không ở Hủy Diệt Sơn Mạch cũng sống không đến hôm nay rồi.

“Đuổi theo!” Cái Bân cắn răng rống giận.

...

Đông Bá Tuyết Ứng cùng Tông Lăng cố ý chạy trốn, nhắm trúng bọn đạo phi đều ở đuổi theo, đặc biệt là hai bên trên vách núi đá một chút bọn đạo phi cũng lấy ra một chút kỳ dị đại nổ.

“Ông!”

Vượt qua mười cái sắn lười nổ hướng Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ bắn tới.

Hô, hô, hô...

Bắn ra địa cầu thể ở giữa không trung liền nổ bung, hóa thành một tờ không lồ sắn lười, sắn lười bao phủ hướng Đông Bá Tuyết Ứng hai người bọn họ.

“Né tránh.” Đông Bá Tuyết Ứng cùng Tông Lăng cũng nhanh chóng chạy trốn né tránh, cho dù thực lực lợi hại, một khi bị sắn lười dây dưa ở, vậy thì phiền toái lớn, đây cũng là hai người bọn họ cố ý chạy trốn nguyên nhân.

May nhờ chưa đi đến vào vòng mai phục, lẫn nhau khoảng cách xa, kia lần lượt từng cái một sắn lười... Lấy Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng thực lực cũng dễ dàng liền tránh thoát rồi.

“Quá linh hoạt.”

“Không có có thể ngăn cản bọn họ.”

Túc túc mười hai cái sắn lười, cũng rơi vào khoảng không, để cho phía sau đuổi theo Cái Bân đám người tức nha dương dương.

“Tông thúc, chúng ta chạy cũng có một dặm, không sai biệt lắm có thể, hẳn là cũng không có gì mai phục rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng dừng lại xoay người buông xuống trên người đeo Ngân Nguyệt Lang Vương da lông.

“Tiếp tục trốn a, trốn a? Phía trước nhưng là có ma thú bày, ta xem các ngươi có thể chạy tới khi nào!” Phía sau đuổi theo Cái Bân loại một đoàn tội phạm đang tiến tới gần.

Đông Bá Tuyết Ứng đem vật cầm trong tay Phi Tuyết Thần Thương sáp ở một bên trên mặt đất thượng, hướng những thứ này đuổi giết tới bọn đạo phi nhếch miệng cười một tiếng, mở miệng nói “Cái Bân, sáu năm trước ngươi giết vào ta Tuyết Ứng Linh, tàn sát vượt qua năm trăm tên binh dân. mà cả Nghi Thủy cảnh nội... Bởi vì ngươi Loạn Đạo Minh mà chết mọi người lại càng không biết có bao nhiêu, hôm nay, chính là các ngươi nên trả nợ thời điểm rồi!”

Đông Bá Tuyết Ứng lúc nói chuyện, Cái Bân bọn họ còn đang nhanh chóng nhích tới gần.

“Trả nợ?” Cái Bân nghe rồi cười nói, “Nghĩ muốn giết ta nhiều lắm, nhưng cuối cùng cơ hồ cũng chết ở trong tay của ta.”

Ở Cái Bân phía sau cái kia Hồi bào lão giả nhưng có chút đề phòng cầm lấy một cây pháp trượng, bắt đầu nhẹ giọng niệm lên chú ngữ.

Đông Bá Tuyết Ứng một mực chú ý đến bọn này đạo phi, lực chú ý lớn hơn nửa nửa ở đây Hồi bào lão giả trên người, hẳn đã sớm biết... Loạn Đạo Minh trong có một gã Thiên Giai pháp sư! Mặc cho một gã pháp sư buông thả pháp thuật là rất ngu xuẩn hành động.

“Đúng, trả nợ, vô số người nợ máu.” Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt hai tay từ phía sau lưng mâu trong túi rút ra hai cây đoản mâu.

“Đi, đi.”

Thân thể có nhàn nhạt màu đỏ như máu khí lưu xuất hiện, Đông Bá Tuyết Ứng cơ hồ nhanh như tia chớp tay phải liên tiếp văng rồi hai cây đoản mâu! Tay phải là hắn luyện tập đoản mâu thường dùng tay, vì bảo đảm thành công, lại càng ở trong nháy mắt lực lượng huyết mạch cũng hoàn toàn bộc phát.

Huru!

Huru!

Hai cây đoản mâu một trước một sau, vỡ ra không khí mang theo đáng sợ duệ tiếng huyết gió, cơ hồ trong nháy mắt liền xẹt qua song phương hơn trăm thước khoảng cách, đến đó Hồi bào lão giả trước mặt.

Quá là nhanh! Đoản mâu nhanh đến để cho tất cả bọn phi đồ cũng lộ ra hoảng sợ sắc.

“Cẩn thận.” Cái Bân kinh hãi trong nháy mắt xuất đao, một đạo Loạn Đạo sáng lên che ở kia Hồi bào lão giả trước mặt, oanh một tiếng, Cái Bân chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng đáng sợ truyền tới, cánh tay hắn cũng một trận đau nhức, kia hơi chút chịu ảnh hưởng đoản mâu hơi biến hướng, bắn tới rồi bên cạnh một chỗ khác đạo phi trên người, phốc, phốc... Liên tiếp xò xuyên qua rồi ba tên đạo phi thân thể, ở trên người đâm ra rồi một cái to lớn Huyết Quật lung.

Phốc!

Hồi bào lão giả trong mắt tràn đầy hoảng sợ không cam lòng sắc, mặc dù đệ nhất cây đoản mâu bị đại thủ lĩnh hỗ trợ đỡ ra rồi, nhưng đệ nhị cây đoản mâu lại đến trước mặt, thân thể của hắn mặt ngoài lập tức hiện lên một tầng màu đen sương mù, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng lực lượng bộc phát hạ đã sánh ngang một gã Ngân Nguyệt Kỳ Sĩ lực lượng! Ngay đáng sợ đoản mâu vút chiếu xuống, tầng kia hắc ám thủ hộ sương mù căn bản ngăn trở không được, đoản mâu trong nháy mắt liền xò xuyên qua rồi lồng ngực của hắn!

Vụ khí tiêu tán, Hồi bào lão giả mắt tròn, bộ ngực lại có túc túc miệng chén lớn Huyết Quật lung.

Thiên Giai pháp sư! Bị mất mạng!

“Bọn cần bả các người, cũng đi chết đi sao.” Đông Bá Tuyết Ứng đối với cái này chút ít đầy tay máu tanh bọn đạo phi không có chút nào thương hại, nhanh chóng lấy ra mâu trong túi đoản mâu, lực lượng huyết mạch bộc phát hạ lực lượng đáng sợ thông qua cánh tay quán thâu đến đoản mâu thượng, làm một gã lực lượng viên mãn như một Đại Sư, lực lượng của thân thể hoàn mỹ không chế, để cho đoản mâu uy lực phát huy đến lớn nhất!

Huru!

Mỗi một cái đoản mâu cũng mang theo tốc độ khủng khiếp, xỏ xuyên qua hư không, xỏ xuyên qua hướng những thứ kia bọn đạo phi.

Khe sâu hai bên cũng là vách núi, những thứ này bọn đạo phi muốn trốn cũng không có chỗ trốn.

“Phốc!” Một gã gã đại hán đầu trục cảm tấm chắn hết sức ngăn cản, nhưng một tiếng vang thật lớn, tấm chắn cả vỡ vụn, đoản mâu xé rách rồi thân thể của hắn, còn nghĩ phía sau một gã đạo phi thân thể cho xuyên thấu.

Huru! Huru! Huru! Huru! Huru! Huru!

Không khí bị áp bách xé rách, một cây can đoản mâu giống như Tử Thần muốn mời, này một đoàn bọn đạo phi trong nháy mắt liền sợ hãi hồng mắt, bởi vì khe sâu cứ như vậy chiều rộng, gần ngàn tên đạo phi cũng đang đuổi giết, tầng tầng lớp lớp đứng ở đó, hiện tại đoản mâu bắn tới đây, quả thực là một bắn chính là một nhóm lớn a! Cùng que thịt nướng dường như, nhưng bị xuyên thấu vậy thì mạng cũng bị mất, ai không sợ?

“Làm sao mạnh như vậy, làm sao sẽ, làm sao sẽ?” Cái Bân cầm trong tay Loan Dao hết sức ngăn cản, liên tục hai can bắn về phía hắn đoản mâu, hắn cũng liều cái mạng già mới rời ra, rồi ra đoản mâu như củ đem bên cạnh những khác đạo phi giết không ít.

“Nguyên lai đáng sợ nhất, không phải là Lục Tí Xà Ma Tông Lăng. Mà là thiếu niên này lĩnh chủ!” Cái Bân ngó chừng cái kia liên tiếp bắn ra đoản mâu áo đen thiếu niên.

Cái Bân chỉ có gặp phải hai cây đoản mâu công kích, không có có thể giết hắn, Đông Bá Tuyết Ứng liền tạm thời bỏ qua.

Mà những thứ khác Thiên Giai Kỵ Sĩ cùng với khác chứa nhiều bọn đạo phi, còn lại là bị tàn sát! Có đoản mâu chảy ra, tầng tầng lớp lớp xỏ xuyên qua rồi sáu bảy tên đạo tặc thân thể, chủ yếu bọn họ quá dày đặc rồi.

Từ vong uy hiếp, để cho thời gian lộ ra vẻ rất khá dài.

Nhưng trên thực tế tổng cộng cũng là mười hai cái đoản mâu, lấy Đông Bá Tuyết Ứng vút bắn ra đoản mâu tốc độ, rất nhanh liền bắn xong.

...

Đoản mâu vút bắn dừng lại, những thứ này bọn đạo phi còn có chút kinh hồn chưa định, bọn họ có chút mờ mịt nhìn bốn phía.

Nhị thủ lĩnh đã chết, tam thủ lĩnh đã chết, bốn thủ lĩnh đã chết...

Trừ thủ lĩnh Cái Bân ngoài! Kia sự lợi hại của hắn cao thủ cũng chết sạch, một cái Thiên Giai cũng bị mất, Địa Giai Kỵ Sĩ đạo phi cũng chết hơn phân nửa! Chủ yếu là những thứ này các tinh anh cũng là đi theo Cái Bân, ở gặp phải đoản mâu công kích, những thứ này Thiên Giai Kỵ Sĩ, Địa Giai Kỵ Sĩ là trước hết gặp phải công kích, cũng là chết nhiều nhất thảm nhất.

“Thủ lĩnh.” Những khác bọn phi đồ đều nhìn về rồi Cái Bân.

Cái Bân nhưng cắn răng, hàm răng đều có vết máu thẩm thấu ra, hắn ngó chừng nơi xa áo đen thiếu niên, hắn không nghĩ tới chỉ có một vòng đoản mâu vút bắn, hắn Loan Dao Minh nòng cốt sẽ chết sạch sẽ.

“Đông Bá Tuyết Ứng!” Cái Bân gầm nhẹ nói.

“Ta tới Hủy Diệt Sơn Mạch, chính là muốn diệt trừ mất các người Loan Dao Minh!” Nơi xa áo đen thiếu niên vốn là vọt nhiều nhân nhạ màu đỏ như máu khí lưu tiêu tán, lực lượng huyết mạch bộc phát hay là rất hao phí thể lực, ngay sau đó, hắn cầm lên bên cạnh cầm trên mặt đất trường thương.

Suru!

Đông Bá Tuyết Ứng hóa thành tàn ảnh, chạy nhanh mà đến.

“Thật là nhanh.” Những thứ kia bọn đạo phi mọi người cảm thấy giật mình.

“Cùng ta cùng nhau, giết hắn rồi! Giết!” Cái Bân phát ra điên cuồng gầm thét, bên ngoài thân hơn xuất hiện một tầng pháp phòng không chừng màu đen hộ thể dấu khí, hai tay hắn đều cầm một thanh Loan Dao cũng chạy nhanh hóa thành tàn ảnh, giết tới.

“Cùng tiến lên.”

“Giết hắn rồi!”

Những thứ kia bọn phi đồ cũng bắt đầu đi theo nhà mình thủ lĩnh, có lấy ra cung tên, có chuẩn bị ám khí cũng nhanh chóng nhích tới gần, vốn là vết đau liếm máu, bọn họ lúc trước chẳng qua là bị bay vọt đoàn mâu cho dọa sợ. Nếu như chẳng qua là cận chiến, bọn họ gần ngàn người còn có thể sợ một cái? Hơn nữa còn có thủ lĩnh Cái Bân ở phía trước nhất đây.

“Cho ta chết.”

Cái Bân sớm thì đến được Lưu Tinh Cấp đỉnh phong, kinh nghiệm bực nào lão đạo?

Hồ, hấn nện bước quỷ mị.

Làm tiến tới gần Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt, liền xẹt qua một đạo đường vòng cung muốn từ mặt bên gần sát, cho đến gần người!

Trường thương là binh khí dài, một khi bị hoàn toàn gần người, Cái Bân chiến thắng nắm chắc liền lớn gấp mấy lần!

“Hừ.” Đông Bá Tuyết Ứng hừ lạnh một tiếng, trong tay trường thương đột nhiên như mũi tên bắn ra.

“Đang đang đang.”

Nhanh như thiểm điện thương ảnh bao phủ mà đến, bông tuyết bông bành, súng này pháp chính là « Huyền Băng Thương Pháp » tầng thứ nhất ‘ Phiêu Tuyết ’.

Mau, mà xoay tròn biên độ thật lớn thương pháp để cho Cái Bân có chút ứng phó không kịp, hấn vốn là am hiểu mau, giờ phút này Đông Bá Tuyết Ứng thương pháp càng thêm mau! Cái Bân cơ hồ là bản năng liên tiếp huy động trong tay song đao, liền tiếp chặn lại năm thương, thân thể kim lòng không đậu lui về phía sau. Thật sự là mỗi một thương cũng làm cho hấn cảm giác được tử vong uy hiếp, tựa hồ tùy thời có thể phòng không được, đối mặt đáng sợ như vậy thương thuật... Cũng không còn kịp suy tư nữa, hoàn toàn là ở bằng bản năng ở phòng.

Liên tục thi triển năm thương sau, Đông Bá Tuyết Ứng thất lưng bụng phát lực, trường thương trong nháy mắt quét ngang.

Cái Bân lập tức song đao chặn lại ở trước người, che ở trường thương trên cán thương, ở cán thương cùng song đao đụng chạm một sát na, oánh! Một cổ đáng sợ lực đánh vào xuyên thấu qua song đao truyền lại đến Cái Bân thân thể, Cái Bân không khỏi biến sắc, thân thể không bị khống chế gục bay lên, giống như bao cát giống nhau đụng vào bên cạnh trên vách núi đá, một ngụm máu tươi liền từ trong miệng phun ra.

Hấn như cũ hai tay cầm lấy Loan Đao, vừa vận thể cùng vách núi đụng nhau lúc mắt nổ đom đóm, chỉ cảm thấy một đạo hàn quang đập vào mặt!

“Phốc!”

Một cây trường thương, giống như thiểm điện, trực tiếp từ Cái Bân cổ họng đâm vào, vẫn đâm vào đến sau lưng vách núi bên trong, đem Cái Bân cả người dính tại trên vách núi đá rồi, chân cũng cách mặt đất có gần nửa thước cao.

Cái Bân trừng to mắt, trong mắt tràn đầy khó có thể tin nhìn trước mắt tên này lãnh khốc áo đen thiếu niên, hấn không nghĩ tới, hấn Cái Bân tung hoành nhiều năm, thể nhưng sẽ chết ở một thiếu niên trên tay?

“Cô cô ~” từng ngụm từng ngụm máu tươi từ trong miệng hấn tràn ra, dần dần hấn ánh mắt hoàn toàn mờ đi.

Nghi Thủy Thành đệ nhất đạo phi ‘ Loan Đao ’ Cái Bân, lúc đó chết!

Người giết người, Đông Bá Tuyết Ứng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 24: Sợ hãi

Những thứ kia đuổi theo tới đây muốn cùng thủ lĩnh cùng nhau vây giết Đông Bá Tuyết Ứng bọn đạo phi mọi người sợ ngây người, thủ lĩnh của bọn họ, liền như vậy chết?

Lúc này mới giao thủ mấy chiêu a, chết cũng quá nhanh rồi.

Phốc! Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt rút ra trường thương, ánh mắt chuyển hướng những thứ này đầy tay máu tanh bọn tội phạm.

“Chạy mau a.”

“Trốn.”

Tất cả đạo phi cũng sợ hãi rồi, trong bọn họ liền một cái Thiên Giai Kỵ Sĩ cũng không có, coi như là thủ lĩnh ‘Cái Bân’ một người cũng có thể tàn sát bọn họ, chớ nói chỉ là thiếu niên này lãnh chủ so sánh với Cái Bân cường đại hơn.

“Cẩn bả, còn muốn chạy trốn?” Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt xông về những thứ này bọn đạo phi, bông tuyết bông bành, máu tươi vẩy ra, tựa như bọn đạo phi tùy ý tru diệt những thứ kia bình thường các bình dân. Hiện tại những thứ này bọn đạo phi ở Đông Bá Tuyết Ứng trước mặt giống như trước yếu ớt không chịu nổi... Chỉ còn lại ba cái Địa Giai Kỵ Sĩ cơ hồ hai cái hô hấp thời gian liền bị chia ra giết chết, nhóm lớn nhóm lớn đạo phi thì thể quảng, té xuống.

“Chạy mau, chạy mau.” Tất cả đạo phi hoàn toàn hồng mắt, chênh lệch quá xa, một ít can trường thương lực lượng hùng hồn, sau một chút liền muốn vứt bỏ mạng nhỏ rồi, không có một người nào, không có một cái nào đạo phi có thể ở Đông Bá Tuyết Ứng trước mặt chịu đựng được một chiêu!

“Chết.”

“Chết.”

Đối Loan Đào Minh những thứ này tội phạm, Đông Bá Tuyết Ứng không có chút nào lưu tình, giết những thứ này bọn đạo phi hoảng sợ tứ tán chạy trốn, Đông Bá Tuyết Ứng biết... Hết cuối cùng chỉ là một cái người, bọn đạo phi tứ tán chạy trốn hẳn không thể nào giết sạch từng cái. Vì diệt trừ này Nghi Thủy Thành u ác tính, Đông Bá Tuyết Ứng đầu tiên ngó chừng những thực lực kia mạnh.

Đem những thứ kia Kỵ Sĩ cấp tất cả cũng tất cả đều diệt trừ.

Chỉ một lát sau, bọn đạo phi hoàn toàn tứ tán chạy, trên mặt đất để lại hơn hai trăm cỗ thi thể, cả Loan Đào Minh thủ lĩnh, Thiên Giai cao thủ, Địa Giai cao thủ, chân chính nồng cốt một tên cũng không để lại. (xem tiểu thuyết đi w.)

Loan Đào Minh, lúc đó bị diệt!

Những thứ kia lâu lâu cửa, sợ rằng một chút son thôn hộ vệ của mình đội là có thể ngăn cản được rồi.

“Tha mạng, tha mạng.” Còn có năm cái đạo phi bị Tông Lăng bức bách ở vách núi góc, cũng không dám động, bởi vì động đều chết hết.

“Tuyết Ứng.” Tông Lăng ha ha cười nói, “Thống khoái a thống khoái, Loan Đào Minh cái này đại u ác tính cứ như vậy bị trừ đi! Cái Bân cùng với một số cao thủ thì thể ta cũng lục soát qua, lục soát rồi không ít bảo bối, đặc biệt là Cái Bân trên người vẫn còn có một trữ vật bảo bối.”

Đông Bá Tuyết Ứng có chút kinh ngạc, thậm chí có trữ vật bảo vật?

“Cái này đạo tặc, quả nhiên thân gia không rẻ.” Đông Bá Tuyết Ứng đi tới.

” này.” Tông Lăng đưa tới một cái bao, bao vậy thượng cũng là một chút đế quốc cửa hàng bạc phát hành một chút kim phiếu, hiển nhiên làm bọn đạo phi sống một ngày coi là một ngày, bảo bối bình thường cũng là tùy thân giấu, trong đó còn có một cái nhẫn.

Đông Bá Tuyết Ứng bắt được kia cái nhẫn sau, lập tức có sở cảm ứng, đầu khí dọc theo ngón tay trực tiếp thâm thấu tiến vào, đem trọn trong giới chỉ bộ cũng cạo rửa rồi một lần, nhất thời chiếc nhẫn rồi cùng Đông Bá Tuyết Ứng tinh thần sinh ra cảm ứng! Kỵ Sĩ các cũng có thể dùng đầu khí, pháp lực tới tiến hành luyện hóa trữ vật bảo vật, nếu như là người bình thường, thì cần các hỗ trợ lấy máu tươi hỗ trợ luyện hóa rồi.

“Người tốt.” Một luyện hóa, Đông Bá Tuyết Ứng liền lấy làm kinh hãi, bên trong linh linh toái toái bày đặt chút ít không ít bảo bối, chủ yếu là kim phiếu, kim tệ cùng với binh khí này một ít vật lẫn lộn. Bất quá cả cái trữ vật không gian chỉ có hai thước phạm vi, so sánh với mẫu thân lưu cho mình trữ vật dây chuyền muốn ít hơn nhiều.

“Nhiều như vậy kim phiếu.” Đông Bá Tuyết Ứng tinh thần có thể rõ ràng cảm ứng trữ vật trong không gian hết thấy vật phẩm.

Kim phiếu, tổng giá trị tám vạn năm nghìn kim tệ! Còn có chút vụn vặt bảo vật, thẩu thẩu cũng có chín vạn kim tệ.

Những khác Thiên Giai pháp sư, Kỵ Sĩ đạo phi tài vật toàn bộ tăng lên cũng có hơn hai vạn kim tệ.

“Làm đạo phi, thật đúng là đủ phú.” Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm.

“Các ngươi năm cái.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn về phía kia năm cái sợ hãi tội phạm, “Ở phía trước dẫn đường, đi nơi ở của các ngươi, dẫn đường đúng rồi, tha cho ngươi này tính mạng. Dẫn đường sai lầm rồi... Đều phải chết!”

“Dạ dạ dạ.”

“Lãnh chủ đại nhân yên tâm, chúng ta nhất định dẫn đường.” Năm cái tội phạm lập tức tuân mệnh.

...

Bọn tội phạm ở phía trước thấp thòm dẫn đường.

Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng theo ở phía sau.

“Tông thúc, cho.” Đông Bá Tuyết Ứng đem chiếc nhẫn trữ vật đưa cho Tông thúc.

“Như vậy sao được, Loan Dao Minh là người diệt trừ, những thứ này cũng hẳn là thuộc về người.” Tông Lăng ngay cả cự tuyệt.

“Ha ha, mẫu thân sớm đã đem trữ vật dây chuyền cho ta rồi, ta không cần cái này.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Nhưng người cũng có thể để lại cho Thanh Thạch, Thanh Thạch tương lai muốn thành pháp sư, một gã pháp sư vẫn còn cần trữ vật bảo vật.” Tông Lăng lắc đầu.

Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng lắc đầu: “Còn sớm vô cùng, Thanh Thạch đi theo hần Lão sư học tập tối thiểu mấy năm mới có thể trở thành chân chính pháp sư! Khi đó, ta sẽ đưa cho Thanh Thạch một cái tốt hơn, Tông thúc, người cũng đừng quên, lần này thu hoạch của chúng ta có thể rất lớn.”

Tông Lăng ngẩn ra, ngay sau đó cười.

Đúng vậy a, lần này có Âm Ảnh Báo, còn có Ngân Nguyệt Lang Vương, giá trị liền mười mấy vạn kim tệ rồi. Hơn nữa tiêu diệt hết Loan Dao Minh cũng nhận được quá mười vạn kim tệ. Chắc chắn là hung hăng kiếm lớn một khoản.

“Được rồi.” Tông Lăng cũng là không nói thêm lời rồi, nhận lấy chiếc nhẫn trữ vật, dễ dàng luyện hóa.

“Ừ?” Tông Lăng sững sờ, hần phát hiện bên trong chiếc nhẫn trữ vật đại lượng kim phiếu cùng với một chút kim tệ, kim phiếu liền trị giá năm vạn kim tệ rồi.

“Tuyết Ứng Linh còn có các loại chi tiêu, này năm vạn kim tệ Tông thúc người bên này trước cầm lấy dùng, loại không đủ dùng rồi hãy nói.” Đông Bá Tuyết Ứng thấp giọng nói, “Lần này trở về, ta còn có tìm cơ hội từ từ bán đi Ngân Nguyệt Lang Vương da lông cùng Âm Ảnh Báo thi thể.”

Âm Ảnh Báo thi thể là đặt ở trữ vật trong không gian, trữ vật không gian không có có không khí tuyệt đối Chân Không, đối bảo tồn vật phẩm là cực kỳ có lợi.

“Ừ.” Tông Lăng suy tư khẽ gật đầu, Tuyết Ứng thực lực còn sẽ tiếp tục tăng lên, Tuyết Ứng Linh chi tự nhiên cũng sẽ từ từ tăng lên.

Đi không bao lâu.

“Lãnh chủ đại nhân, phía trước liền đã tới rồi.” Năm cái tội phạm cũng không có so sánh với cung kính biết điều, trong đó một gã nhỏ gầy tội phạm liền nói, “Chúng ta sào huyết đang ở trong lòng núi, người bình thường chính là đi tới núi trước mặt cũng nhìn không ra, vào núi bụng lối đi phi thường bí mật.”

“Phía trước dẫn đường.”

Đông Bá Tuyết Ứng cầm trong tay trường thương, tùy thời cảnh giác.

Năm cái tội phạm phi thường thuần thực đi tới, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng nhưng mơ hồ cảm giác được một loại đáng sợ uy hiếp.

Phảng phất có cái gì đáng sợ tồn tại đang tiềm phục tại phía trước trong núi lớn bộ.

Kể từ khi đặt tới Thương Pháp Đại Sư cảnh giới, Thần Nhi Minh Chi, đối với thiên địa tự nhiên cảm ứng cũng càng thêm thần kỳ, tỷ như bình thường có thể nói trước phát hiện ma thú, liền làm đạo phi mai phục cũng có thể nói trước phát hiện.

“Chuyện gì xảy ra? Không có cảm giác đến cái gì khí tức, chính là đè nén không được sợ hãi.” Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy tim đập nhanh, đột nhiên dừng lại đưa tay ngăn cản Tông thúc.

Hần nhìn trước mắt ngọn núi lớn này, trên vách núi đá cũng dài cỏ xi rêu.

“Tuyết Ứng, tại sao?” Tông Lăng nghi ngờ.

“Không đúng lắm, ta cảm giác thật không tốt.” Đông Bá Tuyết Ứng thấp giọng nói, “Đi mau, đi nhanh lên.”

Tông Lăng biến sắc, hần không có chút nào hoài nghi.

Sưu sưu.

Hai người lập tức xoay người nhanh chóng rời đi.

“Lãnh chủ đại nhân, này vào núi bụng lối đi rất bí mật, giấu ở này loạn thạch phía sau đầu rồi, dẫn... Di, người đâu?” Năm cái tội phạm quay đầu lúc cũng phát hiện, vốn là theo ở phía sau Đông Bá Tuyết Ứng hai người đã biến mất không thấy.

“Đi, kia Tuyết Ưng Lĩnh thiếu niên lãnh chủ đã đi rồi?”

“Ca mấy cái, Loan Đào Minh xong, vội vàng tìm một chút bảo bối đào mệnh đi đi.”

Những thứ này tội phạm cũng xảo quyết rất, mọi người nhanh chóng tiến vào sào huyệt.

Hồ...

Chỗ ngồi này đứng vững vàng ở nơi này vô tận năm tháng núi lớn trên vách núi đá, hiện ra rồi một tờ không lồ mặt, nham thạch tạo thành lông mày, ánh mắt, miệng... Mang theo cao cao tại thượng hơi thở, nó hai trông mắt xa xa nhìn phía xa đã đến vài dặm ngoài Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng.

Không lồ trên mặt xuất hiện một tia nghi ngờ về mặt: “Ừ? Thế nhưng có thể phát hiện được ta tồn tại? Một thiếu niên liền sao này lợi hại, sau lưng có lẽ liền có trong nhân loại cường giả.”

“Được đổi lại một chỗ giám thị loài người rồi.”

Trên vách núi đá không lồ khuôn mặt rất nhanh biến mất, vách núi khôi phục bình thường.

Oanh.

Ở sâu dưới lòng đất, một cái quái vật lớn lặng lẽ rời đi nơi này, dò đi hướng những địa phương khác rồi.

...

Hủy Diệt Sơn Mạch phía ngoài, trú trát doanh địa.

Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng lấy tốc độ nhanh nhất chạy ra Hủy Diệt Sơn Mạch, đi tới doanh địa.

“Cuối cùng đi ra.” Đông Bá Tuyết Ưng quay đầu nhìn một chút phía sau, như cũ có chút tim đập nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 25: Tình báo

“Tuyết Ưng, người rốt cuộc phát hiện cái gì?” Tông Lăng mặc dù tin tưởng Tuyết Ưng, vẫn như trước cảm thấy không hiểu ra sao.

“Ta cũng không biết.” Đông Bá Tuyết Ưng lắc đầu, “Chỉ là một loại cảm giác, nếu như ở đây tiếp tục đợi đi xuống, tùy thời có thể đã mất tánh mạng.”

“Loan Đào Minh sào huyệt ở đây lòng núi nhiều năm như vậy, cũng không hảo hảo?” Tông Lăng nghi ngờ.

“Ta đây cũng không biết.” Đông Bá Tuyết Ưng cười, “Bất kể những thứ này, Tông thúc, hiện tại chúng ta đã đại công cáo thành, nên về nhà.”

“Ừ, nên về nhà.” Tông Lăng cũng vui vẻ cười.

Hai người sóng vai đi về phía doanh địa.

Trong doanh địa trú trát Tuyết Ưng Lĩnh một chi trăm người binh lính đội ngũ.

“Lãnh chủ đại nhân.”

“Lãnh chủ đại nhân.” Trong lãnh địa một chút tuần thú đám binh sĩ mọi người cung kính hô, rất nhanh này chi bách nhân đội vân vân đội trưởng ‘ Dương Trình ’ đội trưởng tới đón tiếp rồi.

Dương Trình đội trưởng nghênh đón lúc kinh ngạc nói: “Lãnh chủ đại nhân, Tông Lăng đại nhân, hôm nay làm sao sớm như vậy sẽ trở lại rồi? Bình thường cũng muốn đến trời tối đâu rồi, hiện tại cách trời tối nhưng sớm vô cùng.”

Đông Bá Tuyết Ưng cười một tiếng.

Hôm nay sáng sớm hãy tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch giết Ngân Nguyệt Lang bày, giết Lang Vương sau liền đường về rồi, chẳng qua là trên đường bởi vì Loan Đào Minh hơi chút trì hoãn, cách trời tối đúng là còn có một hai canh giờ.

“Đương Trình đội trưởng.” Đông Bá Tuyết Ưng nói, “Ta cùng Tông thúc chuẩn bị hiện tại tị nạn xuất phát, chạy về Tuyết Ưng Lĩnh. Mà các người cứ tiếp tục trú trát, đợi đến ngày mai ban ngày nữa chạy trở về.”

“Hỏi Tuyết Ưng Lĩnh rồi?” Đương Trình đội trưởng lộ ra sắc mặt vui mừng, ngày ngày không cảm quyền doanh, thiên hàn địa đông, nơi nào theo kịp ở phía trong tòa thành thoải mái?

“Đúng.” Tông Lăng nói, “Ta cùng lãnh chủ đi về trước, người muốn đem bọn lính mang tốt.”

“Yên tâm đi, Tông Lăng đại nhân.” Đương Trình đội trưởng vỗ bộ ngực bảo đảm.

Rất nhanh.

Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng liền chia ra cỡi một Phi Sương Mã Câu, bắt đầu hướng Tuyết Ưng Lĩnh đuổi!

Phi Sương Mã Câu chạy trốn sự chịu đựng mang nặng cũng tốt vô cùng, mặc dù Ngân Nguyệt Lang Vương da lông có gần hai nặng ngàn cân, dọc theo đường đi, Phi Sương Mã hay là giữ vững khá tốc độ đi tới! Ngồi xuống mã câu hơi mệt chút, Đông Bá Tuyết Ưng rồi cùng Tông Lăng đổi lại một chút thốt ngựa... Để cho mã câu có thể nghỉ ngơi.

...

Trời đã tối rồi.

Ở ếp tới rất đều đông lạnh rất cứng rắn hiểu rõ lối đi bộ, hai thất Phi Sương Mã Câu hóa thành hai trận Phong, tốc độ cao đang chạy vội đi tới.

“Phía trước đã đến.” Đông Bá Tuyết Ưng xa xa thấy nơi xa một ngọn núi cao, chính là lấy mình và đệ đệ tên mệnh danh ‘Tuyết Thạch Sơn’!

“Cuối cùng trở lại.” Tông Lăng cũng lộ ra nụ cười.

“Hiện vào lúc này, Thanh Thạch hẳn là muốn ăn cơm tối.” Đông Bá Tuyết Ưng tâm tình vui vẻ, lần này đi Hủy Diệt Sơn Mạch mục hoàn toàn đạt đến, hơn nữa thu hoạch so sánh với dự liệu còn muốn lớn hơn. Ít nhất đệ đệ bá sự chuyện tình khẳng định không thành vấn đề.

Hai thất Phi Sương Mã chạy nhanh ở trên sơn đạo.

Dọc theo sơn đạo, không ngừng xông đi lên.

“Lãnh chủ đại nhân.” Sơn đạo trạm kiểm soát thượng cũng có binh lính thủ vệ, một cái liền nhận ra hai thất Phi Sương Mã thượng chính là nhà mình lãnh chủ đại nhân cùng quân sự Tông Lăng đại nhân, cũng rất cung kính.

Một đường không trở ngại, bay thẳng đến chạy vội tới tòa thành môn hạ.

“Mở cửa!”

Đông Bá Tuyết Ưng cỡi ngựa thất cao hơn thành hồ.

“A, vâng lãnh chủ.” Tuần thú đám binh sĩ rất nhanh nhận ra, “Mau, mau thả cầu treo, mở tòa thành cửa chính.”

“Thanh Thạch thiếu gia, Thanh Thạch thiếu gia, lãnh chủ đã về rồi, lãnh chủ đã về rồi.” Phía trong tòa thành cũng có bọn người hầu cao giọng hô nhanh chóng đi thông báo đi.

Ừm ừm ~~~

Tòa thành cầu treo chậm rãi bị để xuống, cửa thành cũng bị bọn lính dùng sức đẩy ra.

Mở ra cửa thành, Đông Bá Tuyết Ưng ở thốt ngựa thượng một mắt nhìn đi, liền thấy được nơi xa hoan khoái chạy nhanh tới một gã mặc đầy dày xích cùng Tiểu Hùng dường như nam hài.

“Ca ca.” Thanh Thạch hưng phấn ánh mắt cũng sáng.

“Ha ha.” Đông Bá Tuyết Ưng xuống ngựa, đem thốt ngựa giao cho bên cạnh binh sĩ.

Lúc này cười nhìn Thanh Thạch chạy nhanh, một thanh ôm lấy đệ đệ, mặc dù đeo gần hai nghìn cân Lang Vương da lông, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng đó là trên cánh tay có thể đứng mã cường đại Kỵ Sĩ, ôm đệ đệ là bực nào chi dễ dàng?

“Ca ca, người nói mười ngày nửa tháng sẽ trở lại, này cũng suốt mười tám ngày.” Thanh Thạch liền nói, tính cả lên đường thời gian đích xác là mười tám ngày.

“Tri hoãn tri hoãn, ăn xong cơm tối sao?” Đông Bá Tuyết Ưng hỏi.

“Đang chuẩn bị ăn đâu rồi, đã nghe đến ca ca trở lại.” Thanh Thạch hưng phấn, ngay sau đó hân ánh mắt sáng lên, “Ca ca, người công cái gì da lông nha, tốt phiêu lượng a, tốt trắng, mềm mại quá a.” Hân còn vươn tay sờ sờ.

“Này da lông vẫn chưa hoàn toàn xử lý sạch sẽ, loại xử lý tốt lắm cho người vui đùa một chút.” Đông Bá Tuyết Ứng nói, “Đi, ăn cơm tối đi.”

Ôm đệ đệ liền hướng phía trong tòa thành đi.

Tòa thành cửa giờ phút này lại thêm một người, hùng tráng Sur Nhân tráng hán Đồng Tam, Đồng Tam giờ phút này nhếch miệng tiếu a a, hân là thật vui vẻ a, nhìn Tông Lăng cùng Tuyết Ứng trở lại, thậm chí còn đeo kia khổng lồ Ngân Nguyệt Lang Vương da lông hân liền minh bạch... Lần này đi ra ngoài nhất định là đại được thành công, lấy hân nhiều năm mạo hiểm nhân lực sức lực, một cái liền nhận ra kia da lông nhất định là Ngân Nguyệt Lang Vương, tâm thường lang căn bản không có lớn như vậy da lông! Cũng không còn xinh đẹp như vậy.

“Tông thúc, Đồng thúc, đi, cùng nhau ăn cơm đi.” Đồng Bá Tuyết Ứng nói.

“Đi, cùng nhau.” Đồng Tam, Tông Lăng tất cả cũng ha ha cười.

“Rõ ràng, ca ca trở lại lâu, trở lại lâu.” Bị Đông Bá Tuyết Ứng ôm, đệ đệ Thanh Thạch nhưng vui vẻ hoan hô.

...

Mà ở bên kia.

Loan Dao Minh nòng cốt tất cả đều bị diệt, chết thảm trọng, còn dư lại tiểu lâu lâu cửa tự nhiên vòng quanh chút ít sào huyết bên trong bảo bối bắt đầu tứ tán chạy! Bọn họ chạy đi sau, ‘ Loan Dao Minh đã bị Tuyết Ứng Linh thiếu niên lãnh chủ diệt trừ ’ tin tức giống như một trận gió giống nhau nhanh chóng truyền bá mở ra.

Đêm khuya.

Nghi Thủy Thành, Long Sơn Lâu.

“Ti An đại nhân.” Tóc bạc lão giả Du Đồ thấp giọng đứng ở một phòng ngoài cửa.

Tóc đen trung niên nam tử ngáp một cái, nửa mơ hồ mắt, tùy ý nói: “Du Đồ a, này hơn nửa đêm người đem ta tên là tỉnh, chuyện gì a?”

“Ti An đại nhân, chúng ta Nghi Thủy Thành xảy ra một đại sự!” Tóc bạc lão giả thấp giọng nói.

“Đại sự, cái gì đại sự?” Ti An đại nhân nghi ngờ nói.

“Loan Dao Minh, bị diệt!” Tóc bạc lão giả nhẹ giọng nói.

Ti An đại nhân sững sờ.

Loan Dao Minh?

Cả Nghi Thủy Thành cảnh nội khổng lồ nhất cường đại nhất một chi đạo phi? Tùy cường đại Lưu Tinh Kỵ Sĩ ‘ Loan Dao ’ Cái Bản thống lĩnh, dưới trướng có một bầy Thiên Giai pháp sư Thiên Giai Kỵ Sĩ Loan Dao Minh, bị diệt?

“Tin tức không sai?” Ti An đại nhân có chút không dám tin tưởng, “Cái Bản thống lĩnh Loan Dao Minh? Cả Loan Dao Minh rất giáo hoạt, thấy sự không ổn liền lưu, sẽ bị diệt?”

“Đúng, chính là Cái Bản thống lĩnh Loan Dao Minh.” Tóc bạc lão giả gật đầu, “Liền làm Cái Bản bản thân đều bị giết chết! Cả Loan Dao Minh tất cả Thiên Giai Địa Giai pháp sư pháp sư, cho tới tuyệt đại đa số bình thường Kỵ Sĩ pháp sư... Tất cả đều bị diệt! Hơn nữa còn là bị một người tiêu diệt hết.”

“Người nào?” Ti An đại nhân hỏi.

“Đúng đây bị truyền thuyết luyện thương nhập ma vị thiếu niên kia lãnh chủ.” Tóc bạc lão giả thấp giọng nói, “Đông Bá Tuyết Ứng!”

Ti An đại nhân cả kinh.

Lực lượng một người, tiêu diệt hết cả Loan Dao Minh?

Được là cái gì thực lực, ít nhất là Lưu Tinh Cấp sao, thậm chí rất có thể là Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ!

“Cận kề hồ sơ đâu?” Ti An đại nhân hỏi.

“Ở nơi này.” Tóc bạc lão giả lập tức dâng lên hồ sơ, “Tin tức mới vừa truyền đến, chúng ta Long Sơn Lâu người đã bắt được Loan Dao Minh mấy cái còn sót lại bình thường đạo tặc, ngày mai sẽ có thể mang đến gặp Lão Chủ.”

Ti An đại nhân liếc nhìn hồ sơ, không còn có chút nào mệt mỏi, cả người cũng không có so sánh với thanh tĩnh.

Long Sơn Lâu mạng lưới tình báo là không lồ nhất.

Bước đầu hiện lên đưa tình báo, đã cơ hồ đem ngay lúc đó tình huống cũng ghi chép lại rồi.

“Nếu như tình báo thật sự, kia Nghi Thủy Thành hôm nay đệ nhất cao thủ, chỉ sợ sẽ là vị thiếu niên này lĩnh chủ.” Ti An đại nhân nhẹ giọng nói nhỏ, “Thật là không dám tưởng tượng a, hần mới bao nhiêu? Ban đầu Đông Bá Liệt Mặc Dương Du vợ chồng, có thể sinh một cái không thường nhi tử!”

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 26: Long sơn lâu hắc thiết lệnh

Ngày thứ hai sáng sớm.

Trong Nghi Thủy Thành, Bạch Nguyên Chi đại sư chỗ ở.

Cửa sổ mở ra, Bắc Phương mùa đông Hàn Phong thấu xương, thổi vào cái này trống trải trong tĩnh thất, một bộ rộng thùng thình áo bào trắng chân không Bạch Nguyên Chi đại sư đang khoanh chân ngồi ở trong tĩnh thất, mặc cho hàn phong, mặt thậm chí đông lạnh đến độ đỏ lên rồi.

“Rốt cuộc nơi nào không phù hợp?”

“Vật thí nghiệm làm sao sẽ thân thể hỏng mất?”

Bạch Nguyên Chi không ngừng suy tư lúc trước một đêm trong thí nghiệm gặp phải vấn đề.

Bỗng nhiên ——

“Lão sư, Lão sư, Tuyệt Ưng Linh lĩnh chủ tới chơi!” Phía ngoài truyền đến có chút khiếp đảm thanh âm, ai cũng biết sáng sớm đại sư yên lặng tư lúc là không thích nhất bị quấy rầy.

Dĩ nhiên, chẳng qua là không thích, cũng không phải không thể!

Giống như thí nghiệm lúc, là tuyệt đối cấm quấy rầy! Trừ phi phát sinh ngày đại sự.

“Vị thiếu niên kia lĩnh chủ?” Bạch Nguyên Chi hơi sững sờ, có chút nghi ngờ, từ lần trước Đông Bá Tuyệt Ưng bá phong đến bây giờ còn không bao lâu đâu rồi, chẳng lẽ đã cho tới Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim hoặc là năm vạn kim tệ rồi?

“Mau mau cho mời!”

Bạch Nguyên Chi lập tức đứng dậy ra khỏi tĩnh thất, đi phòng khách nghênh đón rồi.

...

Bạch Nguyên Chi đại sư đứng ở cửa phòng khách đặc biệt nghênh đón, một bộ áo đen đeo bình khí cái hòm thiếu niên đi tới, để cho Bạch Nguyên Chi đại sư âm thầm kiêng kỵ, vị thiếu niên này lĩnh chủ khí tức trên thân cũng là càng thêm thu liễm, nhưng đại sư tinh thần lực cường đại, cảm ứng bức nào nhạy cảm? Có thể hoàn toàn cảm nhận được kia nhìn như thu liễm nhưng càng thêm làm cho lòng người kinh hãi hơi thở.

“Đại sư.” Đông Bá Tuyệt Ưng mỉm cười nói.

“Lĩnh chủ, mời.” Bạch Nguyên Chi đại sư cũng có chút khách khí.

Hai người phân mà ngồi xuống.

“Lĩnh chủ lần này tới ta đây...” Bạch Nguyên Chi đại sư nhìn Đông Bá Tuyệt Ưng.

“Đại sư mời xem.” Đông Bá Tuyệt Ưng vừa lộn tay, lòng bàn tay liền xuất hiện một hộp sắt, trong hộp sắt nhất thời tản mát ra nhàn nhạt mùi tanh, Đông Bá Tuyệt Ưng đem hộp sắt đưa tới.

Bạch Nguyên Chi lập tức đoán được là cái gì rồi, kích động thân thể cũng là run lên, liền làm đưa tay nhận lấy.

Nhẹ nhàng vừa mở ra.

Bên trong chính là Ngân Nguyệt Lang Vương trái tim, hơn nữa còn phi thường mới mẻ! Từ hôm qua giết chết Ngân Nguyệt Lang Vương đến hiện tại cũng là mới một ngày thời gian, hơn nữa vẫn là được lưu giữ trong không có chút nào không khí chính là trừ vật dây chuyền bên trong, cái này tâm ý bản mới mẻ độ cực cao.

“Ngân Nguyệt Chi Tâm? Ngắt lấy thời gian cảm giác cũng chưa tới một canh giờ.” Bạch Nguyên Chi kích động rồi, Ngân Nguyệt Chi Tâm cùng năm vạn kim tệ, hẳn hơn muốn lấy được này Ngân Nguyệt Chi Tâm. Bởi vì cho dù nhận được năm vạn kim tệ nhiều nhất mua chút ít tài liệu thôi... Mà Ngân Nguyệt Chi Tâm, nhưng có thể để cho hắn vẫn muốn hoàn thành một tác phẩm, có thể nhanh chóng hoàn thành.

Chi là muốn mua đến mới mẻ Ngân Nguyệt Chi Tâm, là có thể ngộ nhưng không thể cầu chuyện, không có trùng hợp như vậy vừa lúc có người đi Hủy Diệt Sơn Mạch, mà vừa nhanh như vậy giết chết Ngân Nguyệt Lang Vương, cái này thí nghiệm những khác các hạng sớm liền chuẩn bị xong, Ngân Nguyệt Chi Tâm hẳn nhưng đợi tức tức tám năm rồi, cũng vẫn không có thu vào tay.

Nếu như đặc biệt mời cao thủ đi Hủy Diệt Sơn Mạch tìm kiếm Ngân Nguyệt Lang Vương chém giết, kia thật nhiều liền quá cao quá cao, không phải là hắn có thể thừa nhận.

“Đại sư.” Đồng Bá Tuyết Ứng mở miệng.

Bạch Nguyên Chi lúc này mới đè nén xuống mừng như điên, liền làm ngẩng đầu lên nói: “Lãnh chủ cứ việc yên tâm, nếu lãnh chủ đem người Ngân Nguyệt Chi Tâm đưa tới. Ta Bạch Nguyên Chi... Nhất định sẽ dốc toàn lực dạy bảo đệ đệ của ngươi, thu hắn làm thân truyền đệ tử, hơn nữa chỉ là tinh thần lực của hắn đạt tới ngưỡng cửa, ta liền bảo đảm hắn có thể trở thành một gã pháp sư!”

Thu như thế bảo bối, hắn dĩ nhiên muốn đem chuyện làm tốt.

“Vậy thì phiền toái đại sư rồi.” Đồng Bá Tuyết Ứng mỉm cười nói, “Không biết đệ đệ của ta lúc nào có thể tới đây?”

“Tùy thời có thể. (w)” Bạch Nguyên Chi nói, ngay sau đó hắn từ trong lòng ngực lấy ra một quả mộc bài, mộc bài trên có ‘Bạch’ này một chữ, “Đây là tín vật, đệ đệ của ngươi mang theo này tín vật tới đây cũng đủ.”

Đồng Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Hắn cũng không sợ này Bạch Nguyên Chi dám đùa chối cái!

Này Bạch Nguyên Chi giống như trước cũng không thể có thể cảm bảo bối liền trở mặt, dù sao có thể ngăn như vậy thời gian đưa tới mới mẻ Ngân Nguyệt Chi Tâm, chỉ sợ rằng muốn âm thầm giết hắn rồi, cũng không phải là việc khó! Dù sao, giết một đầu Ngân Nguyệt Lang Vương khó khăn, không thua gì giết một gã Lưu Tinh Cấp đại sư.

“Đệ đệ của ta đợi qua năm sau, ta sẽ đưa đưa tới, đến lúc đó liền quấy rầy đại sư rồi.” Đồng Bá Tuyết Ứng thu tín vật, ngay sau đó đứng dậy, “Ta cũng vậy cáo từ.”

Bạch Nguyên Chi cũng đứng dậy đưa tiễn.

Nhìn Đồng Bá Tuyết Ứng rời đi, Bạch Nguyên Chi đang cảm hộp sất, âm thầm suy tư: “Vị thiếu niên này lãnh chủ ban đầu đã trong một tháng sẽ đưa tới Ngân Nguyệt Chi Tâm hoặc là năm vạn kim tệ, hiện tại như vậy mau sẽ đưa tới, Ngân Nguyệt Chi Tâm còn như thế mới mẻ, hiển nhiên mới vừa chém giết một đầu Ngân Nguyệt Lang Vương. Người nào giết? Tuyết Ứng Linh tựa hồ không có mạnh như vậy cao thủ.”

Tông Lăng, Đồng Tam, sớm đã có danh khí rồi, nhưng cũng không phải là có thể giết chết Ngân Nguyệt Lang Vương.

“Là thiếu niên này lãnh chủ?” Bạch Nguyên Chi âm thầm suy đoán.

Lúc trước hắn ra mắt Tông Lăng, Lục Ti Xà Ma Tông Lăng mặc dù là cao thủ, còn không có để cho hắn sinh ra uy hiếp cảm.

Cũng là thiếu niên này lãnh chủ để cho hắn có chút nhìn không thấu.

...

Đồng Bá Tuyết Ứng vừa đi trà lại đương sơ mua Phi Tuyết Thần Thương sở thiếu một vạn kim tệ, liền dẫn chút ít dưới tay, nhanh chóng trở về Tuyết Ứng Linh.

Dọc theo tòa thành cửa chính mà vào.

Dọc theo đường đi bọn lính, các tôi tớ cũng cung kính vô cùng.

“Ca ca, ca ca, người buổi sáng đi Nghi Thủy Thành thế nhưng cũng không mang ta đi.” Thanh Thạch ở tòa thành chủ lầu lầu ba, vịn lan can nhìn phía dưới.

“Ta lên đường thôi đi, người còn đang ngủ đây.” Đồng Bá Tuyết Ứng nhảy, suu, liền rơi xuống lầu ba đệ đệ bên cạnh, lấy ra trong tay tín vật đưa cho đệ đệ, “Thanh Thạch, xem một chút, đây là cái gì?”

Thanh Thạch nghi ngờ cảm lấy này đồng mộc bài: “Biển gỗ, tại sao? Mặt trên còn có một cái ‘ Bạch ’ chữ?”

“Đây là Bạch Nguyên Chi đại sư tín vật, đợi qua năm sau, ngươi cũng có thể đi đại sư kia, trở thành hắc thân truyền đệ tử.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“A, đại sư nguyên ý thu ta là thân truyền đệ tử? A, ha ha ha...” Thanh Thạch hưng phấn cũng nở lên cái mỉm cười, “Quá sung sướng, quá sung sướng.”

“Bất quá ca ca, ta đây không phải là nhìn không thấy tới còn người?” Thanh Thạch có chút không thôi.

“Ha ha ha, Nghi Thủy Thành cách chúng ta lúc này mới bao xa, ngươi tùy thời có thể trở về nhìn, ta cũng có thể đi xem ngươi.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

“Ừ.” Thanh Thạch trọng trọng gật đầu, hắc cũng xem sớm rồi mẫu thân lưu lại rất nhiều pháp sư sách tra cứu tịch, cũng đúng pháp sư kiếp sống rất là mong đợi.

...

Xế chiều hôm đó lúc.

Bầu trời lưu loát bay tuyết lớn, làm cả đế quốc nhất bắc bộ hành tinh, Hạ Tuyết khí trời quá thường thấy

Đông Bá Tuyết Ứng đang khoan chân ngồi ở bên trong phòng, nhìn ngoài phòng đại Tuyết Phiêu Phiêu, thương pháp đạt đến Đại Sư cảnh giới sau, mặc dù mỗi ngày như cũ tốn hao một canh giờ tu luyện một phen, nhưng trên thực tế tu luyện tác dụng hơn nửa là kích thích thân thể gân cốt nhanh hơn trưởng thành, muốn thương pháp tăng lên? Lúc này... Phải cần là cảm ngộ thiên địa tự nhiên.

Lấy thiên địa tự nhiên vi sư, từ đó tìm hiểu.

“Chủ nhân, chủ nhân, phía ngoài có một vị tự xưng Long Sơn Lô Lô Chủ, muốn tới bái kiến chủ nhân.” Phía ngoài người hầu chạy có chút thở hổn hển.

“Long Sơn Lô?” Đông Bá Tuyết Ứng trong mắt tinh quang chợt lóe.

Hắn biết Long Sơn Lô một chút tin tức.

Đây là rất thần bí một tổ chức, trải rộng cả đế quốc, Nghi Thủy Thành Long Sơn Lô Lô Chủ địa vị không thua gì Nghi Thủy Thành thành chủ.

Lúc này đứng dậy lập tức chạy tới tòa thành cửa chính tự mình đi nghênh đón.

“Mở cửa, để cho khách quý đi vào.” Đông Bá Tuyết Ứng đi tới tòa thành cửa chính.

Bị cản ở bên ngoài một nhóm người, cầm đầu là một gã khí độ bất phàm tóc đen trung niên nam tử, bên cạnh là một gã tóc bạc lão giả, phía sau thì là một đám Thiên Giai Kỵ Sĩ hộ vệ.

“Ha ha, sớm nghe nói Thương Ma Đông Bá Tuyết Ứng đại danh, hôm nay vừa thấy, quả nhiên bất phàm.” Tóc đen trung niên nam tử mỉm cười nói, “Tại hạ Nghi Thủy Thành Long Sơn Lô Lô Chủ Tì An!”

“Ra mắt Tì An đại nhân.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng có chút khách khí, “Tì An đại nhân, bên trong mời.”

Đông Bá Tuyết Ứng, Tì An đại nhân hai người sóng vai mà đi, những người khác đều theo ở phía sau.

“Tì An đại nhân đáp tuyết tiến đến, không biết chuyện gì?” Đông Bá Tuyết Ứng vừa đi vừa cười hỏi.

“Lãnh chủ người sức một mình diệt trừ rồi Loạn Đảo Minh, chẳng lẽ bức này đại sư còn muốn giấu diếm không được? Lãnh chủ đại nhân người hôm qua lại càng đeo Ngân Nguyệt Lang Vương da lông một đường chạy nhanh hơn chín trăm dặm, xem người cũng không ít a, chém giết Ngân Nguyệt Lang Vương chuyện, cũng muốn giấu diếm?” Tì An đại nhân cười hỏi.

Đông Bá Tuyết Ứng thầm giật mình.

Ngày hôm qua chính mình làm chuyện, hôm nay vị này Tì An đại nhân tựa hồ liền toàn bộ biết rồi, Long Sơn Lô quả thật là lợi hại.

“Dĩ nhiên ta hôm nay tới đây, một là đưa lên người giết chết truy nã tội phạm quan trọng Cái Bân tiền thưởng! Thứ hai là là trọng yếu hơn, đưa lên ta Long Sơn Lô Hắc Thiết Lệnh.” Tì An đại nhân nói.

“Hắc Thiết Lệnh?” Đông Bá Tuyết Ứng tâm khảm run lên.

Chính mình loại này một ngày...

Đã đợi rồi quá lâu!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 1: Huyết nhận bằng cùng long sơn bằng

Quyển 2: Tư gia quận Thanh Hà

Phía trong tòa thành, vừa đi hành lang trong đình. (..)

Đồng Bá Tuyết Ưng, Ti An đại nhân ngồi đối diện nhau, cũng có người hầu đưa lên rồi chút ít điểm tâm, trà nóng. Mà bao gồm Tông Lăng, Đồng Tam, Du Đồ chờ một chút những người khác đều ở đình ngoài trên hành lang chờ.

Ti An đại nhân đang cầm trà nóng, nhẹ nhẹ uống một hớp, nhìn đình ngoài đại Tuyết Phiêu Phiêu.

“Lãnh chủ, người này vừa an tĩnh vừa tự tại, thật là địa phương tốt a, bên trong thành cuối cùng là quá tiếng động lớn rầm rĩ rồi, người đến người đi, liền làm ngủ cũng có thể nghe đi ra bên ngoài tiếng huyền não âm” Ti An đại nhân cười nói, “Chờ ta thoái vị rồi, cũng phải tìm thanh tĩnh địa phương tốt hưởng thụ hưởng thụ.”

Đồng Bá Tuyết Ưng cười nói: “Bao nhiêu người muốn vị ở địa vị cao mà không thể được.”

“Địa vị cao? Cũng là một cái nhỏ nhỏ huyện thành Long Sơn Lâu người phụ trách thôi, còn cao vị.” Ti An đại nhân nói vừa lộn tay, lấy ra một ít điệp kim phiếu, “Đây là tám trăm kim tệ! Là Cái Bản tiền thưởng, mặc dù thiếu một chút, nhưng vẫn là cấp cho.”

Đồng Bá Tuyết Ưng nhận lấy.

Đế quốc truy nã phạm nhân... Bình thường ít nhất phải Tinh Thần Cấp, hoặc là thật tội ác ngập trời, mới có tiền thưởng. Bình thường đạo phi tặc nhân là không có tư cách bị treo giải thưởng.

“Đây là Hắc Thiết Lệnh.” Ti An vừa vừa lộn tay lấy ra một khối màu đen lệnh bài, trên có ‘Long Sơn’ hai chữ, “Cả đế quốc con dân, bình thường đạt tới Lưu Tinh Cấp thực lực cũng phải nhận được này một khối Hắc Thiết Lệnh.”

“Lưu Tinh Cấp thực lực, Hắc Thiết Lệnh?” Đồng Bá Tuyết Ưng như có điều suy nghĩ.

“Lệnh bài chủ yếu phân hai loại.”

Ti An tùy ý nói, “Một loại là Hắc Thiết Lệnh, một loại là Thanh Đồng Lệnh! Lưu Tinh Cấp thực lực tiếp xúc có Hắc Thiết Lệnh, mà đạt tới Xung Hào Cấp thực lực mới có thể nhận được Thanh Đồng Lệnh... Nửa trên, chính là siêu phạm rồi! Siêu phạm, đó mới là chúng ta cả Hạ Tộc, cả đế quốc trần tục lực lượng, dĩ nhiên kia hoàn toàn là một cái thể giới khác rồi, cũng là không cần nói nhiều. xxs7. com”

“Cầm lấy, đây là tự mình thuộc về người Hắc Thiết Lệnh, nhưng là có trọng dụng nơi.” Ti An đem Hắc Thiết Lệnh thả vào Đồng Bá Tuyết Ưng trước mặt.

Đồng Bá Tuyết Ưng nhìn kỹ, màu đen lệnh bài trừ ‘Long Sơn’ hai chữ ngoài, chính là một chút phức tạp đường vân rồi, kia đường vân rất tự nhiên rất phối hợp, nhìn cũng cảm thấy xinh đẹp.

Ti An tùy ý vừa vừa lộn tay, một phần khan cuốn đưa tới: “Đây là chúng ta Long Sơn Lâu thù dật «Đế Quốc Báo Chí», bình thường ghi chép chút ít cả đế quốc một chút đại sự, chủ yếu hay là giới thiệu cả Thanh Hà Quận bên trong một chút cận kề chuyện. Tỷ như người giết một đầu Ngân Nguyệt Lang Vương, sức một mình diệt trừ cả Loan Đào Minh. Tại hạ đồng thời trong Đế Quốc Báo Chí sẽ ghi lại, cả Thanh Hà Quận tất cả cường giả cũng sẽ thấy báo chí.”

“Nga?” Đồng Bá Tuyết Ưng liên tiếp quá lật xem.

Cả báo chí có mười mấy trang giấy, ghi lại Thanh Hà Quận ngoại trừ chỉ có liền một trang giấy, những khác tản tất cả đều là Thanh Hà Quận ——

“Long Sơn Lịch 9623 năm 11 tháng 19 hiệu, trú Thanh Hà Quận đệ ngũ sư đoàn ở tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch ngày thứ ba, gặp được một đầu trong lúc ngủ say thức tỉnh cấp sáu ma thú ‘Hắc Âm Ma Hùng’, hai cái ngàn người đại đội tất cả đều tiêu diệt...”

“Long Sơn Lịch 9623 năm 11 tháng 10 hiệu, Thanh Hà Quận Thiên Bình Thành cảnh nội, có siêu phạm cường giả kinh hiện, là một vị mặc rách nát chân không khổ hạnh lão giả tóc hoa râm bộ dáng...”

“11 tháng 5 ngày, Ti Gia cùng Trương gia đám hỏi...”

...

Trên báo chí ghi lại Thanh Hà Quận các nơi so sánh làm trọng yếu tin tức, cực trọng yếu chính thức, thậm chí nhiều năm liên tục lịch cũng muốn viết ra. (..)

Về phần một chút các nơi tin đồn thú vị, ghi lại tự tùy ý rất nhiều.

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn mở rộng tầm mắt, nguyên lai Thanh Hà Quận gần vạn dặm trên mặt đất, có nhiều chuyện như vậy phát sinh.

“Ti An đại nhân, Thiên Bình Thành cảnh nội thế nhưng xuất hiện siêu phạm tồn tại?” Đông Bá Tuyết Ứng hiểu kỳ nói.

“Cũng là hiện thân hạ liên biến mất.” Ti An đại nhân cười nói, “Siêu phạm tồn tại cửa cao cao tại thượng, bọn họ theo đuổi, cùng chúng ta những người phạm tục theo đuổi nhưng không giống với. Khó như thế cứng cỏi đi thiên hạ... Hay là thường xuyên có. Ghi lại ở báo chí thượng, là để cho các nơi gia tộc hào hùng của chú ý một chút, đừng mắt không mở đắc tội siêu phạm! Một khi đắc tội, vậy thì trời sập rồi! Toàn cả gia tộc nói không chừng cũng sẽ bị tiêu diệt.”

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Bị nám 10 năm và hành trình trị sạch nám của cô ấy

Đúng vậy a.

Ven đường một cái tên khát cái, tùy ý khi dễ, nhưng đột nhiên phát hiện tên khát cái dĩ nhiên là siêu phạm tồn tại! Không hù chết?

“Siêu phạm tồn tại vô cùng thừa thớt, cả đế quốc mười chín tòa hành tỉnh, siêu phạm cũng là nhiều như vậy. Giống chúng ta Thanh Hà Quận cũng coi như rất lớn rồi, nhưng bốn thổ một gã vượt qua Phạm Sinh Mệnh cũng không có!” Ti An đại nhân lắc đầu, “Này Đế Quốc Báo Chí, là nguyệt san, mỗi tháng một phần, không có chuyện gì thường xuyên xem một chút, cũng coi như đối đế quốc việc lớn việc nhỏ hiểu rõ chút ít, cũng có thể biết những thế lực không thể đắc tội.”

“Báo chí là việc vui.”

“Kế tiếp đưa cho người liên càng trọng yếu hơn.”

“Đây là trọng yếu thứ hai, là hai phần bằng!” Ti An đại nhân vẻ mặt cũng nghiêm túc, vừa lộn tay hai bản sách ra hiện ở trong tay hắn, một quyển sách sắc phong mặt là màu đen, trên có Long Sơn hai chữ. Khác một quyển sách sắc phong mặt là màu đỏ như máu, phía trên chỉ có vẽ một thanh nhỏ giọt máu lưỡi đao.

“Hai phần bằng?” Đông Bá Tuyết Ứng tò mò nhìn.

“Cuốn này là Long Sơn Bằng, là chúng ta Long Sơn Lô sở biên soạn. Một quyển khác thì Huyết Nhận Bằng, là Huyết Nhận Từ Quán biên soạn.” Ti An đại nhân nói.

Đông Bá Tuyết Ứng nhận lấy này hai bản sách thật dày tích.

Trước lật ra màu đen Long Sơn Bằng, phía trên là xếp hạng, từ thứ vừa bắt đầu sau này đứng hàng, có chi chút tên người, bên cạnh còn có chút đơn giản chú thích giới thiệu.

“Huyết Nhận Bằng, là sát thủ bằng!” Ti An đại nhân một câu nói kia sẽ làm cho Đông Bá Tuyết Ứng lấy làm kinh hãi.

“Sát thủ bằng?” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn bên cạnh kia bản màu đỏ như máu bộ sách.

“Đúng, Huyết Nhận Từ Quán bối cảnh cực kỳ thần bí, ta Long Sơn Lô cũng không nguyên đi treu chọc! Ở cả đế quốc bất kỳ một tòa thành trì, đều có Huyết Nhận Từ Quán.” Ti An đại nhân nói, “Căn cứ bọn sát thủ thực tế chiến tích, Huyết Nhận Từ Quán biên soạn ra rồi này bản một bằng, những thứ này trên bằng danh sách tên, cơ hồ cũng là danh hiệu! Dù sao bọn sát thủ bình thường cũng mai danh ẩn tích.”

“Một quyển khác Long Sơn Bằng, còn lại là còn có quyền uy tính, hơn được cả đế quốc tất cả cường giả coi trọng.” Ti An đại nhân lộ ra kiêu ngạo sắc, “Long Sơn Bằng, là chúng ta Long Sơn Lô biên soạn, thu nhận sử dụng rồi cả đế quốc mười chín tòa hành tỉnh xếp hạng trước ba nghìn tên Thanh Đồng Cấp cường giả.” Ti An đại nhân nói, “Từ đệ nhất đến thứ ba ngàn, cũng là ta Long Sơn Lô trải qua thận trọng suy nghĩ, căn cứ chiến tích cùng với chư nhiều phương diện bình phán làm ra cận kề xếp hạng.”

“Cả đế quốc ba nghìn cường giả?” Đông Bá Tuyết Ứng mắt sáng rực lên.

Thanh Đồng Cấp.

Xung Hào Cấp chiến lực mới có tư cách nhận được Thanh Đồng Lệnh! Phía trên này ghi lại ba nghìn số lượng.

“Đế quốc siêu phạm tồn tại liên nhiều như vậy, cho nên không cần biên soạn một bằng.” Ti An đại nhân nói, “Mà siêu phạm trở xuống Xung Hào Cấp cửa, bọn họ cách siêu phạm chỉ có một bước ngắn, trong bọn họ có một chút đặc sắc tuyệt điểm thậm chí có sánh ngang siêu phạm thực lực, đổi mắt cả đế quốc, Xung Hào Cấp số lượng tương đối cũng rất nhiều rồi.”

“Cả Thanh Hà Quận, tổng cộng có mười hai tên Thanh Đồng Cấp cường giả. Có thể danh liệt Long Sơn Bảng là quy tắc tổng cộng có năm vị.” Ti An đại nhân nói.

Đồng Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu, Long Sơn Bảng có ba nghìn số đích hạn chế, không phải là từng cái Thanh Đồng Cấp đều bằng.

“Năm vị trung.”

“Đứng hàng thứ năm, gọi Thường Thanh Trạch, Long Sơn Bảng vốn xếp hạng thứ 2895 vị.”

“Đứng hàng thứ tư, gọi Trương Ung, Long Sơn Bảng vốn xếp hạng thứ 2822 vị.”

“Đứng hàng thứ ba, gọi Đan Thần, Long Sơn Bảng vốn xếp hạng 1259 vị.”

“Đứng hàng thứ hai, gọi Ti Lương Hồng, Long Sơn Bảng vốn xếp hạng 569 vị.”

“Đứng hàng đệ nhất, gọi Hạng Bảng Vân, Long Sơn Bảng vốn xếp hạng 525 vị.”

Ti An đại nhân dễ dàng báo ra rồi năm vị cận kề xếp hạng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 2: Vì nhân loại hạ tộc lập công lao

Ti An đại nhân tiếp tục nói: “Ti Lương Hồng là một gã Xung Hào Cấp pháp sư, hôm nay đã sống vượt qua năm trăm năm! Theo lý thuyết bình thường người phạm tuổi thọ là không cao hơn hai trăm năm, nhưng Ti Lương Hồng đại sư đem chính mình thành công chuyển thành rồi Huyết Yêu, cho nên tuổi thọ của nàng cũng dài vô cùng. cái này sống quá năm trăm năm lão yêu bà... Thực lực sâu không lường được, nàng tu hành chỗ ở trong Huyết Yêu Tháp trải rộng vô số nguy cơ, chính là vượt qua Phạm Sinh Mệnh cũng không nguyện xông vào.”

“Ti Gia, cũng là cả Thanh Hà Quận đệ nhất gia tộc! Thanh Hà Quận quận trưởng, quận thành thành vệ quân tướng quân, cùng với quận bên trong Nghi Thủy Thành, Phong Thành chờ một chút nhiều huyện thành thành chủ, cơ hồ thành đô là Ti Gia người đảm nhiệm! Các nơi nhiều chức vị quan trọng, cũng là Ti Gia người đảm nhiệm.”

“Cũng là nói, ở Thanh Hà Quận, Ti Gia chính là lấy thúng úp voi.” Ti An nói rất bình tĩnh.

Đồng Bá Tuyết Ứng giật mình: “Quận trưởng, tướng quân, nhiều thành chủ... Nhiều như vậy chức vị quan trọng đều người Ti gia đảm nhiệm?”

“Cả đế quốc vốn là như vậy.”

“Đây không phải là người phạm thế giới, là Siêu Phạm thế giới!” Ti An nói, “Ti Lương Hồng lão yêu bà mặc dù không phải là Siêu Phạm, nhưng xấp xỉ Siêu Phạm, cùng một chút có vượt qua Phạm Sinh Mệnh đại gia tộc quan hệ cũng vô cùng tốt, cho nên đạt được Thanh Hà Quận quản lý quyền to. Quyền lực tất cả đều ở Ti Gia tay, cho nên nói... Ti Gia nói người có tội, người không có tội cũng có tội! Ti Gia nói người không có tội, người có tội cũng không còn tội!”

Đồng Bá Tuyết Ứng có chút rung động: “Này, này...”

“Chẳng lẽ người quên rồi, cha mẹ người mặc dù là quý tộc, không cũng là bởi vì một đạo dụ lệnh, đã bị bắt đi rồi?” Ti An đại nhân nói.

Đồng Bá Tuyết Ứng sắc mặt khẽ biến thành hơi trầm.

“Vượt qua Phạm Sinh Mệnh có thể phát ra dụ lệnh! Ở trong phạm vi nhất định có thể vượt xa luật pháp!” Ti An đại nhân nói.

“Mặc Dương Gia Tộc có vượt qua Phạm Sinh Mệnh?” Đồng Bá Tuyết Ứng liền làm hỏi tới.

Cứu cha mẹ, là hẳn vẫn theo đuổi chuyện.

“Có một vị vượt qua Phạm Sinh Mệnh, bắt quá là Ngụy Siêu Phạm. kxs7. com” Ti An đại nhân nói, “Loại này Ngụy Siêu Phạm, thực lực ở vượt qua Phạm Sinh Mệnh trung là thấp nhất. Sợ rằng Ti Lương Hồng lão yêu bà, Hạng Bảng Vân kia kẻ điên, thực lực cũng cùng vị kia Mặc Dương Gia Tộc Siêu Phạm tương đối rồi.”

“Ngụy Siêu Phạm?” Đồng Bá Tuyết Ứng có chút nghi ngờ.

“Mặc Dương Gia Tộc truyền thừa vô cùng lâu, khai sáng gia tộc là một vị vô cùng lợi hại cường đại Siêu Phàm, bất quá vị kia Siêu Phàm sau khi chết, Mặc Dương Gia Tộc liền đòi bại rồi... May là nội tình đủ sâu, ở mấy chục năm trước, gia tộc của bọn họ một vị Xung Hào Kỵ Sĩ mượn một chút mưu lợi thủ đoạn dám tiến vào Siêu Phàm cảnh giới, bất quá đó là thấp nhất Siêu Phàm tầng thứ, một chút đứng đầu nhất Xung Hào Cấp, thậm chí có thể đánh bại bọn họ!”

Đông Bá Tuyết Ứng lập tức nghĩ tới.

Chính mình trong sách từng có qua xem cái vị kia thức tinh thái cổ huyết mạch ‘ Khâm Sài Kỵ Sĩ ’.

Vị kia Khâm Sài Kỵ Sĩ, ở Xung Hào Cấp, liền một búa chém chết quá vượt qua Phàm Sinh Mệnh! Xung Hào Cấp đánh bại Siêu Phàm, hoàn toàn là có thể có làm được.

Loại Khâm Sài Kỵ Sĩ trở thành Siêu Phàm sau, lại càng trong Siêu Phàm vô địch thủ, được tôn xưng là một cái thời đại kia ‘ mạnh nhất Siêu Phàm ’.

“Siêu Phàm chuyện, cách quá xa.” Ti An đại nhân cười nói, “Ta nghĩ nói cho ngươi, Xung Hào Cấp cường giả ngàn vạn đừng đắc tội, từng cái Xung Hào Cấp cũng có vô cùng thực lực đáng sợ! Mà Ti Lương Hồng, Hạng Bàng Vân lại càng Thanh Hà Quận đáng sợ nhất hai vị, hai người bọn họ vị chính là Thanh Hà Quận hai mảnh trời.”

“Ti Gia thâm căn cố đế.”

“Hạng Bàng Vân, còn lại là cực kỳ đáng sợ kinh khủng kẻ điên.” Ti An đại nhân nói.

“Kẻ điên?” Đông Bá Tuyết Ứng nghi ngờ.

“Ừ.” Ti An đại nhân nói, “Ồ Huyết Nhận Bàng cái này sát thủ trên bảng danh sách có rất ít công bố chân thật tên, mà Hạng Bàng Vân, chính là trong đó công bố chính mình tên một cái, hẳn cực kỳ thích giết chóc, bởi vì mỗi một lần cũng là nhận Huyết Nhận Tù Quán nhiệm vụ, cho nên bị giết người cũng không còn tội.”

“Huyết Nhận Tù Quán nhiệm vụ, giết người vô tội?” Đông Bá Tuyết Ứng buồn bực.

“Ngươi cũng có thể đi Huyết Nhận Tù Quán phát nhiệm vụ, bất quá nhiệm vụ tiền thưởng... Là Huyết Nhận Tù Quán định! Huyết Nhận Tù Quán có lấy đi tám phần, hai thành cho sát thủ.” Ti An đại nhân nói, “Huyết Nhận Tù Quán định tiền thưởng, có căn cứ bị treo giải thưởng mục tiêu tước vị, thực lực, bồi cảnh bao gồm nhiều phương diện tới xác định, giá tiền cũng sẽ rất cao.”

Ti An đại nhân hạ giọng: “Như vậy nói với ngươi, nói cho ngươi hay, Huyết Nhận Tù Quán ở này Vị Diện thế giới trong lịch sử đã tồn tại không biết bao nhiêu vạn năm, nó cùng Đại Địa Thần Điện, là xưa nhất hai cổ thế lực.”

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Cái thế giới này là có thần linh.

Mà ‘ Đại Địa Thần Điện ’ chính là cơ hồ từ cái thế giới này Vị Diện ra đời không bao lâu, tự ra hiện Thần Điện, nó lịch sử cùng này Vị Diện lịch sử cơ hồ tương đối. Cũng là hiện nay để quốc một người duy nhất nhận được thừa nhận Thần Điện! Những thứ khác nhất luật cũng là Tà Thần Ma Thần.

‘ Huyết Nhận Tù Quán ’, chẳng qua là làm bọn sát thủ phục vụ, giống như trước cổ xưa đã lâu.

Ti An đại nhân nói: “Hạng Bàng Vân là một đáng sợ kẻ điên, bất quá bình thường rất ít có thể gặp được đến hắn. Trừ phi có người ở Huyết Nhận Tù Quán treo giải thưởng cái mạng nhỏ của ngươi! Mà Ti Gia thì bất đồng... Ti Gia cơ hồ thăm thấu đến cả Thanh Hà Quận phương phương hai mặt, cho nên rất dễ dàng liền đụng phải Ti Gia người. Gặp phải Ti Gia người liền nhịn được điểm. Dù sao bọn họ tùy tiện tìm một người có là có thể bắt ngươi!”

“Trừ phi ngươi có Xung Hào Cấp thực lực, nhận được Thanh Đồng Lệnh!” Ti An đại nhân cười nói, “Vậy ngươi có quyền lực liền lớn hơn, Ti Gia cũng không quyền tùy tiện đối phó ngươi. Nếu như ngươi thành Siêu Phàm, Ti Gia đều được ở trước mặt ngươi nom nớp lo sợ... Điều kiện tiên quyết là bình thường Siêu Phàm, mà không phải Ngụy Siêu Phàm.”

“Thanh Đồng Lệnh quyền lực?” Đông Bá Tuyết Ứng tò mò.

“Đúng.”

“Đây chính là kế tiếp ta muốn nói chuyện, Hắc Thiết Lệnh chẳng những đại biểu thân phận của ngươi, còn đại biểu một chút đặc thù quyền lực.” Ti An đại nhân vừa nói vừa lộn tay, trong tay xuất hiện một quyển sách thật dày tịch cùng với một phần hồ sơ.

Ti An đại nhân đem hồ sơ đưa cho Đông Bá Tuyết Ứng: “Ta Hạ Tộc có thể đứng vững vàng ở cả đời này giới, cũng là bởi vì có vô số cường giả người trước ngã xuống, người sau tiến lên, cho nên ở thật lâu trước đây thật lâu, chúng ta Hạ Tộc một vị rất giỏi luyện kim đại sư liền định ra rồi quy củ! Dem rất nhiều muốn chảy máu chảy mồ hôi chuyện chia làm không đồng đẳng cấp nhiệm vụ, để cho các cường giả đi thi hành.”

“Thành công là quy tắc có thể nhận được công lao điểm.”

“Công lao điểm, có thể đổi lấy cơ hồ hết thảy muốn.”

Ti An đại nhân đem khác một quyển thật dày bộ sách đưa cho Đông Bá Tuyết Ứng. “Đây chính là đỏi bảo điển, cho tới một chút kim tệ tục vật, từ rất nhiều thần kỳ vật... Cho tới người muốn giết một gã Siêu Phàm, thậm chí làm cả đế quốc Hoàng Đế! Chỉ cần người cho cả Hạ Tộc lập xuống công lao khá lớn, công lao điểm đủ nhiều, cũng có thể đi làm Hoàng Đế.”

Đông Bá Tuyết Ứng ngây ngẩn cả người.

Loài người Hạ Tộc cái vị kia luyện kim đại sư định ra quy củ quá khí phách rồi! Công lao điểm đủ nhiều, gì cũng có thể thực hiện?

“Cứu cha mẹ ta đâu?” Đông Bá Tuyết Ứng không nhịn được nói.

“Công lao điểm đầy đủ, diệt Mặc Dương Gia Tộc cũng là một câu nói chuyện, chứ nói chi là cứu cha mẹ người rồi.” Ti An đại nhân lắc đầu cười nói, “Dĩ nhiên hết thấy cũng muốn công lao điểm! Liền xem người làm cho người ta loại, cho tộc quần rớt cuộc lập được bao nhiêu công lao! Những điều này là do nhiệm vụ cấp Hắc Thiết, phần thưởng công lao điểm cũng rất ít, bằng vào những công lao này điểm người muốn diệt Mặc Dương Gia Tộc? Cực khổ một vạn năm cũng không còn hi vọng.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn hồ sơ.

Phía trên có một mảnh dài hẹp nhiệm vụ.

Tỷ như giết chết một một đạo tặc, phần thưởng mười công lao điểm!

Tỷ như tiến vào Hủy Diệt Sơn Mạch tìm kiếm một di lưu đặc thù dây chuyền, phần thưởng năm mươi công lao điểm.

...

Ti An đại nhân nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, nói: “Này hắc thiết nhiệm vụ danh sách cùng đỏi bảo điển, mới là trọng yếu nhất... Người có thể nhìn kỹ nhìn, chỉ cần người đạt được công lao điểm vượt qua một ngàn điểm, đem sẽ tự động được miễn phần lớn luật pháp, chỉ có một chút đế quốc Thiết luật không cách nào làm trái với. Dù sao cho dù là vượt qua Phàm Sinh Mệnh, có thể vượt qua phần lớn luật pháp, nhưng bộ phận Thiết luật... Bọn họ cũng không cách nào làm trái với.”

“Một ngàn điểm?” Đông Bá Tuyết Ứng im lặng.

Giết Cái Bân loại này tăng thứ chuyện, bình thường cũng là mười công lao điểm.

Đi Hủy Diệt Sơn Mạch tìm kiếm mất đi bảo vật, vừa nguy hiểm, hao phí thời gian vừa dài, kết quả còn không nhất định có thể thành. Mới năm mươi công lao điểm

Muốn thấu một ngàn, sao mà khó khăn?

“Nhiệm vụ cấp Hắc Thiết phần thưởng, bình thường cũng là mười đến một trăm công lao điểm trong lúc.” Ti An đại nhân cười nói, “Thanh Đồng Cấp nhiệm vụ, thấp nhất cũng là một ngàn công lao điểm.”

“Ta muốn hỏi hỏi, ta như thế nào mới có thể cứu về cha mẹ ta?” Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

“Đỏi bảo điển bên trong có thật nhiều biện pháp.” Ti An đại nhân nói, “Bất quá được tìm được một cái hao phí công lao điểm ít nhất phương pháp, như vậy, ta sẽ lập tức xuyên thấu qua chúng ta Long Sơn Lâu mạng lưới tình báo, tra rõ ràng cha mẹ người hôm nay tình huống. Căn cứ cha mẹ người vị trí tình huống... Tìm ra cứu về biện pháp của bọn hắn.”

Đông Bá Tuyết Ứng khó nén kích động: “Tốt, phiền toái Ti An đại nhân rồi, kính xin vội vàng tra, tra rõ ràng phụ thân ta mẫu thân hôm nay rốt cuộc như thế nào?”

“Giao cho ta, bởi vì Mặc Dương Gia Tộc là ở Đông Vực hành tinh, cho nên cần nhiều hao phí chút thời gian, đoán chừng chừng một tháng, có tra rõ ràng cha mẹ người hôm nay tình huống. Đến lúc đó ta sẽ giúp người tìm ra tương đối mà nói dễ dàng nhất cứu ra phương pháp.” Ti An đại nhân nói.

“Phiền toái.” Đông Bá Tuyết Ứng tim đập đều có chút mau.

Phụ thân, mẫu thân, các người hiện tại hoàn hảo sao?

“Tốt, ta đây liền cáo từ rồi.” Ti An đại nhân đứng dậy, “Từ cái tháng, ta Long Sơn Lâu mọi người có đưa lên một phần Đế Quốc Báo Chí cùng với một phần nhiệm vụ danh sách, người có thể tùy thời nhận nhiệm vụ, cho chúng ta cả nhân loại Hạ Tộc lập nhiều công lao.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 3: Quá khứ của cha mẹ

Quyển 2: Tư gia quận Thanh Hà

Đồng Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng, Đồng Tam cũng đứng ở tòa thành cửa, đưa mắt nhìn Long Sơn Lâu người rời đi. (.)

Ngay sau đó bọn họ xoay người bắt đầu hướng phía trong tòa thành đi.

“Tông thúc, Đồng thúc.” Đồng Bá Tuyết Ứng dò dưới chân tuyết động kéo kệt kệt vang, nhẹ nói nói, “Này Hắc Thiết Lệnh ta cũng nhận được, phụ thân cùng mẫu thân năm đó chuyện, cũng nên nói cho ta biết sao.”

Tông Lăng, Đồng Tam nhìn nhau một cái.

“Vậy thì người Đồng thúc nói cho người biết sao, hấn vẫn đi theo mẹ của người, biết đến hơn cận kề.” Tông Lăng nói, “Ta cũng chỉ là nghe mẹ của người nói mà thôi.”

“Tuyết Ứng.” Đồng Tam nhìn đầy trời tuyết bay, “Ta vốn là cuộc sống ở một cái vắng vẻ Sur Nhân tiểu trong bộ lạc, chẳng qua là có một ngày, chúng ta Bộ Lạc bị theo dõi, một chi thương đội cường đại muốn đem chúng ta cũng bắt được, phản kháng cơ hồ cũng bị giết! Bị bắt chặt sau, chúng ta bị ấn lên rồi ‘Bạn Phi’ đặc tội tên, cũng trở thành đầy tớ!”

“Bạn Phi?” Đồng Bá Tuyết Ứng kinh hãi.

Đế quốc đầy tớ đã rất ít rồi.

Chỉ có phạm phải tội lớn, tỷ như bình dân giết quý tộc, hay hoặc là trực tiếp làm phản! Phản bội cả đế quốc! Tóm lại phạm phải ngập trời tội lớn mới có thể thành làm đầy tớ.

“Đừng kinh ngạc, đế quốc thành lập đến nay hơn chín nghìn năm, đã sớm mục không chịu nổi. Hơn nữa nhiều đứng đầu cường giả gia tộc thế lực cảm giữ, một chút xám xịt chuyện còn nhiều mà, chỉ cần không lay động tại ngoài sáng thượng, người nào cũng sẽ không làm chuyện. Huống chi giống chúng ta loại này nhục tiểu Sur Nhân Bộ Lạc, không có chứng cứ, người nào cho chúng ta ra mặt?” Đồng Tam cười lạnh.

“Ta thành đầy tớ, bị buôn bán, bị bán được rồi Mặc Dương Gia Tộc!”

“Mặc Dương Gia Tộc là Đông Vực hành tinh một cái phi thường cường đại gia tộc, Đông Vực hành tinh Đặc Vũ Quận, đã bị Mặc Dương Gia Tộc hoàn toàn nắm trong tay! Hơn nữa loại này nắm trong tay đã vượt qua ngàn năm. (..)” Sur Nhân Đồng Tam nói, “Chúng ta những thứ kia đầy tớ bị tùy ý nổi lên tên, Đồng Đại, Đồng Nhị, Đồng Tam, Đồng Tứ, Đồng Ngũ... Ta chính là trong đó Đồng Tam.”

“Mặc Dương Gia Tộc đại thiếu gia các đại tiểu thư tới chọn lựa, ta lại đụng phải mẫu thân của người.” Sur Nhân Đồng Tam trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, “Mẹ của người ban đầu còn nhỏ, cũng là mười ba tuổi sao, so sánh với người bây giờ còn nhỏ.”

Đồng Bá Tuyết Ứng yên lặng ở bên cạnh nghe.

“Chủ nhân không buồn không lo...”

“Mỗi ngày vui vẻ chơi, đối với người nào cũng không tâm cơ, đối với ta tên đầy tớ này cũng không có một tia xem thường, thậm chí ta bị Mặc Dương Gia Tộc những khác thiếu gia thủ hạ chính là người đã thương, chủ nhân cũng cấp khóc, còn tức giận cho ta ra mặt.”

Sur Nhân Đồng Tam ngẩng đầu nhìn bầu trời bông tuyết, “Những điều này là do chút ít vụn vặt chuyện nhỏ, ta vốn tưởng rằng cả đời có thể liền cuộc sống ở Mặc Dương Gia Tộc, nhưng ai có thể tưởng đến, chủ nhân hai mươi bốn tuổi năm ấy, Mặc Dương Gia Tộc cho chủ nhân mạnh mẽ an bài một môn hôn sự, hôn sự phương kia là một gã đã một trăm năm mươi hai tuổi lão gia này.”

“Một trăm năm mươi hai tuổi?” Đồng Bá Tuyết Ứng tròn mắt.

Mẫu thân ban đầu mới hai mươi ra mặt, phương kia một trăm năm mươi hai tuổi?

Nói đùa gì vậy?

“Nghe nói gia tộc kia so sánh với Mặc Dương Gia Tộc cường đại hơn, là Đông Vực hành tinh xếp hạng tiền tam đại gia tộc, Mặc Dương Gia Tộc da mặt dày đưa lên dòng chính trẻ tuổi cô gái đi đám hỏi.” Sur Nhân Đồng Tam nói, “Chủ nhân nàng từ nhỏ đến lớn cũng chưa có được quá lớn uy khuất, đột nhiên đối mặt chuyện như vậy nơi nào thừa nhận được? Nàng thừa dịp một lần đi ra ngoài đáp thanh cơ hội, nhanh chóng liền trốn thoát.”

“Thoát đi rồi Đặc Vũ Quận, thậm chí thoát đi rồi Đông Vực hành tinh! Trải qua khá dài đường, đi tới An Dương hành tinh”

“Ta đi theo chủ nhân, cho nên lại bắt đầu mạo hiểm kiếp sống. Rất nhanh làm quen Tông Lăng, làm quen phụ thân người Đồng Bá Liệt.”

“Ha ha...”

“Ban đầu kia đoạn mạo hiểm năm tháng, thật sự rất đặc sắc a, ở trong sinh tử xông xáo, chúng ta lẫn nhau đều muốn sinh tử giao phó đồng đội, này sinh tử hữu tình chính là chỗ này sao kết lại. Thậm chí mẹ của ngươi sau lại lo lắng phụ thân ngươi bọn họ bị liên lụy, liền nói ra lai lịch của mình.” Sư Nhân Đồng Tam nói.

Bên cạnh Tông Lăng cũng gật đầu: “Chúng ta là sau lại, nghe mẹ của ngươi nói mới biết Mặc Dương Gia Tộc chuyện! Chúng ta lẫn nhau, liền làm sinh tử đều không để ý, còn có thể sợ Mặc Dương Gia Tộc? Ha ha, đương nhiên là như cũ ở chung một chỗ xông xáo.”

“Sau lại phụ thân ngươi cùng chủ nhân ở cùng một chỗ.” Sư Nhân Đồng Tam cười nói, “Thậm chí mang thai có ngươi, này mới quyết định dừng lại mạo hiểm, tìm một chỗ định cư, liền đi tới phụ thân ngươi quê quán —— Thanh Hà Quận!”

“Đón chuyện kế tiếp ngươi cũng biết, chúng ta ở nơi này Thanh Hà Quận an tĩnh ngày người tám năm, kia Mặc Dương Gia Tộc hãy tìm tới, mang đi cha mẹ ngươi.”

Đồng Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gõ đầu.

Nguyên lai hết thấy là như vậy...

Đại gia tộc mạnh mẽ an bài hôn nhân cũng thì thôi, nhưng thế nhưng an bài cho một cái một trăm năm mười hai tuổi lão gia này? Phải biết cho dù Xung Hào Cấp cường giả, có thể hai trăm tuổi cũng đã rất già rồi, bình thường cũng là 170-180 tuổi liền dần dần già nua chết.

“Mặc Dương Gia Tộc chính là quá ngàn năm cổ xưa gia tộc, gia tộc tộc quy sâm nghiêm.” Sư Nhân Đồng Tam nói, “Mẹ của ngươi dám chạy trốn, chính là vi phạm tộc quy, Mặc Dương Gia Tộc tự nhiên sẽ nghiêm trị.”

“Ta liền không hiểu.” Tông Lăng chê cười, “Nhưng thứ này đại gia tộc, để cho tộc nhân như vậy hy sinh, không cảm thấy mất thể diện xấu hổ sao? Hay hoặc là này loại đại gia tộc chân chính bên trong tộc cầm quyền đám lão già này, căn bản không cần trẻ tuổi đệ tử?”

“Tông Lăng, Mặc Dương Gia Tộc truyền thừa quá ngàn năm, tộc nhân số lượng bức nào hơn? Đó là tính bằng đơn vị hàng nghìn! Hy sinh một hai tiểu bối coi là cái gì.” Sư Nhân Đồng Tam nói.

“Hừ.”

Đồng Bá Tuyết Ứng lạnh lùng nói, “Nếu như đủ cường đại, căn bản không cần để cho gia tộc trẻ tuổi hậu bối đi gả cho một cái cũng hơn một trăm tuổi lão gia này! Nếu như gia tộc thật đồ nát rồi, vậy thì đồ nát sao, dùng loại này ác tâm uốn nghiêm mật đám hỏi tới củng cố gia tộc địa vị, ác tâm!”

Cũng không phải là đứng ở mẫu thân bên này, mà là Đồng Bá Tuyết Ứng đúng là là ý nghĩ như vậy.

Cường đại, chỉ có người khác tới dụ dỗ ngươi.

Yếu đi, vậy thì thuận theo tự nhiên đồ nát sao! Vốn là không có vĩnh viễn trường thịnh không suy gia tộc.

“Mặc Dương Gia Tộc, thậm chí cũng phát ra dụ lệnh bắt cha mẹ ngươi, bây giờ có thể làm sao cứu?” Đồng Tam lắc đầu.

“Ngươi cùng Long Sơn Lâu tiếp xúc qua, có biện pháp không?” Tông Lăng còn lại là hỏi, Đồng Tam cũng nhìn về phía Đồng Bá Tuyết Ứng.

“Bây giờ còn không chuẩn xác thực tin tức, chờ một tháng nữa sao.” Đồng Bá Tuyết Ứng nói.

Dựa theo gia tộc thực lực phán đoán.

Cả đế quốc, tổng cộng mười chín tòa hành tỉnh, bao gồm lục địa hành tỉnh cùng đại dương hành tỉnh.

Giống như An Dương hành tỉnh đệ nhất cường giả ‘ Trường Phong Kỵ Sĩ ’ Trì Khâu Bạch chỗ ở gia tộc, đó là An Dương hành tỉnh đệ nhất gia tộc! Thế lực cơ hồ có thể ảnh hưởng cả hành tỉnh, đây mới là cả thù đồ đế quốc được cho nhất lưu gia tộc.

Giống như Thanh Hà Quận Tì Gia! Giống như Đông Vực hành tỉnh Đặc Vũ Quận ‘ Mặc Dương Gia Tộc ’, cũng là nắm trong tay một quận gia tộc. Tì Gia mạnh nhất ‘ Tì Lương Hồng ’ là một vị thân thể chuyển thành Huyết Yêu Xung Hào Cấp đại sư, Mặc Dương Gia Tộc mạnh nhất là một gã Ngụy Siêu Phàm! Loại này nắm trong tay một quận ở cả đế quốc chỉ có thể coi là là nhị lưu gia tộc.

“Ta hiện tại dấu khí, mới là Địa Giai Kỵ Sĩ cấp. Bằng vào thái cổ huyết mạch lực lượng cùng với thương thuật, liền có sánh ngang Ngân Nguyệt Kỵ Sĩ thực lực.” Đồng Bá Tuyết Ứng thầm nghĩ, “Trương lai, ta hoàn toàn có thể đủ vượt xa Tì Lương Hồng, vượt xa kia Ngụy Siêu Phàm!”

Giống như thức tỉnh thái cổ huyết mạch Khâm Sài Kỵ Sĩ, nhưng là một bữa chém chết quá Siêu Phàm Sinh Mệnh.

Đây mới là chính mình phải làm đến.

Mình nếu là có bức này thực lực? Sợ rằng không cần mình mở miệng, Mặc Dương Gia Tộc sẽ biết điều một chút cúi đầu đem cha mẹ đưa trở lại sao.

“Cũng không biết phụ thân mẫu thân hiện tại đến đây như thế nào.” Đồng Bá Tuyết Ứng cũng lo lắng, hần rất lo lắng cha mẹ tình trạng gần đây, lo lắng cha mẹ ra một chút biến cố, nếu quả thật đã xảy ra chuyện gì, Đồng Bá Tuyết Ứng nghĩ cũng không dám suy nghĩ nhiều, chỉ biết là... Hần nhất định sẽ làm

cho Mặc Dương Gia Tộc hối hận!!!

“Chờ một tháng nữa, Long Sơn Lô bên kia liền có tin tức.” Đông Bá Tuyết Ứng chỉ có thể ngăn chặn lo lắng tâm tình.

...

Thời gian ngày từng ngày đi qua.

Ở nửa tháng sau, đệ đệ Lão sư ‘Bạch Nguyên Chi’ đại sư thế nhưng đi tới Tuyết Thạch Thành Bảo.

“Đại sư, sao ngươi lại tới đây, có việc cứ việc làm cho người ta truyền lời cũng đủ.” Đông Bá Tuyết Ứng tự mình ở tòa thành cửa nghênh đón.

“Ha ha, nguyên lai Ngân Nguyệt Lang Vương quả thật là lĩnh chủ người giết chết, ta lúc trước liền hoài nghi, hiện tại cả Nghi Thủy Thành cơ hồ cũng truyền khắp, Loan Dao Minh bởi vì trông mà thêm người Ngân Nguyệt Lang Vương đa lông, cuối cùng bị người một cây trường thương tiêu diệt, hiện tại cũng nói, ngươi là chúng ta Nghi Thủy Thành đệ nhất cao thủ!” Một bộ áo bào trắng lão giả ‘Bạch Nguyên Chi’ cười nói, phía sau hắn một đám các đệ tử thì đều tốt kỳ khăn trương nhìn hướng Đông Bá Tuyết Ứng.

Nhật Nguyệt Phá Ngọc Phủ

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 4: Bỏ lân nhi cư

“Ha ha, thì ra Ngân Nguyệt Lang Vương quả thật là lĩnh chủ người giết, ta lúc trước đã hoài nghi, hiện tại toàn bộ Nghi Thủy thành hầu như đều truyền bá, Loan Dao minh bởi vì thêm da lông Ngân Nguyệt Lang Vương của người, cuối cùng bị người một thanh trường thương tiêu diệt. Hiện tại đều nói, ngươi là cao thủ số một Nghi Thủy thành chúng ta!” Lão giả ‘Bạch Nguyên Chi’ mặc một bộ áo bào trắng cười nói, một đám đệ tử phía sau lão thì đều tò mò khăn trương nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ứng.

“Ha ha, đại pháp sư quá khen rồi, mời vào, chúng ta ngồi xuống tán gẫu thêm.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

“Được.”

Bạch Nguyên Chi không dám đem Đông Bá Tuyết Ứng coi là một thiếu niên dễ đối đãi chút nào, bởi vì trẻ tuổi như thế đã có thể chém giết Ngân Nguyệt Lang Vương có bảy sói bảo hộ, được công nhận là cao thủ số một Nghi Thủy thành! Chờ qua mấy năm nữa... Hoàn toàn có thể bước vào cấp Xung Hào, trở thành nhân vật phong vân toàn bộ quận Thanh Hà, dặm chân một cái, toàn bộ quận Thanh Hà cũng phải chấn động.

Hơn nữa đều nói ‘Đông Bá Tuyết Ứng’ này luyện thương nhập ma...

Ở trong rất nhiều truyện ký chuyện xưa Siêu Phàm, có một số kẻ điên điên khùng khùng si mê vẽ tranh hoặc là chế tạo binh khí, hoặc là mỗi ngày nhìn bầu trời ngắm người... Bỗng một ngày tỉnh ngộ, bước vào Siêu Phàm!

“Từ nhỏ đã điên như vậy, hơn nữa hiện tại đã mạnh như vậy, tương lai hoàn toàn có thể bước vào cấp Xung Hào. Nói không chừng khi nào đó bước vào Siêu Phàm!” Bạch Nguyên Chi thầm nghĩ, đương nhiên cũng chỉ là lão tùy ý nghĩ một chỗ, các loại hạng người điên cuồng cảm ngộ thiên địa, cuối cùng thật sự có thể thành Siêu Phàm quá ít quá ít.

Hai người sống vai mà đi.

Sau khi vào phòng khách, chia ra ngồi xuống. Tông Lăng, Đồng Tam cũng ở một bên tiếp khách.

“Nghe bên ngoài truyền tin tức, ta bây giờ còn rung động, hai ba chiêu đã giết Cái Bân hung danh vang dội kia! Giết toàn bộ Loan Dao minh cũng sụp đổ, Bạch Nguyên Chi ta lớn tuổi như vậy, giống lĩnh chủ còn trẻ như thế lại lợi hại như thế, cũng chỉ từng nghe nói thiên chi kiêu tử của một số đại gia tộc... Tận mắt, lại là lần đầu tiên nhìn thấy.” Bạch Nguyên Chi cười thầm.

“Đại pháp sư hôm nay đến, sẽ không là chuyên môn khen ta chứ?” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Các đại gia tộc đó dùng lượng lớn tài nguyên bồi dưỡng ra thiên chi kiêu tử, hắn cũng không thêm đề ý, hắn cũng không kiêu ngạo tự đắc cỡ nào, bởi vì mục tiêu của hắn luôn là Siêu Phàm! Cùng Siêu Phàm xuất sắc trong truyện ký chuyện xưa ghi lại mà nói, mình vẫn rất bình thường.

“Ha ha ha, ta hôm nay đến đây, thật là có việc cầu lĩnh chủ.” Bạch Nguyên Chi nói.

“Đại pháp sư mời nói, có thể hỗ trợ, ta tự nhiên sẽ dốc hết toàn lực.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Là như vậy, phủ đệ của ta ở trong thành Nghi Thủy thường xuyên có một số quý tộc đi quấy rầy, ta không chịu nổi quấy nhiễu!” Bạch Nguyên Chi thở dài nói, “Hơn nữa còn có một số pháp sư khác có hứng thú đối với một số nghiên cứu của ta, cho nên cũng thường xuyên có một số tiểu tặc muốn trộm một ít thành quả của ta, bởi vì được lĩnh chủ ngời cho trái tim Ngân Nguyệt, nghiên cứu của ta rất cuộc có thu hoạch lớn! Ta cũng sợ có rất nhiều phiền toái nhỏ, cho nên tính chuyển nhà, dọn khỏi Nghi Thủy thành.”

“Dọn khỏi Nghi Thủy thành?” Đông Bá Tuyết Ứng sững sờ, “Vậy đại pháp sư đã chọn được chỗ muốn ở chưa?”

Đệ đệ mình là muốn đi bá sư học tập.

“Ha ha, đây không đến câu lĩnh chủ sao? Ta muốn ở trên Tuyết Thạch sơn này của lĩnh chủ ngời chọn một chỗ, xây dựng một tiểu lâu ở lại.” Bạch Nguyên Chi cười nói, “Lĩnh chủ ngời nơi này... vừa yên tĩnh, hơn nữa vừa là ở đỉnh núi, trên sơn đạo là một người giữ ải vạn người khó qua, cũng có nhiều tầng trạm gác, một số tiểu tặc muốn tiến vào cũng khó. Về phần các quý tộc? Không ngại cực khổ chạy mấy trăm dặm đường tới chỗ ta sẽ ít hơn.”

“Chỉ là quấy rầy lĩnh chủ, có chút hổ thẹn.” Bạch Nguyên Chi nói.

Đông Bá Tuyết Ứng và Tông Lăng bên cạnh nhìn nhau.

Hai người đều hiểu suy nghĩ của nhau.

“Ha ha, ta cầu còn không được, Tuyết Ứng lĩnh ta cũng có một vị đại pháp sư tọa trấn, là phúc của Tuyết Ứng lĩnh ta.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Tuyết Thạch sơn có rất nhiều đỉnh núi, chỗ trống còn nhiều, pháp sư ngời tùy tiện chọn một chỗ là được.”

Bạch Nguyên Chi lộ ra vẻ mặt vui mừng, lão biết sự tình nắm chắc tương đối lớn, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng đồng ý lão vẫn rất cao hứng: “Ta liền mặt dày ở đỉnh núi khác bên cạnh tùy tiện chọn một cái.”

“Việc nhỏ, đại pháp sư lúc nào cũng có thể bắt đầu xây dựng, nếu cần ta hỗ trợ, cứ việc mở miệng.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Xây dựng một tòa tiểu lâu rất dễ dàng, trong hàng đệ tử của ta có một số am hiểu đại địa pháp thuật.” Bạch Nguyên Chi mỉm cười.

Xây dựng thành bảo, xây dựng thành trì hùng vĩ.

Nếu dựa vào phạm nhân đục đá lớn chuyển đến khó cỡ nào? Mà am hiểu pháp thuật loại đại địa... Một cái pháp thuật lợi hại, đại địa tự nhiên nứt ra, vô số tảng đá ngưng tụ mà sinh, tốc độ xây dựng cũng sẽ nhanh hơn nhiều. Như ‘Tuyết Thạch thành bảo’ nhà Đông Bá Tuyết Ứng lúc trước chính là mời pháp sư khác đến xây dựng, mẫu thân tuy là thiên giai pháp sư, nhưng không sở trường pháp thuật loại đại địa.

...

Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng đều đứng ở trước lan can nhìn xa xa.

Ánh mắt lướt qua tường thành thành bảo, nhìn thấy đại khái một ngôi lầu đá trên một đỉnh núi ngoài vài dặm đang nhanh chóng xây dựng hình thành, ở dưới pháp thuật, bùn đất nhám thạch chung quanh nhanh chóng hình thành từng tảng đá lớn bằng phẳng, tảng đá bay lên, bắt đầu xây dựng... Hơn nữa trên tường còn có thủy quang, hỏa điểm lưu quang xuất hiện, bức tường trở nên bóng loáng một thể.

Đại pháp sư Bạch Nguyên Chi còn bắt đầu điêu khắc một ít pháp trận ở trên vách tường chung quanh.

“Tuyết Ứng, Bạch Nguyên Chi này đến chỗ chúng ta, sẽ không mang đến phiền toái gì chứ?” Tông Lăng có chút lo lắng.

“Yên tâm đi, Bạch Nguyên Chi này cũng ở lại Nghi Thủy thành nhiều năm như vậy, cũng chưa xuất hiện rắc rối gì. Đến chỗ chúng ta, cũng sẽ không có phiền toái gì.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Cho dù có phiền toái, cũng sẽ không quá mạnh mẽ. Nếu là cường giả thực lực cấp Xung Hào đến gây rắc rối, lão đến chỗ chúng ta cũng vô dụng. Mà chỉ cần không phải cường giả cấp Xung Hào, thì không đáng lo!”

Tông Lăng gật đầu.

Tâm tình Đông Bá Tuyết Ứng giờ phút này là vô cùng tốt, bởi vì đại pháp sư ở đây, như vậy Thanh Thạch bá sư học pháp thuật cũng không cần rời khỏi mình.

Tuyết Thạch sơn có nhiều đỉnh núi.

Trên đỉnh núi cao nhất là Tuyết Thạch thành bảo, một đỉnh núi cách vài dặm là pháp sư lâu! Mà ở một chỗ khác cách pháp sư lâu ước chừng năm dặm, trên một đỉnh núi yên tĩnh cách thành bảo cũng hơn ba dặm giữa Tuyết Thạch sơn, cũng mới xây dựng một tòa trúc lâu!

Trúc lâu, là Đông Bá Tuyết Ứng tự mình làm ra, làm một đại sư cao thủ khổng chế viên mãn đối với lực lượng, trúc lâu xây dựng rất đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 5-1: Khổng Du Nguyệt (1)

“Từ hôm nay trở đi, đại đa số thời gian ta sẽ ở trúc lâu phía sau núi.” Đông Bá Tuyết Ứng nói với Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch ở bên cạnh, “Chuyện lãnh địa phiên Tông thúc, nếu thực có cái gì tương đối quan trọng, thật sự cần con ra mặt, hãy tới tìm con.”

“Được.” Tông Lăng gật đầu.

“Ca ca, ca về sau sẽ ở trúc lâu, không cảm thấy rất nhàm chán sao?” Thanh Thạch nhin không được nói.

“Ha ha... Không nhàm chán.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, đây là ý tưởng hấn sau khi đạt tới cảnh giới thương pháp đại sư liền có.

Hấn sau khi thương pháp cảnh giới cao, thần mà mình chi, cảm ứng đối với thiên địa tự nhiên càng thêm sâu sắc.

Cỏ nhỏ sinh trường, đại địa núi đá dày nặng, gió linh động, lá cây bay... Tất cả đều khiến hấn cảm thấy kinh diễm, hấn quá khứ nhiều năm như vậy cũng chưa phát hiện, thì ra thiên địa tự nhiên là đẹp như vậy! Đối với hấn mà nói, ở trúc lâu yên tĩnh, ngược lại là một loại hưởng thụ.

Tu luyện thương pháp...

Có con đường khác nhau.

Giống một số quân nhân, cơ sở thật ra rất bình thường, bọn họ ở trong sinh tử tu luyện, phát hiện rất nhiều chỗ thiếu hụt trong thương pháp của mình, sau đó không ngừng cải thiện, dần dần hoàn mỹ, đạt tới nhân thương hợp nhất, thậm chí thương pháp đại sư. Cuối cùng vẫn phải đi lên con đường lấy ‘Thiên địa tự nhiên làm thầy’.

Đông Bá Tuyết Ứng khác.

Hấn không quá thích ở giữa sinh tử áp bức bản thân, mà là ở trong tu luyện tầm thường lần lượt cân nhắc, phát hiện khuyết điểm của mình, sau đó hoàn thiện. Loại cơ sở vô cùng vững chắc này... Là dựa vào tu hành vô cùng khoa trương điên cuồng mới có thể hoàn thành. Điều này làm cơ sở thương pháp của hấn vô cùng vững chắc, tự nhiên mà vậy bước vào nhân thương hợp nhất, ở một trận chiến cùng Âm Ảnh Báo sinh tử chỉ thoáng bức bách, liền đạt tới cảnh giới thương pháp đại sư.

Thật ra cho dù không có sinh tử bức bách, qua một hai năm nữa hấn cũng sẽ tự nhiên mà vậy đột phá.

Đông Bá Tuyết Ứng càng có khuynh hướng loại hậu tích bạc phát này hơn, mà không phải lần lượt mạo hiểm giữa sinh tử.

“Ca ca, vậy đệ thường xuyên tới tìm ca, không có việc gì chứ?” Thanh Thạch nói.

“Ha ha, lúc nào cũng được, không có việc gì ta còn đi tìm đệ.” Đông Bá Tuyết Ứng cười trêu chọc.

Tông Lăng nhìn Đông Bá Tuyết Ứng mặc đồ đen đứng ở nơi đó, thì âm thầm cảm khái.

Lấy thiên địa tự nhiên làm thầy?

Nói thì dễ, nhưng cảnh giới không tới, căn bản ngay cả biên giới cũng sờ không tới.

...

Từ đó, Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu cuộc sống thường ở trúc lâu yên tĩnh sau Tuyết Thạch sơn, bắt đầu tự mình gánh nước chè cùi, nhóm lửa nấu cơm, uống chút nước suối, ở bên suối núi khoanh chân yên lặng suy nghĩ, ở trong rừng trúc luyện thương pháp.

Tin tức Bạch Nguyên Chi đại pháp sư ở Tuyết Thạch sơn, rất nhanh đã truyền ra ở Nghi Thủy cảnh nội.

Tuyết Thạch sơn, trên sơn đạo.

“Đứng lại.” Trên sơn đạo bố trí trạm gác, Tuyết Thạch thành bảo cũng không phải ai cũng có thể đi. Một đám binh sĩ nhìn một số nam nữ trẻ tuổi tới trước trạm gác. Những nam nữ trẻ tuổi này ăn mặc mộc mạc, khí chất cũng bình thường, nhìn qua chỉ là bình dân bình thường.

“Làm gì?” Một binh sĩ quát.

“Các vị đại ca.” Nữ tử trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp chút liền nói, “Chúng ta nghe danh đại pháp sư ở trên Tuyết Thạch sơn, cho nên muốn yêu cầu gặp đại pháp sư, hy vọng có thể bái ở môn hạ đại pháp sư.”

“Đứng vậy, các vị đại ca, dàn xếp một chút, để chúng ta đi gặp đại pháp sư đi.” Những người trẻ tuổi kia liên tục nói.

Bọn họ đều rất trẻ tuổi, cũng tràn ngập khát vọng về tương lai!

Pháp sư, địa vị cao bao nhiêu? Bọn họ cũng rất muốn thành pháp sư.

“Hừ hừ.” Đội trưởng phụ trách trạm gác này, một gã trung niên gầy yếu cười nhạo nói, “Mấy tiểu gia hỏa, ta hỏi các ngươi, các ngươi có thiên phú pháp sư không?”

“Không biết.”

“Đại pháp sư gặp chúng ta rồi, sẽ biết chúng ta có thiên phú hay không.”

Những nam nữ này đều vội nói.

“Nói đùa!” Người trung niên gầy yếu cười nhạo, “Thời gian của đại pháp sư quý báu cỡ nào? Làm sao dễ dàng gặp các ngươi, hơn nữa các ngươi ngay cả mình có thiên phú pháp sư hay không cũng không biết đã tới đây? Các ngươi cho rằng đại pháp sư sẽ xem xét lần lượt cho các ngươi?”

“Nói không chừng trong chúng ta có người thiên phú rất cao, rất được đại pháp sư yêu thích thì sao.” Lập tức có cô gái nói.

“Được rồi, được rồi.” Binh sĩ trung niên này lắc đầu nói, “Đi đi, những ngày qua, ta đã gặp không biết bao nhiêu người trẻ tuổi thích mơ mộng như các ngươi! Người trẻ tuổi, phải nhìn rõ thực tế! Đại thúc ta của các ngươi năm đó vì học đấu khí, chuyên môn gia nhập quân đội trải qua mấy phen sinh tử! Ngươi cho rằng các ngươi là ai, đại pháp sư sẽ thu các ngươi làm đồ đệ?”

“Nói thật cho các ngươi biết, đại pháp sư đã sớm hạ lệnh, không gặp bất cứ khách nào! Ngay cả quý tộc cũng không gặp, càng đừng nói các ngươi.” Binh sĩ trung niên nói.

“A.”

Những người trẻ tuổi này nhìn nhau, đều bất đắc dĩ.

Các binh sĩ phụ trách trông coi này trung với chức trách, căn bản không để bọn họ đi vào, bọn họ xin như thế nào cũng vô dụng.

Qua không bao lâu.

Một chiếc xe ngựa chạy vội đến, phía sau xe ngựa còn một đoàn kỵ binh đi theo, xe ngựa hoa mỹ, mớ hồ được khảm pháp trận, mặc dù xe ngựa chạy nhanh hơn nữa, thùng xe cũng vô cùng vững vàng.

“Dừng lại.” Tuyệt Ứng linh các binh sĩ như trước quát.

“Chúng ta là Vân Thủy linh Tào gia, chủ nhân nhà chúng ta muốn bái phỏng linh chủ nhà các ngươi.” Xa phu đánh xe ngựa mở miệng nói.

“Vân Thủy linh Tào gia?”

Các binh sĩ nhìn nhau.

Đại gia tộc trong thành Nghi Thủy không nhiều, Vân Thủy linh Tào gia miễn cưỡng cũng có thể xếp mười hạng đầu, Tuyệt Ứng linh lúc đầu thực lực yếu kém, Tào gia còn yếu hơn một bậc! Hiện nay Đông Bá Tuyệt Ứng được coi là cao thủ số một toàn bộ Nghi Thủy thành, chênh lệch của Tào gia và Đông Bá gia tộc liền lớn hơn nữa.

“Binh sĩ lên núi không thể vượt qua mười vị.” Người trung niên gầy yếu đội trưởng binh sĩ nói, “Đây là linh chủ hạ đạt mệnh lệnh, mong thông cảm.”

“Cái này...” Xa phu có chút do dự.

“Được, lão Phan, năm người các ngươi theo ta lên núi, người khác ở lại nơi này.” Trong thùng xe truyền ra thanh âm.

“Vâng.”

Năm tên kỵ sĩ cường đại rõ ràng khí thế bất phàm phía sau đi theo xe ngựa, qua trạm gác lên núi.

“Chúng ta cũng đi bái phỏng linh chủ đại nhân, để chúng ta lên núi đi.” Các nam nữ trẻ tuổi bên cạnh vẫn không cam lòng đợi, lập tức có nữ tử cao giọng nói.

“Hừ hừ, bái phỏng linh chủ của chúng ta? Đại pháp sư không gặp các ngươi, linh chủ chúng ta sẽ gặp các ngươi?” Người trung niên gầy yếu lắc đầu cười nhạo, “Được rồi, vẫn là từ bỏ hy vọng đi.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 5-2: Khổng Du Nguyệt (2)

Ở trong khoảng thời gian đón năm mới, Tuyết Thạch thành bảo náo nhiệt trước nay chưa từng có.

Một ít bình dân muốn thử vận khí mà thôi, Nghi Thủy cảnh nội cũng có không ít quý tộc đến bãi phóng, bởi vì đại pháp sư không gặp khách, bọn họ liền bãi kiến Đông Bá Tuyết Ứng! Muốn mời Đông Bá Tuyết Ứng hỗ trợ, để đại pháp sư thu ký danh đệ tử. Bọn họ cảm thấy... Đại pháp sư đã định cư ở đây, khẳng định phải cho lĩnh chủ Đông Bá Tuyết Ứng vài phần mặt mũi.

Nhưng——

Đông Bá Tuyết Ứng cũng không gặp khách! Đều là Tông Lăng hỗ trợ chống đỡ.

Buổi sáng.

Một người hầu nam chạy vội đến trúc lâu sau núi, nhưng trúc lâu trống rỗng, căn bản không thấy Đông Bá Tuyết Ứng.

“Lĩnh chủ đại nhân, lĩnh chủ đại nhân.” Người hầu nam cao giọng hô.

Thanh âm truyền ra...

Ở trên sườn núi hậu sơn, một dòng suối núi từ chỗ cao lao xuống, nện vào trong đầm nước phía dưới, một suối nước uốn lượn chảy về phương xa.

Trên một tảng đá lớn cạnh đầm nước, Đông Bá Tuyết Ứng lắng nghe tiếng nước suối núi bên cạnh, đang luyện một bộ quyền pháp, chính là pháp môn đấu khí《Hỏa Diễm Tam Đoạn Pháp》. Lúc luyện quyền, lực lượng toàn thân dâng trào, Đông Bá Tuyết Ứng mỗi chiêu mỗi thức có cảm giác phối hợp tuyệt đẹp, mỗi một chỗ lực lượng của thân thể đều được điều động hoàn mỹ, tự nhiên hấp dẫn hòa lực lượng trong thiên địa.

Hỏa lực lượng trong thiên địa không ngừng bị hút vào trong cơ thể, chuyển hóa thành hỏa diễm đấu khí.

“Hô, hít...”

Mỗi chiêu mỗi thức, trong hơi thở, Đông Bá Tuyết Ứng cảm giác giống như vô số hỏa diễm chui vào trong cơ thể, thân thể đang hấp thu lực lượng bên ngoài không ngừng cường đại.

Hắn vừa thức tỉnh thái cổ huyết mạch không lâu, mặc kệ là đấu khí, hay thân thể, đều đang trưởng thành tốc độ cao. Đông Bá Tuyết Ứng luyện quyền, muốn hoàn mỹ không chừa mỗi một tia lực lượng kịch liệt tăng trưởng này.

“Lĩnh chủ đại nhân.” Một thanh âm từ xa xa truyền đến.

“Ừm?” Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu nhìn nhìn phía trên.

“Những quý tộc kia ta tất cả đều không thấy, sao còn tới tìm ta?” Đông Bá Tuyết Ứng có chút nghi hoặc, tùy tay cầm lấy Phi Tuyết thương bên cạnh.

Vù vù vù!

Hóa thành một ảo ảnh, nếu người thường nhìn, chỉ cảm thấy một cái bóng hiện lên, Đông Bá Tuyết Ứng liền biến mất ở trong tầm nhìn của bọn họ. Đây là tốc độ đáng sợ của một cường giả!

“Soạt!” Ảo ảnh trước trúc lâu chợt lóe, Đông Bá Tuyết Ứng xuất hiện.

“Chuyện gì?” Đông Bá Tuyết Ứng mở miệng hỏi.

Người hầu nam bị lĩnh chủ đột nhiên xuất hiện dọa nhảy dựng, nghe được lĩnh chủ hỏi, lập tức nói: “Là Tông Lăng đại nhân phân phó, nói hảo hữu của lão lĩnh chủ ‘Khổng Hải’ đại nhân tới, mời lĩnh chủ người đi qua.”

“Khổng thúc thúc?” Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gật đầu.

Trừ Tông thúc Đồng thúc, hảo hữu của phụ thân rất ít rất ít! Gia gia mình lúc trước là vì thiên tai ăn xin chạy tới Nghi Thủy thành, gia gia bởi vì là người từ ngoài đến, ở trong sơn thôn vốn đã bị cô lập bất nạt, bởi vì sau khi vào núi săn thú mất mạng, lúc trước phụ thân liền không vương bận đi tòng quân, cuối cùng tu thành đấu khí, đợi đến xuất ngũ cũng tiếp tục mạo hiểm giữa sinh tử.

Bằng hữu của hắn, cũng chỉ trong quân đội có mấy người, hơn nữa bởi vì phụ thân ở ngoài mạo hiểm quá lâu, phần lớn đã sớm không liên hệ thế nào nữa, chỉ có ‘Khổng Hải’ thường xuyên bãi phóng, mình lúc còn nhỏ cũng từng gặp nhiều lần, về sau cha mẹ bị bắt đi rồi, Khổng Hải còn từng đến thăm một lần, hơn nữa mấy năm nay hàng năm cũng sẽ phái người đưa lên một ít lễ mừng năm mới, Đông Bá Tuyết Ứng cũng sẽ phái người tặng lại, xem như bảo

trì một chút tình cảm

Chỉ là cha mẹ không có mặt, Không Hải đã rất lâu không tự mình đến.

“Ha ha, Tuyết Ưng à, mấy năm không gặp, Tuyết Ưng đã là cao thủ số một Nghi Thủy thành chúng ta, khá lắm.” Trong phòng khách, nhìn thấy Đông Bá Tuyết Ưng đi vào, một nam tử trung niên mập mạp đứng dậy cười.

“Không Hải thúc thúc.” Đông Bá Tuyết Ưng mỉm cười gật đầu.

Không Hải âm thầm hồi hận.

Hắn trong quân đội sau khi xuất ngũ, lại thành một thương nhân, khéo léo, kết bạn rất nhiều. Đông Bá Liệt chỉ là một trong số các người bạn của hắn mà thôi. Vợ chồng Đông Bá Liệt bị bắt đi rồi, hắn từng tới Tuyết Thạch thành báo một lần an ủi huynh đệ Tuyết Ưng đón mừng năm mới thiếu Đông Bá, sau đó thì không đến nữa. Chỉ là thói quen làm thương nhân... luôn phải người đưa quà năm mới, duy trì tình cảm.

Thật ra hàng năm, hắn đều sẽ đưa rất nhiều lễ năm mới hướng bạn tốt khắp nơi, một số bạn bè quan trọng, hắn cũng muốn đích thân tới nhà bái kiến.

Hắn lúc trước cũng không quá để ý hai đứa con trai bạn cũ để lại này, nhưng ai ngờ ‘Đông Bá Tuyết Ưng’ này thế mà sức một mình đã tiêu diệt Loạn Dao mình đáng sợ? Quả thực không thể tưởng tượng!

“Đến, Du Nguyệt, ra mắt Tuyết Ưng ca ca của con.” Không Hải mập mạp kéo tay một thiếu nữ áo xanh lục bên cạnh.

“Tuyết Ưng ca ca.” Thiếu nữ áo xanh lục có chút thẹn thùng.

“Du Nguyệt?” Đông Bá Tuyết Ưng cười, “Cũng lớn như vậy rồi, lúc còn nhỏ ta còn từng gặp muội, nhưng muội chỉ sợ không nhớ, muội khi đó mới bốn năm tuổi.”

Hắn lúc còn nhỏ từng gặp Không Du Nguyệt, Không Du Nguyệt là con gái lớn của Không Hải, so với Đông Bá Tuyết Ưng nhỏ hơn ba tuổi.

“Hôm nay ta đến, chính là muốn phiền cháu Tuyết Ưng.” Không Hải cười, “Du Nguyệt nó có thiên phú pháp sư, ta nghĩ để nó bái đại pháp sư làm thầy, chỉ cần thành ký danh đệ tử là được! Bái đại pháp sư cần năm ngàn kim tệ ta cũng mang đến rồi! Nhưng môn hạ đại pháp sư nhiều ký danh đệ tử như vậy, một ký danh đệ tử bình thường... Đại pháp sư chỉ sợ sẽ không quá để ý, ta muốn Tuyết Ưng ra mặt, như vậy đại pháp sư khẳng định càng coi trọng Du Nguyệt hơn.”

“Ồ, chút việc nhỏ ấy, Không Hải thúc thúc cứ yên tâm.” Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu đáp ứng.

Đại pháp sư, thu đệ tử chính là đòi tiền.

Thân truyền đệ tử, năm vạn kim tệ!

Ký danh đệ tử, năm ngàn kim tệ! Đương nhiên là có hạn chế danh ngạch.

Nhưng năm vạn kim tệ... Đối với các quý tộc Nghi Thủy thành mà nói là một cái giá trên trời, đến nay cũng chỉ Đông Bá Tuyết Ưng đưa lên trái tim Ngân Nguyệt Lang Vương, thỏa mãn đại pháp sư!

Ký danh đệ tử ‘năm ngàn kim tệ’ cũng rất cao, rất nhiều quý tộc muốn thông qua Đông Bá Tuyết Ưng cầu tình, chính là muốn tiết kiệm một chút kim tệ.

Mà Không Hải... Thế mà chuẩn bị sẵn năm ngàn kim tệ! Vậy Đông Bá Tuyết Ưng chỉ ra mặt nói một tiếng là được, đây quả thật là việc nhỏ.

“Về sau, Du Nguyệt theo đại pháp sư học pháp thuật, ở lại Tuyết Thạch sơn thời gian dài, cũng mong Tuyết Ưng cháu chiếu cố nhiều hơn.” Không Hải nói.

“Việc nhỏ, trong thành báo còn nhiều phòng, cháu sẽ để lại một chỗ cho Du Nguyệt.” Đông Bá Tuyết Ưng nói. Hắn là thường xuyên ở trú lâu sau núi tu hành, loại chuyện này phân phó một tiếng là được.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 6-1: Không giết người, thề không làm người (1)

“Ha ha ha... Nói tới, năm đó ta và phụ thân cháu còn từng nói, nếu hai đứa nhỏ các cháu ở chung tốt, để các cháu kết thành một hôn sự.” Không Hải cười ha ha nói.

“Phụ thân.” Du Nguyệt đỏ bừng mặt.

“Vẫn là cần xem ý nguyện bản thân các cháu, lúc trước cha mẹ cháu cũng nói như vậy, không bắt buộc.” Không Hải cười nói, “Nếu ta có một đứa con rể cao thủ số một Nghi Thủy thành, ha ha, miệng cũng phải cười trật khớp.”

“Phụ thân đủ rồi.” Du Nguyệt có chút nhịn không được, tuổi nàng còn nhỏ, da mặt mỏng, có chút chịu không nổi.

Không Hải cười nhìn con gái mình.

Năm đó hần và vợ chồng Đông Bá Liệt lúc nói chuyện phiếm quả thực từng tán gẫu chuyện nhi nữ kết thân, nhưng vợ chồng Đông Bá Liệt đều nói ‘Xem ý đứa nhỏ’.

Nhưng giờ phút này hần nhắc lại!

Là vì... Hần rất xem trọng Đông Bá Tuyết Ưng, hy vọng đứa con gái này của mình kết thành vợ chồng với Đông Bá Tuyết Ưng! Một khi thật sự thành, địa vị Không gia hần cũng sẽ nước lên thì thuyền lên.

Thậm chí, hần cũng không thềm để ý Bạch Nguyên Chi đại pháp sư! Bái sư học đồ? Hần một thương nhân, con gái tùy tiện chọn một thiên giai pháp sư làm sư phụ là đủ rồi, cần gì tiêu phí năm ngàn kim tệ bái đại pháp sư?

Năm ngàn kim tệ này, không phải vì đại pháp sư!

Là vì Đông Bá Tuyết Ưng!

Bởi vì đại pháp sư ở Tuyết Thạch sơn!

Hần muốn cho con gái ở lại Tuyết Thạch sơn, sớm chiều ở chung với Đông Bá Tuyết Ưng! Thời gian dài, tự nhiên con gái rất có khả năng đi đến với Đông Bá Tuyết Ưng.

Ánh mắt một thương nhân phải dài, cần biết khi nào nên bỏ tiền vốn, Không Hải từ một binh sĩ quân đội xuất ngũ có thể lẫn lộn cho tới bây giờ một thương nhân có chút tiếng tăm, là rất có năng lực.

...

Hôm đó, Đông Bá Tuyết Ưng liền tự mình ra mặt dẫn kiến, gặp Bạch Nguyên Chi đại pháp sư!

Thu năm ngàn kim tệ, khuôn mặt già của Bạch Nguyên Chi cười thành một đóa hoa, hứa hẹn sẽ bồi dưỡng Không Du Nguyệt thật tốt.

Đêm đó Không Hải rời đi, nhắc nhở Đông Bá Tuyết Ưng hỗ trợ chiếu cố Không Du Nguyệt.

Thật ra...

Tuổi Đông Bá Tuyết Ưng cũng không nhỏ, thông minh từ nhỏ, hoàn toàn có thể nhìn ra tâm tư của Không Hải, cái này cũng có nguyên nhân Không Hải có ý bại lộ! Đối với tiểu muội muội ‘Không Du Nguyệt’ lúc còn nhỏ từng gặp, Đông Bá Tuyết Ưng thật sự không có tâm tư gì, bởi vì hiện tại Không Du Nguyệt còn nhỏ, sang năm cũng chỉ mới mười ba tuổi, thân thể còn chưa hoàn toàn nảy nở, chỉ một tiểu nha đầu ngây ngô mà thôi.

“Vù.” “Ào.”

Trường thương bay múa.

Đông Bá Tuyết Ưng một mình ẩn cư ở trúc lâu sau núi, luyện thương pháp, thương ảnh gào thét, Phi Tuyết thần thương tự nhiên dẫn động bông tuyết bay, trong bông tuyết bóng người thiếu niên đồ đen cũng mờ mờ bất định, bóng người và thương ảnh giống như hóa thành một thể.

“Tuyết Ưng, Tuyết Ưng.” Sư nhân Đồng Tam tự mình tới, đi nhanh chạy vội, giẫm lên trên một ít tuyết đọng đóng băng cũng khiến băng vỡ ra.

“Đồng thúc?” Đông Bá Tuyết Ưng thu thương.

“Long Sơn lâu lâu chủ Tử An đại nhân tới.” Đồng Tam nói.

Mất Đông Bá Tuyết Ưng sáng rực lên, rốt cuộc đến rồi, cha mẹ rốt cuộc có tin tức rồi sao?

“Chúng ta đi.” Đông Bá Tuyết Ưng bất chấp thu thập thay quần áo, lập tức theo Đồng Tam hướng thành bảo tiến đến.

Từ cửa sau thành bảo tiến vào, Đông Bá Tuyết Ưng thân như ảo ảnh trở lại trong phòng của mình lầu chính thành bảo, buồng Phi Tuyết thần thương, nhanh chóng hướng phòng khách dưới lầu đi đến.

Trong phòng khách.

Tông Lăng đang tiếp đãi Tư An đại nhân.

“Lúc này mới qua một tháng, trên Tuyết Thạch sơn đã có thêm một ngôi lầu của pháp sư!” Tư An đại nhân bưng trà nóng, “Nghị Thủy thành chúng ta, kỳ sĩ lợi hại nhất, pháp sư lợi hại nhất đều tụ tập ở Tuyết Thạch sơn.”

“Chỉ là Nghị Thủy thành mà thôi, so với một số cao thủ lợi hại bên ngoài, không đáng nhắc tới.” Tông Lăng mỉm cười nói.

Hồ.

Một trận gió, một thiếu niên đồ đen đi đến.

Tư An đại nhân quay đầu nhìn, mắt cũng sáng ngời, lập tức đứng dậy mỉm cười nói: “Linh chủ.”

“Tư An đại nhân.” Đông Bá Tuyết Ứng liền nói, “Không cần khách khí, mời ngồi.”

Đội ngồi xuống, Đông Bá Tuyết Ứng liền lập tức hỏi: “Tư An đại nhân, tình huống về phụ mẫu ta...”

“Ngươi phải tin năng lực tình báo của Long Sơn lâu chúng ta, đó là số một thiên hạ.” Tư An đại nhân nói, “Nhưng ta phải nhắc nhở ngươi, bình tĩnh một chút.”

“Bình tĩnh?” Trong lòng Đông Bá Tuyết Ứng rung mình, bên cạnh, sắc mặt Tông Lăng cũng biến đổi.

“Mời nói.” Đông Bá Tuyết Ứng mặt ngoài bình tĩnh nói.

Tư An đại nhân hiểu trong lòng vị thiếu niên linh chủ này khẳng định không bình tĩnh được. Hắn thờ dài trong lòng, liền nói thẳng: “Tình huống mẫu thân ngươi hoàn hảo, bà ấy là con em đích hệ của Mặc Dương gia tộc, hơn nữa ca ca bà ấy Mặc Dương Sâm là một vị đại pháp sư cấp Ngân Nguyệt trẻ tuổi nhất trong gia tộc, cho nên mẫu thân ngươi chỉ bị nhốt ở trong một cấm địa ‘Lôi Triều nhai’ của Mặc Dương gia tộc, tuy cô độc chút, nhưng ăn uống không lo, còn có thể dốc lòng nghiên cứu pháp thuật, nghe nói mẫu thân ngươi còn đột phá đến đại pháp sư cấp Lưu Tinh.”

“Thiên tư của A Du trước nay rất tốt, quả nhiên là đột phá đến cấp Lưu Tinh trước hết trong chúng ta.” Tông Lăng khẽ gật đầu.

“Vậy cha ta thì sao?” Đông Bá Tuyết Ứng lo lắng.

Mẫu thân không có việc gì, vậy có chuyện là phụ thân?

“Phụ thân ngươi...” Tư An đại nhân do dự chút, “Mẫu thân ngươi năm đó là vì không muốn tiếp nhận hôn sự gia tộc an bài chạy khỏi gia tộc, Mặc Dương gia tộc về sau lại chọn một thiếu nữ đích hệ khác tương đối ưu tú gả đi. Phụ thân thiếu nữ này tên là ‘Mặc Dương Thần Bạch’, Mặc Dương Thần Bạch năm đó không thể bảo vệ được con gái, vẫn luôn rất không cam lòng, từ sau khi con gái hắn gả ra, hắn khổ tu hai mươi năm nay cũng đạt tới kỳ sĩ cấp Ngân Nguyệt, hơn nữa mượn dùng áo giáp luyện kim trong gia tộc có thể phát huy ra thực lực cấp Xung Hào, Long Sơn lâu chúng ta cũng đưa lên một cái Thanh Đồng Lệnh!”

“Mặc Dương Thần Bạch đối với chuyện năm đó canh cánh trong lòng, cũng rất oán hận mẫu thân của ngươi, cho rằng chính là mẫu thân ngươi chạy trốn mới đưa đến con gái hắn chỉ có thể gả cho một lão già.” Tư An đại nhân nói.

“Điều này sao có thể trách mẫu thân ta? Sau khi mẫu thân ta chạy trốn, đem con gái hắn gả đi... Không phải người chủ sự bên trên của Mặc Dương gia tộc sao?” Đông Bá Tuyết Ứng cả giận nói.

“Hắn không dám khiêu khích quyền uy tộc trưởng gia tộc, chỉ có thể giận chó đánh mèo mẫu thân ngươi.” Tư An đại nhân nói, “Mẫu thân ngươi có bác ngươi che chở, lại bị nhốt ở cấm địa Lôi Triều nhai, hắn không có cách nào! Nhưng phụ thân ngươi là làm khổ dịch... Mặc Dương Thần Bạch vì thế đem oán hận phát tiết trên thân phụ thân ngươi.”

Sắc mặt Đông Bá Tuyết Ứng đã xanh mét, ngón tay nắm tay vịn dùng sức cũng bắt đầu ngập vào trong gỗ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 2 - Chương 6-2: Không giết ngươi, thề không làm người (2)

“Phụ thân ngươi bị phán khổ dịch trăm năm, là ở trong xưởng luyện kim ‘Đông Hương hồ’ của Mặc Dương gia tộc làm những công việc khổ lao, Mặc Dương Thần Bạch thường xuyên an bài người tra tấn phụ thân ngươi, hơn nữa còn chuyên môn để pháp sư trong xưởng lần lượt chữa khỏi phụ thân ngươi! Để phụ thân ngươi chết không xong.” Tư An đại nhân nói, “Nếu không phải có pháp sư lần lượt trị liệu, phụ thân ngươi chỉ sợ ở trong xưởng luyện kim cũng không chịu được ba năm sẽ chết.”

“Bồng!”

Ngón tay Đông Bá Tuyết Ưng cầm lấy tay vịn cuối cùng bóp nát hết. Đôi mắt Đông Bá Tuyết Ưng cũng trào ra sát khí: “Đáng chết đáng chết.”

Trong trí nhớ phụ thân nguy nga như núi...

Phụ thân hoặc là nghiêm khắc huấn luyện mình, hoặc là cưng chiều mình...

“Mặc Dương Thân Bạch! Mặc Dương gia tộc!” Khí huyết toàn thân Đông Bá Tuyết Ưng lưu động, một khí tức hung lệ từ trong thân thể hân phát ra.

Tông Lăng cũng phần nộ, sắc mặt khó coi.

Tuy Tư An đại nhân nói rất giản lược ——

Nhưng bọn họ đều nghe ra được, làm khổ dịch vốn là tra tấn, còn chuyên môn phái người đi tra tấn? Lấy thân thể Thiên giai kỳ sĩ của Đông Bá Liệt thể mà cũng không chịu được, cần pháp sư trị liệu nhiều lần?

Trong lòng ngực Đông Bá lửa giận hừng hực, phần nộ kích động.

“Mặc Dương Thân Bạch, ta không giết ngươi, thể không làm ngươi!” Trong lòng Đông Bá Tuyết Ưng sát khí hừng hực, nhưng bên cạnh có người ngoài, Đông Bá Tuyết Ưng là sẽ không đem những cái này trực tiếp hô ra miệng.

Hồ hết, là vô dụng.

Là phải làm ra!

“Mặc Dương gia tộc thì sao? Mặc Dương Sâm thì sao? Cứ như vậy nhìn hân tra tấn cha ta?” Đông Bá Tuyết Ưng nói.

“Mặc Dương gia tộc nào sẽ để ý phụ thân ngươi chết sống, về phần Mặc Dương Sâm, tuy từng nhắc nhở bảo người ta chiếu cố phụ thân ngươi, nhưng vô dụng, thứ nhất bản thân Mặc Dương Sâm cũng cần dốc lòng nghiên cứu pháp thuật, thứ hai Mặc Dương Thân Bạch có thể lấy được Thanh Đồng Lệnh, địa vị trong gia tộc không thua gì Mặc Dương Sâm! Hơn nữa hân chuyên môn phái người đi tra tấn, Mặc Dương Sâm chung quy không thể luôn luôn bảo hộ phụ thân ngươi chứ?”

Tư An đại nhân nói, “Huống chi, Mặc Dương Sâm có cảm tình đối với muội muội hân, đối với phụ thân ngươi lại không có cảm tình gì.”

Đông Bá Tuyết Ưng nghe mà nghiêng răng.

Hân hiểu.

Tất cả cái này hân đều hiểu.

Nhưng hân chính là hận, thật sự không cam lòng.

“Như thế nào mới có thể cứu phụ mẫu ta?” Đông Bá Tuyết Ưng nói.

“Căn cứ tình báo chúng ta điều tra, Mặc Dương gia tộc đối với pháp quy gia tộc chấp hành cực kỳ nghiêm khắc, không ai có thể vi phạm! Hơn nữa mẫu thân ngươi là bị nhốt ở cấm địa, phụ thân ngươi cũng là ở xưởng luyện kim Đông Hương hồ trong gia tộc, người ngoài căn bản không vào được, cũng không có cách nào cứu phụ thân ngươi.” Tư An đại nhân nói, “Biện pháp đầu cơ trục lợi, đều không có hy vọng.”

“Không đầu cơ trục lợi thì sao?” Đông Bá Tuyết Ưng hỏi.

“Tương đối đơn giản nhất, chính là kiếm cho phụ thân ngươi một cái tước vị ‘Vinh dự hầu tước’.” Tư An đại nhân nói, “Tước vị hầu tước địa vị cực cao, dù là đặc quyền Siêu Phàm cũng không thể bắt! Trực tiếp nhốt hoặc là giết một hầu tước? Vị nguyên Siêu Phàm kia của Mặc Dương gia tộc còn chưa thừa nhận nổi hậu quả!”

Hầu tước.

Là tước vị tương đối đặc thù.

Bởi vì hầu tước trở xuống ‘Bá tước, Nam tước’ đều có thể tiêu phí tiền tài dễ dàng mua được, nhưng hầu tước không mua được! Thậm chí hầu tước cũng phi thường hiếm thấy.

Dưới tình huống bình thường, chỉ có một gia tộc sinh ra một sinh mệnh Siêu Phàm! Sinh mệnh Siêu Phàm có thể chỉ định một người trong gia tộc đạt được tước vị hầu tước, tước vị này có thể thừa kế ngàn năm! Ngàn năm sau tự nhiên giáng xuống thành bá tước.

Cho nên...

Hầu tước bình thường, đại biểu là thủ lĩnh trên danh nghĩa của một Siêu Phàm gia tộc. Về phần bản thân cường giả Siêu Phàm? Đã không cần tước vị.

Cho nên hầu tước là cấm bị nhốt, đánh giết vân vân. Ngụy Siêu Phàm căn bản không có tư cách, mặc dù Siêu Phàm thật sự làm như vậy, cũng phải trả giá rất đắt.

...

Vinh dự hầu tước, cái này không thể thừa kế! Bình thường là lập công lao thật lớn cho đế quốc, có thể nhận được vinh dự hầu tước, quyền lực và thừa kế hầu tước không sai biệt lắm, chỉ là không thể thừa kế.

“Phụ thân ngài là vinh dự hầu tước, mẫu thân ngài sẽ là hầu tước phu nhân. Như vậy Mặc Dương gia tộc bọn họ nhất định phải lập tức dừng mọi hình phạt, cái gì cấm đoán khổ dịch đều phải dừng, còn không thể đắc tội chút nào.” Tư An đại nhân nói.

“Như thế nào mới có thể nhận được vinh dự hầu tước?” Đông Bá Tuyết Ứng vội hỏi.

Tư An đại nhân nói: “Muốn đạt được vinh dự hầu tước, chỉ có lập công lao lớn! Ngài nếu cẩn thận lật xem Hoán bảo điển, trong đó sẽ có một mục này, một cái tước vị vinh dự hầu tước... Cần hai vạn điểm công lao đổi lấy!”

“Chỉ có biện pháp này sao?” Đông Bá Tuyết Ứng đương nhiên đã sớm lật xem.

Nhưng hai vạn điểm công lao, quá xa xôi.

Nhiệm vụ hãn hiện tại có thể tiếp đầu là cấp Hắc Thiết, điểm công lao ở mười đến một trăm! Một trăm điểm công lao cũng có nguy hiểm sinh mệnh hơn nửa rất tốn thời gian.

Một trăm điểm công lao một lần nhiệm vụ, cần ước chừng hai trăm lần mới có thể tích lũy đến ‘Hai vạn điểm công lao’!

Một lần cho dù hao phí hai tháng... một mực không nghỉ ngơi, một năm mới chỉ có thể hoàn thành sáu lần, cần hơn ba mươi năm mới có hi vọng tích lũy! Hơn nữa Long Sơn lâu đưa tới danh sách nhiệm vụ cấp Hắc Thiết chỉ một xấp như vậy, nào có nhiều nhiệm vụ cấp Hắc Thiết như vậy vừa vặn một trăm điểm công lao.

“Không có cách khác sao?” Đông Bá Tuyết Ứng vội hỏi.

“Không có.” Tư An đại nhân lắc đầu, “Vinh dự hầu tước là không thể đầu cơ trục lợi, chỉ có thể dựa vào công lao lớn, đối với cường giả cấp Xung Hào mà nói cũng phải trải qua nhiều lần sinh tử mạo hiểm, mới có thể tích lũy nhiều công lao như vậy! Cho nên vinh dự hầu tước mới càng được người ta tôn kính, bởi vì sau lưng hãn có một vị cấp Xung Hào vì hãn nhiều lần không để ý nguy hiểm sinh mệnh.”

“Phù.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhắm mắt lại.

Phụ thân...

Phụ thân... Con rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ?

Thật sự rất muốn trực tiếp giết đến Mặc Dương gia tộc cứu phụ thân về, nhưng Mặc Dương gia tộc là một gia tộc cổ xưa truyền thừa hơn ngàn năm, cường giả như mây, chỉ cần Mặc Dương Thần Bạch kia mượn dùng áo giáp luyện kim đã có thể phát huy chiến lực cấp Xung Hào! Càng đừng nói một số lực lượng cường đại khác, cùng với vị ngụy Siêu Phàm kia! Tuy là ngụy Siêu Phàm, nhưng mà chỉ sợ một chiêu có thể diệt sát mình.

“Muốn đạt được hai vạn điểm công lao, hiện tại đi làm nhiệm vụ là ngu xuẩn nhất. Ta vừa thức tỉnh thái cổ huyết mạch không bao lâu, thân thể ở dưới đấu khí tưới tắm đang không ngừng cường đại! Đấu khí tiến bộ cũng cực nhanh, thực lực của ta mỗi ngày đều đang tăng lên biên độ rõ ràng.” Đông Bá Tuyết Ứng trầm nghĩ, “Ta hiện tại dưới tình huống bình thường lực lượng có thể so sánh cấp Lưu Tinh, không cần bao lâu có thể so sánh cấp Ngân Nguyệt, thậm chí cấp Xung Hào!”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 7-1: Mười một vạn kim tệ (1)

“Đến lúc đó, ta nhận được Thanh Đồng Lệnh! Thì có thể trực tiếp đi tiếp nhận nhiệm vụ cấp Thanh Đồng, thấp nhất cũng là một ngàn điểm công lao, một số nguy hiểm chút một vạn điểm công lao, hoàn thành hai lần là đủ rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng nghĩ.

Mài đao không tốn công đốn củi, thực lực bản thân tăng lên trước, hiệu suất hoàn thành nhiệm vụ mới cao hơn nhiều!

Hắn rõ ràng đây là biện pháp nhanh nhất tích góp hai vạn điểm công lao.

Nhưng...

Phụ thân làm sao bây giờ?

Phụ thân có thể chống đỡ được đến ngày nào đó mình tích góp đủ hai vạn điểm công lao sao?

...

Không khí trong phòng khách rất áp lực.

Mảnh vỡ tay vịn rải ra đầy đất, Đông Bá Tuyết Ứng ngồi ở trên ghế trầm mặc. Bên cạnh, Tư An đại nhân chỉ có thể yên lặng uống nước trà.

“Không cứu được cha ta.” Thanh âm Đông Bá Tuyết Ứng có chút khàn khàn, “Nhưng ta muốn bảo vệ tính mạng ông ấy, có biện pháp không?”

“Mặc Dương Thần Bạch tuy phái người tra tấn, nhưng cũng vẫn để pháp sư xưởng luyện kim dựa vào pháp thuật trị liệu mỗi lần, hẳn hẳn là sẽ không để phụ thân ngươi chết.” Tư An đại nhân nói.

“Hẳn là sẽ không?”

Đông Bá Tuyết Ứng cắn răng nói, “Tính mạng cha ta, không thể ở dưới sự khống chế của Mặc Dương Thần Bạch hẳn! Hơn nữa cha ta làm khô dịch cũng đã nhiều năm, Mặc Dương Thần Bạch nói không chừng khi nào sẽ không có hứng thú tiếp tục tra tấn, khi đó, cha ta rất có thể mất mạng.”

“Ta muốn giữ tính mạng cha ta.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn Tư An đại nhân, “Có đủ kim tệ, Siêu Phàm cường giả cũng có thể mời được! Ta tin tưởng lực lượng của kim tệ.”

Tiền, có ma lực khiến vô số người động lòng.

“Tư An đại nhân, cần bao nhiêu kim tệ mới có thể giữ mạng cha ta!” Đông Bá Tuyết Ứng nói, nếu có thể một hơi đập ra một ngàn vạn kim tệ, chỉ sợ Siêu Phàm cường giả cũng sẽ mang theo khuôn mặt tươi cười hỗ trợ ra tay cứu người che chở, nhưng hiển nhiên số lượng kim tệ mời Siêu Phàm sinh mệnh... Không phải Đông Bá Tuyết Ứng có thể thừa nhận.

“Kim tệ?” Tư An đại nhân suy tư, “Nếu lĩnh chủ người có đủ kim tệ, ta có cái ý tưởng có lẽ có thể được.”

“Mời nói.” Đông Bá Tuyết Ứng liền nói.

“Ta lúc trước giúp người điều tra tình báo cha mẹ ngươi, xưởng luyện kim Đông Hương hồ chỗ phụ thân ngươi, là một xưởng trung tâm cực kỳ quan trọng của Mặc Dương gia tộc, người phụ trách là một vị luyện kim đại sư cực kỳ lợi hại! Thực lực pháp sư của hắn chính là cấp Ngân Nguyệt, ở trên luyện kim càng thêm am hiểu, địa vị ở Mặc Dương gia tộc còn trên Mặc Dương Sâm, Mặc Dương Thần Bạch.” Tư An đại nhân nói.

Mắt Đông Bá Tuyết Ứng sáng lên, một luyện kim đại sư cường đại... Mỗi một gia tộc đều đã đang cảm.

“Hắn nắm giữ toàn bộ xưởng luyện kim! Ở xưởng luyện kim, vị luyện kim đại sư này nói một không hai.” Tư An đại nhân nói, “Nếu hắn đồng ý cứu phụ thân ngươi, có thể dễ dàng giữ mạng phụ thân ngươi, thậm chí khiến phụ thân ngươi không bị tra tấn nữa.”

“Nhờ hắn hỗ trợ.” Đông Bá Tuyết Ứng liền nói.

“Vị luyện kim đại sư này ánh mắt rất cao, kim tệ ít, hẳn chỉ sợ còn không thèm nhìn.” Tư An đại nhân nói, “Ta cảm thấy lấy ra mười vạn kim tệ! Hẳn là có nắm chắc nhất định. Ngươi nếu có thể lấy ra mười một vạn kim tệ... Ta sẽ giúp ngươi làm chuyện này, mười một vạn kim tệ, trong đó một vạn kim tệ là tiền trà nước cho nhân viên Long Sơn lâu làm chuyện này! Mười vạn kim tệ thì là mua vị luyện kim đại sư này.”

“Nếu thất bại, mười vạn kim tệ trả về! Tiền trà nước sẽ không trả.” Tư An đại nhân nói.

Mạng lưới tình báo Long Sơn lâu trải rộng thiên hạ.

Hơn nữa Long Sơn lâu thiết lập, trừ theo dõi thiên hạ, vốn cũng là phục vụ cho cường giả thiên hạ. Loại việc nhỏ có chút u ám này, cũng không tính là trái quy định.

“Mười một vạn kim tệ? Được.”

Đông Bá Tuyết Ứng lật tay, trong tay liền xuất hiện một tập kim phiếu thật dày, “Kim phiếu tiền trang đế quốc, ước chừng mười một vạn!”

Tư An đại nhân bị dọa nhảy dựng.

Cừ thật?

Mười một vạn kim tệ đó.

Thế mà cứ như vậy lấy ra, phải biết lúc trước Bạch Nguyên Chi thu thân truyền đệ tử hô lên ‘Năm vạn kim tệ’ phí bái sư, đó là cần cả đời phụ trách thân truyền đệ tử, nhưng cuối cùng Đông Bá Tuyết Ứng cũng chỉ đưa lên trái tim Ngân Nguyệt, mà không phải năm vạn kim tệ! Bởi vì muốn đạt được nhiều kim tệ như vậy là thật sự phi thường phi thường khó.

Nhìn như lần này giết Ngân Nguyệt Lang Vương, Âm Ảnh Báo, kiếm rất nhanh.

Nhưng mặc dù là Xung Hào kỵ sĩ cũng không muốn đi kiếm loại tiền nhanh này... Bởi vì nói không chừng sẽ đụng phải ma thú vượt xa thực lực mình, đó sẽ là vứt bỏ tính mạng! Thật ra lần đó gặp Âm Ảnh Báo, Đông Bá Tuyết Ứng thật sự thiếu chút nữa mất mạng.

Đạt được nhiều kim tệ như vậy, bình thường là nhà mạo hiểm đi một số nơi nguy hiểm mạo hiểm thử vận khí, hoặc là đi Hủy Diệt sơn mạch liều mạng.

Không liều mạng, muốn đạt được nhiều kim tệ như vậy quá khó khăn.

Đông Bá Tuyết Ứng lấy ra mười một vạn kim tệ này... Trong đó có bán đi da lông Ngân Nguyệt Lang Vương cùng với một ít tài liệu quan trọng khác của thân thể Lang Vương phí dụng hơn bảy vạn kim tệ, cùng với kim tệ lưu lại bên người lúc tiêu diệt Loan Đào minh! Kim tệ bên người Đông Bá Tuyết Ứng tổng cộng cũng chỉ hơn mười hai vạn, lần này đã lấy ra ước chừng mười một vạn.

“Yên tâm, trong một tháng cho người tin tức, cứ yên tâm đi, chuyện này nắm chắc chín phần mười. Các pháp sư, luyện kim đại sư đó... ai cũng rất coi trọng tiền, bọn họ thực nghiệm tiêu hao tài liệu đều rất nhiều, mười vạn kim tệ bảo vệ một công nhân trong xưởng, vẫn có nắm chắc.” Tư An đại nhân nói.

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Nếu không thành công, thì thêm tiền!

Chuyện mình giết Ngân Nguyệt Lang Vương truyền rất rộng, cho nên đã có thương nhân chủ động đến thu mua một số tài liệu như da lông Ngân Nguyệt Lang Vương. Nhưng ‘thi thể Âm Ảnh Báo’ tuy đã hoàn toàn giải phẫu xử lý, nhưng còn chưa bán!

“Phiền Tư An đại nhân rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng nói, “Chuyện này có thể thành, Đông Bá Tuyết Ứng ta sẽ không quên một cái nhân tình này của Tư An đại nhân.”

“Ha ha, yên tâm.” Tư An đại nhân nghe Đông Bá Tuyết Ứng nói như vậy, lập tức nở nụ cười. Minh làm tốt sự kiện này, Đông Bá Tuyết Ứng khẳng định nhớ một cái nhân tình này, hiện tại nhân tình của Đông Bá Tuyết Ứng còn chưa tính là gì, nếu là tương lai thành cấp Xung Hào, vậy lại khác.

...

Bên trong Long Sơn lâu mạng lưới quan hệ dày đặc, Tư An đại nhân rất nhanh đã liên hệ được với người phụ trách Long Sơn lâu Đặc Vũ quận Đông Vực hành tỉnh, sự tình giao cho người phụ trách đó.

Tuy nói Mặc Dương gia tộc ở Đặc Vũ quận một tay che trời, nhưng Long Sơn lâu lại là độc lập bên ngoài!

Long Sơn lâu, không phải gia tộc bình thường có thể ảnh hưởng đến, như Nghi Thủy thành Long Sơn lâu Tư An đại nhân nói thẳng Tư gia lão tổ ‘Tư Lương Hồng’ là lão yêu bà! Cũng là bởi vì không lo lắng Tư gia có thể uy hiếp đến hắn, cộng thêm một số ân oán của bản thân hắn cùng Tư gia.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 7-2: Mười một vạn kim tệ (2)

Đương nhiên như gia tộc số một ‘Trường Phong gia tộc’ đỉnh cao An Dương hành tỉnh, phần đất bên ngoài Long Sơn lâu có lẽ còn có thể kiên cường! Trong An Dương hành tỉnh Long Sơn lâu phải cúi đầu.

Nhưng Tư gia, Mặc Dương gia, đều chưa có thực lực này.

Đông Vực hành tỉnh, Đặc Vũ quận, xưởng luyện kim Đông Hương hồ.

Đông Hương hồ là một hồ nước phi thường đẹp, hồ nước như một tấm gương, ở cạnh hồ nước có một xưởng luyện kim phong bế thật lớn giống như thành lũy, trung ương xưởng luyện kim chính là tháp pháp sư cao cao! Là tháp pháp sư của luyện kim đại sư ‘Hứa Quang Thanh’ đại sư, vị ‘Hứa Quang Thanh’ đại sư này tuy chỉ là pháp sư cấp Ngân Nguyệt, nhưng ở trên luyện kim, lại xếp hạng nhất toàn bộ Đặc Vũ quận!

Loại luyện kim đại sư này, cũng có gia tộc khác càng thêm cường đại mời, nhưng Mặc Dương gia tộc lại thành công đem Hứa Quang Thanh kiếm tới tay,

Hứa Quang Thanh càng là lấy tư cách ‘trưởng lão khác họ’ có thể xếp vào trong hội trưởng lão gia tộc.

Sở dĩ Hứa Quang Thanh đồng ý gia nhập Mặc Dương gia tộc, cũng bởi vì quê hán ở Đặc Vũ quận, nếu không quả thật không nhất định sẽ gia nhập Mặc Dương gia tộc.

“Ào ào ào ~” cạnh bánh răng nóng cháy, nam tử trung niên ở trần mồ hôi đầy người đang ở một bên dốc sức đẩy, chính là Đồng Bá Liệt, ở bên cạnh còn có càng nhiều công nhân hơn đang làm việc.

“Nhanh lên.”

“Người chính là Thiên giai kỳ sĩ, dùng sức thêm chút.” Gã giám công bên cạnh thỉnh thoảng ánh mắt sẽ đặt ở trên người Đồng Bá Liệt, thường thường sẽ là một roi roi xuống.

Đồng Bá Liệt so với quá khứ càng thêm gầy yếu.

Hắn trầm mặc, làm việc.

Một ngày một đêm làm lưng vất vả, còn ngẫu nhiên có các loại hình phạt tra tấn, loại cuộc sống này không nhìn thấy điểm cuối, quả thực chính là địa ngục ác mộng. Nhưng Đồng Bá Liệt cắn răng chịu đựng, bởi vì hắn còn chưa từ bỏ hy vọng, hắn còn có khát vọng, thề từ hắn, hai con trai hắn... Hắn còn có rất nhiều vương bận, hắn muốn sống.

Mặc dù như một con chó, hắn cũng muốn sống!

“Đại sư.”

“Đại sư.”

Bỗng nhiên một số giám công chung quanh ai cũng run rẩy một cái, cung kính hô, một số công nhân cũng bị dọa nhảy dựng.

Chỉ thấy một lão giả tóc đen mặc trường bào màu đỏ chậm rãi đi đến, mọi người đều cung kính không dám thờ đố, vị trước mắt này chính là trưởng lão gia tộc, càng là chủ nhân nói một không hai của toàn bộ xưởng luyện kim—— Hứa Quang Thanh đại sư!

“Ta gần đây cần một số thực nghiệm, cần một số người hỗ trợ thực nghiệm” Hứa Quang Thanh đại sư tùy ý nói, “Chỉ cần nhận một số thực nghiệm của ta, các ngươi có thể không làm những việc này nữa, tiền công nhận được còn nhiều hơn.”

Mọi người nín thở.

Luyện kim đại sư thực nghiệm?

Trên mặt những giám công kia cũng có chút trắng bệch, ai ngốc, dám tự nguyện đi qua.

“Nơi này tù phạm có những kẻ nào?” Hứa Quang Thanh đại sư thấy không có ai tự nguyện, nhướng mày. Một số công nhân là công nhân của gia tộc vẫn có tự do nhất định, nhưng tù phạm, có thể tùy ý bạo chế.

“Bắt đại sư, nơi này có hơn hai ngàn tù phạm.” Thủ lĩnh giám công bên cạnh lập tức nói.

“Cho ta danh sách toàn bộ tù phạm, thực lực bọn họ cũng phải viết rõ ràng, ta chọn một ít để thực nghiệm.” Hứa Quang Thanh đại sư phân phó.

“Vâng.”

Đầu lĩnh giám công lập tức cung kính tuân mệnh.

Cùng ngày, đã có mười hai tù phạm xui xẻo bị lựa chọn đi tiếp nhận đại sư thực nghiệm, trong đó có hai gã tù phạm Thiên giai kỳ sĩ, năm tên tù phạm địa giai kỳ sĩ, năm tên tù phạm kỳ sĩ bình thường! Những tù phạm này ở trong ánh mắt đồng tình của người khác chung quanh, ai cũng hoặc là sợ hãi, hoặc là tuyệt vọng, hoặc là chết lặng đi gặp vị luyện kim đại sư kia.

“Người, Đồng Bá Liệt? Ở lại đây.” Hứa Quang Thanh đại sư phân phó.

Tù phạm khác đều đi rồi, Đồng Bá Liệt mặc quần áo rách rưới có chút khăn trương đứng ở đó.

Hứa Quang Thanh đại sư cúi đầu lật xem quyển sách, tùy ý nói: “Đồng Bá Liệt, có người tiêu mười vạn kim tệ giữ mạng ngươi, từ hôm nay trở đi, ngươi cứ ở chỗ ta, làm một trợ thủ của ta, việc tinh tế ngươi không cần làm, một số hàng hóa nặng học đồ của ta không đủ sức, ngươi tới.”

“Trợ thủ?” Đồng Bá Liệt sững sờ.

“Ngươi cứ an tâm ở chỗ ta, không ai dám xông vào tháp pháp sư của ta.” Hứa Quang Thanh phân phó, “Được rồi, ngươi về sau cứ ngoan ngoãn nán lại tháp pháp sư, đừng đi ra ngoài là được. Làm việc gì, đệ tử của ta sẽ an bài chi tiết. Đi xuống đi.”

“Vâng, đại sư.” Đông Bá Liệt cảm thấy có chút mờ mịt không thể tin được.

Cuộc sống như ác mộng địa ngục, cứ như vậy kết thúc rồi?

Trợ thủ thực nghiệm, so với việc vất vả ở xưởng thoải mái hơn nhiều.

“Ti lệ kim loại có vấn đề?” Hứa Quang Thanh đại sư nhíu mày nhìn hồ sơ cẩn thận suy tư. Đối với hắn mà nói, cái này chỉ là việc nhỏ mà thôi, có thể được mười vạn kim tệ hắn vẫn rất thích ý. Đương nhiên... Hắn cũng không có khả năng cầm tiền không làm việc, bởi vì tiền là Long Sơn lâu đưa! Thu tiền của Long Sơn lâu, nhất định phải làm việc cho tốt.

Về phần Mặc Dương Thần Bạch?

Một kỵ sĩ gia tộc ý vào áo giáp luyện kim, Hứa Quang Thanh đại sư căn bản không thèm để ý. Hắn loại đại sư này có thể cuộn cuộn không ngừng luyện chế ra rất nhiều bảo vật, mới là chỗ dựa nội tình của gia tộc.

“Xem ra còn cần thực nghiệm tiếp, ừm, tài liệu có chút không đủ, hừ, đám trưởng lão gia tộc luôn ép tài liệu cung ứng ta.” Hứa Quang Thanh đại sư nhíu mày.

Sau năm mới.

Tư An đại nhân một lần nữa tới Tuyết Thạch thành bảo.

“Đại công cáo thành.” Tư An đại nhân cười nói, “Vị luyện kim đại sư kia của xưởng luyện kim Đông Hương hồ đã thu mười vạn kim tệ, căn cứ chúng ta điều tra, phụ thân ngài Đông Bá Liệt đã bị triệu đến trong tháp pháp sư làm một số công việc, tuy vẫn có chút nặng nề, nhưng phụ thân ngài thân là Thiên giai kỵ sĩ vẫn dễ dàng có thể thừa nhận. Dù sao dụ lệnh của Mặc Dương gia tộc là khổ dịch trăm năm, vị luyện kim đại sư kia chỉ giữ mạng hắn, lại không muốn vi phạm dụ lệnh để phụ thân ngài sống quá thoải mái.”

“Không có vấn đề, có thể giữ mạng đã tốt nhất rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn không được nói, “Cha ta ở trong tháp pháp sư, an toàn không? Có thể ra ngoài ý muốn hay không?”

“Cái này ngài cứ việc yên tâm.” Tư An đại nhân nói, “Tháp pháp sư của một luyện kim đại sư, đó là cấm địa tuyệt đối! Mặc Dương gia tộc cho dù tên nguy Siêu Phàm kia... Muốn vào tháp pháp sư, cũng phải được luyện kim đại sư đồng ý, cho vị luyện kim đại sư này đủ tôn trọng. Hơn nữa trong tháp pháp sư cơ quan trùng trùng, nguy hiểm vô số, nơi đó cất giữ nghiên cứu cả đời luyện kim đại sư, không ai dám đi vào làm bậy. Mặc Dương Thần Bạch thân phận gì? Đừng nói hắn phái người, bản thân hắn cũng không dám đi vào! Phụ thân ngài tuyệt đối an toàn!”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 8: Sáu năm sau

“Cảm ơn Tư An đại nhân.” Một tảng đá lớn trong lòng Đông Bá Tuyết Ứng rơi xuống, rất cảm kích nói.

Với hắn mà nói, kim tệ là vật ngoài thân.

Phụ thân có thể giữ mạng mới là quan trọng nhất.

“May mắn Tư An đại nhân, nếu không lần này Đông Bá đã phiền toái rồi.” Tông Lăng cũng cảm thán nói, hắn và Đồng Tam cũng đều thở phào nhẹ nhõm một hơi.

“Ha ha, cái nhấc tay mà thôi.” Tư An đại nhân nói, “Đông Bá Liệt chung quy là người Nghi Thủy thành chúng ta, có thể cứu, ta tự nhiên sẽ tận tâm.”

Trong lòng Đông Bá Tuyết Ứng thoải mái chút.

Nhưng đối với tình huống cha mẹ hiện nay, thì vẫn không thể hài lòng.

Mẫu thân, cô độc vĩnh viễn ở một chỗ bị nhốt giam, tương đương tai ương lao ngục dài đằng đẳng, hơn nữa ngồi tù bình thường đều có đồng bạn giải buồn một chút, việc nhốt này... lại là cô độc một mình!

Phụ thân cũng là luôn làm một số công việc nặng nề.

“Thực lực của ta vẫn quá yếu.”

“Ngay cả cấp Xung Hào cũng không phải!”

“Muốn kiếm được tước vị vinh dự hầu tước cho phụ thân cũng chưa có hy vọng, phải mau chóng, thái cổ huyết mạch của ta sau khi thức tỉnh, thân thể tiến bộ rất lớn. Nhưng tu luyện càng nhiều hơn, cũng có thể khiến thân thể ta tăng lên nhanh hơn.” Đông Bá Tuyết Ứng trầm nhủ.

Tựa như cự long trong truyền thuyết.

Đó cũng là Siêu Phàm sinh mệnh, đám cự long này chỉ cần trưởng thành sẽ là Siêu Phàm! Mà một ít trong cự long biết tu hành nghiên cứu, thực lực so với cự long khác cao hơn rất nhiều rất nhiều.

Một đạo lý!

Cũng thức tỉnh ‘Lực lượng huyết mạch’, khắc khổ tu hành, cùng mỗi ngày ngủ ngon, thực lực tự nhiên chênh lệch rất lớn.

Đông Bá Tuyết Ứng muốn khiến thực lực của mình tăng lên cao hết khả năng!

...

Trên một mảnh đất trống cạnh trúc lâu sau núi cổ định hai hình nộm luyện kim, đây là một hình nộm luyện kim giá trị năm ngàn kim tệ, cấp Xung Hào trở xuống căn bản không thể thương tổn chút nào! Cho dù cấp Xung Hào, bình thường miễn cưỡng tổn thương một chút, năng lực tự mình khôi phục của hình nộm luyện kim cũng có thể khôi phục! Cho nên bình thường là công cụ các đại pháp sư tiến hành một số thực nghiệm thường dùng.

Đây là chuyên môn đi trong thành Nghi Thủy mua được, mời pháp sư chuyên môn cổ định! Muốn dời đi cũng rất khó, giấu lại uy lực thương pháp của Đông Bá Tuyết Ứng cũng không lay động được chúng nó, liền biết chúng nó ổn định cỡ nào.

“Oành.”

“Oành.”

Trường thương như sét đánh, quét, đập, bổ, băng, trong bước đi của Đông Bá Tuyết Ứng, mỗi chiêu mỗi thức uy lực cực lớn.

Tuy đã đạt tới cảnh giới thương pháp đại sư, luyện thương pháp đối với cảnh giới tăng lên hầu như có thể xem nhẹ, nhưng áp bức đối với thân thể lại có chỗ tốt, một mặt sau khi lực lượng huyết mạch thức tỉnh sức khôi phục của thân thể kinh người, mỗi một lần khôi phục đều là một lần tiến hóa nhỏ bé của cơ bắp gân cốt, loại tiến hóa này trải qua vô số tích lũy, chính là thực lực tăng lên thật lớn. Một mặt khác thì là thân thể khôi phục tiêu hao quá nhiều lực lượng, như vậy lúc tu hành 《Hóa Diễm Tam Đoạn Pháp》, có thể hấp thu càng nhiều hỏa diễm lực lượng bên ngoài tiến vào trong cơ thể.

Hơn nữa...

Tìm hiểu một số cảm ngộ tự nhiên thiên địa, cũng có thể ở lúc luyện thương tiến hành thực nghiệm.

“Hô hô hô...” Mồ hôi thấm ướt quần áo, lực lượng của Đông Bá Tuyết Ứng viên mãn như nhất, có thể cảm nhận được trình độ mệt nhọc mỗi một chỗ gân cốt cơ nhục của thân thể, một số chỗ trình độ rèn luyện còn chưa đủ sẽ tự nhiên tăng mạnh.

Ở dưới loại áp bức này, tiềm lực của lực lượng huyết mạch đang không ngừng được đào bới.

Cỏ nhỏ trên Tuyết Thạch sơn, một lần khô héo là một năm, lần lượt khô héo...

Đảo mắt đã là sáu năm sau.

Thiếu nữ Không Du Nguyệt lúc trước còn rất ngây ngô, Đông Bá Thanh Thạch còn rất bướng bỉnh, cùng với thiếu niên Đông Bá Tuyết Ứng mới lộ đường kiếm... Nay đều đã trưởng thành!

“Ào ào ào ~~~ “

Suối núi đổ vào trong đầm nước, thanh âm quanh quẩn, càng thể hiện chung quanh thanh tĩnh.

Một thanh niên đồ đen đang nhắm mắt lắng lắng khoanh chân ngồi ở trên tảng đá lớn, khuôn mặt hắc như đao khắc riu riu, di truyền diện mạo nghiêng về phụ thân, dung mạo có chút bình thường, không tính là đẹp trai! Nhưng một luồng khí chất nội liễm như núi, lại hiển nhiên rất bất phàm, giờ phút này hắc hít thở chậm đến không thể phát hiện, nhịp tim cũng chậm thái quá, một phút đồng hồ sợ chỉ là nhảy lên một lần, tốc độ chảy của máu cũng cực kỳ chậm chạp.

“Hít ~~~ phù ~~~ “

Hắc bỗng mở mắt, hít thở khiến xương sống thân thể hắc cũng như đại long pháp phồng lên, lúc hít bụng cũng hơi phồng lên, giống như vô số không khí bị hút vào trong cơ thể.

Hô!

Lúc thở ra, một luồng khí kinh cuồng mãnh từ trong miệng lao ra, trực tiếp đánh vào trên mặt đầm nước phía trước, đầm nước vẫn bình tĩnh cũng nổ vang ầm ầm, mặt nước đột nhiên lồm xồm, lượng lớn bọt nước phóng lên cao văng ra khắp nơi.

Theo một lần hít thở, toàn thân khí huyết liền từ bình tĩnh thông thả cực đoan của lúc trước bắt đầu tăng tốc sôi sục, nhịp tim cũng rất nhanh khôi phục đến tốc độ bình thường.

Hắn đứng dậy run rẩy, đầu khí ngoài thân sôi sục, đầu khí màu lửa đỏ ở ngoài thân ngưng kết thành một tầng bảo hộ, cả người như hóa điểm chiến thần, hẳn mấy năm nay không biết luyện tập bao nhiêu lần 《Hóa Điểm Tam Đoạn Pháp》, chỉ một bộ pháp môn đầu khí trung phẩm, do hắn thi triển, lại đủ cả cương nhu mang theo sức cuốn hút kỳ dị.

Có khi chiêu thức thông thả, nhưng có khi tốc độ đột nhiên bùng nổ.

“Oành!” Bàn tay đột nhiên bỏ ra, chưởng phong bàn tay nghiền áp không khí hình thành dòng khí áp suất cao, một dòng khí hình cung màu trắng này lướt qua không trung, bổ vào trên núi đá xa xa, ‘Ầm!’, trên tảng đá lập tức xuất hiện một khe hở cực lớn, lượng lớn đá vụn bắn tung tóe, lăn lộn đến dưới khe núi xa xa.

Đông Bá Tuyết Ứng diễn luyện quyền pháp.

Từng chiêu từng thức.

Chỉ dòng khí cao áp lúc bùng nổ quyền, chưởng sinh ra, có thể dễ dàng xé nát tảng đá.

“Thu.” Khi thu thức, tất cả khí tức chậm rãi bình tĩnh, đầu khí ngoài thân cũng hoàn toàn thu liễm.

“Thực lực của ta tăng trưởng đã bắt đầu chậm lại.” Đông Bá Tuyết Ứng trầm nghĩ, “Chờ đầu khí ta đột phá đến cấp Ngân Nguyệt, thân thể mới có thể một lần nữa nhanh chóng tăng lên.”

“Nhưng đã đủ rồi!”

Khắc khổ tu hành, không ngừng đào bới tiềm lực lực lượng huyết mạch của bản thân, khiến Đông Bá Tuyết Ứng nay đã có được lực lượng không thể tưởng tượng.

Hắn bởi vì lực lượng viên mãn như nhất, cho nên đầu khí từ thiên giai bước vào cấp Lưu Tinh không có chút bình cảnh, tích lũy đủ sẽ tự nhiên đột phá! Đầu khí hóa thành trạng thái dịch trợ giúp đối với thân thể tiến hóa càng lớn hơn, nửa năm qua, thân thể Đông Bá Tuyết Ứng luôn luôn không ngừng tăng lên, một đoạn thời gian gần đây đã bắt đầu chậm lại.

“Đầu khí của ta, tuy chỉ là cấp Lưu Tinh, nhưng ta thức tỉnh lực lượng huyết mạch, càng mạnh hơn chung quy là cơ thể của ta.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 9: Lựa chọn nhiệm vụ

“Sáu năm trước vừa thức tỉnh, lực lượng của ta đã là cấp Lưu Tinh đỉnh phong, hiện nay lực lượng cơ thể của ta, dựa theo hình nộm luyện kim kiểm tra, dưới tình huống bình thường hẳn là có thể đạt tới cấp Xung Hào đỉnh phong.” Đông Bá Tuyết Ứng trầm nghĩ, “Tuy ta đến nay chưa thể thiên nhân hợp nhất, đây là khác biệt của ta cùng Xung Hào kỳ sĩ. Nhưng thân thể ta đủ cường đại, hơn nữa một khi lực lượng huyết mạch bùng nổ, lực lượng còn có thể tăng thêm lần nữa.”

Bằng vào lực lượng tuyệt đối.

Ở trong cấp Xung Hào, tuyệt đối có thể xếp hàng đầu, chỉ tiếc vẫn chưa thể đạt tới cảnh giới ‘Thiên nhân hợp nhất’.

“Tôi lúc tiếp nhận nhiệm vụ rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng biết.

“Tuyết Ứng ca ca, Tuyết Ứng ca ca.”

Bỗng một thanh âm thiếu nữ ảm áp dễ nghe từ xa xa truyền đến.

Nghe được thanh âm quen thuộc, Đông Bá Tuyết Ứng kim lòng không được lộ ra một tia cười, lập tức cảm lấy Phi Tuyết thân thương đặt bên cạnh, vù, thân thể chợt lóe chỉ là tàn ảnh tiêu tan, liền đã đến trên đỉnh núi ngoài mây trăm mét.

Cạnh trúc lâu sau núi.

Một thiếu nữ duyên dáng yêu kiều mặc áo bào màu tím nhạt, mang theo một cái giỏ nhìn quanh.

Nàng chính là Không Du Nguyệt đã lớn lên, nay đã mười chín tuổi, thiếu nữ non nớt lúc trước đã biến thành một vị mỹ nữ khí chất thật sự. Bởi vì thời gian dài nghiên cứu pháp thuật, làn da của nàng thoáng có chút tái nhợt, lại tỏ ra càng thêm nhu nhược, khí chất cũng mang theo một tia khí tức thần bí đặc hữu của pháp sư. Đây quả thật là một thiếu nữ rất khiến người ta động lòng.

Ít nhất ở trong hàng đệ tử kia của Bạch Nguyên Chi đại pháp sư, đã có không ít nam đệ tử rất thích Không Du Nguyệt, thậm chí theo đuổi Không Du Nguyệt.

“Du Nguyệt.”

Đồng Bá Tuyết Ưng xuất hiện ở cạnh trúc lâu, tùy tay đem trường thương đặt ở một bên mỉm cười nói.

“Tuyết Ưng ca ca, huynh luyện thương pháp cũng không thể quá mệt mỏi, sư phụ từng nói, con đường tu hành vẫn phải buông lỏng một chút.” Không Du Nguyệt mỉm cười đứng bên cạnh bàn đá ở một bên, từ trong cái giỏ lấy ra một ít thức ăn điểm tâm, “Ta vừa làm một ít điểm tâm Tuyết Ưng ca ca thích, đến nếm thử đi.”

“Ừm.”

Đồng Bá Tuyết Ưng đi qua dựa vào bàn ngửi ngửi, lộ ra nụ cười, “Thực thơm.”

Nói xong cầm lấy một cái bánh nhỏ có chút xốp ăn một miếng, cười nói: “Tay nghề Du Nguyệt càng ngày càng tốt.” Minh lúc còn nhỏ cũng rất thích mẫu thân làm những điểm tâm đó, chỉ là sau khi mẫu thân rời khỏi, mình rốt cuộc không được ăn nữa, người hầu trong nhà làm... chung quy không giống với mẫu thân làm. Tay nghề Du Nguyệt là rất không tệ, tuy không bằng hương vị của mẫu thân trong trí nhớ, nhưng cũng tốt hơn đám người hầu làm nhiều.

“Hừ hừ, muội là chuyên môn học.” Du Nguyệt đắc ý nói.

“Đội lát nữa ta muốn trở về thành bảo, giữa trưa hôm nay, cùng nhau ăn cơm trưa đi.” Đồng Bá Tuyết Ưng nói xong, liền ngồi ăn điểm tâm, ăn rất nhanh, một miếng một cái.

“Được, Tuyết Ưng ca ca đã lâu không về thành bảo.” Không Du Nguyệt đứng ở một bên nhìn Đồng Bá Tuyết Ưng ăn.

Rất nhanh đã ăn xong.

“Chúng ta đi.” Đồng Bá Tuyết Ưng đứng dậy.

“Vâng.”

Không Du Nguyệt gật đầu.

Một nam một nữ, sóng vai mà đi.

Từ mùa đông năm ấy mười hai tuổi bắt đầu, Không Du Nguyệt đã luôn ở Tuyết Thạch sơn, phần lớn thời điểm đều ở thành bảo. Khi đó nàng cũng thường xuyên cùng Thanh Thạch cang nhỏ hơn cùng nhau đến sau núi thăm Đồng Bá Tuyết Ưng, thời gian dài, Đồng Bá Tuyết Ưng cũng dần thân cận quen thuộc với Không Du Nguyệt này.

Sáu năm ở chung...

Nói chính xác, Du Nguyệt là thiếu nữ Đồng Bá Tuyết Ưng tiếp xúc nhiều nhất, hơn nữa ở chung với Du Nguyệt cũng rất thoải mái, hẳn một lòng một dạ ở trên tu hành muốn nhanh chóng cứu ra phụ thân mẫu thân. Mà Không Du Nguyệt thì ở bên cạnh yên lặng nhìn, chưa bao giờ quấy rầy.

Có đôi khi Đồng Bá Tuyết Ưng cũng từng có ý ——

Có lẽ cưới Du Nguyệt làm thê tử, cũng rất không tệ.

Tuy không có loại tình yêu giữa sinh tử đó của phụ thân cùng mẫu thân, nhưng Đồng Bá Tuyết Ưng cũng chưa từng tiếp xúc thiếu nữ khác, hơn nữa hẳn cảm thấy... Có thể sống vui vẻ là tốt rồi.

Hơn nữa Không Du Nguyệt chưa từng để ý tới nam đệ tử khác của pháp sư lâu theo đuổi, một lòng một dạ đều ở trên người Đồng Bá Tuyết Ưng, điều này ai cũng nhìn ra được.

Về phần phụ thân ‘Không Hải’ của Không Du Nguyệt càng luôn luôn cố gắng muốn thúc đẩy hôn sự này.

“Không vội.”

“Du Nguyệt tuổi cũng còn nhỏ, chờ cứu cha mẹ rồi nói sau.” Đồng Bá Tuyết Ưng ở trước khi cứu ra cha mẹ, căn bản chưa tính cưới vợ!

Bởi vì kỹ sư và pháp sư chuyên chú tu hành, thời gian cưới vợ sinh con đều tương đối muộn, phụ thân Đông Bá Liệt là hơn ba mươi gần bốn mươi mới cưới mẫu thân! ‘Khổng Hải’ phụ thân Khổng Du Nguyệt tương tự là không sai biệt lắm bốn mươi mới cưới vợ có con gái lớn —— Khổng Du Nguyệt.

Đối với một nữ pháp sư mà nói, mười chín tuổi là thật sự rất trẻ tuổi, ba mươi tuổi kết hôn rất bình thường, hơn hai mươi cũng tính là sớm.

“Hơn nữa muốn cứu phụ thân mẫu thân, cần ước chừng hai vạn điểm công lao, chỉ có thể tiếp một số nhiệm vụ cấp Thanh Đồng rất nguy hiểm.” Đông Bá Tuyết Ứng trầm ngâm, “Ta tuy tự tin, nhưng ai cũng không dám cam đoan tuyệt đối an toàn, có lẽ ta sẽ chết ở trong nhiệm vụ, ở trước khi tất cả đại công cáo thành, cái gì cũng đừng nghĩ.”

...

Lâu chính Tuyết Thạch thành bảo, trong nhà ăn.

Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch, Khổng Du Nguyệt năm người đều chia mà ngồi xuống.

“Thanh Thạch, nghe Du Nguyệt nói đệ có một người bạn gái cũng sắp nửa năm rồi?” Đông Bá Tuyết Ứng cười nhìn đệ đệ mình, đệ đệ Thanh Thạch bộ dạng thực sự phải nói là đẹp trai! Binh sĩ trong thành bảo quá nhiều, Đông Bá Tuyết Ứng cũng từng đi Nghi Thủy thành, nhưng hần dám vỗ ngực nói —— trong toàn bộ nam tử trẻ tuổi hần từng gặp, đệ đệ mình là một người đẹp trai nhất!

Mắt đệ đệ rất sáng, một đôi mắt rất mê người! Từ nhỏ đã đẹp trai, nay mười sáu tuổi càng khá hơn, chỉ dựa vào diện mạo chỉ sợ cũng không lo cơm ăn, tu luyện pháp thuật cũng giống mẫu thân am hiểu nhất là loại hàn băng, toàn thân đệ đệ đều có loại khí tức băng lạnh thoang thoang này, tên nhóc lạnh lùng đẹp trai, nghe nói các nữ đệ từ pháp sư lâu rất nhiều đều theo đuổi đệ đệ mình.

Đối với điều này, Đông Bá Tuyết Ứng rất tự đắc.

Đồng thời hần cũng rất cảm khái, tiểu thí hài lúc trước mới hai tuổi còn ghé vào ngực mình ngủ chảy nước miếng, chớp mắt một cái đã lớn như vậy rồi.

“Du Nguyệt tỷ, tỷ thật nhiều chuyện, cái này cũng nói với ca của đệ.” Thanh Thạch nhú mày bất đắc dĩ nói.

“Đệ gấu cũng thật kỹ, có bạn gái sắp nửa năm rồi ta mới phát hiện, ta đương nhiên nói cho ca của đệ, huynh ấy là ca của đệ mà.” Khổng Du Nguyệt ở một bên cười.

“Nếu người bạn gái đó của đệ không ngại, lúc nào dẫn tới cho ta nhìn một cái.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Được rồi, xem nàng đồng ý hay không đã.” Thanh Thạch bĩu môi nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 10-1: Vạn lý lộ đồ (1)

“Đúng rồi, ta sắp tới chuẩn bị ra ngoài một chuyến, chỉ sợ sẽ có mười ngày nửa tháng.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Chuyện gì, sẽ không lại đi Hủy Diệt sơn mạch chứ?” Thanh Thạch liền nói, Tông Lăng, Đồng Tam cũng có chút giật mình nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ứng.

“Ta cam đoan khẳng định không đi Hủy Diệt sơn mạch.” Đông Bá Tuyết Ứng nhếch miệng cười, “Ta là muốn đi ra ngoài đi một chuyến, nhìn nhiều một chút, luyện chút thương pháp.”

Hần không nói tí mĩ.

Chuyện tiếp nhận nhiệm vụ, hần không muốn nhiều lời.

...

Buổi tối.

Trong thư phòng.

Đền hóa tinh ở trên bàn học, hào quang rải đầy thư phòng, Tông Lăng và Đồng Tam cũng ở đây.

Đông Bá Tuyết Ứng ngồi ở trước bàn sách nói: “Tông thúc Đồng thúc, ta chuẩn bị đi ra ngoài tiếp một lần nhiệm vụ cấp Hắc Thiết trước, luyện tập trước một chút. Lần sau sẽ chuẩn bị đi xin Thanh Đồng Lệnh! Bắt đầu nhiệm vụ cấp Thanh Đồng.”

“Nhất định phải cẩn thận.” Đồng Tam liền nói.

Toàn bộ Tuyết Thạch thành bảo, cũng chỉ hai người bọn họ biết thực lực của Đông Bá Tuyết Ưng, biết đã có được chiến lực cấp Xung Hào!

“Tuyết Ưng, thực lực của con ta không nghi ngờ, con chỉ là giao thủ quá ít với cao thủ, con trước dùng nhiệm vụ cấp Hắc Thiết luyện tập chút, điểm ấy ta cũng rất tán thành.” Tông Lăng gật đầu, “Tích góp thêm một chút kinh nghiệm giao thủ, rồi mới đi nhận nhiệm vụ cấp Thanh Đồng.”

“Vâng.” Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Chiến lực cấp Xung Hào nhận nhiệm vụ cấp Hắc Thiết, tự nhiên sẽ rất nhẹ nhàng.

“Con từng xem danh sách nhiệm vụ, gần đây sẽ có một nhiệm vụ rất không tệ.” Đông Bá Tuyết Ưng nói.

“Nhiệm vụ gì?” Tông Lăng, Đồng Tam đều hỏi.

“Các thúc xem.”

Đông Bá Tuyết Ưng cầm lấy danh sách nhiệm vụ đặt trên bàn sách, bên trên đã được vòng ra một nhiệm vụ, Tông Lăng cùng Đồng Tam đều đi tới đọc kỹ.

Bên trên viết rất rõ ràng ——

“Cảnh nội quận Thanh Hà có một chỗ lãnh địa thành bảo, điều tra rõ, phạm tội chết, thành bảo thực lực rất mạnh, cần góp năm tên cao thủ, nhiệm vụ nguy hiểm, đề nghị người nhận nhiệm vụ thực lực đạt tới kỳ sĩ cấp Ngân Nguyệt! Nhiệm vụ thưởng: một trăm điểm công lao, cần ở trước mừng một tháng sáu tập hợp ở Long Sơn lâu quận thành quận Thanh Hà!”

Đông Bá Tuyết Ưng nói: “Con sẽ nói với Tư An đại nhân một tiếng, sau đó liền lập tức xuất phát hướng tới quận thành tập hợp! Nhiệm vụ lần này cần năm tên cấp Ngân Nguyệt, khẳng định khá khó, đối với con mà nói, hẳn là có thể luyện tập một chút.”

Hôm sau, trời còn tờ mờ sáng.

Đám người Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch, Khổng Du Nguyệt tiễn Đông Bá Tuyết Ưng.

“Tông thúc, thành bảo bên này sẽ giao cho thúc.” Đông Bá Tuyết Ưng nói.

“Yên tâm đi, Tuyết Ưng.” Tông Lăng nói. Sáu năm thời gian qua đi, Tông Lăng cũng không phải phí phạm thời gian, hẳn cũng rút cuộc bước vào cấp Lưu Tinh!

“Ca, phải cẩn thận.” Thanh Thạch nói, trong trí nhớ hẳn đã không còn ấn tượng gì về cha mẹ nữa, nhiều năm qua luôn là ca ca chiếu cố, cảm tình đối với ca ca phi thường sâu.

“Tuyết Ưng ca ca, chờ huynh trở về.” Khổng Du Nguyệt cũng hô.

“Ha ha...”

Đông Bá Tuyết Ưng cười ở trên Đạp Tuyết Mã Câu cười ha ha, “Hãy!”

Hô!

Đạp Tuyết Mã Câu lập tức tung vó bắt đầu chạy, tốc độ rất nhanh đã tăng vọt lên, nhanh chóng liền biến mất ở cuối sơn đạo xa xa.

...

Đi Nghi Thủy thành trước báo cho Tư An đại nhân, Tư An đại nhân cũng lập tức truyền tin tức cho Long Sơn lâu quận Thanh Hà, bản thân Đông Bá Tuyết Ưng thì ngựa không dừng vó bắt đầu một đường hướng quận thành quận Thanh Hà tiến đến.

Quận Thanh Hà, có trên vạn dặm phạm vi.

Từ Tuyết Ưng thành bảo đến quận thành quận Thanh Hà khoảng cách đường thẳng ước chừng sáu ngàn dặm, mà đường cái có một số nơi còn cần tránh một số ngọn núi lớn, quanh co khúc khuỷu... Thực tế tuyến đường sợ là phải tới vạn dặm!

“Giá, giá.”

Đông Bá Tuyết Ưng một thân đồ đen, đeo cương binh khí cười Đạp Tuyết Mã Câu.

Đạp tuyết chạy băng băng, nhanh như ảo ảnh.

Đạp tuyết ma thú mã cầu, chính là một con tam giai ma thú mã cầu, xem như tốt nhất trong mã cầu, hướng lên trên nữa thì là ma thú khác. Nhưng mã cầu trời sinh sở trường chạy, tam giai ma thú mã cầu... Chỉ luận tốc độ không thua gì một số tứ giai ma thú. Thật ra lấy thực lực cấp Xung Hào của Đông Bá Tuyết Ứng hiện nay cười một con Đạp Tuyết Mã Cầu quá mức ‘khiêm tốn’, thực lực của hắn, nếu bại lộ ra, chỉ sợ cũng có thể lực lớn chủ động đưa lên một ít vật cười ngù giai ma thú, thậm chí là vật cười phi cầm ma thú!

“Rầm rầm rầm—— “

Đạp Tuyết Mã Cầu chạy vút đi, mặt đất mờ hồ chấn động, một ảo ảnh chạy vút qua.

Nó chạy một canh giờ có thể tới chín trăm dặm, nếu khoác thêm áo giáp chạy, Thiên giai kỵ sĩ cũng không dám cản, nhưng giá bán của nó cao tới hai ngàn kim tệ! Hai mươi con Đạp Tuyết Mã Cầu có thể mua được lãnh địa như Tuyết Ứng linh! Cho nên gia tộc bình thường là tiếc mua, Đông Bá Tuyết Ứng cũng là mấy năm nay sau khi bán đi đa lông các tài liệu của Âm Ảnh Báo mới bỏ được mua năm con Đạp Tuyết Mã Cầu.

“Dừng lại, dừng lại, phía trước là Lãnh Quỳnh sơn.” Ở trước một đại hạp cốc có một số thương nhân hội tụ, nhìn thấy xa xa một kỵ sĩ chạy vội đến, lập tức cao giọng hô.

“Bằng hữu, dừng lại, chúng ta kết bạn qua Lãnh Quỳnh sơn.”

“Lãnh Quỳnh sơn nguy hiểm!”

Đám thương nhân này cùng với các hộ vệ của bọn họ không ít người đều mở miệng hô.

Hô.

Đạp Tuyết Mã Cầu không giảm tốc chút nào, hóa thành một đạo ảo ảnh chợt lóe mà qua.

“Diên rồi.” Đám thương nhân hộ vệ kia ai cũng có chút kinh ngạc.

“Kỵ sĩ này diên rồi à, hẳn cho rằng cười một con Đạp Tuyết Mã Cầu thì có thể xông qua?”

“Lãnh Quỳnh sơn loại địa phương này cũng có thể xông vào?”

...

“Lãnh Quỳnh sơn?” Trên lưng ngựa Đông Bá Tuyết Ứng cảm ứng đối với chung quanh sâu sắc cỡ nào, đương nhiên nghe được tiếng hò hét của những thương nhân đó, “Lãnh Quỳnh sơn, chính là con đường hướng tới quận thành quận Thanh Hà phải qua, Lãnh Quỳnh sơn cùng dư mạch của Hủy Diệt sơn mạch nối liền nhau, nghe nói Lãnh Quỳnh sơn có không ít đạo phi chiếm cứ, thường xuyên cướp bóc thương khách qua lại, danh tiếng của đạo phi nơi này so với Nghi Thủy thành Loan Đào mình ta còn vang hơn.”

Thương đội bình thường sẽ liên hợp lại, góp đủ nhân số lại cùng nhau thông qua Lãnh Quỳnh sơn!

Nhưng đối với Đông Bá Tuyết Ứng mà nói?

Toàn bộ quận Thanh Hà, có uy hiếp cũng chỉ những kẻ chiến lực cấp Xung Hào kia mà thôi, hơn nữa chỉ là có uy hiếp, ai thắng ai thua đánh rồi mới biết! Về phần một đám đạo phi? Gà đất chó ngồi mà thôi!

“Hô.”

Đạp Tuyết Mã Cầu chạy như gió, mặt đất khẽ rung động, động tĩnh rất lớn, từ thật xa đã có thể cảm nhận được.

“Nam tử đồ đen này lai lịch gì, thế mà một ngựa đã dám xông vào hạp cốc Lãnh Quỳnh sơn?”

“Muốn chết sao?”

“Lão đại, chúng ta động thủ không?”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 10-2: Vạn lý lộ đồ (2)

“Động thủ cái rắm, loại xương cứng này chúng ta cũng đừng mạo hiểm, vẫn là giao cho ‘Lãnh Quỳnh bát ung’ đi cẩn đi.” Một ít đạo phi xa xa nhìn thấy một con ngựa chạy nhanh, rất nhiều đều lựa chọn từ bỏ, các đạo phi cũng cần cân nhắc phiêu lưu cùng thu hoạch.

Một đường chạy nhanh mấy chục dặm, đã đến đoạn giữa của Lãnh Quỳnh sơn đại hạp cốc.

Trên núi cao đang có một đoàn đạo tặc mặc áo giáp màu xanh, tổng cộng cũng hơn trăm đạo phi, nhưng bọn hắc trang bị hoàn mỹ, hầu như mỗi một đạo phi bình thường đều đeo một cây cung nỏ rất lớn —— chính là nỏ Phá Tinh! Tám gã thủ lĩnh đạo phi cầm đầu thì khí độ bất phàm, chính là tiếng tăm lớn nhất Lãnh Quỳnh sơn —— Lãnh Quỳnh bát ung.

Trong bọn hắc có ba vị cấp Lưu Tinh, hai vị thiên giai pháp sư, còn có ba vị Thiên giai kỳ sĩ cũng đều thuộc loại có chút thủ đoạn mới có thể xếp vào ‘Bát ung’.

“Ha ha, hôm nay thu hoạch không tệ, thương đội này rất có vốn.” Bọn đạo phi giờ phút này tâm tình vô cùng tốt, bên cạnh còn có mười mấy người bị bắt sống, một thương đội người khác đều đã chết, chỉ còn lại mười mấy người này còn sống, trong bọn họ có lão giả, có người trung niên, còn có một đôi thiếu niên thiếu nữ, đôi thiếu niên thiếu nữ này đang dựa vào cùng một chỗ với nhau, trong mắt đều có vẻ sợ hãi tuyệt vọng, bọn họ lo lắng vận mệnh tương lai của bọn họ.

“Đi, trở về nghỉ ngơi một chút, tra xem lai lịch bọn hắc, nói không chừng kiếm được càng nhiều tiền chuộc hơn.” Một đám tội phạm Lãnh Quỳnh bát ung này đều cực kỳ hung hãn, mỗi kẻ đều có lệnh truy nã, làm việc không từ thủ đoạn.

“Các vị thủ lĩnh, mau nhìn, có một kỳ sĩ đồ đen qua đây.”

“Cười Đạp Tuyết Mã, chỉ một người.”

Một số đạo tặc thủ hạ lập tức bầm báo.

Tám vị thủ lĩnh đều quan sát xa xa, hạp cốc xa xa quả thực có một kỳ sĩ chạy nhanh tới.

“Chỉ một người đã dám xông vào?”

“Không phải xem thường Lãnh Quỳnh sơn chúng ta sao? Đại ca, động thủ không?” Thắt ‘Ứng’ khác nhìn về phía đại ca của bọn hắc.

Đại thủ lĩnh của Lãnh Quỳnh bát ung quan sát phía dưới, hắc nhưu mày nhìn: “Cao thủ cấp Xung Hào của quận Thanh Hà chỉ có một ít như vậy, tiếng tăm ai cũng rất lớn, ta cũng biết đại khái diện mạo của bọn họ, hơn nữa cũng sẽ không nghèo kiệt hủ lậu chỉ cười một con Đạp Tuyết Mã. Thanh niên đồ đen này... thoạt nhìn rất trẻ tuổi, đeo rương binh khí hắc là một thanh trường thương. Ai nhĩ? Chưa nghe nói? Chẳng lẽ là Ngân Nguyệt kỳ sĩ?”

“Các huynh đệ, bắn tên, thử hắc một chút.” Đại thủ lĩnh hạ lệnh, “Nếu khúc xương quá khó cắn chúng ta bỏ đi, nếu hắc thực lực yếu chút, thì nuốt hắc luôn!”

“Vâng.”

Nhất thời toàn bộ đạo phi, bao gồm đại thủ lĩnh ở trong ai cũng lấy ra nỏ lớn hoặc là cung tên.

Các đạo phi bình thường dùng nỏ Phá Tinh có thể phát huy uy lực rất mạnh, nỏ Phá Tinh đủ để đâm phá hộ thân đầu khí của kỳ sĩ cấp Lưu Tinh! Mà bọn đại thủ lĩnh ba vị kỳ sĩ cấp Lưu Tinh, bọn họ càng thêm thích hợp dùng cung tên! Cung tên của kỳ sĩ cấp Lưu Tinh, đủ để uy hiếp đến tính mạng Ngân Nguyệt kỳ sĩ. Bắn vào những mũi tên này... Đủ để phán đoán ra thực lực thanh niên đồ đen phía dưới.

Nhưng bọn hắc không biết, cung tên của bọn hắc rốt cuộc đã gặp phải dạng tồn tại gì.

“Bắn!” Đại thủ lĩnh ra lệnh một tiếng.

Vù vù vù...

Tên rậm rạp từ chỗ núi cao hướng phía dưới bắn đi, bao phủ về phía Đông Bá Tuyết Ứng đang đi đường.

“Hả?” Đông Bá Tuyết Ứng ngẩng đầu nhìn, tên rậm rạp đang hướng mình bắn tới, đầu mỗi một mũi tên đều lóe ra hào quang kim loại lạnh như băng, xé rách không khí, uy lực cực lớn.

“Thật sự không biết tự lượng sức mình.” Đông Bá Tuyết Ứng nhanh như thiểm điện rút ra hai đoạn cán thương trên rương binh khí trên lưng.

Hồ!

Hai đoạn cán thương đều dài hơn một thước, ở trong tay Đông Bá Tuyết Ứng tùy ý vung. Bởi vì tốc độ Đạp Tuyết Mã Câu chạy quá nhanh, thật sự rơi xuống trước người cũng chỉ mười mấy mũi tên, chỉ thấy cán thương vung ‘Phốc phốc phốc!’ từng mũi tên tất cả đều bị gạt bay, đừng nói Đông Bá Tuyết Ứng, ngay cả trên ngựa cũng chưa có một mũi tên đụng tới.

Theo Đông Bá Tuyết Ứng nhảy mất nhảy xuống Đạp Tuyết Mã, trực tiếp hướng trên núi lao đi, đồng thời hai đoạn cán thương hợp nhất.

“Là xương cứng, lui!” Bên trên, đại thủ lĩnh bị Đông Bá Tuyết Ứng thoải mái ngăn trở những mũi tên đó dọa sợ, biết không dễ chọc.

Vù!

“Thủ lĩnh.”

“Không xong —— “

“Chọc vào họa lớn rồi!”

Đại thủ lĩnh cùng với vài vị khác, thậm chí các đạo phi kia ai cũng hoảng sợ.

Bọn hắn hoảng sợ nhìn phía dưới, thanh niên đồ đen nhảy xuống ngựa kia hóa thành một bóng đen lao vút lên, tuy là chạy nhảy ở trên vách núi cao, nhưng tốc độ nhanh khiến bọn hắn sợ đến mức chân mềm nhũn, khiến bọn hắn hoảng sợ! Quá nhanh, thật sự là quá nhanh! Bọn hắn ở trên núi cao, cùng phía dưới tốt xấu cũng có khoảng cách gần hai trăm thước mà.

Hơn nữa sơn đạo dốc đứng khó đi, theo lý thuyết bọn hắn hẳn là có đủ thời gian rút lui.

Nhưng trên thực tế tốc độ xông lên của thanh niên đồ đen bên dưới quả thực đáng sợ, những núi đá cây cối kia căn bản không phải trở ngại, vách núi nghiêng dốc đứng cũng không phải trở ngại, tốc độ chạy ở trong núi rừng so với Đạp Tuyết Mã Câu lúc trước chạy ở trên đường cái còn nhanh hơn, nhanh đến mức bọn hắn những đạo phi này đều không thấy rõ thân hình chuẩn xác của thanh niên đồ đen này, chỉ có thể nhìn thấy một tàn ảnh mờ hồ màu đen.

“Sao có thể, sao có thể đụng phải một cường giả cấp Xung Hào.” Đại thủ lĩnh nháy mắt cảm giác đầu cũng sắp phát nổ rồi, mồ hôi nháy mắt đã thấm ướt quần áo, hai chân cũng có chút như nhũn ra, “Tốc độ ở trên núi cũng có thể nhanh như vậy, khẳng định là cấp Xung Hào! Ngân Nguyệt kỵ sĩ căn bản không nhanh như vậy, Ngân Nguyệt kỵ sĩ ta tốt xấu có thể thấy rõ bóng người, có thể liếc một phen.”

“Quận Thanh Hà tổng cộng chỉ một ít cấp Xung Hào như vậy, ở đâu toát ra vậy? Rốt cuộc ở đâu toát ra?”

“Sao có thể?”

“Không, không...”

Đại thủ lĩnh không muốn tiếp nhận tất cả trước mắt, tuyệt vọng, sợ hãi các loại cảm xúc phức tạp tràn lên. Hắn căn bản không có bất cứ ý nghĩ đối kháng nào, bởi vì chênh lệch thật sự quá lớn quá lớn.

Lưu Tinh kỵ sĩ, có lẽ còn có thể đấu một trận với Ngân Nguyệt kỵ sĩ...

Nhưng Ngân Nguyệt kỵ sĩ gặp phải cấp Xung Hào, bình thường đều là bị một chiêu diệt giết! Cho dù là đại pháp sư cấp Ngân Nguyệt... Ở trước mặt cấp Xung Hào ngay cả pháp thuật cũng không thi triển được.

Bởi vậy có thể nhìn ra ——

Cấp Xung Hào cường đại cỡ nào! Cái này đại biểu cực hạn của phạm nhân, quân đoàn một người chân chính! Lưu Tinh kỵ sĩ ở trước mặt cấp Xung Hào không chút sức đánh trả!

“Tha mạng, tha mạng, đại nhân tha mạng.” Vị đại thủ lĩnh khô khan này lại đột nhiên quỳ xuống, cầu xin tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 11: Quận thành Thanh Hà

Rầm!

Một thương ảnh đột nhiên quét ngang, đại thủ lĩnh lộ ra vẻ hoảng sợ lại căn bản không kịp có bất cứ sự ngăn cản nào, thương ảnh này trực tiếp quét ở chỗ ngực hắn, ‘Rầm!’, cả người ngực lõm xuống, tạng phủ khí quan hoàn toàn chấn vỡ, đồng thời giống như bao cát rách bay ngược va chạm ở trên cái cây to xa xa, cái cây to cũng trực tiếp ầm ầm gãy, đại thủ lĩnh ngã xuống, máu tươi trong miệng phun ra, mắt tròng tròn xoe, đã mất mạng.

“Chạy.”

“Chạy mau.” Các thủ lĩnh khác bao gồm các đạo phi đều hoàn toàn điên rồi, lập tức chạy tán loạn, cái này giống như cảnh tượng sinh mệnh tăng thứ khác nhau gặp nhau, một bên khác tuy số lượng nhiều nhưng mỗi người đều sợ hãi phát ra từ linh hồn, chỉ có một ý nghĩ —— chạy!

Soạt soạt soạt!!!

Quá nhanh.

Đồng Bá Tuyết Ứng tốc độ nhanh, đặc biệt ở trong mắt một số người bị trời phước bắt lấy kia xuất hiện bảy tám ảo ảnh, giống như bảy tám ‘Đồng Bá Tuyết Ứng’ đồng thời ra thương, từng gã đạo phi tốc độ chậm căn bản không kịp có bất cứ sự ngăn cản nào, thật ra cho dù ngăn cản cũng vô dụng. Phốc phốc phốc... Bao gồm hai gã thủ lĩnh kỵ sĩ cấp Lưu Tinh khác ở trong, bao gồm một gã thiên giai pháp sư miễn cưỡng nháy mắt phát ra pháp thuật ở trong... Mỗi người bị trường thương xuyên thủng thân thể!

Về phần pháp thuật? Pháp thuật buồn cười hóa thành lưỡi dao sắc bén này, ở dưới trường thương Đồng Bá Tuyết Ứng vung hình thành dòng khí cao áp áp bách liên tục tiếp tấn loạn, ngay cả cán trường thương cũng không thể chạm đến.

Liên tục giết hơn ba mươi đạo phi.

Các đạo phi khác đều liều mạng chạy nhảy ra xung quanh, có một số là lao xuống dưới núi, có một số là hướng lên trên núi, tóm lại các phương hướng, Đồng Bá Tuyết Ứng cũng không đuổi theo nữa! Dù sao một nhóm đạo phi cường đại chỉ cần nòng cốt không còn, tiêu lâu lâu còn lại không làm được việc gì cả.

“Hả?” Ánh mắt Đồng Bá Tuyết Ứng nhìn quét thi thể vài tên thủ lĩnh đạo phi lợi hại nhất, nay hẳn cảm ứng đối với bên ngoài càng thêm sâu sắc, đi cạnh thi thể, liền phát hiện một cái vòng tay của đại thủ lĩnh chính là bảo vật trữ vật.

Mũi thương khê điểm.

Đang.

Vòng tay bị lực mũi thương chấn động lập tức từ trên cánh tay rơi xuống, sau đó mũi thương khê vẩy, liền bay đến trong tay Đồng Bá Tuyết Ứng.

“Đại nhân cứu mạng.”

“Đại nhân, cứu chúng ta.” Một số lão nhân, người trung niên cùng với một đôi thiếu niên thiếu nữ quần áo rất hoa lệ bị trời kia đều khát vọng nhìn, bọn họ sợ vị sau khi tồn tại cường đại này rời khỏi, bọn đạo phi đó lại đem bọn họ bắt đi.

“Phốc phốc phốc...” Đồng Bá Tuyết Ứng đi qua, trường thương tùy ý vung, lưỡi mỏng sắc bén mép mũi thương lướt qua dây thừng, nháy mắt mười mấy người này đều thoát khốn.

“Tạ đại nhân cứu mạng chúng ta.” Một lão giả râu bạc cung kính hành lễ, đồng thời vội thấp giọng hạ lệnh cho người khác bên cạnh, “Đem đồ đạc thu thập lại, hiến cho đại nhân.”

“Vâng.”

Những thương nhân này ai cũng đều là nhân tinh, lập tức đi đem một số vật phẩm quý trọng trong hàng hóa đạo phi cướp bóc, cùng với một ít kim phiếu các vật quý trọng trên thi thể đạo phi hỗ trợ sưu tập. Rất nhanh, bao gồm một đồng lớn nỏ Phá Tinh, cùng với rất nhiều kim tệ kim phiếu các vật đặt thành một đồng lớn.

“Đại nhân, những cái này đều là bọn đạo phi để lại, những hàng hóa vật phẩm này chúng ta cũng hiến cho đại nhân, tạ đại nhân cứu mạng chúng ta.” Lão giả râu bạc cung kính nói.

Ánh mắt Đồng Bá Tuyết Ứng đảo qua.

Một tập kim phiếu thật dày kia quả thực giá trị rất cao, chủ yếu là hai gã kỵ sĩ cấp Lưu Tinh khác của Lãnh Quỳnh bát ung không có pháp bảo trữ vật, đều mang theo bên mình một ít tiền vật.

“Tốt.” Đồng Bá Tuyết Ứng rất rõ ràng thu một tập kim phiếu lớn đó, giá trị cũng có tám chín vạn kim tệ, “Về phần thứ khác, các người tự mình thu đi, nỏ Phá Tinh cũng mang theo, nói không chừng các người còn có thể tự giữ mạng. Thương đội các người bị cướp bóc đâu? Ngựa của các người đâu?”

“Người khác đều đã chết, ngựa bị ném ở phía trước, Lãnh Quỳnh bát ung căn bản không cần đám ngựa đó.” Lão giả râu bạc nói.

“Ừm.”

Đồng Bá Tuyết Ứng gật đầu, “Tốc độ đều nhanh chút, ta dẫn các người ra khỏi hạp cốc Lãnh Quỳnh sơn. Về phần ra khỏi hạp cốc rồi, ta sẽ không quản các người.”

“Cảm ơn đại nhân, cảm ơn đại nhân.” Lão giả râu bạc cũng quỳ xuống dập đầu, người khác cũng đều quỳ xuống cảm kích, lượng lớn đạo phi chiếm cứ Lãnh Quỳnh sơn, già trẻ bọn họ, không có Đồng Bá Tuyết Ứng bọn họ rất khó còn sống ra khỏi hạp cốc.

“Nhanh lên, chậm ta cũng không chờ các người.” Đồng Bá Tuyết Ứng cũng đã bay vọt xuống, độ cao cách mặt đất gần hai trăm thước hẳn lại không thêm quan tâm, trực tiếp nhảy xuống phía dưới. ‘Oành!’, mặt đất cũng chấn động, ngay cả đầu gối hắn cũng không cong một chút.

“Không tệ.” Đồng Bá Tuyết Ứng luyện hóa bảo vật trữ vật này, không gian so với cái kia của mẫu thân nhỏ hơn một vòng, “Bọn thủ lĩnh đạo phi này kim

phiếu cộng lại cũng hơn mười lăm vạn kim tệ! Tuyết Thạch thành bảo ta đang cần tiền, nay kiếm được một khoản thu hoạch như vậy.”

Mấy năm nay bán đi đa lông Âm Ảnh Báo các tài liệu tuy được gần mười vạn kim tệ, nhưng một năm đó đệ đệ đột phá trở thành pháp sư chính thức, mình đã tặng một bảo vật trữ vật khá tốt cùng một cây trượng pháp sư! Trượng pháp sư không đắt, cũng chỉ hơn năm ngàn kim tệ, dù sao thực lực đệ đệ còn yếu, trượng pháp sư quá lợi hại hẳn cũng không phát huy ra uy lực. Nhưng không gian của bảo vật trữ vật lại rất lớn, ước chừng tiêu phí hơn năm vạn kim tệ! So với không gian này của mẫu thân còn lớn hơn một vòng.

Mình ở lúc đạt tới thực lực cấp Xung Hào, nội giáp trên người đã đổi một hộ giáp luyện kim cấp hai, ít nhất lúc giao thủ chém giết cùng cấp Xung Hào có thể bảo vệ yếu hại thân thể.

Giày quần áo đều đổi một số vật phẩm luyện kim, nhưng những cái này đều khá rẻ, chỉ có nội giáp khá đắt, tới ba vạn kim tệ!

Cho nên nay trong tay Đông Bá Tuyết Ứng là có chút nghèo.

Đường đường thực lực cấp Xung Hào...

Lại vì mười mấy vạn kim tệ mà vui mừng, bị cường giả cấp Xung Hào khác biết được chỉ sợ cũng sẽ chê cười. Dù sao cấp Xung Hào là địa vị gì?

...

Mười mấy người mang theo sự may mắn sau khi ra khỏi Lãnh Quỳnh sơn hạp cốc, Đông Bá Tuyết Ứng liền không quản nữa, tốc độ Đạp Tuyết Mã Câu tăng vọt lên.

Một đường chạy vội, buổi tối ở trong ‘Hoàng Lung thành’ một đêm.

Sáng sớm hôm sau tiếp tục chạy đi, mãi cho đến chạng vạng mới rốt cuộc đến quận thành Thanh Hà.

“Ước chừng hai ngày thời gian, cuối cùng đến rồi, đây là quận thành Thanh Hà?” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn từ xa, xa xa một tòa thành trì không lồ nguy nga mắt thường khó có thể nhìn thấy điểm cuối, tường thành do nam thạch màu xám trắng cấu thành, vô số khe rãnh bên trên chứng kiến dòng sông lịch sử. Tường thành cao trăm mét! Tường thành cao trăm mét... vậy quả thực giống như một ngọn núi cao.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 12-1: Tề tụ một đường (1)

Trên tường thành nguy nga, cách mỗi một dặm địa đều dựng một quả cầu màu đen, trên quả cầu cũng có hoa văn màu vàng, toàn bộ thành trì không lồ nguy nga tản ra một loại lực lượng vô hình, đương nhiên người thường không cảm thấy, Đông Bá Tuyết Ứng cảm giác phi thường sâu sắc đối với khí tức mới có thể phát hiện.

Quận thành Thanh Hà, có dân cư thường trú hơn ngàn vạn! Có được lịch sử so với lịch sử Long Sơn đế quốc còn dài hơn.

Thật ra lịch sử tỉnh thành, quận thành bình thường đều rất dài, triều đại thay đổi, nhưng những thành trì cổ xưa này lại không ngừng gia cố, pháp thuật trận pháp cũng trở nên càng thêm cường đại, như tỉnh thành thì càng thêm khoa trương, dân cư thường trú bên trong là hơn ức (1 ức = 1 trăm triệu), thành trì hùng vĩ không lồ đó quả thực giống như một quốc gia độc lập, nghe nói ngay cả lực lượng thần linh cũng không thể lay động các loại phòng ngự của tỉnh thành.

“Thật sự là mở rộng tầm mắt, ta có cảm giác, nếu toàn bộ pháp thuật đại trận quận thành quận Thanh Hà đều bùng nổ, vậy một đám quả cầu bùng nổ uy lực, chỉ sợ nháy mắt có thể tiêu diệt ta, đây hoàn toàn là lực lượng Siêu Phàm” Đông Bá Tuyết Ứng cảm khái, hẳn lại không biết, đại trận bậc này mở ra một lần tiêu hao kinh người cỡ nào.

“Vào thành.”

Cười Đạp Tuyết Mã Câu, Đông Bá Tuyết Ứng cũng tiến vào thành quận Thanh Hà hùng vĩ.

Quận thành Thanh Hà dân cư thường trú hơn ngàn vạn, không lồ cỡ nào có thể nghĩ, tuy đường xá chính trong thành phi thường rộng, nhưng Đạp Tuyết Mã cũng chỉ có thể lấy tốc độ ‘tản bộ’ của nó tiến lên, từ cửa thành đến Long Sơn lâu hơn tám mươi dặm, lại hao phí gần một canh giờ, trời cũng đã hoàn toàn tối.

“Rốt cuộc đến rồi” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn Long Sơn lâu trước mắt.

Trước Long Sơn lâu, từng cái đèn hỏa tinh thật lớn chiếu sáng lên, nơi này hùng vĩ hơn Long Sơn lâu huyện thành Nghi Thủy, chỉ cần tường sân thật lớn sợ là có phạm vi một hai dặm.

Chung quanh còn có đám đông thủ vệ đang canh gác.

“Xuống ngựa.” Hai gã hắc giáp thủ vệ đứng ở cửa chính khí thế càng thêm phi phàm, sợ ít nhất cũng là cấp Lưu Tinh.

Đông Bá Tuyết Ứng cũng xuống ngựa, khẽ lật tay đưa ra Hắc Thiết Lệnh, nói: “Quận thành hẳn là biết được tin tức ta đến.”

Một gã hắc giáp thủ vệ trong đó đi tới mỉm cười nói: “Là Nghi Thủy thành Đông Bá Tuyết Ứng?”

“Là ta.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

“Chúng ta đã sớm nhận được tin tức ngươi tới, ngựa này của ngươi giao cho ta đi, ngươi cứ việc đi vào, sẽ có người mang ngươi đến chỗ ở.” Hắc giáp thủ vệ hỗ trợ dẫn ngựa.

“Làm phiền rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng đem ngựa giao cho đối phương, liền trực tiếp dọc theo cửa chính tường sân thật lớn của Long Sơn lâu tiến vào.

Trong Long Sơn lâu to lớn cây xanh thành bụi, hoa hoa cỏ cỏ cũng rất đẹp.

Từng ngọn đèn hòa tinh ở giữa hoa cỏ, tuy trời đã tối, nhưng trong toàn bộ Long Sơn lâu lại hầu như khắp nơi có đèn hòa tinh chiếu rọi.

“Đông Bá đại nhân, mời theo ta.” Một thị nữ nghênh đón, “Khách tới từ bên ngoài đều ở Gia Tuệ viên phía đông, trong Gia Tuệ viên đã chuyên môn chuẩn bị một tiểu viện cho đại nhân! Đại nhân tốt nhất đừng ra khỏi Gia Tuệ viên... Nơi khác có lẽ chính là trọng địa của Long Sơn lâu. Đợi tới sáng mai, tự nhiên có người đi đón đại nhân đi gặp lâu chủ.”

“Ừm.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Trong Long Sơn lâu, phiến đá trải thành, chung quanh các loại hoa cỏ kỳ dị, cỏ cây sum xuê, thậm chí trên một số tường sân mờ hồ có thể nhìn thấy một ít hoa văn pháp trận.

Đi một lát liền tới trước một cái cổng vòm.

“Nơi này chính là Gia Tuệ viên.” Thị nữ dẫn đường ở phía trước, “Tiểu viện của đại nhân ở bên trong.”

“Nơi này thật nhiều viện.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nhìn thoáng qua chung quanh, sợ là có mấy chục tiểu viện, chia làm hai hàng, cửa đối cửa lẫn nhau.

“Quận thành nhiều nhiệm vụ, thường xuyên có cao thủ các nơi tới đây, hôm nay tính là ít, Gia Tuệ viên cũng chỉ cư trú hơn phân nửa, bình thường toàn bộ Gia Tuệ viên cũng không đủ ở.” Thị nữ cười nói, “Đây là chỗ ở của đại nhân đêm nay.” Nói xong nàng liền đẩy ra cửa sân.

Bỗng nhiên tiểu viện đối diện cũng mở cửa kéo kẹt.

Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu nhìn lại.

Cửa sân tiểu viện đối diện mở ra, bên trong có thị nữ đang cầm khay thức ăn đi ra, còn có một nữ tử trẻ tuổi áo bào xanh đang chuẩn bị đóng cửa, nàng cũng thấy được Đông Bá Tuyết Ứng đối diện, lập tức biết thanh niên đồ đen này sắp vào ở tiểu viện đối diện.

“Nữ pháp sư.” Đông Bá Tuyết Ứng có thể cảm giác được.

Trên người vị nữ tử trẻ tuổi áo bào xanh này có loại khí tức thần bí chỉ pháp sư có, thật ra đó là khí tức pháp lực! Hơn nữa cũng tản ra cảm giác băng lạnh thoang thoang, cái này Đông Bá Tuyết Ứng rất quen thuộc, mẫu thân, đệ đệ mình sở trường đều là pháp thuật loại hàn băng, nữ tử trước mắt này hiển nhiên cũng sở trường nhất một loại này.

“Nhưng khí tức của cô ta, cảm giác so với Bạch Nguyên Chi còn mạnh hơn.” Đông Bá Tuyết Ứng rất kinh ngạc.

Kinh ngạc dung mạo nữ pháp sư áo bào xanh này, kinh ngạc nàng trẻ tuổi!

Đệ đệ mình, là trong toàn bộ nam nhân mình từng gặp có thể nói là đẹp trai nhất. Mà vị nữ pháp sư áo bào xanh này... thì là một người xinh đẹp nhất trong toàn bộ nữ tử mình từng gặp! Vẻ đẹp của nàng giống như hoa sen băng trên núi tuyết, là một loại khí chất phi thường độc đáo. Thật ra như Nghi Thủy thành cũng có nhiều mỹ nữ, như Du Nguyệt cũng coi như mỹ nữ dung mạo xếp mười hạng đầu mình từng gặp.

Nhưng vị nữ pháp sư áo bào xanh này, khiến Đông Bá Tuyết Ứng nháy mắt nhận định là một người xinh đẹp nhất, là vì khí chất! Khí chất rất độc đáo!

“Pháp sư đều là tràn ngập trí tuệ, càng là pháp sư cường đại, càng là tri thức uyên bác. Nữ tử này thoát nhìn trẻ tuổi như vậy, lại tựa như so với Bạch Nguyên Chi còn mạnh hơn.” Đông Bá Tuyết Ứng có chút kinh ngạc.

Hắn lại không biết.

Ở lúc hắn kinh ngạc đối phương, vị nữ pháp sư áo bào xanh này cũng mơ hồ cảm giác thanh niên trước mắt bất phàm, nhiều năm tìm hiểu thiên địa tự nhiên... Khiến mũi nhọn của Đông Bá Tuyết Ứng càng thêm nội liễm, khí tức càng thêm tự nhiên mộc mạc. Chính là loại cảm giác nội liễm mộc mạc này,

khiến nữ pháp sư áo bào xanh thầm giật mình: “Hắn rõ ràng không phải pháp sư, thế mà tâm linh cũng rèn luyện lợi hại như thế?”

Pháp sư, là rất coi trọng tâm linh, linh hồn các phương diện.

...

Hai người chỉ nhìn nhau, đều mang tính lễ phép gật đầu cười với nhau một cái.

“Kẹt.” Nữ pháp sư áo bào xanh liền khép cửa sập lại.

Đông Bá Tuyết Ưng cũng đi vào tiểu viện của mình.

“Đông Bá đại nhân, đợi lát nữa ta sẽ đưa đồ ăn cho ngươi, ta sẽ không quấy rầy nữa.” Thị nữ lập tức lui ra.

Sáng sớm hôm sau.

Vừa ăn xong điểm tâm không bao lâu, thị nữ Long Sơn lâu liền chuyên môn đến mời Đông Bá Tuyết Ưng, hôm nay sẽ tuyên bố chi tiết nhiệm vụ.

Trong một căn phòng yên tĩnh.

Đông Bá Tuyết Ưng đi vào trong phòng, liếc một cái liền thấy một lão già khô ngô đầu bạc, lão già nhìn thấy Đông Bá Tuyết Ưng cũng khẽ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 12-2: Tề tụ một đường (2)

“Đại nhân mời tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, chờ đủ người, lâu chủ rất nhanh sẽ tới.” Thị nữ nói.

Sau khi ngồi xuống.

Đông Bá Tuyết Ưng bưng chén trà lên vừa uống một ngụm, ngoài sảnh lại có người vào, chính là nữ pháp sư áo bào xanh tối qua từng gặp. Ánh mắt nữ pháp sư áo bào xanh đảo qua cũng thấy lão già khô ngô đầu bạc cùng Đông Bá Tuyết Ưng, nàng cũng có chút kinh ngạc, thật khéo, hôm qua đã ở đối diện nhau, hôm nay lại đụng phải. Nàng khẽ hướng hai người gật đầu, cũng ngồi xuống.

“Là Tinh Thu pháp sư?” Mắt lão già khô ngô đầu bạc lại sáng lên, liền nói, “Không ngờ tại đây có thể gặp được Tinh Thu pháp sư, thật sự rất khéo, lão hủ Đường Hùng!”

Đông Bá Tuyết Ưng có chút kinh ngạc.

Một số nhân vật lợi hại trong quận Thanh Hà, Long Sơn lâu sớm có danh sách giới thiệu, mình cũng xem qua.

Đường Hùng thì thôi, là một Ngân Nguyệt kỳ sĩ đã hơn một trăm sáu mươi tuổi, cũng già như vậy rồi, tự nhiên không có gì trông cậy vào đột phá đến cấp Xung Hào nữa.

Về phần Tinh Thu pháp sư... lại khó lường.

Đây là nhân vật như thiên chi kiêu nữ của toàn bộ quận Thanh Hà, Dư Tinh Thu, xuất thân một gia tộc bình thường, tiến vào Trường Phong học viện học tập pháp thuật, ở năm ấy hai mươi tuổi đã đột phá đến pháp sư cấp Lưu Tinh, hơn nữa được giữ lại Trường Phong học viện giảng dạy, hơn nữa ở năm hai mươi ba tuổi đã đột phá đến cấp Ngân Nguyệt! Dựa theo tư liệu suy tính, hiện tại Dư Tinh Thu hẳn là mới hai mươi lăm tuổi.

Hai mươi lăm tuổi, lại đã là Ngân Nguyệt đại pháp sư có thâm niên, thiên phú này quả thực rất dọa người, một Siêu Phàm đại pháp sư trong Trường Phong học viện cũng thu nàng làm thân truyền, trẻ tuổi như thế... Hầu như có vượt qua chín thành nắm chắc có thể bước vào cấp Xung Hào.

“Thì ra là nàng.” Đông Bá Tuyết Ưng có chút giật mình.

“Ha ha ha...” Bỗng bên ngoài lại có hai người đi vào.

Một thanh niên có chút âm lãnh, một lão già tóc đen.

Thanh niên âm lãnh ăn mặc bất phàm, áo bào trên người cũng có thể khiến khí tức chung quanh biến hóa, hiển nhiên là áo giáp luyện kim khá cường đại.

“Tĩnh Thu, không ngờ ngươi cũng ở đây.” Thanh niên âm lãnh này kích động hưng phấn, “Ha ha, ta lần này đi ra lịch luyện, tùy tiện chọn nhiệm vụ, không ngờ có thể gặp được Tĩnh Thu ngươi, thế này quá khéo rồi, hai chúng ta không phải có duyên bình thường.”

Nữ pháp sư áo bào xanh nhíu mày: “Là rất khéo.”

Ánh mắt thanh niên âm lãnh đảo qua chung quanh, thấy được lão giả tóc trắng, cũng thấy được một thanh niên đồ đen so với hắn càng trẻ hơn, điều này làm trong mắt hắn thoáng hiện một tia không vui. Hắn liếc lão giả khỏi ngô đầu bạc, tùy ý nói: “Nhường chút.”

“Là Bách Vinh đại nhân?” Lão giả khỏi ngô đầu bạc Đường Hùng ngoan ngoãn lui qua một bên, không quấy rầy hắn cùng nữ pháp sư.

Bách Vinh?

Đông Bá Tuyết Ưng cũng đã biết đối phương là ai, Tư Bách Vinh!

Là một trong những nhân vật đỉnh cao nhất một thế hệ trẻ của ‘Tư gia’ quận Thanh Hà, Tư Bách Vinh năm nay hơn năm mươi tuổi, thân là Ngân Nguyệt kỵ sĩ, tuổi thọ bình thường đều tiếp cận hai trăm tuổi. Hơn năm mươi tuổi vẫn có thể duy trì dung mạo rất trẻ tuổi! Bởi vì tương đối trẻ, hắn cũng có hy vọng khá lớn ở tương lai bước vào cấp Xung Hào. Cho nên địa vị ở ‘Tư gia’ xem như rất cao.

Tư gia, ở quận Thanh Hà một tay che trời.

Nói người có tội người có tội! Cho nên mặc dù cùng là Ngân Nguyệt kỵ sĩ Đường Hùng cũng có chút nịnh nọt, dù sao đắc tội không nổi, tùy tiện tìm cái lý do bắt một Ngân Nguyệt kỵ sĩ, đối với Tư gia cũng là việc nhỏ. Chỉ có đột phá đến ‘cấp Xung Hào’ mới có lực lượng nghiền áp phạm tục, cấp Xung Hào thành lập gia tộc mới có tư cách đối thoại tương đối ngang hàng với Tư gia.

Thanh niên âm lãnh lúc này mới ngồi ở bên cạnh nữ pháp sư, dựa vào có chút gần: “Tĩnh Thu à, sao nàng luôn trốn tránh ta, nàng như vậy cũng khiến ta quá đau lòng rồi.”

Soạt.

Nữ pháp sư áo bào xanh đứng dậy trực tiếp rời khỏi vị trí, nhưng trong phòng này cũng chỉ lớn như vậy, nàng nhìn thoáng qua, liền đi tới Đông Bá Tuyết Ưng bên này, cách một vị trí liền ngồi xuống.

“Tĩnh Thu.” Thanh niên âm lãnh Tư Bách Vinh đi tới, bỗng nhiên cảm thấy hắn ở bên cạnh vương bần, nhíu mày lạnh lùng nói: “Nhường chút.”

Đông Bá Tuyết Ưng bưng chén trà, uống một ngụm, căn bản không thêm quan tâm gì.

Sắc mặt Tư Bách Vinh nhất thời khó coi.

“Hừ!” Tư Bách Vinh hừ lạnh một tiếng.

“Ha ha, mọi người đều đến rồi?” Bên ngoài, một tiếng cười truyền đến, một lão giả áo bào đỏ đầu trọc đi đến.

“Hừ, giỏi lắm.” Tư Bách Vinh hạ giọng hỏi lão giả tóc đen bên cạnh, “Lão Lương, tiểu tử này là ai?”

“Căn cứ bộ dáng cùng với một cây trường thương hắc đeo, hắn là Nghi Thủy thành Đông Bá Tuyết Ưng.” Lão giả tóc đen hạ giọng nói, “Năm nay hắn là mới hai mươi hai tuổi, năm mười lăm tuổi hắn đã lấy sức một người tiêu diệt Loan Dao minh, đã dám tiếp nhiệm vụ này, xem ra hắn là kỵ sĩ cấp Ngân Nguyệt.”

“Hai mươi hai tuổi?”

Tư Bách Vinh càng thêm khó chịu.

Hắn cũng hơn năm mươi rồi, hiện tại lại gặp một Ngân Nguyệt kỵ sĩ hai mươi hai tuổi, tự nhiên khó chịu.

“Hừ hừ.” Tư Bách Vinh hướng Đông Bá Tuyết Ưng hừ lạnh hai cái, liền ngồi xuống ở bên cạnh, lão giả tóc đen cũng ngồi xuống ở một bên.

“Năm vị cao thủ đã đều đến.” Ánh mắt lão giả áo bào đỏ đầu trọc đảo qua, nhìn năm vị trước mắt này—— Tư Bách Vinh, lão giả tóc đen, lão giả khỏi ngô đầu bạc Đường Hùng, Đông Bá Tuyết Ưng cùng với nữ pháp sư áo bào xanh Dư Tĩnh Thu.

“Ta tên Nguyên Ngũ, là lâu chủ Long Sơn lâu quận Thanh Hà.” Lão giả áo bào đỏ đầu trọc cười nói, “Nghĩ rằng các ngươi phần lớn đều từng nghe nói tên của ta, nhưng Tĩnh Thu pháp sư cùng Đông Bá Tuyết Ưng, ta hôm nay là lần đầu tiên gặp.”

Dư Tĩnh Thu, Đông Bá Tuyết Ưng đều nở nụ cười.

“Nguyên lâu chủ, nói thẳng nhiệm vụ đi.” Tư Bách Vinh lại ngông nghênh.

“Không vội.”

Giọng lão già áo bào đỏ đầu trọc lại đột nhiên lạnh hẳn đi, “Ở trước khi tiếp nhận nhiệm vụ, ta cần nói một lần quy củ cơ bản nhất!”

“Một, tất cả có liên quan nhiệm vụ, bao gồm tin tức đồng bạn các người, đều không thể lộ ra ngoài! Tin tức lộ ra ngoài rất có thể dẫn tới đồng bạn nhiệm vụ lần này lọt vào trả thù, đây là điều Long Sơn lâu chúng ta quyết không cho phép! Ai cố ý tiết lộ, điều tra ra, hừ hừ, không có ai có thể cứu được các người.”

“Hai, đây là khó nhất trong nhiệm vụ cấp Hắc Thiết, nhiệm vụ ai cũng không thể cam đoan an toàn, các người sẽ có nguy hiểm sinh mệnh, chết cũng chẳng trách được ai.”

“Hai điểm này nói trước cho các người, nếu không tiếp thụ được, có thể rời khỏi bây giờ!”

Ánh mắt lão già áo bào đỏ đầu trọc đảo qua năm vị trước mắt này.

Bọn Đông Bá Tuyết Ứng không có một ai đứng dậy rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 13: Phân đàn

“Nguyên lâu chủ, chúng ta đều biết quy củ.” Lão già khôi ngô đầu bạc Đường Hùng cười nói.

“Hừ hừ, đi ra ngoài liệu mạng nào có chuyện tuyệt đối an toàn, nếu sợ, vẫn sớm trở về là hơn.” Tư Bách Vinh liếc Đông Bá Tuyết Ứng một cái, hần theo bản năng rất đối địch tiểu tử này, ở trước mặt ‘Tĩnh Thu pháp sư’ hần theo đuôi, hần theo bản năng muốn áp chế tất cả nam tử khác. Mà ở đây hộ vệ của hần cùng với Đường Hùng kia đều là lão nhân, không có uy hiếp!

Chi Đông Bá Tuyết Ứng này quá trẻ tuổi, khiến hần khó chịu.

“Tốt lắm.”

Lão già áo bào đỏ đầu trọc gật đầu nói, “Đã hiểu có nguy hiểm mất mạng, biết quy củ giữ bí mật, vậy ta trước hết nói tình huống chi tiết của nhiệm vụ.”

Đông Bá Tuyết Ứng, Dư Tĩnh Thu từng người, bao gồm vị Tư Bách Vinh kia đều vênh tai cẩn thận nghe.

Nhiệm vụ, sợ ý là sẽ mất mạng.

“Mục tiêu nhiệm vụ lần này, là thành bảo ‘Lô gia’ gia tộc đệ nhất đại gia tộc cảnh nội Khúc Thái thành quận Thanh Hà chúng ta, phá hủy đánh tan thành bảo toàn bộ gia tộc, giết chết tộc trưởng Lô gia ‘Lô Hoài Như’.” Lão già áo bào đỏ đầu trọc nói.

“Lô Hoài Như? Một pháp sư cấp Lưu Tinh, nghe nói Lô gia bọn họ còn có ba bốn kỵ sĩ cấp Lưu Tinh, nhưng chút thực lực ấy nào cần năm người chúng ta liên thủ, còn nói có nguy hiểm sinh tử?” Tư Bách Vinh hoài nghi nói.

Nguyên lâu chủ áo bào đỏ trịnh trọng nói: “Lô Hoài Như còn rất am hiểu thủ đoạn luyện kim, trong toàn bộ thành bảo chắc chắn có rất nhiều nguy hiểm, hơn nữa quan trọng nhất là... Nơi này thật ra là phân đàn của một tà thần ma thần nào đó ở quận Thanh Hà chúng ta!”

“Cái gì!”

Đông Bá Tuyết Ứng, Dư Tĩnh Thu, Tư Bách Vinh, Đường Hùng, lão già tóc đen Lương Ung sắc mặt ai cũng đại biến.

Tà thần ma thần?

Trong toàn bộ đế quốc chỉ có ‘Đại địa thần điện’ là chính thống, mọi cái khác đều là tà thần ma thần! Ngay cả khai quốc hoàng đế của Long Sơn đế quốc cũng không thành lập thần điện truyền bá tín ngưỡng.

Nhưng tương tự ——

Tà thần ma thần dám đưa tay thăm thâu đến một thế giới này, kẻ nào cũng rất đáng sợ, không ai dám khinh thường.

“Bất cứ điều gì liên lụy đến tà thần ma thần đều phải thận trọng, nơi này chỉ là phân đàn của vị tà thần ma thần nào đó ở quận Thanh Hà chúng ta, hơn nữa cường giả đã biết chỉ mấy kẻ cấp Lưu Tinh như vậy, uy hiếp khá thấp, cho nên phải năm người các người đi qua.” Nguyên Ngũ lâu chủ nói, “Nhiệm vụ các người đã biết, nếu hiện tại không muốn đi, cũng chỉ có thể tạm thời ở trong Long Sơn lâu không đi ra ngoài, cho đến khi nhiệm vụ này chấm dứt.”

“Có gì dị nghị không?” Nguyên Ngũ lâu chủ nhìn năm vị trước mắt.

“Trong thành bảo Lô gia gia tộc, có cấp Ngân Nguyệt không? Có cấp Xung Hào không?” Dư Tĩnh Thu hỏi.

“Đến nay chưa phát hiện!” Nguyên Ngũ lâu chủ nói, “Có thể có lực lượng che dấu, nhưng khả năng có cấp Xung Hào không lớn! Lực lượng cấp Xung Hào rất hiếm thấy, sẽ không lãng phí ở một cái phân đàn.”

“Bọn tà thần ma thần đó chung quy chỉ là ẩn nấp trong bóng đêm.” Tư Bách Vinh hướng Dư Tĩnh Thu nói, “Không có khả năng xa xỉ đến một cái quận an bài một người cấp Xung Hào.”

“Nếu không có vấn đề, vậy chúng ta xuất phát ngay bây giờ!” Nguyên Ngũ lâu chủ nói, “Long Sơn lâu chúng ta sẽ phái ra một chiếc thuyền bay đưa các người đi qua.”

Tư Bách Vinh nói: “Tĩnh Thu, lần này khá nguy hiểm, nàng là một pháp sư, vẫn nên theo sát chúng ta, chúng ta sẽ bảo vệ tốt nàng.”

Dư Tĩnh Thu nhún mày.

Đáy lòng nàng rất phiền chán Tư Bách Vinh này luôn theo đuổi nàng, nhưng gia tộc của nàng ở quận Thanh Hà, cho nên cũng không muốn quan hệ quá cứng với Tư gia.

Đông Bá Tuyết Ứng đeo cương binh khí đã đi ra ngoài, Dư Tĩnh Thu cũng cùng ra ngoài theo.

“Ngay cả một cái bảo vật trừ vật tốt một chút cũng không có, còn đeo cái cương binh khí.” Tư Bách Vinh xì một tiếng.

Cảnh nội Khúc Thái thành, ở trên một mảnh đất trống đồng bằng có một tòa thành bảo hùng vĩ, diện tích ước chừng hơn ba dặm, so với Tuyết Thạch thành bảo của nhà Đông Bá Tuyết Ứng còn lớn hơn chút.

Đây là thành bảo của Lô gia gia tộc.

Thành bảo chia ra ngoại bảo, nội thành bảo.

Nội thành bảo hình tám cạnh, như quái vật cổ quái nằm sắp ở đó, nội thành bảo này chính là ‘Lô Hoài Như’ tự mình nghiên cứu bố trí thành, bên trong đây áp cơ quan pháp trận. Càng tiếp cận đáy thành bảo... Lại càng thêm nguy hiểm.

“Thần sứ đại nhân, chuẩn bị mấy thị nữ đó, có hài lòng hay không?” Lô Hoài Như ngửa mặt nói.

Nằm tựa ở đó là một nam tử cường tráng như quái vật.

Thân thể nam tử này vô cùng cường tráng, hông to như cái vại nước, chiều cao hẳn cũng chừng hai thước bốn năm, cánh tay so với đùi người thường còn to hơn, chòm râu cứng rắn như kim thép, trong một đôi mắt hơi rủ xuống, nhưng khi ngẫu nhiên mở lại mang theo uy áp đáng sợ, hẳn hít thở thậm chí khiến không khí chung quanh cũng chấn động nổ vang, các thị nữ bên cạnh đều có chút nơm nớp lo sợ.

“Tạm tạm.” Vị tráng hán như quái vật này lạnh nhạt nói, “Như thế nào, ta cảm giác ngại rất sợ ta?”

“Thần sứ thực lực ngập trời, ta đây là kính sợ.” Lô Hoài Như liền nói.

“Yên tâm, ta chỉ ở chỗ của ngại tình dưỡng một đoạn thời gian, vừa mới cứu tử nhất sinh từ Lương Hòa thế giới chạy ra, cũng sắp quên hưởng thụ thế gian rồi! Được rồi, ngại kiểm thêm một ít mỹ nữ tới đây, tốt nhất kiểm nữ pháp sư lợi hại chút. Người thường rất thiếu hương vị.” Quái vật tráng hán chép miệng, cảm lấy thịt bên cạnh ăn từng miếng.

“Vâng vâng vâng, thần sứ đại nhân yên tâm, ta sẽ mau chóng kiểm nữ pháp sư hiến cho thần sứ đại nhân.” Lô Hoài Như liền nói.

“Đi đi, đừng ở chỗ này chường mắt ta.” Tráng hán như quái vật tùy ý nói.

Tên một chỗ đất có trống của Long Sơn lâu quận Thanh Hà, một chiếc thuyền bay màu bạc trắng dài khoảng hai ba mươi thước, trên thuyền bay trải rộng một số hoa văn pháp thuật.

“Đều lên thuyền bay đi.” Nguyên Ngũ lâu chủ mang theo năm người bọn Đông Bá Tuyết Ứng tới đây.

“Thuyền bay thật đẹp.” Trước mắt Đông Bá Tuyết Ứng sáng ngời, đây vẫn là lần đầu gặp thuyền bay, quá khứ đều là nghe nói mà thôi, “Nghe nói thuyền bay luyện kim, thấp nhất cũng cần hai mươi vạn kim tệ một chiếc, bình thường cường giả cấp Xung Hào hoặc là một số thế lực lớn mới trang bị được nổi.”

Tư Bách Vinh tựa cười mà không cười liếc Đông Bá Tuyết Ứng, liền nói: “Nguyên lâu chủ, toàn thân chiếc thuyền bay luyện kim này là ‘Khảm ngân kim’, khoang thuyền cũng đều là lưu ly, sợ là phải năm mươi vạn kim tệ nhỉ.”

“Ha ha, Tư gia các ngươi cần hướng một số luyện kim đại sư mua, nhưng Long Sơn lâu chúng ta là tổng lâu bên kia trực tiếp phải tới, chúng ta không cần tốn kim tệ, hơn nữa chiếc thuyền bay luyện kim này cũng là luyện kim đại sư trong tổng lâu tỉnh thành Long Sơn lâu chúng ta luyện chế thành, phí tổn cũng thấp, nhắm chừng ba mươi vạn kim tệ là được.” Nguyên Ngũ lâu chủ nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 14: Đe dọa uy hiếp

Tư Bách Vinh đoán sai, mặt cũng không đổi sắc, than thở: “Cừ thật, ta chuẩn bị mua một chiếc thuyền bay luyện kim, có thể mua từ Long Sơn lâu không?”

“Có thể, nhưng giá không sai biệt lắm với bên ngoài.” Nguyên Ngũ lâu chủ cười nói, “Không có khả năng cho ngươi giá gốc, các luyện kim đại sư cũng cần kiếm tiền.”

“Thùng thùng thùng.”

Dư Tinh Thu pháp sư lại dẫn đầu lên chiếc thuyền bay. Nàng trước giờ rất chán ghét Tư Bách Vinh, là vì Tư Bách Vinh thường xuyên khoe khoang cùng với dùng gia tộc đè người, giờ phút này nói nhiều như vậy không phải là khoe khoang hấn mua được nổi thuyền bay sao? Dư Tinh Thu dù sao cũng là bá ở môn hạ Siêu Phàm đại pháp sư, nàng theo đuổi là hy vọng trở thành Siêu Phàm giống sư phụ nàng.

Đó mới là lực lượng thật sự! Khoe khoang? Dùng gia tộc đè người? Quá nông cạn!

“Thùng thùng thùng.” Đông Bá Tuyệt Ứng cũng lên thuyền bay. Tư Bách Vinh không có đối tượng khoe khoang, cũng theo hộ vệ dưới trưởng Lương Ung cùng với Đường Hùng vẫn lấy hấn làm chủ, sai đâu đánh đó lên thuyền bay.

“Thuận buồm xuôi gió.”

Nguyên Ngũ lâu chủ ở trên đất cỏ xa xa nhìn.

Hô.

Thuyền bay nhanh chóng bay lên trời, không ngừng lên cao, sau khi lên tới độ cao hơn một ngàn thước, lúc này mới nhanh chóng hướng xa xa bay đi, càng bay càng cao càng xa... Rất nhanh đã biến mất ở chân trời.

...

Trong khoang thuyền bay.

Toàn bộ khoang thuyền đều do lưu ly trong suốt bố trí thành, có thể thấy rõ cảnh tượng bên ngoài, trong lưu ly mờ hồ còn có thể nhìn thấy các tia màu sắc rực rỡ, quả thực xa hoa.

“Các vị.”

Hai cao thủ Long Sơn lâu phụ trách điều khiển thuyền bay nhìn về phía bọn Đông Bá Tuyệt Ứng, trong đó một nam tử mặc bộ áo giáo màu bạc trắng nói: “Các vị muốn đi thành bảo Lô gia gia tộc ở Khúc Thái thành, là chuẩn bị buổi tối tập kích? Hay là ban ngày? Nếu ban ngày mà nói, thuyền bay có thể lấy tốc độ nhanh nhất di chuyển, chỉ cần hai canh giờ là có thể đến. Nếu không vội, thuyền bay sẽ lấy tốc độ tương đối chậm tới, nhắm chừng chạng vạng đến.”

“Ban ngày công kích và buổi tối công kích, thật ra không có gì khác nhau.” Thanh âm Dư Tinh Thu rất êm tai, “Vị Lô Hoài Như kia là một pháp sư cấp Lưu Tinh, càng là cao thủ luyện kim, nơi đó đã là trọng địa cực kỳ bí ẩn, hấn khẳng định bố trí rất nhiều pháp trận cảnh giới vân vân, một khi chúng ta lên vào... Sẽ phát tức bị phát hiện.”

“Tinh Thu là pháp sư cấp Ngân Nguyệt, nàng đã nói có pháp trận cảnh giới khẳng định bị phát hiện, vậy nhất định sẽ bị phát hiện.” Tư Bách Vinh nói, “Đều đã có thể bị phát hiện, vậy ban ngày công kích đi, càng nhanh càng tốt.”

“Chúng ta không vội, cứ chạng vạng đi.” Dư Tinh Thu nói, “Chạng vạng các binh sĩ thành bảo gia tộc thay ca hoặc chuẩn bị ăn cơm chiều vân vân, đều sẽ thả lỏng hơn rất nhiều, ban ngày tương đối nghiêm ngặt, buổi tối thì là bóng đêm ảnh hưởng gặp phải cơ quan pháp trận càng thêm phiền toái.”

“Tinh Thu thật sự thông minh.” Tư Bách Vinh liền nói.

“Được, vậy chạng vạng.” Hai vị nhân viên Long Sơn lâu phụ trách thao túng thuyền bay đều lập tức làm quyết định, thật ra lấy tốc độ tương đối thông thả

tiến lên, đối với thuyền bay mà nói là tiết kiệm tiêu hao nhất.

Đồng Bá Tuyết Ứng rất nhanh đã đi ra khỏi khoang đi tới trên boong thuyền bay.

“Cảm giác thật khác biệt.”

Gió trên boong khá lớn.

Nhưng bởi vì hình dạng thiết kế của thuyền bay, gió hầu như đều từ phía trên thuyền bay gào thét mà qua, gió trên boong so với bên ngoài đã nhỏ hơn rất nhiều.

“Hò...” Đứng ở sàn thuyền vịn lan can của thuyền bay, nhìn đám mây trời nổi chung quanh, nhìn phía dưới đám mây như ẩn như hiện có thể nhìn thấy mặt đất mênh mông, cảnh sắc rất đẹp, Đồng Bá Tuyết Ứng cũng cảm thấy có chút vui vẻ thoải mái.

“Thùng thùng thùng.” Lại có người đi ra khỏi khoang thuyền tới trên sàn.

Đồng Bá Tuyết Ứng quay đầu nhìn qua, người tới chính là vị Tư Bách Vinh khí chất có chút âm lãnh kia. Tư Bách Vinh mặc rất quý phái, một tác phong quý tộc, hẳn cũng đi đến cạnh lan can nhìn cảnh sắc bên ngoài: “Tuy nhìn rất nhiều lần, nhưng ở trên thuyền bay ngắm phong cảnh quả thực rất không tệ. Đồng Bá Tuyết Ứng, người đây là lần đầu tiên ở trên thuyền bay nhỉ.”

Đồng Bá Tuyết Ứng không để ý đến hắn.

“Ta biết ngươi, Đồng Bá Tuyết Ứng, đến từ Nghi Thủy thành! Cha mẹ ngươi nghe nói bị Mặc Dương gia tộc bắt, ngươi còn có một đệ đệ tên là Đồng Bá Thanh Thạch?” Tư Bách Vinh tùy ý nói.

Đồng Bá Tuyết Ứng nhướng mày nhìn về phía hắn.

“Ở quận Thanh Hà, không có chuyện Tư gia ta không biết.” Tư Bách Vinh nhìn hắn, “Muốn tiêu diệt Đồng Bá gia tộc các ngươi loại tiểu gia tộc này, đối với Tư gia chúng ta mà nói dễ như trở bàn tay, ví dụ như trong Đồng Bá gia các ngươi có hai thú nhân, một sư nhân, một Lục Tí Ma Xà? Trong thú nhân thì có không ít phản tặc tạo phản, tùy ý tìm lý do, nói Đồng Bá gia tộc các ngươi chứa chấp phản tặc tạo phản, Đồng Bá gia các ngươi liền xong rồi, đến lúc đó ngươi bị phế bỏ đàn điền khí hải, cũng không thành kỳ sĩ được nữa! Đệ đệ của ngươi cũng sẽ bị phế bỏ pháp lực... Cho các ngươi đi làm nô lệ, ngươi cảm thấy như thế nào?”

Tư Bách Vinh nói rất tùy ý.

Nhưng uy hiếp trong đó lại rất độc ác.

Bình thường Đồng Bá Tuyết Ứng thật sự mặc kệ sẽ loại con em đại gia tộc này, nhưng giờ phút này lời Tư Bách Vinh nói vẫn khiến trong lòng hắn nổi lên lửa giận, đặc biệt đệ đệ của hắn! Hắn nhìn đệ đệ lớn lên, một đường che chở, nói để đệ đệ làm nô lệ?

“Tư Bách Vinh.” Đồng Bá Tuyết Ứng mở miệng.

“Hả?” Tư Bách Vinh mỉm cười nhìn Đồng Bá Tuyết Ứng, hẳn sớm đã quen những gia tộc đó cúi đầu ở trước mặt Tư gia bọn họ, “Biết sai rồi? Chỉ cần ngươi hôm nay cúi đầu nhận sai với ta, quay về đưa thêm năm vạn kim tệ, chuyện giữa chúng ta coi như chưa từng xảy ra.”

“Tư Bách Vinh.” Đồng Bá Tuyết Ứng lạnh lùng nói, “Có ai từng nói ngươi là tên ngu xuẩn không?”

Tư Bách Vinh kinh ngạc: “Ngươi...”

“Ngươi chính là một tên ngu xuẩn! Trẻ con ba tuổi cũng thông minh hơn ngươi!” Đồng Bá Tuyết Ứng lạnh lùng nói, “Lần này chúng ta đi Khúc Thái thành là cần đối phó một cái phân đàn tà thần ma thần ở quận Thanh Hà chúng ta! Năm người chúng ta cùng nhau liên thủ vẫn có nguy hiểm tính mạng, ở lúc này ngươi thế mà ngu xuẩn uy hiếp ta? Đe dọa ta? Cho dù ta tạm thời cúi đầu, ta chỉ sợ cũng sẽ ôm lòng oán hận nhỉ? Đến lúc đó tấn công Lô gia thành bảo, ở thời khắc mấu chốt ta chơi ngươi một ván, ngươi nói không chừng sẽ mất cái mạng nhỏ.”

“Cho dù ngươi thật muốn đe dọa ta uy hiếp ta, tốt xấu chờ nhiệm vụ chấm dứt đi.”

“Hiện tại ngươi uy hiếp ta, trừ khiến ta oán hận ngươi, tựa như không có tác dụng gì khác nhỉ?” Đồng Bá Tuyết Ứng nhiu mày, “Ngươi nói ngươi là tên ngu xuẩn phải không?”

“Ngươi, ngươi...” Sắc mặt Tư Bách Vinh khó coi, “Ngươi thật sự không sợ ta...”

“Tùy ngươi! Nhưng ngươi cũng phải gánh vác hậu quả, có lẽ hậu quả không tốt như ngươi nghĩ!” Đồng Bá Tuyết Ứng quay đầu đi về phía khoang thuyền, hẳn lười nhiều lời với tên ngu xuẩn này.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 15-1: Hàng lâm (1)

Nhiệm vụ lần này mình vốn chính là đến tích góp kinh nghiệm.

Chờ lần này qua đi, mình sẽ chủ động đi xin Thanh Đồng Lệnh tiếp nhận nhiệm vụ cấp Thanh Đồng! Phải biết, chiến lực cấp Xung Hào có được quyền lực là hoàn toàn khác, như một số cơ cấu chấp pháp của thành vệ quân căn bản không có quyền đối phó hần, thật ra cho dù muốn đối phó, phạm nhân cũng rất khó uy hiếp đến một người chiến lực cấp Xung Hào, cho nên chiến lực cấp Xung Hào cho dù phạm tội cũng là Long Sơn lâu tiến hành thẩm phán!

Cho nên Tư gia là không uy hiếp được chiến lực cấp Xung Hào, giữa cấp Xung Hào với nhau có tư cách đối thoại ngang hàng.

Tư Lương Hồng đương nhiên là tồn tại cường đại trong toàn bộ Long Sơn bằng cũng xếp hạng khoảng năm trăm, không cần thiết, Đông Bá Tuyết Ưng là không muốn đối địch Tư Lương Hồng.

“Ngươi, ngươi...” Tư Bách Vinh nhìn bóng lưng Đông Bá Tuyết Ưng tiến vào khoang, tức giận rằng, “Thế mà dám không để ta vào mắt, thế mà dám không để ta vào mắt, tốt lắm, tốt lắm, ta nhớ ngươi rồi! Chờ nhiệm vụ lần này qua đi ta nhất định...”

“Hả?”

Tư Bách Vinh biến sắc, “Tiểu tử chết tiệt này, sẽ không thật sự ở trong nhiệm vụ chơi ta chứ?”

“Không thể cho hần cơ hội, phải để lão Lương theo ta mọi lúc.” Tư Bách Vinh là thật có chút lo lắng, này kêu Đông Bá Tuyết Ưng tiểu tử ở nhiệm vụ trong âm minh, “Tạm thời bỏ qua cho tiểu tử này, không so đo với hần, đợi nhiệm vụ chấm dứt, hừ hừ, xem ta nhào nặn hần như thế nào.”

Ngân Nguyệt kị sĩ hai mươi hai tuổi?

Ngân Nguyệt kị sĩ và cấp Xung Hào chỉ chênh lệch một bước... Nhưng một bước này lại tựa như vực trời.

Từ kị sĩ bình thường tu hành đến Ngân Nguyệt kị sĩ, dựa vào thiên phú tư chất, dựa vào một ít tài nguyên đầu khí pháp môn lợi hại cũng có hi vọng đột phá, như Tư Bách Vinh là vì thiên phú đủ tốt, ở dưới gia tộc bồi dưỡng liên mạch lưu loát tu hành đến Ngân Nguyệt kị sĩ, sau đó... Liên kệt ở cấp Ngân Nguyệt!

Ngân Nguyệt kị sĩ, đến cấp Xung Hào, yêu cầu đối với tâm linh rất cao, phải đạt tới cảnh giới ‘Thiên nhân hợp nhất’ sau đó lợi dụng thiên địa lực lượng mới có thể đột phá đạt tới cấp Xung Hào.

Thiên nhân hợp nhất?

Tư Bách Vinh trở thành Ngân Nguyệt kị sĩ nhiều năm, Đường Hùng, Lương Ung đều là trở thành Ngân Nguyệt kị sĩ nhiều năm, nhưng bọn họ đối với ‘Thiên nhân hợp nhất’ hoàn toàn không mở mắt được gì.

...

Pháp sư thì khác.

Bọn kị sĩ là ý vào thân thể, pháp sư thì càng coi trọng trí tuệ hơn!

Các pháp sư cần nghiên cứu thiên địa phân tích tự nhiên, nghiên cứu rất nhiều quy luật, mới có thể nắm giữ một số pháp thuật, cho nên pháp sư thực lực càng mạnh, trí tuệ đều càng thêm cao. Bình thường có thể trở thành Ngân Nguyệt cấp đại pháp sư... Trí tuệ đều rất phi phàm, cho nên ‘Dư Tinh Thu’ mới có thể làm người ta cảm thấy kinh diễm. Trẻ tuổi như thế đã xuất sắc như thế, tiếp tục nghiên cứu phân tích thiên địa... Ở trong hơn một trăm năm tuổi thọ kế tiếp, là có khả năng rất lớn đạt tới cảnh giới ‘Thiên nhân hợp nhất’.

Pháp sư nắm giữ thiên nhân hợp nhất, là dựa vào nghiên cứu!

Mà kị sĩ muốn nắm giữ thiên nhân hợp nhất, thì khó! Rất nhiều kị sĩ đều là đại què mùa, căn bản không biết nên đạt tới ‘Thiên nhân hợp nhất’ như thế nào. Cho nên Đông Bá Tuyết Ưng tuy được coi là Ngân Nguyệt kị sĩ hai mươi hai tuổi, nhưng rõ ràng không được Dư Tinh Thu coi trọng. Người thường đều cho rằng... Đông Bá Tuyết Ưng là ý vào thân thể thiên phú tốt, một đường tu hành không có trở ngại, một hồi tu luyện đến cấp Ngân Nguyệt.

Đông Bá Tuyết Ưng tuy cảnh giới thương pháp sớm đạt tới đại sư cảnh, thân mà mình chỉ, hơn sáu năm qua luôn luôn ở lại trúc lâu phía sau núi tu hành, tìm hiểu thiên địa tự nhiên, thương pháp càng thêm mọc mạc tự nhiên, nhưng đến nay cũng chưa từng đạt tới thiên nhân hợp nhất.

Nhưng thân thể hần cường đại, ban cho hần lực lượng cấp Xung Hào đỉnh phong! Một khi lực lượng huyết mạch bùng nổ, lực lượng còn tăng gấp bội.

Ở trong cấp Xung Hào cũng đủ để xếp hàng đầu.

“Một tiểu tử vận khí tốt, cũng dám gọi nhíp với ta? Thật sự là không biết trời cao đất rộng.” Tư Bách Vinh âm thầm cắn răng, đi trở về khoang.

“Tĩnh Thu.” Tư Bách Vinh đi đến cạnh Dư Tĩnh Thu.

“Có chuyện gì?” Dư Tĩnh Thu ngồi ở nơi đó nhắm mắt tĩnh tu mở mắt ra.

“Lúc đi tấn công Lô gia thành bảo, phải cẩn thận chút, đặc biệt Đông Bá Tuyết Ưng kia, tiểu tử này quá trẻ tuổi không trầm ổn, ta lo đến lúc đó hắn âm thầm phá hoại.” Tư Bách Vinh hạ giọng nói, “Người đến lúc đó cứ theo ta cùng lão Lương, chúng ta khẳng định sẽ bảo vệ tốt người.”

“Hắn muốn phá, hắn vì sao sẽ phá?” Dư Tĩnh Thu nghi hoặc.

“Nàng cẩn thận một chút là được.” Tư Bách Vinh chưa nói gì đã bỏ đi.

Dư Tĩnh Thu nhíu đôi lông mày thanh tú, nhìn nhìn Tư Bách Vinh ở xa xa, lại nhìn thanh niên đồ đen Đông Bá Tuyết Ưng một bên khác cũng khoanh chân ngồi, nói thầm: “Hai người bọn họ lúc trước đều đi sàn thuyền bên ngoài, chẳng lẽ đã có xung đột? Xem Đông Bá Tuyết Ưng kia cũng không phải người lỗ mãng, ừm, hy vọng nhiệm vụ lần này đừng xảy ra cái gì ngoài ý muốn.”

Nàng cũng mơ hồ có chút lo lắng.

“Hô...”

Đông Bá Tuyết Ưng khoanh chân ngồi ở nơi đó, nhíp tim đang dần dần càng lúc càng chậm, hít thở cũng càng lúc càng chậm, nhưng cảm ứng đối với thế giới chung quanh lại càng lúc càng rõ ràng, từng đạo khí tức chung quanh, khí tức của Dư Tĩnh Thu, Đường Hùng, Tư Bách Vinh, Lương Ung cùng với hai gã khổng lồ chế thuyền bay kia, mỗi một khí tức đều phi thường rõ ràng, thậm chí có thể cảm giác được cuồng phong bên ngoài.

Tâm như nước lặng, bình tĩnh như mặt gương, chiếu rọi thiên địa tự nhiên bên ngoài.

...

Sắc trời dần dần tối tăm.

Thuyền bay màu bạc luôn bay ở giữa mây mù.

“Đến rồi.” Đông Bá Tuyết Ưng dần dần khôi phục hít thở bình thường, tốc độ chảy của máu cũng khôi phục. Hắn nhìn về phía bên ngoài, hắn cảm ứng được tốc độ toàn bộ thuyền bay hiển nhiên đang không ngừng giảm tốc.

“Các vị, có thể chuẩn bị xuống rồi, lập tức sẽ tới thành bảo của Lô gia tộc.” Nhân viên Long Sơn lâu khổng lồ chế thuyền bay nói.

“Sắp tới rồi?”

“Sẽ lập tức phải chiến đấu.”

Từng người đều đứng dậy, sắp đối mặt một trận đại chiến, tâm tình lại không giống nhau.

Tư Bách Vinh, nhiệm vụ nguy hiểm như vậy vẫn là lần đầu tiên tiếp nhận, cho nên chuyên môn dẫn theo một Ngân Nguyệt kỵ sĩ trong gia tộc hộ vệ. Hắn có chút thấp thòm có chút bất an, càng muốn triển lộ thực lực ở trước mặt Dư Tĩnh Thu.

Đường Hùng lại rất bình tĩnh, một lão nhân sống hơn một trăm sáu mươi năm, sóng to gió lớn nào cũng từng trải qua.

Lương Ung có chút cẩn thận, bởi vì hắn phải bảo vệ tốt Tư Bách Vinh.

Dư Tĩnh Thu là lần đầu tiên tiếp nhận nhiệm vụ, mặc dù có chút khản trương, nhưng tâm tính pháp sư khiến nàng vẫn bình tĩnh đối mặt tất cả.

Đông Bá Tuyết Ưng? Làm một gã chiến lực cấp Xung Hào, hắn không sợ hãi, chỉ tràn ngập tò mò với Lô gia thành bảo.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 15-2: Hàng lâm (2)

“Các vị.”

Năm người bọn Dư Tĩnh Thu đi đến trên sàn thuyền, quan sát một tòa thành bảo hùng vĩ nọ phía dưới cũng có thể nhìn thấy, giờ phút này thuyền bay cách

phía dưới chỉ hơn ba trăm thước, nhưng bởi vì pháp trận mặt ngoài thuyền bay dẫn động một ít sương mù che đậy, người bên dưới căn bản không nhìn thấy thuyền bay.

“Đội lát nữa ta thi triển pháp thuật bao phủ các vị, chúng ta trực tiếp nhảy xuống, lặn lặn vào Lô gia thành bảo.” Dư Tĩnh Thu nói, “Nếu có thể lặn yên thâm thấu, trực tiếp giết Lô Hoài Như kia, vậy không còn gì tốt hơn.”

“Được, nghe Tĩnh Thu.” Tư Bách Vinh nói đầu tiên.

“Có một đại pháp sư cấp Ngăn Nguyệt đi cùng, là vận khí của chúng ta.” Đường Hùng cũng cười ha ha nói.

“Thương.” Đông Bá Tuyết Ứng thì rút ra hai đoạn cán thương trong rương binh khí sau lưng, bắt đầu nói Phi Tuyết thần thương.

Tư Bách Vinh thấy thế lại bĩu môi, khẽ lật tay, trong tay liền có một thanh đại kiếm hai tay.

Mọi người đều chuẩn bị tốt, có thể chiến đấu bất cứ lúc nào.

“Hô ~~~” Dư Tĩnh Thu mặc một bộ áo bào xanh cầm trong tay một cây pháp trượng, bỗng một cơn gió xoáy thổi quét lên mấy người ở đây.

“Chúng ta đi xuống.” Dư Tĩnh Thu nói.

“Đi.”

Hô, hô, hô...

Năm người đồng thời từ trên thuyền bay nhảy xuống, thật ra thực lực của họ bất cứ một người nào từ trên không hơn ba trăm thước nhảy xuống cũng không sao, gió xoáy chủ yếu là vì điều chỉnh điểm rơi cùng với hiệu quả ẩn nấp.

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn bên dưới, theo hạ xuống, dưới gió xoáy thao túng bọn họ hướng nóc nhà thành bảo trong Lô gia thành bảo bay qua, toàn bộ nội thành bảo giống như một quái vật kỳ dị hình viên bát úp đó, đồng thời phía dưới cũng nổi gió, gió đang gào thét, thổi quét lá cây cỏ dại, khiến một số binh sĩ của thành bảo cũng khó mở mắt ra.

Vù vù vù vù vù.

Năm người ở dưới gió xoáy phụ trợ, lặng yên hạ xuống trên nóc nhà.

“Đi, chúng ta đi vào.” Tư Bách Vinh cầm đại kiếm hai tay, tràn ngập chiến ý.

“Ông —— “

Toàn bộ nóc nhà của nội thành bảo to lớn cũng rất lớn, giờ phút này sáng lên hào quang màu lửa đỏ chói mắt, dưới hào quang chiếu rọi, năm người bọn Đông Bá Tuyết Ứng ai cũng không nấp đi đâu được.

“Có thích khách!” Một thanh âm lạnh như băng từ trong nội thành bảo truyền ra, vang vọng mỗi một chỗ của toàn bộ thành bảo, “Ồ nóc nhà, giết bọn chúng!”

“Thích khách.”

“Ngay tại đó, giết bọn chúng.”

Trên tường thành ngoại thành bảo có lượng lớn các binh sĩ tuần tra, một số binh sĩ canh gác các nơi của nội thành bảo cũng đều lập tức phát hiện, lập tức có hơn hai trăm nô Phá Tinh nhắm ngay nơi này! Lô gia ở bên ngoài đã có một vị đại pháp sư cấp Lưu Tinh hơn nữa am hiểu luyện kim, còn có bốn kỵ sĩ cấp Lưu Tinh! Thực lực như vậy, tự nhiên trang bị của binh sĩ thành bảo cũng rất tốt.

“Chúng ta bị phát hiện rồi.” Đường Hùng mở miệng nói.

“Hừ, phát hiện thì sao, cùng lắm thì giết sạch.” Tư Bách Vinh cười lạnh nói.

“Chúng ta lần này nhắm vào là Lô gia, các người muốn ngăn cản chúng ta chẳng qua là chịu chết.” Dư Tĩnh Thu cầm pháp trượng mở miệng nói, thanh âm nàng trong trẻo lạnh lùng dễ nghe, vang vọng ở mỗi một chỗ của thành bảo, đồng thời kèm theo thanh âm của nàng, vài dặm phạm vi chung quanh cũng xuất hiện vô số băng sương hàn khí, nhiệt độ không khí chung quanh kịch liệt giảm xuống.

Trên mặt đất ngưng kết băng sương thật dày, một số chỗ bùn đất hoàn toàn bị đóng băng, toàn bộ Lô gia thành bảo to lớn đều biến thành một tòa băng sương thành bảo to lớn, trên người mọi binh sĩ đều ngưng kết băng sương, ai cũng lạnh phát run.

“Lạnh, lạnh quá.” Một số binh sĩ trực tiếp run rẩy ngã xuống đất.

“Rời khỏi băng sương lĩnh vực các người có thể sống, nếu không tiếp tục đông lạnh như vậy, sẽ bị đông chết.” Dư Tĩnh Thu nói, nàng vẫn ôm lòng nhân từ đối với các binh sĩ nhỏ yếu này.

“Hò.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn chung quanh một mảng băng sương, cảm thụ được nhiệt độ lạnh vô cùng, có chút chặc chặc than thở. Dư Tĩnh Thu pháp sư sở trường nhất không hồ là loại hàn băng, trong cái giờ tay nhấc chân phóng ra băng sương lĩnh vực phạm vi khổng lồ vừa vặn bao trùm toàn bộ thành bảo, nhiệt độ cực lạnh cũng chưa tới mức nháy mắt đông chết người ta, loại lực khổng lồ này thật lợi hại.

Đương nhiên thời gian đông lạnh quá dài vẫn sẽ chết người.

“Đi mau, đi mau.” Một số binh sĩ thân thể khỏe chút lập tức kéo một số người yếu chút chạy ra bên ngoài, một số người hầu trong thành bảo cũng đang chạy ra bên ngoài. Hai ba ngàn binh sĩ ở dưới ‘Băng sương lĩnh vực’ không chút sức phản kháng, ai cũng chỉ có thể chạy ra bên ngoài, dưới tình huống băng lạnh như vậy bọn họ lạnh run lấy lấy, ngón tay chết lạnh mất đi tri giác, căn bản không thể thao tác nổ Phá Tinh.

“Đi thôi.” Dư Tĩnh Thu cầm pháp trượng, bốn người bọn Đông Bá Tuyết Ứng thì ở chung quanh, tất cả đều nhảy xuống nóc nhà.

Đã không thể lặng yên lên vào, vậy thì tấn công chính diện.

...

“Hừ, một đám ngu xuẩn, một chút tác dụng cũng không có.” Diêu Diêu nhìn đến các binh sĩ bên ngoài đều chạy ra ngoài, Lô Hoài Như hừ lạnh một tiếng, lại nhanh chóng chạy vội ở trên hành lang, không ngừng hướng nơi bí ẩn của nội thành bảo tiến đến, “Xem ra vẫn phải dựa vào bản thân ta cùng vài tên hộ pháp, các người không vào thì thôi, dám vào nội thành bảo ta xây dựng, thì phải chết.”

Lô Hoài Như có đủ lòng tin.

Cơ quan cạm bẫy pháp trận của hắn... Ngân Nguyệt kỵ sĩ đến ba năm người cũng phải chết! Càng đừng nói hắn nơi này còn có một vị thần sứ đại nhân vĩ đại ở, cái này cũng khiến hắn cực kỳ tự tin.

Nội thành bảo khổng lồ hình tám cạnh này có diện tích phạm vi một hai dặm, bên trong không biết ẩn giấu bao nhiêu cơ quan cạm bẫy.

“Lô Hoài Như trốn ở bên trong, chúng ta giết vào đi.” Tư Bách Vinh có chút do dự nhìn hành lang trước mắt. Hành lang sâu thẳm đi thông sâu bên trong nội thành bảo, “Nhưng cơ quan cạm bẫy pháp trận bên trong chỉ sợ không ít, kỵ sĩ am hiểu giữ mạng ở phía trước dò đường.”

Đông Bá Tuyết Ứng lộ ra mỉm cười.

Tư Bách Vinh này, thoát nhìn vừa kiêu ngạo, vừa sợ nguy hiểm, thật không biết hắn là tu luyện như thế nào đến cấp Ngân Nguyệt.

Đường Hùng, Lương Ung đều rất bình tĩnh, ánh mắt bọn họ đều dừng ở trên người Dư Tĩnh Thu.

“Mù quáng xông vào là chịu chết.” Thanh âm Dư Tĩnh Thu lạnh lạnh, lại khiến người ta đều không dám động bình tĩnh trở lại, “Lô Hoài Như tuy chỉ là một pháp sư cấp Lưu Tinh, nhưng am hiểu luyện kim, khẳng định bố trí rất nhiều cơ quan cạm bẫy pháp trận. Cho dù Ngân Nguyệt kỵ sĩ mù quáng xông vào... Cũng rất khó giữ mạng, các người chờ một chút, ta thì triển pháp thuật ở phía trước dò đường.”

Nói xong Dư Tĩnh Thu cầm pháp trượng mỗi mấp máy, niệm chú ngữ không thành tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 16: Ma Thần Thủy Thạch

Thật ra các pháp sư niệm chú ngữ là một loại tự mình thôi miên, dù sao một số pháp thuật cường đại quá khó khăn, không tự mình thôi miên gần như cực hạn thi triển, là không thể thi triển ra. Về phần một số pháp thuật kém một bậc... Căn bản không cần niệm chú ngữ, có thể mạnh mẽ thi triển. Như lúc trước băng sương lĩnh vực vân vân, đối với Dư Tĩnh Thu sẽ không có chút áp lực nào.

“Ào ào ào ~~~” trước mắt bỗng bắt đầu ngưng kết vô số hàn băng từ hư không, rất nhanh đã hình thành một con hàn băng đại xà thật lớn to như thùng nước ước chừng dài hơn hai mươi thước. Toàn thân hàn băng đại xà trong suốt, ngẩng cao đầu rắn mang theo sát ý lạnh như băng, uy thế vô hình đó khiến bọn Tư Bách Vinh, Đường Hùng ai cũng có chút kiêng kỵ.

“Ngũ giai pháp thuật hàn băng chi xà.” Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm gật đầu, “Đại xà pháp thuật bậc này không có bất cứ chỗ yếu hại nào, hơn nữa lực lượng so với Ngân Nguyệt kỵ sĩ tầm thường còn cao hơn nhiều, chỉ luận lực lượng sợ là so sánh cấp Xung Hào, chỉ là yếu trên kỹ xảo một chút, nếu có mười con... Chỉ sợ cũng có thể uy hiếp cấp Xung Hào, nhưng cấp Xung Hào thiên nhân hợp nhất, dưới thiên địa lực lượng áp chế, căn bản không thi triển được pháp thuật.”

Dư Tinh Thu cảm pháp tượng tiếp tục niệm chú ngữ không thành tiếng.

Một lát sau, lại một con hàn băng đại xà khổng lồ tương tự xuất hiện ở bên cạnh.

“Pháp lực có hạn, còn cần đổi mặt tình huống chưa biết phía sau. Cần tiết kiệm chút.” Dư Tinh Thu nói, “Có hai con hàn băng xà này đã đủ để mở đường.”

“Ha ha, có một Ngân Nguyệt đại pháp sư đi theo, ta nói rồi, là vận khí của chúng ta mà.” Đường Hùng cười, “Hàn băng chỉ xà này không có chỗ yếu hại, nếu chúng ta đi dò đường, vậy sẽ là lấy mạng liều mạng.”

“Vẫn là Tinh Thu lợi hại.” Tư Bách Vinh nín thở, “Được, chúng ta xuất phát, Tinh Thu, nằn ở giữa bốn người chúng ta bảo hộ, ta cùng lão Lương ở phía trước, Đông Bá Tuyết Ưng và Đường Hùng ở phía sau.”

Vừa rồi không dám xông lên trước.

Hiện tại có hai con hàn băng đại xà dẫn đầu, hẳn lại cực kỳ tự tin.

...

Hành lang thông đạo rộng rãi, hai con hàn băng đại xà to lớn một trước một sau trườn đi, hơn nửa mỗi một đoạn đường đều dừng lại quật cái đuôi vào vách tường hành lang bên cạnh, âm âm âm~~~~ hành lang chấn động, một số hoa văn pháp thuật bị mạnh mẽ hủy diệt, có một số bức tường yếu chút trực tiếp âm âm sụp đổ, một ít chạm khắc bị hủy, có một số chạm khắc bị kích phát, công kích ở trên thân hàn băng đại xà, mặc dù đâm ra vết nứt, bề ngoài hàn băng đại xà hàn khí tuôn trào liên lấp vết nứt, chỉ là toàn bộ thân thể hơi nhỏ đi từng chút một.

Mỗi một lần công kích, mỗi một lần bị thương, hàn băng đại xà đều sẽ không ngừng tổn thất lực lượng hàn băng, lúc cuối cùng không chống đỡ được sẽ triệt để sụp đổ.

Nhưng ở trước khi sụp đổ chúng nó căn bản không có điểm yếu! Có thể không ngại tử vong điên cuồng công kích.

“Thực đáng sợ.” Đông Bá Tuyết Ưng ở phía sau nhìn, âm thầm than thở, “Nếu cho pháp sư đầy đủ thời gian, uy hiếp quả thực lớn hơn kỵ sĩ, các pháp sư bố trí ra một số đại trận pháp thuật, nghe nói uy lực càng lớn hơn nữa.”

Pháp sư, càng thêm giống học giả, nghiên cứu phân tích thiên địa. Bọn họ thi triển pháp thuật cũng tinh diệu vô cùng, có đủ thời gian chậm rãi thi triển pháp thuật, có thể dễ dàng đem kỵ sĩ hành hạ chết! Nếu cho bọn họ một năm một năm rưỡi bố trí ra pháp trận cường đại, uy lực sẽ càng lớn hơn nữa.

Mà kỵ sĩ thì càng thêm dũng mãnh.

Bọn kỵ sĩ là nháy mắt bùng nổ, giết chóc ở phía trước, càng là kỵ sĩ cường đại tốc độ càng nhanh, như Đông Bá Tuyết Ưng hiện tại cũng là nháy mắt đã lao ra hơn trăm thước, người thường thậm chí cũng không thấy rõ bóng hân. Loại tốc độ đáng sợ này... Thật sự muốn ám sát một pháp sư, các pháp sư căn bản không kịp phản ứng, cho nên pháp sư và kỵ sĩ đều có ưu thế riêng.

“Rầm rầm rầm~~~~”

Hàn băng đại xà thuần túy lực lượng gần cấp Xung Hào, chúng nó nếu cận thân chém giết có thể còn vụng về chút, nhưng dùng để đỡ bỏ hành lang thông đạo lại cực am hiểu. Kèm theo một số tiếng nổ vang, rất nhiều vách tường đều sụp đổ, các chạm khắc đều chưa có cơ hội phát huy, rất nhiều pháp trận đã bị phá hoại hoa văn.

Nhưng toàn bộ nội thành bảo quả thực rất vững chãi, mặc dù làm sập một số bức tường, bản thân thành bảo vẫn có chỗ tường khác chống đỡ, chưa sụp đổ.

“Ha ha, có Tinh Thu, chúng ta thoải mái hơn nhiều, cơ quan chạm khắc pháp trận nào cũng căn bản không uy hiếp đến chúng ta.” Tư Bách Vinh cười ha ha.

“Không thể sơ ý.” Dư Tinh Thu cảm pháp tượng, lại cẩn thận quan sát tất cả động tĩnh phía trước, “Một luyện kim đại sư lợi hại, có một số cơ quan chạm khắc ra ngoài dự liệu của người ta, hai con hàn băng chỉ xà của ta tuy trước sau liên tục hai lần nghiền ép phá hoại... Cũng chỉ có thể nói trên chín phần mười cơ quan chạm khắc pháp trận sẽ bị phá, không có nắm chắc tuyệt đối an toàn, vẫn phải cẩn thận.”

“Cũng hơn chín phần mười rồi, không có vấn đề. Hơn nữa Lô Hoài Như kia... Chỉ sợ cũng không lợi hại như Tinh Thu nằn nghĩ. Tinh Thu nằn ở Trường Phong học viện, tiếp xúc đều là cao thủ cực lợi hại, nào phải Lô Hoài Như có thể so sánh.” Tư Bách Vinh nói, ngoài miệng nói như vậy, nhưng trên hành động hẳn vẫn lấy hộ Lương Ung kinh nghiệm phong phú làm chủ, sai đâu đánh đó, hiển nhiên vẫn rất cẩn thận.

...

Trong một chỗ đại điện kín đáo sâu trong nội thành bảo.

Lô Hoài Như ngồi ở trên ngai báu chỗ cao của đại điện, cau mày, bên cạnh có ba thủ hạ đứng, ai cũng là kỵ sĩ cấp Lưu Tinh.

“Đáng chết, không ngờ pháp sư kia lại là pháp sư cấp Ngân Nguyệt.” Lô Hoài Như nhíu mày, hẳn lúc trước chỉ nhìn thấy bên ngoài tràn ngập băng sương, ngay cả một số phạm nhân cũng chưa thể nháy mắt đông chết, cho rằng không lợi hại bao nhiêu, hẳn mãi chưa dám thờ đầu, ngay cả bộ dạng năm

người bọn Đông Bá Tuyết Ứng hẳn cũng chưa thấy, tự nhiên không biết Dur Tinh Thu đã đến.

“Đàn chủ, làm sao bây giờ?” Ba hộ pháp đều nhìn hẳn.

“Có thể làm sao giờ? Ước chừng hai con hàn băng chi xà tùy ý phá phách, hủy các địa phương, pháp trận của ta đều bị hủy diệt rồi, một số cơ quan cạm bẫy thuần túy cũng không mấy cái có thể phát huy tác dụng. Cho dù bị kích phát, nhiều nhất tiêu hao một chút lực lượng của hàn băng chi xà mà thôi.” Lô Hoài Như lắc đầu, “Xem ra chỉ có một lần cơ hội.”

Toàn bộ cơ quan cạm bẫy nội thành bảo của hẳn, tự nhiên có một số chỗ sát chiêu.

Nhưng có hai con hàn băng đại xà...

Dẫn tới chỉ có một chỗ cơ quan cạm bẫy vụng về nhất khó bị phá hủy nhất có thể phát huy tác dụng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 17-1: Cạm bẫy tuyết sát (1)

“Có một chỗ cạm bẫy tuyết sát, là hành lang thứ bảy!” Lô Hoài Như nói, “Là một chỗ cạm bẫy uy lực lớn nhất ta bố trí! Nhưng có hai con hàn băng đại xà kia chắn ở phía trước, chỉ sợ cạm bẫy này chỉ có thể giết chết hai ba Ngân Nguyệt kỳ sĩ... Cho nên cần ba vị hộ pháp ra tay, ở dưới tình huống bọn chúng bị cạm bẫy làm bị thương nặng, các người đi bổ thêm một đao. Hừ, thời khắc chết người nhất ba người các người so sánh Ngân Nguyệt kỳ sĩ giết qua, bọn chúng chắc chắn phải chết.”

“Vâng.” Ba vị hộ pháp đều cung kính tuân mệnh, theo đó đều có chút đau lòng từ trong lòng lấy ra dây chuyền ở ngực, dây chuyền có thể mở ra, bên trong là một tinh thể nhỏ màu máu.

Ba người bọn họ tất cả đều ngửa đầu nuốt tinh thể nhỏ đỏ như máu đó.

Theo đó làn da bắt đầu đỏ bừng, toàn thân khí huyết sôi sục, đầu khí trong cơ thể cũng bắt đầu xảy ra một số biến hóa.

Cái này là vật bảo mệnh của bọn họ—— ‘Ma Thần Thủy Thạch’, đối với cấp Xung Hào không có tác dụng, nhưng đối với Lưu Tinh kỳ sĩ, Ngân Nguyệt kỳ sĩ đều có hiệu quả thực lực tăng vọt, thực lực càng yếu hiệu quả tăng thêm càng rõ. Lưu Tinh kỳ sĩ bình thường sau khi ăn có thể ở trong khoảng thời gian ngắn đạt tới thực lực so sánh Ngân Nguyệt kỳ sĩ, đương nhiên đợi được hiệu quả đi, sẽ kiệt sức hai ba ngày.

Nhưng dù vậy, bảo bối có thể làm thực lực tăng vọt bậc này cũng cực kỳ trân quý, bọn họ là hộ pháp của một phân đàn này, cũng chỉ là mỗi người một hạt mà thôi.

“Đừng đau lòng, chờ lần này qua đi chúng ta khẳng định phải dọn đi, ta đến lúc đó tự sẽ xin, giúp các người kiếm thêm một viên.” Lô Hoài Như nói, “Mau đi đi, đi phía sau hành lang thứ bảy chờ.”

“Vâng.”

Ba hộ pháp làn da đỏ bừng lập tức đi ra ngoài.

Lúc này từ cửa hông bên cạnh một tráng hán như quái vật đi vào, bước chân của hắn mơ hồ làm cả đại điện cũng chấn động, Lô Hoài Như thấy lập tức ngoan ngoãn đứng dậy. Tráng hán như quái vật này tùy ý nói: “Sao, gặp phiền toái?”

“Bẩm thần sứ đại nhân, nơi này chỉ sợ bại lộ rồi.” Lô Hoài Như nói.

“Bại lộ?” Quái vật tráng hán đi đến cạnh ngai báu, trực tiếp ngồi xuống, nhũ mày hừ lạnh, “Chưa phát hiện ta chứ?”

“Nếu phát hiện thần sứ đại nhân, thì sẽ không chỉ mấy tên cấp Ngân Nguyệt tới đây, chỉ sợ sẽ trực tiếp an bài Tư Lương Hồng, Hạng Bàng Văn đi, thậm chí có thể dễ Siêu Phàm tới.” Lô Hoài Như nói. Thực lực cấp Xung Hào cũng có sự khác biệt.

Cấp Xung Hào bình thường cũng sẽ nhận được Thanh Đồng Lệnh.

Lợi hại chút, có thể xếp ba ngàn hạng đầu của toàn bộ đế quốc, khác biệt của vào bảng cùng chưa vào bảng vẫn rất lớn.

Mà Tư Lương Hồng là lão quái vật huyết yêu sống mấy trăm năm, Hạng Bàng Văn càng thêm hung tàn, hai người bọn họ ở cấp Xung Hào toàn bộ Long Sơn đế quốc cũng đủ để xếp hạng khoảng năm trăm, là xa xa bao trùm ở trên cấp Xung Hào bình thường.

“Mấy tên cấp Ngân Nguyệt?” Tráng hán quái vật cười xùy một tiếng, “Ồ trước mặt ta chỉ là mấy con kiến thôi. Đáng tiếc, mới vừa ở chỗ người tình

đường một đoạn thời gian an ổn đã phải rời khỏi.”

Đại sảnh chỗ rẽ hành lang thứ bảy ẩn giấu trong đường hẻm, ba hộ pháp phân đàn đang cầm binh khí canh giữ ở nơi đó.

“Đến rồi.” Bỗng nhiên một hộ pháp cao to hạ giọng.

Oành ùng ùng ~~~~

Bên ngoài truyền đến một số tiếng gầm rú, mặt đất cũng phát ra chấn động.

Hộ pháp nhỏ gầy đi đến phía trước xuyên thấu qua lỗ quan sát nhìn bên ngoài, chỉ thấy hai con hàn băng đại xà đã tiến đến nơi này, thân thể không lồ quật trên bức tường đại sảnh chỗ rẽ, trong lúc nhất thời mặt đất lồm xồm, vách tường rạn nứt...

“Hai con hàn băng đại xà, thật đủ ác, nhiều cơ quan pháp trận như vậy đều bị hủy diệt rồi, may mắn cơ quan của hành lang thứ bảy này chịu ảnh hưởng thấp nhất.” Hộ pháp nhỏ gầy nói thầm. Cơ quan cạm bẫy cũng chia rất nhiều chủng loại, không phải toàn bộ đều có thể bị hàn băng đại xà phá hỏng.

“Chuẩn bị tốt, chờ những kẻ xâm nhập đó tiến vào đại sảnh, thì phát động cơ quan.” Cao cái hộ pháp nói.

“Bọn chúng bắt đầu vào rồi, nghe hiệu lệnh ta.” Hộ pháp nhỏ gầy xuyên thấu qua lỗ quan sát nhìn.

...

Năm người bọn Đông Bá Tuyết Ưng theo hai con hàn băng đại xà tiến lên ở trong nội thành bảo, bọn họ đang tìm Lô Hoài Như! Bởi vì toàn bộ nội thành bảo là tám cạnh, toàn bộ có ước chừng tám đại sảnh chỗ rẽ.

Giờ phút này bọn họ đi vào đại sảnh một chỗ rẽ trong đó.

Tư Bách Vinh cầm kiếm hai tay cùng lão giả tóc đen Lương Ung đi phía trước, Dư Tĩnh Thu cầm pháp trượng đi ở giữa, nàng sớm thêm vào cho mình hàn băng pháp thuật, mặt ngoài thân thể có một tầng hàn băng ngưng kết áo giáp.

Đông Bá Tuyết Ưng, Đường Hùng thì theo sau cùng, phân biệt ở hai bên trái phải phía sau Dư Tĩnh Thu.

“Nội thành bảo này thật lớn, Lô Hoài Như rút cuộc trốn tới chỗ nào?” Tư Bách Vinh có chút sốt ruột nói.

“Không vội.”

Dư Tĩnh Thu nói, “Qua mỗi một chỗ chúng ta đều điều tra rõ, toàn bộ nội thành bảo thành hình tám cạnh, chúng ta đã xem xét sáu chỗ, đây chính là chỗ thứ bảy. Sau khi đem tám khu vực điều tra rõ hết, nếu vẫn không có... Vậy thì ở trong lòng đất, chúng ta lại tiến vào trong lòng đất! Sàng chọn từng chỗ một, bên ngoài có thuyền bay của Long Sơn lâu giám thị, hẩn trốn không thoát!”

“Ừm.” Tư Bách Vinh gật đầu.

“Oành——” toàn bộ mặt đất đại sảnh chỗ rẽ bỗng di động, mặt đất bắt đầu di động, lộ ra từng cái hố to phía dưới, trong hố đều là mũi mâu sắc bén! Trên mũi mâu còn tỏa ra màu xanh lục đậm, hiển nhiên là có độc tố rất mãnh liệt. Bọn Đông Bá Tuyết Ưng ai cũng đều nhanh chóng né tránh, may mắn mặt đất phía trước lọt vào hàn băng đại xà phá hoại, những chỗ mặt đất di động này chỉ có một bộ phận di động, đại bộ phận khu vực đều kẹt chết.

Cho nên bọn Đông Bá Tuyết Ưng hơi né tránh chút, liền đã tránh đến nơi an toàn.

“Oành——” bức tường rạn nứt vụn vụn chung quanh bỗng hoàn toàn sụp đổ trong nháy mắt, lượng lớn đá lăn ra, lộ ra lượng lớn máy móc cung nỏ phía sau bức tường.

Máy móc cung nỏ to lớn, bánh răng liên tiếp.

Vô số mũi tên nỏ dày đặc rậm rạp, trải rộng phía sau mỗi một bức tường, mỗi một mũi tên nỏ đều to như cái đùi! Nhìn thấy mũi tên nỏ, bọn Tư Bách Vinh, Đường Hùng, Dư Tĩnh Thu ai cũng lạnh toát cả người, tên nỏ to như vậy... Lại là dựa vào máy móc bánh răng kéo chốt, sức kéo khổng lồ phi thường lớn, lực công kích khi bắn ra tuyệt đối mạnh hơn nỏ Phá Tinh!

“Không xong!” Sắc mặt Dư Tĩnh Thu đại biến.

“Phòng thủ bốn phía, mỗi người một bên!” Đường Hùng, Lương Ung nhiều kinh nghiệm hầu như đồng thời hô, bọn họ cũng đều biết đến thời khắc sinh tử.

Băng băng băng băng băng băng!!!!

Mỗi một mũi tên nỏ bắn ra chấn động đều rõ rệt như vậy, phía trước, sau, hai bên... Toàn bộ đều là mũi tên nỏ bắn tới, hơn nữa bọn Đông Bá Tuyết Ưng lại ở hết trong phòng, khoảng cách xa nhất với mũi tên nỏ cũng chỉ mấy chục thước, gần chỉ có khoảng mười thước. Quá gần!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 17-2: Cạm bẫy tuyệt sát (2)

Hô hô hô hô...

Gió bị xé rách!

Ước chừng mấy trăm cây tên nổ thô to hầu như trong nháy mắt, đan xen nhau hầu như đem toàn bộ đại sảnh chỗ rẽ bao phủ!

May mắn nó chỉ là cơ quan, những mũi tên nổ này là nhằm vào hầu như mỗi một chỗ của đại sảnh, thật sự công kích đến năm người bọn Đông Bá Tuyết Ưng cũng chỉ mấy chục mũi tên nổ thô to.

“Chấn.”

“Mọi người ngăn trở.”

Đường Hùng, Lương Ung đều hô.

“Oành!” Lão già tóc đen Lương Ung một tay khiến một tay chiến đao, khiến nháy mắt đón đỡ gạt ra một mũi tên nổ, ở lúc ngăn cản, khiến theo đó hơi nghiêng khẽ thu lại đem lực lượng tan mất tám chín phần mười, gạt bay mũi tên nổ! Nhưng dù vậy hắn vẫn cảm thấy lực công kích của mũi tên nổ. Nếu bị đánh trúng chính diện, mặc dù có áo giáp che chở cũng khẳng định phải học máu bị thương nặng, hai ba mũi tên nổ đánh trúng sợ sẽ mất mạng.

“Đang đang đang.” Lão già tóc trắng Đường Hùng đã hơn một trăm sáu mươi, thì hai tay đều cầm một thanh đoản kiếm, đang đang, hoàn mỹ ngăn cản mũi tên nổ công kích đến một mặt đỏ của hắn, các lão gia hỏa này kinh nghiệm quá phong phú.

“Đáng chết, đáng chết.” Cùng là Ngân Nguyệt kỵ sĩ Tư Bách Vinh lại hoảng hốt hơn nhiều, hai tay hắn cầm đại kiếm hai tay ra sức ngăn cản.

Đang đang đang!!!

Từng cây tên nổ chính diện tốc độ cao tập kích đến, hắn thân là Ngân Nguyệt kỵ sĩ, phản ứng nhanh, động tác cũng nhanh, nhưng kiếm pháp của hắn hiển nhiên không đủ cao, ngăn cản rất cố sức.

Kỵ sĩ cao thấp, cũng không có quan hệ tuyệt đối với kỹ xảo chiến đấu.

Có thể trở thành Ngân Nguyệt kỵ sĩ, chỉ là đại biểu đấu khí hắn tu luyện đến cấp Ngân Nguyệt mà thôi, về phần kỹ xảo đại kiếm hai tay? Hắn tuy mỗi ngày cũng đi luyện một chút, cũng luận bàn với cao thủ trong gia tộc, nhưng ngay cả ‘Nhân kiếm hợp nhất’ cũng chưa thể đạt tới, chỉ có thể xem như cơ sở tương đối vững chắc, chiến đấu bình thường là đủ rồi. Nhưng giờ phút này sống chết trước mắt, mũi tên nổ bắn tới tốc độ siêu cao, lúc này là không thể tự hồi ngăn cản mỗi một mũi tên nổ như thế nào, dựa vào hoàn toàn là phản xạ có điều kiện!

“Không.” Tư Bách Vinh mồ hôi lạnh đầy trán, bỗng hắn kinh hô lên, rốt cuộc không ngăn được nữa.

“Hô.” Thời khắc mấu chốt một tấm khiên đột nhiên vượt tới, dốc sức va vào một mũi tên nổ thô to, mũi tên nổ đổi hướng bay ra, chưa thể tổn thương đến Tư Bách Vinh.

Thời khắc mấu chốt ra tay chính là hộ vệ ‘Lương Ung’ của Tư Bách Vinh.

Hầu như một nửa lực chú ý của lão già tóc đen Lương Ung đều ở trên thân Tư Bách Vinh hắn dù sao lần này đến, chính là phụ trách bảo hộ, nhưng mũi tên nổ thật sự quá nhanh, hắn cũng miễn cưỡng dốc sức ra tay, ở giảm bớt lực, thân pháp các phương diện đều bị ảnh hưởng, trong lúc nhất thời cả người thất tha thất thểu, mũi tên nổ tập kích đến trước mặt hắn, ứng đối nhất thời có chút rối loạn, băng băng băng... Hắn dốc sức đơn đao đón đỡ hai mũi tên nổ, mũi tên nổ thứ ba hắn thấy không còn kịp nữa.

“A.” Lương Ung hô khẽ một tiếng, thân thể dốc sức né tránh.

Một mũi tên nổ bay qua, mũi tên nổ thô to hoàn toàn xé rách cánh tay phải hắn, cánh tay phải cầm chiến đao trực tiếp bay lên, máu tươi phun tung toé.

Hô.

Rất nhanh tất cả mũi tên nổ đều đã dừng lại.

Toàn bộ nổ tiễn toàn bộ công kích gần duy trì vài giây mà thôi.

“Ài, đối mặt mấy móc nổ tiễn đáng sợ khoảng cách gần như vậy, Lương Ung này không toàn tâm ngăn cản, thế mà còn dám phân tâm đi giúp vị Bách Vinh thiếu gia kia của lão, không mất mạng coi như vận khí tốt rồi.” Đường Hùng thở dài trong lòng.

“Lão Lương, lão Lương.” Tránh được một kiếp Tư Bách Vinh vội đỡ lão già tóc đen Lương Ung. Cánh tay phải Lương Ung chỗ bị cụt trào ra máu tươi, nhưng Lương Ung lật tay lấy ra dây vải cần răng buộc chặt chỗ cụt tay, đồng thời cơ nhực mạch máu chỗ cụt tay cũng bắt đầu co rút lại, tốc độ máu tươi chảy ra bắt đầu chậm đi.

“Ta không sao, chỉ là mất cánh tay mà thôi.” Lương Ung nói, hắn cũng không phải thật sự trung thành cỡ nào, chỉ là hắn là Tư gia bồi dưỡng, gia tộc của hắn cũng dựa vào Tư gia, nếu lần này Tư Bách Vinh mất mạng mà nói... Hắn và gia tộc của hắn cũng xong, cho nên hắn phải bảo vệ Tư Bách Vinh, nếu Tư Bách Vinh thật sự chết, hắn cũng phải chết trận trước chứng minh bản thân!

“Đông Bá Tuyết Ung này thật lợi hại, ta đón đỡ những mũi tên nỏ đó đã toàn lực ứng phó, không ngờ người trẻ tuổi này tựa như tương đối thoải mái đã chặn toàn bộ tên nỏ.” Đường Hùng đầu bạc liếc nhìn Đông Bá Tuyết Ung, vừa rồi lão hết sức chăm chú, cũng chưa tình hình chú ý Đông Bá Tuyết Ung đón đỡ, nhưng nhìn bộ dáng Đông Bá Tuyết Ung giờ phút này hiển nhiên rất bình tĩnh.

“Đáng tiếc.”

Đông Bá Tuyết Ung đứng ở phía sau nhìn lắt đầu, hắn có một tia sát ý đối với Tư Bách Vinh, nhưng đối với lão già tóc đen hộ vệ này lại không có thù hận gì. Nếu thuận tay, hắn cũng có thể giúp một phen. Đáng tiếc hắn ở phía sau đội ngũ, đối phương ở trước nhất! Đông Bá Tuyết Ung căn bản không kịp đi cứu, nếu thật sự tốc độ cực hạn lao đi cứu đối phương.. Như vậy chính là khiến Dư Tinh Thu ở vào tuyệt cảnh.

Dư Tinh Thu là ở trung ương toàn bộ đội ngũ, hơn nữa là pháp sư, đối mặt loại mũi tên nỏ này chỉ có thể bị động thừa nhận.

“Cẩn thận.” Dư Tinh Thu bỗng thét một tiếng kinh hãi, nàng luôn bình tĩnh quan sát tất cả.

Vù vù vù!

Ba cái bóng người bỗng từ phía sau một bộ cung nỏ máy móc lao ra, cách đội ngũ chỉ hơn mười thước, ba bóng người đó giờ phút này đều có chiến lực Ngân Nguyệt kỳ sĩ, tốc độ cũng nhanh đến đáng sợ, hơn mười thước khoảng cách chợt lóe đã qua.

“Cẩn thận.”

“Lương Ung.” Đường Hùng càng hô một tiếng.

“Thiếu gia.” Lương Ung lại hét to một tiếng, cảm khiên đi ngăn cản, ước chừng có hai hộ pháp giết về phía bọn họ, hiển nhiên bọn chúng trước đó đã nhìn ra... Trong những Ngân Nguyệt kỳ sĩ này, Tư Bách Vinh là một kẻ yếu nhất, mà lão già tóc đen hiện tại lại cụt tay, hai người này là dễ đối phó nhất, đương nhiên giải quyết xong trước hai kẻ này, rồi đối phó kẻ tiếp.

Còn có một hộ pháp thì lao về phía Dư Tinh Thu pháp sư! Một đại pháp sư, xử lý trước!

“Dừng tay.” Đường Hùng hai tay đều cầm đoản kiếm, giữa đường cắt về phía một gã hộ pháp kia.

Mà Đông Bá Tuyết Ung là ở phía sau cùng đội ngũ, giờ phút này cũng cảm trường thương hướng phía trước giết tới.

...

“Thiếu gia, chúng ta liên thủ.” Hộ vệ Lương Ung cụt một tay cầm khiên ngăn cản.

Tư Bách Vinh thì quá sợ hãi, vội cầm lấy đại kiếm hai tay trong tay đi ngăn cản, đang đang đang, tên hộ pháp đánh tới cầm hai thanh loan đao nhanh như thiểm điện, cấp tốc cận thân! Ở trên kỹ xảo hiển nhiên vị hộ pháp này cao siêu hơn, giết Tư Bách Vinh hầu như nháy mắt bạo lui! Lúc này hắn nào sẽ quản một hộ vệ chết sống, thậm chí hắn cũng không kịp quản Dư Tinh Thu chết sống.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 18-1: Chạy mau! (1)

Hắn lui, lui đến phía sau cùng của đội ngũ, để người khác đi chặn!

Thật ra Tư Bách Vinh nếu bình tĩnh mà nói, sóng vai liên thủ với Lương Ung vẫn có thể chống đỡ chốc lát, rất nhanh bọn Đông Bá Tuyết Ung sẽ đến cứu viện.

Nhưng Tư Bách Vinh càng thêm đề ý tính mạng mình, hắn lựa chọn chính là lui! Tên hộ pháp kia lập tức dứt khoát vung đao bỏ ngược về phía Lương Ung.

Lương Ung cụt một tay cầm khiên, ở dưới một hộ pháp công kích đã miễn cưỡng, giờ phút này gặp vậy công căn bản không ngăn được.

“Phốc.” Sau lưng một thanh loan đao lóe lên, lướt qua yết hầu Lương Ung, Lương Ung trừng lớn mắt, trong mắt có không cam lòng, sau đó trong ánh mắt có một tia chờ mong khát vọng. Hắn đã chết, ít nhất là chết trận, hy vọng các con cháu hắn có thể được Tư gia đối xử tử tế. Thân thể hắn hướng bên cạnh mềm nhũn ngã xuống.

Hộ vệ Lương Ung, mất mạng!

Cũng là người chết đầu tiên trong đội ngũ!

Cao thủ cấp Ngân Nguyệt giao thủ quá nhanh.

Như xuất đao, một giây có thể xuất đao hơn trăm lần! Bởi vậy có thể biết bọn họ chiến đấu nhanh cỡ nào, hầu như ba hộ pháp giết ra, Tư Bách Vinh vừa giao thủ đã bạo lui! Lương Ung thì ngăn trở hai lần rồi mất mạng!

“Hô.” “Hô.”

Hai đạo thương ảnh lướt qua không trung, bông tuyết bay bay.

Phốc! Phốc!

Hai hộ pháp vừa giết chết Lương Ung còn chưa phục hồi tinh thần, liền cảm thấy hai đạo thương ảnh đến trước mặt, yết hầu tê rần, hai người liền lập tức bị yết hầu trúng mất, máu tươi không ngừng từ trong yết hầu chảy ra.

“Người, người...” Hai người bọn họ đều không thể tin được, quá nhanh, thương pháp này quá nhanh.

Một cái đối mặt, hai người đều chết.

Người khác bên cạnh ai cũng biến sắc!

Trên thực tế Đông Bá Tuyết Ưng học là《 Huyền băng thương pháp 》của Cốc Nguyên Hàn tiền bối, chính là lấy nhanh nổi danh, lúc hắn ở thực lực cấp Lưu Tinh tốc độ thương pháp có thể giết chết ngũ giai ma thú Âm Ảnh Báo! Giờ phút này mặc dù chỉ là tùy ý thi triển, chỉ là lấy một chút lực lượng, đại khái lực lượng cấp Ngân Nguyệt thi triển, nhưng cảnh giới thương pháp của hắn, cùng với tuyệt kỹ của Siêu Phàm kỳ sĩ vẫn nhanh đáng sợ, dễ dàng hành hạ giết hai người.

Dù sao Đông Bá Tuyết Ưng trừ chính mình, còn chưa từng thấy người khác đạt tới cảnh giới đại sư, lực lượng viên mãn như nhất là phi thường khó.

Có thể khắc khổ tu luyện như Đông Bá Tuyết Ưng, rất ít rất ít, phụ thân, Tông Lăng bọn họ đều không làm được! Khắc khổ tu luyện như vậy, nói tới chỉ là một câu, nhưng lại có mấy ai có thể làm được? Hơn nữa trừ khắc khổ còn cần có đầu óc, Đông Bá Tuyết Ưng có thương pháp của Siêu Phàm đại sư chỉ dẫn, hắn lại phi thường thông minh biết nhiều lần tổng kết kinh nghiệm, lần lượt hoàn thiện thương pháp, ở trong loại hoàn thiện cơ sở vững chắc này liền đạt tới nhân thương hợp nhất, thậm chí bước vào cảnh giới thương pháp đại sư.

Có thuốc tắm mỗi ngày, mỗi ngày điên cuồng tu luyện, có Siêu Phàm thương pháp chỉ dẫn, có lượng lớn kỳ sĩ của toàn bộ thành bảo bồi luyện, có đầu óc thông minh... tất cả cái này mới tạo nên Đông Bá Tuyết Ưng hôm nay!

“Cái gì! Cái này, cái này sao có thể?” Hộ pháp còn sót lại đang đây dựa vào Đường Hùng kinh hãi.

Ở sau khi giết hộ vệ Lương Ung, ba hộ pháp bọn họ đối mặt ba Ngân Nguyệt kỳ sĩ, trong đó còn có một ‘Tư Bách Vinh’ yếu ớt, ba vị hộ pháp này vẫn rất có lòng tin.

Mà sau khi thanh niên đồ đen này xuất thương, thế cục lập tức biến hóa!

“Chết!” Đường Hùng kinh nghiệm phong phú hét lớn một tiếng, hộ pháp kia vốn trên kinh nghiệm kỹ xảo đã không bằng Đường Hùng hơn một trăm sáu mươi tuổi, bị áp chế, giờ phút này hoảng hốt, lập tức lộ ra sơ hở, xẹt ~~~ đoàn kiếm chợt lóe, mi tâm tên hộ pháp kia xuất hiện một điểm đỏ, hắn trừng lớn mắt âm âm ngã xuống.

“Tuyết Ưng huynh đệ, thương pháp thật lợi hại.” Đường Hùng cười ha ha nói, “Thương pháp dứt khoát lưu loát như thế, đã rất lâu không thấy rồi.”

Dư Tinh Thu cũng có chút kinh dị nhìn thanh niên đồ đen trước mặt.

“Đáng tiếc Lương Ung hắn thua quá nhanh, không kịp.” Đông Bá Tuyết Ưng lắc đầu.

“Hừ.”

Tư Bách Vinh đứng ở sau cùng của đội ngũ sắc mặt âm trầm, hộ vệ chết trận, hắn vừa rồi sát vai mà qua với tử vong, mà Đông Bá Tuyết Ưng này hắn nhìn rất không vừa mắt đến từ Nghi Thủy thành nơi hẻo lánh đó lại lợi hại như thế.

Lập tức Tư Bách Vinh nhớ tới cái gì, đi lên phía trước trực tiếp đem vòng tay trên cánh tay cụt của Lương Ung lấy xuống.

Ba người bọn Đông Bá Tuyết Ưng, Dư Tĩnh Thu, Đường Hùng đều nhìn về phía hấn.

“Lão Lương là hộ vệ của ta, đồ của hấn ta đương nhiên cần mang về cho gia tộc của hấn.” Tư Bách Vinh nói, “Về phần thi thể hấn, hiện tại chúng ta còn cần tiếp tục đi thăm dò... Thi thể tạm thời đặt ở đây, tự sẽ có người của Long Sơn lâu tới thu thập.”

“Ài, ai biết Tư Bách Vinh này có thể đem một số vật phẩm trong bảo vật trữ vật trả lại hay không?” Đường Hùng thở dài trong lòng.

Hấn từng gặp quá nhiều.

Tư gia là một đại gia tộc, đại gia tộc mấy trăm năm, con em đích hệ nhiều, trong đó tốt xấu lẫn lộn, Tư Bách Vinh tuy thiên phú tu hành đấu khí khá cao, nhưng hiển nhiên nhân phẩm rất tầm thường. Nhưng Đường Hùng hấn cũng không muốn đi đắc tội so đo, bởi vì ‘tiểu nhân’ có đôi khi là khó quán nhất đáng sợ nhất.

“Rắc rắc rắc.” Dư Tĩnh Thu đi ra phía trước, nhất thời dưới chân tràn ngập hàn khí, vô số hàn khí nháy mắt lan tràn đông lại toàn bộ thi thể Lương Ung, từng tầng băng bao phủ Lương Ung.

“Ba kẻ này thể mà một bảo vật trữ vật cũng không có.” Đường Hùng phi thường thuần thực lục soát thi thể ba hộ pháp, “Thật là kỳ quái, theo lý thuyết Ngân Nguyệt kỳ sĩ phần lớn đều có pháp bảo trữ vật, ừm, bọn hấn mang kim phiếu bên người cũng không nhiều. Bách Vinh đại nhân, người cần những kim phiếu này không?”

Tư Bách Vinh liếc những kim phiếu kia, hơn nữa vừa rồi lại không lập công, hấn vẫn cần chút thể diện: “Ta không giết địch.”

“Người và Đông Bá Tuyết Ưng chia đi.” Dư Tĩnh Thu cũng nói.

“Ha ha, ta một, người hai.” Đường Hùng đem hơn năm vạn kim phiếu đưa cho Đông Bá Tuyết Ưng, Đông Bá Tuyết Ưng cũng không từ chối tùy tay nhận lấy.

“Đi thôi.” Dư Tĩnh Thu nói.

“Tiếp tục.”

Giờ phút này tự nhiên mà vậy Đông Bá Tuyết Ưng đi dẫn đầu đội ngũ, Đường Hùng theo phía sau Dư Tĩnh Thu, Tư Bách Vinh ngược lại ở phía sau cùng! Hiển nhiên hấn là thật sự có chút sợ, hơn nữa hiện tại lại không có hộ vệ.

...

Kế tiếp rất thuận lợi, không gặp phải cơ quan cạm bẫy lợi hại khác nữa, sau khi điều tra hết tám khu vực, đội ngũ Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu đi hướng trong lòng đất, nội thành bảo hiểm nhiên còn có một tầng dưới lòng đất.

Dọc theo cầu thang hành lang rất nhanh đã thấy được một cửa điện thật lớn.

“Các vị cẩn thận, ta cảm giác được một tia khí tức tà ma.” Dư Tĩnh Thu cảm pháp trọng, thận trọng nói.

“Ừm.” Đông Bá Tuyết Ưng cũng cẩn thận hấn lên, nơi này chung quy là phần đàn của một vị tà thần ma thần ở quận Thanh Hà.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 18-2: Chạy mau! (2)

Cửa điện mở rộng.

Hai con hàn băng đại xà đã rút nhỏ đi một vòng lớn trước sau trườn vào trong đại điện, bốn người bọn Đông Bá Tuyết Ưng cũng đi vào đại điện.

“Thật lớn.” Bọn Đông Bá Tuyết Ưng đều có chút kinh ngạc.

Tòa đại điện này xây dựng phi thường lớn, trên tường đại điện còn điêu khắc đồ án một vị ma thần tà ác, tản ra khí tức tà ác... Mặc dù chỉ là điêu khắc đồ án, cũng khiến bọn Đông Bá Tuyết Ưng cảm thấy không thoải mái.

Trên đại điện, có một cái ngai báu.

Một tráng hấn như quái vật đang tùy ý ngồi trên ngai báu, bên cạnh ngai báu là một nam tử mặt mang nụ cười yếu ớt cung kính đứng, nam tử này bọn

Đồng Bá Tuyết Ứng liếc một cái liền nhận ra... Chính là mục tiêu ‘Lô Hoài Như’ của bọn hắn.

“Không ngờ ba hộ pháp vô dụng như vậy, ở dưới sự trợ giúp của cơ quan cạm bẫy mới chỉ giết chết một người trong các người mà thôi.” Lô Hoài Như cười nói, “Nếu là bình thường, ta chỉ sợ thấy thời cơ không ổn đã thông qua đường hầm chạy trốn rồi! Ở dưới Long Sơn lâu giám thị đuổi giết, khả năng ta thành công chạy thoát rất thấp rất thấp, đáng tiếc, hiện tại ta căn bản không cần chạy.”

Dư Tĩnh Thu cảm pháp trọng, Tư Bách Vinh, Đường Hùng đều nhìn chằm chằm nam tử như quái vật trên ngai báu.

Bọn họ ai cũng cảm giác được nam tử như quái vật này phát ra khí tức mơ hồ có sự uy hiếp mãnh liệt.

“Hắn là?” Đồng Bá Tuyết Ứng cũng cảm thấy nam tử như quái vật này uy hiếp rất mạnh, “Không phải nói thủ lĩnh phân đàn nơi này là Lô Hoài Như sao? Hiện tại Lô Hoài Như lại cùng kính đứng ở một bên, hình thể nam tử này so với Đồng thúc của ta còn cường tráng hơn lại ngồi ở trên ngai báu, hắn là ai?”

“Một Ngân Nguyệt pháp sư.”

Quái vật như tráng hán bỗng nhiên mở miệng, thanh âm ở trong lồng ngực cũng có hồi âm, hắn sờ sờ bộ râu cứng của mình, hai mắt tỏa sáng nhìn Dư Tĩnh Thu, “Hơn nữa là nữ pháp sư trẻ tuổi mạo mỹ như thế, thật sự là cực phẩm! Ha ha, ta thích nhất nữ pháp sư xinh đẹp, trẻ tuổi như vậy ta càng thích, đều nói nữ pháp sư đều là cực kỳ trí tuệ, chà đạp các người những nữ pháp sư xinh đẹp trí tuệ này thực khiến ta hưng phấn.”

“Người là ——” Lão giả tóc trắng Đường Hùng luôn nhíu mày nhìn bỗng nhiên trừng mắt.

Hắn nhớ tới một người.

Một tồn tại hung ác đã biến mất hơn tám mươi năm.

“Chạy!” Đường Hùng không chút do dự quay đầu liền hóa thành tia sáng chạy nhảy ra bên ngoài, đồng thời còn vội quát, “Chạy mau! Chạy mau!”

“Cái gì?” Tư Bách Vinh, Dư Tĩnh Thu đều bị dọa nhảy dựng, sao còn chưa giao thủ đã chạy? Cái này làm bọn họ cũng có chút hoảng hốt.

“Muốn chạy?”

Thanh âm hùng hậu trầm thấp kia quanh quẩn ở trong đại điện, nhất thời toàn bộ không gian đều đột nhiên tối sầm lại, một luồng lực lượng vô hình nháy mắt bao phủ mỗi một khu vực chung quanh, giống như bàn tay to vô hình đột nhiên ép xuống! Đường Hùng vốn đang chạy nhảy chạy trốn tốc độ cao lập tức bị áp chế thân thể run lên, tốc độ cũng giảm mạnh, không khí chung quanh cũng vận vẹo, cảnh tượng chung quanh cũng trở nên có chút biến hình.

“Thiên nhân hợp nhất!” Tư Bách Vinh bị dọa sắc mặt trắng bệch, sắp tè ra quần rồi.

Dư Tĩnh Thu cũng lộ ra vẻ hoảng sợ.

Tráng hán quái vật trên ngai báu tùy tay ở trên tay vịn bẻ xuống một khối kim loại, trực tiếp ném đi.

Vù!

Khối kim loại hóa thành một luồng sáng, nhanh như chớp, Đường Hùng đang hướng ra ngoài chạy trốn căn bản không thấy được khối kim loại phía sau, tốc độ bay của khối kim loại đã vượt qua vận tốc âm thanh, hắn căn bản không có chút phát hiện, ‘vèo’ một tiếng, khối kim loại trực tiếp xuyên thấu đầu Đường Hùng. Đường Hùng trừng mắt bởi vì quán tính chạy mười mấy bước nữa mới ầm ầm ngã xuống.

“Rắc.” Lô Hoài Như đứng ở cạnh ngai báu cũng nhẹ nhàng kéo cơ quan bên cạnh ngai báu.

Oành! Oành! Oành!

Miệng cống thật lớn ngoài đại điện bên ngoài liền tiếp hạ xuống ba tầng, hoàn toàn bịt kín đường chạy trốn ra ngoài.

“Là tồn tại cấp Xung Hào, sao có thể có tồn tại cấp Xung Hào?” Sắc mặt Tư Bách Vinh trắng bệch, hoàn toàn hỗn loạn, “Phân đàn của một thần linh tà ma ở quận Thanh Hà, sao có thể thoát ra một tồn tại cấp Xung Hào?”

“Cái này...” Dư Tĩnh Thu luôn rất bình tĩnh cũng khó giấu sự kinh hoàng, tồn tại cấp Xung Hào? Nắm giữ với lực lượng thiên địa có thể khiến nàng không thể điều động một tia lực lượng bên ngoài, căn bản không thể thi triển ra pháp thuật lợi hại! Về phần chi dựa vào pháp lực trong cơ thể thi triển pháp thuật, uy lực nhỏ hơn không chỉ ngàn lần! Gãi ngứa cho Xung Hào mà thôi, pháp thuật, dẫn động lực lượng thiên địa mới đủ mạnh.

“Nữ pháp sư xinh đẹp, đừng giãy giụa nữa, không ngờ phân này nơi này bại lộ, ta trước khi rời đi còn có thể gặp được một vị nữ pháp sư cấp Ngân Nguyệt, còn trẻ tuổi như vậy. Chắc chắn hắc... Ta thật sự là gặp may mắn, người cử ngoan ngoan theo ta đi, ta sẽ cung chiêu người thật tốt.” Tráng hán như quái vật nói, “Tin tưởng trí tuệ như người, hắn biết lựa chọn như thế nào.”

“Về phần hai nam nhân này, một chút tác dụng cũng không có, vẫn là giết đi.” Tráng hán như quái vật nói xong lại cầm lên một khối kim loại.

“Tha mạng.”

Tư Bách Vinh đầu đầy mồ hôi lạnh ‘phốc’ một tiếng quỳ xuống, khấn cầu nói, “Đại nhân tha mạng, xin tha mạng cho ta, vị Dư Tĩnh Thu pháp sư này năm nay mới hai mươi lăm tuổi, là thiên chi kiêu nữ của quận Thanh Hà chúng ta, cô ta nhất định sẽ ngoan ngoãn theo đại nhân. Ta là Tư Bách Vinh, là người Tư gia, xin tha mạng cho ta.”

Nói xong hắn quay đầu nhìn về phía Dư Tĩnh Thu, lo lắng quát: “Tĩnh Thu, cô hẳn là biết nên chọn thế nào, theo một tồn tại cấp Xung Hào cũng không tính nhục cho cô! Hơn nữa nếu phản kháng cô sẽ chết, chúng ta đều sẽ chết! Chỉ có sống sót, tất cả mới có hi vọng, chết rồi thì cái gì cũng không còn.”

“Hừ.”

Dư Tĩnh Thu lạnh như băng nhìn thoáng qua Tư Bách Vinh, lập tức ngẩng đầu nhìn hướng trắng hán như quái vật trên ngai báu xa xa.

“Tôi tiếp nhận nhiệm vụ Long Sơn lâu, ai cũng biết có nguy hiểm sinh tử, ta đã sớm làm tốt chuẩn bị tử vong. Vận khí đã không tốt, để ta ngoài ý muốn chạm phải tồn tại cấp Xung Hào, ta cũng không oán ai, chỉ có thể nói số quá xui xẻo. Nhưng muốn ta hầu hạ người, người cứ nằm mơ đi.” Dư Tĩnh Thu nói, nên có chuẩn bị tử vong, tự nhiên sẽ thân nhiên.

Chỉ là Dư Tĩnh Thu thật sự rất không cam lòng.

Nàng từng bước một đi tới bây giờ, nàng phân tích nghiên cứu thiên địa, nàng rất có lòng tin tương lai bước vào cấp Xung Hào, nhưng hiện tại tất cả đã kết thúc ở đây.

“Người thật sự khiến ta thất vọng, nhưng một thi thể nữ pháp sư, cũng là vật sưu tầm rất tốt.” Trắng hán như quái vật nói.

Tư Bách Vinh quỳ gối nơi đó, Dư Tĩnh Thu cảm pháp tượng nhìn chăm chăm đối phương, chỉ là trong lòng tuyệt vọng.

“Thật không ngờ. Vốn chỉ là một lần nhiệm vụ cấp Hắc Thiết tích góp kinh nghiệm, thế mà để ta đụng phải một gã tồn tại cấp Xung Hào.”

Thanh âm Đông Bá Tuyết Ứng bỗng nhiên vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 19-1: Va chạm (1)

Dư Tĩnh Thu đang trong tuyệt vọng, bỗng nghe thấy Đông Bá Tuyết Ứng ở bên cạnh nói chuyện, điều này làm nàng có chút kinh ngạc, nàng quay đầu nhìn lại.

Lúc trước Đông Bá Tuyết Ứng luôn thu liễm khí tức, nhiều năm tìm hiểu thiên địa tự nhiên đã sớm mặc nội liễm, quả thực không bắt mắt chút nào cả, nhưng giờ phút này theo chiến ý của hắn bộc lên, ai cũng có thể cảm giác được thanh niên đồ đen trước mắt này đã hoàn toàn khác, ánh mắt hắn như lưỡi đao, khí tức vô hình toàn thân khiến người ta cảm giác được sự sắc bén, đáng sợ!

Đây là mũi nhọn của một cường giả, bình thường giấu trong vỏ, một khi bùng nổ thì sẽ làm lòng người ta sợ hãi.

“Đông Bá Tuyết Ứng này thế mà dám nói như vậy, chẳng lẽ hắn có thể địch nổi một vị tồn tại cấp Xung Hào?” Dư Tĩnh Thu không thể tin được, “Nghe nói hắn mới hai mươi hai tuổi, so với ta còn nhỏ hơn ba tuổi! Trẻ tuổi như thế, sao có thể địch nổi một vị cấp Xung Hào? Hơn nữa ta cũng không cảm giác được hắn có lực lượng thao túng thiên địa.”

Không khí chung quanh cũng vặn vẹo biến hình.

Áp bách vô hình vẫn bao phủ, đây là vị kia trắng hán như quái vật kia trên ngai báu nắm giữ đối với thiên địa, theo Dư Tĩnh Thu thấy, nếu Đông Bá Tuyết Ứng cũng là một vị cấp Xung Hào, hẳn là cũng có thể thao túng thiên địa, thiên địa lực của hai bên hẳn là bắt đầu va chạm mới đúng.

“Đông Bá Tuyết Ứng này điên rồi.” Tư Bách Vinh hoàn toàn bị vây trong sợ hãi từ vong quay đầu nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ứng, trong mắt tràn đầy sự khó có thể tin, “Thế mà dám khiêu khích một vị tồn tại cấp Xung Hào, hắn có thể là cấp Xung Hào? Hẳn là ở trước khi chết cố ý ngạo khí một phen nhĩ, nhưng như thế sẽ chỉ chết càng thảm hại hơn.”

...

Trên ngai báu, trắng hán như quái vật lại sờ tay vịn, nhìn kỹ thanh niên đồ đen bên dưới, nhếch ra cái mồm to như chậu máu cười: “Thú vị, thú vị, tiểu gia hỏa, người đã muốn chết như vậy——”

“Bớt nói nhảm!” Trong mắt Đông Bá Tuyết Ứng tràn đầy nóng cháy, “Đến đi, để ta xem người mạnh như thế nào, nếu người yếu hơn ta, vậy cũng chỉ có chết!”

“So với ta còn kiêu ngạo hơn!”

Tráng hán như quái vật ánh mắt lạnh lùng.

Oành ~~~~

Thiên địa lực vô hình nháy mắt trấn áp ở trên người Đông Bá Tuyết Ưng, tựa như lúc trước áp bách Đường Hùng.

“Chỉ một chút thiên địa áp bách này?” Đông Bá Tuyết Ưng cười lạnh, lực lượng thiên địa áp bách cũng có hạn, sẽ làm kỵ sĩ cấp Lưu Tinh rất khó chịu, Ngân Nguyệt kỵ sĩ thì là thực lực giảm nhiều, mà đối với Đông Bá Tuyết Ưng lực lượng thân thể đạt tới cấp Xung Hào đỉnh phong mà nói... lực lượng thiên địa uy hiếp nhỏ hơn nhiều, cũng chỉ tương đương lúc nào cũng đại khái ngăn cản lực lượng áp chế mà thôi.

Một người đứng ở dưới đại điện, một người ngồi ở trên ngai báu, ánh mắt đều đang va chạm với nhau.

“Để ta xem ngươi rốt cuộc có năng lực gì.” Tráng hán như quái vật khẽ lật tay, trong tay xuất hiện một phi tiêu hình cung màu đen, đây mới là ám khí hán chiến đấu thường dùng! Về phần lúc trước lấy một khối kim loại bắn thủng đầu một Ngân Nguyệt kỵ sĩ, là vì chênh lệch của đôi bên quá lớn.

“Hô.”

Tráng hán như quái vật lập tức vung cánh tay, đột nhiên vung ra phi tiêu hình cung trong tay.

Vù vù vù!!!

Trong tay hán liền tiếp xuất hiện phi tiêu hình cung, liền tiếp chém ra.

Phi tiêu hình cung tốc độ cực nhanh, nháy mắt đã đạt tới tốc độ siêu âm, hơn nữa quỹ tích ở không trung là đường cong, phi hành vận vẹo trong không khí càng thêm mơ hồ khó có thể thấy rõ.

“Phi tiêu? Ngươi cũng tiếp ta mấy chiêu.” Trong mắt Đông Bá Tuyết Ưng tràn đầy chiến ý, đây là lần đầu tiên hán giao thủ với cấp Xung Hào, tay phải khẽ lật liền xuất hiện một cây đoản mâu, nháy mắt phát lực ném ra!

Oành!

Đoản mâu càng nặng nề hơn, xé rách không khí mang theo tiếng rít khủng bố, tráng hán như quái vật nghe được thanh âm này liền biến sắc, đoản mâu quá nhanh, hán căn bản không kịp lấy ra binh khí để ngăn cản, lập tức thân thể lao vút đi một cái, né tránh.

“Bồng!!!” Đoản mâu đánh ở trên ngai báu phía trước, toàn thân ngai báu kim loại đúc vỡ hết ra, mũi đoản mâu trực tiếp đâm vào sâu trong bức tường phía sau ngai báu.

Đông Bá Tuyết Ưng cũng né tránh những phi tiêu hình cung quý dị màu đen này, hán một tay cầm Phi Tuyết thần thương ngẫu nhiên đón đỡ, làm một thương pháp đại sư, chỉ đón đỡ một chút phi tiêu là quá dễ dàng.

“Oành!” “Oành!” “Oành!”

Trong tay phải Đông Bá Tuyết Ưng còn liên tiếp xuất hiện đoản mâu, trong không gian trừ vật của mình có một đồng đoản mâu! Đoản mâu lần lượt toàn lực ném ra, xé rách không khí, ảnh hưởng của lực thiên địa áp bách đối với một cường giả lực lượng cấp Xung Hào đỉnh phong ném đoản mâu cực kỳ bé nhỏ!

Một cây đoản mâu từ bên cạnh tráng hán như quái vật lướt qua, bắn vào bức tường.

Liên tiếp phi tiêu hình cung màu đen quý dị hơn nữa cực nhanh tập kích về phía Đông Bá Tuyết Ưng, cũng bị Đông Bá Tuyết Ưng né tránh được, phi tiêu khảm thật sâu vào sâu trong bức tường.

“Cái này, cái này...” Tư Bách Vinh ngây người.

“Đây là cấp Xung Hào sao?” Dư Tinh Thu cũng cảm thấy áp bách.

Giờ phút này hai tồn tại cường đại chỉ phóng ám khí với nhau đã làm bọn họ cảm thấy áp bách sợ hãi, tráng hán như quái vật kia di động bóng người cũng mơ hồ, bọn họ cũng khó thấy rõ.

Mà biên độ Đông Bá Tuyết Ưng di động tuy rất nhỏ, nhưng ở trong phạm vi mấy thước thân thể cũng trở nên mơ hồ bất định.

Chỉ thân pháp né tránh, đã làm bọn họ không thấy rõ!

Về phần ám khí?

Mặc kệ là đoản mâu đáng sợ, hay là phi tiêu hình cung quý dị nhanh chóng mãnh liệt, bọn họ chỉ sợ một cái cũng không tránh thoát.

“Ma thần tại thượng, hần, hần vậy mà mạnh như thế?” Lô Hoài Như bị dọa sắc mặt trắng bệch, đã sớm lén trốn tới sau lưng một pho tượng trong đại điện, hần sợ bị ngộ thương! Hai tồn tại cấp Xung Hào giao thủ... Tùy ý một đạo phong áp, cũng đủ để nghiền chết hần pháp sư cấp Lưu Tinh này.

...

Trắng hán như quái vật sau khi liên tiếp né tránh, hai tay chợt lóe, liền xuất hiện hai thanh chiến phù song nhận (rìu chiến hai lưỡi).

Song nhận chiến phù, bình khí cực kỳ hung tàn, mặt rìu to lớn đã như một tấm khiên nhỏ. Nam tử quái vật này hai tay đều cầm một thanh chiến phù, chỉ đơn giản một cú đón đỡ, ‘keng’ một tiếng vang lớn chặn được một cây đoản mâu, tiếng vang nổ vang ở trong cả đại điện.

“Không ngờ ta vừa cứu tử nhất sinh trốn về thế giới phàm nhân, đã đụng phải một tiểu bối trẻ tuổi như thế.” Quái vật trắng hán sắc mặt dữ tợn, “Tốt lắm, trẻ tuổi như vậy đã có thực lực cấp Xung Hào, thật là có tiềm lực. Ta thích nhất giết chết các ngươi những người trẻ tuổi có tiềm lực này! Tiểu bối, cho ngươi kiến thức một chút thực lực của ta.”

“Xem thương!” Đông Bá Tuyết Ứng không nói lời thừa, hần biết đoản mâu không uy hiếp được đối phương, lập tức thân thể đột nhiên lao ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 19-2: Va chạm (2)

Vù!

Thân thể như mũi tên rời cung, nháy mắt lao một cái đã bay ra gần trăm mét, trường thương trong tay trực tiếp hai tay giơ lên cao cao, đột nhiên hướng phía dưới giật bỏ tới, oành —— lực lượng rót vào toàn bộ trường thương truyền đến đầu thương, một cú vút này có đủ thời gian sức thể phát lực, uy lực hung mãnh vô cùng.

“Xem ngươi có mấy phần khí lực.” Trắng hán như quái vật cười dữ tợn, rìu trong đôi tay giao nhau chắn ở phía trên.

“Oành!”

Trường thương bổ vào trên hai cái rìu.

Trắng hán như quái vật lập tức biến sắc, một người sức thể phát lực, một người ở tại chỗ tự tin ngang kháng, hần lập tức chịu thiệt, hần nháy mắt bắt chấp thể diện, lập tức thuận thể toàn thân liên tục lui về phía sau giảm bớt lực, thùng thùng thùng, lui mỗi một bước mặt đất đại điện đều xuất hiện một dấu chân thật sâu, mặt đất chung quanh cũng rạn vỡ ra, liên tục lui về phía sau mười mấy bước mới hoàn toàn dời đi hết khí lực.

“Chết.”

Sau một cú giật bỏ, Đông Bá Tuyết Ứng lập tức lao về phía trước, trường thương thì từ thể giật bỏ chuyển thành đâm thẳng!

Trường thương như sét đánh, trực tiếp đâm về phía mặt trắng hán như quái vật.

“Tán.” Trắng hán như quái vật lại tâm ý khẽ động, thiên địa lực lượng vốn lúc nào cũng áp chế Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên tản ra, thân thể từ lúc trước thừa nhận áp bách gánh nặng đột nhiên biến mất, loại chuyển biến này người thường rất khó thích ứng, Đông Bá Tuyết Ứng lại chỉ là lực lượng cơ nhục gân cốt trong cơ thể phản xạ có điều kiện biến hóa tương ứng, căn bản không chịu ảnh hưởng.

Thương pháp đại sư, lực lượng viên mãn như nhất, không phải dễ bị mê hoặc như thế.

“Đáng chết, lực lượng viên mãn như nhất? Trẻ tuổi như vậy thương pháp đã đáng sợ như vậy.” Trắng hán như quái vật phát hiện thương thể của đối phương căn bản không ảnh hưởng, liền biết đối phương tuyệt đối là một thương pháp đại sư. Cần biết cho dù trong cường giả cấp Xung Hào, có thể ở trên kỹ xảo chiến đấu đạt tới đại sư cũng chỉ là một bộ phận nhỏ. Bởi vì có một số người rèn sắt một chút là thiên nhân hợp nhất, có một số người vẽ tranh liền thiên nhân hợp nhất, thiên nhân hợp nhất là đại biểu cảnh giới tâm linh.

Không đại biểu kỹ xảo chiến đấu!

Một đại sư, là cần thời gian dài khắc khổ tu luyện cùng ngộ tính.

“Huyết Phù Luân Hồi.” Trắng hán như quái vật cũng đem đối phương coi là đại địch, nháy mắt thân thể mơ hồ né tránh ra.

“Vù.”

Trường thương từ bên cạnh hần đâm qua, đâm trượt, nhưng mũi thương sinh ra lực xuyên thấu xuyên qua hư không cũng đánh ở trên bức tường đại điện

xa xa, trên bức tường cũng đã xuất hiện một hố sâu.

“Chết.” Tráng hán như quái vật tránh được, lập tức từ bên cạnh vung hai cây rìu, đồng thời liên tiếp giậm bả về phía Đông Bá Tuyết Ứng, một chiêu ‘Huyết Phù Luân Hồi’ này một khi thi triển ra, hai cây rìu là liên tiếp công kích, liên miên không dứt, kẻ địch ở dưới công kích cuồng mãnh chỉ cần phòng thủ thất bại một chút thôi là xong rồi.

“Ra cho ta!” Đông Bá Tuyết Ứng một thương đâm trượt lại xoay thân thể eo bụng xoay tròn phát lực.

Trường thương đột nhiên quét ngang!

Lực một thương, đủ để quét ngang ngàn quân!

Mặc kệ nó chiêu thức rìu cái gì, trực tiếp quét là được!

“Oành!”

Cán trường thương trực tiếp quét ở trên lưỡi rìu, kèm theo một tiếng nổ khủng bố, khí áp vô hình hướng bốn phương tám hướng đánh tới, dọa Tư Bách Vinh ở ngoài thân vội xuất hiện hộ thể đầu khí, Dư Tinh Thu cũng vội duy trì áo giáp hàn băng ngoài thân, oành ~~~ dưới khí áp đánh, Tư Bách Vinh cũng lao đảo lui một bước, áo giáp hàn băng ngoài thân Dư Tinh Thu chậm rãi lưu chuyển, hoàn toàn dời đi hết lực đánh vào.

Chung quanh đại điện lại như bị cuồng phong gào thét qua, tầng ngoài đá vỡ vụn rơi xuống, một mảng hỗn độn.

Tráng hán như quái vật bị chấn đến mức liên tục lui, sau đó thân thể va chạm ở trên bức tường sau lưng.

Thân thể Đông Bá Tuyết Ứng cũng chấn động lắc lư hướng bên cạnh lui một bước.

Ánh mắt hai người va chạm, sát ý tràn ngập.

“Ha ha ha...” Tráng hán như quái vật bỗng cười lên, tiếng cười trầm thấp hùng hậu, giống như từng trận sóng thần, xa xa Dư Tinh Thu, Tư Bách Vinh, Lô Hoài Như đều kinh không được bật tai.

Sắc mặt Đông Bá Tuyết Ứng khế biến, mình chiếm ưu thế, nhưng tráng hán như quái vật này lại vẫn tự tin như thế, điều này rất không bình thường!

“Thương pháp đại sư trẻ tuổi! Lực lượng của ngươi thể mà so với ta còn mạnh hơn một chút, muốn giết ngươi cũng thật không dễ dàng.” Tráng hán như quái vật nhếch miệng cười, ba người Dư Tinh Thu, Lô Hoài Như, Tư Bách Vinh tránh ở góc đại điện bên cạnh cũng đều âm thầm rung động nhìn hai vị tồn tại cường đại trước mắt này.

Bọn họ đều rất than thở.

Vừa rồi giao chiến bọn họ cũng đã nhìn ra, Đông Bá Tuyết Ứng thể mà còn chiếm một chút ưu thế!

Thật ra rất bình thường, lực lượng của Đông Bá Tuyết Ứng so với đối phương mạnh hơn một chút, đối phương thì có ‘lực lượng thiên địa áp chế’, phương diện này xem như triệt tiêu không sai biệt lắm. Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng có thương thuật Siêu Phẩm ‘Huyền Băng thương pháp’ cùng với thân binh Phi Tuyết thân thương, lại phối hợp lực lượng viên mãn như nhất của thương pháp đại sư... thì hoàn toàn có thể áp chế đối phương một bậc.

Đối phương cũng có rất nhiều chỗ rất cường đại, nhưng chung quy không thể lực lượng viên mãn như nhất! Một bước chỗ thiếu hụt này đã khiến hán ở hạ phong.

“Có chiêu số gì thi triển ra đi.” Đông Bá Tuyết Ứng quát lạnh như băng, hán luôn cảm giác đối phương giờ phút này rất quý dị.

“Ha ha ha... Ta cừu từ nhất sinh mới trốn về thế giới phàm nhân, tình duyên chút thời gian thương thể cũng mới khôi phục hơn nửa! Nhưng vì ngươi, đáng giá ta một lần nữa thi triển một lần cấm thuật ma thần vĩ đại truyền thụ.” Tráng hán như quái vật vừa nói xong, chỉ thấy thân thể hán nhanh chóng bắt đầu thu nhỏ lại! Từ chiều cao lúc trước hai thước bốn năm nhanh chóng thu nhỏ lại đến đại khái một thước tám.

Cái hông lúc trước như vại nước, cánh tay còn to hơn đùi người thường đang không ngừng thu nhỏ lại!

Toàn bộ máu thịt gân cốt trong nháy mắt đều biến thành năng lượng đáng sợ, hình thành dòng khí quý dị màu đen, dòng khí màu đen vờn quanh ngoài thân hán. Sau khi thu nhỏ lại, hình thể của gã thần sư này chỉ là nam tử cường tráng cao một thước tám.

“Sao có thể?” Tư Bách Vinh trừng mắt.

“Cấm thuật của ma thần vĩ đại.” Lô Hoài Như lại là đôi mắt tỏa sáng.

“Lợi hại, không hổ là tà thần ma thần, ở trên nghiên cứu đối với thân thể đã vượt qua tuyệt đại đa số pháp sư.” Dư Tinh Thu thì than thở, các pháp sư bình thường đều sẽ nghiên cứu thân thể cùng linh hồn, thậm chí chế tạo ra một số quái vật, như Tư gia lão tổ ‘Tư Lương Hồng’ chính là đem thân thể mình chuyển biến thành thân thể huyết yêu, đạt được tuổi thọ dài lâu.

“Rắc rắc rắc...” Thần sư khề lắc lư cái cổ, phát ra tiếng vang khủng bố, dòng khí màu đen quấn quanh hán, giống như ác ma.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 20: Cấm thuật

“Đây mới là lực lượng cường đại.” Thần sứ đại nhân nhìn chằm chằm Đông Bá Tuyết Ưng, “Nếu không phải vì lực lượng cường đại, ta chỉ sợ cũng sẽ không tùy tùng ma thân! Thương pháp đại sư trẻ tuổi, người cảm thụ một phen... thực lực của ta giờ phút này đi.”

“Có chút ý tứ.”

Đông Bá Tuyết Ưng lại nhìn chằm chằm cẩn thận quan sát dòng khí màu đen trên người đối phương, “Nhiều huyết nhục xương cốt như vậy nháy mắt biến thành lực lượng thêm vào thân? Không hổ là cấm thuật thần linh truyền thụ, ta nếu không đoán sai, bộ dáng hiện tại của người mới là bộ dáng chân thật của người nhĩ.”

“Đúng, học tập môn cấm thuật này thì cần ăn, ăn rất nhiều, hóa thành huyết nhục gân cốt giấu trong thân.” Thần sứ đại nhân tùy ý nói, “Nhân loại bình thường có mấy ai có thể cao lớn như vậy?”

Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Hắn cũng cảm thấy rất không bình thường, cho dù ngẫu nhiên có một số hiếm thấy bộ dạng cực cao hai thước bốn năm, nhưng bình thường đều là cao gầy! Về phần vừa cao vừa vô cùng cơ bắp... Đông Bá Tuyết Ưng ở trong thành quận Thanh Hà cười Đạp Tuyết Mã đi một vòng cũng không gặp được quái vật như thế.

“Xong chưa?” Dư Tĩnh Thu lo lắng.

“Quả thực điên rồi, hai tên điên đáng sợ.” Tư Bách Vinh khiếp đảm.

“Thần sứ đại nhân nhất định có thể thắng.” Lô Hoài Như thì càng thêm tự tin.

Giờ phút này dòng khí màu đen vờn quanh ngoài thân thần sứ tựa như ác ma, khí tức đó cũng khiến bọn họ sợ hãi run rẩy.

“Tốt lắm, phi thường tốt.” Đông Bá Tuyết Ưng bỗng mở miệng nói, “Ta còn ngại người vừa rồi thực lực có chút yếu, hoàn toàn bị ta áp chế, một chút tính khiêu chiến cũng không có. Như bây giờ mới có ý tứ! Đông Bá Tuyết Ưng ta lần đầu tiên giao thủ cùng cấp Xung Hào nên phấn khích chút chứ, nếu không dễ dàng như vậy đã giết người, thật sự quá không sáng khoái.”

“Đội lạt nữa người sẽ cuồng không nổi.” Thần sứ đại nhân hừ lạnh một tiếng, “Chết cho ta.” Nháy mắt hắn lao ra, tốc độ so với vừa rồi càng thêm nhanh, đồng thời thiên địa lực lượng cũng áp chế Đông Bá Tuyết Ưng mọi lúc, thiên địa lực lượng biến hóa đã không thể ảnh hưởng một gã thương pháp đại sư, vậy một mực áp chế! Như vậy tốt xấu cũng có thể suy yếu chút thực lực của đối phương.

“Phải không?” Đông Bá Tuyết Ưng nháy mắt lao lên, lại lần nữa hai tay giận bỏ.

“Hô.” Thần sứ đại nhân lại là thân thể đột nhiên dừng lại quý dị lui lại một bước, ‘oanh’ một tiếng nổ, trường thương của Đông Bá Tuyết Ưng trực tiếp bổ trên mặt đất, làm mặt đất đại diện cũng đột nhiên vỡ ra, vô số đá vụn bay tung tóe.

Đá vụn bay tung tóe va chạm đến dòng khí màu đen ngoài thân thần sứ đại nhân thì bị chặn.

Thần sứ đại nhân cười lạnh, thực lực hắn hiện tại đã hoàn toàn tăng vọt, lực lượng tốc độ mọi phương diện đều tăng lên, cho nên chưa xuất rìu đã dễ dàng tránh được một chiêu này.

“Hô.”

Đột nhiên trường thương bổ trên mặt đất lại mượn dùng lực lượng bắn ngược, nháy mắt bắn ngược hướng về phía trước lấy tốc độ nhanh hơn mạnh mẽ hơn giận đâm.

“Thật nhanh.” Thần sứ đại nhân bị dọa nhảy dựng, thương pháp đại sư này chiêu số nói liền quá nhanh, thậm chí ngay cả một ít lực lượng bắn ngược giữa mỗi một chiêu cũng mượn hoàn mỹ, khiến phát huy ra thực lực càng thêm đáng sợ.

“Đang.” Hai lưỡi rìu của thần sứ đại nhân chặn ở trước người.

Mũi thương cùng mặt rìu va chạm.

Thân thể Đông Bá Tuyết Ưng chấn động, trường thương trong tay lập tức xoay, lập tức biến thành vô số thương ảnh bao phủ về phía thần sứ đại nhân.

Huyền Băng thương pháp chi phiêu phiêu!

Vô số bông tuyết bay bay, mà ở trong bông tuyết càng có một số mũi thương lạnh như băng.

“Thương pháp thật nhanh.” Hai cây rìu của thần sứ đại nhân liên tiếp ngăn cản.

“Mau mau mau, mau nữa cũng ngại chậm.” Đôi mắt Đông Bá Tuyết Ứng thiêu đốt chiến ý đáng sợ, thương ảnh của hắn rợp trời rợp đất bao phủ hướng đối phương, vô số thương ảnh quá nhanh, hầu như trong nháy mắt đã phân biệt đâm về phía đầu, yết hầu, đùi phải, chân trái, chân phải, cổ tay... của đối phương. Bộ vị khác nhau lần lượt thay đổi điên cuồng công kích, khiến thần sứ đại nhân trong lúc nhất thời chỉ có thể phòng thủ.

“Quá nhanh, Đông Bá Tuyết Ứng này cũng quá nhanh rồi, thương ảnh của hắn nhanh cũng không nhìn rõ nữa, đây mới là thực lực thật sự của hắn? Hắn quả thực một chiêu có thể giết ta.” Tư Bách Vinh sợ ngây người, Dư Tinh Thu cũng hít thở không thông. Nàng thân là Ngân Nguyệt đại pháp sư, luôn lấy pháp sư làm kiêu ngạo, nhưng hôm nay rốt cuộc thấy được lực lượng cấp Xung Hào đỉnh phong quyết đấu.

Ở dưới loại lực lượng này, Ngân Nguyệt pháp sư tính là gì? Cho dù đại pháp sư cấp Xung Hào cũng phải chuẩn bị chút pháp thuật, nếu đột nhiên lọt vào tập kích cũng sẽ mất mạng.

“Thật nhanh.” Ở đây ai cũng cảm thấy thương pháp của Đông Bá Tuyết Ứng nhanh.

Thương pháp thế mà cũng có thể nhanh như vậy?

Thương pháp Đông Bá Tuyết Ứng học chính là lấy nhanh trừ danh!

Làm lực lượng cấp Xung Hào đỉnh phong, thần binh Phi Tuyết thần thương, thương pháp đại sư, 《Huyền Băng thương pháp》toàn bộ kết hợp cùng một chỗ, sẽ nhanh bao nhiêu? Chính là cảnh tượng giờ phút này!

“A a a, đáng chết, cút ngay cho ta.” Một mực bị công kích, thần sứ đại nhân rốt cuộc phần nộ, hắn thi triển thân pháp, đồng thời điên cuồng vung rìu lên, toàn bộ lực lượng triệt để bùng nổ.

“Oành.”

Mũi thương cùng rìu va chạm.

Phi Tuyết thần thương của Đông Bá Tuyết Ứng cũng bị chấn cho gấp khúc, nhưng bản thân cán thương đã có hiệu quả gấp khúc sức lực. Đông Bá Tuyết Ứng lập tức nghiêng người mượn dùng lực lượng cán thương gấp khúc ẩn chứa, trực tiếp tiến hành hung hăng vọt!

“Chết cho ta, chết, chết, chết đi cho ta!” Thần sứ đại nhân lại điên cuồng công kích, hai cây rìu thật lớn cuồng mãnh vô cùng, giờ phút này thân hình hắn nhỏ hơn lúc trước, hai cây rìu quả thực chính là hai tấm khiên lớn, Đông Bá Tuyết Ứng muốn công kích trúng đối phương cũng không dễ.

“Oành, oành, oành...”

Mỗi một lần giao thủ, Đông Bá Tuyết Ứng đều bị ép biến chiêu.

Hoặc là bị chấn lui về phía sau, hoặc là nghiêng người ngược lại mượn lực phát chiêu.

Tuy luôn bị áp chế... nhưng Đông Bá Tuyết Ứng vẫn lần lượt phản kích, vô số thương pháp tập kích.

“Huyết Phủ, Diệt Thế!” Thần sứ đại nhân gào thét, rất nhiều dòng khí màu đen trên người hắn đều quán quanh ở trên huyết phủ.

“Không ổn.” Đông Bá Tuyết Ứng biến sắc, trường thương hắn đâm ra còn chưa đụng tới cây rìu, lúc chạm tới dòng khí màu đen vờn quanh kia liền cảm giác trơn trượt kiên cố vô cùng, phạm vi huyết phủ lập tức ảnh hưởng cũng lớn gấp bội, hơn nữa uy lực cũng mãnh liệt hơn nhiều.

“Hô.”

Huyết phủ quét ngang một cái, phạm vi dòng khí màu đen quét ngang càng lớn hơn nữa.

Oành!

Đông Bá Tuyết Ứng bị chấn động tới mức lao đảo lui về phía sau.

“Chết cho ta.” Thần sứ đại nhân nháy mắt lao ra, tốc độ thân hình hắn nhanh hơn Đông Bá Tuyết Ứng, cây rìu trong tay trực tiếp nhắm vào đầu đánh xuống, thế giạt bỏ này uy lực càng lớn hơn nữa.

Đông Bá Tuyết Ứng không dám cứng rắn chắn đỡ, nháy mắt hướng bên cạnh dốc sức né tránh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 21-1: Bầm báo thủ lĩnh (1)

Vù vù vù vù vù vù...

Bông tuyết bay quanh cán thương, mà từng đạo mũi thương hình thành thương hoa cũng như bông tuyết dừng lại ở giữa không trung.

Ước chừng mười hai bông tuyết thương dừng lại ở giữa không trung sau đó tiêu tán.

Rõ ràng đạt tới ‘Thập Nhị Thương Cảnh’ đáng sợ!

《Huyền Băng thương pháp》tầng thứ nhất Phiêu Tuyết, tuyệt kỹ này đối với tốc độ thương pháp hiển nhiên tăng phúc rất lớn, thương pháp của Huyền Băng kỳ sĩ Cốc Nguyên Hàn... Vốn là lấy nhanh trừ danh! Về sau tầng thứ hai, tầng thứ ba còn nhanh hơn, nhưng cũng càng thêm khó.

“Thập Nhị Thương Cảnh.” Đông Bá Tuyết Ứng lộ ra nụ cười, “《Huyền Băng thương pháp》tầng thứ nhất Phiêu Tuyết, rốt cuộc luyện thành.”

Ở sau khi trở thành thương pháp đại sư, Huyền Băng thương pháp nhập môn, thực lực Đông Bá Tuyết Ứng cũng có sự tăng lên kinh người.

Sương lạnh che kín mặt, mặt đất cũng đông lạnh thật sự rất cứng, An Dương hành tinh dù sao ở tận cùng phương bắc toàn bộ đại lục... Ở mùa đông càng thêm lạnh.

“Con hôm nay không vào Hủy Diệt sơn mạch?” Tông Lăng và Đông Bá Tuyết Ứng sóng vai nhau đi tới, “Là vì săn giết xong Âm Ảnh Báo, chuẩn bị trở về?”

Giá trị thi thể Âm Ảnh Báo vượt qua mười vạn kim tệ.

Mục đích căn bản nhất của Đông Bá Tuyết Ứng lần này đến Hủy Diệt sơn mạch—— kiếm học phí cho đệ đệ đã hoàn thành!

“Không phải.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Một trận chiến với Âm Ảnh Báo thương pháp của con đã có chút đột phá, lúc trước con tu hành một đêm chưa từng nghỉ ngơi. Con chuẩn bị luyện thương pháp một chút... Chờ buổi tối hôm nay ngủ một giấc thật ngon, ngày mai tinh lực đầy đủ lại vào Hủy Diệt sơn mạch, đem đàn sói Ngân Nguyệt kia tiêu diệt!”

“Tiêu diệt đàn sói Ngân Nguyệt? Con có nắm chắc?” Tông Lăng bị dọa nhảy dựng.

“Có nắm chắc.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Ở trước khi đột phá, mình đối mặt toàn bộ đàn sói Ngân Nguyệt hy vọng thành công không đủ một phần mười, khả năng tử vong cực lớn.

Nhưng hiện tại?

Thương pháp tiến bộ quá lớn, mặc dù lực lượng huyết mạch không bùng nổ, cũng có thể đạt tới cảnh giới ‘Thập Thương Cảnh’! Mà lúc trước chỉ là ‘Ngũ Thương Cảnh’... Đây là tăng lên về chất!

“Có đủ nắm chắc là tốt rồi.” Trong lòng Tông Lăng khuây khoả, nhìn Tuyết Ứng đang mạnh lên, hẳn cũng vui vẻ.

...

Giữa trưa hôm sau.

Trong một mảng núi rừng âm u của Hủy Diệt sơn mạch, các nơi có tiếng sói tru lúc trầm lúc bổng, hoặc hoảng sợ, hoặc phẫn nộ.

Thi thể từng con Ngân Nguyệt Lang nằm ở các nơi.

Mà ‘Ngân Nguyệt Lang Vương’ hình thể khổng lồ đứng ở trên một tảng đá lớn đang phát ra tiếng rống giận, rất rất nhiều Ngân Nguyệt Lang đang trào về phía một thiếu niên đồ đen.

“Giết.”

Thiếu niên đồ đen đang tiến lên.

Bông tuyết bay bay, thương ảnh băng hàn, mỗi một lần lóe ra, đều có một con Ngân Nguyệt Lang ngã xuống! Tất cả đều là bị đâm thủng yết hầu, đầu các chỗ yếu hại.

Thương pháp quá nhanh, mặc cho đàn sói Ngân Nguyệt kia điên cuồng vây công, cũng không thể công phá vòng thương pháp của Đông Bá Tuyết Ứng, đám tới gần đều phải chết!

Một đàn ‘Ngân Nguyệt Lang’ này chính là bá chủ vùng chung quanh, các ma thú khác đều không dám trêu chọc chúng nó, dù là lúc quân đội nhân loại cần quét... Đụng tới đàn sói Ngân Nguyệt cũng sẽ tử thương rất nhiều. Bởi vì bọn Ngân Nguyệt Lang hình thể lớn lực đánh mạnh, lại hung hãn không sợ chết, tương đương với ước chừng hai ba trăm Thiên giai kỳ sĩ đồng thời vây công, quả thực xem như ác mộng.

Nhưng hiện tại...

Đông Bá Tuyết Ứng, thành ác mộng của bọn Ngân Nguyệt Lang này.

“Chết đi, chết đi.” Đông Bá Tuyết Ứng giết bọn Ngân Nguyệt Lang này, không có chút lưu tình.

Ma thú, chính là kẻ địch của toàn bộ nhân loại.

Đây cũng là nguyên nhân quân đội nhân loại cần tới cần quét từng lần một. Các ma thú lần lượt tàn sát thành trì nhân loại, ở lúc nhân loại còn yếu cũng thường xuyên xảy ra.

“Rống!” Ngân Nguyệt Lang Vương rớt cuộc lao ra, lao về phía Đông Bá Tuyết Ứng.

“Đến tốt.”

Mắt Đông Bá Tuyết Ứng sáng lên.

“Cút ngay cho ta.” Trường thương trong tay Đông Bá Tuyết Ứng như một con giao long linh hoạt, vụt hai bên, hai bên bọn Ngân Nguyệt Lang đó đều bị vụt hoặc là bay ngược, hoặc là ngã ở một bên.

Làm một thương pháp đại sư, đối với không chế lực lượng thương pháp rất tinh tế.

Bát Thảo Tầm Xà (gạt cỏ tìm rắn)!

Trường thương vụt, đàn Ngân Nguyệt Lang giống như cỏ hướng hai bên tránh ra, Đông Bá Tuyết Ứng thì nhắm thẳng vào Ngân Nguyệt Lang Vương.

Một con Ngân Nguyệt Lang Vương đó kinh hãi, nó vốn là cùng nhau vây công với đám thù hạ, đối mặt khí thế thiếu niên nhân loại này lao tới, nó cảm thấy một tia kinh hoàng, thậm chí muốn quay đầu bỏ chạy.

Nhưng không còn kịp.

“Phốc!” Trường thương gào thét xoay tròn đâm tới.

Ngân Nguyệt Lang Vương lập tức dốc sức nhảy lên, né tránh một thương này, trường thương từ phía dưới thân thể Ngân Nguyệt Lang Vương đâm trượt.

“Lên đi.”

Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên phát lực.

Trường thương từ giữa đám biến thành ra sức vẩy lên! Trực tiếp vụt ở trên thân thể Ngân Nguyệt Lang Vương bên trên, Huyết! ~~~ một tiếng trầm thấp, bụng Ngân Nguyệt Lang Vương bị hung hăng vụt trúng, nó phát ra một tiếng rên thê lương, miệng mũi đều có máu tươi chảy ra. Thân thể nó quay cuồng hướng một bên ngã xuống.

“Vù.” Một thương nhanh như thiểm điện, đuổi theo nháy mắt đâm vào chỗ yết hầu Ngân Nguyệt Lang Vương, từ trong bộ lông đâm vào.

Đem Lang Vương hình thể khổng lồ hoàn toàn cắm trên mặt đất.

Thân hình Lang Vương đang bắt lực gãy dựa.

Chung quanh, hơn trăm con Ngân Nguyệt Lang còn sót lại thì có chút kinh hoàng lui về phía sau, thiếu niên nhân loại áo đen này quá đáng sợ.

“Ngao ô.” “Ngao ô.” Đàn Ngân Nguyệt Lang này phát ra tiếng kêu kinh hoàng, nhanh chóng quay đầu chạy trốn về bốn phía.

“Đẹp, Tuyết Ứng, không ngờ con đối mặt toàn bộ đàn sói Ngân Nguyệt cũng có thể nhẹ nhàng như vậy.” Tông Lăng cũng hiện thân.

“Thương pháp của con rất thích hợp ứng đối vây công.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

“Mau giải phẫu thu thập tài liệu.” Tông Lăng vội nói, “Nơi này mùi máu tươi lớn như vậy, tuy chung quanh đều là lãnh địa của đàn sói Ngân Nguyệt, nhưng thời gian dài, sẽ có ma thú khác đến. Việc giải phẫu giao cho ta, ta có thể sánh bằng người thuần thực.”

Thương thương thương..

Tông Lăng nhảy mất rút ra sáu thanh đao, sáu cánh tay vung xuống, thi thể Ngân Nguyệt Lang Vương nhanh chóng bị giải phẫu.

“Đây là trái tim Ngân Nguyệt.” Đông Bá Tuyết Ứng lập tức dùng một hộp sắt đặt thu vào trong dây chuyền trữ vật, dây chuyền trữ vật bởi vì đặt thi thể Âm Ảnh Báo, không gian còn lại rất nhỏ, nhưng đặt vật vụn vặt vẫn có thể làm được.

Sau khi thu lấy một ít tài liệu trân quý.

Liên lại đem toàn bộ da lông Ngân Nguyệt Lang Vương đều lột xuống.

“Đáng tiếc, thịt ma thú Ngân Nguyệt Lang Vương cũng có thể bán ra giá rất cao, chỉ có thể lãng phí như vậy.” Tông Lăng lắc đầu nói.

Thịt ma thú Ngân Nguyệt Lang Vương gần hai vạn cân, hình thể lớn như vậy, vận chuyển thế nào? Cho dù vác được nặng như vậy, đi đường nào? Hơn nữa mùi máu tươi khăng định sẽ hấp dẫn càng nhiều ma thú hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 21-2: Bẩm báo thủ lĩnh (2)

“Đi.”

Tông Lăng đem da lông Ngân Nguyệt Lang Vương gấp lại, dùng vải buộc chặt, so với một người còn cao hơn!

“Da lông này phải nặng gần hai ngàn cân.” Tông Lăng than thở.

“Con vác.” Đông Bá Tuyết Ứng lực lượng lớn, không thêm đề ý hai ngàn cân này.

Vác lên da lông Ngân Nguyệt Lang Vương thật lớn sau khi gấp, đầu Lang Vương rũ xuống ở một bên, da lông Lang Vương toàn thân trắng như tuyết quá thực rất đẹp, màu sắc càng tươi sáng, trình độ trắng so với Ngân Nguyệt Lang tầm thường cao hơn một đoạn. Đây là tài liệu phục sức rất nhiều quý tộc thích, dùng để trải ở trên giường trên mặt đất cũng rất khí phách, treo lên trên tường cũng là vật phẩm cất chứa rất có nội tình.

Không tính tài liệu khác, chỉ cần da lông Ngân Nguyệt Lang Vương này đã giá trị đại khái năm vạn kim tệ, cái này tự nhiên phải vác về.

“Đi, về nhà.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

“Ừm, chúng ta về nhà.” Tông Lăng cũng vui vẻ, lần này đến Hủy Diệt sơn mạch thu hoạch là thật sự rất lớn.

Loan Dao mình.

Hang ổ của bọn chúng phi thường kín đáo, là trong hang động một ngọn núi lớn, cách bên ngoài núi thật ra chỉ hơn hai trăm dặm.

“Một Tai, nghe nói La gia lần này không chịu giao tiền?” Hai gã tội phạm đang ở đỉnh một ngọn núi bên cạnh hang ổ, nấp ở trong bụi cỏ dại vừa cảnh giới quan sát động tĩnh, vừa tán gẫu.

“La gia nói, chỉ chịu giao một nửa! Nếu không thì cá chết lưới rách.” Nam tử gầy yếu một tai ở bên cạnh nói.

“Ta thấy, La gia kia có phải bị áp bức quá, sắp không còn tiền hay không?”

“Đm tổ tiên hần, thủ lĩnh nói, một đồng tệ cũng không thể thiếu, dám không nộp? Lần sau phải đi lãnh địa La gia này hung hăng giết một trận! Tiêu diệt vài cái thôn, La gia này sẽ biết sợ! Bọn quý tộc chết tiệt này, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ.” Tên hần phi một tai thấp giọng mắng.

“Mau nhìn, có người!”

“Ồ, thế mà thực có người dám tiến vào Hủy Diệt sơn mạch!”

Hai gã tội phạm phụ trách cảnh giới này đều cả kinh.

Phụ trách cảnh giới chung quanh hang ổ có mười mấy hần phi, thật ra chủ yếu là lo ma thú tới, về phần nhân loại? Đã rất lâu rất lâu chưa có nhân loại giết đến hang ổ bọn chúng, về phần quân đội nhân loại cần quét? Bọn chúng ở trong quân đội có một số bằng hữu, một khi quân đội sắp có động tĩnh lớn,

bọn chúng đã sớm rời núi, nán lại ở ngoài núi.

“Mau nhìn, đó không phải Lục Tỉ Ma Xà sao? Tuyệt Ứng linh Lục Tỉ Ma Xà Tông Lăng!” Gã cướp một tai lập tức nhận ra, Lục Tỉ Ma Xà này chính là cao thủ từng giao thủ mà không chết với thủ lĩnh nhà mình.

“Thiếu niên bên cạnh, vóc da lông thật đẹp, so với da lông Ngân Nguyệt Lang chúng ta từng gặp còn đẹp hơn nhiều. Hơn nữa da lông đó lớn như vậy! Hẳn là Ngân Nguyệt Lang Vương nhỉ.”

Hai tên cướp nhìn nhau.

Da lông Ngân Nguyệt Lang Vương?

Đó chính là giá trị không sai biệt lắm năm vạn kim tệ, giống toàn bộ lãnh địa Tuyệt Ứng linh bán đi cũng chỉ đại khái cái giá này.

“Da sói trắng phau phau đẹp như vậy, trắng như vậy, lớn như vậy, có hào quang như vậy... Nhất định là Ngân Nguyệt Lang Vương. Nhất định phải.”

“Một Tai, mau, người nhanh đi bẩm báo thủ lĩnh! Ta ở đây theo dõi.”

Hai gã cướp đều kích động, sắp chảy nước miếng rồi.

Đây tuyệt đối là vụ làm ăn lớn.

Nhưng rốt cuộc có cướp da lông Ngân Nguyệt Lang Vương hay không, còn cần thủ lĩnh bọn chúng quyết định.

Hang ổ trong lòng núi.

Mặt đất rất bằng phẳng, đạo phi dựa theo địa vị cao thấp, cũng đều có chỗ ở khác nhau.

“Lão gia, đến, ném một cái.”

“Lão gia, ăn của ta, ta đây ngon hơn.”

Năm nữ tử xinh đẹp đang vây quanh một đại hán lông ngực tua tủa, bùng các loại hoa quả hầu hạ.

Đại hán này, là thủ lĩnh toàn bộ Loan Đào minh, cũng là một gã đạo phi cường đại nhất toàn bộ Nghi Thủy thành—— loan đào ‘Cái Bân’! Các nữ tử đáng thương bị bắt cướp đến đều rất sợ thủ lĩnh đạo phi này, bởi vì khiến gã thủ lĩnh này mất hứng một chút thôi, thủ lĩnh sẽ đem các nàng tra tấn tới chết... Sợ hãi, khiến các nàng vất óc tìm kế nịnh nọt.

“Dm già hán, năm đó mỗi ngày ăn thùng uống vại, các loại mỹ nữ vô số kể. Hiện tại chỉ có thể co đầu rút cổ ở trong ngọn núi lớn này, mỗi ngày ở bên cạnh đều là đám sơn phần tâm thương!” Đôi mắt tam giác của Cái Bân tràn đầy sát khí.

Từ sau khi bị truy nã, thành đạo phi, đây lòng hán vẫn ghen con tức giận.

Cuộc sống này quá khó chịu.

Người thường ai muốn trốn đến trong Hủy Diệt sơn mạch nguy hiểm? Ngay cả ăn uống cũng phải vận chuyển từ bên ngoài, nói không chừng khi nào đó đụng phải ma thú? Nữ tử bắt cướp tới chỉ có thể tạm chấp nhận, nào so được với quá khứ làm Lữ Tinh kỵ sĩ ở trong thành nhận các loại nịnh hót, vô số mỹ nữ thỏa thích chọn lựa?

“Phải tiêu tiền, nghĩ cách để đế quốc hủy bỏ phần truy nã kia.” Trong mắt Cái Bân lóe ra hung quang, “Khẩu vị ti gia kia cũng quá lớn, thấp nhất hai mươi vạn kim tệ mới bằng lòng rút bỏ truy nã, đáng chết.”

Ti gia, ở toàn bộ quận Thanh Hà hầu như lấy thúng úp voi, hủy bỏ một phần truy nã, ti gia hoàn toàn có thể chuẩn bị các phương diện làm được.

“Liều thêm mười năm nữa, hẳn là có thể góp đủ.”

“Đến lúc đó lão tử lại tự do!”

Cái Bân quá khát vọng.

Chỉ có sau khi thật sự bị truy nã, mới biết tự do đáng quý.

“Thủ lĩnh, thủ lĩnh, thủ lĩnh!” Bên ngoài truyền đến thanh âm chói tai.

“Kêu cái rầm mà kêu!”

Cái Bân giận dữ đứng bật dậy, các nữ tử xinh đẹp bên cạnh ai cũng bị dọa hướng bên cạnh tránh ra, Cái Bân giận dữ đi ra ngoài.

“Thủ lĩnh, việc vui, là việc vui.” Bên ngoài vang tiếng kêu, hiển nhiên người bên ngoài cũng hiểu kết quả của quấy rầy thủ lĩnh.

“Ồ, việc vui?” Cái Bân đẩy cửa mà ra, con người âm lãnh nhìn tên cướp thủ hạ trước mặt, “Việc vui gì?”

Đạo tặc bình thường hung hãn ở trước mặt Cái Bân cấp Lưu Tinh lại như cháu nội, liên tục cười lấy lòng nói: “Là da lông Ngân Nguyệt Lang Vương! Nhị thủ lĩnh bọn họ đều đang đợi người.”

“Da lông Ngân Nguyệt Lang Vương?” Cái Bân cũng cả kinh, vội nhanh chóng hướng phòng nghị sự lao đi.

...

Nghị sự đại sảnh.

Cái Bân ngồi ở chủ vị, một đám thủ lĩnh khác ngồi cạnh, thủ lĩnh khác đều là thiên giai cao thủ. Toàn bộ Loan Dao minh là thế lực đạo phi lớn nhất cảnh nội Nghi Thủy thành, tự nhiên hấp dẫn một số kẻ liều mạng cường đại gia nhập liên minh.

“Một Tai, người mau nói, rốt cuộc là chuyện gì?” Một lão giả áo xám ngồi ở cạnh Cái Bân nói.

“Ta phụng mệnh ở bên ngoài tra xét đề phòng, ai ngờ thấy được hai nhân loại!” Đạo tặc một tai kia vội nói, “Một người trong đó chính là Tuyết Ứng lĩnh Lục Tỉ Ma Xà Tông Lăng! Còn có một kẻ khác là một thiếu niên đồ đen cầm trường thương, thiếu niên đó thoát nhìn cũng chỉ mười sáu mười bảy tuổi đi, thiếu niên đồ đen đang vác da lông Ngân Nguyệt Lang Vương thật lớn!”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 21-3: Phân sinh tử (1)

Oành!!! Mặt đất bị riu bỏ xuống, trực tiếp ầm ầm vỡ ra khe hở khoảng cách hai ba mươi thước.

“Trăm, trăm, trăm.” Thần sứ đại nhân hiển nhiên muốn một hơi tiêu diệt đối phương, dù sao lực lượng dưới cầm thuật này là có hạn, giờ phút này hấn càng thêm xa xỉ vờn quanh ở trên binh khí, quả thật thực lực tăng vọt, nhưng tiêu hao cũng nhanh hơn, cho nên hấn phải mau chóng diệt sát Đông Bá Tuyết Ứng.

“Đang đang đang.” Tốc độ di động của Đông Bá Tuyết Ứng không bằng đối phương, chỉ có thể miễn cưỡng trường thương đốc sức đón đỡ giảm bớt lực lượng, nhưng đối phương chung quy lực lượng quá mạnh mẽ.

“Oành.”

Một lần bạo lui, trực tiếp va chạm ở trên bức tường sau người, trên bức tường cũng bị va chạm ra khe nứt.

Đông Bá Tuyết Ứng chặt vật hướng trên mặt đất bên cạnh lao đi.

“Hắn sẽ không chết chứ?” Trái tim Dư Tĩnh Thu thất lại, Tư Bách Vinh cũng sốt ruột nhìn.

“Thần sứ đại nhân thắng chắc rồi.” Lô Hoài Như tránh ở xa xa nhìn, bởi vì vừa rồi ba tầng miệng cống đóng cửa đại điện, hoàn toàn phong kín, làm hấn cũng trốn không thoát. Cho nên hấn cũng hy vọng thần sứ đại nhân thắng.

...

Thần sứ đại nhân một chiêu nổi một chiêu, Đông Bá Tuyết Ứng càng lúc càng chặt vật.

“Hô.” Đông Bá Tuyết Ứng ở trên mặt đất làm một cú lộn khó coi mới tránh thoát.

“Chênh lệch quá lớn, đã hoàn toàn bị hành hạ rồi, xem ra vẫn phải bạo phát lực lượng huyết mạch.” Đông Bá Tuyết Ứng ‘vèo’ lao ra, lúc ở giữa không trung chung quanh thân thể hấn đã xuất hiện dòng khí mơ hồ đỏ như máu, lực lượng huyết mạch của sinh mệnh cường đại thời đại thái cổ giờ khắc này kích phát, sát ý trong đôi mắt hấn cũng càng thêm lạnh thấu xương.

“Ha ha, chết đi cho ta!” Thần sứ đại nhân hoàn toàn chiếm ưu thế tuyệt đối, hoàn toàn không cho Đông Bá Tuyết Ứng một chút cơ hội thở dốc, cũng lao vọt tới, hai cây riu trong tay trực tiếp chém ngang qua.

Ở giữa không trung Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên xoay người, trường thương như rắn độc rời hang, nháy mắt đâm ra!

Vù!

Một tay vung đâm! Trường thương nhanh, hơn nữa đem chiều dài phát huy đến mức tận cùng, hầu như nháy mắt đã đâm thẳng trước mặt thần sứ đại nhân.

“Thật ác, thật nhanh.” Thần sứ đại nhân đuổi giết đến gặp một thương đoạt mệnh đập vào mặt, trong lòng cũng chấn động, “Thương pháp của hân sao lại nhanh hơn rồi? Lúc trước không nhanh như vậy!”

Hân mặc kệ cái khác, theo bản năng một đôi huyết phủ trong tay lập tức khép lại.

Giống như hai cánh cửa lớn đóng lại, hoàn toàn phong kín tuyến đường tiến công của trường thương.

“Oành.”

Mũi thương và mặt rìu của huyết phủ va chạm, tuy loại nháy mắt một tay vung đâm này trọng ở nhanh, đột ngột, ở trên lực lượng là xa không bằng các chiêu thức vút, quét, bổ, nhưng vẫn khiến thần sứ đại nhân cảm giác huyết phủ chấn động.

“Chết phải là ngươi.” Đông Bá Tuyết Ứng vừa hạ xuống đất liền lập tức lại lần nữa lao về phía thần sứ đại nhân, bông tuyết bay bay, trường thương hóa thành ảo ảnh bắt đầu tiến công.

“Đang đang đang...”

Nháy mắt trên trăm thương ảnh bao phủ, so với vừa rồi càng nhanh hơn.

Thần sứ đại nhân có chút mờ mịt, hân hoàn toàn theo bản năng hốt hoảng ngăn cản đề phòng, hân thậm chí cũng không dám lấy công đổi công, bởi vì giờ phút này thương pháp Đông Bá Tuyết Ứng nhanh... khiến thần sứ đại nhân cảm giác một khi đối công, hân rất có thể không phòng ngự được: “Sao tốc độ thương pháp có thể tăng vọt nhiều như vậy? Chẳng lẽ hân lúc trước che dấu thực lực? Đáng chết, một tiểu bối trẻ tuổi như thế, sao có thể mạnh như vậy!”

“Oành!”

Sau khi giạn đâm mấy trăm thương, thuận thế trường thương xoay tròn nhằm vào đầu giạn vút về hướng thần sứ đại nhân.

Một đôi huyết phủ của thần sứ đại nhân cùng nhau ngăn cản, nháy mắt ‘Oành!’ một tiếng, thần sứ đại nhân cảm giác được một luồng lực lượng mãnh liệt xuyên thấu qua huyết phủ truyền qua, không khỏi lao đảo lui về phía sau.

“Oành oành oành.”

Đông Bá Tuyết Ứng hoặc là giạn vút, hoặc là đâm, hoặc là quét.

Một cây trường thương giống như một con rồng bơi nổi liền một chỗ cùng hân, điên cuồng hơn nữa cực nhanh lần lượt công kích.

Thần sứ đại nhân không ngừng bạo lui, ngay cả động tác cũng có chút biến hình, trán hân cũng đã chảy ra mồ hôi lạnh.

“Hô!”

Tiếng gió không khí bị xé rách vang lên ở bên tai, một mũi thương nháy mắt từ khe hở hai thanh huyết phủ giao nhau đâm vào.

‘Phốc!’ một tiếng!

Thần sứ đại nhân trừng mắt tròn xoe, huyết phủ trong tay ‘Keng!’ một tiếng rơi xuống trên mặt đất, thanh âm vang vọng ở trong toàn bộ đại điện.

...

“Hô.” Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên rút trường thương, yết hầu thần sứ đại nhân có cái lỗ máu to, máu tươi không ngừng trào ra, hân đang bị yết hầu trừng to mắt, hân có chút không cam lòng nhìn thanh niên đồ đen trước mắt tăn ra khí tức đáng sợ, hân xuất thân từ một hộ vệ đại gia tộc từng bước đi lên, lấy hung tàn trừ danh, càng được tôn xưng Xung Hào ‘Huyết Phủ kỵ sĩ’.

Vì lực lượng, hân không tiếc tất cả.

Vì một pháp môn đấu khí thượng phẩm, hân tàn sát một đội ngũ thiếu gia đại gia tộc dẫn dắt, tra tấn thẩm vấn mới nhận được pháp môn đấu khí chi tiết.

Vì thần binh huyết phủ, hân tàn sát một gia tộc vô tội.

Ở sau khi bị đưa đến Tân Hỏa thế giới giam cầm, hân bị người của ma thần tìm tới, đối phương đáp ứng giúp hân trốn ra, càng tặng một cấm thuật, hân rút cuộc cần rằng lựa chọn ruộng bỏ toàn bộ Hạ tộc, đầu nhập ma thần, trở thành một sứ giả ma thần.

Cửu tử nhất sinh trốn về thế giới phạm nhân, thương thế mới khôi phục hơn nửa, nhưng thế mà lại chết ở trên tay một thương pháp đại sư trẻ tuổi không có tiếng tăm gì.

“Ngươi, ngươi...” Thần sư đại nhân nhìn chằm chằm Đông Bá Tuyết Ứng, bỗng hần phát hiện dòng khí mơ hồ đỏ như máu kia đang vờn quanh ở chung quanh thanh niên đồ đen.

“Thái... Thái cổ...” Hần trùng to mắt, nhưng trước mắt đã tối sầm từng đợt, nói chuyện cũng trào ra máu tươi. Mắt thần sư đại nhân trừng thật sự to, nhìn chằm chằm Đông Bá Tuyết Ứng, “Ta,, nhớ,, ta tên... Huyết...”

Lập tức thân thể có giạt một cái, liền vô lực mềm nhũn đầu gối quỵ gối dưới đất, sau đó ‘Phốc!’ một tiếng ngã xuống đất, máu tươi chậm rãi chảy ở trên mặt đất chung quanh.

Một đời kiêu hùng, đối với các phạm nhân mà nói như ma đầu——

Huyết Phủ kỳ sĩ ‘Cừ Phàm’, cứ thế mất mạng.

Người khác ở đây thậm chí đều không biết tên hần, bao gồm vị hộ pháp phân đàn ‘Lô Hoài Như’ kia cũng không biết lai lịch thật sự của vị thần sư này! Chủ yếu là vị Huyết Phủ kỳ sĩ này sau khi từ Tân Hóa thế giới trốn ra, Hạ tộc đang đuổi giết hần, cho nên hần một mực không dám tiết lộ tin tức bản thân.

Duy nhất nhận ra Cừ Phàm chính là Đường Hùng sống hơn một trăm sáu mươi tuổi, đáng tiếc, Đường Hùng đã chết.

Về phần Đông Bá Tuyết Ứng, Dư Tĩnh Thu, Tư Bách Vinh, đều chưa nhận ra thân phận của hần, hần dù sao cũng là nhân vật lợi hại thật lâu trước kia.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 21-4: Phân sinh tử (2)

“Ngươi tên Huyết?” Đông Bá Tuyết Ứng chưa nghe rõ, khẽ lắc đầu nhìn thi thể thần sư đại nhân trước mắt, “Mặc kệ ngươi là ai, ngươi cũng là cấp Xung Hào đầu tiên ta giao thủ, ta sẽ nhớ kỹ ngươi.”

Nói xong Đông Bá Tuyết Ứng nhanh chóng đem hai cái nhẫn của thần sư đại nhân lấy xuống, hai cái nhẫn này đều là bảo vật trữ vật, đầu khí dễ dàng luyện hóa.

“Không gian thật lớn.”

Đông Bá Tuyết Ứng có chút kinh ngạc.

Hai cái nhẫn không gian đều phi thường lớn, một cái ba thước dài rộng cao, một cái khác cũng không chênh lệch mấy. Thế này ở trong pháp bảo trữ vật đã tính là rất lớn rồi, Đông Bá Tuyết Ứng lúc trước Phi Tuyết thần thương luôn đeo trên lưng là vì pháp bảo trữ vật không đủ lớn. Dù sao tháo dỡ nói liền là cần thời gian, ở thời khắc mấu chốt chung quy có chút ảnh hưởng.

“Hiện tại không cần tháo dỡ nữa, có thể dùng bất cứ lúc nào, hơn nữa ta cũng có thể đem thêm một ít đoản mâu.” Đông Bá Tuyết Ứng lộ ra mỉm cười, đây là chuyện khiến hần vui vẻ, sau đó hần mới điều tra tới vật phẩm trong hai cái nhẫn.

Kim phiếu, phi tiêu, khiên, rìu, chai chai lọ lọ, thức ăn, rượu...

Vật phẩm thật ra rất nhiều, dù sao dài rộng cao ba thước, quả thực chính là cái kho hàng nhỏ di động.

...

Toàn bộ đại diện một mảng im lặng.

Dư Tĩnh Thu, Tư Bách Vinh đã nấp ở sau cột góc đều nín thở nhìn một màn xa xa, ở dưới cảnh tượng vô số tuyết bay, vị thần sư đại nhân đáng sợ kia tràn ngập dòng khí màu đen bị trường thương đâm xuyên qua yết hầu! Đông Bá Tuyết Ứng thì đứng ở một bên rút ra trường thương.

“Đông Bá Tuyết Ứng thế mà thắng?” Tư Bách Vinh nín thở, thật ra sau khi thần sư đại nhân thi triển cấm thuật, Đông Bá Tuyết Ứng bùng nổ lực lượng huyết mạch, hai người chiến đấu hần đã xem không hiểu.

Bởi vì quá nhanh.

Không đến cấp Xung Hào, ở trước mặt cấp Xung Hào chỉ là con kiến.

Cấp Xung Hào... mới là tồn tại thật sự bắt đầu đi ra đường của bản thân, thậm chí một số kẻ đứng đầu không thua gì Siêu Phàm sinh mệnh!

“Thật mạnh, Đông Bá Tuyết Ưng này quá mạnh rồi, hần mới hai mươi hai tuổi?” Dư Tĩnh Thu cũng rung động, nàng ở Trường Phong học viện cũng từng gặp rất nhiều anh tài trẻ tuổi, chính nàng cũng được tôn là thiên chi kiêu nữ, nhưng nàng phát hiện... Đông Bá Tuyết Ưng này mới là thiên tài xuất sắc nhất nàng từng gặp, một cường giả cấp Xung Hào hai mươi hai tuổi.

Hơn nữa ngay vừa rồi, hần còn chính diện giết chết một tồn tại Xung Hào cường đại khác.

Dư Tĩnh Thu cũng sinh ra khâm phục, thật ra trong lòng nàng cũng cảm kích, bởi vì Đông Bá Tuyết Ưng cũng coi như đã cứu nàng.

...

“Thần sứ đại nhân, thần sứ đại nhân vĩ đại thua rồi? Chết rồi?” Lô Hoài Như nấp ở xa xa đại ra, hần nhìn thì thể thần sứ đại nhân xa xa ngã ở dưới đất chảy máu, trong lòng không khỏi lạnh lẽo.

Ba tầng miệng cổng của đại điện đã hạ xuống, trước vì không cho những kẻ xâm nhập kia chạy, đại điện hoàn toàn phong kín!

Nếu mở ra miệng cổng quá chậm, các cường giả Long Sơn lâu phải tới... Đặc biệt là vị Đông Bá Tuyết Ưng kia chỉ sợ nháy mắt có thể giết hần.

“Xong rồi.”

Lô Hoài Như không nghĩ tới cầu xin tha thứ.

Bởi vì làm một đàn chủ phân đàn ma thần ở quận Thanh Hà, thân phận của hần, nhất định không ai dám tha hần!

“Đáng chết, đáng chết, Long Sơn lâu chết tiệt.” Lô Hoài Như oán độc nhìn quét ba người bên ngoài, trong tay lại xuất hiện một cái khay tròn kỳ dị, hần phát ra tiếng cười điên cuồng bên nhon, tiếng cười vang lên ở trong đại điện, “Ha ha ha... Cùng nhau đồng quy vu tận đi! Ma thần vĩ đại, ta đến đây!”

Đồng thời hần đột nhiên xoay cái khay tròn trong tay.

Có thể đảm nhiệm đàn chủ phân đàn, tuyệt đối là cuồng tín đồ!

Hơn nữa các tà thần ma thần có thể thẩm thấu toàn bộ Hạ tộc năm tháng dài lâu, đến nay cũng chưa thể bị hoàn toàn trừ tận gốc, cũng có rất nhiều thủ đoạn cực lợi hại, như lời thề một số ma thần thậm chí thời không khế ước vân vân... Dù loại thủ đoạn hoàn toàn không chế nòng cốt tính anh trong tín đồ! Lúc sống hoàn toàn phục tùng, cho dù chết, linh hồn cũng sẽ hướng tới chỗ ma thần, vĩnh viễn tùy tùng ma thần!

“Không xong.” Đông Bá Tuyết Ưng biến sắc nhìn về phía Lô Hoài Như xa xa, về mặt Lô Hoài Như điên cuồng.

“Oanh!!!”

Mặt đất đại điện thật lớn đột nhiên chuyển động, sau đó hoàn toàn nổ ầm ầm! Từng cây cột trong đại điện cũng lần lượt ngã xuống thậm chí bị nổ tung ra.

Dư Tĩnh Thu, Tư Bách Vinh tránh ở góc đại điện sắc mặt đều đại biến.

“Ngưng, ngưng, ngưng.”

Dư Tĩnh Thu giờ phút này không kịp thi triển pháp thuật quá lợi hại, chỉ có thể nháy mắt phát ra một số cái yếu chút, áo giáp hàn băng trên người nàng đã là phòng ngự mạnh nhất nàng có thể thi triển ra, dù là Ngân Nguyệt kỳ sĩ công kích cũng có thể chống đỡ một lát, giờ phút này theo pháp thuật của nàng nháy mắt phát ra... Chỉ thấy phía trước xuất hiện từng mảng hàn băng, mặt hàn băng nghiêng, Dư Tĩnh Thu thì tránh ở phía sau mặt nghiêng của hàn băng.

Hiển nhiên muốn nhờ mặt nghiêng hàn băng tận lực dời đi hết lực đánh đáng sợ kia, nhưng giờ phút này khí thế hủy diệt do toàn bộ đại điện phát nổ khiến Dư Tĩnh Thu có chút sợ, có thể chống đỡ được không?

“Không, ta không thể chết được, ta không thể chết được.” Trong mắt Tư Bách Vinh cũng tràn đầy sợ hãi, hần nháy mắt cũng ngồi xổm xuống tránh ở mặt nghiêng hàn băng, hơn nữa hần nhìn thấy Dư Tĩnh Thu hoàn toàn bao phủ ở trong áo giáp hàn băng, trong mắt chột lóc hàn quang, nháy mắt tóm một cánh tay Dư Tĩnh Thu, trực tiếp túm Dư Tĩnh Thu che ở trước người mình.

Một pháp sư cấp Ngân Nguyệt phòng ngự, cũng có thể dời đi rất nhiều lực lượng.

“Tư Bách Vinh!” Trong mắt Dư Tĩnh Thu tràn đầy sự kính sợ.

“Tĩnh Thu, nàng hy sinh vì ta đi, ta sẽ chiếu cố tốt Dư gia nàng.” Tư Bách Vinh hoàn toàn tránh ở phía sau Dư Tĩnh Thu, đem Dư Tĩnh Thu coi là tấm khiên, áo giáp hàn băng có hiệu quả tự động giảm bớt lực, nếu không, một đòn của kỳ sĩ xuyên thấu qua áo giáp hàn băng sẽ đánh chết một gã pháp sư, chính bởi vì áo giáp hàn băng tự động giảm bớt lực, sẽ không truyền lực đánh, Tư Bách Vinh mới đem Dư Tĩnh Thu biến thành cái khiên tốt nhất.

Dùng Dư Tĩnh Thu chắn phía trước, nắm chắc sống sót của hần sẽ tăng nhiều, về phần Dư Tĩnh Thu chết sống? Hần lười quản.

Tuy hắn luôn theo đuổi Dư Tinh Thu, nhưng chỉ là vì thực lực cùng dung mạo của Dư Tinh Thu mà thôi, ở trước mặt sinh tử, hắn đương nhiên càng coi trọng mạng nhỏ của mình hơn, hắn còn chưa sống đủ.

“Đáng chết, đáng chết, Tư Bách Vinh!!!” Dư Tinh Thu vừa sợ vừa giận, vốn nàng còn ngồi xổm phía dưới cùng mặt hàn băng nghiêng, cánh tay chấn ở trước mặt, nhưng hiện tại bị nắm, cánh tay cũng khó bảo vệ bản thân, khả năng tử vong tăng cao.

Nàng phẫn nộ.

Nhưng nàng một pháp sư làm sao gãy thoát được, lực lượng của Ngân Nguyệt kỳ sĩ quá lớn.

Không chết trên tay thần sứ đáng sợ kia, cuối cùng bởi vì Tư Bách Vinh mà chết thì quá oan.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 22-1: Địa ngục vô môn chính người xông tới

“Tông Lăng?” Ngón tay Cái Bàn nhẹ nhàng gõ tay vịn, thanh âm lạnh như băng, “Toàn bộ Nghi Thủy thành, thiếu niên dùng thương lợi hại, còn có quan hệ với Tông Lăng... Chỉ sợ chính là thiếu niên lĩnh chủ Tuyệt Ưng linh luyện Thương sắp nhập ma kia nhỉ.”

“Thương Ma Đông Bá Tuyệt Ưng.” Bên cạnh, lão giả áo xám cũng gật đầu, “Ta cũng từng nghe nói tên của hắn, lúc trước không đem hắn coi là gì, luyện thương nhập ma không có nghĩa là thật sự lợi hại bao nhiêu, nhưng hiện tại thế mà dám tiến vào Hủy Diệt sơn mạch, còn kiếm được da lông Ngân Nguyệt Lang Vương, chỉ sợ thực lực thật sự không thể khinh thường.”

“Đại ca, cướp hay không?” Một gã đạo tặc cường tráng đầu bóng lờng ngồi ở bên cạnh quát.

“Có thể kiếm được da lông Ngân Nguyệt Lang Vương... Chẳng lẽ Tông Lăng đã đột phá đến cấp Lưu Tinh?” Cái Bàn thấp giọng nói.

“Rất có thể.”

Lão giả áo xám gật đầu, “Tông Lăng rất sớm đã là thiên giai, nay phi thường có khả năng bước vào cấp Lưu Tinh. Hắn lại là vương tộc Lục Tí Ma Xà Xà Nhân tộc! Sáu thanh đao điên cuồng tiến công... Bầy sói chỉ sợ cũng bị hắn chà đạp! Lại phối hợp một số cạm bẫy các loại chuyên môn chuẩn bị, một lần hành động bắt giết Ngân Nguyệt Lang Vương, vẫn có khả năng làm được.”

Đông Bá Tuyệt Ưng am hiểu ứng đối quân công, nhưng Tông Lăng có cái đuôi có sáu cánh tay nếu trở thành cấp Lưu Tinh, cũng sẽ phi thường am hiểu ứng đối quân công.

“Vậy thiếu niên lĩnh chủ Tuyệt Ưng linh có thể cũng là cấp Lưu Tinh hay không?” Đạo tặc đầu bóng lờng quát.

“Sao có thể?”

“Hắn mới lớn bao nhiêu?”

“Cho dù bảy tám tuổi thành kỳ sĩ, hiện tại cũng chỉ có thể đến Thiên giai kỳ sĩ chứ.” Lập tức đạo tặc khác phản bác.

Đạo tặc đầu bóng lờng sờ sờ đầu, cười ha ha: “Là ta nghĩ lung tung rồi.”

Cái Bàn lạnh lùng nói: “Tông Lăng rất có thể đã trở thành Lưu Tinh kỳ sĩ, về phần thiếu niên lĩnh chủ kia hắn là thiên giai! Mặc dù cũng thành Lưu Tinh kỳ sĩ... Hai Lưu Tinh kỳ sĩ mà thôi, chúng ta nhiều người như vậy, đây lại là địa bàn của chúng ta, cũng có hi vọng tiêu diệt bọn chúng.”

“Dù không ổn nhất, thiếu niên đó khả năng là cấp Lưu Tinh không lớn.” Lão giả áo xám nói, “Chúng ta nắm chắc rất lớn.”

“Được, vậy chúng ta sẽ giết bọn chúng, cướp da lông Ngân Nguyệt Lang Vương kia!” Cái Bàn nhếch miệng cười, “Vị thiếu niên lĩnh chủ kia đã là lĩnh chủ, nói không chừng trên người còn mang theo chút bảo bối đáng giá.”

“Cướp!”

“Cướp của bọn chúng.”

“Giết bọn chúng.”

Trong nghị sự đại sảnh có các loại hưng phấn tru lên.

“Một Tai, bọn chúng hiện tại ở đâu?” Cái Bân lập tức hỏi.

“Bọn chúng còn ở rất xa, đang đi ra ngoài núi, khẳng định phải qua khe núi phía trước.” Đạo tặc một tai nói.

“Tốt lắm, sẽ bố trí mai phục ở khe hẹp phía trước. Lão Nhị, an bài như thế nào sẽ giao cho ngươi.” Cái Bân nhìn về phía lão giả áo xám bên cạnh, lão giả áo xám này chính là một gã thiên giai pháp sư, trong toàn bộ đạo phi địa vị gần với hắn, thiên giai pháp sư này cũng là bởi vì âm thầm bắt lượm lớn nhân loại tiến hành thực nghiệm bị phát hiện, rồi sau đó bị truy nã.

“Giao cho ta đi.” Lão giả áo xám nhẹ nhàng gật đầu.

...

Trong núi sâu.

Đông Bá Tuyết Ưng vắt da lông Ngân Nguyệt Lang Vương, theo Tông thúc cùng nhau sóng vai tiến lên.

Hai người bọn họ vẫn chú ý động tĩnh chung quanh, nhưng lấy thực lực Đông Bá Tuyết Ưng hiện nay, ngũ giai ma thú cũng không uy hiếp được hắn.

“Ừm?”

Đi ở trong một thung lũng rộng, Đông Bá Tuyết Ưng bỗng nhiên khẽ nhíu mày, “Tông thúc, dừng lại.”

“Làm sao vậy?” Tông Lăng ngẩn ra.

“Khí tức không quá đúng.” Đông Bá Tuyết Ưng nhìn phía trước.

Từ sau khi trở thành thương pháp đại sư, cảnh giới thương pháp của hắn dần dần thần mà mình chỉ, bắt đầu có điều cảm ứng đối với thiên địa tự nhiên, lúc trước một đường tiến lên, khí tức chung quanh đều là khí tức tự nhiên. Nhưng trong đại hạp cốc phía trước lại khiến Đông Bá Tuyết Ưng cảm giác được một ít sát khí giấu ở trong đó, rất không phối hợp với khí tức tự nhiên.

“Có thể có mai phục, chúng ta quay đầu.” Đông Bá Tuyết Ưng nói, “Xem bọn hắn có hiện thân hay không.”

Khi Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng hai người lập tức xoay người quay về——

“Lục Ti Ma Xà Tông Lăng, đã đến chỗ ta, thì cũng đừng đi nữa!” Một thanh âm lạnh như băng quanh quẩn ở trong hạp cốc, “Các huynh đệ, đều hiện thân đi, đã bị phát hiện rồi.”

“Ừm?” Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng lập tức thấy, ngay tại các vách núi chung quanh hai bên hạp cốc che giấu một nhóm lại một nhóm đạo phi, liếc một cái, rậm rạp sợ là có gần ngàn người, toàn bộ đạo phi đều nhìn chăm chăm hai người Đông Bá Tuyết Ưng, giống như nhìn con cừu nhỏ.

Oành.

P phía trước hạp cốc cũng có một đám người đi tới, cầm đầu là một nam tử hung lệ bên hông có song đao, bên cạnh còn có một đám thủ hạ khác.

“Cái Bân!” Trong mắt Tông Lăng chợt lóe hàn quang.

“Ha ha ha... Tông Lăng a Tông Lăng, thật sự là địa ngục không cửa ngươi tự xông vào!” Cái Bân cười dữ tợn nói, “Cho dù ngươi đột phá trở thành Lưu Tinh kỳ sĩ, nhưng đi vào địa bàn của ta, ngươi cũng chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ. Ha ha, ngươi nếu tránh ở Tuyết Ưng lĩnh ta còn thực không có cách nào, ngươi lại chủ động tới đây, không phải tự mình muốn chết sao? Ta sẽ để ngươi như nguyện, ồ, còn có tiểu lĩnh chủ da thịt non mềm kia. Yên tâm đi, ta sẽ cho ngươi chết rất nhanh, không thống khổ chút nào.”

Cái Bân dẫn dắt một đám thủ hạ đi tới, mà trên vách núi đá hai bên hạp cốc, lượm lớn đạo phi cũng đang như hồ rình mồi.

“Chúng ta đi mau!”

Tông Lăng vội nói.

Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng không chút do dự quay đầu bỏ chạy.

“Chạy? Đuổi theo cho ta!” Cái Bân quát lạnh.

“Đáng chết, bọn chúng sao lại phát hiện chúng ta, nếu bọn chúng đi thêm về phía trước một đoạn nữa sẽ vừa vặn tiến vào cạm bẫy chúng ta bố trí.” Các đạo phi khác cũng vừa tức vừa giận, bọn chúng cũng không ngờ Lục Ti Ma Xà Tông Lăng cùng thiếu niên lĩnh chủ kia thể mà thật xa đã phát hiện bọn chúng, bọn chúng đối với bản lĩnh ẩn nấp của bản thân vẫn rất tự tin, nếu không ở Hủy Diệt sơn mạch cũng không sống được tới hôm nay.

“Đuổi theo!” Cái Bân cắn răng rống giận.

...

Đông Bá Tuyết Ưng và Tông Lăng cố ý chạy trốn, chọc các đạo phi đều đang đuổi theo, đặc biệt một số đạo phi trên vách núi đá hai bên đều lấy ra một ít nỏ lớn kỳ dị.

“Ông!”

Mười mấy cái nỏ lưới sẵn hướng bọn Đông Bá Tuyết Ưng bắn tới.

Hô, hô, hô...

Quả cầu bắn ra ở giữa không trung thì phát nổ, hóa thành một tấm lưới sắt thật lớn, lưới sắt bao phủ về phía hai người bọn Đông Bá Tuyết Ưng.

“Tránh ra.” Đông Bá Tuyết Ưng và Tông Lăng đều nhanh chân chạy né tránh, cho dù thực lực lợi hại, một khi bị lưới sắt dây dưa, vậy sẽ rắc rối to, đây cũng là nguyên nhân hai người bọn họ cố ý chạy trốn.

May mắn chưa đi vào vòng mai phục, khoảng cách đôi bên xa, từng tấm lưới sắt kia... Lấy thực lực Đông Bá Tuyết Ưng, Tông Lăng đều dễ dàng tránh thoát.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 22-2: Người, có khỏe không?

“Không ổn.”

Đông Bá Tuyết Ưng nháy mắt cảm ứng được mặt đất nhấp nhô bắt đầu nổ, hần lập tức tâm niệm khẽ động, tay trái xuất hiện một cái khiên hình vuông màu đen, đây là một cái khiên bên trong hai cái nhân trữ vật của thân sử.

Tay phải trường thương, tay trái cầm khiên.

Vù!

Đông Bá Tuyết Ưng nhanh như chớp trực tiếp lao về phía xa xa, giờ phút này hần đã nháy mắt hoàn toàn dẫn động lực lượng huyết mạch, dòng khí mơ hồ đỏ như máu vờn quanh ở chung quanh thân thể hần, tốc độ của hần vọt lên tới mức cực đáng sợ, hô, hần trong lúc chạy nhảy, mặt đất đại diện đã nổ, lượng lớn đá bay tung tóe! Đá hoặc lớn hoặc nhỏ, tốc độ viên nào cũng cực nhanh, lực đánh kinh người.

“Đang đang đang.” Tay trái cầm khiên liên tục ngăn cản một số cục đá, Phi Tuyết thần thương thì liên tiếp ra thương vút một số tảng đá lớn, ầm ầm nện đến trên vách tường, cột đá lớn, để bản thân tận lực né tránh.

Ở trong vụ nổ...

Đông Bá Tuyết Ưng hầu như trong nháy mắt đã lao tới chỗ Dư Tĩnh Thu, Tư Bách Vinh ngoài hơn trăm thước tránh ở phía sau hàn băng nghiêng. Tuy một tay cầm khiên một tay Phi Tuyết thần thương, nhưng trên người vẫn bị một số hòn đá đánh trúng, dù sao uy lực vụ nổ dày đặc có mặt khắp nơi, hần vì mau chóng chạy tới, chỉ có thể dùng thân thể ngạnh kháng một ít.

Nhưng cấp Xung Hào đỉnh phong lại lực lượng huyết mạch bùng nổ, lại có đầu khí hộ thể, mặc dù thân thể ngạnh kháng toàn bộ vụ nổ đánh vào cũng nhiều nhất bị thương nặng mà thôi, chỉ một số cục đá nổ tung đánh vào ở trên người, chỉ đánh phá hộ thể đầu khí, ngay cả quần áo rất kiên cố cũng bị bắn ra một ít lỗ thủng nhỏ, nhưng chung quy Đông Bá Tuyết Ưng càng mạnh hơn là thân thể của mình.

Thân thể hần dễ dàng chống cự công kích.

“Tư Bách Vinh này!” Đông Bá Tuyết Ưng lao tới, nhìn thấy Tư Bách Vinh thế mà đem Dư Tĩnh Thu coi là tấm khiên, không khỏi chột lóe hàn mang, “Thật vô sỉ!”

“Cút!”

Đông Bá Tuyết Ưng một tay tóm lấy Dư Tĩnh Thu, đồng thời một cước trực tiếp đá vào trên thân thể Tư Bách Vinh, trong mắt Tư Bách Vinh vẫn là sự kinh ngạc.

Thịch!

Lực một cước của Đông Bá Tuyết Ưng mãnh liệt cỡ nào? Tư Bách Vinh nháy mắt bị đá thân thể cuộn mình hướng phía sau bay đi, một ngụm máu tươi từ trong miệng phun ra! Hần tuy lúc trước cầm lấy cánh tay Dư Tĩnh Thu, nhưng áo giáp hàn băng tự động dôi đi lực lượng tóm, không thương tổn đến Dư

Tĩnh Thu chút nào.

Dur Tĩnh Thu trừng to mắt nhìn Đông Bá Tuyết Ưng.

Đông Bá Tuyết Ưng lại không chút do dự nháy mắt thu hồi Phi Tuyết thần thương, đồng thời một tay đem Dur Tĩnh Thu ôm ở trước người mình, đồng thời cái khiên hình vuông lớn nhất mình chọn kia thì chắn ở phía sau, ngăn cản vụ nổ công kích.

...

Dur Tĩnh Thu vốn bị Tư Bách Vinh tóm lấy làm tám khiên, vụ nổ đã ập tới, nàng đã tuyệt vọng.

Bỗng nhiên xa xa một bóng người thanh niên đồ đen lấy tốc độ khủng bố khu vực xuyên qua vụ nổ, tốc độ hần khiến sinh ra một chuỗi hư ảnh chạy, ở Dur trong mắt Tĩnh Thu cũng xuất hiện lượng lớn tàn ảnh của Đông Bá Tuyết Ưng, Đông Bá Tuyết Ưng một tay cầm khiên một tay Phi Tuyết thần thương, ánh mắt vẫn bình tĩnh tràn ngập mũi nhọn như cũ, không chút kinh hoảng.

Bên rìa vụ nổ tảng đá, cột đá, vô số đá bay đập, tất cả đều không ngăn được hần.

Giờ khắc này ——

Dur Tĩnh Thu cảm giác trên người Đông Bá Tuyết Ưng giống nhau có ánh sáng! Giống như một đại anh hùng.

Giờ khắc này, tâm tình nàng vô cùng kích động.

Thịch.

Một cước đạp bay Tư Bách Vinh, nháy mắt một tay tóm lấy nàng đè nàng, dùng toàn bộ ngực bảo hộ nàng, giờ phút này dán trong ngực Đông Bá Tuyết Ưng.. Tuy còn cách một tầng áo giáp hàn băng, Dur Tĩnh Thu lại bỗng cảm thấy rất an lòng, giống như lúc còn nhỏ ở trong lòng phụ thân.

Đông Bá Tuyết Ưng giờ phút này lại mặc kệ cái khác, khiên thì chắn ở phía sau!

“Oành oành oành~~~”

Vô số viên đá mãnh liệt đánh về bốn phương tám hướng, lực lượng vụ nổ này bởi vì toàn bộ đại diện triệt để phong bế, lực đánh này còn ở trong đại diện không ngừng kích động, núi đá phía trên cũng sụp đổ, bức tường chung quanh đại diện sụp đổ, vô số tảng đá hoặc lớn hoặc nhỏ điên cuồng nghiền ép tấn công. “Không!” Một tiếng kêu thảm thiết thê lương, ở dưới lực lượng đánh tới, Tư Bách Vinh cầm một tám khiên kiệt lực ngăn cản lại nháy mắt bị đánh cho quay cuồng, sau đó bị lượng lớn tảng đá va chạm, hệ thống máu của hần vỡ vụn, về phần thân thể thì càng thêm yếu ớt, nháy mắt xuất hiện lượng lớn vết thương, đầu cũng bị liên tiếp nháy mắt va chạm mười mấy lần, nháy mắt trước mắt tối sầm, đã mất mạng.

Ở dưới loại vụ nổ phong bế này, muốn giữ mạng quá khó khăn, chỉ sợ cấp Xung Hào mới có nắm chắc.

“Hừ.” Đông Bá Tuyết Ưng ngồi xổm, thân thể đè Dur Tĩnh Thu, tận lực đem Dur Tĩnh Thu hoàn toàn ở dưới thân thể mình che chở, tay trái cầm ngấp mặt đất, khiên thì để nghiêng giảm bớt lực.

“Oành oành oành ——”

Vô số công kích nghiền ép đến, mặt hàn băng nghiêng kia nháy mắt sụp đổ, lượng lớn tảng đá đánh ở trên tám khiên, thậm chí có một số còn nện ở trên chân Đông Bá Tuyết Ưng.

“Hừ!” Tay trái cắm sâu vào đất, cố gắng ổn định, tay phải cầm khiên thì cố gắng ngăn trở, dưới lực lượng bùng nổ hần hoàn toàn chống đỡ được lực đánh này.

Dur Tĩnh Thu thì ở dưới sự che chở không bị ảnh hưởng, nàng cúi đầu, chỉ có thể nhìn thấy bên cạnh bàn tay mạnh mẽ của Đông Bá Tuyết Ưng đang cắm vào mặt đất nắm rất chặt.

Nhìn bàn tay mạnh mẽ này, Dur Tĩnh Thu rất an lòng.

“Cẩn thận!” Bỗng một thanh âm có chút vội vàng vang lên.

Ầm ầm ——

Đại diện sụp đổ toàn bộ, tảng đá bên trên rơi xuống.

Lập tức thân thể Đông Bá Tuyết Ưng hoàn toàn bao phủ bảo vệ Dur Tĩnh Thu, đồng thời tám khiên cũng tận lực đặt ở chính phía trên, ầm ầm ầm~~~ vô số tảng đá rơi xuống, đại diện hoàn toàn sụp đổ, hầu như nháy mắt, Đông Bá Tuyết Ưng và Dur Tĩnh Thu đã bị vô số tảng đá dày mấy thước hoàn toàn đè.

...

Dần dần, bên ngoài yên tĩnh.

Khiên ở phía trên.

Đông Bá Tuyết Ưng và Dư Tĩnh Thu đều ở bên dưới, động tĩnh của vụ nổ dần dần tiêu tán, chung quanh một mảng tối đen.

“Hừ.” Đông Bá Tuyết Ưng khẽ cau mày, chân phải bị đè, nhưng thân thể hần cường đại, đây chỉ là vết thương da thịt mà thôi.

“Ngươi, có khỏe không?” Dư Tĩnh Thu nghe được thanh âm Đông Bá Tuyết Ưng, có chút lo lắng hỏi.

“Không có việc gì.” Thanh âm Đông Bá Tuyết Ưng vẫn rất bình tĩnh, cánh tay phải cảm khiến cứng rần chống đỡ tảng đá đè bên trên, những tảng đá đè này sợ phải nặng ba bốn vạn cân, “Chờ một lát, ta phá vỡ loạn thạch là có thể đi ra ngoài.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 23: Thu hoạch, quay về

Ở trong một mảng hoàn cảnh tối đen, cảm giác của Dư Tĩnh Thu giờ phút này là phi thường đặc thù.

Đầu tiên là ở dưới uy áp của thần sứ đại nhân nàng cũng đã từ bỏ, cũng chuẩn bị nghênh đón tử vong! Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng lúc trước luôn bình thường không bắt mất đi ra, triển lộ ra lực lượng khiến nàng rung động trực tiếp chính diện đánh chết thần sứ đại nhân! Đúng lúc này Lô Hoài Như điên cuồng lựa chọn đồng quy vu tận, nàng càng bị Tư Bách Vinh đem làm tấm khiên chắn phía trước, lại lâm vào cảnh hầu như hần phải chết.

Lại được cứu.

Ở dưới bóng tối, ở dưới vô số loạn thạch vùi lấp, trong lòng Dư Tĩnh Thu có mọi loại tư vị.

“Oành!” Một tiếng nổ lớn, một cánh tay của Đông Bá Tuyết Ưng phát lực trực tiếp đem vô số loạn thạch đè phía trên tấm khiên đẩy hết ra, vô số loạn thạch bay lên.

“Chúng ta đi.”

Đông Bá Tuyết Ưng lập tức một tay ôm eo Dư Tĩnh Thu, nháy mắt nhảy lên, đồng thời cái khiên nhanh chóng lần lượt đánh ra như chớp, hầu như trong nháy mắt đã đánh ra mấy chục lần, đem tất cả tảng đá rơi xuống đều đập bay.

Một tay ôm eo một nữ pháp sư xinh đẹp, nhìn như rất đẹp, trên thực tế bởi vì ngoài thân Dư Tĩnh Thu vẫn có áo giáp hàn băng bảo hộ, cảm giác ôm thật sự rất bình thường, rất cứng rất lạnh, không thoải mái chút nào.

“Thùng.” Hạ xuống trên đồng loạn thạch bên cạnh, Đông Bá Tuyết Ưng buông Dư Tĩnh Thu xuống.

“Ngươi cẩn thận một chút, toàn bộ đại diện lúc nào cũng có thể có một số tảng đá rơi xuống, thậm chí xảy ra lần sụp đổ thứ hai, áo giáp hàn băng của ngươi tuyệt đối đừng triệt điệu.” Đông Bá Tuyết Ưng nói xong ánh mắt lại nhìn quét chung quanh, chung quanh rất nhiều chỗ hoàn toàn sụp đổ, thậm chí một số cột, vách tường khu vực tầng một, tầng hai nội thành bảo hạ xuống, chống đỡ một số tảng đá phía trên.

Cột, bức tường chống đỡ hoặc nghiêng, hoặc đã ngã xuống, ngẫu nhiên sẽ có tảng đá rơi xuống.

Những tảng đá rơi đó đối với kỵ sĩ lợi hại chút cũng không có gì uy hiếp, nhưng đối với pháp sư thân thể nhỏ yếu mà nói lại là nguy hại trí mạng, cho nên pháp thuật hộ thể là phải luôn duy trì.

“Ừm.” Dư Tĩnh Thu gật gật đầu, “Ngươi...”

“Vù.” Đông Bá Tuyết Ưng đã chạy nhảy đi, đến xa xa, trường thương nhanh chóng đẩy ra, tảng đá bay loạn, hiển nhiên là đi tìm những thi thể kia.

Những loại vụ nổ này, ngay cả thi thể thần sứ đại nhân cũng hoàn toàn phá thành mảnh vụn rồi, dù sao uy lực vụ nổ này đủ để giết chết Ngân Nguyệt kỵ sĩ, không có hộ thể đầu khí, mặc kệ là Đường Hùng, hay thần sứ đại nhân, Lô Hoài Như, thân thể đều triệt để phá thành mảnh vụn khó phân biệt. Tư Bách Vinh kia cũng đã không còn đầy đủ thi thể.

“Di vật của bọn họ đều tìm được rồi, chúng ta đi thôi.” Đông Bá Tuyết Ưng đi tới bên người Dư Tĩnh Thu.

“Được.” Dư Tĩnh Thu gật đầu, cùng Đông Bá Tuyết Ưng sóng vai đi ra ngoài, giờ phút này bức tường đại diện đều nổ vỡ, thậm chí một tầng bên trên cũng hạ xuống, tự nhiên dễ dàng đi ra ngoài.

Cho dù không có đường, Đông Bá Tuyết Ưng vị cường giả thực lực cấp Xung Hào này cũng có thể mở ra một con đường.

“Đông Bá Tuyết Ưng, cảm ơn.” Trong thanh âm Dư Tĩnh Thu có sự cảm kích, “Cảm ơn người đã cứu mạng ta, nếu không phải người, ta chắc chắn phải chết.”

Dưới loại tình huống lúc trước, Đông Bá Tuyết Ưng cho dù không cứu nàng, cũng là phi thường bình thường.

“Không có gì, với ta mà nói việc nhỏ mà thôi, đối với người lại quan hệ sinh tử.” Trong mắt Đông Bá Tuyết Ưng lại có một tia sáng lạnh, “Chỉ là không ngờ Tư Bách Vinh kia lại vô si như vậy.”

Một kỵ sĩ, tóm lấy pháp sư làm khiên?

Đông Bá Tuyết Ưng xem như kiến thức được rồi.

“Ta cũng không ngờ hẳn lại sẽ làm như vậy.” Hận ý oán khí của Dư Tĩnh Thu đối với Tư Bách Vinh cũng đã tiêu tán, dù sao đối phương đã chết, “Đông Bá Tuyết Ưng, người yên tâm, chuyện về Tư Bách Vinh ta sẽ không nhiều lời, chuyện bên trong ta cũng sẽ không nhiều lời.”

Dư Tĩnh Thu thấy đối phương luôn che dấu thực lực cho đến thời khắc mấu chốt mới bại lộ, như vậy nàng cũng không cần thiết hỗ trợ công khai.

Đông Bá Tuyết Ưng cười cười nhìn nàng một cái.

“A, chân của người đang chảy máu.” Dư Tĩnh Thu bỗng phát hiện chỗ Đông Bá Tuyết Ưng đi đứng có vết máu, chính là vết thương lúc vụ nổ phía trước.

“Ha ha, đã sớm không chảy máu nữa, máu cũng khô rồi, một chút vết thương nhỏ mà thôi.” Đông Bá Tuyết Ưng nói. Theo thân thể càng thêm cường đại, sức khôi phục của thân thể cũng càng thêm kinh người, chút vết thương da thịt này quả thực hoàn toàn khôi phục, ngay cả trên da cũng không tìm thấy một vết sẹo.

Hai người sống vai mà đi.

Nam nhân đồ đen, nữ nhân áo bào xanh toàn thân bao bọc ở trong áo giáp hàn băng.

“Là Lương Ung.” Bọn họ đi một lát mới nhìn thấy thi thể Lương Ung, toàn bộ nội thành bảo chung quy là diện tích một hai dặm, vụ nổ đó chỉ khiến cung điện trong lòng đất hủy diệt, tầng thứ nhất tầng thứ hai sụp đổ một bộ phận khu vực, toàn bộ nội thành bảo trên chính thể còn có đại khái bộ dáng. Ít nhất đoạn hành lang chỗ Lương Ung vẫn đại khái ổn.

“Hắn coi như là lưu lại toàn thi.” Đông Bá Tuyết Ưng nói.

...

Hai người rất nhanh rời khỏi nội thành bảo, Lô gia thành bảo hoàn toàn bị đóng băng, những người hầu binh sĩ kia đã sớm trốn xa.

Hai người bọn Đông Bá Tuyết Ưng ngửa đầu nhìn phía trên, trời tuy đã tối hẳn, thị lực khủng bố của Đông Bá Tuyết Ưng lại rõ ràng nhìn thấy thuyền bay chỗ cao mấy trăm thước.

“Xuống đi.” Đông Bá Tuyết Ưng cao giọng hô, thanh âm cuộn cuộn quanh quẩn ở trong trời đêm yên tĩnh.

Hô ——

Phi thuyền màu bạc trên trời cao luôn phụ trách giám thị rất nhanh đã hạ xuống, đáp xuống trên đất trống ngay phía trước bọn Đông Bá Tuyết Ưng.

“Chỉ hai người các người?” Hai nhân viên Long Sơn lâu đi ra, “Người khác đâu, Tư Bách Vinh đâu?”

“Đều chết rồi.” Đông Bá Tuyết Ưng nói xong liền lấy ra ba bảo vật trữ vật, “Vòng tay này là của Lương Ung, cái bảo vệ tay này là của Tư Bách Vinh, nhẫn này là của Đường Hùng, nhờ các người đưa cho gia tộc bọn họ!”

“Đều đã chết? Đã xảy ra chuyện gì, đều đã chết?” Hai nhân viên Long Sơn lâu có chút kinh ngạc, trong đó một kỵ sĩ tiếp nhận ba bảo vật trữ vật này, bởi vì tiếp nhiệm vụ của Long Sơn lâu từ vong vẫn là rất nhiều, bình thường di vật đều sẽ đưa đến gia tộc của họ, đây cũng là quy củ nhiều năm qua hình thành. Đường nhiên bảo vật để lại, có thể bị đồng bạn lấy đi một ít hay không, điều này rất khó nói.

Tên kỵ sĩ kia cũng nhìn Đông Bá Tuyết Ưng một cái, không nhiều lời.

Cho dù cầm đi một ít bảo vật loại kim phiếu, cũng không có chứng cứ!

Trên thực tế ——

Đồ trong bảo vật trữ vật của ba vị này Đông Bá Tuyết Ưng một món cũng chưa lấy, như vòng tay của Lương Ung, còn là Đông Bá Tuyết Ưng ở trong pháp bảo trữ vật của Tư Bách Vinh tìm được! Nếu không phải Đông Bá Tuyết Ưng, chỉ sợ bảo vật của Lương Ung rất có thể bị Tư Bách Vinh tham ô!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 24-1: Pháp sư trao đổi (1)

“Còn tưởng Tư Bách Vinh này có bao nhiêu bảo bối, cũng rất nghèo.” Đông Bá Tuyết Ưng thầm nghĩ, hẳn bởi vì cũng đã luyện hóa điều tra rồi, cho nên rất hiểu biết, tài phú của Tư Bách Vinh còn chưa bằng Đường Hùng! Hiên nhiên đại gia tộc ‘Tư gia’ kia đối với khổng chế tiền tài cũng rất nghiêm, loại quần là áo lụa không muốn mạo hiểm này tiền tài chỉ một chút như vậy.

Bình thường ăn mặc nhìn như xa xỉ hoa mỹ, nhưng hầu bao rất bẹp, xa không bằng nhân vật dựa vào sức bản thân quật khởi nhiều phen trải qua sinh tử kiểu Đường Hùng.

Đương nhiên bảo bối của ba người bọn họ cộng lại, cũng không bằng một góc của thần sư đại nhân!

“Gã thần sư này thực giàu có.” Đông Bá Tuyết Ưng nghĩ lại cũng có chút than thở.

Hắn nào biết quá trình quật khởi của vị thần sư này, thậm chí còn chơi chết một cường giả cấp Xung Hào thực lực tương đương, cho nên hắn mới có hai cái nhẫn trữ vật không gian đều rất lớn.

“Đông Bá Tuyết Ưng ta lúc trước thiếu thốn kim tệ, lần này chỉ sợ ở toàn bộ quận Thanh Hà cũng đứng trong mười người giàu nhất rồi nhỉ.” Đông Bá Tuyết Ưng thầm nghĩ, “Sợ chỉ có một số cấp Xung Hào khác có thể so sánh với ta. Ừm, lần này trở về mua cho đệ đệ vài món đồ giữ mạng của pháp sư, ta đây còn có mấy quyền trục pháp thuật lợi hại cũng cho đệ đệ.”

Quyền trục pháp thuật, là có thể nháy mắt dẫn động lực lượng thiên địa phóng ra pháp thuật cường đại, nhưng cần pháp sư dẫn đường. Cho nên kỵ sĩ là không thể sử dụng quyền trục pháp thuật.

Đương nhiên... Ở trước mặt cấp Xung Hào, cấp Xung Hào thiên nhân hợp nhất, nắm giữ lực lượng thiên địa, quyền trục pháp thuật cũng không thể dẫn đường một tia lực lượng thiên địa, tự nhiên sẽ vô dụng.

Có thể uy hiếp cấp Xung Hào, hoặc cùng là chiến lực cấp Xung Hào, hoặc chính là Siêu Phàm!

“Lại đem Tuyết Thạch thành bảo của ta hảo hảo tặng mạnh một phen, ừm, cũng kiếm cho Du Nguyệt nha đầu kia một cây pháp trượng tốt.” Đông Bá Tuyết Ưng nhiều năm như vậy còn chưa từng giàu nứt đổ đổ vách như thế, một gã thần sư đại nhân sống nhiều năm bảo vật tích lũy toàn bộ tới tay, so với một số gia tộc cấp Xung Hào bình thường còn giàu hơn.

“Là Lô Hoài Như khiến đại diện dưới lòng đất nổ tung đồng quy vu tận với chúng ta, các người đi xem sẽ biết.” Dư Tinh Thu không nói tí mĩ.

“Người của Khúc Thái thành Long Sơn lâu rất nhanh sẽ tiếp nhận nơi này, bây giờ chúng ta đưa hai vị về quận thành.”

“Được.”

Đông Bá Tuyết Ưng, Dư Tinh Thu đều gật đầu, đi lên phi thuyền.

Trên phi thuyền Dư Tinh Thu mới giải trừ áo giáp hàn băng, trong mắt nàng tản ra thần thái nhìn Đông Bá Tuyết Ưng khoanh chân ngồi bên cạnh: “Đông Bá Tuyết Ưng, đợi tới quận thành, người sẽ chuẩn bị trở về?”

“Đúng.” Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

“Người ở nơi nào của quận Thanh Hà?” Dư Tinh Thu tò mò hỏi.

“Nghị Thủy thành Tuyết Ưng lĩnh, ta hoan nghênh Tinh Thu pháp sư đến trên lãnh địa nhỏ của ta bất cứ lúc nào.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nói.

“Nghị Thủy thành?”

Dư Tinh Thu nhẹ nhàng gật đầu.

Bầu trời đêm ngoài phi thuyền là một mảng bóng tối, tối nay hoàn toàn không có một tia ánh sáng, phi thuyền bay tốc độ cao, tiếng gió mơ hồ truyền đến. Cảm xúc của Dư Tinh Thu có chút phập phồng, nàng dần dần nhắm mắt bắt đầu yên tĩnh, chuyện xảy ra hôm nay, cả đời nàng sẽ khó quên.

Đợi đến sáng sớm ngày hôm sau, phi thuyền mới đáp xuống ở trong Long Sơn lâu của quận thành.

“Ta hôm nay sẽ về bốn viện Trường Phong học viện, lần này ở lúc vụ nổ ta thi triển pháp thuật loại hàn băng có chút xúc động, chuẩn bị về bốn viện hảo hảo nghiên cứu, có thể một đoạn thời gian rất dài cũng sẽ không về quận Thanh Hà.” Dư Tinh Thu vừa mới ngồi lên lưng một con phi cầm tọa kỵ màu lửa

đỏ, liền bỗng nói, nàng cũng không biết vì sao đột nhiên nói lời này.

“Bồn viện Trường Phong học viện, ta còn chưa từng đi, có thời gian nhất định phải đi một chuyến.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng rất tùy ý nói.

“Ừm.”

Dư Tĩnh Thu không nói gì nữa, phi cầm ma thú màu lửa đỏ lập tức cất cánh, Dư Tĩnh Thu một thân áo bào xanh tóc bay bay, nhanh chóng đi xa.

Ở trời cao nàng quay đầu nhìn Long Sơn lâu đã nhỏ đi, lập tức nhìn về phía nam.

...

Đông Bá Tuyết Ứng cười Đạp Tuyết Mã rời Long Sơn lâu, liền đến một chỗ buôn bán bảo vật pháp sư của quận thành, trong cửa hàng rất yên tĩnh, chỉ có một ít khách nhân, dù sao số lượng pháp sư vốn đã rất ít, đến mua bảo vật thì càng ít hơn nữa.

“Hí hí hí ~~~” Đông Bá Tuyết Ứng xuống ngựa, đem ngựa giao cho người phục vụ.

“Vị đại nhân này.” Lập tức có thị nữ nghênh đón.

“Đem vật dụng thiên giai pháp sư loại hàn băng của cửa hàng các người đều giới thiệu một lần cho ta.” Đông Bá Tuyết Ứng rất tùy ý nói, ánh mắt thị nữ có chút quái dị... Toàn bộ giới thiệu một lần? Khách nhân này thật bá đạo, là thật có thực lực hay cố ý giầy vò người ta? Nhưng thị nữ này vẫn dẫn theo Đông Bá Tuyết Ứng, đơn giản miêu tả từng cái một.

“Hàn Đông Thủ Hoàn, thiên giai cực phẩm! Bên trong có mô hình băng sương lĩnh vực loại nhỏ đã cải tiến, uy lực to lớn, có ba thành uy lực băng sương lĩnh vực pháp sư cấp Lưu Tinh thi triển ra!” Thị nữ rất quen thuộc nói, “Có nó, pháp sư bình thường cũng có thể đủ nháy mắt phát ra ‘băng sương lĩnh vực loại nhỏ’.”

“Tiếp tục.” Đông Bá Tuyết Ứng nháy mắt quyết định cái này cũng lấy.

“Vòng tay này, là vật thiên giai trung phẩm, bên trong có pháp trận, một khi xuyên thấu qua phát lực thúc giục, uy lực có thể so sánh thiên giai pháp sư thi triển mũi tên phong ba.”

Đông Bá Tuyết Ứng nghe rồi sàng chọn.

Mô hình pháp thuật trong vật dụng của pháp sư đều là cố định, mô hình cũng rất vững chãi, pháp sư chỉ cần rót pháp lực là có thể thúc giục! Là thuận tiện nhất... Đương nhiên vật dụng của pháp sư thi triển ra uy lực cũng không thể tăng lên, một pháp sư cường đại, vẫn cần dựa vào bản thân nghiên cứu, đi lĩnh ngộ thành lập mô hình pháp thuật càng cường đại hơn.

Thậm chí một pháp sư cấp Ngân Nguyệt, mặc dù có vật dụng pháp sư lợi hại, ở dưới cấp Xung Hào không chế lực lượng thiên địa, cũng không thi triển được pháp thuật.

Cho nên thực lực bản thân mạnh mới là căn bản!

Đương nhiên...

Xác suất đụng phải cấp Xung Hào là cực nhỏ, đệ đệ nay mới là pháp sư bình thường, nhiều nhất có thể thúc giục vật dụng thiên giai pháp sư! Về phần vật dụng pháp sư cấp Lưu Tinh là không thúc giục được.

“Ừm, không tệ.” Đông Bá Tuyết Ứng cẩn thận sàng chọn, “Cái này, cái này, cái này, còn có một cái khác, còn có cái này, đều lấy cho ta.”

Thị nữ mừng to mắt há hốc mồm.

Đông Bá Tuyết Ứng chọn đều là vật phẩm thiên giai cực phẩm! Như thế nào là thiên giai cực phẩm? Bình thường uy lực cũng có ba bốn thành của pháp thuật cấp Lưu Tinh, hoặc là một số vật phẩm sáng tạo ra tương đối đặc thù.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 24-2: Pháp sư trao đổi (2)

“Tính xem cần bao nhiêu kim tệ.” Đông Bá Tuyết Ứng phân phó.

“Đúng rồi, một cây pháp trượng đó cũng cho ta, còn có một cái áo bào pháp sư kia.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng chọn một pháp trượng cùng áo bào pháp

sư cho Du Nguyệt, giá pháp trượng tương đối rẻ, chỉ mới hai ngàn kim tệ, dù sao pháp trượng thật ra chủ yếu phụ trợ một pháp sư thi triển pháp thuật, pháp sư thực lực quá yếu... cho một cây pháp trượng đỉnh cao nhất cũng không có quá nhiều tác dụng.

Áo bào pháp sư, thật ra là một vật phẩm của thiên giai pháp sư, thì đắt đỏ hơn nhiều, cần một vạn tám ngàn kim tệ.

Đông Bá Tuyết Ưng cảm thấy lấy quan hệ của mình cùng Du Nguyệt tặng những thứ này không sai biệt lắm, còn chưa tới tặng thứ tốt nhất như tặng đệ đệ.

“Vị đại nhân này.” Nhất thời chủ cửa hàng cũng bị hấp dẫn lại, liền nói, “Năm vật phẩm thiên giai cực phẩm này khá đắt, bỏ đi số lẻ, tổng cộng cần hai mươi vạn kim tệ! Về phần áo bào pháp sư pháp trượng, thì là hai vạn kim tệ! Ha ha, tính toàn bộ... hai mươi vạn kim tệ đi, còn hy vọng về sau đến chỗ chúng ta nhiều hơn, giá ta cho cậu, ở toàn bộ quận thành Thanh Hà không dám nói nhất định là rẻ nhất, nhưng cũng không chênh lệch nhiều lắm.”

Toàn bộ quận thành, dám ném một phát hai mươi vạn kim tệ, không có bao nhiêu! Như Loan Đào mình Cái Bân loại cướp bóc điên cuồng đó nhiều năm như vậy mới có bao nhiêu kim tệ?

Sợ là có tài sản trăm vạn kim tệ mới dám trực tiếp ném một cái nhiều như vậy, loại đại khách nhân này nhất định phải giữ cho tốt.

“Ừm” Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

“Không biết đại nhân là?” Chủ tiệm thấp giọng hỏi.

“Đông Bá, gọi ta Đông Bá là được.” Đông Bá Tuyết Ưng nói.

“Đông Bá đại nhân, ‘Phi Nguyệt lâu’ này của chúng ta ở toàn bộ An Dương hành tỉnh cũng có rất nhiều chi nhánh, đây là tín vật, về sau mặc dù mua vật phẩm rẻ nữa, cũng có thể chiết khấu một phần.” Chủ tiệm lập tức dâng một tấm lệnh bài màu vàng tím, hiển nhiên cũng là các pháp sư chế tạo ra. Thật ra lần này Đông Bá Tuyết Ưng mua đồ số lẻ cũng tính rồi, chiết khấu một phần cũng vừa vặn ngoài hai mươi vạn kim tệ một chút.

Chủ tiệm cũng quyết định, quay về nhất định điều tra rõ, toàn bộ quận Thanh Hà nơi nào toát ra một nhân vật lợi hại như thế, có thể ném một phát hai mươi vạn kim tệ.

...

Sau đó Đông Bá Tuyết Ưng lại đi mua chút đồ vật luyện kim, áo bào nội giáp vân vân của mình quả thực quá kém chút, so với rất nhiều Ngân Nguyệt kỵ sĩ còn kém hơn, hơn nữa Tông thúc Đồng thúc cũng cần kiểm một thân bảo bối tốt. Sau khi mua xong, ngay hôm đó, Đông Bá Tuyết Ưng cười Đạp Tuyết Mã, không ngừng chạy đi Nghi Thủy thành.

Liên tục chạy hai ngày, ở chạng vạng hôm sau đã chạy tới Tuyết Ưng lĩnh.

“Rốt cuộc về nhà rồi.” Diêu Diêu nhìn Tuyết Thạch sơn nguy nga, nhìn tòa thành bảo kia ở đỉnh núi, lòng Đông Bá Tuyết Ưng tràn đầy vui mừng, đây mới là nhà mình.

Bộp bộp bộp...

Vó ngựa lao vun vút, rất nhanh đã đến thành bảo.

“Linh chủ đại nhân đã về rồi.”

“Linh chủ đại nhân về rồi, nhanh đi nói cho Thanh Thạch thiếu gia.”

Toàn bộ thành bảo rất nhanh đã xôn xao náo nhiệt hẳn lên, cầu treo bắt đầu buông xuống, cửa thành cũng bắt đầu chậm rãi mở ra.

Tông Lăng, sư nhân Đồng Tam cũng đều vui mừng tới cửa thành nghênh đón.

“Tông thúc, Đồng thúc.” Đông Bá Tuyết Ưng xuống ngựa, cười nói.

“Con một đường này chạy về vất vả rồi nhỉ, Thanh Thạch còn ở sư phụ nó bên đó, các người hầu đã đi truyền lời, tin tưởng Thanh Thạch cùng Du Nguyệt rất nhanh đều sẽ trở về.” Tông Lăng cười nói.

Đông Bá Tuyết Ưng cười gật đầu, mình đang chuẩn bị lễ vật cho bọn họ.

“Đúng rồi, có một việc cần nói cho con, một vị pháp sư thiên tài của Tư gia ‘Tư Trần’ tới chỗ chúng ta.” Tông Lăng nói.

“Tư gia?” Đông Bá Tuyết Ưng nhướn mày, chẳng lẽ bởi Tư Bách Vinh chết? Nhưng theo lý thuyết, Tư gia không nên biết danh sách tên năm người tiếp nhận nhiệm vụ mới đúng. Long Sơn lâu không dám tiết lộ, Dư Tinh Thu cũng không có khả năng nói, hơn nữa Dư Tinh Thu đã sớm đi Trường Phong học viện.

“Ngay tại hai ngày trước, vị Tư Trần pháp sư này tới, hẳn là chuyên môn bãi phóng Bạch Nguyên Chi đại pháp sư. Hai người bọn họ đều là pháp sư cấp Lưu Tinh, nghe nói ở trên hạng mục nghiên cứu nào đó cần trao đổi...” Tông Lăng nói, “Tuyết Ưng con cũng biết địa vị Tư gia ở quận Thanh Hà chúng ta,

ta cũng không dám chậm trễ, nhưng may mắn, Tư Trần này luôn ở pháp sư lâu, nhưng con đã trở lại, vẫn nên gặp một lần.”

“Vâng.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Sao lại khéo như vậy?

Trong nhiệm vụ vừa xong phải một tên Tư gia Tư Bách Vinh, hiện tại lại có một pháp sư ‘Tư Trần’ tới chỗ mình? Nhưng đã là tới từ hai ngày trước, hẳn là không quan hệ với chuyện Tư Bách Vinh.

“Xem ra ta và Tư gia có chút duyên.” Đông Bá Tuyết Ứng thầm nghĩ.

“Tông thúc, phái người mời, ngày mai mời vị Tư gia thiếu gia này dự tiệc.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Đêm đó, trong Tuyết Thạch thành bảo.

Trên cái bàn dài bày đầy mấy chục món ăn, rất phong phú, Đông Bá Tuyết Ứng ngồi ở chủ vị, hai bên trái phải là Tông Lăng, Đồng Tam, ở đối diện thì là đệ đệ Thanh Thạch cùng cô bạn gái nhỏ của hắn ngồi, về phần Không Du Nguyệt thì ngồi cùng một chỗ với người bạn gái nhỏ đó.

“Ca, đây là Cơ Dung, cũng là đệ tử của sư phụ, nhà ở trong thành Nghi Thủy.” Mặt Thanh Thạch có chút đỏ, nhưng vẫn nói rất rõ ràng.

“Cơ Dung? Ha ha...” Đông Bá Tuyết Ứng cười nhìn, “Muội cũng như Thanh Thạch gọi ta đại ca là được.”

“Cơ Dung ra mắt Tuyết Ứng đại ca.” Cơ Dung giọng giòn tan nói, thanh âm cũng dễ nghe.

Cô nương tên Cơ Dung này thoát nhìn vẫn có chút non nớt, tuổi hẳn là tương đương với đệ đệ, vóc dáng không tính là cao, có chút nhỏ nhắn linh lung, mặt rất đẹp, cũng coi như tiểu mỹ nữ, cùng một chỗ với đệ đệ cũng xứng. Bất tri bất giác... Đệ đệ đã từ thẳng nhóc mũm mĩm tới bây giờ có bạn gái rồi.

Nói tới, mình đến bây giờ còn chưa từng thật sự có bạn gái đâu! Tuy mình và Du Nguyệt khá thân cận, nhưng bởi vì chuyện cứu cha mẹ đặt ở trong lòng, cho nên cho tới bây giờ chưa từng làm rõ quan hệ.

“Lần đầu tiên gặp mặt, ta cũng chuẩn bị một phần lễ vật, đừng chê nhé.” Đông Bá Tuyết Ứng nói xong liền lật tay, trong tay xuất hiện cái hộp ngọc màu trắng tinh.

“Còn không mau đi.” Thanh Thạch vội thúc giục bạn gái mình.

Cơ Dung cũng vội đứng dậy đi qua, từ trong tay Đông Bá Tuyết Ứng tiếp nhận: “Cảm ơn Tuyết Ứng đại ca.”

“Ha ha...” Đông Bá Tuyết Ứng cười, cũng có chút toát mồ hôi, mình cũng đã mua cho đệ đệ, Du Nguyệt, Tông thúc, Đồng thúc một số bảo vật quan trọng, nhưng căn bản không nghĩ tới bạn gái của đệ đệ, dù sao từ trước tới giờ chưa từng gặp, trong lúc nhất thời đã bỏ sót! Ở sau khi biết được đệ đệ mang theo người bạn gái này cũng đến ăn cơm chiều, Đông Bá Tuyết Ứng vội vàng tìm kiếm vật phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 25: Cơ Dung

May mắn lần này ra ngoài thu hoạch rất nhiều, ở trong góc nhẵn không gian trữ vật của vị thần sứ đại nhân kia cũng có một thùng châu báu, nhắm chừng là thần sứ đại nhân thời điểm nào đó ngẫu nhiên có được, một rương châu báu đó tính hết cũng hơn mười vạn kim tệ, Đông Bá Tuyết Ứng lập tức chọn lựa một món khá đẹp, lại dùng một cái hộp tinh ngọc thượng hảo đựng vào, đánh giá giá trị cũng ở khoảng một ngàn kim tệ.

Dù sao đây chỉ là bạn gái của đệ đệ, không phải là thê tử đã thực sự cưới về, một ngàn kim tệ cũng đủ quý trọng! Có một số lãnh địa kinh doanh một năm cũng chỉ đại khái một ngàn kim tệ.

“Ca, ca lần này đi ra ngoài rất nhanh, đệ đệ còn tưởng lại phải trì hoãn hơn nửa tháng.” Thanh Thạch nói.

“Lần này ta đi quận thành, cũng đem theo chút quà cho đệ, cho Du Nguyệt.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Du Nguyệt, đây là của muội.”

Nói xong Đông Bá Tuyết Ứng khẽ lật tay lấy ra một cây pháp trượng cùng một bộ áo bào màu tím.

“Tuyết Ứng ca ca, cái này cho muội?” Không Du Nguyệt có chút do dự, pháp trượng thoát nhìn cũng rất đắt, áo bào xem thủ công cũng bắt phàm, “Pháp trượng này là gỗ Phong Ngâm chế tạo mà thành, rất quý trọng, ta...”

“Cho muội thì cứ cầm lấy.” Đông Bá Tuyết Ứng lắc đầu cười, pháp trượng mới hai ngàn kim tệ, áo bào này là ước chừng một vạn tám ngàn kim tệ cơ!

Áo bào là vật hộ thân của thiên giai pháp sư.

“Nếu để cô gái nhỏ này biết áo bào chính là vật của thiên giai pháp sư, chỉ sợ không chịu nhận.” Đông Bá Tuyết Ứng cười thầm.

“Ừm.” Không Du Nguyệt lúc này mới nhận lấy.

Cơ Dung an vị ở bên cạnh Không Du Nguyệt, nàng nhìn pháp trượng kia, lại nhìn nhìn áo bào, bỗng nhiên sắc mặt hơi thay đổi.

“Ca, của đệ đâu? Của đệ đâu? Ca không phải nói cũng mang quà cho đệ sao?” Thanh Thạch lại có chút nhịn không được.

“Vội cái gì chứ.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn hắn một cái, “Xem tiểu tử nguoi sốt ruột như con khi, chờ com nước xong ta cho đệ.”

“Ca cô ý.” Thanh Thạch có chút bất đắc dĩ nói.

“Ta chính là cố ý, mài giữa cho tốt tính tình của đệ, thân là pháp sư, ngay cả chút kiên nhẫn ấy cũng không có.” Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng lắc đầu.

“Ồ.” Thanh Thạch chỉ có thể ngoan ngoãn cúi đầu.

...

Sau khi ăn xong com chiều, Du Nguyệt liền ở trong thành bảo, trong Tuyết Thạch thành bảo vốn vẫn chuẩn bị cho Du Nguyệt một tòa tiểu viện.

Mà Thanh Thạch thì đưa bạn gái hắn về pháp sư lâu.

“Cơ Dung, cho ta nhìn một cái, ca ta tặng nàng lễ gặp mặt gì.” Thanh Thạch cùng Cơ Dung sóng vai đi.

Cơ Dung lúc này mới mở ra cái hộp tinh thạch kia.

Trong hộp đặt một cái vòng cổ đá quý toàn thân xanh biếc, một viên đá quý xanh biếc đó ở trong đêm đen cũng có lục quang nhàn nhạt.

“Một cái vòng cổ lục bảo thạch cực phẩm.” Cơ Dung liền nói, “Sợ gần một ngàn kim tệ đấy.” Có thể làm pháp sư, tự nhiên hiểu biết rất nhiều tài liệu châu báu vân vân.

“Đắt như vậy.” Thanh Thạch kinh ngạc, lập tức đắc ý nói, “Ca ta hào sảng chứ.”

“Hào sảng, không phải hào sảng bình thường.” Cơ Dung thu hồi hộp ngọc, trầm mặc chốc lát mới thấp giọng nói, “Đông Bá Thanh Thạch, huynh biết anh trai huynh cho Không Du Nguyệt món quà đó giá trị bao nhiêu không?”

“Pháp trượng đó? Gỗ Phong Ngâm? Nhắm chừng hai ngàn kim tệ đi.” Thanh Thạch rất tùy ý nói, “Du Nguyệt tỷ rất sớm trước kia đã ở Tuyết Thạch thành bảo chúng ta, quan hệ với ca ca ta cũng rất tốt, nhưng ca ca mãi không tặng pháp trượng cho tỷ ấy, tặng cho tỷ ấy một thanh pháp trượng tốt cũng rất bình thường.”

“Hừ.” Cơ Dung nhẹ nhàng hừ lạnh một tiếng, “Ta nói không phải pháp trượng, mà là cái áo bào kia! Cái áo bào pháp sư đó!”

“Đồ của pháp sư?” Thanh Thạch trừng mắt, “Muội không nhìn lầm?”

“Không Du Nguyệt ngay bên cạnh ta, ta thấy rõ ràng rành mạch, cái áo bào đó chính là vật của pháp sư! Bên trên còn có một cái dấu hiệu, là dấu hiệu của luyện kim đại sư ‘Diêm Văn đại sư’, vật Diêm Văn đại sư luyện chế ra, ít nhất cũng là địa giai, thậm chí phần lớn đều là thiên giai!” Cơ Dung hừ lạnh một tiếng.

“Muội không nhận lầm?” Thanh Thạch không thể tin được.

“Ta tốt xấu cũng là một pháp sư, cái này còn có thể nhận lầm?” Trong mắt Cơ Dung lóe ra thần thái không hiểu, “Diêm Văn đại sư ra tay, mặc dù là địa giai, chỉ sợ cũng địa giai cực phẩm. Một cái áo bào đó thấp nhất cũng phải năm ngàn kim tệ, thậm chí có thể trên vạn kim tệ. Lại thêm pháp trượng kia! Lần này anh trai huynh tặng quà cho Không Du Nguyệt không sai biệt lắm khoảng một vạn kim tệ. Đông Bá Thanh Thạch, anh trai huynh thực không phải hào sảng bình thường đâu.”

Thanh Thạch nhếch miệng cười: “Anh trai ta cùng Du Nguyệt là rất thân cận.”

“Huynh đừng ngốc nghếch nữa.” Cơ Dung hạ giọng nói, “Huynh cùng anh trai huynh là anh em ruột, huynh cũng là người thừa kế Tuyết Ứng linh này! Huynh mắt thấy anh trai huynh đem những bảo bối đó tặng ra?”

Thanh Thạch hơi sững sốt.

“Huynh hôm nay mười sáu tuổi rồi, huynh chung quy không thể một mực đi theo anh trai của huynh chứ? Huynh chung quy cần độc lập chứ?” Cơ Dung nói, “Anh em ruột vẫn cần tính toán rõ ràng!”

“Muội nói lời này làm chi?” Thanh Thạch nhú mày có chút bức.

“Ta là tốt cho huynh.” Cơ Dung nói, “Ta đã sớm kiến thức, năm đó cha ta liều chết liều sống đi kinh thương dốc sức, là vì quá tin tưởng đại bá của ta! Tiền kiếm được cũng vẫn xem như của gia tộc, suốt hai mươi năm dốc sức làm, toàn bộ gia tộc hầu như chính là cha ta kiếm! Cuối cùng thì sao? Đại bá ta trở mặt trực tiếp đuổi cha ta ra khỏi cửa, cha ta cái gì cũng không có, thậm chí ngay cả chỗ ở cũng không có, phải đến nhà mẫu thân ta ngủ.”

“Ta nói những cái này, là nói cho huynh, huynh không có ý hại người, nhưng huynh phải có lòng đề phòng người ta.”

“Ta đã sớm nghe huynh nói, ca ca huynh tu luyện khắc khổ bao nhiêu, hơn nữa mỗi ngày đều ngâm thuốc tắm thân thể mới không sụp đổ! Nhưng huynh có biết, mỗi ngày ngâm thuốc tắm đó một năm trôi qua cần bao nhiêu kim tệ không? Một năm cần năm ngàn kim tệ! Ca ca huynh từ sáu tuổi đến mười sáu tuổi, suốt mười năm, phương diện này đã tiêu phí năm vạn kim tệ.” Cơ Dung nói, “Cha mẹ huynh lúc trước mua tước vị quý tộc, mua lãnh địa, lại mua lượng lớn nô Phá Tinh... Lại chuẩn bị thuốc tắm cho ca ca huynh nhiều năm, còn có áo giáp, thành bảo, các loại chỉ tiêu vân vân, những cái này cộng lại đã gần hai mươi vạn kim tệ, cái này nói rõ cha mẹ huynh lúc trước mạo hiểm là chiếm được một khoản tài phú khổng lồ!”

“Huynh luôn tiêu tiền như nước, ca ca huynh ở trước khi giết Ngân Nguyệt Lang Vương, cũng chưa bao giờ kiếm tiền.”

“Trước giờ tiêu đều là tiền cha mẹ huynh lưu lại!”

Cơ Dung nói, “Huynh có biết cha mẹ huynh rút cuộc lưu lại bao nhiêu không? Huynh biết không?”

Thanh Thạch trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 26: Tâm tư Thanh Thạch

“Huynh không biết!” Cơ Dung cười lạnh, “Một khoản tài phú khổng lồ như vậy, cha mẹ huynh năm đó mạo hiểm sinh tử rất có thể đã có được di vật của một vị cấp Xung Hào, nói không chừng chiếm được di vật của một vị Siêu Phẩm sinh mệnh. Khả năng nào cũng có! Nhưng hiện tại những cái này đều do ca ca huynh nắm giữ, huynh đối với tất cả thứ cha mẹ huynh lưu lại đều không biết.”

“Tất cả cái này đều ở chỗ anh trai huynh, hiện tại huynh ấy tùy tay đã tặng Không Du Nguyệt bảo vật trên vạn kim tệ! Trên vạn kim tệ đó, cha ta lúc trước liều mạng hai mươi năm cũng chỉ kiếm được nhiều như vậy, hẳn tùy tay là tặng.” Cơ Dung nhìn Thanh Thạch, “Những cái này nghiêm khắc mà nói, không phải của anh trai huynh, là cha mẹ huynh lưu lại, nên tính là huynh đệ các huynh sở hữu chung!”

“Huynh làm người thừa kế đích hệ của Đông Bá gia tộc, không được chia thì thôi, tốt xấu nên biết cha mẹ huynh rút cuộc để lại tài phú khổng lồ bao nhiêu chứ?” Cơ Dung lắc đầu, “Nhưng huynh cái gì cũng không biết, có lẽ là ta tiểu nhân, nhưng có lòng phòng bị chung quy không sai!”

“Được rồi, đừng nói nữa.” Thanh Thạch có chút tức giận, “Cảm tình của ta cùng anh trai ta muối căn bản không hiểu!”

“Chờ anh trai huynh quét huynh khỏi cửa, huynh cứ mở to mắt.” Cơ Dung lắc đầu.

“Người nữ nhân này cảm miệng cho ta!” Mắt Thanh Thạch cũng đã đỏ lên, trong mắt cũng có nước mắt, “Huynh ấy là anh trai ta, người thân quan trọng nhất của ta! Người biết không?”

Cơ Dung có chút bị dọa.

Nàng nhìn thiếu niên mắt đỏ bừng trước mắt, không khỏi cúi đầu đưa tay đi nắm tay Thanh Thạch: “Xin lỗi, là ta sai rồi.”

“Cảm tình của ta cùng anh trai ta muối căn bản không hiểu, về sau đừng nói những cái này nữa, ta rất không thoải mái.” Thanh âm Thanh Thạch có chút run rẩy.

“Ừm ừm.” Cơ Dung gật đầu, thấp giọng nói, “Huynh biết, cha ta năm đó bị đuổi ra khỏi nhà, nhà chúng ta lúc ấy rất thê thảm, không có cả chỗ ở, đều là ở tạm gia tộc mẫu thân ta bọn họ. Ta, cha ta, mẫu thân ta... Ở trong gia tộc mẫu thân ta luôn bị xem thường, luôn bị chèn ép, đoạn ngày tháng đó là thời gian ta kiếp này không muốn nhớ lại nhất, may mắn cha ta một lần nữa gượng dậy, mới lại làm một phen sự nghiệp, nếu không ta chỉ sợ cũng không có cơ hội tới học pháp thuật...”

“Ta hiểu muối.” Thanh Thạch nói, “Nhưng nhà chúng ta cùng nhà muối không giống nhau. Được rồi, muối trở về đi, ta cũng trở về.”

Thanh Thạch nói xong quay đầu liền đi về phía thành bảo.

Cơ Dung yên lặng nhìn bóng lưng Thanh Thạch đi xa.

“Không ngờ địa vị ca ca hẳn ở trong lòng hẳn như vậy cao.” Cơ Dung khẽ nhíu mày, “Ta cùng Đông Bá Thanh Thạch này cùng nhau học pháp thuật, trở

thành bạn gái hắn càng đã gần nửa năm rồi, vẫn là lần này tìm được cơ hội mới tự nhiên mà vậy nói một trận! Hơn nữa ta nói cũng là một ít đạo lý đương nhiên, không ngờ sẽ kích thích đến hắn như thế.”

“Đồng Bá gia tộc này rốt cuộc đã chiếm được tài phú khổng lồ gì?”

“Nếu ta có thể tra được...”

Cơ Dung nhẹ nhàng cười, trong đôi mắt có một tia tà dị, “Tuy hắn cùng ca ca hắn cảm tình sâu, nhưng hôm nay cũng coi như mở ra một khe hở, sẽ đem hoa kết trái. Đồng Bá Thanh Thạch này quá non nớt, quá đơn thuần, anh trai hắn bảo hộ quá mức đối với hắn, nếu ngay cả một tiểu tử như vậy cũng không xử lý được, vậy mới là trò cười lớn.”

...

Đồng Bá Thanh Thạch đi ở trên đường trở về thành bảo.

“Ca của ta từ trước tới giờ chưa từng gạt ta.” Đồng Bá Thanh Thạch hung hăng đá bay một viên đá, viên đá bay lên rơi ở xa xa lại lẫn thật xa, trực tiếp lăn xuống đỉnh núi.

“Lúc trước ta bái ở môn hạ sư phụ, sư phụ nghe nói đưa ra điều kiện là năm vạn kim tệ hoặc là trái tim Ngân Nguyệt Lang Vương.” Mắt Đồng Bá Thanh Thạch bỗng sáng lên, “Ca ta lúc trước nói với ta trong một tháng có tin tức, sau đó hắn liền theo Tông thúc đi Hủy Diệt sơn mạch... một lần hành động diệt trừ Loan Dao minh, thành công giết chết Ngân Nguyệt Lang Vương, lúc này mới được coi là cao thủ số một Nghi Thủy thành.”

“Đúng rồi, ta còn nhớ...”

“Lúc trước ta theo ca ta đi mua Phi Tuyết thần thương, lúc ấy ca ta còn viết giấy nợ, nợ một vạn kim tệ!”

Mắt Đồng Bá Thanh Thạch càng lúc càng sáng, “Đúng, không sai, nếu phụ thân mẫu thân năm đó thật sự để lại tài phú khổng lồ! Ca ta lúc trước sao có thể không đưa năm vạn kim tệ mà là đi Hủy Diệt sơn mạch mạo hiểm sinh tử? Sao có thể còn viết giấy nợ một vạn kim tệ?”

Sau khi trưởng thành, hắn mới biết được Hủy Diệt sơn mạch nguy hiểm cỡ nào.

Hắn cũng là về sau biết điều kiện hà khắc của sư phụ thu thân truyền đệ tử năm đó —— năm vạn kim tệ hoặc trái tim Ngân Nguyệt Lang Vương, tuy Đồng Bá Tuyết Ứng chưa nói, cái này thật ra không phải bí mật gì, Thanh Thạch lại là một mực làm thân truyền đệ tử, tự nhiên rất nhanh sẽ biết. Lại kết hợp ca ca mình lúc trước đi Hủy Diệt sơn mạch giết Ngân Nguyệt Lang Vương, tự nhiên có thể suy đoán ra.

Cho nên đáy lòng hắn mới phi thường cảm kích.

Hắn liền cảm giác...

Ca ca giống như một ngọn núi lớn, luôn luôn che chở hắn.

Đều nói tình thương của cha như núi.

Nhưng ở trong trí nhớ của hắn, phụ thân mẫu thân thật sự quá mơ hồ không nhớ rõ, hắn chỉ nhớ rõ ca ca nhiều năm như vậy tận tâm chiếu cố đối với hắn.

“Cái gì lòng đề phòng người không thể không có, ca ta sẽ không.”

“Lòng người cách cái bụng sao? Cho dù ca ta thực làm cái gì, cho dù đem ta đuổi khỏi Tuyết Ứng linh, ta cũng cam nguyện.”

Đồng Bá Thanh Thạch cắn răng.

Không thể phủ nhận, một số lời lẽ kiểu ‘Lòng đề phòng người không thể không có’ của Cơ Dung vẫn sinh ra một ít ảnh hưởng đối với hắn, khiến hắn ý thức được theo hắn lớn lên, hắn chung quy cần dựa vào chính mình, dù sao luôn vĩnh viễn dựa vào ca ca, vậy cũng quá không thú vị.

“Đáng chết, đáng chết, thật không sáng khoái!” Trong lòng Đồng Bá Thanh Thạch rất không thoải mái, nhiều năm qua hắn luôn vô ưu vô lự, nhưng lời Cơ Dung nói khiến tâm tư hắn rất loạn.

Tuyết Thạch thành bảo, trong thư phòng.

Đồng Bá Tuyết Ứng cười ngồi ở một bên, nhìn Tông thúc, Đồng thúc hai người bên cạnh đang thí nghiệm những nội giáp luyện kim, giày chiến các vật.

“Tuyết Ứng, con cũng thật xa xỉ.” Tông Lăng nhin không được nói, “Con mua nhiều như vậy, đã tốn bao nhiêu kim tệ.”

“Ha ha ha... Không tính là gì.” Đồng Bá Tuyết Ứng nhếch miệng cười nói, “Lần này lúc tiếp nhận nhiệm vụ gặp phải chút khúc chiết, thế mà phát hiện một kẻ địch cấp Xung Hào.”

“Cấp Xung Hào?”

Tông Lăng, Đồng Tam khiếp sợ.

Trời ạ.

Cấp Xung Hào ở trong cảm giác của bọn họ, đó là bầu trời vô tận, căn bản là cao không thể với. Cho nên chiến lược Đông Bá Tuyết Ưng đạt tới cấp Xung Hào bọn họ cũng luôn rất tự hào kích động, nhưng bọn họ cũng cho rằng Đông Bá Tuyết Ưng dù sao quá trẻ, thậm chí cũng chưa thể ngộ ra ‘Thiên nhân hợp nhất’, cùng một số cường giả cấp Xung Hào thế hệ trước trong truyền thuyết so sánh, chỉ sợ vẫn yếu hơn chút.

Không ngờ thế mà nhiệm vụ xảy ra ngoài ý muốn, gặp phải cấp Xung Hào!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 27-1: Đông Bá Tuyết Ưng, cấp Xung Hào? (1)

“Tuy thực lực hần rất mạnh, còn có chút thủ đoạn cực lợi hại, nhưng con chung quy đem hần xử lý rồi.” Đông Bá Tuyết Ưng nhếch miệng cười, có chút vui vẻ, “Hần chết, con sống! Con lấy được nhẫn trữ vật của hần, bảo vật rất nhiều, ha ha, mua những cái này vẫn rất nhẹ nhàng.”

Tông Lăng, Đồng Tam đều cảm thấy kích động tự hào vì Đông Bá Tuyết Ưng.

“Tuyết Ưng à.” Tông Lăng có chút lo lắng, “Không ngờ một cái nhiệm vụ cấp Hắc Thiết cũng xuất hiện ngoài ý muốn như vậy, con nói con muốn tích góp hai vạn điểm công lao đi cứu Đông Bá, A Du bọn họ. Chính là hai vạn điểm công lao... Cho dù nhiệm vụ cấp Thanh Đồng, nghe con nói tương đối đơn giản cũng chỉ một ngàn điểm công lao, một vạn công lao điểm chỉ sợ là nhiệm vụ cấp Thanh Đồng khá nguy hiểm.”

“Nhiệm vụ cấp Hắc Thiết cũng có khúc chiết mạo hiểm, vậy trong nhiệm vụ cấp Thanh Đồng bản thân đã rất nguy hiểm cũng xếp thượng đẳng, con phải hoàn thành hai lần?” Tông Lăng có chút bất an, “Quá không an toàn, nếu không con đợi thêm một chút, chờ thực lực con mạnh thêm chút.”

“Yên tâm đi, Tông thúc, bản thân con sẽ nắm chắc tốt.” Đông Bá Tuyết Ưng an ủi.

“Nắm chắc?” Tông Lăng vẫn bất an.

Nắm chắc như thế nào?

Một nhiệm vụ cấp Hắc Thiết cũng toát ra một tồn tại cấp Xung Hào, nếu một số nhiệm vụ cấp Thanh Đồng rất khó, đột nhiên toát ra một sinh mệnh Siêu Phàm thì sao? Tuy nói Long Sơn lâu sẽ không an bài nhiệm vụ hần phải chết, nhưng ngoài dự liệu là rất khó nói.

“Ca.” Bên ngoài truyền đến thanh âm Đông Bá Thanh Thạch.

“Thanh Thạch đến rồi.” Đông Bá Tuyết Ưng cười, cửa thư phòng được đẩy ra, Đông Bá Thanh Thạch cười hưng phấn đi vào: “Ca, ca không phải nói cho đệ quà sao, quà gì vậy. Oa, Tông thúc, Đồng thúc, các thúc sao đều biến dạng rồi, nội giáp mặc trên người tựa như rất bất phàm, cái giày này sao cũng đột nhiên thay đổi, chưa từng thấy đâu?”

“Ta lần này đi ra ngoài thu hoạch có chút lớn, cho nên cũng mua chút quà.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, “Ta cũng mua cho đệ chút.”

Nói xong vung tay lên.

Vù vù vù vù vù...

Bên cạnh xuất hiện từng bảo vật, đều là những vật phẩm pháp sư thiên giai cực phẩm.

“Áo bào này, bên trong có một mô hình pháp thuật ‘Băng Thủy Hộ Giáp’ đầy đủ, chính là áo giáp hàn băng, gọn sóng nước hai loại pháp thuật này kết hợp hình thành pháp thuật hộ thể đơn giản hoá, có cương có nhu, có thể nhảy mất kích phát! Uy lực có thể có năm thành pháp thuật phòng hộ các pháp sư cấp Lưu Tinh thi triển.” Đông Bá Tuyết Ưng hỏi to ra đặc ý lần lượt giới thiệu, “Cái vòng tay này, bên trong có mô hình pháp thuật băng sương linh vực loại nhỏ, cũng có ba thành uy lực pháp thuật cấp Lưu Tinh, nhẫn này...”

Đông Bá Tuyết Ưng lần lượt giới thiệu.

Thanh Thạch vừa rung động, vừa kích động.

Hần rốt cuộc hiểu ca ca mình lần này vì sao sẽ tặng cho Khổng Du Nguyệt pháp trượng cùng với vật dụng pháp sư áo bào, cần biết quá khứ mấy năm cũng chưa từng tặng! Cái này là vì ca ca mình lần này thu hoạch phi thường lớn, ngay cả bảo vật luyện kim trên người Tông thúc Đồng thúc tính giá, cũng

tuyệt đối vượt qua Không Du Nguyệt. Mà những cái này của bản thân hắn thì càng thêm quý trọng.

Những cái này, mỗi một món đều là vật phẩm pháp sư thiên giai cực phẩm quá khứ hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

“Đây là một cái cuối cùng, cũng là một vật phẩm pháp sư quan trọng nhất” Đông Bá Tuyết Ưng cầm lấy một cái dây chuyền, nắp dây chuyền mở ra, bên trong là vật hình cầu trong suốt, “Nó có thể chứa đựng pháp lực, nhiều nhất có thể chứa đựng toàn bộ pháp lực tương đương với một thiên giai pháp sư, pháp lực của đệ chung quy quá ít, sử dụng những vật phẩm pháp sư kia sẽ rất cố sức, bình thường chứa đựng nhiều pháp lực chút, thời khắc mấu chốt cũng có thể truyền chuyển, có thể thi triển thêm chút pháp thuật.”

“Vâng.” Thanh Thạch liên tục gật đầu.

Ca ca nghĩ cho hắn quá chu đáo.

“Nhưng những cái này chung quy là ngoại lực!” Đông Bá Tuyết Ưng nhắc nhở, “Bản thân cường đại mới quan trọng nhất.”

Những vật phẩm này nhìn như rất nhiều, nhưng kỳ sĩ thật sự lợi hại, dù là Lưu Tinh kỳ sĩ vẫn có thể uy hiếp đến tính mạng Thanh Thạch, những vật phẩm pháp sư này nhiều nhất ở ‘cấp Lưu Tinh trở xuống’ xưng hùng! Đương nhiên cũng có ưu thế nháy mắt phát ra, miễn cưỡng đấu với kỳ sĩ cấp Lưu Tinh một trận.

“Ca, đệ hiểu, những vật này đã rất lợi hại rồi, sư phụ cũng không có nhiều vật phẩm pháp sư như vậy đâu.” Thanh Thạch nói.

“Cái nhẫn trữ vật này là ta vừa có được, không gian rất lớn, giá trị khó có thể tính, nhất thiết không thể bại lộ.” Đông Bá Tuyết Ưng lấy ra một cái nhẫn màu đen, cái nhẫn này thoát nhìn giống như một cây sắt biến thành một vòng tròn, “Đệ tốt xấu cũng là một pháp sư chính thức, nhớ đem bộ dáng cái nhẫn này ngụy trang một phen, phòng ngừa bị nhận ra.”

Tuy nhìn từ bề ngoài, cái nhẫn không có chỗ nào đặc biệt, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng vẫn cẩn thận.

Cần biết nhẫn không gian trữ vật phạm vi ba thước đáng giá mấy vạn kim tệ! Loại nhẫn trữ vật dài rộng cao ba thước này... Không gian cực kinh người, bình thường đều là gần trăm vạn kim tệ! Con số này rất khủng bố, loại nhẫn không gian trữ vật mức độ này... Bình thường đều là ở trong tay tồn tại cấp Xung Hào. Bình thường một số quý tộc, thương nhân vẫn vẫn căn bản không có năng lực giữ được vật quý trọng bậc này.

Thậm chí ở trong cấp Xung Hào, rất nhiều nhẫn không gian trữ vật cũng không lớn như vậy!

“Rất lớn?” Thanh Thạch sau khi lấy được, pháp lực dễ dàng luyện hóa, nhất thời trờ mắt, “To, to quá!”

Luyện chế ra một bảo vật trữ vật là phi thường khó.

Một số không gian rất nhỏ, còn có thể thông qua một số phương pháp luyện kim đặc thù đạt được. Mà một số nhẫn không gian lớn... thì phải mời Siêu Phàm đại pháp sư rất sở trường phương diện không gian tự mình ra tay đi cắt ra không gian ổn định, đối với một số sinh mệnh Siêu Phàm mà nói, cắt không gian có lẽ có thể làm được, nhưng còn cần ổn định, hơn nữa cố định ở trong bảo vật trữ vật là rất khó, cho nên nhẫn không gian cỡ lớn mỗi một cái đều cực đắt đỏ.

Thanh Thạch là pháp sư, đương nhiên biết sự trân quý của một cái nhẫn trữ vật như vậy.

“Ca, làm sao ca có được?” Thanh Thạch vội hỏi, “Cái này quá quá...”

“Ha ha, ta nói, ta lần này ở bên ngoài có thu hoạch rất lớn.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, “Đệ cũng đọc nhiều một chút một số quyền trục pháp thuật đặt trong nhẫn trữ vật. Những quyền trục này, ta cùng Tông thúc Đồng thúc đều không dùng được, đều cho đệ hết, những quyền trục đó cộng lại giá trị cũng rất kinh người, đệ phải lần lượt nghiên cứu, những cái này đều là vật giữ mạng của đệ.”

Quyền trục pháp thuật càng thêm nghịch thiên.

Ném ra một quyền trục, pháp lực khê dẫn đường, oanh, một pháp thuật cường đại liên bạo phát! Đương nhiên quyền trục này cũng tiêu hao mất.

Cho nên ném quyền trục pháp thuật, chính là đang ném kim tệ!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 27-2: Đông Bá Tuyết Ưng, cấp Xung Hào? (2)

Mà quyền trục pháp thuật vẫn phi thường có thị trường, các pháp sư ở thời khắc mấu chốt không kịp niệm chú ngữ chậm rãi đi thi triển pháp thuật cường đại, như vậy nháy mắt sử dụng quyền trục pháp thuật có thể giữ mạng! Những cái này đều là một số chiến lợi phẩm của vị thần sứ đại nhân kia sống lâu

như vậy, Đông Bá Tuyết Ứng là hốt toàn bộ để lại cho đệ đệ mình.

“Đại ca, những quyền trục pháp thuật này quá trân quý.” Thanh Thạch chỉ thoáng cảm ứng, liền phát hiện những quyền trục pháp thuật này cái nào cũng bất phàm, có một số hẳn là quyền trục ngũ giai pháp thuật, về phần có lực giai pháp thuật hay không, cần nghiên cứu thêm.

“Đệ có chút sợ.” Thanh Thạch có chút lo lắng.

Nhiều bảo bối như vậy, khiến hắn có chút kinh hồn táng đảm.

“Sợ cái gì mà sợ?” Đông Bá Tuyết Ứng lắc đầu nói, “Đệ đem quyền trục pháp thuật phân loại, dựa theo uy lực cao thấp, không đến thời khắc mấu chốt đừng sử dụng những quyền trục pháp thuật này! Thực đến thời khắc sinh tử, giữ mạng mới quan trọng nhất.”

“Vâng.” Thanh Thạch gật đầu.

“Nhấn ngực trái, quyền trục pháp thuật mang theo bên mình, đệ chỉ cần không nói, ta và Tông thúc Đồng thúc sẽ không hại đệ, như vậy sẽ không ai biết.” Đông Bá Tuyết Ứng nói, “Nhớ kỹ, nhất định đừng tiết lộ ra ngoài! Mặc dù cô bạn gái nhỏ đó của đệ... Cũng tuyệt đối đừng nói.”

Trong Tuyết Thạch thành bảo.

Đông Bá Tuyết Ứng thật sự tuyệt đối tín nhiệm chỉ ba người trước mắt này. Tông thúc Đồng thúc không cần nhiều lời, cùng phụ thân mẫu thân cũng là tình cảm sinh tử thật sự, cũng như người thân của mình. Cảm tình của đệ đệ cùng mình thì càng không cần nói... Chỉ là đệ đệ quá trẻ tuổi, chỉ sợ không biết nặng nhẹ thôi phỏng nói lung tung bên ngoài, cho nên Đông Bá Tuyết Ứng mới trịnh trọng nhắc nhở.

“Ca, ca yên tâm đi, đệ biết, ai cũng không nói.” Thanh Thạch nói.

“Ha ha, đừng khàn trương, cũng chỉ một chút ngoại vật mà thôi, thực lực bản thân mới là căn bản.” Đông Bá Tuyết Ứng cười, những ngoại vật này hẳn chưa bao giờ quá để ý.

Trong lòng Thanh Thạch lại rất phức tạp.

Lúc trước bạn gái hắn còn nói một đồng như vậy, hiện tại ca ca tặng quà cho mình, lại quý trọng khó có thể tưởng tượng, lão sư Bạch Nguyên Chi vất vả nhiều năm như vậy, cũng không bằng một phần tài phú của mình nhỉ?

“Ca.” Thanh Thạch đến gần, trực tiếp ôm lấy Đông Bá Tuyết Ứng, “Đệ muốn ôm một lát.”

“Ngươi tiểu tử này.” Đông Bá Tuyết Ứng bị đệ đệ ôm lấy, không khỏi sửng sốt, lập tức cũng nhẹ nhàng sờ sờ đầu đệ đệ.

Lúc còn nhỏ, đệ đệ thường xuyên ôm mình, ngủ cũng thích ôm mình.

Chỉ là dần dần trưởng thành, đã lâu chưa ôm như vậy.

“Ừm, tốt rồi.” Thanh Thạch ngẩng đầu, nhếch miệng cười, “Ca, đệ trở về, nghiên cứu cho tốt những quyền trục này.” Nói xong liền quay đầu chạy vội đi.

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn cửa thư phòng mở ra, lông mày lại hơi nhăn lại.

“Chúng ta cũng đi, Tuyết Ứng, đi ngủ sớm một chút đi.” Đồng Tam nói.

“Đóng cửa lại trước, con có việc muốn nói.” Đông Bá Tuyết Ứng nhú mày nói.

Tông Lăng tùy tay đem cửa khép lại, hai người đều nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ứng.

“Con cảm giác Thanh Thạch hôm nay hơi lạ.” Đông Bá Tuyết Ứng nhú mày nói, “Nó tuy làm bộ như rất tự nhiên, nhưng con nhìn nó lớn lên, mắt thẳng nhóc này chớp một cái con liền đoán ra nó nghĩ gì, nó không thể gạt được con. Cuối cùng còn ôm con một cái... Con liền cảm giác có chút không thích hợp.”

“Ồ?” Tông Lăng, Đồng Tam có chút nghi hoặc.

Đông Bá Tuyết Ứng suy tư nói: “Tuổi này của nó, lại luôn luôn ở trên núi không có việc vặt gì phiền não, chỉ sợ cũng chỉ một ít vấn đề cảm tình! Hơn nữa lúc ăn cơm chiều tất cả đều tốt, nó đưa cô bạn gái nhỏ kia của nó trở về, chờ đến chỗ con cảm xúc không đúng. Chỉ sợ có liên quan với cô bạn gái đó của nó.”

“Tông thúc.”

Đông Bá Tuyết Ứng liền nói, “Con lập tức viết một bức thư, thúc phái người đưa đến Nghi Thủy thành Long Sơn lâu cho Tư An lâu chủ! Nhờ hắn hỗ trợ, con cần điều tra rõ... Tất cả tình báo về người bạn gái Cơ Dung này của đệ đệ con! Cô ta từ nhỏ đến lớn, tất cả quan hệ thân thích vân vân của cô ta, cô ta từ khi sinh ra đến bây giờ đã làm cái gì, tất cả tình báo. Con phải làm rõ Cơ Dung rốt cuộc là người thế nào!”

Cho dù không có việc hôm nay cảm xúc đệ đệ không thích hợp, hắn cũng sẽ điều tra rõ chi tiết Cơ Dung này.

Một người lai lịch không rõ, Đông Bá Tuyết Ưng làm sao yên tâm đệ đệ kết giao với cô ta, thậm chí tương lai sinh hoạt cùng nhau?

“Được, ta hôm nay sẽ phái người đi.” Tông Lăng gật đầu, lập tức cười, “Tuyết Ưng, con đạt tới thực lực cấp Xung Hào, sao không nói cho Thanh Thạch?”

“Đúng vậy, Tuyết Ưng, con cũng sắp phải đi tiếp nhiệm vụ cấp Thanh Đồng rồi, còn giấu?” Đồng Tam nói.

Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng lắc đầu: “Thanh Thạch tiểu tử này từng trải quá ít, quá đơn thuần, nếu biết con là cấp Xung Hào, không biết cái đuôi vênh đến nơi nào! Thậm chí biến thành một tên quân là áo lụa ngông nghênh cũng có khả năng, đây là điều con không muốn nhìn thấy, Thanh Thạch ở trên tu hành pháp thuật vẫn không đủ nghiêm túc khắc khổ, ngay cả Du Nguyệt cũng đã đột phá đến địa giai, nó vẫn chỉ là pháp sư bình thường.”

“Yêu cầu đừng quá cao, nó mới mười sáu tuổi.” Tông Lăng cười nói.

“Con mười lăm tuổi đã vào Hủy Diệt sơn mạch giết Âm Ảnh Báo.” Đông Bá Tuyết Ưng lắc đầu, “Quay về vẫn phải tìm Bạch Nguyên Chi đại pháp sư nói chuyện, cho Thanh Thạch chút áp lực, đừng mỗi ngày không có việc gì. Nó ở trên thiên phú pháp thuật là so với mẫu thân còn cao hơn nhiều, từ nhỏ tinh thần lực đã cực cao, nhưng thực lực ở trong hàng đệ tử của Bạch Nguyên Chi đại pháp sư lại bình thường, ngay cả Du Nguyệt đồng thời tu hành thiên phú thua xa nó, tu vi cũng cao hơn nó.”

Đông Bá Tuyết Ưng nay đã là cấp Xung Hào, đứng ở giai tầng đỉnh cao nhất của phạm nhân, phương hướng cố gắng của hắn càng là Siêu Phàm sinh mệnh.

Nhưng khiến hắn vướng bận không yên lòng vẫn là đệ đệ.

...

Sáng sớm hôm sau.

Nghi Thủy thành, Long Sơn lâu.

“Lâu chủ, đây là thư Đông Bá Tuyết Ưng tự tay viết phái người đưa tới.” Lão giả tóc trắng Du Đồ đem một phong thư đặt ở trên bàn dài.

Tư An đại nhân đang ngồi ở nơi đó, tai khẽ động, ngẩng đầu nói: “Là thư Đông Bá Tuyết Ưng tự tay viết? Sớm như vậy đã đưa đến?”

“Là ngày hôm qua đưa tới trong đêm.” Du Đồ nói.

“Chuyện gì vội như vậy, đưa tới trong đêm? Ngươi sao không sớm nói cho ta biết một chút?” Tư An đại nhân lập tức cầm lên đọc.

Du Đồ cười nói: “Ta xem rồi, cũng không phải đại sự gì quan trọng, là Đông Bá Tuyết Ưng này nhờ lâu chủ người hỗ trợ tra chi tiết bạn gái ‘Cơ Dung’ của đệ đệ hắn, lúc ấy cũng đã muộn, ta không quấy rầy lâu chủ.”

“Về sau chuyện Đông Bá Tuyết Ưng, phải ngay lập tức nói cho ta biết.” Tư An đại nhân trịnh trọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 28-1: Thiên nhân hợp nhất (1)

“A... Được, ta biết rồi.” Du Đồ có chút quái dị, loại việc vặt này chỉ điều tra chi tiết một người bạn gái nhỏ cũng cần lập tức biết? Đường đường lâu chủ Long Sơn lâu giả rở như vậy?

“Đúng rồi, hắn còn phái người đưa kèm kim phiếu một ngàn kim tệ.” Du Đồ nói.

“Đông Bá Tuyết Ưng làm việc thật đúng là đủ ý tứ.” Tư An đại nhân cũng cười, các cường giả kia nhờ Long Sơn lâu hỗ trợ làm một số việc cũng được, nhưng bởi vì đều không phải là việc công, bình thường đều cần chút phí dịch vụ, điều tra chi tiết một người đã lấy ra một ngàn kim tệ, xem như đại thủ bút.

“Cơ Dung?”

Tư An đại nhân lập tức phân phó, “Ngươi lập tức an bài người, lấy cấp bậc cao nhất điều tra rõ tất cả tình báo tin tức về Cơ Dung, phụ mẫu cô ta, tất cả bạn bè thân thích của cô ta. Tất cả tình báo từ khi cô ta sinh ra đến bây giờ! Toàn bộ điều tra rõ cho ta, mau chóng!”

“Cấp bậc cao nhất?” Du Đồ giật mình.

Long Sơn lâu vốn chính là giám sát thiên hạ, trên mạng lưới tình báo là số một thiên hạ, nhưng loại việc nhỏ này cũng cần cấp bậc cao nhất? Đùa quá trốn rồi nhì.

“Đứng, đi đi.” Tư An đại nhân phân phó.

“Vâng.” Du Đồ chỉ có thể tuân mệnh, lập tức đi an bài.

Tư An đại nhân ngồi ở nơi đó, lại cầm lấy một phần hồ sơ bên cạnh, mở quyển trực đọc.

“Tư An, quan sát kỹ Đông Bá Tuyết Ứng, chú ý tất cả tin tức của hắn, người này nghi là cường giả cấp Xung Hào, có năm thành khả năng!” Đây là mệnh lệnh quận thành bên kia phát đến, còn kèm theo một số tình báo chi tiết.

“Cấp bậc Xung Hào?”

“Thật hay giả?” Tư An đại nhân nhìn không được nói thầm, hắn nhận được tin tức cũng đã một ngày, vẫn ở trong sự rung động.

Nhưng quận thành bên kia là có đủ chứng cứ.

Ví dụ như Đông Bá Tuyết Ứng ở trong quận thành mua sắm đã tiêu phí hơn năm mươi vạn kim tệ, điểm ấy chỉ là phụ trợ! Mấu chốt là một trận chiến trong Lô gia thành bảo, bởi vì liên lụy đến ma thần, cho nên Long Sơn lâu kiểm tra phi thường cẩn thận, bọn họ phát hiện đoàn mâu cắm vào sâu trong tảng đá lớn! Lúc trước trong năm đại cao thủ phải đi sử dụng đoàn mâu chỉ có một mình Đông Bá Tuyết Ứng! Năm ấy mười lăm tuổi, Đông Bá Tuyết Ứng đã có thể dùng đoàn mâu giết chết lượng lớn đạo phi Loan Dao mình! Đồng thời cũng phát hiện phi tiêu hình cung được khám thật sâu ở trong tảng đá lớn, mỗi một phi tiêu hình cung đều là luyện kim đại sư lợi hại luyện chế, giá trị một ngàn kim tệ! Ngân Nguyệt kỵ sĩ bình thường cũng không xa xỉ như vậy đâu.

Hơn nữa căn cứ chiều sâu những phi tiêu, đoàn mâu này đâm vào tảng đá để phán đoán... Đây là thực lực cấp Xung Hào mới có thể đâm vào sâu như vậy!

Nổ, cũng sẽ không khiến đoàn mâu phi tiêu đâm vào tảng đá sâu như vậy!

Trừ cái này, căn cứ uy lực vụ nổ đó phán đoán, Ngân Nguyệt kỵ sĩ hầu như phải chết không thể nghi ngờ! Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng không tổn thương gì, ngay cả Dư Tĩnh Thu cũng sống sót.

Còn có đủ loại dấu vết để lại khác, ví dụ như trên một số tảng đá sụp đổ lưu lại một ít dấu vết chiến đấu, đều mơ hồ có thể phán đoán... Nơi này từng xảy ra một trận đối chiến cấp Xung Hào! Hơn nữa một bên khác có thể đã chết, sống sót là Đông Bá Tuyết Ứng trẻ tuổi này. Bởi vậy Đông Bá Tuyết Ứng chiếm được tài phú không lồ, mới có thể ở trong quận thành tùy ý tiêu phí hơn năm mươi vạn kim tệ!

“Trẻ tuổi như vậy đã Xung Hào kỵ sĩ? Nếu là thật, thì quá đáng sợ.” Tư An đại nhân nói thầm, toàn bộ tổng lâu Long Sơn lâu An Dương hành tinh đều đã trọng điểm chú ý Đông Bá Tuyết Ứng!

Đông Bá Tuyết Ứng bày tiệc tiếp đãi vị pháp sư trẻ tuổi Tư gia ‘Tư Trần’ kia, sau khi gặp, khiến Đông Bá Tuyết Ứng thầm gật đầu: “Trẻ tuổi như vậy đã có thể trở thành pháp sư cấp Lưu Tinh, quả thực bất phàm, hoàn toàn khác Tư Bách Vinh! Cũng đúng... Tư gia ở quận Thanh Hà hưng thịnh sinh sản mấy trăm năm, số lượng tộc nhân nhiều lắm, tốt xấu lẫn lộn, xuất hiện Tư Bách Vinh loại hoàn khổ đó, cũng có Tư Trần loại tinh anh thật sự này.”

“Kỵ sĩ, ở trước khi bước vào cấp Xung Hào, chung quy càng coi trọng thiên phú thân thể hơn. Thân thể thiên phú tốt, lại có tài nguyên và pháp môn đầu khi tốt, tu luyện có thể thuận buồm xuôi gió trực tiếp đến kỵ sĩ cấp Ngân Nguyệt. Cho nên trong Ngân Nguyệt kỵ sĩ, một số trông được còn không dùng được cũng có một đóng.”

“Pháp sư thì khác, cần phân tích thiên địa tự nhiên, đối với trí tuệ, tri thức yêu cầu cực cao, bất cứ một pháp sư lợi hại nào cũng không thể xem nhẹ.”

Đông Bá Tuyết Ứng có chút cảm thán.

Pháp sư hắn từng gặp, không có một ai ngu xuẩn, ai cũng trí tuệ khôn khéo.

Kỵ sĩ, thì khác, có kẻ dùng cảm, có lỗ mẫn, ngu xuẩn cũng có.

“Nhưng muốn bước vào cấp Xung Hào, mặc kệ là kỵ sĩ hay là pháp sư, đều gian nan như nhau.” Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu, bước vào cấp Xung Hào thì quá khó khăn, một Ngân Nguyệt kỵ sĩ trẻ tuổi sẽ không được coi trọng, bởi vì cái này quyết định bởi thiên phú thân thể. Nhưng ‘cấp Xung Hào’... Đối với tâm linh yêu cầu rất rất cao, trở thành thượng pháp đại sư nhiều năm, Đông Bá Tuyết Ứng đến nay cũng chưa thể thiên nhân hợp nhất.

Hắn chỉ là ý vào thái cổ huyết mạch mới có thực lực cấp Xung Hào mà thôi, bởi vậy có thể thấy được, ‘Thiên nhân hợp nhất’ khó cỡ nào!

Bất cứ một ai cấp Xung Hào, mặc kệ là kỵ sĩ pháp sư, ai cũng là thật sự khá, tu vi tâm linh đều cực cực cao. Hoặc là anh hùng, hoặc là kiêu hùng, hoặc là ma đầu, ai cũng bất phàm.

Chỉ có tồn tại như vậy mới có hi vọng trở thành sinh mệnh Siêu Phàm! Khi đó sẽ không là phàm tục nữa, ngay cả thần linh cũng kiêng kỵ bọn họ.

...

Thời gian trôi qua từng ngày một, Đông Bá Tuyết Ứng không vội đi tiếp nhận nhiệm vụ, bởi vì hần mơ hồ cảm thấy tâm linh biến hóa tựa như đã đến thời khắc mấu chốt.

“Thống khoái thống khoái.”

Ở luyện võ trường luyện thương pháp một lúc, hoạt động gân cốt một phen, Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy toàn thân thoải mái, lập tức nhảy vọt.

Vù.

Nháy mắt đã lao đến nóc lầu chính thành bảo ở bên cạnh.

Diện tích lầu chính thành bảo cũng rất lớn, nóc nhà rất rộng rãi, do đá lớn đúc thành, Đông Bá Tuyết Ứng tùy ý ngồi ở chỗ một cái cầu thang, dựa vào tảng đá lớn sau lưng, nhìn cảnh tượng xa xa. Nơi này là chỗ cao nhất của thành bảo, liếc một cái... Tường thành thành bảo xa xa cũng rất thấp, hoàn toàn không phải trở ngại, đỉnh núi khác chung quanh đều ở trong tầm mắt.

Một tòa pháp sư lâu kia cũng rõ ràng có thể thấy được.

Dưới núi càng có một số đồng ruộng, thôn xóm bình dân sinh tồn.

“Rầm rầm rầm ~~~ “

Chỗ dưới núi xa xôi, đang có một dải lụa thật lớn. Đó chính là nguồn gốc cái tên của toàn bộ quận Thanh Hà—— Thanh Hà!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 28-2: Thiên nhân hợp nhất (2)

Thanh Hà dài đằng đằng hơn vạn dặm, là dòng sông mẹ của toàn bộ quận Thanh Hà, sông chỗ bình thường cũng rộng tới mấy ngàn thước.

Tuy ở cao quan sát, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng vẫn như nghe được nước sông cuộn cuộn.

“Thật đẹp.”

Trên mặt Đông Bá Tuyết Ứng hiện lên nụ cười.

Thành bảo, núi, vô số thôn xóm dưới núi đẹp như các ngôi sao, còn có Thanh Hà uốn lượn giống như dải lụa, tất cả cảnh tượng như mộng như ảo.

Đông Bá Tuyết Ứng từ nhỏ đã thích quan sát toàn bộ cảnh tượng lãnh địa nhà mình như vậy, thật sự quá đẹp, đây là nhà hần, hần cũng thích nhà hần!

Tùy tay lật lấy ra một bầu rượu sắt, nhẹ nhàng uống một ngụm, rượu rất cay, ngực nóng lên. Bình thường Đông Bá Tuyết Ứng nhiều nhất uống chút nước trà rượu trái cây, rượu mạnh thật sự là không uống, chỉ có lúc tâm tình vô cùng tốt hoặc là tâm tình cực không tốt mới sẽ đi uống một chút, hiển nhiên hiện tại tâm tình hần vô cùng tốt.

Giết thần sứ đại nhân, cũng khiến Đông Bá Tuyết Ứng đối với bản thân có sự định vị càng thêm rõ ràng.

Có hi vọng cứu cha mẹ!

Đệ đệ nay cũng trưởng thành rồi, tất cả đều khiến tâm tình Đông Bá Tuyết Ứng vô cùng tốt! Về phần một số việc vật hần lười quản, ở trước mặt lực lượng tuyệt đối của hần, ai dám đến Tuyết Ứng lĩnh nhảy nhót, trực tiếp bóp chết!

“Hô, hít, hô...”

Dần dần Đông Bá Tuyết Ứng thả chậm nhịp thở, nhịp tim bắt đầu chậm đi, tốc độ máu chảy giảm bớt dần dần gần như đình trệ.

Tâm Đông Bá Tuyết Ứng càng lúc càng tĩnh.

Cảm ứng đối với chung quanh càng lúc càng rõ! Chung quanh toàn bộ thành bảo, một số người hầu đi lại, xa xa một số binh sĩ cười nói cũng có thể mơ hồ nghe được.

Gió chung quanh! Đang gào thét, gió đỉnh núi luôn rất lớn, gió thổi ở trên người thật thoải mái.

Có hương hoa.

Có mùi cỏ.

“Thiên địa tự nhiên, thật đẹp.” Đông Bá Tuyết Ứng rất vui sướng cảm thụ tất cả cái này.

“Bác!”

Bỗng ở trong cảm ứng của hắn, toàn bộ thiên địa đều đột nhiên rung động một cái, hoặc là nói, không phải thiên địa động, mà là tâm hắn đang động!

Như gà con phá vỏ trứng mà ra, giống như cô nhỏ phá vỏ bùn đất sinh trưởng ra.

Đông Bá Tuyết Ứng trong nháy mắt liền cảm giác được tâm linh mình bị thân thể giam cầm rồi cuộc phá tan giam cầm, tâm linh phá xác mà ra, nháy mắt hòa hợp một thể với thiên địa chung quanh! Ban đầu hắn cảm thấy thiên địa tự nhiên đẹp bao nhiêu, nhưng đó đều là cách một tầng sa mông quan sát cảm thụ thiên địa, hiện tại tâm linh đột phá một tầng sa mông này, hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ với thiên địa, cảm giác đó hoàn toàn khác!

Gió đang thổi, mình giống như cũng thành gió, vô số loại gió nhẹ đang truy đuổi lẫn nhau, hoặc là hỗn hợp duy nhất, hoặc là tản ra lung tung.

Còn có vô số lực lượng càng thêm nhỏ bé.

Hỏa lực lượng, thủy lực lượng, đại địa lực lượng, phong lực lượng, lôi điện lực lượng, quang lực lượng, hắc ám lực lượng... Dù loại lực lượng cơ bản nhất bắt nguồn từ cả thế giới, hắn cảm nhận được vô cùng rõ ràng. Đây mới là thiên địa lực lượng thật sự! Các pháp sư cần thông qua pháp lực cấu tạo mô hình pháp thuật dẫn đường thiên địa lực lượng bên ngoài thì triển ra pháp thuật.

Nhưng sau khi thiên nhân hợp nhất, lại có thể trực tiếp nắm giữ thiên địa lực lượng! Đây là bản chất khác nhau! Cho nên ở trước mặt cấp Xung Hào, tất cả cấp Xung Hào trở xuống đều không thể dẫn đường một tia thiên địa lực lượng, pháp thuật lợi hại tự nhiên sẽ không thi triển được.

“Thật thoải mái.”

Tâm linh phá xác mà ra, sau khi hợp nhất cùng thiên địa, nháy mắt đã được lực lượng thiên địa tưới tắm.

Như mầm cây nhỏ được nước ào ào tưới, bắt đầu sinh trưởng.

Từ sau khi ra đời, tâm linh lần đầu tiên được lực lượng thiên địa trực tiếp tưới tắm, nháy mắt bắt đầu biến hóa thay da đổi thịt! Loại biến hóa này cực nhanh, Đông Bá Tuyết Ứng còn đắm chìm ở loại mùi vị thiên nhân hợp nhất này còn chưa phục hồi tinh thần, tâm linh lột xác đã dần dần đĩnh trệ, nhưng giờ phút này lực lượng tâm linh của hắn đã mạnh hơn gấp mười gấp trăm lần so với quá khứ.

Thiên địa lực lượng tưới tắm, tâm linh cường đại, giờ mới chính thức có hy vọng bước vào Siêu Phàm.

“Thiên nhân hợp nhất!”

Tâm niệm Đông Bá Tuyết Ứng khẽ động.

Oành!!!

Nhất thời hỏa diễm lực lượng trong đó nháy mắt ủa vào trong cơ thể, trực tiếp cọ rửa thân thể, không cần pháp môn đấu khí dẫn đường, thể này so với bình thường dẫn đường nhanh hơn không biết bao nhiêu lần. Thân thể Đông Bá Tuyết Ứng vốn tu luyện tiến bộ đã rất thông thả hấp thu diễm cuồng hỏa diễm lực lượng như thế, lập tức bắt đầu mạnh lên! Loại biên độ mạnh lên này rõ ràng có thể cảm nhận được.

“Khó trách, kỳ sĩ chưa thức tỉnh thái cổ huyết mạch, cần sau khi thiên nhân hợp nhất, mượn dùng lực lượng thiên địa mới có thể hoàn thành tích lũy, để đấu khí xảy ra chất biến, bước vào cấp Xung Hào.” Đông Bá Tuyết Ứng vui vẻ.

Giờ phút này thân thể đang hấp thu lực lượng bên ngoài.

Ngay cả đấu khí trong cơ thể cũng đang diễm cuồng hấp thu, đấu khí hóa thành trạng thái dịch ở dưới không ngừng hấp thu cũng càng lúc càng đậm đặc.

Sau thời gian một chén trà nhỏ, đan điền khí hải trong cơ thể đã mơ hồ có chút đau, hiển nhiên không thể hấp thu nữa! Sau nửa canh giờ mặc dù là thân thể thức tỉnh thái cổ huyết mạch trong lúc nhất thời cũng có chút không thừa nhận nổi không thể hấp thu tiếp. Người ta không thể ăn một bữa thành một người béo, hiển nhiên lực lượng thiên địa cung ứng vô hạn, một lần khiến đan điền khí hải, thân thể cũng no căng. Thân thể Đông Bá Tuyết Ứng cũng cảm một quá trình lột xác tự nhiên.

“Dựa theo loại biên độ này, nhắm chừng đấu khí trong nửa tháng có thể bước vào kỳ sĩ cấp Ngân Nguyệt.” Đông Bá Tuyết Ứng rất vui, “Lực lượng cơ thể của ta cũng có thể trưởng thành mỗi ngày, sợ là chỉ cần hai tháng thời gian có thể tăng gấp bội!”

Sau khi thiên nhân hợp nhất...

Thân thể Đông Bá Tuyết Ứng sẽ không ngừng tiến bộ, cho đến đạt tới dưới Siêu Phàm, cực hạn thật sự thân thể thái cổ huyết mạch của hắn! Đó là một loại lực lượng phi thường khủng bố!

“Thiên nhân hợp nhất.”

“Đông Bá Tuyết Ứng ta hai mươi hai tuổi, rốt cuộc thiên nhân hợp nhất!” Đông Bá Tuyết Ứng đứng dậy, đứng ở nóc nhà, nhìn thiên địa rộng lớn, nhìn đại địa mênh mông, nhìn Thanh Hà xa xa cuộn cuộn, không khỏi hào khí ngút trời, “Ta hoàn toàn có hi vọng tương lai bước vào Siêu Phàm! Sinh mệnh Siêu Phàm, phi thiên độn địa, ngồi uống rượu với các thần linh, trực tiếp xé nát ác ma...”

Xem qua ba ngàn cường giả Xung Hào trên Long Sơn bảng! Đông Bá Tuyết Ứng liền biết, có thể ở hai mươi hai tuổi đã có thể thiên nhân hợp nhất là nghịch thiên cỡ nào.

Tâm linh trưởng thành nhanh như vậy.

Mình có hơn một trăm năm thời gian tìm ra con đường bước vào Siêu Phàm thuộc về mình!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 29-1: Chặt đứt phiền não ti (1)

“Hô ——“

Đông Bá Tuyết Ứng mở tâm linh hợp nhất với thiên địa, tất cả chung quanh vô cùng rõ ràng, thậm chí một số binh sĩ cùng gia quyến bên ngoài thành bảo ở trong phòng ‘kêu kẹt’ cũng có thể cảm ứng rành mạch, Đông Bá Tuyết Ứng không khỏi đỏ mặt lên, lập tức cảm ứng nơi khác, hẳn cũng cảm ứng được chỗ ở của Du Nguyệt! Du Nguyệt giờ phút này đang trong phòng tiểu viện của mình, nói chuyện với một thiếu niên khác.

“Ồ, đệ đệ của Du Nguyệt cũng đến đây?” Đông Bá Tuyết Ứng có chút kinh ngạc.

“Du Nguyệt cũng là, đệ đệ nàng đến cũng không nói một tiếng, xem ra hôm nay lại cần thêm chút món ăn.” Đông Bá Tuyết Ứng bỗng khẽ nhíu mày, dưới phạm vi thiên nhân hợp nhất bao phủ, tất cả động tĩnh cho dù là tiếng một con ruồi bọ vỗ cánh cũng nghe thấy rõ ràng, Không Du Nguyệt và đệ đệ Không Hạo nói chuyện với nhau, tự nhiên cũng nghe vô cùng rõ ràng.

...

Trong phòng của Du Nguyệt.

“Phụ thân bảo đệ đến là việc này?” Không Du Nguyệt thấp giọng nói.

“Đúng.” Không Hạo nói, “Phụ thân còn nhắc nhở, nói... Tư gia ở toàn bộ quận Thanh Hà địa vị vô cùng cao! Mặc kệ là quan quân quân đội, quận thành quận thủ, thành chủ các nơi vẫn các chức quan quan trọng, thậm chí một số đạo phi hung hãn, đại thương hội giàu có, cùng với một số bang phái trong bóng đêm, tất cả lực lượng trong tối ngoài sáng, toàn bộ đều phải thần phục Tư gia!”

“Tư gia chính là trời của quận Thanh Hà! Nó nói ai có tội, người đó sẽ có tội! Không có tội cũng có tội.” Không Hạo nói, “Mà Tư Trần chính là thiên chi kiêu tử thật sự của Tư gia, năm nay mới hai mươi tuổi đã trở thành pháp sư cấp Lưu Tinh hai năm, rất được Tư gia lão tổ yêu thương... Tương lai một khi trở thành pháp sư cấp Ngân Nguyệt, địa vị sẽ càng cao càng thêm kinh người.”

“Phụ thân nói, không bắt buộc tỷ nhất định phải gả Đông Bá Tuyết Ứng, nếu có thể gả cho Tư Trần thì càng tốt, nói Không gia chúng ta cùng Tư gia nếu kéo quan hệ, thì thật sự có thể một bước lên trời.” Không Hạo nói.

Không Hạo lập tức bĩu môi: “Nhưng tỷ à, đệ cảm thấy phụ thân quá thực tế rồi, ta dù sao là ủng hộ tỷ, thật ra cũng không cần để ý phụ thân, ông ấy cũng chỉ nói như vậy, dù sao muốn gả cho vị Tư Trần thiếu gia kia cũng không phải nhất định có thể gả thành công!”

“Hừ.”

Không Du Nguyệt khẽ cười phớt một tiếng, “Phụ thân vốn đã là con người như vậy!”

Nàng chỉ một câu này, không nói nhiều hơn.

“Ài...”

“Phụ thân nghiêm lệnh, mấy năm nay ta cũng luôn muốn tới gần Đông Bá Tuyết Ứng.” Không Du Nguyệt khẽ thở dài, “Tuy ta đã rất cố gắng, hẳn cũng khá thân cận với ta, nhưng vẫn chưa thật sự công khai nói ta là bạn gái của hắn!”

“Hắn không thích tỷ?” Không Hạo vội hỏi.

“Cũng không phải, hần luôn chuyên chú thương pháp, trừ ta, một số thị nữ trong thành bảo không tính, hần thậm chí cũng chưa từng nói cái gì với một số thiếu nữ trẻ tuổi khác.” Không Du Nguyệt nói, “Đông Bá Tuyết Ứng ngoài lạnh trong nóng, chỉ cần chậm rãi dựa vào thời gian, tin tưởng cứ tiếp tục như vậy mà nói, lấy tính tình hần, tương lai hần hẳn là sẽ cưới ta.”

“Nhưng cùng một chỗ với hần, thật sự rất không thú vị.” Không Du Nguyệt lắc đầu, “Chính hần chỉ sợ còn chưa cảm giác được, không biết đồ người ta chút nào, không có một chút tình thú! Thậm chí còn không biết đồ người bằng các nam đệ tử pháp sư lâu.”

“Tỷ, tỷ không thích Đông Bá Tuyết Ứng?” Không Hạo giật mình.

“Lúc còn nhỏ vừa tới đây, còn rất sùng bái hần, nhưng về sau theo sư phụ học pháp thuật, sau khi biết thiên địa rộng rộng lớn, liền cảm thấy hần bình thường thôi, cũng chỉ là một kẻ điên vô luyện thương nhập ma mà thôi.”

...

Nóc nhà thành lâu.

Dưới thiên nhân hợp nhất, thậm chí ngay cả ánh mắt, biểu cảm trên mặt Không Du Nguyệt cũng cảm ứng vô cùng rõ ràng, khi nói hần là kẻ điên vô khoe miệng nhếch lên một tia khinh thường đầy, hần cảm giác được rõ ràng.

Sắc mặt Đông Bá Tuyết Ứng có chút tái nhợt.

Hần quả thực cũng không thích Không Du Nguyệt bao nhiêu, không có tình cảm nóng cháy oanh oanh liệt liệt gì, thậm chí hần cũng không tính chi rõ! Dù sao tương lai nhiệm vụ cấp Thanh Đồng là rất có thể mất mạng, nhưng dù sao sáu năm thời gian ở chung, con người không phải động vật máu lạnh, chung quy sẽ sinh ra một chút tình cảm.

Sau khi nghe được lời Không Du Nguyệt nói, Đông Bá Tuyết Ứng không thể tin được,

“Nàng thế mà là người như thế!”

Trong lòng giống như bị tảng đá đè nặng.

Rất khó chịu.

Lừa gạt, mình thế mà luôn bị lừa gạt! Buồn cười mình còn cho rằng Du Nguyệt luôn ái mộ mình, mình nếu muốn cưới, rất đơn giản rất nhẹ nhàng! Nhưng sự thật là... Không Du Nguyệt căn bản là không thật sự thích mình.

Cũng đúng! Mình tệ nhạt, luôn chuyên chú thương pháp, căn bản không biết đồ người...

“Nhưng vì sao luôn gạt ta?”

“Đáng chết, đáng chết, đáng chết.”

Một ngọn lửa thiêu đốt trong lòng Đông Bá Tuyết Ứng, sáu năm qua cảm tình nhìn như thuận phác, không tính là tình yêu, cũng coi như có tình.

Nhưng thế mà đều là lừa gạt! Thì ra luôn là quỷ trang!

“Nàng thế mà là người như vậy.” Vốn Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy Không Du Nguyệt rất nhu thuận hiểu lòng người, hiện tại lại cảm thấy nàng... Ghê tởm!

Đúng vậy.

Vốn hần đã không nhiều bạn, Không Du Nguyệt xem như một người bạn tốt! Nhưng thế mà luôn là quỷ trang lừa gạt, thậm chí trong thâm tâm cho rằng mình chỉ là một kẻ điên vô.

“Ta vì sao tức giận như vậy? Có cái gì phải tức giận? Ta chưa từng thích cô ấy nhiệt tình cỡ nào, động lòng cỡ nào.” Đông Bá Tuyết Ứng tự giấu cười, nhưng khuyên an ủi bản thân như thế nào nữa, phản tình cảm của sáu năm qua đều là lừa gạt, vẫn khiến hần rất không thoải mái.

Không Du Nguyệt mỉm cười nói, “So sánh, vị Tư gia Tư Trần thiếu gia này thông minh trí tuệ hơn nhiều, tuy cũng có chút ngốc, nhưng ít nhất có tâm tư đồ người ta.”

“Tư Trần theo đuổi tỷ?” Không Hạo trừng mắt.

“Ừm” Không Du Nguyệt nhẹ nhàng gật đầu.

Không Du Nguyệt quả thực có tư cách hấp dẫn người ta, diện mạo rất mỹ mạo, rất dễ mến nhu thuận! Hơn nữa từ nhỏ nhìn quen lòng người, nắm bắt đối

với lòng người cực kỳ chuẩn, nhiều ngày dẫn đường không dấu vết, Tư Trần thiếu gia quả thực dần dần chú ý tới Không Du Nguyệt, bắt đầu theo đuổi Không Du Nguyệt, chỉ là Không Du Nguyệt vẫn giữ khoảng cách, treo Tư Trần.

“Tỷ thích Tư Trần?” Không Hạo lại giật mình.

Không Du Nguyệt hơi dừng một chút rồi nói: “Có chút.”

Sao có thể?

Nàng sao có thể dễ dàng thích một nam nhân như vậy, nhưng nàng quả thực cảm thấy ‘Tư Trần’ này là con mèo tốt hơn Đông Bá Tuyết Ưng! Trẻ hơn, đẹp trai hơn, quan trọng nhất là có bối cảnh tiền đồ hơn! Đông Bá Tuyết Ưng so sánh mà nói chính là khúc gỗ, không chút tình thú, hơn nữa đối với nàng cũng không có quá nhiều tâm tư, quá vô vị.

“Tỷ, tỷ chuẩn bị làm thế nào?” Không Hạo tò mò hỏi.

“Ta còn chưa hoàn toàn quyết định, chậm rãi thuận theo tự nhiên đi.” Không Du Nguyệt nói, nàng đã làm quyết định rồi.

Chỉ là ở trước mặt đệ đệ, có một số lời cũng phải giấu diếm! Nếu không đệ đệ cảm thấy tỷ tỷ này quá vô tình quá cay, thì không ổn lắm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 29-2: Chặt đứt phiền não ti (2)

Đông Bá Tuyết Ưng đi ở trên đường đá phiến trong thành bảo, toàn thân tản ra khí tức lạnh như băng, những người hầu đều không dám tới gần, bọn họ đều cảm giác được linh chủ đại nhân nhà mình tựa như tâm tình không tốt.

Rất nhanh, Đông Bá Tuyết Ưng đã tới ngoài cửa tiểu viện của Không Du Nguyệt. “Ầm.” Tay đặt trên cửa sân, then cửa sân nháy mắt gãy, trực tiếp đẩy cửa mà vào. “Ai thế?” Thanh âm Không Du Nguyệt vẫn ôn hòa tò mò như vậy, chỉ thấy Không Du Nguyệt và Không Hạo hai người từ trong phòng đi ra, hai người bọn họ đều thấy Đông Bá Tuyết Ưng đứng trong sân.

“Tuyết Ưng ca ca!” Không Du Nguyệt vui mừng hô. Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng đứng ở nơi đó, khí tức chung quanh như đọng lại, một luồng cảm giác áp lực tràn ngập ra, khiến Không Du Nguyệt và Không Hạo đều run lên.

“Thật không ngờ Không Du Nguyệt người là người như vậy.” Thanh âm Đông Bá Tuyết Ưng có chút khàn khàn, “Ta quả thực không hiểu tình thú, là một tên điên vô chỉ biết luyện thương.” Không Hạo trùng to mắt. Trong lòng Không Du Nguyệt cũng chợt lạnh. Hẳn làm sao biết? Nhưng ‘Không hiểu tình thú’ ‘điên vô’ cái này cũng nói rõ Đông Bá Tuyết Ưng đã biết chuyện bọn họ lúc trước nói, che dấu nửa cũng vô dụng. “Tuyết Ưng ca ca, xin lỗi, đây đều là phụ thân ép ta, ép ta làm như vậy.” Không Du Nguyệt vội nói, “Ta cũng không muốn.” Đông Bá Tuyết Ưng chỉ nhìn nàng, lạnh như băng nhìn nàng.

Lúc trước thiên nhân hợp nhất, hẳn nhớ rõ Không Du Nguyệt lúc trước nói chuyện về mặt, khinh thường khi nói hẳn là tên điên vô... Loại về mặt đó, ở lúc thật sự ở chung với hẳn cho tới bây giờ chưa từng lộ ra, nhưng ở dưới thiên nhân hợp nhất một lần này hẳn đã thấy, giờ phút này nàng lại nguy trang hẳn sao có thể tin.

Bị Đông Bá Tuyết Ưng nhìn chăm chăm, Không Du Nguyệt cảm thấy áp bách vô hình, khiến nàng hoảng hốt, khiến tâm tình tuyệt đối bình tĩnh của nàng trong quá cũng đều bắt đầu chấn động, nàng rất thông minh hiểu lòng người, cho nên bất cứ lúc nào cũng biết nên ứng đối như thế nào. Nhưng giờ phút này nàng bị Đông Bá Tuyết Ưng nhìn chăm chăm tới mức hoảng hốt khản trương. Nàng không biết, đây thật ra là một loại áp bách của lực lượng tâm linh!

Sau khi thiên nhân hợp nhất lực lượng tâm linh của Đông Bá Tuyết Ưng cường đại cỡ nào, bị ánh mắt hẳn nhìn chăm chăm, sự áp bách này không thua gì trên vạn người đồng thời nhìn chăm chăm một người!

“Ta đi, hiện tại sẽ đi.”

Không Du Nguyệt không giải thích nữa, quay đầu liền đi vào phòng thu dọn.

Đông Bá Tuyết Ưng đứng ở trong sân, yên lặng đứng, một lát sau nhìn thấy Không Du Nguyệt và Không Hạo đều tự mang theo một cái rương, nhanh chóng đi ra khỏi sân.

...

“Du Nguyệt tiểu thư.”

Các binh sĩ chỗ cửa thành còn rất khách khí chào hỏi. Không Du Nguyệt chỉ miễn cưỡng cười cười, mang theo đệ đệ liền ra khỏi thành bảo, đi về phía pháp sư lâu.

“Hắn sao lại phát hiện, thế mà phát hiện chuyện ta nói cùng đệ đệ?” Không Du Nguyệt quay đầu nhìn Tuyết Thạch thành bảo này, nàng biết chỉ sợ về sau rất khó vào thành bảo này nữa, “Còn chưa thể thật sự khiến Tư Trần khẳng khái một mực, hiện tại đã ngăn cách với Đông Bá Tuyết Ưng không đáng giá. Đợi thêm một đoạn thời gian, chờ Tư Trần bên này thỏa đáng thì càng tốt.” “Thôi thôi, đã xảy ra, hối hận cũng vô dụng.” “Hừ, một tên điên vì vô có cái gì đáng kiêu ngạo.” “Cũng chỉ ở Nghi Thủy thành địa phương nhỏ này có chút tiếng tăm mà thôi, ở trước mặt Tư gia hắn lại tính là gì? Nhưng cũng không tệ, cũng coi như từ chỗ hắn chiếm được pháp trượng cùng một cái áo bào pháp sư.” Không Du Nguyệt thầm nghĩ...

“Thế mà là người như thế, Đông Bá Tuyết Ưng ta nhìn người quả thực rất bình thường.” Đông Bá Tuyết Ưng nhảy vọt đến nóc nhà lầu chính thành bảo, ngồi ở nóc nhà quan sát Tuyết Ưng lĩnh rộng lớn, “Tiếp xúc người vẫn quá ít, thế mà bị lừa gạt như vậy.”

“Thôi, cũng là một loại lịch luyện.” Đông Bá Tuyết Ưng vốn là thương pháp đại sư, hơn nữa hắn sở dĩ có thể thiên nhân hợp nhất, cũng là sau khi cảnh giới thương pháp đủ cao thần mà mình chỉ, dần dần tìm hiểu thiên địa. Tâm tính hắn, cũng sắc bén như trường thương. Dao sắc chặt đứt rồi!

Nữ nhân này đã mang lòng lừa gạt, vậy đem nàng đuổi khỏi Tuyết Thạch thành bảo, không có gì đáng tiếc nữa. “Nàng là nàng, ta là ta. Có lẽ như phụ thân mẫu thân... Ở trong sinh tử sinh ra tình yêu, có thể thật sự gửi gắm sinh tử cho nhau, mới càng thêm thích hợp ta?” Đông Bá Tuyết Ưng bỗng cười, ngửa đầu uống rượu, tâm linh tôi luyện đến loại cảnh giới này của hắn, một phần tình cảm bình thường vốn chưa thật sự xâm nhập xương tủy nói chặt đứt cũng sẽ chặt đứt. “Ừm, ta đã thiên nhân hợp nhất, một loại phương thức nào bước vào Siêu Phàm càng thêm thích hợp ta đây?” Đông Bá Tuyết Ưng bắt đầu suy tư con đường tương lai bước vào Siêu Phàm, sinh mệnh Siêu Phàm mới là điều hắn theo đuổi!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 1-1: Huyền Băng thương pháp Huyết Vũ (1)

Tuyết Thạch thành bảo, sân luyện võ. “Hô hô hô...”

Phi Tuyết thần thương khi thi triển, tự nhiên mang theo bông tuyết bay bay.

Ở trong bông tuyết trôi giạt chung quanh, mơ hồ có sợi tơ lóe ra! Đông Bá Tuyết Ưng một thân đồ đen đang tận tình thi triển thương pháp, giờ phút này thương pháp cùng 《Huyền Băng thương pháp chi Phiêu Tuyết》đã hoàn toàn khác nhau. Phiêu Tuyết thương pháp càng giống từng đóa hoa thương nở rộ hơn! Mà giờ phút này trường thương của Đông Bá Tuyết Ưng sau khi mỗi một thương đâm ra thu hồi biên độ tương đối nhỏ.

Lực đạo xoay tròn lại càng thêm lớn! Hơn nữa còn có lượng lớn thiên địa lực hội tụ ở mũi thương. Lực đạo xoay tròn cường đại, lượng lớn thiên địa lực bị dẫn động mượn lực, trường thương chỉ hơi thu hồi liên liên tiếp đâm ra thương thứ hai! Giữa hai mũi thương hóa thành ảo ảnh, mắt thường cũng có thể mơ hồ nhìn thấy quỹ tích di động hình thành một sợi tơ. Vô số thương ảnh, vô số sợi tơ. Tựa như mưa phùn bay là tả, nối liền thành sợi tơ.

Chính là 《Huyền Băng thương pháp》tầng thứ hai —— Huyết Vũ!

“Một chiêu này, hầu như đem thiên địa lực lợi dụng đạt đến mức tận cùng, đến mức không thể tưởng tượng. Vất hết tất cả lực lượng thiên địa lợi dụng, để thương pháp của mình nhanh hơn.” Đông Bá Tuyết Ưng than thở, ‘Cốc Nguyên Hàn’ tiền bối sáng tạo thương pháp này theo đuổi ở trên tốc độ thương pháp quả thực đến cảnh giới làm người ta than thở. Minh tuy cũng đã thiên nhân hợp nhất, nhưng chỉ cần học một chiêu này cũng ước chừng tiêu phí sáu ngày thời gian. Nếu để mình sáng tạo, cái này đối với lực lượng thân thể, kinh lực vận chuyển trong thương pháp, mượn lực lượng thiên địa vận chuyển đều yêu cầu quá cao, sợ là khả năng sáng tạo ra không lớn.

Đương nhiên vị Hàn Băng kỳ sĩ Cốc Nguyên Hàn này, cũng là ở lúc thực lực đứng ở tầng lớp cực cao trong Siêu Phàm, quyết định ghi lại thương pháp của mình truyền cho hậu nhân, mới chuyên môn sửa sang lại một bộ thương pháp này.

“Học được Huyền Băng thương pháp Huyết Vũ, tốc độ thương pháp của ta càng nhanh hơn, nếu hiện tại lại gặp vị thần sư kia, giết hắn sẽ thoải mái hơn.” Đông Bá Tuyết Ưng lộ ra nụ cười. Thương pháp đủ nhanh, sẽ khiến kẻ địch lúc phòng thủ phi thường cố sức, thậm chí khó có thể tránh lộ ra sơ hở, mình có thể nhân cơ hội đánh chết!

“Tuyết Ưng.” Một người ngoài luyện võ trường đi vào, chính là Tông Lăng. Tông Lăng cảm thán nói, “Thương pháp của con đã sớm đạt tới mức viên mãn, còn luyện thương pháp mỗi ngày, thật sự khiến ta cũng hồ thẹn, ta cũng phải cố sức luyện thêm một chút.”

“Càng luyện thương pháp, càng có thể cảm giác mình nhỏ bé.” Đông Bá Tuyết Ưng ngẩng đầu nhìn trời, “Thiên địa tự nhiên, huyền diệu vô hạn! Chúng ta chẳng qua mới là một phạm nhân mà thôi, con thậm chí luyện thương pháp càng lâu, cũng có thể ngẫu nhiên sinh ra một tia mê man, ảo diệu trong thương pháp của con... so sánh với thiên địa tự nhiên ảo diệu, kém quá quá xa, quả thực không đáng nhắc tới.”

“Ha ha, được rồi, cái gì thiên địa tự nhiên, con nói chúng ta cũng không cảm thụ được, có phải càng thêm đáng thương hay không?” Tông Lăng trêu ghẹo nói. Đông Bá Tuyết Ưng cũng cười. Hắn cũng là sau khi thiên nhân hợp nhất mới càng thêm rõ ràng cảm thụ thiên địa tự nhiên ảo diệu, tâm linh hắn có thể cùng bay lượn với gió, có thể cùng cháy lên với lửa, có thể cùng cảm thụ dầy nặng với đại địa, có thể cùng chảy với dòng nước... Chính bởi vì càng cảm thụ rõ ràng, lại càng thêm biết thiên địa tự nhiên thần bí mênh mông, trong lòng sinh ra kính sợ.

Ví dụ như thương pháp của mình, lúc phòng ngự mơ hồ có ảo diệu của dòng nước, nhưng tâm linh cùng nước hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ, cảm thụ được nước tự nhiên chảy xuôi... Lại phát hiện, thương pháp của mình đơn sơ cỡ nào! Quả thực chính là chênh lệch của trẻ con vẽ nguệch ngoạc cùng cảnh tượng tự nhiên hiện thực.

Đương nhiên ——

Không đến thiên nhân hợp nhất, cảm thụ không mãnh liệt như vậy. “Tông thúc.” Đông Bá Tuyết Ứng tò mò hỏi, “Con hôm nay sao không thấy Thanh Thạch? Ngay cả giữa trưa cũng chưa trở về?” “Nghe binh sĩ nói, Thanh Thạch cùng cô bạn gái nhỏ của nó sáng sớm đã mang theo mấy binh sĩ xuống núi, đi Nghi Thủy thành chơi rồi.” Tông Lăng sáu cánh tay trì sáu thanh loan đao, bắt đầu đơn giản thi triển đao pháp làm nóng người, “Người trẻ tuổi, thật tốt!”

“Ồ?” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu, Thanh Thạch cùng bạn gái nhỏ quan hệ quả thực rất tốt, đi Nghi Thủy thành du ngoạn cũng là vài ngày sẽ có một lần, hẳn cũng không kỳ quái.

Mặt trời chiều ngã về tây. Có một đội binh sĩ đang ở cạnh đường chờ đợi, bên cạnh thì là một đôi người trẻ tuổi đang nhàn nhã tản bộ, thường thức cảnh sắc hoa cỏ đẹp đẽ bên cạnh. Một đôi tình lữ trẻ tuổi này chính là Thanh Thạch cùng Cơ Dung. “Bông hoa nhỏ này thật đẹp, ở chỗ chúng ta, cũng chỉ mùa hè có thể nhìn thấy nhiều hoa cỏ một chút, bình thường phần lớn rất lạnh, thậm chí tuyết lớn bao trùm.” Cơ Dung hái một đóa hoa cúc nhỏ, cắm ở trên tóc mình, quay đầu nhìn về phía Thanh Thạch, cười sáng lạn, “Đẹp không?”

“Đẹp, toàn bộ Nghi Thủy thành cũng không có đại mỹ nữ xinh đẹp như thế đâu.” Thanh Thạch cũng cười nói. Tuy trước đó vài ngày hai người bọn họ từng có một chút không thoải mái, nhưng sau đó, Cơ Dung cũng không nhắc lại những chuyện đó nữa, tự nhiên mà vậy quan hệ của hai người bọn họ cũng dần dần khôi phục như lúc ban đầu, lần này cùng đi Nghi Thủy thành du ngoạn, tâm tình hai người đều vô cùng tốt.

“Miệng huynh thực ngọt!” Cơ Dung trêu ghẹo, “Lúc trước ta sao còn chưa nhìn ra miệng huynh ngọt như vậy, nhưng nói mỹ nữ, Du Nguyệt tỷ tỷ so với ta còn đẹp hơn. Đúng rồi, ta phát hiện, Du Nguyệt tỷ tỷ những ngày qua đều không đi thành bảo? Làm sao vậy, tỷ ấy cùng ca ca của huynh có phải xuất hiện vấn đề gì hay không?” “Ừm” Thanh Thạch gật đầu, “Ta cũng phát hiện Du Nguyệt tỷ mãi không đi thành bảo, ta từng hỏi ca ca, ca ca bảo ta đừng hỏi, còn nói Du Nguyệt tỷ về sau cũng sẽ không trở về thành bảo nữa, còn nói ta bảo trì chút khoảng cách với tỷ ấy.” “Xem ra chia tay rồi.” Cơ Dung nói. “Có lẽ thế.” Thanh Thạch cười nói, “Thật ra ca ta và Du Nguyệt tỷ cho tới bây giờ chưa từng bắt đầu.” Cơ Dung cười. Nàng có chút đắc ý có chút vui sướng, ở trong đám nữ đệ tử môn hạ Bạch Nguyên Chi, nàng tuy tự tin dung mạo khí chất, nhưng luôn mơ hồ bị Không Du Nguyệt đè một bậc! Thật ra chỉ luận dung mạo, nàng cũng rất đẹp, mắt càng hấp dẫn người ta hơn, chỉ là vóc dáng hơi nhỏ chút, nhưng tỉ lệ thân thể vẫn rất ôn, nhỏ nhắn linh lung. Không Du Nguyệt tương đối mà nói thì yếu điệu cao gầy chút, hơn nữa Không Du Nguyệt đối với mỗi người tựa như đều rất tốt, rất nhiều đệ tử đều rất thích nàng, hơn nữa nàng và Đông Bá Tuyết Ứng có chút quan hệ không rõ, tự nhiên thành nhân vật dẫn đầu trong nữ đệ tử.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 1-2: Huyền Băng thương pháp Huyết Vũ (2)

“Đát đát đát!!!” Trên đường bên cạnh xuất hiện tiếng vó ngựa nặng nề.

Một đội kỵ binh áo giáp màu đỏ sậm đang đi tới.

Đầu lĩnh kỵ binh, có một thanh niên mất tam giác mặc áo trắng hoa mỹ, nhìn trái nhìn phải, bộ dáng khí phách hăng hái.

“Triệu ca, Nghi Thủy thành này thật sự là địa phương nhỏ hẻo lánh, so với quận thành chúng ta kém không biết bao nhiêu, nhưng vị thành chủ kia của Nghi Thủy thành đưa tới hai tiểu mỹ nữ rất không tệ.” Thanh niên mất tam giác áo trắng cười hắc hắc nói, ở bên cạnh hắn là một kỵ sĩ áo xám lạnh lùng: “Thiếu gia, người chơi cũng chơi đủ rồi, chờ đi quân đội, phải ngoan ngoãn giữ quy củ. Ở nơi khác, đại nhân hẳn đều có thể bảo vệ được! Nhưng trong quân đội là không cho phép người càn quấy.”

“Yên tâm yên tâm, vào quân đội ta khẳng định không càn quấy.” Thanh niên mất tam giác áo trắng nói.

Bỗng mắt hắn sáng lên, nhìn xa xa Cơ Dung cùng một chỗ với Đông Bá Thanh Thạch, không khỏi có chút động lòng chảy nước miếng: “Triệu ca, nhìn xem, tiểu cô nương thật xinh đẹp, thực có hương vị.”

Cơ Dung mười sáu tuổi hơi có một tia non nớt, dáng người lại đã rất nổi bật. Thân là nữ pháp sư, khí chất cũng không phải nữ nhân bình thường có thể so sánh, trên đầu cắm một đóa hoa đại nhỏ... Càng khiến thanh niên mất tam giác áo trắng này ngứa trong lòng. Số lượng nữ pháp sư vốn rất ít, nữ pháp sư xinh đẹp càng thưa thớt, được một số con em hào môn quý tộc theo đuổi.

“Hắc, cô nương.” Thanh niên mất tam giác áo trắng hô một tiếng, đạp con ngựa trắng dưới khó lập tức rời khỏi đường cái, hướng bên đó lại gần, cười hi hi nói, “Ca ca dẫn nàng chơi chút được không? Tiểu tử ngốc bên cạnh nàng quá trẻ, không hiểu tư vị mỹ nữ, ca ca sẽ làm nàng hiểu.”

“Hừ.”

Sắc mặt Thanh Thạch, Cơ Dung đều hơi đỏ, các binh sĩ Tuyết Ưng lĩnh bên cạnh càng là ai cũng giận dữ, thậm chí rất nhiều đều đã đem nỏ Phá Tinh trên lưng cầm trong tay.

“Người là ai?” Thanh Thạch càng lạnh giọng quát, ít nhất ở Nghi Thủy thành còn chưa có ai dám khiêu khích hắn.

“Thiếu gia.” Vị kỵ sĩ áo xám kia liếc một cái đã nhận ra ấn ký trên áo giáp những binh sĩ này, liền cười ngửa tới gần, hạ giọng nói, “Đây là người của Nghi Thủy thành Tuyết Ưng lĩnh, Tuyết Ưng lĩnh lĩnh chủ Đông Bá Tuyết Ưng, năm ấy mười lăm tuổi đã đi Hủy Diệt sơn mạch giết Ngân Nguyệt Lang Vương, hiện tại hắn là một vị Ngân Nguyệt kỵ sĩ! Chúng ta cách quân đoàn cũng không xa, đừng gây phiền toái.”

“Tuyết Ưng lĩnh, Đông Bá Tuyết Ưng?” Thanh niên mất tam giác áo trắng nhướn mày, nếu là ở quận thành Thanh Hà, hắn nào để ý một gã Đông Bá Tuyết Ưng, gia tộc hắn ở trong quận thành cũng có năng lượng thật lớn, tuy khắp nơi nghe lời Tư gia! Tốt xấu cũng có chút cường đại, căn bản không thèm nhìn các gia tộc thành nhỏ hẻo lánh này.

Nhưng lần này chung quy chỉ dẫn theo một đội hộ vệ đi ra, thủ lĩnh đội hộ vệ là Lưu Tinh kỵ sĩ, đối mặt Tuyết Ưng lĩnh vẫn có chút không chống đỡ được.

Trong lòng đã đánh trống lui, nhưng thanh niên mất tam giác áo trắng là không muốn yếu đi khí thế chút nào, cười khẩy một tiếng: “Ta là ai, hừ hừ, các người gia tộc địa phương nhỏ hẻo lánh bực này còn chưa có tư cách biết!”

“Người nghe rõ.” Cơ Dung đứng ở cạnh Thanh Thạch cũng có chút tức giận nói, “Huynh ấy là Tuyết Ưng lĩnh Đông Bá Thanh Thạch! Ca ca huynh ấy chính là Tuyết Ưng lĩnh lĩnh chủ Đông Bá Tuyết Ưng! Người thế mà dám đùa giỡn ta... Thanh Thạch, huynh một chút phản ứng cũng không có, mặc hắn đùa giỡn ta?”

“Hướng nàg nhận sai.” Thanh Thạch ở trước mặt bạn gái sao có thể mất mặt, lập tức gầm lên, “Nếu không người đừng mơ đi ra khỏi cảnh nội Nghi Thủy thành!”

“Ồ ô, đủ lợi hại đấy.” Thanh niên mất tam giác áo trắng vốn tính đánh trống lui, kiêu ngạo sớm đã thành thói quen, giờ phút này nhất thời nổi nóng, trong mắt hắn lóe ra hàn quang, “Một tiểu gia tộc nơi hẻo lánh, cũng dám kiêu ngạo ở trước mặt ta? Thật là không biết tự lượng sức mình! Lên, nam giết chết toàn bộ, tiểu mỹ nữ kia mang đi cho ta.”

Hắn hạ quyết tâm, sau khi giết xong, trực tiếp đi quân đội, chờ Đông Bá Tuyết Ưng kia biết thì đã muộn.”

“Vâng.” Một đám binh sĩ áo giáp màu đỏ sậm đã sớm quen giết chóc phía sau hắn lập tức đều tuân mệnh.

“Người dám!” Thanh Thạch kinh hãi, chỉ nhận lỗi liền muốn giết người?

“Lên.”

Kỵ sĩ áo xám nhíu mày nhưng vẫn nháy mắt nhảy xuống ngựa, ngoài thân xuất hiện một tầng hộ thể đầu khí màu xanh, tốc độ cực nhanh giết tới. Nhìn thấy một màn này, các binh sĩ phe Tuyết Ưng lĩnh ai cũng bị dọa nhảy dựng, Lưu Tinh kỵ sĩ? Các binh sĩ phe Tuyết Ưng lĩnh cầm nỏ Phá Tinh ai cũng có chút kinh hoàng, nỏ Phá Tinh thực sự có thể uy hiếp đến Lưu Tinh kỵ sĩ.

Nhưng binh thường là cần hơn trăm nỏ Phá Tinh đồng thời vây công, nếu không, tốc độ của Lưu Tinh kỵ sĩ làm bọn họ đều rất khó nhắm.

“Mau tản ra, phân tán ra, công kích nam tử áo trắng kia.” Các binh sĩ kinh nghiệm rất phong phú, ai cũng nhanh chóng bắt đầu tách ra.

“Giết.”

Các binh sĩ áo giáp màu đỏ sậm lại tất cả đều lao ra.

Xa xa, thanh niên mất tam giác áo trắng lại khẽ lật tay xuất hiện một cái khiên chắn trước người, có khiên, lại tránh rất xa, hắn căn bản không sợ nỏ Phá Tinh. Hắn cười lạnh nhìn tất cả cái này: “Tiểu tử, kiêu ngạo với ta? Thật sự là muốn chết.”

“A.” Lưu Tinh kỵ sĩ đối phó binh sĩ bình thường quả thực là hành hạ đến chết, trong nháy mắt đã có một binh sĩ Tuyết Ưng lĩnh muốn phân tán ra bị một đao chém chết.

Càng nhiều binh sĩ áo giáp đỏ sậm càng trực tiếp giết về phía Đông Bá Thanh Thạch.

Thanh Thạch từ trước tới giờ chưa từng gặp phải những điều này, hắn hoảng hốt khăn trương, pháp thuật đồ vật pháp sư của hắn căn bản không thể cùng lúc đánh tan nhiều người như vậy, đặc biệt trong đó còn có một vị Lưu Tinh kỵ sĩ.

Hắn khẽ lật tay, xuất hiện một quyền trực pháp thuật, chính là một trong số đông lớn quyền trực pháp thuật Đông Bá Tuyết Ưng cho hắn, chính là một quyền trực pháp thuật bậc năm.

“Không ổn!” Lưu Tinh kỵ sĩ áo bào tro nhìn thấy thiếu niên kia ném ra quyền trực, có nỗi sợ hãi không hiểu.

Thiếu niên lại nhìn chăm chăm hấn, hiển nhiên mục tiêu chủ yếu nhất của một đạo pháp thuật cường đại này chính là vị Luru Tinh kỵ sĩ này.

Oành! Oành! Oành! Oành! Oành! Oành!

Chỉ thấy trong thiên địa bỗng xuất hiện từng tia sét thật lớn màu xanh, sấm sét giống như đại thụ trực tiếp bổ vào đại địa! Từng luồng sấm sét rậm rạp này... Trong đó có ước chừng tám tia sét đồng thời vụn vụn bổ vào trên người Luru Tinh kỵ sĩ, tên kỵ sĩ áo xám kia căn bản không thể né tránh, trong tiếng vang âm ầm, toàn bộ thân thể hấn nháy mắt hóa thành cục than.

Lôi điện pháp thuật bậc năm cường đại, để một Ngân Nguyệt đại pháp sư thi triển, cũng cần niệm chú ngữ hao phí không ít thời gian, uy lực to lớn không thể tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 2-1: Lai lịch? (1)

“Không!” Thanh niên mất tam giác áo trắng xa xa tránh ở phía sau cùng cảm khiên hoảng sợ trùng to mắt, “Ta ——“

Oành!

Toàn bộ thân thể hấn cũng nháy mắt bị đánh nát! Hấn thực lực quá yếu, căn bản không đỡ được.

Những tia sét màu xanh thật lớn đánh xuống, như từng cây đại thụ, tổng cộng cũng chín mươi chín đạo, chính là pháp thuật cấp năm —— Lôi Điện Sâm Lâm!

Lấy lực dẫn đường của Thanh Thạch chỉ có thể miễn cưỡng tập trung hướng vị kỵ sĩ cấp Luru Tinh kia, các cây đại thụ sấm sét khác... Hấn không thể dẫn đường chính xác, chỉ có thể dốc sức khiến những tia sét đó bổ về phía phương hướng khác, tận lực không tổn thương đến các binh sĩ Tuyệt Ứng linh, cho nên vừa vụn có một cây đại thụ sấm sét bổ vào trên người tam giác mất thanh niên, cũng coi như vị thanh niên mất tam giác áo trắng kia xui xẻo.

“A a a a.” Các binh sĩ áo giáp màu đỏ sẫm kia cũng có nhiều kẻ bị lan đến, bị pháp thuật cấp năm lan đến, tự nhiên nháy mắt mất mạng.

Các binh sĩ Tuyệt Ứng linh vốn đã phân tán ra, số lượng bọn họ lại thừa thớt, Thanh Thạch thao túng ‘Lôi Điện Sâm Lâm’ lại cố gắng tránh bọn họ, cho nên thế mà chưa một ai bị bổ trúng.

“Chạy mau.”

“Mau, chạy mau.”

Hơn hai mươi binh sĩ may mắn từ trong rừng rậm lôi điện tránh được một kiếp ai cũng hoảng sợ, đều cười ngửa, nhanh chóng hướng xa xa chạy vội.

“Vù.” “Vù.” “Vù.”

Các binh sĩ Tuyệt Ứng linh thì lập tức dùng nổ Phá Tinh đuổi giết.

“Không có việc gì chứ.” Thanh Thạch vội kéo tay bạn gái.

“Ta, ta...” Cơ Dung cũng có chút bị dọa hòng rồi, “Thiếu chút nữa, thiếu chút nữa là xong rồi, may mắn Thanh Thạch huynh có quyền trực pháp thuật lợi hại.”

“Đây là vật giữ mạng ca ta cho ta.” Thanh Thạch không nói tí mỉ, bởi vì Đông Bá Tuyệt Ứng từng nghiêm lệnh không thể lộ ra ngoài, hôm nay cũng là bị ép đến tuyệt cảnh không có cách nào cả.

Rất nhanh các binh sĩ Tuyệt Ứng linh truy kích đã lui về.

“Thanh Thạch thiếu gia, binh sĩ của chúng chạy thoát khá nhiều, nổ Phá Tinh lấp nỏ lại rắc rối, bọn chúng chạy thoát mười sáu người.” Lập tức một gã đội trưởng dẫn đầu nói.

“Đem nơi này thu thập một phen, chúng ta về Tuyệt Thạch thành bảo.” Thanh Thạch cũng có chút bất an, liền nói.

...

Chạng vạng.

Cửa thành bảo, được người hầu đưa tin bọn người Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng, Đồng Tam tụ tập ở đây, cầu treo chậm rãi buông xuống, cửa thành cũng đang mở ra.

Ngoài cửa thành chính là đoàn người bọn Thanh Thạch, bọn họ cũng mang theo một số thi thể trở lại.

“Ta về pháp sư lâu trước.” Cơ Dung thấp giọng nói.

“Ừm.” Thanh Thạch gật đầu.

Cửa mở.

Thanh Thạch đi đến trước mặt Đông Bá Tuyết Ứng, cúi đầu: “Ca.”

“Đi về nghỉ ngơi trước, buổi tối chậm rãi nói.” Đông Bá Tuyết Ứng không trách cứ, hẩn nhìn ra được đệ đệ giờ phút này có chút hoảng loạn, Thanh Thạch nhẹ nhàng gật đầu liền lập tức vào thành bảo trước.

“Ngươi theo ta.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn đội trưởng binh sĩ một cái.

Vị đội trưởng kia lập tức cung kính đi theo.

Đoàn người đi ở trong thành bảo.

“Chuyện thế nào?” Đông Bá Tuyết Ứng hỏi, ở bên cạnh Tông Lăng, Đồng Tam cũng nghe.

“Bẩm lĩnh chủ đại nhân, hôm nay chúng ta như mọi lần bảo hộ thiếu gia và Cơ Dung cô nương tới Nghi Thủy thành trước.” Ngô đội trưởng này bắt đầu kể rõ, đem toàn bộ quá trình nói kỹ một lần, sau khi nói xong thở dài một tiếng, “May mắn có Thanh Thạch thiếu gia thi triển ra pháp thuật, nếu không chúng ta sẽ không chỉ chết hai huynh đệ.”

Vị kỵ sĩ áo xám kia tốc độ quá nhanh, ở trước khi pháp thuật Lôi Điện Sâm Lâm tập kích, hẩn đã giết hai vị binh sĩ của Tuyết Ứng lĩnh.

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu: “Binh sĩ chết, trợ cấp gấp bội! Gia quyến, thành bảo sẽ tiếp tục nuôi. Binh sĩ khác mỗi người mười ngân tệ.”

“Tạ lĩnh chủ đại nhân.” Ngô đội trưởng vội cảm kích nói.

“Nhận ra vị thiếu gia áo trắng đó là ai không?” Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

“Không biết, hơn nữa nghe khẩu khí, cũng không giống người Nghi Thủy thành chúng ta.” Ngô đội trưởng nói.

Đông Bá Tuyết Ứng nhíu mày.

Có chút rắc rối rồi.

Đệ đệ giết một vị con em quý tộc, chuyện này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ! Cho dù từ góc độ pháp luật đế quốc mà nói, cũng là đối phương công kích trước, đệ đệ thuộc loại phản kích! Đối phương nếu chỉ là một quý tộc bình thường thì thôi, chỉ sợ đến từ đại gia tộc nào đó, như vậy sự tình sẽ không dễ chấm dứt ở đây. Rất có thể có phiền toái.

“Tuyết Ứng, đã không phải người Nghi Thủy thành, muốn tra sẽ phiền toái, toàn bộ quận Thanh Hà quá lớn, quý tộc nhiều như vậy, ai biết đây là người nào.” Tông Lăng cũng có chút phiền não.

“Có thi thể bọn họ không?” Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

“Có, đã mang về, nhưng vị thiếu gia áo trắng kia trực tiếp bị lôi điện đánh hủy diệt rồi, vị Lưu Tinh kỵ sĩ kia thật ra thi thể còn, nhưng bởi vì bị nhiều lôi điện đồng thời oanh kích, cũng thành cục than, cũng nhìn không ra dung mạo các đặc thù.” Ngô đội trưởng cũng nói.

“Có người sống không?” Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

“Lúc ấy các huynh đệ ai cũng rất phẫn nộ, ra tay đều không lưu tình, hơn nữa hầu như đều là bị nô Phá Tinh bắn trúng, những người đó hầu như đều nháy mắt mất mạng, hai kẻ bị thương nặng cũng bị các huynh đệ phẫn nộ giết.” Ngô đội trưởng bất đắc dĩ nói, “Không có một người sống.”

Trong ánh mắt Đông Bá Tuyết Ứng có một tia sát khí.

Muốn tra ra thân phận đối phương cũng có chút phiền phức.

Mặc kệ nó!

Phóng mắt toàn bộ quận Thanh Hà, đến mình, đệ đệ lần này xem như phản kích! Đến ám! Cho dù Tư Lương Hồng cường đại nhất toàn bộ quận Thanh Hà, thậm chí vị Hạng Bàng Văn cực đáng sợ kia... Đông Bá Tuyết Ứng đều không sợ, hơn nữa Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy, lai lịch thiếu gia quý tộc bị giết kia chỉ sợ cũng sẽ không quá mức khoa trương.

“Tra.” Đông Bá Tuyết Ứng phân phó, “Từ thi thể di vật của đối phương điều tra, xem có thể tìm ra chút dấu vết để lại, tra ra thân phận bọn họ hay không.”

“Ta lập tức đi an bài.” Tông Lăng nói. Hắn tâm tư tinh tế, làm việc càng thêm thỏa đáng, “Ba canh giờ là đủ.”

“Nếu tra không ra, cũng chỉ có thể mời Long Sơn lâu điều tra.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Sư đoàn số ba đóng quân ở cảnh nội quận Thanh Hà, ngay tại vùng ven Hủy Diệt sơn mạch.

Bình thường, như thành vệ quân các nơi của quận Thanh Hà... các quân đội có tính địa phương này đều là Tư gia khổng chế. Nhưng quân đội đóng quân ở chung quanh Hủy Diệt sơn mạch, thì lệ thuộc trực tiếp đế quốc! Chính là quân đội của đế quốc, cường đại hơn thần bí hơn, Tư gia cũng chỉ có thể bằng vào một ít mạng lưới quan hệ ảnh hưởng một chút quân đội đế quốc ở trên địa bàn của mình, không thể nào thật sự khổng chế.

Hơn nữa quân đội đế quốc bối cảnh quá lớn, bình thường một số quy mô lớn tiến vào Hủy Diệt sơn mạch, sau lưng càng có sinh mệnh Siêu Phàm tọa trấn!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 2-2: Lai lịch? (2)

Sư đoàn số ba, trong một gian phòng rất rộng.

“Nhị lão gia.”

“Thiếu gia đã chết.”

Một đám binh sĩ chật vật đứng.

Ngồi ở nơi đó là một quan quân một mắt, quan quân một mắt sắc mặt âm trầm muốn chảy nước, nghiêng răng nghiêng lợi: “Thiếu gia thế mà đã chết? Các người dám phế vật này, phế vật! Đại ca ta nhất định sẽ nổi điên, nhất định sẽ! Nói cho ta biết, rốt cuộc là ai làm, hơn nữa rốt cuộc sao lại chết?”

“Là là là.” Các binh sĩ kia ai cũng vội vàng kẻ lại tất cả.

Quan quân một mắt nghe, cơ thịt trên mặt cũng đang run rẩy.

Hắn có thể ở ngành hậu cần sư đoàn số ba làm một chủ quản, cũng là đại ca hắn tiêu phí lượng lớn tiền tài cùng nhân mạch mới thành công, đại ca hắn là một người rất điên cuồng, ở toàn bộ quận Thanh Hà mỗi người đều nói hắn là một con chó trung thành của Tư gia! Nhưng vì sao dùng ‘chó’ để hình dung? Là vì đại ca hắn rất điên cuồng, thường xuyên sẽ làm ra chuyện rất điên cuồng.

Mà vị thiếu gia chết đi ‘Thôi Hồ’ kia là con trai độc nhất của đại ca hắn!

“Tuyết Ứng linh, Đông Bá Tuyết Ứng đệ đệ? Đông Bá Thanh Thạch?” Quan quân một mắt nghiêng răng nghiêng lợi, “Thật to gan, dám giết ta Thôi gia nhân! Đông Bá Thanh Thạch nhất định tử! Hắn ca ca cũng phải tử! Toàn bộ Tuyết Ứng linh đều phải chôn cùng!”

Các binh sĩ đó vốn chỉ biết đó là Tuyết Ứng linh, vẫn là lúc ấy Cơ Dung lớn tiếng hô lên, nói đây là Đông Bá Thanh Thạch, là đệ đệ của Đông Bá Tuyết Ứng, uy hiếp đối phương một trận. Các binh sĩ bình thường này tự nhiên biết rõ thân phận đối phương.

“Phải đem tin tức lấy tốc độ nhanh nhất nói cho đại ca.” Quan quân một mắt bất chấp chần chờ, lúc này lập tức đứng dậy, thông qua hệ thống đưa tin của quân đội đế quốc đem tin tức truyền tới quận thành Thanh Hà! Hắn một người phụ trách hậu cần chính, liên hệ với trong nhà loại việc nhỏ này vẫn rất nhẹ nhàng.

...

Ở trên một ngọn núi cao cách sư đoàn số ba đại khái hơn mười dặm.

Một con sói nhỏ rất đáng yêu toàn thân trắng như tuyết, nhưng bốn chân lại là một mảng tối đen, hơn nữa mơ hồ có khí tức hắc ám vờn quanh đang ở xa xa nhìn nơi sư đoàn số ba trú đóng. Con sói nhỏ này... thoạt nhìn cũng chỉ lớn mấy tháng, còn rất non nớt, nhưng trong mắt nó lại có bi thương đau lòng cùng với vô tận hận ý.

Nó mới sinh ra không lâu, mẫu thân nó đã bị nhân loại săn giết.

Mà ngay vừa rồi.

Phụ thân nó cũng bị săn giết, bị những quân nhân đó đưa tới nơi trú đóng, nó bằng vào thiên phú một đường lặng yên theo dõi, nhưng hiện tại không dám theo nữa, đi tiếp sẽ là nơi quân đội nhân loại trú đóng.

“Đưa nhỏ.” Một thanh âm ôn hòa vang lên, bên cạnh năng lượng hắc ám đang hội tụ, rất nhanh ngưng tụ thành một lão giả tóc trắng mặc áo bào đen, trong mắt lão có sự hiền lành, “Ngươi có phải rất hận nhân loại hay không?”

Con sói nhỏ nhìn lão giả này, lại cảm thấy thân thiết, nó phát ra tiếng gầm nhẹ.

Hận.

Đương nhiên hận!

“Cha mẹ của ngươi chỉ là ma thú bình thường, nhưng ngươi lại có được lực lượng phi phàm, nhưng lực lượng như vậy cần hoàn toàn nắm giữ, ngươi mới có thể có cơ hội tương lai hướng nhân loại báo thù.” Lão giả tóc trắng áo bào đen duỗi tay ra, liền xuất hiện quyền trượng xương trắng kỳ dị, “Ta cho ngươi cơ hội này.”

Ông ——

Một luồng sáng thấm ra màu máu từ trong quyền trượng xương trắng bay ra, bao phủ trên thân con sói nhỏ, thân thể con sói nhỏ ở dưới ánh sáng năng lượng màu máu bao phủ bắt đầu biến hóa, dần dần bắt đầu đứng thẳng lên, bộ lông biến mất, bốn chân hóa thành tứ chi, đầu cũng biến thành dung mạo nhân loại.

Chỉ một lát sau, một đứa bé nhân loại trần trụi nhìn như năm sáu tuổi đứng ở nơi này.

“Đây là thân thể nhân loại của ngươi, là thân thể nhân loại thật sự, nhân loại không phát hiện được chút sơ hở.” Lão giả tóc trắng áo bào đen nói, “Chỉ có thật sự dung nhập thế giới nhân loại, tương lai mới có thể hướng bọn họ báo thù dễ hơn. Đi đi, ở trước khi tiến vào thế giới nhân loại, ngươi còn cần theo ta mười năm, ngươi có thể xưng ta là... Phụ thân!”

“Vâng, phụ, thân!” Đứa bé nhân loại nói chuyện còn có chút lắp bắp, nhưng vẫn nói rõ ràng.

“Thật là bất phàm, vừa biến thành hình người đã có thể nói chuyện.” Lão giả tóc trắng áo bào đen lộ ra nụ cười mỉm, “Đi.”

Một mảng bóng tối bao phủ lão giả này cùng đứa bé.

Theo đó bọn họ liền biến mất vào hư không.

Đêm, một tòa phủ đệ hào hoa xa xỉ diện tích chừng hơn một dặm trong quận thành Thanh Hà.

Lượng lớn hộ vệ thoạt nhìn dường như tuần tra ở chung quanh phủ đệ, dù trong phủ đệ, cũng vẫn có các đội hộ vệ, đề phòng cực kỳ nghiêm ngặt! Bởi vì chủ nhân phủ đệ này ‘Thôi Kim Bằng’ là lão đại thế giới ngầm của toàn bộ quận thành Thanh Hà, các loại sự tình hắc ám đơ bản đều là một tay hán không chê, hán cũng là một con chó trung thành của Tư gia!

Rất nhiều người muốn thay thế vị trí hán, muốn trở thành lão đại thế giới ngầm, cho nên giết chóc tranh đấu là thường xuyên xảy ra.

“Hô.”

“Hô.”

Tiếng hít thở của các người hầu trong phủ đệ đều rất thấp, đều đè nén, thật sự nhịn không được, mới chậm rãi hít thở một hơi, sau lưng rất nhiều người đều là mồ hôi.

Bởi vì tối nay, chủ nhân bọn họ đã giết chừng mười hai người hầu thù hạ!

“Đáng chết.”

“Đáng chết, đáng chết, đáng chết.” Ở trong đại điện hào hoa xa xỉ, Thôi Kim Bằng một thân kim bào đang đi qua đi lại nhiều lần, trong mắt có vô tận lửa giận.

Toàn bộ người khác trong đại điện đều lui xuống, đều ở ngoài điện chờ lệnh.

“Hở Nhì, Hở Nhì.” Trái tim Thôi Kim Bằng cũng đang run rẩy.

Hắn là hung tàn, hắn là điên cuồng.

Hắn sinh ra ở trong xóm nghèo khốn cùng, mẫu thân hắn là một kỹ nữ, hắn không có phụ thân! Mẫu thân căn bản không để ý hắn chết sống, hắn từ nhỏ đã như một con chó hoang, từng bước một bò lên, hắn đập thì thể máu tươi không biết bao nhiêu người bò lên, ở trong thế giới hắc ám này hắn đã đi tới vị trí cực cao, càng chiếm được vị vua không vương miện kia của toàn bộ quận Thanh Hà ‘Tư Lương Hồng’ thường thức.

Hành tẩu trong bóng đêm vô tận năm tháng, hắn có thể nói không chuyện ác nào không làm! Nhưng hắn cũng chiều nhất vẫn là con trai độc nhất của hắn, hắn vì con trai hắn đã chuẩn bị tốt tất cả, muốn mỹ nữ, hắn kẻ làm phụ thân này tự mình an bài trực tiếp bắt tới cho con, bởi vì quá mức chiều chuộng, lại có lẽ là không am hiểu dạy con, con trai càng ngày càng ương ngạnh.

Hắn cũng đã có chút không che chở được, lúc này mới đem nó đưa đến trong quân đội tôi luyện một chút! Không ngờ...

Thế mà đã chết?

“Hồ Nhi, Hồ Nhi của ta, con chết rồi, ta phải sống sao đây...” Thôi Kim Bằng rơi lệ đầy mặt, bạo quân trong lòng đất điên cuồng này giờ phút này lại vô cùng đau lòng.

“Ta muốn bọn chúng chết.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 3: Trong Huyết Nhận tử quán

“Ta muốn bọn chúng chôn cùng con, Tuyệt Ưng linh Đông Bá gia tộc kia! Đông Bá Thanh Thạch chết tiết kia, còn có ca ca hắn Đông Bá Tuyệt Ưng, còn có toàn bộ người của thành bảo, ta đều phải khiến bọn chúng chôn cùng con!” Trong mắt Thôi Kim Bằng có vô tận điên cuồng, “Ta muốn khiến bọn chúng chôn cùng!”

“Đại ca.”

Bên ngoài một người xông vào, chính là một nam tử thú nhân trên mặt đầy lông, toàn thân cũng đều là lông, có một đôi con ngươi tỏa ra lục quang, xem diện mạo hiển nhiên là lang nhân tộc. Người này là nhân vật số hai bang phái này của bọn hắn, cũng là một vị Ngân Nguyệt kỵ sĩ cực kỳ cường đại.

Đại ca của hắn, bị một số kẻ địch xưng là ‘Chó điên’, hắn thì bị gọi là ‘Dã lang (sói hoang)’.

“Đại ca ngươi nói một tiếng, chúng ta liền giết qua.” Lang nhân này dữ tợn gầm khê.

“Chúng ta giết qua có nắm chắc sao? Không có!” Sắc mặt Thôi Kim Bằng dữ tợn, “Chưa nghe tin tức sao, Hồ Nhi và Triệu lão ngũ là ở dưới một quyền trục pháp thuật toàn bộ mất mạng! Pháp thuật ngay cả Lưu Tinh kỵ sĩ cũng không chịu được, nhảy mất mất mạng, vậy nhất định là ngũ giai pháp thuật, Đông Bá Tuyệt Ưng kia càng hắn là Ngân Nguyệt kỵ sĩ, hắn ở trong thành bảo của hắn, toàn bộ bang phái chúng ta chỉ ba gã cấp Ngân Nguyệt, có nắm chắc có thể tiêu diệt bọn chúng? Đó chính là hang ổ của bọn hắn!”

“Vậy nên làm gì bây giờ?” Lang nhân lo lắng sốt ruột.

“Treo giải thưởng!” Sắc mặt Thôi Kim Bằng lạnh như băng, “Huyết Nhận tử quán!”

“Huyết Nhận tử quán?” Lang nhân cả kinh.

Huyết Nhận tử quán, là thế lực vô cùng cổ xưa, nó tồn tại, hầu như không sai biệt lắm với lịch sử toàn bộ vị diện thế giới.

Ở chỗ của nó phát nhiệm vụ treo giải thưởng, tiền thưởng là do Huyết Nhận tử quán định! Hơn nữa bản thân Huyết Nhận tử quán sẽ cầm đi tám phần, hai thành còn lại mới là tiền thưởng thật sự cho sát thủ. Cho nên bình thường chào giá đều rất khoa trương.

“Vậy giá sẽ rất cao rất cao.” Lang nhân nhin không được nói.

“Ta muốn bọn chúng chết, muốn toàn bộ Đông Bá gia tộc đều phải chết! Chỉ cần bọn chúng chết, ta không tiếc mọi giá.” Thôi Kim Bằng nghiêng rằng nghiêng lợi, “Tin tức này là Nhị đệ thông qua quân đội đế quốc truyền tới, ta phải nắm chặt thời gian, một khi để Đông Bá Tuyệt Ưng kia điều tra ra là con ta, hắn nói không chừng sẽ tiên hạ thủ vi cường.”

“Ừm.” Lang nhân gật đầu.

Bọn họ lẫn lộn thế giới ngầm, rất hiểu đạo lý tiên hạ thủ vi cường.

“Truyền lệnh, con ta chết, không thể tiết lộ. Những hạ nhân biết tin tức, nhốt hết lại.” Thôi Kim Bằng lạnh lùng nói, “Đội toàn bộ Đông Bá gia tộc chết hết, mới thả bọn chúng! Ta hiện tại sẽ xuất phát, tới Huyết Nhận tửu quán!”

Đã động thủ, thì không thể cho đối phương một chút sức hoàn thủ!

...

Đêm, Huyết Nhận tửu quán.

Đây là một tửu quán rất náo nhiệt, rất nhiều nhà mại hiểm cùng với một số kẻ khác đầu dao liếm máu lẫn lộn ở đây, cho dù là hào môn quý tộc cũng không dám làm càn ở đây. Bởi vì người nơi này đều là đầu treo ở lưng quần, nào quần thân phận nguoi? Giết, những người này chỉ sợ cũng lập tức chạy thoát, thậm chí rất nhiều sát thủ đều là lưu lạc các nơi, giết cũng rất khó tra ra thân phận.

“Lên lầu.”

Tửu quán có một cửa hông, là trực tiếp phát nhiệm vụ, tiếp nhận nhiệm vụ mới có thể đi lên.

Thôi Kim Bằng bọc trong áo bào đen đưa ra một khối Huyết Nhận Lệnh, cần biết phát nhiệm vụ, tiếp nhận nhiệm vụ không phải ai cũng có tư cách! Hoặc là cần Huyết Nhận Lệnh, hoặc chính là Hắc Thiết Lệnh, Thanh Đồng Lệnh Long Sơn lâu phát ra loại này, đây đều là có thể chứng minh thực lực thân phận.

Lầu hai tửu quán.

Rất yên tĩnh, mặc dù có ít ỏi mấy người, nhưng ai cũng che giấu tung tích hoặc đeo mặt nạ lĩnh tinh, hiển nhiên làm sát thủ muốn bại lộ thân phận vẫn cực ít. Như cường giả số một toàn bộ quận Thanh Hà ‘Hạng Bằng Vân’ phô trương như vậy vẫn cực ít, Hạng Bằng Vân dù sao thực lực quá cường đại, hẳn nếu muốn thành lập gia tộc, chỉ sợ Hà địa vị ‘Tư gia’ ở toàn bộ quận Thanh cũng bị lay động.

“Ta muốn treo giải thưởng.” Thôi Kim Bằng tiến vào một căn phòng ngồi xuống, một nữ tử áo bào tím ngồi đối diện hắn.

“Mời nói.” Nữ tử áo bào tím mỉm cười nói.

“Ta muốn giết Nghi Thủy thành Tuyết Ưng linh Đông Bá gia tộc, ta muốn toàn bộ Đông Bá gia tộc Tuyết Thạch thành bảo chết hết! Đặc biệt hai huynh đệ Đông Bá Thanh Thạch, Đông Bá Tuyết Ưng, phải chết.” Trong thanh âm Thôi Kim Bằng mang theo sát khí.

“Có thể, mời chờ, chúng ta bên này cần tính toán tiền thưởng một phen.” Nữ tử áo bào tím nói.

Giết người?

Cho dù giết sinh mệnh Siêu Phàm, Huyết Nhận tửu quán cũng vẫn tiếp.

Chỉ cần nguoi chịu nổi cái giá!

“Hừ hừ.” Thôi Kim Bằng cố nén chờ đợi, trong mắt hắn lóe ra sát khí, hẳn thật sự không nhẫn nại nổi muốn nhanh một chút diệt trừ toàn bộ Đông Bá gia tộc bảo thủ cho con của hắn.

Lúc này nữ tử áo bào tím nhìn tinh cầu trong tay một chút, bên trên tinh cầu hiện lên một ít văn tự.

Nữ tử áo bào tím nhẹ nhàng gạt đầu, lập tức nói: “Muốn tiêu diệt Nghi Thủy thành Đông Bá gia tộc, cần ba trăm vạn kim tệ!”

“Ba trăm vạn???” Thôi Kim Bằng đứng bật dậy, “Sao lại cao như vậy, cái này, cái này, cái này điên rồi, Đông Bá Tuyết Ưng kia chỉ là Ngân Nguyệt kỵ sĩ, chỉ tiêu diệt một gia tộc như vậy đòi ba trăm vạn kim tệ? Huyết Nhận tửu quán các nguoi cho dù lấy tám phần, còn lại hai thành cũng ước chừng sáu mươi vạn kim tệ, tiêu diệt gia tộc bọn chúng cần nhiều như vậy? Sát thủ nào cần cái giá như vậy?”

Huyết Nhận tửu quán định giá là phi thường nghiêm khắc.

Tuy tình báo của Long Sơn lâu về Đông Bá Tuyết Ưng là cơ mật! Nhưng Huyết Nhận tửu quán sưu tập được tình báo về Đông Bá Tuyết Ưng—— lại là mười lăm tuổi đã chém giết Ngân Nguyệt Lang Vương cùng Âm Ảnh Bảo! Giết Âm Ảnh Bảo tuy là bí mật, cũng là âm thầm dần dần bán đi, nhưng Huyết Nhận tửu quán, Long Sơn lâu loại thế lực này vẫn có thể tra được, Huyết Nhận tửu quán cho rằng Đông Bá Tuyết Ưng mười lăm tuổi rất có thể đã là Ngân Nguyệt kỵ sĩ!

Hơn nữa trước đó vài ngày lại tiêu phí vượt qua năm mươi vạn kim tệ! Dám tiêu dùng xa xỉ như vậy, không có mấy trăm vạn kim tệ làm sao dám?

Huyết Nhận tửu quán cho rằng... Đông Bá Tuyết Ưng có ba phần mười khả năng đã là cấp Xung Hào!

Cho nên định ra giá như vậy, nếu trăm phần trăm xác nhận, giá còn tăng gấp bội!

“Cái này, cái này...” Thôi Kim Bằng cũng không thể tin được, giá này quá cao, bình thường cường giả cấp Xung Hào tài sản gia tộc chỉ sợ cũng chỉ khoảng hai ba trăm vạn kim tệ! Cũng chính là nói cường giả cấp Xung Hào bình thường táng gia bại sản cũng không trả nổi. Thôi Kim Bằng hẳn tuy là thù

lĩnh thế giới ngầm, nhưng trên hần còn có Tư gia, hần gom góp nhiều năm như vậy, cũng chỉ miễn cưỡng một trăm vạn kim tệ mà thôi.

“Giá của Huyết Nhận từ quán chúng ta, không thương lượng, không trả nãi, mời đi ra ngoài.” Nữ tử áo bào tím lạnh nhạt nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 4: Sát thủ

Sắc mặt Thôi Kim Bằng khó coi.

Ở trước mặt Huyết Nhận từ quán... Không có bất luận kẻ nào có thể sĩ diện! Dù là lúc trước vị khai quốc hoàng đế thành lập Long Sơn đế quốc xuất sắc thống nhất thiên hạ kia, làm một vị thần linh, vẫn ủng hộ địa vị siêu nhiên của Huyết Nhận từ quán, đại địa thần điện.

Nhưng ba trăm vạn kim tệ, hần thực không ra lấy được!

Chẳng lẽ không báo thù?

Hần chết cũng không cam lòng!

“Ta, ta đòi nội dung nhiệm vụ!” Thôi Kim Bằng cắn răng nói, “Người khác thì thôi, ta chỉ cần hung thủ ‘Đông Bá Thanh Thạch’ chết!”

“Hung thủ?” Nữ tử áo bào tím lông mày khẽ động nhìn Thôi Kim Bằng một cái, nhưng quy củ Huyết Nhận từ quán, nàng cũng sẽ không truy hỏi, sẽ không tiết lộ tin tức.

“Đúng, hung thủ.” Thôi Kim Bằng cũng tin tưởng danh dự của Huyết Nhận từ quán, hần cắn răng nói, “Ta muốn hung thủ chết tiệt này chết! Hần tên Đông Bá Thanh Thạch, nói cho ta biết, giết chết một pháp sư như vậy cần bao nhiêu kim tệ? Đúng rồi, phải nhanh ra tay, ta lo lắng Đông Bá Tuyệt Ứng kia tra ra chân tướng, đến lúc đó chỉ sợ sẽ sinh ra rất nhiều khúc chiết.”

“Xin tin tưởng tốc độ của Huyết Nhận từ quán chúng ta.” Nữ tử áo bào tím mỉm cười nói, “Xin chờ, người muốn giết hung thủ Đông Bá Thanh Thạch, giá rất nhanh sẽ có.”

Nữ tử áo bào tím nhìn xuống tình cầu đặt ở trên bàn trước mặt.

“Trong một ngày, giết chết hung thủ Đông Bá Thanh Thạch này, cần một trăm vạn kim tệ!” Nữ tử áo bào tím nói.

“Một trăm vạn kim tệ? Hần chỉ một pháp sư bình thường, ngay cả địa giai pháp sư cũng chưa đến!” Thôi Kim Bằng trừng mắt, “Chỉ cần phải một thích khách lợi hại chút, âm thầm lên vào ám sát, rất đơn giản.”

“Nay Tuyệt Thạch thành bảo nhất định đề phòng nghiêm ngặt, Đông Bá Thanh Thạch kia chỉ sợ cũng sẽ ở trong thành bảo trong thời gian ngắn không ra.” Nữ tử áo bào tím nói, “Nếu người cho một năm thời gian, chỉ sợ nhiệm vụ này chỉ cần mười vạn kim tệ! Nhưng người muốn hoàn thành trong một ngày, chúng ta còn cần truyền nhiệm vụ cho sát thủ, sát thủ còn cần chuẩn bị cùng với chạy qua, quá ngắn... hơn nữa chỉ sợ còn cần đối mặt người khác của Tuyệt Thạch thành bảo cản trở.”

Nữ tử áo bào tím mỉm cười.

Thôi Kim Bằng cắn răng.

Huyết Nhận từ quán, là không thể ngã giá. Hoặc là treo giải thưởng, hoặc là cắt.

“Được!” Sắc mặt Thôi Kim Bằng dữ tợn, “Mau động thủ, mau chóng giải quyết.”

“Giao tiền.” Nữ tử áo bào tím nhìn hần.

Thôi Kim Bằng tuy cực đau lòng, nhưng nỗi đau mất con đã sớm khiến hần điên cuồng, hần không tiếc tất cả.

Khẽ lật tay liền lấy ra một tập kim phiếu dày, một tập kim phiếu này vừa vặn đủ một trăm vạn. Hần trước kia không có việc gì thì thích lấy ra đếm một phen, vô cùng sáng khoái! Đây là hầu như toàn bộ tích lũy của hần ở trong thế giới ngầm lẫn lộn nhiều năm như vậy.

“Giao dịch khoái trá.” Nữ tử áo bào tím mỉm cười nói, “Chúng ta sẽ lập tức an bài sát thủ thích hợp!”

“Ừm.”

Thôi Kim Bằng gật đầu, trong mắt tràn đầy ngọn lửa hận ý.

Hắn giống như đã thấy được Đông Bá Thanh Thạch kia từ vong, hắn phi thường tin nhiệm thực lực của ‘Huyết Nhận tửu quán’! Huyết Nhận tửu quán nhận nhiệm vụ bình thường đều có thể hoàn thành, trừ phi gặp tình huống cực kỳ đặc thù, ví dụ như rõ ràng nhiệm vụ hạ đạt muốn giết là một kẻ cấp Xung Hào, nhưng thật động thủ phát hiện là một sinh mệnh Siêu Phàm! Huyết Nhận tửu quán sẽ tạm thời huỷ bỏ nhiệm vụ, hơn nữa yêu cầu —— tăng giá! Hơn nữa sẽ không trả tiền gốc!

Huyết Nhận tửu quán chỉ quy củ này, không tiếp thụ được thì đừng đến.

Trên thực tế Huyết Nhận tửu quán đã rất có danh tiếng.

...

Ngay trong đêm.

Huyết Nhận tửu quán lấy con đường tin tức bí ẩn của mình, nhanh chóng thông báo ba vị sát thủ đáng sợ cảnh nội quận Thanh Hà, nhiệm vụ rất khẩn cấp, phải trong một canh giờ làm ra đáp lại! Nếu đều không nhận... Như vậy Huyết Nhận tửu quán sẽ lập tức thông báo một số sát thủ cường đại của quận khác.

Một nhiệm vụ này, bởi vì có ‘Đông Bá Tuyết Ưng’ trở ngại, mà Đông Bá Tuyết Ưng có thể là cấp Xung Hào.

Cho nên nhận được nhiệm vụ, đều là đạt tới chiến lực cấp Xung Hào!

Bởi vì không cần giết chết Đông Bá Tuyết Ưng, cho nên giả là một trăm vạn kim tệ. Nếu muốn giết chết Đông Bá Tuyết Ưng, toàn bộ quận Thanh Hà cũng chỉ có một sát thủ có tư cách nhận nhiệm vụ —— Hạng Bàng Vân! Tồn tại cường đại nhất toàn bộ quận Thanh Hà, hắn có được lực lượng tuyệt đối nghiền áp, có thể trong một cái đối mặt đã tiêu diệt cấp Xung Hào bình thường.

Hắn cường đại, làm người ta run rẩy.

Ngay cả ‘Tư Lương Hồng’ lão yêu bà này chuyển hóa thân thể huyết yêu, sống mấy trăm năm, lúc được xếp hạng ở trên Long Sơn bảng, cũng bị xếp sau Hạng Bàng Vân! Long Sơn bảng đặt ra xếp hạng là phi thường chuẩn.

Rất nhanh sát thủ đã xác nhận.

Là một vị thích khách cực kỳ lợi hại, Xung Hào ‘Phong Ma’.

...

Quận thành, trong một cái sân bình thường rộng rãi chút, giờ phút này đèn đuốc sáng trưng, năm bóng người đều tụ tập cùng một chỗ, ngồi bàn luận với nhau.

“Đại ca, ta mang theo bọn lão Tam đi qua là được rồi.” Nam tử gầy gò toàn thân mặc giáp mềm màu bạc xám, chỗ ngực có miếng hộ tâm thanh đồng quý dị, nửa bên mặt bị mặt nạ bạc xám ngăn trở, ngồi ở một bên liên tục khuyên, “Loại nhiệm vụ ám sát nhỏ này quá đơn giản, tuy trên tình báo nói Đông Bá Tuyết Ưng kia có thể là cấp Xung Hào, ha ha, nhưng hắn mới hai mươi hai tuổi, hai mươi hai tuổi cấp Xung Hào? Sao có thể?”

“Cho dù hắn thật sự phải! Hắn cũng không làm gì được ta.” Nam tử gầy gò nhếch miệng cười nói, “Đại ca ngươi không cần ra mặt.”

Hắn là Phong Ma!

Một thích khách đáng sợ chiến lực đạt tới cấp Xung Hào!

“Đúng vậy, đại ca. Hơn nữa còn có ba người chúng ta hỗ trợ.” Một pháp sư tóc bạc cũng khuyên. Làm một Ngân Nguyệt pháp sư đều là cực kỳ kiêu ngạo, nhưng ở trước mặt đại ca bọn họ, ai cũng không kiêu ngạo nổi.

Ngồi ở chủ vị, là một tráng hán mặc áo choàng màu đỏ sậm rộng thùng thình, áo choàng hắn rộng thùng thình, hơi lộ ra bộ phận ngực, vóc dáng hắn cũng khoảng một thước chín, tuy coi như cường tráng... Cho dù xa không thể so sánh với vị thần sứ kia Đông Bá Tuyết Ưng từng gặp, vị thần sứ đại nhân đó quả thực là thân thể như quái vật, nhưng luận uy áp, vị tráng hán này ngồi ở chỗ đó, uy áp vô hình đấy, so với thần sứ đại nhân lúc trước mạnh hơn quá nhiều.

Vị thần sứ đó chỉ như một con mèo nhỏ, vị tráng hán này lại giống như một tuyệt thế hung thú.

Sát khí của hắn càng vô cùng nặng.

Sát khí của hắn, chính là nhiều lần giết chóc đúc thành! Các sát thủ bình thường đều che giấu tung tích, nhưng hắn lại không thèm quan tâm công khai thân phận. Bởi vì hắn giết chóc đều là nhận nhiệm vụ Huyết Nhận tửu quán, ai cũng không thể to gan lớn mật tìm hắn làm phiền!

Phong Ma, cũng là cao thủ rất lợi hại, nhưng ở trước mặt đại ca lại không dám tỏ mạnh, rất ngoan ngoãn.

Quyển 3 - Chương 5-1: Uy hiếp (1)

“Tư Lương Hồng lão yêu bà đó một mực trốn đi, muốn tìm ả đũa giỡn một chút ả cũng không chịu đi ra, mấy ngày nay không động gân cốt, cũng rất ngứa ngáy, lần này theo người coi trộm một chút, nếu nhiệm vụ quá đơn giản các người cứ giải quyết, nếu Đông Bá Tuyết Ưng kia thật là cấp Xung Hào, ta sẽ có đồ chơi.” Tráng hán này tùy ý cười, đôi mắt hán đều ửng đỏ như máu, đây chính là pháp môn đầu khí hán tu hành tạo thành.

Hắn, là cường giả số một toàn bộ quận Thanh Hà, cũng là sát thủ đáng sợ nhất—— Hạng Bàng Văn!

“Được rồi, được rồi, đại ca đã muốn đi, vậy đi thôi. Nhiệm vụ này thật ra rất đơn giản, nhắm chừng cũng không tới lượt đại ca ra tay.” Phong Ma cười trừ ghẹo.

“Đã quyết định, sáng mai xuất phát tới Nghi Thủy thành Tuyết Ưng linh.” Hạng Bàng Văn trực tiếp đứng dậy hạ lệnh.

“Vâng.”

Bốn người bọn Phong Ma đều liên tục đáp.

Sáng sớm hôm sau.

Một chiếc phi thuyền luyện kim màu đen dài hơn ba mươi thước lên không, bay thẳng vào trong mây mù, sau đó lấy tốc độ cao hướng phía Nghi Thủy thành bay đi.

Trên phi thuyền, trừ hai người hầu chuyên môn không chế phi thuyền, chính là năm người bọn Hạng Bàng Văn.

Hạng Bàng Văn tùy ý ngồi ở trên boong phi thuyền, nhìn mây mù mờ mịt chung quanh, thậm chí xuyên thấu qua mây mù nhìn thấy mặt đất mênh mông phía dưới.

“Đông Bá Tuyết Ưng, hai mươi hai tuổi?” Khóe miệng Hạng Bàng Văn có một tia ý cười quỷ dị, “Nếu là cấp Xung Hào, cấp Xung Hào trẻ tuổi như thế, quả thực là đồ chơi khó gặp.”

...

Tuyết Ưng linh.

Đỉnh Tuyết Thạch sơn, ở chỗ vách núi gần ngoài thành bảo, thanh niên đồ đen tóc đen đang đứng một mình ở đó quan sát dưới núi. Hắn đứng ở nơi đó, cũng khiến các binh sĩ bình thường cảm giác được uy áp thoang thoảng, bình thường Đông Bá Tuyết Ưng còn rất cố ý thu liễm, chỉ là giờ phút này tâm tình hắn không tốt, tự nhiên mà vậy phát ra một tia khí tức khiến người bình thường cảm thấy áp bách.

Đát! Đát! Đát!

Vó ngựa chạy vội, ba kỵ sĩ đang từ trên sơn đạo chạy tới như bay.

“Đến đây.” Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía bọn họ.

Ba kỵ sĩ cũng thấy được linh chủ ở ngoài thành bảo chờ bọn họ, một gã kỵ sĩ cầm đầu liền nhảy xuống, đem ngựa giao cho đồng bạn, liền chạy vội hướng Đông Bá Tuyết Ưng.

“Linh chủ đại nhân.” Kỵ sĩ cung kính nói.

“Ti An lâu chủ có tin tức?” Đông Bá Tuyết Ưng hỏi.

“Ti An lâu chủ nói, toàn bộ Nghi Thủy thành chưa nghe nói có thiếu gia quý tộc nào đột ngột chết, hắn đã đem tin tức bẩm lên Long Sơn lâu quận thành quận Thanh Hà, tin tưởng trong vòng ba ngày sẽ có kết quả.” Kỵ sĩ cung kính nói.

Đông Bá Tuyết Ưng nhíu mày.

Thật sự giống mình đoán, vị Ti An đại nhân kia chung quy chỉ phụ trách cảnh nội Nghi Thủy thành, mình lúc trước đêm khuya phái người đi đưa tin tức nhờ lấy tốc độ nhanh nhất điều tra, thủ hạ của mình càng ở nơi đó chờ tin tức mọi lúc! Nhưng kết quả... Ti An đại nhân không tra ra, vẫn phải bẩm lên trên!

“Ba ngày thời gian.” Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm, “Hy vọng đừng xảy ra cái gì khúc chiết, hừ, mặc kệ là ai, đừng mơ tổn thương đến Thanh Thạch.”

Một mực chiều cổ đệ đệ, từ đứa bé cho tới bây giờ lớn lên.

Tình cảm huynh đệ đã sớm xâm nhập xương tủy! Vì đệ đệ, hấn lúc trước không chút do dự tiến vào Hủy Diệt sơn mạch.

Hấn quá khứ không hiểu lắm, vì sao có một số người có thể vì người khác phần đầu quên mình, có thể vì người khác không để ý sinh tử! Nhưng chiều cổ đệ đệ, nhìn đệ đệ lon ton ở sau lưng hô mình ‘Ca ca’ ‘Ca ca’, nhìn đệ đệ lúc còn nhỏ ôm đùi mình hô ‘Ca ca bé’, nhìn đệ đệ ở trước mặt mình ngoan ngoãn cúi đầu nghe răn dạy...

Hấn cũng đã hiểu, khi cảm tình đủ sâu, thì có thể vượt qua sinh tử!

Hấn đối với đệ đệ chính là như thế.

“Linh chủ đại nhân, đây là Ti An lâu chủ cho linh chủ đại nhân.” Kỵ sĩ cung kính từ trong lòng lấy ra một phản hồ sơ.

Đông Bá Tuyết Ứng tiếp nhận hồ sơ liền đi về phía trong thành bảo.

Các binh sĩ ở cửa thành ai cũng cung kính hành lễ.

“Truyền mệnh lệnh ta, trong vòng ba ngày, cấm Thanh Thạch ra khỏi thành bảo một bước!” Đông Bá Tuyết Ứng phân phó.

“Vâng, linh chủ.”

Toàn bộ binh sĩ cung kính tuân mệnh.

Về phần ba ngày sau thả đệ đệ đi ra hay không, còn phải xem phiên toái lần này giải quyết hay chưa.

...

Đi ở trong thành bảo, Đông Bá Tuyết Ứng lật xem hồ sơ trong tay.

“Hả?” Đông Bá Tuyết Ứng nhíu mày, “Cô bạn gái nhỏ Cơ Dung đó của đệ đệ?”

Lúc trước hấn nhờ Long Sơn lâu điều tra tất cả tin tức về Cơ Dung, lần này, thân phận vị thiếu gia quý tộc kia chưa điều tra ra, nhưng Ti An lâu chủ lại đem tình báo về Cơ Dung đưa tới trước.

“Ồ...”

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn.

Phụ thân Cơ Dung ‘Cơ Ngũ Hải’, lúc trẻ tuổi vì gia tộc của mình phần đầu dốc sức, dốc sức làm hai mươi năm kiếm cho gia tộc một phần gia nghiệp lớn, hấn cũng cưới vợ sinh con gái, đứa con gái này cũng chính là Cơ Dung! Cơ Dung ở lúc còn rất nhỏ là có cuộc sống rất giàu có. Về sau đại bá chường quản gia tộc trở mặt, đem cả nhà Cơ Dung trực tiếp đá ra khỏi cửa.

Cha mẹ Cơ Dung chết vật sống nhờ ở gia tộc mẫu thân Cơ Dung—— ‘Yến gia’.

Ở Yến gia, bọn họ bị kỳ thị xem thường, thơ ấu của Cơ Dung rất đáng thương thê thảm, phụ thân càng mượn rượu tiêu sầu.

Ở năm ấy Cơ Dung chín tuổi.

Phụ thân ‘Cơ Ngũ Hải’ tình ngộ bắt đầu đi ra ngoài dốc sức lẫn lộn, chỉ một năm đạt được tài phú khổng lồ! Trở lại Nghi Thủy thành, nhà bọn họ bắt đầu gió nổi nước lên, hơn nữa Yến gia, Cơ gia ban đầu đại bá hấn nắm giữ thì đều nhanh chóng lụn bại.

“Ừm?” Đông Bá Tuyết Ứng lật xem

Hồ sơ miêu tả phi thường kỹ, còn miêu tả rất nhiều chuyện.

“Trải qua điều tra rõ ràng.”

“Căn cứ dấu vết để lại, Cơ Ngũ Hải, hoài nghi là tín đồ của vị tà thần nào đó! Thê tử cùng con gái hấn, cũng có thể là tín đồ tà thần!”

“Chứng cứ xác thực còn cần kiểm chứng.”

Đông Bá Tuyết Ứng xem một dòng này, con người không khỏi co rụt lại.

Tín đồ tà thần?

Long Sơn lâu ở phương diện truy tra tà thần ma thần luôn tận hết sức lực, nếu thật sự thẩm tra, chỉ sợ đã trực tiếp động thủ! Thật ra ở trước đó, Long Sơn lâu căn bản chưa phát hiện ‘Cơ Ngũ Hải’ có vấn đề, vẫn là lần này bởi vì Đông Bá Tuyết Ứng nhờ hỗ trợ tra chuyện bạn gái nhỏ của đệ đệ, Long Sơn lâu mới lấy cấp bậc cao nhất điều tra rõ cả nhà Cơ Ngũ Hải!

Loại điều tra vô cùng cẩn thận này, từ các mặt điều tra, nhất thời liền phát hiện một số ‘vấn đề’.

Nhưng nay chỉ là hoài nghi, chưa đủ chứng cứ.

“Há?” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn kỹ.

Phía sau còn ghi lại rất nhiều sự thật, đây đều là căn cứ Long Sơn lâu suy đoán.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 5-2: Uy hiếp (2)

“Cho dù không phải tín đồ tà thần, Cơ Ngũ Hải này cũng là hạng người giả nhân giả nghĩa cực hung tàn.” Đông Bá Tuyết Ứng thầm giật mình, Cơ Ngũ Hải năm đó là từng chịu đau khổ bởi đại ca, bị quét ra khỏi cửa, cũng bị nhà mẹ đẻ thê tử xem thường. Nhưng hẳn sau này trả thù quá độc ác, cũng cực kỳ kín đáo, thậm chí Long Sơn lâu lúc trước cũng không có chút tin tức, vẫn là lần này cẩn thận điều tra mới phát hiện.

“Một tiểu hài tử ăn xin chỉ va chạm, đã bị Cơ Dung sai người hầu đánh chết?”

Một số tin tức điều tra được.

Chứng minh... Chẳng những Cơ Ngũ Hải là giả nhân giả nghĩa hung tàn, ngay cả thê tử con gái hẳn cũng có một mặt hung tàn, chỉ là nguyệt trang rất tốt. Nhưng Long Sơn lâu muốn tra, một kẻ ăn xin chết cũng bị bọn họ điều tra ra.

“Không được.”

“Loại nữ nhân này, không thể ở cùng một chỗ với Thanh Thạch nữa.” Đông Bá Tuyết Ứng lập tức làm ra quyết định.

Một nữ nhân tâm cơ sâu, giỏi về nguyệt trang, hơn nữa trong thâm tâm rất hung tàn... Đệ đệ so sánh mà nói quá non nớt đơn thuần, bị lừa chết chỉ sợ còn cảm tạ đối phương.

...

Buổi chiều.

Đông Bá Tuyết Ứng đang ngồi ở nóc nhà lầu chính thành bảo, tâm linh hẳn hoàn toàn dung hợp làm một với thiên địa, cảm thụ thiên địa tự nhiên ảo diệu.

“Ừm?” Đông Bá Tuyết Ứng bỗng mở mắt ra, nhìn về phía xa xa cửa thành ngoại thành bảo.

“Là Cơ cô nương?”

“Mau mời vào.”

Các binh sĩ của thành bảo cũng không ngăn trở, Cơ Dung tiến vào thành bảo.

Cơ Dung cười rất ngọt tiến vào thành bảo, đáy lòng nàng thì có chút nghi hoặc, bình thường ban ngày Đông Bá Thanh Thạch đã sớm tìm đến nàng, sao hôm nay mãi không đi tìm nàng? Là vì lần trước xung đột với thiếu gia quý tộc kia? Cơ Dung vẫn quyết định tới thăm, để Thanh Thạch cảm nhận được mình quan tâm đối với hắn.

“Cơ Dung.” Ở trên một hành lang, Đông Bá Tuyết Ứng một thân đồ đen đang đứng ở đó.

Cơ Dung ngừng ra, lập tức giọng giòn tan nói: “Tuyết Ứng đại ca.”

“Còn nhớ kẻ ăn mày nhỏ sáu năm trước chết thảm?” Đông Bá Tuyết Ứng lạnh lùng nói.

Trong lòng Cơ Dung run lên.

Sao hắn biết? Biết việc này cực ít mà.

“Tuyệt Ưng đại ca.” Cơ Dung ngẩng đầu nhìn hướng Đông Bá Tuyết Ưng, nhưng vừa thấy ánh mắt sắc lạnh như lưỡi đao của Đông Bá Tuyết Ưng, liền cảm giác được hoảng hốt phát run.

Lực lượng tâm linh cường giả thiên nhân hợp nhất mạnh cỡ nào? Bị nhìn chăm chăm, liền như con kiến nhỏ bị con rồng khổng lồ nhìn chăm chăm.

Đây là sợ hãi bản năng của cấp độ sinh mệnh.

Cơ Dung không khỏi càng thêm kinh hoàng.

“Ta sẽ không quản chuyện của ngươi, nhưng ngươi tốt nhất ngoan ngoãn cút khỏi bên người đệ đệ của ta.” Đông Bá Tuyết Ưng nói, “Cho ngươi ba ngày thời gian làm tốt tất cả cái này, ta tin tưởng ngươi có thủ đoạn như vậy, phi thường hoàn mỹ chấm dứt một đoạn tình cảm lưu luyến này với đệ đệ của ta.”

“Tốt nhất ngoan ngoãn nghe lời ta, ngươi nếu dám làm trái lời ta, vậy ta làm ra thủ đoạn sẽ so với ngươi nghĩ càng đáng sợ hơn.” Đông Bá Tuyết Ưng nói lạnh như băng.

Ở dưới lực lượng tâm linh áp bách.

Ở dưới Đông Bá Tuyết Ưng uy hiếp, thậm chí nói ra chuyện kín kẽ của quá khứ, cái này cũng khiến Cơ Dung cảm thấy kinh hoàng sợ hãi.

Thanh Thạch nếu là tên nhóc đơn thuần, vậy ca ca hẳn đáng sợ, hiển nhiên không đáp ứng, thì sẽ giết chết! Phải biết rằng tên điên thương ma trước mắt này, lúc trước so với Thanh Thạch còn nhỏ hơn một tuổi, lúc mới mười lăm tuổi đã một cây trường thương diệt toàn bộ Loan Dao minh.

Tuy sợ hãi, nhưng Cơ Dung vẫn vội vàng giải thích: “Tuyệt Ưng đại ca, huynh thực hiểu lầm rồi, lần đó là người hầu trong nhà ta sau lưng ta đánh chết tên ăn mày nhỏ đó, ta cũng là về sau mới biết.”

“Ở trước mặt ta, ngươi không cần giải thích.” Giọng Đông Bá Tuyết Ưng lạnh như băng, “Ta bảo ngươi cút khỏi bên cạnh đệ đệ của ta, đây là mệnh lệnh!”

Hắn chỉ nhìn sự thật.

Không nghe lời dối trá của người khác, hơn nữa nhìn từ Long Sơn lâu điều tra, Cơ Ngũ Hải, Cơ Dung một nhà bọn họ đều rất am hiểu nguy trang.

“Ta...” Cơ Dung muốn nói lại thôi, trong mắt cũng có nước mắt.

“Ngươi chỉ có ba ngày thời gian.” Đông Bá Tuyết Ưng xoay người bước đi, “Ba ngày sau, ngươi không làm được, ta sẽ giúp ngươi làm được! Chỉ là thủ pháp của ta... Sẽ tương đối trực tiếp!”

Lúc tám tuổi, mỗi ngày đã bắt đầu điên cuồng luyện thương, trong quá trình này Đông Bá Tuyết Ưng cũng từng nhiều lần sụp đổ khóc lóc, nhưng hắn kiên trì qua, dưới loại tội luyện này, ý chí hắn cũng trở nên vô cùng đáng sợ, một người như vậy tâm chí kiên định cỡ nào? Nào phải một tiểu nha đầu Cơ Dung này nói nấy câu có thể lừa dối? Mặc dù như Không Du Nguyệt, Đông Bá Tuyết Ưng cũng chỉ phần nộ đối phương lừa gạt tình cảm tín nhiệm của hắn! Hơn nữa rất dứt khoát dao sắc chặt đứt rồi, trực tiếp chặt đứt một phần tình cảm này.

Đông Bá Tuyết Ưng làm việc, vốn là rất trực tiếp dứt khoát. Ác với chính mình, đối với kẻ địch càng ác hơn!

“Vâng.” Cơ Dung nhìn bóng lưng Đông Bá Tuyết Ưng rời đi, chỉ có thể cúi đầu.

Nàng đi bộ từng bước, hướng chỗ ở của Thanh Thạch đi đến.

Nàng đang tự hỏi, làm sao bây giờ?

“Đông Bá Tuyết Ưng phi thường trân trọng đệ đệ hắn, ta nghĩ cách để Thanh Thạch hoàn toàn đứng về bên ta, khiến Đông Bá Tuyết Ưng bởi vậy có điều kiêng kị?” Cơ Dung nghĩ, “Không, Đông Bá Tuyết Ưng này là một hạng người cực kỳ quyết đoán! Hắn sẽ không bị chút thủ đoạn nhỏ này chế trụ, hắn chỉ sợ dễ dàng có thể giấu đệ đệ hắn, đem toàn bộ Cơ gia chúng ta âm thầm tiêu diệt!”

“Làm sao bây giờ?”

“Ta không tra ra cha mẹ Đông Bá Tuyết Ưng này rốt cuộc để lại tài phú khổng lồ gì! Công lao gì cũng chưa thể lập!” Cơ Dung vừa đi vừa suy nghĩ.

Ý vào Thanh Thạch?

Nhưng luận tình cảm, Thanh Thạch cùng ca ca hẳn chỉ sợ mới là thân thiết hơn! Cho dù trong lúc nhất thời đứng ở bên nàng, cuối cùng vẫn sẽ đứng ở bên ca ca hắn.

“Đáng chết, đáng chết...” Cơ Dung mặc kệ nghĩ như thế nào, cũng nghĩ không ra cách tiếp tục ở lại bên người Thanh Thạch.

Bởi vì Đông Bá Tuyết Ưng là trực tiếp ‘Lấy sức đè người’.

Ngươi dám không theo?

Thì trực tiếp tiêu diệt! Loạn Dao mình từng khiến toàn bộ quý tộc cả Nghi Thủy thành cảm thấy kiêng kị, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng mười lăm tuổi đã một mình tiêu diệt, hấn hiện tại so với năm đó còn hơn đáng sợ nhiều.

“Chỉ có thể từ bỏ.”

Cơ Dung rất nhanh đã làm ra quyết định.

“Cơ Dung, muội thể mà đến thăm ta, ta rất vui. Ài, muội có biết, chúng ta hôm qua ra ngoài đã gây họa lớn, ca ta nói trong vòng ba ngày không cho phép ta ra khỏi thành bảo, cho nên ba ngày này ta không có cách nào ra ngoài tìm muội.” Thanh Thạch ra khỏi lầu chính của thành bảo, cùng Cơ Dung sóng vai đi ở trên một con đường đá phiến của thành bảo, hơn nữa còn kể, “Cũng không trách ca ta, quý tộc đã chết kia thoát nhìn cũng rất có bối cảnh! Ta lúc ấy cũng không có ý định nhất định phải giết chết thanh niên quý tộc đó, chỉ là pháp thuật phạm vi lớn kia ta cũng không thể thao túng chính xác, ai ngờ được thiếu gia quý tộc đó xui xẻo như vậy, vừa vận bị một đạo lôi điện bổ trúng.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 6-1: Chia tay (1)

“Cái này không trách huynh.” Cơ Dung an ủi, “Lúc ấy chúng ta không phản kích, huynh sẽ chết, ta cũng sẽ rất bi thảm, ta thật sự không dám nghĩ bị bắt đi sẽ là kết quả thể nào.”

“Không có ai có thể thương tổn muội.” Thanh Thạch nắm tay Cơ Dung, kiên định nói, “Ta cam đoan.”

Cơ Dung cười cười, không nói gì.

“Làm sao vậy? Tâm tình không tốt?” Thanh Thạch có thể cảm giác được cảm xúc của bạn gái, hỏi, “Là vì chuyện hôm qua giết chết quý tộc đó? Yên tâm đi, ca ta đang xử lý tất cả, nhất định sẽ đem sự việc giải quyết thỏa đáng.”

“Không phải cái này.” Cơ Dung nói.

“Vậy rốt cuộc là cái nào.” Thanh Thạch vội hỏi, “Nói đi, nói ra, ta có lẽ có thể giúp muội.”

“Thanh Thạch, chúng ta chia tay đi.” Cơ Dung bỗng nhiên nói.

Thanh Thạch sững sốt.

Cả người như bị một thùng nước lạnh dội vào đầu, hoàn toàn mê muội.

“Muội đùa kiểu gì vậy.” Thanh Thạch cười lên, “Loại sự tình này chơi không vui chút nào cả.”

“Là thật, chúng ta chia tay đi.” Cơ Dung nhìn về phía Thanh Thạch.

Tầng đá nhìn mắt Cơ Dung, hấn ý thức được... Đây không phải đùa, là thật!

“Vì sao?” Thanh Thạch khó có thể lý giải, “Hôm qua chúng ta còn tốt, còn rất vui vẻ, tuy có xung đột với quý tộc đó, nhưng cái này có gì quan hệ với cảm tình giữa chúng ta? Sao muội đột nhiên muốn chia tay?”

“Ta thích người khác rồi, không được sao?” Cơ Dung nói.

“Rốt cuộc nguyên nhân gì, nói, muội nói đi.” Thanh Thạch nhìn chăm chăm Cơ Dung, có chút nôn nóng.

Cơ Dung cúi đầu.

Trầm mặc.

“Nói đi.” Thanh Thạch sốt ruột cũng sắp phát điên rồi.

“Anh trai huynh là người thân quan trọng nhất của huynh, đúng không?” Cơ Dung nói.

Thanh Thạch nhú mày.

Hấn bỗng có điều đoán trước.

“Anh trai huynh đã điều tra một số việc về ta.” Cơ Dung nói, “Huynh ấy cho rằng ta không phải một cô gái tốt, cảm thấy ta không xứng với huynh, đã hạ thông điệp cho ta, bảo ta rời khỏi huynh.”

Thanh Thạch ngậy ngấn cả người.

“Anh trai huynh phản đối! Huynh có thể làm trái tâm ý huynh ấy?” Cơ Dung nhìn hấn.

“Ta, ta...” Thanh Thạch cắn răng nói, “Ta thích ai, anh trai ta cũng không thể cản trở.”

“Đừng nói dối, cảm tình của huynh cùng anh trai huynh ta còn không biết? Huynh thích ai, phải được anh trai huynh gật đầu cho phép, cùng với chúc phúc!” Cơ Dung nói.

Thanh Thạch hoảng hốt rồi.

Nếu ca ca hoàn toàn phản đối việc này, bản thân hấn nên làm cái gì bây giờ?

“Nhất định có gì hiểu lầm, huynh ấy vì sao ngăn cản? Muội nói huynh ấy điều tra chuyện của muội, cho rằng muội không phải một cô gái tốt? Rốt cuộc là chuyện gì?” Thanh Thạch vội hỏi, “Nhất định có hiểu lầm.”

Cơ Dung cười nhạo: “Đó là năm ấy ta mười tuổi, ta khi đó còn rất nhỏ, mang theo người hầu ở trong thành Nghi Thủy du ngoạn, nhưng lại bị một tên ăn mày nhỏ va chạm, còn làm bẩn quần áo đẹp của ta, ta lúc ấy đương nhiên không vui, trên người nhếch nhác, liền có chút rầu rĩ không vui dẫn người về nhà! Ở sau khi ta đi rồi, một người hầu trong đó của ta lại động thủ đánh tên ăn xin nhỏ đó, nghe nói về sau còn đánh chết, ta sau khi biết cũng rất đau lòng, nhưng sự tình không thể vẫn hồi nữa.”

“Nhưng anh trai của huynh, cho rằng là ta ra lệnh người hầu làm, cho rằng ta lúc mười tuổi đã ác như vậy, không phải người tốt.” Trong mắt Cơ Dung có nước mắt, “Ta có ách nào? Hơn nữa lúc ta mười một tuổi đã lên Tuyết Thạch sơn bá sư Bạch Nguyên Chi đại sư rồi! Nhiều năm như vậy luôn sinh hoạt ở Tuyết Thạch sơn, ta là người như thế nào, huynh chẳng lẽ không biết?”

“Nhưng anh trai huynh chính là cho rằng ta không phải cô gái tốt, bảo ta rời khỏi huynh.” Cơ Dung thấp giọng nói, “Lúc anh trai huynh còn trẻ đã là cao thủ số một Nghi Thủy thành chúng ta, nay càng sâu không lường được, ta không dám đắc tội anh trai huynh, Cơ gia chúng ta càng không dám đắc tội anh trai huynh, cho nên... Chúng ta chỉ có thể chia tay.”

Thanh Thạch sột ruột nói: “Tại sao có thể như vậy, anh trai ta sao có thể như vậy?”

Nếu Đông Bá Tuyết Ứng phản đối, Cơ gia khẳng định sẽ lùi bước.

“Muội ở đây, ta đi tìm anh trai ta!” Thanh Thạch nói, “Muội chờ ta, ta nhất định có thể thuyết phục anh trai ta.”

“Vô dụng.” Cơ Dung lắc đầu.

“Muội ở đây chờ ta.”

Đông Bá Thanh Thạch lại quay đầu rời đi, lập tức hướng sân luyện võ chạy vội đi.

...

Trong sân luyện võ.

Thanh Thạch trực tiếp xông vào, mà ở trong sân luyện võ, Đông Bá Tuyết Ứng một thân đồ đen đang hóa thành ảo ảnh tu luyện thương pháp, chung quanh thương ảnh bông tuyết bay bay, nhìn như mờ mịt bất định, không có loại khí thế bùng nổ nhiều thế của quá khứ, ngược lại tựa như hóa thành một thể cùng thiên địa.

“Ca.” Thanh Thạch không chờ nổi, trực tiếp hô.

Xoát.

Thương ảnh tiêu tán, Đông Bá Tuyết Ứng dừng lại, thu trường thương xoay người mỉm cười nhìn về phía đệ đệ: “Là Thanh Thạch à, chuyện gì?”

Thanh Thạch ở trước mặt ca ca, khí thế cũng không đủ như vậy nữa, do dự chút mới cắn răng nói: “Ca, ca có phải bảo Cơ Dung rời khỏi đệ hay không?”

Đông Bá Tuyết Ứng sững sờ.

Cơ Dung này xem ra chưa từ bỏ ý định, mình cho cô ta ba ngày thời gian chia tay đệ đệ, không ngờ cô ta làm dứt khoát như thế.

“Đúng là ta.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

“Ca vì sao, vì sao làm như vậy?” Thanh Thạch cố nén phẫn nộ, hấn muốn nghe ca ca giải thích.

“Cô ấy không thích hợp đệ.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Không thích hợp? Chỉ bởi vì nàng lúc còn nhỏ từng khiến một tên ăn xin nhỏ chết?” Thanh Thạch nói.

Đông Bá Tuyết Ứng nhủ mảy, vẫn nói: “Bởi vì đơn giản va chạm, liền bảo người hầu âm thầm tra tấn chết tươi một tên ăn xin còn rất nhỏ, cô ta lúc ấy mới lớn bao nhiêu? Tâm tính như thế, có thể thích hợp đệ?”

“Ha ha, quá buồn cười, ca, khi đó nàng mới mười tuổi. Đó là việc của sáu năm trước, ca làm sao dám xác định ca điều tra thì nhất định là thật?” Thanh Thạch nói, “Động thủ là người hầu, hơn nữa ca cũng nói, hẳn là âm thầm tra tấn chết tên ăn xin nhỏ! Làm sao ca xác định là Cơ Dung hạ lệnh? Mà không phải người hầu tự chủ trương?”

“Tự nhiên còn có bằng chứng khác.” Đông Bá Tuyết Ứng nhủ mảy, nói xong khẽ lật tay, trong tay Đông Bá Tuyết Ứng xuất hiện một phần hồ sơ, hẳn lật xem từ trong đó rút ra một tờ giấy.

Một tờ giấy này là kết luận cuối cùng.

Là Long Sơn lâu hoài nghi bọn họ là tín đồ tà thần! Loại chuyện này không thể tiết lộ cho đệ đệ, đệ đệ hiện tại cảm xúc kịch liệt, một khi nói lại cho Cơ Dung nghe! Như vậy Cơ gia sẽ lập tức cảnh giác!

“Đệ xem, đây là tình báo Long Sơn lâu điều tra về Cơ gia, đệ xem xem, tự đệ cảm thấy, cô ta thích hợp làm thê tử đệ hay không.” Đông Bá Tuyết Ứng đem hồ sơ đưa cho đệ đệ.

Đông Bá Thanh Thạch cố nén tức giận tiếp nhận.

Hắn cẩn thận lật xem.

Rất nhiều nội dung đều là Cơ Dung từng nói, ví dụ như bị đại bá đá ra khỏi cửa, ví dụ như tạm ở gia tộc mẫu thân, thời kì thơ ấu bị ức hiếp xem thường vân vân. Nhưng cũng có rất nhiều điều hẳn không biết. Ví dụ như phụ thân Cơ Dung ‘Cơ Ngũ Hải’ lại mới là độc thủ sau lưng gia tộc đại bá hẳn cùng với gia tộc mẫu thân ‘Yến gia’ bị giết, thậm chí một nhà đại bá hẳn cùng Yến gia rất nhiều người đều chết rất thê thảm, tất cả cái này đều chỉ thẳng Cơ Ngũ Hải!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 6-2: Chia tay (2)

Bản thân Đông Bá Thanh Thạch xem cũng có chút chán ghét Cơ Ngũ Hải này.

“Xem xong rồi.” Thanh Thạch khép lại hẳn lên.

“Thế nào?” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Không ra sao cả.” Đông Bá Thanh Thạch phần nộ nói, “Tình báo là rất chi tiết, nhưng thứ nhất tình báo thì nhất định tuyệt đối chân thật? Thứ hai cho dù là thật sự, cũng là phụ thân Cơ Dung ‘Cơ Ngũ Hải’ hẳn có tội! Cái đó và Cơ Dung có gì quan hệ? Lúc Cơ Dung nhà bọn họ tạm ở Yến gia, luôn bị ức hiếp, mà phụ thân nàng khi đó mượn rượu tiêu sầu căn bản là không hỏi chuyện gia đình, chò về sau tình ngộ ra ngoài kinh thương một năm mà về! Về sau hẳn đưa con gái đến môn hạ sư phụ! Thời gian Cơ Dung nàng cùng phụ thân nàng ở chung rất ít.”

“Hơn nữa.”

“Cơ Dung nàng thật sự rất đáng thương, ở trước mười tuổi có cuộc sống rất đáng thương, phụ thân đạt được tài phú khổng lồ trở về, nàng trải qua gần một năm cuộc sống tiểu thư quý tộc thì tới môn hạ sư phụ.” Đông Bá Thanh Thạch phần nộ nói, “Nàng đã trải qua gần một năm cuộc sống xa xỉ chút, thời gian khác hoặc là luôn bị bắt nạt, hoặc chính là ở môn hạ sư phụ trải qua cuộc sống pháp sư, nàng là một người rất đáng thương, ác độc chỗ nào?”

Đông Bá Tuyết Ứng nhủ mảy.

Dựa theo Long Sơn lâu suy đoán ——

Muốn kiếm được tài phú khổng lồ? Nào phải dễ như vậy? Long Sơn lâu cho rằng, cả nhà Cơ Ngũ Hải ở đoạn thời gian bị Yến gia bắt nạt xem thường đó, người một nhà đều sống quá bi thảm, cho nên chính là đoạn thời gian đó trở thành tín đồ tà thần! Hơn nữa rất có thể là tín đồ cực cuồng nhiệt, được cao tăng phân đàn tà thần tín nhiệm, hơn nữa Cơ Ngũ Hải quả thực có tài năng kinh thương, vì thế thế lực tà thần bắt đầu giúp hắn, nâng đỡ hắn, trước để hắn đi ra ngoài kinh thương có một lý do đầy đủ đạt được tài phú khổng lồ, sau đó trở về.

Nhưng những cái này đều là cao thủ tình báo của Long Sơn lâu căn cứ dấu vết để lại suy đoán.

Không đủ chứng cứ!

“Nàng luôn luôn ở pháp sư lâu, cùng một chỗ với đệ, nàng là người thế nào đệ không biết? Cho dù phụ thân nàng là ác nhân, đến lúc đó không để ý tới phụ thân là được. Chẳng lẽ Đông Bá gia tộc chúng ta còn sợ một thương nhân?” Thanh Thạch vội nói, “Ca, nàng phụ thân đệ không biết, nhưng Cơ Dung nàng tuyệt đối vô tội! Nàng là cô gái đầu tiên đệ thích, chỉ sợ cũng là một người cuối cùng, huynh đừng ác như vậy, được không?”

Sắc mặt Đông Bá Tuyết Ung khẽ biến.

“Chỉ sợ cũng là một người cuối cùng”, Cơ Dung này đem đệ đệ mê hoặc thật ghê gớm.

Đông Bá Tuyết Ung có chút trịnh trọng nói: “Thanh Thạch, độ đáng tin của tình báo Long Sơn lâu vẫn cực cao, dám viết xuống đều là có đủ nắm chắc!”

“Nàng từ nhỏ cho tới bây giờ, luôn sinh hoạt ở pháp sư lâu! Con người nàng thế nào, đệ không biết?” Thanh Thạch cả giận nói.

“Pháp sư đều là người cực kỳ trí tuệ, mặc dù là thiếu niên thiếu nữ, cũng tuyệt đối đừng xem nhẹ.” Đông Bá Tuyết Ung nói, hắn là vừa mới bị Không Du Nguyệt lừa gạt.

“Đệ tin tưởng nàng.” Thanh Thạch nói.

“Được rồi!” Đông Bá Tuyết Ung lạnh lùng nói, “Bọn đệ phải chia tay, nhưng ta có thể cho bọn đệ ba năm thời gian. Ba năm thời gian bọn đệ phải tách ra. Ta sẽ bảo Bạch Nguyên Chi đại pháp sư đem Cơ Dung này đuổi về nhà! Trong ba năm, thấy rõ hư thật Cơ gia. Nếu Cơ Dung thật là một cô gái tốt, ba năm sau ta không ngăn cản bọn đệ cùng một chỗ nữa. Mà nếu cô ta bại lộ mặt mũi thật sự, đệ đến lúc đó sẽ hiểu suy nghĩ của ta.”

Đông Bá Tuyết Ung cũng cảm thấy lấy thực lực Long Sơn lâu, đã hoài nghi Cơ Ngũ Hải, ba năm thời gian đủ tra ra chân tướng.

Hơn nữa định ra ba năm, cũng là không muốn đệ đệ quá mức kháng cự.

Nếu hoàn toàn đoạn tuyệt hy vọng của đệ đệ, lấy tình cảm của đệ đệ đối với Cơ Dung chỉ sợ sẽ nổi điên.

“Ba năm?” Thanh Thạch trừng mắt, “Ba năm? Quá lâu quá lâu, ca còn muốn đem nàng đuổi đi? Ca, ca, ca sao có thể ác như vậy? Đối xử nàng như vậy? Hơn nữa ca nói phải chia tay? Đây là chuyện của đệ cùng Cơ Dung, ca nói chia tay thì chia tay?”

“Phải chia tay!” Đông Bá Tuyết Ung không ngờ đệ đệ ngay cả ba năm cũng không thể thừa nhận, không khỏi cũng nổi giận. Hắn là tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ đệ đệ cùng một chỗ với một tín đồ tà thần, nếu thật là tín đồ tà thần, vậy là đem đệ đệ đẩy về phía vực sâu. Ai biết một tín đồ tà thần sẽ làm ra chuyện gì? Đến lúc đó hắn sẽ hối hận không kịp!

“Bọn đệ phải chia tay.” Đông Bá Tuyết Ung nói lạnh như băng.

“Không!” Thanh Thạch phản nộ.

“Không ai có thể phản kháng, đệ biết, một câu của ta, Bạch Nguyên Chi sẽ đem Cơ Dung đuổi đi, Cơ gia cũng phải dọn khỏi Nghi Thủy thành.” Đông Bá Tuyết Ung lạnh lùng nói, “Cho nên đệ không nghe cũng phải nghe, chuyện này, không cho phép đệ làm cản nữa.”

“Ca, ca...”

Thanh Thạch cảm giác máu xông lên đầu, mắt cũng đỏ, trái tim đập cũng cực nhanh.

Đại ca hắn quả thực có năng lực có thể trực tiếp mạnh mẽ phá hư chuyện hắn cùng Cơ Dung như vậy, lực lượng của hắn căn bản không thể phản kháng.

Thanh âm hắn cũng phát run, nhìn Đông Bá Tuyết Ung, ánh mắt khiến Đông Bá Tuyết Ung cũng có chút run rẩy, khàn khàn gào: “Ca, là anh trai của ta! Ta từ nhỏ đến lớn luôn lấy ca làm kiêu ngạo, ta tuy không nhớ nổi cha mẹ, nhưng ta luôn cho rằng ta có ca ca tốt nhất thiên hạ! Nhưng ta sai rồi, thật không ngờ ca sẽ là người như vậy, ca khiến ta quá thất vọng rồi, ca thật sự, quá khiến, quá khiến ta thất vọng rồi, ta không ngờ ta ca sẽ là người như vậy.”

“Ca chính là kẻ tự đại cuồng!”

“Ca khiến ta quá thất vọng rồi!”

Làm người thân quan trọng nhất của sinh mệnh, người thân mình nguyện ý dùng sinh mệnh bảo hộ, nói những lời này với mình.

Đông Bá Tuyết Ung cảm thấy lòng mình đang run rẩy.

Đệ đệ thất vọng đối với ca ca của nó sao?

“Ta thật không ngờ ca sẽ là người như vậy! Anh của ta sẽ là người như vậy!” Thanh Thạch đã sớm lệ đầy mắt, xoay người chạy vội ra ngoài, chỗ cửa lại là Tông Lăng đứng, Tông Lăng hiển nhiên nghe được tiếng hai huynh đệ khắc khẩu nên tới đây.

Thanh Thạch mặt đầy nước mắt trực tiếp từ bên cạnh Tông Lăng chạy vội qua.

...

Trái tim Đông Bá Tuyết Ưng đang đau, tay bình thường vô cùng ổn định cũng khẽ phát run, cơ bắp lòng bàn tay cũng đang không chịu nổi chế run rẩy, đau.

Trái tim thật sự biết đau.

Thật sự...

“Ta từ nhỏ đến lớn luôn lấy ca làm kiêu ngạo!”

“Nhưng ta sai rồi!”

“Ta thật không ngờ ca sẽ là người như vậy! Anh trai ta sẽ là người như vậy!”

Thanh âm đệ đệ vọng ở bên tai.

Đông Bá Tuyết Ưng hít thở cũng có chút loạn, lúc này Tông Lăng đã đi tới, hần hỏi: “Tuyết Ưng?”

“Giúp con coi chừng Thanh Thạch, nhớ kỹ, ba ngày này tuyết đòi không thể cho phép nó ra khỏi thành bảo, nếu nó thật sự ngang ngạnh muốn đi ra ngoài, bọn thúc ngăn không được, cứ nói cho con biết. Con đi ngăn trở!” Đông Bá Tuyết Ưng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 7-1: Lén vào (1)

Tông Lăng nhìn thân thể Đông Bá Tuyết Ưng.

Quá khứ Đông Bá Tuyết Ưng đứng ở nơi đó, sẽ cho người ta cảm giác như một ngọn núi cao, giống như một thanh trường thương, vững vàng như vậy, làm người ta kiêng kị như vậy! Đó là khí thế thuộc về một cường giả.

Nhưng giờ phút này lưng Đông Bá Tuyết Ưng tựa như cũng đã còng, luồng khí thế không thể lay động kia đã không còn, tựa như trở nên yếu ớt?

“Tuyết Ưng?” Tông Lăng nhìn mặt Đông Bá Tuyết Ưng.

Sắc mặt Đông Bá Tuyết Ưng có chút tái nhợt, trong mắt tựa như... Có nước mắt?

“Lời nói vừa rồi ta nghe được hết, con đừng đau lòng, Thanh Thạch đứa nhỏ này chưa trải qua suy sụp gì, chờ nó tương lai lớn chút nữa sẽ hiểu dụng tâm của con.” Tông Lăng an ủi nói, “Con từ nhỏ đã đem nó coi là bảo bối, vì nó bái sư phụ tốt cũng không để ý tính mạng đi Hủy Diệt sơn mạch, nó về sau sẽ hiểu con tốt với nó, được rồi được rồi, đừng đau lòng nữa.”

“Con không sao, trông coi tốt Thanh Thạch.”

Đông Bá Tuyết Ưng quay đầu bước đi.

...

Nóc nhà lầu chính thành bảo.

Đông Bá Tuyết Ưng ngồi một mình, uống rượu, nhìn bầu trời mặt đất mênh mông.

Đệ đệ rất đau lòng, đây là từ nhỏ đến lớn đệ đệ lần đầu tiên đau lòng như vậy.

Về phần những lời tổn thương người ta của đệ đệ, lúc ấy Đông Bá Tuyết Ưng thật sự rất đau lòng, nhưng hiện tại hần lo lắng chỉ là đệ đệ.

“Qua trận này là ổn rồi.” Đông Bá Tuyết Ưng thấp giọng nói, hần lau mắt, có chút ướt, “Không ngờ nhiều năm như vậy, ta thế mà còn có thể rơi lệ, ha ha.”

Uống rượu từng ngụm một.

Gió núi đang thổi.

Đông Bá Tuyết Ưng cũng không biết mình đang nghĩ cái gì, cứ ngồi uống rượu như vậy.

Dần dần, trời bắt đầu tối, màn đêm bắt đầu buông xuống.

Lúc com chiều, Đông Bá Tuyết Ưng đi ăn com chiều, hấn cho rằng có thể có cơ hội nhìn thấy đệ đệ, nhưng... Đệ đệ không tới ăn com chiều, hấn ăn xong com chiều, sau đó hấn một mình một người đi thư phòng, đọc sách.

...

Màn đêm buông xuống, trăng tàn treo trên trời cao, mơ hồ có chút ánh trắng hắt lên mặt đất.

Trời trời cao, giữa mây mù.

“Hô.”

Một chiếc phi thuyền luyện kim màu đen đã đến trên không Tuyết Thạch thành bảo.

Trong phi thuyền luyện kim, một người hầu khổng chế phi thuyền trong đó cung kính nói: “Chủ nhân, đã đến Tuyết Thạch thành bảo.”

Hạng Bàng Vân nhắm mắt tĩnh tọa mở mắt, bốn người bọn Phong Ma bên cạnh cũng đều bắt đầu đứng dậy.

“Đại ca, chúng ta đi xuống đi.” Phong Ma cười nói.

“Ừm.” Hạng Bàng Vân khẽ gật đầu.

Bốn người bọn Phong Ma rất nhanh đã rời khoang tới trên boong, trong đó pháp sư đầu bạc cầm một cây pháp trượng màu tím, bắt đầu thi triển chút pháp thuật.

Từng luồng sáng từ trên pháp trượng bay ra, rơi ở trên thân ba người bọn Phong Ma.

Liên tiếp vài đạo pháp thuật thêm vào.

Khí tức đám người Phong Ma nhất thời đều bị hoàn toàn ngăn cách, vách ngăn vô hình hình thành ở chung quanh ba người bọn họ, thậm chí ngay cả ánh sáng ở chung quanh bọn họ cũng xảy ra vặn vẹo. Lúc trước bọn Đông Bá Tuyết Ưng cũng từng lên vào Lô gia thành bảo, nhưng vừa đến đã bị phát hiện. Tương đối mà nói rõ ràng không tinh thông như đám sát thủ này, bọn hấn ăn chính là com của nghề này!

“Chúng ta đi.” Phong Ma mở miệng.

Vù vù vù vù.

Bốn người đồng thời nhảy dựng lên, nhảy xuống phi thuyền, hướng phía dưới rơi xuống.

Lúc bọn hấn rơi xuống chung quanh vòn quanh lực lượng pháp thuật, tốc độ rơi xuống khá chậm, qua một hồi lâu mới lặng yên hạ xuống vài trăm thước, rơi xuống trên một mảnh đất trống bên cạnh lầu chính thành bảo. Bởi vì đám sát thủ này rất rõ, lầu chính thành bảo bình thường cảnh giới nghiêm ngặt, thậm chí có thể có một số pháp thuật pháp trận linh tinh, trực tiếp buông xuống dễ bị phát hiện.

Mà đất trống bình thường, liếc một cái có thể nhìn ra mặt ngoài không có pháp trận gì.

“Lão Tam ở đây, ba chúng ta lên vào.” Phong Ma phân phó, “Cẩn thận một chút, một khi đụng phải pháp trận cảnh giới hai người các người lập tức rút lui, ta đến hoàn thành nhiệm vụ.”

“Yên tâm, nhị ca.” Một nam một nữ hai Ngân Nguyệt kỵ sĩ kia đều gật đầu, bọn họ đã quá thuần thục.

Vù vù vù.

Ba người bắt đầu nhanh chóng hướng lầu chính tới gần, ngoài thân bọn họ vòn quanh pháp thuật, người thường cho dù ở bên cạnh, ở trong đêm đen cũng rất khó thấy rõ bọn họ. Ở ban ngày cũng chỉ có thể nhìn thấy bóng người khá mơ hồ.

...

Trong thư phòng.

Đông Bá Tuyết Ưng đang đọc sách, chỉ là tâm hấn không tĩnh, chỉ là tùy ý lật xem.

“Hả?” Đông Bá Tuyết Ưng bỗng nhượng mảy.

Cao thủ thiên nhân hợp nhất.

Mặc dù lúc bình thường, lực lượng tâm linh cùng thiên địa bên ngoài cũng sẽ tự nhiên mà vậy cộng hưởng, ở trong phạm vi nhất định, có chút động tĩnh sẽ bị phát hiện! Nếu lực lượng tâm linh cố ý dung nhập đến trong thiên địa, tất cả phạm vi vài dặm chung quanh đều có thể bị cảm giác, ngay cả chiếc phi thuyền luyện kim kia trên bầu trời chỉ sợ cũng sẽ bị phát hiện! Chỉ là người thường cũng sẽ không lực lượng tâm lý hợp nhất cùng thiên địa mọi lúc.

Bởi vì hoàn toàn thiên địa hợp nhất, là cần tập trung lực lượng tâm linh.

“Thế mà có người đến rồi, quý tộc kia trả thù đến thật nhanh.” Trong mắt Đông Bá Tuyết Ứng xuất hiện một tia sắc lạnh, Tuyết Thạch thành bảo này từ sau khi mình lúc còn nhỏ cha mẹ bị mang đi, đã rất nhiều năm chưa có người ngoài dám xâm nhập! Thiếu gia quý tộc lai lịch khó lường kia vừa mới chết, nay đã có người xâm nhập, nói không quan hệ với gia tộc của thiếu gia quý tộc đó, Đông Bá Tuyết Ứng cũng không tin.

Kẹt.

Đông Bá Tuyết Ứng mở cửa, đi ra ngoài.

...

Phong Ma lặng yên đi lên hành lang lầu chính thành bảo.

Bổng——

Oành!

Một luồng lực lượng kinh khủng bao phủ ở chung quanh thành bảo vài trăm thước, mặc kệ là Ngân Nguyệt pháp sư chờ trên đất trống, hay là hai kỵ sĩ khác, hay là Phong Ma! Tất cả đều bị thiên địa lực lượng này hoàn toàn áp chế! Loại cảm giác hoàn toàn bị áp chế bài xích này khiến bọn họ ai cũng lộ ra vẻ hoảng sợ.

Ngân Nguyệt pháp sư một khi bị áp chế, không điều động được thiên địa lực lượng, ngay cả pháp thuật lợi hại cũng không thi triển được, căn bản là mặc cho người ta xâm lược!

“Gặp quý rồi, Đông Bá Tuyết Ứng kia mới hai mươi hai tuổi, cường giả cấp Xung Hào thiên nhân hợp nhất?” Hai nam nữ Ngân Nguyệt kỵ sĩ khác cũng bị dọa chân mềm nhũn, thực lực bản thân bọn họ còn chênh lệch rất lớn với cấp Xung Hào, lại bị thiên địa lực áp chế, chỉ cần Đông Bá Tuyết Ứng muốn đối phó bọn họ, sợ là trong nháy mắt thời gian hai người bọn họ phải chết.

Hai người bọn họ hoảng hốt chân mềm nhũn.

“Chạy, chạy.”

“Hy vọng đừng đến đối phó chúng ta, đi đối phó Phong Ma, Phong Ma thực lực đủ mạnh có thể ngăn cản, hơn nữa rất nhanh đại ca sẽ tới. Đại ca vừa tới, chúng ta liền giữ được mạng.” Hai nam nữ Ngân Nguyệt kỵ sĩ này nhanh chóng bay ngược.

Ba vị bọn họ đều khủng hoảng.

Phong Ma tuy không sợ hãi, nhưng cũng bị chấn động.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 7-2: Lén vào (2)

“Thiên nhân hợp nhất? Toàn bộ An Dương hành tỉnh đã bao nhiêu năm chưa xuất hiện cấp Xung Hào hai mươi hai tuổi, chuyện yêu nghiệt như vậy thế mà thật sự xảy ra.” Phong Ma bị thiên địa lực lượng áp chế, hoàn toàn ngây người, muốn ở hai mươi hai tuổi đã bước vào cấp Xung Hào, đừng nói An Dương hành tỉnh, dù phóng mắt toàn bộ Long Sơn đế quốc cũng là chuyện rất yêu nghiệt.

Thật ra Huyết Nhận tửu quán cũng chỉ là hoài nghi, tình báo của Long Sơn lâu càng nhiều hơn, nhưng bọn họ dù sao không thấy được một trận chiến đó, cũng đang hoài nghi những dấu vết chiến đấu đó trong Lô gia thành bảo có phải bởi vì nguyên nhân khác hay không, cho nên cũng chỉ cho rằng khả năng Đông Bá Tuyết Ứng là cấp Xung Hào là năm thành! Mặc dù Đông Bá Tuyết Ứng thật sự có chiến lực cấp Xung Hào, bọn họ cũng càng có khuynh hướng Đông Bá Tuyết Ứng là có được áo giáp luyện kim lợi hại vân vân.

Bọn họ cũng không quá dám tin tưởng, sẽ ở Nghi Thủy thành loại địa phương hẻo lánh này sinh ra một vị cấp Xung Hào hai mươi hai tuổi! Bằng vào lực lượng của mình đạt tới cấp Xung Hào, quá khó khăn.

Thiên nhân hợp nhất? Rất khó!

Thái cổ huyết mạch thức tỉnh? Cũng rất khó!

Cho dù hoàng tộc Long Sơn đế quốc, cho dù sinh mệnh Siêu Phàm cực kỳ cường đại đứng ở đỉnh cao nhất trọng điểm bồi dưỡng, muốn bồi dưỡng ra cấp Xung Hào hai mươi hai tuổi cũng quá khó khăn.

“Ta tu hành nhiều như năm vậy, cũng chưa thể thiên nhân hợp nhất! Vẫn là thân thể trải qua cải tạo, lại có đại ca ban cho bảo vật luyện kim, mới có được chiến lực cấp Xung Hào.” Phong Ma rung động, “Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng này lại có thể thật sự bằng vào lực lượng của mình thiên nhân hợp nhất?”

Có cả đồng đều là dựa vào những ngoại lực, miễn cưỡng đạt tới cấp Xung Hào.

Như kẻ thù của Đông Bá Tuyết Ưng ‘Mặc Dương Thần Bạch’, giống vị Phong Ma này, đều là như thế!

Nhưng Phong Ma đủ ác với bản thân, thân thể trải qua luyện kim đại sư cải tạo, lại có luyện kim bảo vật, hơn nữa thời gian dài tôi luyện trong sinh tử, thực lực của hắn mạnh hơn Mặc Dương Thần Bạch. Cùng cường giả cấp Xung Hào thật sự chém giết cũng không chênh lệch mấy.

“Vù vù ~~~”

Thiên địa lực áp bách, không khí vận vẹo, dưới ánh đèn hỏa tinh chiếu rọi, bóng người một thanh niên đồ đen xuất hiện ở trên hành lang.

Phong Ma nhìn người trước mắt này.

Dưới không khí vận vẹo, khuôn mặt đối phương nhìn có chút mơ hồ, nhưng trình độ trẻ tuổi cùng dung mạo đại khái của đối phương, Phong Ma biết đối phương là Đông Bá Tuyết Ưng!

“Ai bảo ngươi đến.” Thanh niên đồ đen hướng hắn đi tới.

“Chạy.”

Phong Ma không muốn động thủ.

Bởi vì cấp Xung Hào thật sự, hắn còn chưa có năng lực giết chết! Hiện tại chỉ cần kéo dài chút thời gian, đại ca của hắn có thể buông xuống.

“Hà?” Thanh niên đồ đen thấy đối phương muốn chạy trốn, mơ hồ hừ lạnh một tiếng.

“Không nói, vậy chết đi.”

Soạt.

Trong tay thanh niên đồ đen bỗng xuất hiện một thanh trường thương, trường thương hóa thành một đường cong quỹ đạo cong kinh người, dưới đường cong như vậy, ngay cả bản thân cán cây trường thương đó cũng xuất hiện độ cong, có thể thấy được lực lượng to lớn hùng hồn.

“Thật nhanh!” Phong Ma bị dọa giật mình một cái, quay đầu liên tục chém ra loan đao trong hai tay ngăn cản, hắn cũng không có nắm chắc ngăn trở, thuần túy dựa vào bản năng song đao cùng đi chặn.

“Đang!”

Mũi trường thương ẩn chứa lực lượng cùng lực đạo xoay tròn đáng sợ, khiến đôi tay Phong Ma cũng có chút tê dại, kim không được chấn động lui lại, điều này làm Phong Ma lộ ra vẻ hoảng sợ.

Đúng vậy.

Tuy thời gian đạt tới thiên nhân hợp nhất còn rất ngắn ngủi, nhưng khoảng thời gian này luôn hấp thu lực lượng thiên địa cường hóa bản thân, đấu khí đã tăng lên tới cấp Ngân Nguyệt, mà lực lượng tốc độ thân thể mọi phương diện tăng lên năm thành! Vừa có ‘Thiên nhân hợp nhất’ áp chế đối thủ, vừa luyện thành Huyền Băng thương pháp tầng thứ hai ‘Huyết Vũ’, cho nên mặc dù là chiến lực dưới tình huống bình thường, thực lực cũng so được với một lần trước chém giết với thần sư đại nhân bùng nổ lực lượng huyết mạch!

Loại thực lực này, ngay cả vị thần sư đại nhân rất bất phàm kia ở sau khi sử dụng cấm thuật cũng bị giết chết.

Phong Ma này làm sao chống lại được?

“Quá mạnh mẽ, sao có thể như vậy...” Song đao của Phong Ma hốt hoảng vội vàng ngăn cản thương thứ hai.

Thương thứ nhất, lúc trước hắn chặn được, bị chấn lui về phía sau.

Thương thứ hai, hắn lại may mắn ngăn được lần nữa, nhưng đôi tay đều bị chấn cho hoàn toàn chết lặng, động tác hai tay cầm lấy loan đao cũng đã biến

hình.

Thương thứ ba...

“Phốc!”

Nhanh như chớp, trường thương từ bên cạnh loan đao kinh hoàng muốn ngăn cản lại rõ ràng đã chậm xuyên qua, ở chỗ yết hầu Phong Ma nháy mắt đâm vào sau đó thu hồi! Giống như khê hôn một cái.

“Ta, ta...” Phong Ma che yết hầu, tựa như muốn ngăn chặn máu tươi chảy ra, muốn giữ lại sinh mệnh.

Hắn thật sự không ngờ, cho dù gặp phải cấp Xung Hào, hắn có thể bị giết chết nhanh như vậy!

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn sát thủ đeo mặt nạ trước mắt ôm cổ chậm rãi ngã xuống: “Còn có thể miễn cưỡng ngăn trở hai thương, xem ra cũng có thực lực cấp Xung Hào.”

“Còn có ba con kiến nhỏ.” Dưới thiên địa lực của Đông Bá Tuyết Ứng bao phủ, nhất cử nhất động của ba sát thủ khác đều ở dưới sự quan sát của hắn, hắn có thể bóp chết bất cứ lúc nào.

“Nói, rốt cuộc ai bảo các ngươi đến?” Thanh âm Đông Bá Tuyết Ứng vang lên ở bên tai ba sát thủ.

“Không biết, chúng ta không biết.”

“Là tiếp nhiệm vụ của Huyết Nhận tửu quán, chúng ta không biết là ai.” Ba sát thủ đều sợ hãi vô cùng.

Đông Bá Tuyết Ứng nhướng mày.

Nhiệm vụ Huyết Nhận tửu quán? Gia tộc sau lưng thiếu gia quý tộc kia thế mà treo giải thưởng nhiệm vụ? Một khi đã như vậy, vậy căn bản khả năng không lớn trực tiếp tra ra người hạ đặt nhiệm vụ.

Phốc! Phốc! Phốc!

Ba đạo hàn quang chọt lóe.

Ở dưới thiên địa lực bao phủ, dưới bóng tối che lấp, ba sát thủ ai cũng trừng to mắt, chỗ mi tâm bọn họ đều xuất hiện một lỗ nhỏ.

“Đã giết đến nhà ta, lại không có tác dụng gì, còn muốn chạy trốn?” Đông Bá Tuyết Ứng liếc ba cái thi thể ngã xuống, hắn vừa rồi ném ra là ba cái phi tiêu hình thoi, lúc hắn ở quận thành mua một lô tài liệu đoản mâu vô cùng tốt! Tương tự cũng mua cả đồng phi tiêu khá vừa tay, dù sao đối phó một số kẻ thực lực yếu, dùng đoản mâu căn bản không đáng giá, loại phi tiêu này Đông Bá Tuyết Ứng mua cả thùng đặt ở trong nhẫn trữ vật của mình.

...

Trong trời đêm, trên phi thuyền luyện kim, Hạng Bàng Vân đang quan sát phía dưới, ánh mắt lạnh lùng.

Ông ~~~

Phía dưới, trong tòa thành bảo kia bỗng nhiên thiên địa lực sôi sục, lấy thị lực kinh người của Hạng Bàng Vân có thể rõ ràng nhìn thấy dưới không khí vẩn vơ kia một thanh niên đồ đen hướng Phong Ma đi đến, ngay sau đó trong tay xuất hiện một cây trường thương, nháy mắt ra tay!

Liên tục ba thương, nhanh như thiểm điện, Phong Ma đã mất mạng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 8: Hàng lâm

“Hả?” Con người Hạng Bàng Vân co rụt lại, theo đó khóe miệng nhếch ra, con người đỏ như máu phát ra ánh sáng trước nay chưa từng có, “Thiên nhân hợp nhất? Hai mươi hai tuổi thiên nhân hợp nhất? Hơn nữa còn một cái đối mặt đã giết Phong Ma? Tốt, thật sự quá tốt, không ngờ lần này đi ra thử thời vận, thật sự để ta đụng phải đồ chơi khó được như thế!”

“Hai mươi hai tuổi đã thiên nhân hợp nhất, thực lực còn có thể mạnh như vậy! Hắn có đầy đủ thời gian đi chậm rãi tìm kiếm con đường của mình, sợ là có tám chín thành nắm chắc bước vào Siêu Phàm.”

“Nếu Long Sơn lâu xác định thực lực Đông Bá Tuyết Ứng, chỉ sợ tổ chức Siêu Phàm này sẽ lập tức đến mời yêu nghiệt như vậy.”

“Hoặc là, hắn đã gia nhập tổ chức Siêu Phàm nào đó?”

Hạng Bàng Vân trầm nhủ.

Hắn, thời gian sống rất dài, tự nhiên tiếp xúc đến rất nhiều bí mật.

Thế giới này... Là có sinh mệnh Siêu Phàm! Quân đội phàm nhân nhân loại đối với Siêu Phàm căn bản không có ý nghĩa, các Siêu Phàm mới là người thật sự thống trị thế giới này!

Mà sáu đại tổ chức Siêu Phàm, chính là sáu tổ chức lớn các Siêu Phàm hình thành.

Đế quốc? Đã sớm mục nát!

Sáu đại tổ chức Siêu Phàm, mới là lực lượng thật sự âm thầm thống trị thế giới này, hơn nửa năm tháng tồn tại đều rất dài lâu! Đại địa thần điện, Huyết Nhận tửu quán chính là hai cái tương đối đặc thù trong sáu đại tổ chức Siêu Phàm.

“Sinh mệnh Siêu Phàm tương lai, đáng tiếc, người không có cơ hội bước vào Siêu Phàm!” Trong mắt Hạng Bàng Vân tràn đầy hưng phấn.

“Ồ đây chờ ta!” Hạng Bàng Vân phân phó một tiếng.

“Vâng, chủ nhân.” Đám người hầu không chế phi thuyền cung kính nói.

Hô.

Hạng Bàng Vân nhảy xuống.

Nói thì chậm, Hạng Bàng Vân từ khi quan sát đến Phong Ma chết, chỉ là nghĩ một chút liền nhảy xuống.

...

Trên đất trống trong thành bảo.

Đông Bá Tuyết Ứng vừa giết Phong Ma, hơi nghỉ hoặc nhìn về phía vị trí ngực thi thể Phong Ma, nơi đó có một miếng hộ tâm đồng xanh rất quý dị, hoa văn trên miếng hộ tâm khiến hắn cũng cảm thấy phi phàm: “Miếng hộ tâm đồng xanh này, tựa như là bảo vật luyện kim tốt nhất ta từng gặp.”

“Hả?” Đông Bá Tuyết Ứng biến sắc, ngẩng đầu nhìn hướng trời cao.

Trên trời cao.

Một tráng hán áo bào đỏ sậm khuôn mặt như đao khắc rơi xuống tốc độ cao, áo bào của hắn phản phát, một dòng khí đỏ như máu mắt thường có thể thấy được lấy hắn làm trung tâm hướng phía dưới đột nhiên đánh tới!

Nam tử tựa như ma thần buông xuống, Đông Bá Tuyết Ứng lại lập tức nhận ra, dung mạo loại cao thủ cấp bậc này đã sớm về thành hình ảnh.

“Hạng Bàng Vân?”

“Hừ!” Đông Bá Tuyết Ứng lập tức tâm niệm khẽ động, thiên địa lực hắn thao túng cũng dâng trào trực tiếp cùng dòng khí đỏ như máu kia ở chỗ trên không trăm mét va chạm với nhau, ầm ~~~~ hai luồng lực lượng mênh mông chính diện va chạm, bởi vì lực lượng tâm linh Đông Bá Tuyết Ứng hợp nhất cùng thiên địa, cho nên ở trong nháy mắt va chạm, lập tức cảm giác được trong dòng khí đỏ như máu kia ẩn chứa vô tận sát ý.

Sát! Sát! Sát!

Vô số tiếng hô giết vang lên trong lòng mình, Đông Bá Tuyết Ứng có chút giật mình thủ đoạn của đối phương, lại dễ dàng chống lại sát ý này tấn công. Tâm chí Đông Bá Tuyết Ứng kiên định cỡ nào, hơn nữa sau khi thiên nhân hợp nhất lực lượng tâm linh của hắn được tưới tắm đã sớm càng thêm cường đại, sát ý này hắn căn bản có thể không nhìn. Nhưng cấp Ngân Nguyệt bình thường hoặc yếu hơn, đối mặt sát ý thực chất hóa như vậy tấn công, sợ đã sớm bị dọa chân mềm nhũn ngã xuống đất.

“Thế mà đem sát ý hợp làm một với thiên địa lực? Dòng khí đỏ như máu kia của hắn, chẳng những có thiên địa lực công kích, còn có sát ý tấn công.” Trong lòng Đông Bá Tuyết Ứng giật mình, “Đều nói Hạng Bàng Vân này là tên điên, là sát thủ cực đáng sợ, chỉ cần sát ý mạnh mẽ này đã không thể tương tượng!”

“Tuyết Ứng, làm sao vậy?”

“Đã xảy ra chuyện gì?” Rất nhiều người trong thành bảo đều bị kinh động.

Dù sao lúc Đông Bá Tuyết Ứng vận dụng thiên địa lực, ngay cả không khí cũng vận vẹo, loại lực lượng vô hình đó mặc dù không thương tổn người mình,

cũng khiến rất nhiều người kinh động.

Hơn nữa giao thủ với Phong Ma, trường thương cùng loan đao va chạm, mỗi một lần va chạm thanh âm đều rất vang!

Cái này cũng kinh động tất cả người trong thành bảo.

Càng đừng nói... cảnh tượng thiên địa lực của Đông Bá Tuyết Ứng, cùng dòng khí đỏ như máu phía trên va chạm càng thêm kinh người. Hai luồng thiên địa lực hai bên không chế khi va chạm tiếng vang giống như sét đánh.

“Tông thúc.” Đông Bá Tuyết Ứng mở miệng, Tông Lăng là Lưu Tinh kỵ sĩ tới bên người Đông Bá Tuyết Ứng nhanh nhất.

“Miếng hộ tâm đồng xanh trên thân thi thể kia, là một bảo vật luyện kim rất đặc thù.” Đông Bá Tuyết Ứng nói, “Tông thúc có thể nhìn xem, hẳn là hữu dụng đối với thúc.”

Người cấp Xung Hào càng lợi hại, các bảo vật luyện kim đó trợ giúp càng nhỏ.

Tông Lăng gật đầu, nháy mắt liền đưa tay cạy xuống miếng hộ tâm đồng xanh đó, hẳn còn tiếp tục đi lấy bảo vật trữ vật, binh khí, áo giáp... cái khác, nhưng bỗng nhiên ——

“Oành!!!”

Hạng Bàng Vân từ trên không mấy trăm thước hạ xuống, trực tiếp rơi ở trên tường thành nội thành bảo, hẳn đứng ở trên tường thành, dòng khí đỏ như máu kia cuộn cuộn đánh giạt ra, một số binh sĩ ở trên tường thành nháy mắt bị ép nằm sấp xuống, thậm chí phát ra tiếng la hoảng sợ, một số binh sĩ thực lực yếu chút bị ép tới sắc mặt trắng bệch miệng mũi lỗ tai đều có máu chảy ra.

Thật ra thiên địa lực đối với Ngân Nguyệt kỵ sĩ, Lưu Tinh kỵ sĩ chỉ có hiệu quả áp chế, nhưng đối một số binh sĩ bình thường lại có uy hiếp tính mạng.

“Ồ trước mặt Hạng Bàng Vân ta, còn dám ngoan cố chống lại?” Hạng Bàng Vân quan sát Đông Bá Tuyết Ứng phía dưới, “Đông Bá Tuyết Ứng, người thật sự rất có胆 lượng.”

“Rầm rầm rầm~~~~~”

Đông Bá Tuyết Ứng không chế thiên địa lực, thì giống như cái chùy vô hình thật lớn, che kín khu vực rộng lớn chung quanh, không ngừng va chạm với dòng khí đỏ như máu chung quanh Hạng Bàng Vân.

“Hạng Bàng Vân?” Sắc mặt Tông Lăng đại biến, đại ma đầu đáng sợ này? Cường giả cấp Xung Hào xưng bá toàn bộ quận Thanh Hà gần trăm năm?

“Tông thúc, đi giúp con cháu cố tốt Thanh Thạch.” Đông Bá Tuyết Ứng lập tức nói, dưới thiên địa lực lượng không chế hẳn đương nhiên thấy được Thanh Thạch có chút nghi hoặc đi ra cửa phòng.

“Được.” Tông Lăng mặc kệ việc lục soát thi thể, chuyện này có thể từ từ đề sau, hẳn lập tức nhảy dựng lên đến tầng ba lầu chính thành bảo, đến bên cạnh Đông Bá Thanh Thạch.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

“Đây, đây là chuyện gì vậy?”

Thanh Thạch cũng có chút mờ mịt.

Hắn lúc trước còn ở trong phòng trên giường ôm chăn đau lòng ngủ, ca ca nhiều năm như vậy chưa từng đối xử hắn như vậy, hắn ôm chăn khóc, khóc, dần dần ngủ mất.

Thiên địa lực sôi sục, tiếng binh khí va chạm thật lớn, cùng với thiên địa lực của hai vị cấp Xung Hào va chạm, thậm chí bên ngoài truyền đến một số tiếng kêu thảm thiết, Đông Bá Thanh Thạch bừng tỉnh, lập tức đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 9-1: Giao thủ (1)

Vừa ra...

Hắn liền nhìn thấy, ca ca hắn Đông Bá Tuyết Ứng đang đứng ở dưới lầu, bên cạnh một thi thể ngã ra, xa xa còn ba cái thi thể ngã.

Đồng thời cảnh tượng chung quanh cũng rất quý dị.

Không khí cũng đang vận vẹo.

Một mảng khu vực rộng lớn của ca ca mình bên này giống như cái lồng khí vô hình, mà nam tử như ma thần áo bào đỏ rực đứng ở trên lầu tường thành phát ra dòng khí đỏ như máu, cái chụp vô hình thật lớn cùng dòng khí đỏ như máu đó đang va chạm.

Mà dòng khí đỏ như máu kia chỉ cần mắt thường nhìn cũng không khỏi sinh ra sự sợ hãi! Thanh Thạch trải qua suy sụp tới luyện rất ít, sắc mặt cũng không khỏi có chút trắng bệch.

“Tông thúc, chuyện gì thế?” Thanh Thạch có chút kinh hoàng bất định, Tông Lăng thì tới bên cạnh hắn.

“Là Hạng Bàng Vân!” Tông Lăng trầm trọng nói, “Là sát thủ đáng sợ nhất toàn bộ quận Thanh Hà, so với Tư gia lão tổ ‘Tư Lương Hồng’ còn đáng sợ hơn! Dù là một số cấp Xung Hào ở trước mặt hắn, bình thường đều không qua nổi một chiêu!”

“Cái gì.” Thanh Thạch có chút ngây ra.

Cấp Xung Hào, cường đại cỡ nào?

Ở trước mặt Hạng Bàng Vân này, một chiêu bị giết? Cần biết Tư gia ở quận Thanh Hà một tay che trời, dựa vào chính là Tư gia lão tổ! Nhưng Hạng Bàng Vân so với Tư gia lão tổ còn mạnh hơn?

“Đông Bá Tuyệt Ưng, ta lần này đến, thật ra là vì nhiệm vụ Huyết Nhận tửu quán, là vì lấy mạng đệ đệ ngươi Đông Bá Thanh Thạch.” Trên lầu tường thành, trên mặt Hạng Bàng Vân có nét quý dị, thanh âm vang vọng ở giữa không trung, “Ta đối với giết ngươi không có hứng thú gì, ngươi ngoan ngoãn tránh ra, ta giết đệ đệ ngươi xong, ta quay đầu bỏ đi. Dù sao Huyết Nhận tửu quán cũng không cho ta tiền thưởng giết ngươi.”

Hạng Bàng Vân là cố ý.

Nhiệm vụ lần này thật ra là Phong Ma tiếp, cho dù Hạng Bàng Vân giết, hắn cũng không thể lĩnh tiền thưởng!

Hắn nói như vậy, cũng là đùa giỡn Đông Bá Tuyệt Ưng này một chút, đùa bốn tám cánh Đông Bá Tuyệt Ưng, nếu bởi vậy có thể dao động quyết tâm của Đông Bá Tuyệt Ưng thì càng tốt. Làm một sát thủ điên công khai bại lộ thân phận mình, hắn giết người, cần bản không phải vì tiền thưởng! Giết người, đối với bản thân hắn tên điên này chính là một loại hưởng thụ.

“Giết ta? Nhiệm vụ Huyết Nhận tửu quán?” Thanh Thạch ngăn người, trường hợp đáng sợ này thế mà còn là vì tôi giết mình?

...

“Giết đệ đệ của ta?” Đông Bá Tuyệt Ưng nhìn Hạng Bàng Vân trên lầu tường thành, thanh âm lạnh như băng: “Trừ phi Đông Bá Tuyệt Ưng ta chết, nếu không ai cũng đừng nghĩ tổn thương đệ đệ của ta! Hạng Bàng Vân ngươi cũng không được!”

“Ca ca!”

Ở cạnh lan can lầu chính thành bảo nhìn tất cả cái này, Thanh Thạch cảm thấy trái tim đau đớn, hắn nhìn phía dưới, dưới không khí vận vẹo bóng người ca ca tỏ ra có chút mờ hồ, giống như lại thấy được bóng người cao lớn từ nhỏ đến lớn luôn ở trước mặt hắn, bóng người đó giống như ngọn núi vĩnh viễn che chở hắn.

“Vì đệ đệ, ngươi ngay cả mạng cũng không cần, thật sự làm người ta cảm động, một khi đã như vậy... Vậy ngươi đi chết đi!”

Hạng Bàng Vân đột nhiên sắc mặt dữ tợn, hét lớn một tiếng.

Hô.

Một bóng người màu máu nháy mắt từ trên tường thành ầm ầm lao ra, một ánh đao lạnh thấu xương lướt qua không gian, mọi người khác bên cạnh chỉ cần nhìn thấy một đao đỏ ánh đao trắng như tuyết tung hoành không gian lướt qua khoảng cách mấy chục thước đã run sợ.

“Ca ca.” Thanh Thạch bên cạnh Tông Lăng khản trương cũng run rẩy hẳn lên.

Ánh đao trắng như tuyết cắt rách không khí nháy mắt đến trước mặt, khuôn mặt Hạng Bàng Vân dữ tợn.

“Chỉ chút bản lĩnh này?” Trường thương của Đông Bá Tuyệt Ưng đột nhiên vẩy lên, hô, đầu thương tựa như con rồng bay lên cùng ánh đao trắng như tuyết mang theo thế giạt bỏ xuống chính diện va chạm với nhau.

Bồng!

Cứng đối cứng nổ vang một tiếng, sinh ra sóng xung kích mắt thường có thể thấy được hướng bốn phương tám hướng lao đi, nhưng ở dưới cái lồng khí thiên địa lực không ngừng suy giảm thậm chí biến mất.

Một cú va chạm này, hai chân Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên trầm xuống, hoàn toàn hãm đến vị trí đầu gối, nhưng hai chân phát lực chấn động, bùn đất cát đá tất cả đều bắn bay đi. Mà Hạng Bàng Vân lại nương lực phản chấn rơi xuống đất.

“Có chút khí lực!” Hạng Bàng Vân nhếch miệng cười, nhưng trong tay trái hắn bỗng nhiên xuất hiện một cái phi tiêu màu máu.

Vù!

Phi tiêu lướt qua như tia sáng, trực tiếp hướng Đông Bá Thanh Thạch trên lầu chính thành bảo bên cạnh đang khẩn trương quan sát bắn đi.

“Xẹt xẹt xẹt xẹt ~~~” phi tiêu vốn nhanh như chớp, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng luôn duy trì cái lồng khí thiên địa lực lượng luôn luôn bảo hộ đệ đệ, Tông thúc, Đồng thúc bọn họ bên này. Thực lực cường giả cấp Xung Hào mạnh yếu có khác, nhưng thiên địa lực Đông Bá Tuyết Ứng và Hạng Bàng Vân đối bên có thể lợi dụng lại là giống nhau như đúc, ai cũng không áp chế được ai.

Nếu quyết tâm bảo hộ một khu vực, đối phương cũng không phá giải được.

Xẹt xẹt xẹt ~~~ phi tiêu rời tay, lúc nào cũng lọt vào thiên địa lực ngăn cản, khiến tốc độ của nó bắt đầu giảm xuống, hơn nữa còn có thiên địa lực từ bên cạnh không ngừng ‘đẩy’, khiến phi tiêu thay đổi tuyến đường. Đông Bá Tuyết Ứng rõ ràng cảm giác được tuyến đường phi hành gấp khúc của toàn bộ phi tiêu.

Phành!

Phi tiêu bắn ở trên bức tường lầu chính thành bảo xa xa, cách Đông Bá Thanh Thạch, Tông Lăng bọn họ ước chừng hơn ba thước.

“Đều nói cao thủ số một quận Thanh Hà chúng ta là Hạng Bàng Vân người, không ngờ giao thủ với ta, còn phải dùng đệ đệ ta để ảnh hưởng ta.” Đông Bá Tuyết Ứng cười lạnh nói, “Thực khiến ta xem thường.”

“Chắc chắn chắc, đến bây giờ còn ngông cuồng, ta sẽ khiến ngươi chết tâm phục khẩu phục.” Hạng Bàng Vân lại lần nữa xuất đao như tia chớp.

Đao cực nhanh.

Nhưng thương pháp của Đông Bá Tuyết Ứng cũng cực nhanh.

“Đang đang đang.”

Hai bên nháy mắt hóa thành ảo ảnh bắt đầu giao thủ, bộ pháp biến ảo, Hạng Bàng Vân không ngừng tiến công tiến công lại tiến công! Hắn luôn luôn tiến tới, muốn kéo gần khoảng cách với Đông Bá Tuyết Ứng.

Lui, lui, lui, Đông Bá Tuyết Ứng lại một mực lui lại!

Cái gọi là một tắc dài một tắc mạnh, sử dụng trường thương binh khí dài như vậy... Là cần cố gắng giữ đủ khoảng cách với đối thủ, như vậy mới có thể phát huy ưu thế trường thương tốt hơn. Mà nếu đánh cận thân với nhau, hiển nhiên Hạng Bàng Vân dùng đao sẽ đạt được ưu thế rất lớn. Hạng Bàng Vân không ngừng tiến, muốn cận thân với Đông Bá Tuyết Ứng. Đông Bá Tuyết Ứng thì không ngừng lui duy trì khoảng cách với nhau.

Vù vù vù!!!

Tốc độ hai bên nhanh cỡ nào?

Một người không ngừng đi tới, một người không ngừng lui.

Đơn giản giao thủ vài lần, bọn họ thậm chí giao thủ ở trên tường thành thành bảo, sau đó liền ra khỏi thành tường, đến bên ngoài toàn bộ thành bảo.

“Mau mau mau, chúng ta mau cùng đi qua xem.” Thanh Thạch có chút khẩn trương lo lắng.

“Không thể đi.” Ở bên, Đồng Tam lại vội vàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 9-2: Giao thủ (2)

“Thanh Thạch, chúng ta chỉ nhìn ở đây.” Tông Lăng nói, “Nơi này địa thế đủ cao, vẫn có thể miễn cưỡng nhìn thấy động tĩnh xa xa giao chiến, hơn nữa một khi không ổn chúng ta có thể tiến vào trong lầu chính thành bảo thông qua đường hầm chạy thoát! Nếu cách chiến trường quá gần, đến đại ca con,

Hạng Bàng Văn bọn họ một tầng thứ này... Chỉ sợ hơi không cẩn thận ngộ thương, đã có thể giết chết một số người cấp Ngân Nguyệt rồi.”

“Vâng.” Thanh Thạch siết nắm tay thật chặt, các đốt ngón tay đều trắng bệch, lúc này hắn bỗng rất hận bản thân, vì sao quá khứ không cố gắng tu luyện như vậy, hiện tại không thể giúp được chút gì!

Lúc trước ca ca nói với mình, tu luyện cho tốt, như vậy tương lai mới có thể cứu cha mẹ! Tuy mình cũng cố gắng một đoạn thời gian ngắn, nhưng rất nhanh đã không còn nghị lực. Nói thật... Cha mẹ đại biểu cho hàm nghĩa rất đặc thù, hắn cũng biết cha mẹ rất quan trọng, nhưng hắn thật sự không có ấn tượng gì đối với cha mẹ nữa. Hắn căn bản không thể kiên trì tiếp, rất nhanh đã lười nhác.

Nhưng giờ phút này ——

Hắn cảm thấy khăn trương trước nay chưa từng có, bởi vì lần này có nguy hiểm là anh trai hắn!

“Anh trai ta rất lợi hại, nhất định có thể thắng, nhất định có thể.” Thanh Thạch đứng ở trước lan can, nhìn xa xa hai bóng người di động tốc độ cao ngoài tường thành thành bảo, hắn là căn bản không thấy rõ hai bóng người đó, chỉ cảm thấy là tàn ảnh liên tục chạy.

...

Oành! Oành! Oành!

Đang! Đang! Đang!

Hoặc là tiếng va chạm trầm thấp, hoặc là tiếng va chạm thanh thúy, hai bên phát lực khác nhau, hoặc phòng ngự hoặc tiến công, ngay cả tiếng binh khí va chạm cũng khác nhau. Đồng thời hai bên thao túng thiên địa lực, một cái lồng khí vô hình, một người khác là dòng khí đỏ như máu, cũng đang va chạm từng lần một.

Đồng Bá Tuyết Ứng bạo lui liên mấy bước, ánh mắt hắn trịnh trọng.

“Ồ, đã rời khỏi thành bảo nhà các ngươi?” Khóe miệng Hạng Bàng Văn mang theo mỉm cười nhìn Tuyết Thạch thành bảo ngoài một dặm, “Chắc chắn, ngươi vẫn thật đủ lợi hại, giao thủ với ta luôn luôn lui lại... Thế mà đem ta dẫn ra khỏi thành bảo rồi, là sợ chúng ta giao chiến tổn thương đến các thủ hạ kia của ngươi? Những người thân bạn bè của ngươi?”

“Thủ hạ của ngươi đã chết, ngươi không đau lòng không phẫn nộ một chút nào?” Đồng Bá Tuyết Ứng bỗng nhiên nói.

Phong Ma cùng với ba vị sát thủ khác chết, hắn không cảm thấy được Hạng Bàng Văn đau lòng phẫn nộ cỡ nào.

“Phẫn nộ, có gì phải phẫn nộ? Lựa chọn làm sát thủ, nên có giác ngộ tử vong. Huống chi bọn họ chết, có gì quan hệ với ta?” Hạng Bàng Văn tùy ý nói, “Nếu ta lần này không đi theo tới, bốn người bọn chúng không phải cũng chết? Ta đi theo đến, còn có thể báo thù cho bọn chúng, bốn người bọn chúng phải cảm tạ ta người đại ca này, ha ha...”

“Báo thù? Ngươi thật tự tin.” Đồng Bá Tuyết Ứng cười lạnh nói, vừa rồi ngăn ngừa giao thủ khiến Đồng Bá Tuyết Ứng phán đoán, Hạng Bàng Văn này ít nhất ở trong giao thủ phát huy thực lực ở lúc đối đầu mình hơi chiếm thượng phong! Cho dù Hạng Bàng Văn này có thủ đoạn gì lợi hại, nhưng mình cũng chưa bùng nổ lực lượng huyết mạch.

Hơn nữa dựa theo miêu tả một số cường giả trên Long Sơn bảng.

Đồng Bá Tuyết Ứng cảm thấy, mình ở trước khi thiên nhân hợp nhất hắn là miễn cưỡng có thể vào bảng, sắp xếp hạng hai ba ngàn hắn là không có vấn đề. Nay thiên nhân hợp nhất, thân thể mỗi ngày hấp thụ lực lượng thiên địa trở nên cường đại, thực lực chính thể tăng lên, lại luyện thành ‘Huyết Vũ’ thương pháp... Hắn là có thể tiến vào một ngàn hạng đầu! Chênh lệch với Tư Lương Hồng, Hạng Bàng Văn đã rất nhỏ.

Thắng, có thể rất khó. Nhưng đối phương muốn giết mình? Hy vọng hắn là khá thấp.

Đương nhiên những cái này đều là suy đoán một số số liệu tình báo bề ngoài, thật phải phân sinh tử, vẫn cần xem thực tế chém giết.

“Ngươi ở trước mặt ta, không phải tự tin bình thường.” Hạng Bàng Văn cười khẩy một tiếng, “Cũng đúng, hai mươi hai tuổi đã có thể thiên nhân hợp nhất, hơn nữa còn là thương pháp đại sư lực lượng viên mãn như nhất! Chắc chắn, nhanh như vậy đã lực lượng viên mãn như nhất. Ngươi là thiên nhân hợp nhất trước, hay là lực lượng viên mãn trước?”

“Ngươi đoán xem?” Đồng Bá Tuyết Ứng hỏi.

Cảnh giới đại sư lực lượng viên mãn như nhất, là rất khó đạt tới.

Giống vị thần sư đại nhân kia, đã sớm thiên nhân hợp nhất, mãi chưa thể lực lượng viên mãn như nhất.

Thiên nhân hợp nhất... Là tôi luyện tâm linh!

Lực lượng viên mãn như nhất... Thì là đỉnh cao của kỹ nghệ!

Có rất nhiều cường giả cấp Xung Hào đều là nắm giữ thiên nhân hợp nhất trước, sau đó lực lượng tâm linh trở nên cường đại cảm ứng bản thân càng thêm rõ ràng, sau đó mới dần dần lực lượng viên mãn như nhất!

Mà Đông Bá Tuyết Ứng khác, Đông Bá Tuyết Ứng đi cũng không phải con đường tôi luyện giữa sinh tử, hần đi thuần túy là cơ sở cực kỳ vững chắc, không ngừng hoàn thiện bản thân, cơ sở vững chắc khủng bố, ngộ tính kinh người... khiến hần mạnh mẽ đạt tới cảnh giới lực lượng viên mãn như nhất, thương pháp ít nhất ở trên kỹ xảo đã đạt tới một loại cực hạn.

Kỹ nghệ cao siêu, cũng không có nghĩa là kinh nghiệm chém giết sẽ đủ phong phú! Cho nên như Đông Bá Tuyết Ứng lần đầu tiên vào Hủy Diệt sơn mạch, vừa mới bắt đầu cũng bó tay bó chân, nhưng rất nhanh không kích động nữa, tài nghệ bản thân dần dần phát huy ra.

...

Kỹ cận hồ đạo!

Kỹ nghệ đỉnh phong, hướng lên trên nữa... Vậy sẽ là cấp độ cao hơn. Khi đó thương pháp, đao pháp... sẽ càng thêm bất phàm, bình thường đều là sinh mệnh Siêu Phàm mới có thể đạt tới loại cấp độ đó.

“Ngươi nếu có thể ở trước khi thiên nhân hợp nhất, đã lực lượng viên mãn? Vậy ngươi càng thêm yêu nghiệt.” Trong con ngươi màu máu của Hạng Bàng Vân chột lóe hàn quang, “Nhưng ngươi yêu nghiệt nữa cũng vô dụng, bởi vì ngươi đêm nay phải chết không thể nghi ngờ!”

Hồ.

Tiếng nói vừa dứt, Hạng Bàng Vân mang theo dòng khí đỏ như máu, lại lần nữa giết đến.

Đông Bá Tuyết Ứng cũng là nháy mắt trường thương lao ra, giống như rắn độc rời hang, hầu như nháy mắt đã liên tục ba thương, phân biệt đâm hướng mặt, trái tim, yết hầu Hạng Bàng Vân.

Mà lúc này ——

Ở pháp sư lâu trên đỉnh Tuyết Thạch sơn, đám đông người, bao gồm Bạch Nguyên Chi đại pháp sư, Không Du Nguyệt vân vân đều tất cả đều đã đi ra. Thật ra động tĩnh trong Tuyết Thạch thành bảo cũng đã khiến mọi người của pháp sư lâu có chút nghi hoặc giật mình, mà theo hai người bọn Đông Bá Tuyết Ứng Hạng Bàng Vân chém giết ra khỏi thành bảo, động tĩnh càng lớn hơn nữa, người của pháp sư lâu đều nhìn chăm chăm bên này.

Không Du Nguyệt lòng tràn đầy nghi hoặc ra khỏi pháp sư lâu, ngoài pháp sư lâu đã có một đám người.

“Cường giả cấp Xung Hào đang giao chiến!”

“Hai vị cấp Xung Hào!”

Đám các pháp sư trẻ tuổi này đều rất kích động.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 10-1: Nghẹn họng nhìn trăn trối (1)

Không Du Nguyệt cũng xa xa nhìn lại, dưới ánh trăng chiếu rọi, chỗ xa xôi đang có dòng khí thật lớn màu máu cùng cái lồng khí vận vẹo khác hoàn toàn không có màu không ngừng va chạm! Cảnh tượng xa xa cũng có chút vận vẹo, phạm vi thiên địa lực va chạm lan đến chừng hai ba trăm mét, rầm rầm rầm, giống như tiếng sấm nổ vang, uy thế này khiến Không Du Nguyệt cũng vì đó run sợ, làm một pháp sư, tri thức đều rất phong phú.

Nàng liếc một cái đã nhận ra, đây căn bản là cường giả cấp Xung Hào đang vận dụng thiên địa lực lượng!

“Cấp Xung Hào?” Không Du Nguyệt có chút không thể tin được nhìn chăm chăm hai bóng người giao chiến kia, “Thế mà là hai vị cấp Xung Hào, tồn tại như vậy, ở toàn bộ quận Thanh Hà cũng là đứng ở chỗ cao nhất, bọn họ sao lại ở đỉnh Tuyết Thạch sơn giao chiến, chẳng lẽ là đi ngang qua?”

Hai vị cường giả đáng sợ kia tuy tốc độ cực nhanh, nhưng lúc giao chiến cũng sẽ đột nhiên dừng lại, thậm chí bị chấn đến mức lui lại vân vân, cho nên Không Du Nguyệt rất nhanh đã thấy rõ ràng bộ dáng đại khái của hai người.

Hạng Bàng Vân, nàng không biết!

Nhưng một bên khác, chính là thanh niên đồ đen cầm một cây trường thương màu bạc xám, chung quanh còn có bông tuyết bay bay.

Người này nàng rất quen thuộc!

“Đông Bá Tuyết Ưng!” Không Du Nguyệt trừng to mắt, “Hắn, hắn, hắn là cường giả cấp Xung Hào? Cái này, cái này sao có thể, hắn mới hai mươi hai tuổi!”

Lúc còn trẻ, phụ thân nàng Không Hải thương nhân khôn khéo này đã yêu cầu nàng nghĩ cách gả cho Đông Bá Tuyết Ưng! Thật ra đáy lòng Không Du Nguyệt vẫn luôn ghen ghét, bởi vì phụ thân luôn không coi trọng nàng, cho rằng nữ hài tử chung quy phải gả ra ngoài! Thậm chí lúc trước cũng không muốn mời một pháp sư thật tốt làm sư phụ. Còn là vì muốn kéo gần quan hệ với Đông Bá Tuyết Ưng, mới đưa Không Du Nguyệt nàng đến môn hạ Bạch Nguyên Chi đại pháp sư.

Sau khi trở thành pháp sư, Không Du Nguyệt rất khắc khổ, đồng thời tầm mắt cũng dần dần mở ra.

Nàng đã biết càng nhiều hơn, biết thiên hạ này rất lớn!

Đông Bá Tuyết Ưng ở thành nhỏ hẻo lánh ‘Nghị Thủy thành’ xưng bá một phương, ở toàn bộ thiên hạ tính là gì? Nhưng ở trước khi có cơ hội tốt, nàng vẫn ăn nhấm, dù sao Đông Bá Tuyết Ưng cũng coi như một cái phương án dự bị không tệ.

Rốt cuộc ——

Tư gia thiên chi kiêu tử ‘Tư Trần’ đến. Tư gia, đó chính là gia tộc một tay che trời quận Thanh Hà, ở toàn bộ An Dương hành tỉnh cũng rất có địa vị! Nếu có thể tiến vào gia tộc như vậy, như vậy tương lai có lẽ có cơ hội đi đến vị trí càng cao hơn...

Theo nàng thấy, ở trước mặt Tư gia, Đông Bá Tuyết Ưng không đáng nhắc tới!

‘Tư Trần’ là một cái cầu thang nàng đi hướng thiên địa cao hơn, sau khi Đông Bá Tuyết Ưng phát hiện con người thật của nàng, nàng căn bản không để trong lòng.

Một tên điên vì võ ở địa phương nhỏ mà thôi, có cái gì to tát đâu.

“Cái này, cái này...”

Không Du Nguyệt nhìn hai bóng người xa xa tựa như thần ma giao chiến, xa xa một số đá núi sụp đổ, một số đá núi âm âm hưởng dưới núi ngã nhào, một bóng người trong đó chính là người mà quá khứ nàng vô cùng quen thuộc.

“Các ngươi ai cũng nhanh lên, đều nhanh nấp đi cho ta!” Bạch Nguyên Chi đại pháp sư dựng râu, lão phát ra tiếng rít gào, “Mau, kẻ dùng đao kia là Hạng Bàng Vân! Là Hạng Bàng Vân đó! Các ngươi còn nán lại nơi này, muốn chết sao? Một khi lan đến gần các ngươi, nhảy mất các ngươi sẽ mất mạng.”

“Hạng Bàng Vân?”

“Là cường giả số một quận Thanh Hà Hạng Bàng Vân?”

“Hạng Bàng Vân so với Tư gia lão tổ còn lợi hại hơn?” Các pháp sư đệ tử kia ai cũng kinh hô, sư phụ nhà mình ở lúc giảng bài đã sớm bình luận một số nhân vật lợi hại của quận Thanh Hà, trong đó trọng điểm giảng Hạng Bàng Vân và Tư Lương Hồng, đây là hai mảng trời của toàn bộ quận Thanh Hà! Bất cứ một người nào cũng có thể dễ dàng giết chết cấp Xung Hào bình thường, thực lực không thể tưởng tượng.

“Mau cút vào cho ta!” Bạch Nguyên Chi rít gào.

Các đệ tử khác đều lần lượt đi về phía pháp sư lâu.

...

Bạch Nguyên Chi lại vẫy tay một cái, oanh ~~~ một bức điêu khắc màu đen thật lớn bên cạnh pháp sư lâu bỗng cựa quậy, đây là một sinh vật luyện kim giống như con rắn, bên cạnh thân thể màu đen bẹp uốn lượn còn có một số lá mỏng mềm dẻo.

“Tư Trần lão đệ, hiện tại rất nguy hiểm, ở pháp sư lâu cũng không phải tuyệt đối an toàn. Chúng ta vẫn là ngồi ‘Hắc Nguyệt Ngô Công’ này, bay đến trên trời trước! Ở trên trời, thì không cần lo bị lan đến.” Bạch Nguyên Chi nói.

“Cám ơn Bạch lão ca.” Diện mạo Tư Trần rất tuấn mỹ, đồng thời nói, “Nếu có thể, cũng mang theo Du Nguyệt đi.”

“Ừm”

Bạch Nguyên Chi đại pháp sư nhìn thoáng qua Không Du Nguyệt cùng Cơ Dung ở một chỗ khác, liền phân phó, “Du Nguyệt, Cơ Dung, hai người các ngươi cũng tới đây. Chúng ta lát nữa lại đi Tuyết Thạch thành bảo đem Thanh Thạch cũng mang theo!”

Bạch Nguyên Chi đại pháp sư có suy tính của mình.

Khi nhìn thấy cảnh tượng chém giết kinh thiên động địa của Hạng Bàng Vân cùng Đông Bá Tuyết Ưng, lão cũng bị trấn trụ. Trời ạ, Đông Bá Tuyết Ưng thế mà có thể chính diện chém giết cùng Hạng Bàng Vân hung danh lan xa kia? Tuy lão cảm thấy một trận chiến này Đông Bá Tuyết Ưng khả năng thắng

lợi khá thấp, nhưng nói không chừng có thể thắng thì sao? Hoặc là giữ được một cái mạng thì sao?

Cường giả như vậy, phải giao hào!

Theo lão thấy, Không Du Nguyệt cùng Đông Bá Tuyết Ưng đi lại rất gần! Cơ Dung và Thanh Thạch quan hệ càng thêm thân mật! Hai nữ tử này vẫn là mang theo thì tốt hơn.

“Vâng, sư phụ.” Không Du Nguyệt, Cơ Dung đều ngoan ngoãn tuân mệnh.

Một vị thân truyền đệ tử khác môn hạ Bạch Nguyên Chi, đã sớm xuất sư ra ngoài xông pha rồi.

“Hô!”

Hắc Nguyệt Ngô Công ở dưới Bạch Nguyên Chi thao túng, nháy mắt uốn lượn một bước lên trời, bốn người Bạch Nguyên Chi, Tư Trần, Không Du Nguyệt, Cơ Dung ngồi bên trên. Hắc Nguyệt Ngô Công bay đến chỗ cao vài trăm thước, đồng thời hướng Tuyết Thạch thành bảo bay đi.

“Hạng Bàng Vân thế mà xuất hiện ở đây!” Tư Trần quan sát hai đại cường giả quyết chiến phía dưới, vẫn kinh hãi, “Đông Bá Tuyết Ưng kia thế mà chém giết chênh lệch không có mấy với hần! Sao có thể, Hạng Bàng Vân này cùng lão tổ nhà ta là tương đương, theo ta được biết, Hạng Bàng Vân làm sát thủ, cũng từng giết một số người cấp Xung Hào, bình thường đều là một cái đối mặt đã đánh chết, làm sao chém giết lâu như vậy!”

“Tư Trần lão đệ, kinh nghiệm của ngươi vẫn thiếu chút.” Bạch Nguyên Chi thì bình luận, “Ngươi xem động tĩnh hai người phía dưới giao chiến, cảnh tượng khiến núi đá chung quanh sụp đổ? Căn cứ tính toán của ta, uy lực bọn họ giao thủ sinh ra khí kinh lan đến, đã vượt xa cấp Xung Hào tầm thường.”

“Ừm.” Tư Trần cũng khẽ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 3 - Chương 10-2: Nghẹn họng nhìn trôn trời (2)

“Hạng Bàng Vân có thể xưng bá quận Thanh Hà lâu như vậy, khẳng định có một số thủ đoạn lợi hại.” Bạch Nguyên Chi nói, “Một trận chiến này, Đông Bá Tuyết Ưng hần vẫn có nguy hiểm! Đương nhiên có thể cùng Hạng Bàng Vân giết đến mức độ này, hần cũng rất giỏi rồi. Hần mới hai mươi hai tuổi, thật sự là không thể tưởng tượng, không thể tưởng tượng! Nếu cho hần thêm năm sáu năm, chỉ sợ thực lực của hần sẽ vượt Hạng Bàng Vân, Tư Lương Hồng, thành cường giả số một quận Thanh Hà chúng ta!”

Tư Trần không muốn tin tưởng, nhưng sự thật ngay tại trước mắt.

“Là rất giỏi.” Tư Trần tán thưởng, “Thực rất giỏi, hai mươi hai tuổi đã lợi hại như thế, toàn bộ Long Sơn đế quốc chúng ta cũng cực hiếm thấy, nói không chừng có hi vọng bước vào Siêu Phẩm.”

Hai người bọn họ đang than thở.

Bên cạnh, Không Du Nguyệt, Cơ Dung là rung động.

Sắc mặt Cơ Dung có chút trắng bệch.

Nàng biết, ý tưởng của nàng đều sai rồi! Tuyết Thạch thành bảo này tài phú gì cũng là hư vô, đáng sợ nhất cường đại nhất là Đông Bá Tuyết Ưng người này!

Không Du Nguyệt rung động tương tự.

“Giao thủ với Đông Bá Tuyết Ưng lại là Hạng Bàng Vân?” Không Du Nguyệt có chút không rõ.

Hạng Bàng Vân?

Cường giả số một quận Thanh Hà?

Đông Bá Tuyết Ưng hiện tại có thể chém giết với hần đến trình độ như thế? Mới hai mươi hai tuổi đó, tương lai nói không chừng cũng có thể bước vào Siêu Phẩm trong truyền thuyết nhỉ!

Không Du Nguyệt cảm thấy trong lòng trống rỗng, vừa lo lắng vừa vô lực.

Một cái cơ hội một bước lên trời từng ở trước mặt nàng, nhưng nàng bỏ qua!

Vì sao không thể ần ần thêm chút nữa, ần ần thêm một đoạn thời gian không phải có thể được thấy trận đại chiến này? Vì sao khi đó quyết định vứt bỏ, nói ra lời như thế với đệ đệ? Nàng nay cũng hiểu, vì sao Đông Bá Tuyết Ứng có thể biết được lời nàng nói. Cường giả cấp bậc Xung Hào thiên nhân hợp nhất, nàng lên lút làm cái gì, làm sao giấu diếm được?

“Hò.” Không Du Nguyệt chậm rãi thở ra một hơi, buồn bã như mắt mất.

Nếu hoàn toàn dốc lòng theo Đông Bá Tuyết Ứng, chỉ sợ có thể đi càng cao hơn, thậm chí có hi vọng đi đến giai tầng đỉnh cao nhất toàn bộ Long Sơn đế quốc, đó là một giai tầng nàng hiện tại không cách nào tưởng tượng được.

Nàng bỗng ý thức được.

Nàng có lẽ đã bỏ lỡ một lần cơ hội quan trọng nhất cuộc đời. Cả đời muốn gặp được cơ hội như vậy nữa, quá khó khăn.

“Không ổn, Hạng Bàng Văn bạo phát rồi!” Bạch Nguyên Chi đại pháp sư bỗng kinh hô.

“Àm, âm, âm”

Trình độ kịch liệt của chiến đấu phía dưới đột nhiên tăng vọt lên một tầng.

Mặc kệ là Hắc Nguyệt Ngô Công trên trời cao, hay là Tuyết Thạch thành bảo bên kia trái tim ai cũng treo lên. Ai cũng có thể nhìn thấy động tĩnh chiến đấu đột nhiên tăng lên.

Đông Bá Tuyết Ứng bị đánh bay ngược va chạm ở trên núi đá, ngọn núi lớn chấn động nứt ra vết nứt thật lớn, Đông Bá Tuyết Ứng hốt hoảng né tránh.

Ánh đao lạnh thấu xương từ trên trời giáng xuống.

Àm

Đông Bá Tuyết Ứng bị chấn động lao đảo liên tục lui về phía sau.

“Ha ha ha... Đông Bá Tuyết Ứng à Đông Bá Tuyết Ứng, vừa rồi ta cũng chỉ chơi với ngươi một chút mà thôi, đồ chơi như ngươi, chỉ sợ ta cả đời cũng khó gặp được một hai lần. Nhưng hiện tại ta không chơi nữa, nên tiễn ngươi đi chết rồi!” Tiếng cười Hạng Bàng Văn vang vọng bầu trời, lực lượng tốc độ toàn phương diện của hắn đều tăng lên một mảng lớn, đem Đông Bá Tuyết Ứng triệt để áp chế.

Đông Bá Tuyết Ứng dốc sức dùng thương pháp ngăn cản, lại bị đánh rất chặt vật, âm âm âm, một đoạn vách núi thật lớn nứt gãy hết, âm âm hướng dưới núi lăn đi.

“Giao chiến cùng ngươi cao thủ như vậy, ta được lợi không phải là ít đâu, vốn định tiếp tục chém giết thêm một lúc! Đáng tiếc ngươi không muốn chơi nữa.” Đông Bá Tuyết Ứng sau một cú chặt vật quay cuồng hướng phía sau nhảy đáp xuống một tầng đá lớn, trong mắt không có chút kinh hoảng, có chỉ là điên cuồng hưng phấn, “Vây thật sự phân sinh tử đi.”

Ngoài thân Đông Bá Tuyết Ứng xuất hiện dòng khí mơ hồ màu máu, khí tức sinh mệnh của hắn cũng đột nhiên tăng vọt.

Lực lượng huyết mạch, bùng nổ!

“Xem chiêu!”

Oành ——

Một đạo thương ảnh đáng sợ mang theo uy thế quét ngang thiên địa, quét qua hơn trăm thước khoảng cách, âm âm quật tới, Hạng Bàng Văn lại là một đao dữ tợn giết bỏ qua, kèm theo một tiếng nổ vang, Hạng Bàng Văn lại gạt mình trùng lớn mắt không khỏi liên tục lui sáu bước, mỗi một bước đều khiến mặt đất đỉnh núi chấn động, sau đó thân thể va chạm ở trên một cái cây lớn sau lưng, âm, đại thụ cũng trực tiếp nổ tung.

Hạng Bàng Văn cũng có chút không thể tin được, hắn thế mà ở hạ phong!

“Cái gì!” Trên bầu trời đêm, đám người Bạch Nguyên Chi đại pháp sư trên Hắc Nguyệt Ngô Công ai cũng khó có thể tin tưởng lớn mắt.

“Tốt!” Ở Tuyết Thạch thành bảo khảm trưng nhìn, bọn người Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam kích động hẳn lên.

Hò!

Trường thương kia khí thế ngập trời quét ngang đến, ở sau khi va chạm với chiến đao của Hạng Bàng Văn, chỉ thấy đôi tay Đông Bá Tuyết Ứng phát lực, cán thương xoay tròn vụn vụn... Sinh ra độ cong kinh người, giống như một con giao long từ trong nước lao ra, tiếp tục đâm về phía Hạng Bàng Văn.

“Đang” Hạng Bàng Văn không dám cứng đối cứng, hai tay cầm chiến đao liên tục giảm bớt lực phòng ngự đồng thời bạo lui!

“Thực lực hắn sao lập tức tăng vọt nhiều như vậy? Thế này, thế này thực lực tăng lên cũng nhiều quá rồi!” Hạng Bàng Văn không thể tin được, “Bình

thường đầu khí pháp môn lợi hại chút là có một số thủ đoạn liều mạng, khiến đầu khí nháy mắt bùng nổ càng nhiều, uy lực càng mạnh! Nhưng bình thường tăng lên sẽ không khoa trương như thế.”

Lực lượng tăng gấp bội, loại biên độ này quá mức kinh người.

Tựa như hai binh sĩ bình thường.

Một người trăm cân khí lực, một người hai trăm cân khí lực, một bên hoàn toàn có thể treo lên đánh bên kia!

Mà sau khi thực lực cường đại một người năm vạn cân khí lực, một người khác mười vạn cân khí lực! Thật ra lúc chiến đấu chênh lệch càng thêm rõ ràng, bởi vì bên này hơn bên kia ước chừng năm vạn cân lực đạo! Ở phương diện kỹ xảo tương đương mà nói, chỉ sợ hai ba chiêu bên yếu đã mất mạng.

“Chết cho ta!”

Đồng Bá Tuyết Ứng lại nhanh chóng đi tới, trường thương như rồng, liên tiếp công kích.

Phốc.

Nháy mắt xé rách không khí trở ngại, đâm về phía mặt Hạng Bàng Vân, Hạng Bàng Vân kinh hoàng né tránh, chiến đao liên tục đón đỡ.

“Cần!” Một cú đâm lập tức chuyển thành băng kinh, đầu trường thương trực tiếp bắn Hạng Bàng Vân trực tiếp bay lên va chạm ở trên núi đá bên cạnh, núi đá trực tiếp nứt vỡ ra, hóa thành vô số tảng đá.

“Chết chết chết đi.” Đồng Bá Tuyết Ứng một thương nhanh hơn một thương, từng thương muốn lấy mạng, sau khi chiếm ưu thế trên lực lượng, trường thương tiến công liên miên không dứt kia của Đồng Bá Tuyết Ứng đã mang đến cảm giác uy hiếp làm người ta hít thở không thông, tựa như lúc nào cũng có thể mạng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 11: Kiến cơ bất diệu

Bên kia.

Hắc Nguyệt Ngô Công lại nhanh chóng đáp xuống Tuyết Thạch thành bảo, Bạch Nguyên Chi nói: “Tông Lăng lão đệ, Đồng lão đệ, còn có Thanh Thạch, các người mau lên! Chúng ta bay đến trời cao... Như vậy linh chủ đại nhân hẳn mới có thể càng thêm yên tâm chém giết với Hạng Bàng Vân. Các người ở đây, nói không chừng Hạng Bàng Vân sau khi không thắng được trực tiếp giết về phía các người, bắt các người để uy hiếp linh chủ.”

“Cám ơn đại pháp sư.” Tông Lăng liền nói, đồng thời nói, “Đồng Tam, Thanh Thạch, chúng ta mau đi lên.”

Hắc Nguyệt Ngô Công, là sinh vật luyện kim khá khổng lồ, thân thể nó rất dài, bảy người ở trên lưng nó vẫn có thể thừa nhận được, nếu chen chúc, mười người cũng có thể ngồi xuống.

Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch nhanh chóng đi lên, đều ngồi xuống.

Hô.

Hắc Nguyệt Ngô Công nhanh chóng uốn lượn hướng trời cao bay đi.

“Thanh Thạch.” Cơ Dung nhỏ giọng nói.

Ở trên lưng, Thanh Thạch, nhìn nhìn Cơ Dung bên cạnh một cái, giờ phút này tâm tình hẳn đã không giống với ban ngày.

Luôn vô ưu vô lự, bởi vì chuyện bạn gái, bởi vì ca ca quá mức bá đạo, liền tùy hứng nói ra một số lời làm tổn thương ca ca. Nhưng hiện tại thấy được một trận chiến này... Đặc biệt nhìn thấy ca ca lúc trước thân hãm nguy cơ, lúc nào cũng có thể mất mạng. Hơn nữa một trận chiến này nguyên nhân còn là vì mình gây họa. Điều này khiến một chút hèn dỗi nhỏ của hắn với ca ca lúc trước sớm đã không còn.

Có chỉ là khẩn trương lo lắng.

Đồng thời ở sau khi không còn một ít tức giận đối với ca ca, hắn tự nhiên có thể đứng ở góc độ khá công chính hồi tưởng lời nói ban ngày với ca ca.

“Ta lúc ấy cho rằng ca ca là lời nói một phía, rất nhiều là suy đoán. Nhưng trên thực tế... Cơ Dung nàng cũng là lời nói một phía! Tương đối mà nói ca ca nói là có tình báo Long Sơn lâu làm chỗ dựa, Long Sơn lâu giám sát thiên hạ, tình báo của bọn họ càng đáng tin tưởng hơn.” Thanh Thạch trầm nghĩ,

người trẻ tuổi lâm vào tình yêu đầu óc sẽ luôn nóng lên, đặc biệt lại là mối tình đầu, hẳn lại là mười sáu tuổi giai đoạn trẻ tuổi dễ bốc đồng nhất.

Nhưng ca ca đối mặt nguy cơ sinh tử, hẳn bình tĩnh, hẳn tuy đơn thuần, nhưng dù sao không ngốc, trái lại hẳn còn rất thông minh.

“Nếu tình báo Long Sơn lâu là hoàn toàn chính xác.”

“Phụ thân mẫu thân Cơ Dung đều là người cực kỳ giả nhân giả nghĩa hơn nữa hung ác, Cơ Dung trong xương tủy cũng rất ác. Người một nhà như vậy... ai cũng như thế?” Thanh Thạch có chút không rét mà run.

“Không ổn!”

Hắc Nguyệt Ngô Công vừa bay đến trời cao, Thanh Thạch còn chưa nói chuyện với Cơ Dung, sắc mặt Bạch Nguyên Chi đại pháp sư đại biến.

Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam bọn họ ai cũng nhìn phía dưới.

Hình thức quả thực lại lần nữa xảy ra biến hóa.

Hạng Bàng Vân vốn mặc áo bào màu đỏ sậm, ngoài thân còn có một tầng ánh sáng màu máu, cho nên cả người nhìn như bóng người màu máu! Ánh sáng màu máu đó chính là hộ thân đầu khí của hắn! Nhưng hiện tại một tầng hộ thân đầu khí ngoài thân hắn hoàn toàn biến mất, đồng thời khí tức của hắn cũng rõ ràng trở nên cường đại. Mặc dù ở trời cao, bọn họ cũng kim lòng không được cảm thấy sợ hãi!

“Ta đã ba mươi năm chưa toàn lực ứng phó rồi, ngay cả Tư Lương Hồng lão gia hỏa kia cũng không muốn chiến một trận thật sự với ta, Đông Bá Tuyết Ưng, người có thể làm ta toàn lực ứng phó, chết, người cũng nên thỏa mãn!” Hạng Bàng Vân khí tức hung lệ ngập trời, quá khứ đối mắt đã là màu máu nhân nhật, nay trở nên hoàn toàn đỏ như máu.

Trong cơ thể, đầu khí kịch liệt bùng nổ tiêu hao.

Thậm chí ngay cả hộ thân đầu khí cũng thu hồi trong cơ thể để cung ứng duy trì loại tiêu hao này.

Biên độ tiêu hao tăng vọt! Thực lực tự nhiên cũng tăng vọt!

Đầu khí pháp môn đỉnh cao thật sự, bình thường đều có thủ đoạn liều mạng. Đông Bá Tuyết Ưng học chung quy là trung phẩm đầu khí pháp môn rất yếu《Hỏa Diễm Tam Đoạn Pháp》, không có loại thủ đoạn liều mạng này, thật ra cho dù có cũng vô dụng, chỉ đầu khí cấp Ngân Nguyệt bùng nổ nửa đối với hắn cũng không có tác dụng gì, thân thể Đông Bá Tuyết Ưng mạnh hơn đầu khí quá nhiều.

“Oanh.”

Hai bên va chạm.

Đông Bá Tuyết Ưng bị oanh kích lui từng lần, né tránh từng lần.

“Không ổn.” Sắc mặt Đông Bá Tuyết Ưng đại biến, “Đây mới là thực lực thật sự của Hạng Bàng Vân? Thực lực ta hiện tại, cùng hạng năm trăm của Long Sơn báng so với vẫn kém không ít.”

Mình đã bùng nổ lực lượng huyết mạch, đã toàn lực ứng phó!

“Ào!”

Một tia sáng màu trắng chọt lóe rồi biến mất.

Đông Bá Tuyết Ưng cũng nhanh như chớp dốc sức né tránh, mũi trường thương cùng tia sáng màu trắng va chạm, khiến tia sáng màu trắng hơi biến hướng, đảo qua chung quanh.

Núi đá, cây cối chung quanh, đều bị cắt chính tề.

“Đao thật nhanh.” Đông Bá Tuyết Ưng dốc sức né tránh.

Hạng Bàng Vân cũng đã sớm lực lượng viên mãn như nhất, bình khí không thua gì Đông Bá Tuyết Ưng, đao pháp tu luyện cũng cực kỳ không tồi, không thua《Huyền Băng thương pháp》! Hơn nữa kinh nghiệm so với Đông Bá Tuyết Ưng phong phú hơn nhiều. Sau khi chiếm ưu thế trên chính thể, Đông Bá Tuyết Ưng lập tức cảm giác được nguy cơ, mỗi một lần ngăn cản đều cảm thấy cố sức.

...

Trên trời cao, trên Hắc Nguyệt Ngô Công bọn Thanh Thạch, Tông Lăng, Bạch Nguyên Chi đại pháp sư ai cũng khẩn trương hẳn lên, trong lòng Không Du Nguyệt, Cơ Dung cũng đều suy nghĩ phức tạp, khẩn trương nhìn phía dưới.

“Sắp chết rồi?” Cơ Dung tuy khẩn trương, lại có chút chờ mong.

“Đồng Bá Tuyết Ưng” Tâm tính Khổng Du Nguyệt lại rất mâu thuẫn. Nếu Đồng Bá Tuyết Ưng chết trận, nàng lúc trước từ bỏ Đồng Bá Tuyết Ưng coi như sáng suốt! Nhưng một mặt khác nàng đối với Đồng Bá Tuyết Ưng cũng không có nhiều oán hận, thậm chí ở chung thời gian dài, ít nhất cũng là người nàng rất quen thuộc, chết trận như vậy, trong lòng nàng cũng sẽ có chút khó chịu.

“Ca!” Thanh Thạch khẩn trương vô cùng, Tông Lăng, Đồng Tam cũng là như thế.

Ba người bọn họ mới là khẩn trương nhất.

Đồng Bá Tuyết Ưng là người chí thân sinh mệnh của ba người họ, Tông Lăng, Đồng Tam nhìn Đồng Bá Tuyết Ưng lớn lên, cũng đối đãi như con mình, sao lại không khẩn trương lo lắng?

Nhưng ba người bọn họ không có cách nào cả, chỉ có thể nhìn như vậy.

...

Vù vù vù.

Đồng Bá Tuyết Ưng thân pháp như điện, ở sau khi lực lượng bùng nổ, tốc độ hấn nhanh kinh người, thương pháp hoàn toàn hóa thành ảo ảnh lần lượt ngăn cản, hấn đem bản thân hoàn toàn áp bức đến cực hạn.

Tốc độ Hạng Bàng Vân lại nhanh hơn, đao pháp nhanh hơn mãnh liệt hơn.

Chung quanh đỉnh Tuyết Thạch son một mảng hỗn độn, một số cây to, đá núi trước đây rất nhiều đều vỡ nát.

“Không thể tiếp tục như vậy.” Đồng Bá Tuyết Ưng mồ hôi đầy trán, “Quá cố sức rồi, tiếp tục chém giết như vậy lúc nào cũng có thể mất mạng.”

“Chạy.”

Khi Đồng Bá Tuyết Ưng chiến đấu, cũng luôn rất chú ý đệ đệ bọn họ, khi Bạch Nguyên Chi đại pháp sư mang theo đệ đệ, Tông thúc Đồng thúc bọn họ cười Hắc Nguyệt Ngô Công đến trời cao, Đồng Bá Tuyết Ưng cũng không lo lắng quá nhiều nữa. Hấn hiện tại cần làm là... giữ mạng mình!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 12-1: Truy đuổi chiến (1)

Vù!

Đồng Bá Tuyết Ưng tiếp một lần binh khí va chạm, nhảy mất mượn lực nhanh chóng lao đi xa hai ba trăm mét, nhanh chóng hướng xa xa bỏ chạy.

Hấn đã chạy!

“Chạy? Người chạy thoát nổi sao?” Hạng Bàng Vân cười dữ tợn, thân hình chợt lóe liền đuổi giết qua, tốc độ rõ ràng nhanh hơn một chút.

Đồng Bá Tuyết Ưng liều mạng chạy đi, để lại một tàn ảnh mơ hồ, thiên địa lực chung quanh hấn dâng trào ngăn cản dòng khí đỏ như máu phía sau tấn công! Hạng Bàng Vân sắc mặt dữ tợn truy đuổi, khoảng cách hai bên không ngừng thu nhỏ lại.

Tuy không nhìn thấy tình hình sau lưng, nhưng thiên địa lực lại có thể cảm ứng được Hạng Bàng Vân không ngừng tới gần.

“Tốc độ của hấn nhanh hơn ta.”

Đồng Bá Tuyết Ưng tốc độ quá nhanh, chỉ mấy lần chạy nhảy đã chạy tới bên cạnh một vách núi của toàn bộ Tuyết Thạch son.

Vù!

Hai chân phát lực, giẫm đất một cái!

Đồng Bá Tuyết Ưng từ rìa vách núi nhảy ra, bay giữa không trung, hướng một ngọn núi lớn khác xa xa đối diện nhảy qua.

“Hừ.” Hạng Bàng Vân cũng nhảy mất lao ra khỏi núi cao, đột nhiên nhảy hướng Đồng Bá Tuyết Ưng tiếp tục đuổi giết.

Đến cấp độ này của bọn họ, lại có thiên địa lực làm giảm xóc, từ độ cao nào nhảy xuống cũng không sao! Quan trọng nhất là... Thiên địa lực phụ trợ bình thường cũng có ngăn cản khí lực, chỉ cần thể trọng cơ thể người không vượt qua một ngàn cân, thậm chí cũng có thể đủ tiến hành một ít phi hành tương

đôi chậm

Nhưng loại phi hành này quá chậm quá chậm.

Cần biết, một con phi cầm ma thú cấp Lưu Tinh võ đôi cánh liền đã mấy vạn cân khí lực, cộng thêm kết cấu thân thể, tốc độ phi hành có thể nhanh chóng vọt lên tới gần vận tốc âm thanh! Như Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ những người cấp Xung Hào này, chỉ mượn dùng thiên địa lực chút phụ trợ đó... tốc độ phi hành quá chậm, mặc kệ là phi thuyền, một số vật luyện kim phi cầm, phi cầm ma thú cũng có thể bỏ bọn họ lại xa xa, có thể chim chóc bình thường cũng bay nhanh hơn bọn họ.

Hơn nữa ở không trung không quá dễ dàng mượn lực.

Lực từ gốc sinh, chân chính là gốc! Ví dụ như một thương đâm ra, một đao bổ ra, bình thường lực lượng từ chân truyền ra. Mà ở dưới tình huống ở trên không, chân là không thể phát lực, dù sao thiên địa lực chỉ có thể gánh vác được ngàn cân khí lực, cấp Xung Hào loại tồn tại đáng sợ này hai chân phát lực? Thiên địa lực căn bản không nâng nổi bọn họ, ở giữa không trung chiến đấu thực lực bọn họ cũng không thể phát huy đến mức tận cùng.

Cho nên bọn họ rất ít giao chiến ở không trung.

“Àm!”

Ở dưới thiên địa lực phụ trợ, nhảy qua ba trăm thước, trực tiếp âm âm rơi ở giữa sườn núi một ngọn núi lớn khác đối diện, chỗ Đông Bá Tuyết Ứng hai chân hạ xuống mặt đất cũng đột nhiên chấn động, theo đó hấn không chút do dự tiếp tục chạy nhảy tốc độ cao.

Àm, Hạng Bàng Vân cũng rơi xuống giữa sườn núi này, cũng đang điên cuồng truy đuổi.

Chạy, chạy, chạy!

Tốc độ hai người nhảy vọt đến cực hạn.

Núi lớn, con sông đối với bọn họ mà nói đều như đất bằng, thậm chí ở lúc chạy nhảy, trường thương Đông Bá Tuyết Ứng đảo qua một số tảng đá lớn bên cạnh, tảng đá lớn bay lên trực tiếp nện về Hạng Bàng Vân phía sau, nhưng Hạng Bàng Vân thân hình chột lóc chỉ một cước đạp trên những tảng đá lớn đó tiếp tục đuổi theo, hấn sẽ không ngốc nghếch đi đánh vỡ những tảng đá lớn đó, như thế sẽ lãng phí thời gian.

Khoảng cách của hai bên không ngừng ngắn lại.

Mới thời gian mấy nhịp thở đã chạy qua ba ngọn núi lớn, mới từ ngọn núi lớn thứ tư nhảy ra, Hạng Bàng Vân đã đuổi tới, ở giữa không trung hai người bắt đầu một lần giao phong nữa.

“Xẹt xẹt.”

Đông Bá Tuyết Ứng xoay người đối mặt Hạng Bàng Vân.

Ở giữa không trung, Hạng Bàng Vân mang theo thể bay vút đi, chiến đao hóa thành một tia sáng màu trắng, trường thương của Đông Bá Tuyết Ứng đi ngăn cản muốn cứng đối cứng, nhưng Hạng Bàng Vân lại xoay chuyển đao pháp, căn bản không cho Đông Bá Tuyết Ứng cơ hội cứng đối cứng.

Hai người bọn họ đều rất thông minh.

Bởi vì một khi cứng đối cứng, Hạng Bàng Vân sẽ gặp lực phản chấn tốc độ giảm hấn! Đông Bá Tuyết Ứng ngược lại có thể mượn lực lại chạy ra một mảng lớn!

“Muốn không cứng đối cứng đã giết ta?” Đông Bá Tuyết Ứng cười lạnh, trường thương trong tay hoặc là hóa thành một đường cong, mũi trường thương giống như lốc xoáy nước chảy, không ngừng xoay tròn... Hoặc hóa thành tập kích nhanh như chớp! Chung quanh trường thương bông tuyết bay bay, khiến Hạng Bàng Vân trong lúc nhất thời không thể thực hiện được.

Muốn không dựa vào lực lượng, đơn thuần dựa vào kỹ xảo tốc độ phá vỡ thương pháp phòng ngự của Đông Bá Tuyết Ứng? Quá khó, dù sao hai bên chênh lệch còn chưa thái quá đến một mức độ đó.

Ở giữa không trung hai bên giao thủ mấy chục chiêu.

Thùng.

Đông Bá Tuyết Ứng nhảy mất rơi ở giữa sườn núi một ngọn núi lớn, ở trong nháy mắt rơi xuống đất, hấn liền lập tức đổi hướng một bên lao ra. Ngay sau đó Hạng Bàng Vân rơi xuống đất chỉ có thể truy đuổi tiếp.

“Đáng chết, không dựa vào lực lượng chính diện áp chế, ta rất khó giết hấn.” Hạng Bàng Vân âm thầm gật đầu, “Vẫn là toàn lực ứng phó chính diện áp chế! Cho dù tạm thời bị hấn mượn lực chạy trốn, nhưng mỗi một lần ta giao thủ cùng hấn, ta đều có hi vọng thủ thắng giết hấn.”

Sau khi thay đổi sách lược.

Nhất thời hoàn toàn khác.

“Oanh.”

Trên một bãi loạn thạch, bên cạnh chính là Thanh Hà cuộn cuộn rộng chừng mấy ngàn thước.

Đông Bá Tuyết Ưng và Hạng Bàng Văn lại giao thủ.

Ở lúc giao thủ Đông Bá Tuyết Ưng cũng không dám đưa lưng về phía Hạng Bàng Văn, phải dừng lại chính diện nghênh địch.

Hai bên chém giết, nháy mắt giao thủ mấy chục chiêu.

Đông Bá Tuyết Ưng luôn tìm kiếm cơ hội, cứng đối cứng cũng không phải lúc nào cũng có thể mượn lực, ví dụ như đối phương là hướng phía dưới giận bỏ! Chẳng lẽ còn có thể mượn lực chui xuống đất? Hạng Bàng Văn mặc dù chính diện áp chế cũng tận lực không cho Đông Bá Tuyết Ưng chạy trốn, nhưng chiêu số giao thủ nhiều rồi, chung quy sẽ có được cơ hội. Dù sao vật lộn sinh tử, rất nhiều chiêu số hoàn toàn dựa vào bản năng, căn bản không cho phép bất bẻ.

“Chạy.” Đông Bá Tuyết Ưng lại lần nữa phát hiện cơ hội, mượn dùng lực phản chấn lập tức lao một cái đã là hai ba trăm mét, trực tiếp đập mặt nước Thanh Hà cuộn cuộn chạy băng băng.

“Đáng chết, lại bị hấn chạy thoát.” Trong con ngươi màu đỏ của Hạng Bàng Văn tràn đầy điên cuồng, “Mỗi một lần giao thủ với ta ngươi đều bồi hồi ở bên rìa sinh tử, ta xem ngươi có thể chống đỡ tới khi nào!”

Hai bên một trước một sau, ở trên nước sông Thanh Hà cuộn cuộn như giẫm trên đất bằng, điên cuồng truy đuổi.

...

Trên bầu trời đêm.

Hắc Nguyệt Ngô Công đang liều mạng phi hành, bên trên cũng đã xuất hiện một màn hào quang mờ lung, trong màn hào quang chính là Bạch Nguyên Chi đại pháp sư, Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam, Khổng Du Nguyệt, Tư Trần, Cơ Dung bảy người, bọn họ đều khẩn trương nhìn một cuộc truy đuổi chiến kinh thế hãi tục phía dưới, nhìn hai người đó ở trên mặt nước Thanh Hà như giẫm trên đất bằng hóa thành ảo ảnh chạy băng băng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 12-2: Truy đuổi chiến (2)

Hai bên truy đuổi chiến đều bộc phát ra thực lực làm bọn họ kinh hãi.

Hạng Bàng Văn đã bị ép thi triển ra bí thuật pháp môn đấu khí. Đông Bá Tuyết Ưng cũng đã sớm bùng nổ lực lượng huyết mạch!

Theo lý thuyết dưới loại bùng nổ này, Hạng Bàng Văn và Đông Bá Tuyết Ưng tiêu hao đều rất nhanh, may mắn hai người bọn họ đều thiên nhân hợp nhất, lúc nào cũng có lực lượng thiên địa không ngừng rót vào trong cơ thể bổ sung, cho nên năng lực đánh lâu dài mới có thể dài chút! Nếu không bùng nổ mà nói, hai người bọn họ dù chiến đấu mấy ngày mấy đêm cũng sẽ không hao hết lực lượng.

“Quá nhanh, hai người bọn họ tốc độ quá nhanh.”

Bọn Bạch Nguyên Chi, Tư Trần đều cảm thấy rung động.

“Bọn họ vẫn là vừa truy đuổi, vừa giao thủ.” Tư Trần cũng than thở, “Thậm chí trên đường chạy còn có núi lớn, còn có sông, còn có núi rừng! Nhưng chúng ta là ở không trung luôn truy tung theo đường thẳng, truy tung cũng còn cố sức như vậy, Hắc Nguyệt Ngô Công này tốc độ sợ là có một nửa vận tốc âm thanh rồi!”

“Tiếp cận một nửa, lần này người bên trên có chút nhiều, bình thường có thể vượt qua một nửa.” Bạch Nguyên Chi gật đầu.

Tiếp cận một nửa tốc độ vận tốc âm thanh, ở không trung phi hành truy tung theo đường thẳng cũng phải cố sức, có thể tưởng tượng hai tồn tại đáng sợ phía dưới tốc độ nhanh cỡ nào.

“Đây là lực lượng của hấn sao?” Khổng Du Nguyệt nhìn hai bóng người truy đuổi phía dưới sắp thành ảo ảnh, không khỏi nín thở, nàng quá khứ luôn cho rằng Đông Bá Tuyết Ưng cũng chỉ là một tên điên vì võ, nhưng năng lực hiện tại mới cảm giác được sai thái quá rồi, lực lượng như vậy đã đủ để cho phạm nhân tuyệt vọng, phạm nhân dù là mười vạn đại quân trăm vạn đại quân, ở trước mặt lực lượng như vậy cũng là trò cười!

“Hai người bọn họ tuy không phải Siêu Phàm, cũng đã tiếp cận Siêu Phàm.” Bạch Nguyên Chi nói, “Nghe nói xếp hạng gần đứng đầu trên Long Sơn bảng, thậm chí có thực lực chém giết một số Siêu Phàm nhỏ yếu! Hạng Bàng Văn xếp hạng năm trăm, hẳn là thực lực gần như Siêu Phàm”

“Tiếp cận Siêu Phàm?”

Người khác nhìn hai người truy đuổi chiến phía dưới, đều rung động.

“Ca.” Thanh Thạch siết chặt nắm tay quan sát phía dưới, vừa vì mình có ca ca như vậy tự hào kiêu ngạo, vừa vô cùng khẩn trương lo lắng, thậm chí còn có áy náy, bởi vì một trận chiến này đều là vì chuyện của hắn dẫn tới, tuy Đông Bá Tuyết Ưng chưa bao giờ trách hắn, thậm chí cảm thấy dưới loại tình huống đó, để đệ tự bảo vệ mình phản kích là rất bình thường.

Nhưng Thanh Thạch lại cảm thấy áy náy khó chịu tự trách, đặc biệt lúc ban ngày vừa cãi nhau một trận với ca ca.

“Ca, ca nhất định có thể sống sót, nhất định.” Thanh Thạch từ nhỏ đến lớn chưa từng khẩn trương lo lắng như vậy, nếu ca ca thật sự chết, hắn cũng không biết nên làm gì, loại kết quả đó hẳn thậm chí cũng không dám nghĩ nhiều.

...

Đông Bá Tuyết Ưng đang điên cuồng chạy.

Hô hô hô, gió đang gào thét bên tai, tất cả cảnh tượng chung quanh đang tụt lùi tốc độ cao. Chỉ có Hạng Bàng Văn kia đang không ngừng tới gần.

Đào mắt hai người bọn họ ở trong truy đuổi chiến đã giao thủ chín lần, bọn họ đã chạy tới ngoài trăm dặm.

“Tới rồi.” Đông Bá Tuyết Ưng nhìn một ngọn núi cao lớn nguy nga phía trước xuyên thấu tầng mây, “Cơ hội sống sót duy nhất của Đông Bá Tuyết Ưng ta, ngay tại nơi này!”

Đông Bá Tuyết Ưng rất nhanh đã tới chân núi, liền bắt đầu nhanh chóng lao lên núi. Vù vù vù, thân thể hóa thành tàn ảnh lần lượt chạy nhảy hướng lên trên, nháy mắt đã chạy ra độ cao hai ba trăm mét. Mà Hạng Bàng Văn cũng không chút do dự ở phía sau đuổi theo, hai người bọn họ một trước một sau, không ngừng hướng đỉnh núi tới gần, ngọn núi lớn nhìn như nguy nga này... Ở trước mặt bọn Đông Bá Tuyết Ưng, Hạng Bàng Văn giống như đường bằng phẳng.

“Lại lao lên trên núi?” Hạng Bàng Văn lúc trước đã vượt qua nhiều ngọn núi lớn, vừa mới bắt đầu còn chưa coi ra gì cả, nhưng theo gió chung quanh càng lúc càng mãnh liệt, sắc mặt hắn liền thay đổi, “Nơi này là... Hắc Phong nhai?”

“Đông Bá Tuyết Ưng này thế mà chạy hướng Hắc Phong nhai?” Hạng Bàng Văn lập tức đã hiểu quyết định của đối phương.

Bản thân Hắc Phong nhai cũng không nguy hiểm lắm.

Nhưng vực núi bên cạnh Hắc Phong nhai... Đó là tuyệt địa đại danh鼎鼎 ‘Hắc Phong uyên’ (nhai: vách núi; uyên: vực).

Phải biết Hủy Diệt sơn mạch chính là nơi ma thú hội tụ nhiều nhất trên toàn bộ đất liền, sinh mệnh Siêu Phàm đỉnh cao nhất nhân loại cùng ma thú va chạm đã giăng co vô tận năm tháng! Mặc dù rất nhiều thời đại, sinh ra một số tồn tại xuất sắc như Long Sơn đại đế, cũng không thể thật sự diệt sạch tộc ma thú! Ma thú muốn ăn thịt nhân loại, nhân loại muốn giết ma thú.

Quân đội phạm nhân cũng nhiều lần càn quét chung quanh, sinh mệnh Siêu Phàm hai bên vật lộn sinh tử cũng ngẫu nhiên xảy ra.

Cho nên ở Hủy Diệt sơn mạch, cũng lưu lại một số khu vực đặc thù chiến đấu đáng sợ dẫn tới, thậm chí có một số khu vực đối với sinh mệnh Siêu Phàm cũng có nguy hiểm. Những khu vực này... Phần lớn đều ở sâu trong Hủy Diệt sơn mạch! Về phần ở ngoại vi Hủy Diệt sơn mạch cũng có mấy chục chỗ, trong đó ‘Hắc Phong uyên’ chính là một chỗ tuyệt địa ngoài Hủy Diệt sơn mạch mấy trăm dặm.

Ở thật lâu thật lâu trước kia... Hắc Phong uyên đã là bộ dáng như thế, nơi này có thể xưng là tuyệt địa!

“Ngươi muốn đi Hắc Phong nhai?” Hạng Bàng Văn sắc mặt dữ tợn, điên cuồng truy đuổi.

“Đi chính là Hắc Phong nhai, ngươi sợ?” Đông Bá Tuyết Ưng ở phía trước chạy nhảy.

“Đáng chết!”

Hạng Bàng Văn điên cuồng truy đuổi.

Giữa sườn núi ngọn núi lớn này, đại khái lúc hai bên chạy nhảy độ cao hơn hai ngàn thước, giao thủ lần nữa! Một lần này giao thủ Hạng Bàng Văn rất muốn giết chết Đông Bá Tuyết Ưng, nhưng hắn tuy chiếm thượng phong, chênh lệch hai bên lại không tới mức tuyệt vọng. Huống chi nhìn thấy sinh cơ, chiến ý của Đông Bá Tuyết Ưng càng mạnh càng thêm liều mạng ngăn cản.

Sau một lần cứng đối cứng mượn lực, Đông Bá Tuyết Ưng tiếp tục lên trên.

Hô hô hô, gió chung quanh cũng càng lúc càng lớn, gió cũng là màu xám, càng lên cao màu đen trong gió càng thêm nồng đậm.

“Sắp đến rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng chưa bao giờ tới, chỉ là biết nơi này đáng sợ mà thôi.

“Đuổi không kịp rồi.” Hạng Bàng Văn muốn ở trước khi Đông Bá Tuyết Ứng đến Hắc Phong nhai giao thủ lần nữa, nhưng nhìn khoảng cách hai bên, hiển nhiên không còn kịp.

Vù!

Đông Bá Tuyết Ứng liên tục chạy nhảy, rốt cuộc tới chỗ cao nhất của ngọn núi này, đó là đỉnh núi trụi lủi chừng hai ba trăm mét, trên đỉnh núi không có một ngọn cỏ. Chung quanh càng có thêm một mảng cuồng phong màu đen đang gào thét.

“Hắc Phong nhai.” Đông Bá Tuyết Ứng đứng ở đỉnh núi này, đỉnh núi trụi lủi nơi này là Hắc Phong nhai!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 13: Trên Hắc Phong nhai

Ở bên cạnh Hắc Phong nhai, có cuồng phong lốc xoáy thật lớn màu đen, gió xoáy đen đó phạm vi tầm mấy ngàn thước, tựa như thổi quét tất cả thiên địa, cảnh này cực kỳ rung động, cường giả cấp Xung Hào ở nó trước mặt cũng cảm giác được mình nhỏ yếu.

Lốc xoáy màu đen đi thông chỗ sâu nhất toàn bộ sơn nguyên.

“Gió thật mạnh.” Mặc dù đứng ở trên Hắc Phong nhai, Đông Bá Tuyết Ứng cũng cảm giác được như có mấy ngàn cân lực đạo tác dụng mọi lúc ở trên người, thậm chí càng là đi hướng vách đá, sức gió cuồng phong này lại càng lớn thậm chí hơn ngàn cân, cũng chỉ cường giả cấp Xung Hào mới có thể đứng vững ở trên Hắc Phong nhai, cho dù kỳ sĩ cấp Ngân Nguyệt tuy lực lượng vượt xa vạn cân, nhưng thân thể gặp cuồng phong như vậy cũng đứng không vững, thậm chí sẽ bị trực tiếp thổi quét cuốn vào Hắc Phong nguyên kia.

“Ha ha, Hạng Bàng Văn, người dám ở trên Hắc Phong nhai cùng ta sinh tử chiến một trận không?” Đông Bá Tuyết Ứng cảm Phi Tuyết thần thương, nhìn chằm chằm Hạng Bàng Văn cũng đi lên.

Hạng Bàng Văn nhìn cảnh tượng chung quanh, sắc mặt cũng khó coi.

Bọn họ đều có thể đứng rất vững ở trên Hắc Phong nhai, nhưng một khi chiến đấu sinh tử, hai bên di động tốc độ cao, đặc biệt binh khí va chạm lực đạo phản chấn... Hơi không cẩn thận có thể bị chấn ra khỏi Hắc Phong nhai, một khi bay lên, thiên địa lực phụ trợ cũng chỉ ngàn cân lực lượng căn bản không thể chống lại cuồng phong Hắc Phong nguyên, vậy sẽ bị thổi quét vào.

“Người biết Hắc Phong nguyên lợi hại chứ, đây là một chỗ tuyệt địa, đã có mấy chục vạn năm lịch sử, một khi rơi vào, các sinh mệnh Siêu Phàm có lẽ có thể sống sót đi ra. Nhưng cấp Xung Hào dưới Siêu Phàm! Tuy mấy chục vạn năm có không ít cấp Xung Hào đi xuống thám hiểm! Nhưng thật sự tiến vào sâu bên trong, không có một ai có thể sống sót đi ra.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Siêu Phàm trở xuống, dám xâm nhập vào đều đã chết!

Đương nhiên có lẽ may mắn còn sống không muốn ai biết, nhưng ít nhất ở trong tình báo công khai ghi lại, không ai có thể còn sống đi ra, bởi vậy có thể thấy được nó nguy hiểm đáng sợ.

“Sinh mệnh Siêu Phàm càng từng nói, Hắc Phong nguyên, hắc phong lốc xoáy uy lực vô cùng, một khi bị cuốn vào không ngừng ngã xuống, tốc độ càng lúc càng nhanh, cấp Xung Hào cũng có thể bị ngã chết tươi!” Đông Bá Tuyết Ứng tiếp tục nói xong những chỗ khủng bố nguy hiểm, muốn khiến Hạng Bàng Văn kiêng kỵ.

Quả thực như thế.

Dưới tình huống bình thường, cấp Xung Hào không có khả năng từ trên cao ngã chết! Nhưng Hắc Phong nguyên, một khi bị cuốn vào, cuồng phong cực lớn, tốc độ rơi xuống sẽ càng lúc càng nhanh, rất nhanh sẽ vượt qua vận tốc âm thanh, đạt tới tốc độ cực khủng bố. cường giả cấp Xung Hào đều không thể giảm tốc, chút thiên địa lực đó ở sâu trong gió xoáy đen căn bản vô dụng. Một khi va chạm với đáy vực sâu! Cường giả cấp Xung Hào sẽ trực tiếp ngã chết!

Cho nên ngay cả cửa thứ nhất cũng không chịu đựng nổi, những người từng thám hiểm bình thường là dọc theo vách đá chậm rãi thăm dò xuống, trừ phi giữa đường lủi bước, nếu không dám xâm nhập vào cũng đều đã chết. Hiển nhiên Hắc Phong nguyên nguy hiểm xa xa không chỉ đơn giản như cuồng phong.

“Người giỏi lắm.” Trong con người màu máu của Hạng Bàng Văn tràn đầy sát ý, “Phi thường giỏi, Hạng Bàng Văn ta đã rất lâu rất lâu chưa bị ép đến mức này, vẫn là ta lúc trẻ tuổi thực lực yếu kém đối mặt nguy hiểm bức này.”

“Nhưng ta đã sống hơn một trăm năm, chết có sao? Ha ha...”

“Huống chi, làm sát thủ, ta chưa từng sợ chết! Hôm nay ta sẽ cùng Đông Bá Tuyết Ứng ngời ở trên Hắc Phong nhai tranh tài một hồi, xem xem ngời ta, rốt cuộc ai sẽ chết!” Hạng Bàng Văn bắt đầu hướng Đông Bá Tuyết Ứng đi đến, hắn vừa mới bắt đầu đi rất chậm, sau đó dần dần nhanh hơn, hiển nhiên đang thích ứng loại cuồng phong này ảnh hưởng.

Thiên địa lực của hai bên vẫn va chạm.

Nhưng chút thiên địa lực này, ở dưới cuồng phong tỏ ra nhỏ yếu như vậy.

“Thực can đảm.” Trong mắt Đông Bá Tuyết Ứng cũng là chiến ý, “Vậy xem chúng ta ai sống ai chết!”

Nơi này là địa phương duy nhất hắn nghĩ đến có sinh cơ.

Dù sao hắn cho dù chạy trốn, cũng không chạy được quá xa, Hạng Bàng Văn luôn luôn truy đuổi chém giết, chạy cũng chỉ có thể chạy chung quanh phạm vi một hai trăm dặm. Chạy hướng ‘Nghị Thủy thành’? Đối với Hạng Bàng Văn, Đông Bá Tuyết Ứng mà nói, Nghị Thủy thành căn bản một chút uy hiếp cũng không có. Chui vào sâu trong Hủy Diệt sơn mạch, nhưng Tuyết Thạch thành bảo cách ngoại vi Hủy Diệt sơn mạch cũng có gần ngàn dặm, cách chỗ sâu bên trong thì càng xa hơn, lực lượng huyết mạch của mình bùng nổ cũng không chống đỡ được đến lúc đó!

Hắc Phong nhai là nơi duy nhất hắn nghĩ đến, nơi này nguy hiểm vô cùng.

Hạng Bàng Văn nếu biết khó mà lui không muốn liều mạng, vậy thì tốt nhất.

Nếu Hạng Bàng Văn thật sự vẫn động thủ, hai bên giao chiến, có lẽ một bên nào đó hơi bất cẩn bị cuốn vào Hắc Phong uyên!

Nơi này nhân tố bên ngoài ảnh hưởng càng lớn hơn nữa, mình mới có sinh cơ!

“Giết!” Hạng Bàng Văn đã động, nháy mắt chạy ra cúi người, chiến đao trong tay trực tiếp chém ngang hướng hai chân Đông Bá Tuyết Ứng.

“Đang.”

Trường thương lập tức đón đỡ, đồng thời muốn lui về phía sau giảm bớt lực.

Lực binh khí va đập đặc biệt cường đại, lại thêm chung quanh cuồng phong thổi quét, không kịp được nhanh chóng lui lại, thậm chí hơi không cẩn thận hai chân rời mặt đất, chân không còn điểm tựa, mắt thấy sắp bị cuốn vào Hắc Phong uyên, Đông Bá Tuyết Ứng lại lập tức chột lóc trường thương trong tay, ầm! Trường thương đâm trên mặt đất, nháy mắt mượn lực bắn ngược hướng xa xa né tránh ra.

“Ở trên Hắc Phong nhai chiến đấu quả thực hoàn toàn khác.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng thất kinh, hắn biết nơi này lợi hại, cũng có chuẩn bị tâm lý, nhưng hắn cũng chưa từng chiến đấu ở đây.

“Đông Bá Tuyết Ứng, luận kinh nghiệm chiến đấu ta phong phú hơn ngời nhiều.” Hạng Bàng Văn cười dữ tợn, tiếp tục đánh tới.

Ở đỉnh Hắc Phong nhai, ở dưới cuồng phong, hai người bọn họ bắt đầu điên cuồng đánh nhau.

Oành.

Hạng Bàng Văn bị chấn động lui lại, hắn cũng liền bỏ một đao vào trên đá núi mượn lực, sau đó tiếp tục điên cuồng đánh về phía Đông Bá Tuyết Ứng.

Đông Bá Tuyết Ứng vùng trường thương lên một lần, muốn đem Hạng Bàng Văn trực tiếp hất tới giữa không trung khiến hắn không thể mượn lực bị cuốn vào vực sâu. Nhưng Hạng Bàng Văn lại căn bản không tiếp chiêu, dù sao hắn chiếm thượng phong, quyền chủ động ở trong tay hắn.

Hai bên đều liều mạng muốn giết chết đối phương, trên đỉnh Hắc Phong nhai này cũng xuất hiện lượng lớn vết nứt khe rãnh, lượng lớn tảng đá ném bay bị vô tận cuồng phong cuốn vào sâu trong Hắc Phong uyên.

Hắc Phong nhai rất cao, cũng đã xuyên thấu tầng mây.

Ở chỗ cao trên tầng mây, Hắc Nguyệt Ngô Công đang lơ lửng ở đó, trên lưng con rết đốm người Bạch Nguyên Chi đại pháp sư, Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam, Khổng Du Nguyệt, Cơ Dung, Tư Trần ai cũng khăn trương xem một trận đại chiến phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 14: Đại công lao

“Hắc Phong nhai, thế mà phân sinh từ ở trên Hắc Phong nhai!” Bạch Nguyên Chi than thở.

Trên ‘Hắc Phong uyên’ bên cạnh Hắc Phong nhai là gió xoáy đen cực lớn, lốc xoáy khổng lồ, nhấc lên vô tận cuồng phong, giống như thiên địa cũng bị lay động run rẩy vận vẹo. Loại uy thế này làm bọn họ nhìn cũng có chút sợ.

Mà ở trong gió đen gào thét, hai bóng người đang ở trên vách núi điên cuồng đánh nhau.

“Bọn họ hiện tại rất nguy hiểm, một khi rời khỏi mặt đất, không có điểm tựa, sẽ bị cuốn vào Hắc Phong uyên.” Bạch Nguyên Chi nói, “Cuốn vào Hắc Phong uyên... Chúng ta những phạm nhân này đều phải chết không thể nghi ngờ, chỉ sợ chỉ có sinh mệnh Siêu Phàm mới có thể còn sống đi ra.”

“Hạng Bàng Vân này, vì sao đuổi theo anh trai ta không tha!” Thanh Thạch sốt ruột đến mức thân thể phát run, “Hắn không phải muốn giết ta sao? Anh trai ta và hắn không có thù oán, vì sao hắn không để ý sinh tử ở trên Hắc Phong nhai chém giết với anh trai ta?”

“Đúng vậy.”

Bạch Nguyên Chi lắc đầu, “Một đường đuổi giết phía trước thì thôi, trên Hắc Phong nhai quả thực quá nguy hiểm, Hạng Bàng Vân vẫn không bỏ qua... Ài, khó trách đều nói hắn là tên điên, lấy giết chóc làm vui! Suy nghĩ của hắn cùng chúng ta là không giống nhau. Hoặc đối với hắn mà nói ca ca của con chính là con mồi tốt nhất.”

“Đáng chết, đáng chết, vì sao sẽ như vậy.” Thanh Thạch lo lắng nhìn thanh niên đồ đen sử dụng trường thương trong hai bóng người đánh nhau phía dưới, đó là ca ca hắn, người thân quan trọng nhất của hắn.

...

Thời gian trôi qua từng phút từng giây.

Đồng Bá Tuyết Ứng hoàn toàn hành tẩu ở bên rìa sinh tử, hắn thậm chí cố ý tới gần bên cạnh Hắc Phong nhai, để Hạng Bàng Vân có cố kỵ hơn.

Ầm!

Hai bên giao thủ một lần tách ra, Hạng Bàng Vân không tiếp tục công kích, mà là nhìn chăm chăm Đồng Bá Tuyết Ứng.

“Đấu khí của ngươi còn chưa tiêu hao hết?” Hạng Bàng Vân có chút không cam lòng.

“Sao, đấu khí của ngươi sắp tiêu hao hết rồi? Ta đã nói mà, ngươi thi triển bí thuật đấu khí liệu đến bây giờ, hắn là cũng sắp hết rồi mới đúng.” Trong mắt Đồng Bá Tuyết Ứng lại có chút hưng phấn, thành công rồi, mình mượn dùng hoàn cảnh nguy hiểm của Hắc Phong nhai, để Hạng Bàng Vân luôn tồn tại cố kỵ, cho nên mới có thể chống đỡ thời gian dài hơn, thời gian dài, cần biết hai bên đều là trạng thái bùng nổ.

Hạng Bàng Vân thi triển bí thuật đấu khí, tốc độ đấu khí tiêu hao kịch liệt tăng vọt. Đồng Bá Tuyết Ứng cũng là lực lượng huyết mạch bùng nổ, thể lực cũng đang không ngừng tiêu hao.

Tuy thiên địa lực lượng bổ sung, nhưng bổ sung là không đuổi kịp tiêu hao.

Rốt cuộc, đấu khí của Hạng Bàng Vân có chút sắp không chống đỡ được!

Một đường sinh cơ này, mình rốt cuộc nắm được rồi!

“Đấu khí của ngươi sao có thể so với ta còn nhiều hơn?” Hạng Bàng Vân không thể tin được. Hắn đã sống bao lâu, đấu khí tu hành đã đến mức viên mãn dưới Siêu Phàm, pháp môn của hắn càng là ‘Phụ thân’ hắn truyền thụ cho hắn, theo lý thuyết ở trong cấp Xung Hào đấu khí nhiều hơn hắn quá hiếm thấy. Càng đừng nói một tiểu gia hỏa vừa bước vào cấp Xung Hào không bao lâu.

Hắn nào biết.

Đồng Bá Tuyết Ứng tiêu hao là thể lực! Trên tính chất kéo dài hiển nhiên so với đấu khí bùng nổ lâu dài hơn chút.

“Đấu khí của ngươi sắp không còn nữa, tiếp tục đấu sẽ là ngươi chết!” Đồng Bá Tuyết Ứng nhìn chăm chăm đối phương. Tốc độ Hạng Bàng Vân nhanh hơn hắn, hiện tại đấu khí còn sót lại, nếu hiện tại lập tức chạy... Hoàn toàn có thể đem hắn bỏ lại rất xa.

“Đồng Bá Tuyết Ứng.”

Hạng Bàng Vân không chút kinh hoảng, con ngươi màu máu của hắn nhìn thanh niên đồ đen trước mắt, “Ta rất bội phục ngươi, ngươi năm nay mới hai mươi hai tuổi, đã có thể thiên nhân hợp nhất, hơn nữa lực lượng viên mãn như nhất! Thậm chí có thể chém giết với ta đến trình độ này, luận thực lực ngươi tuy so với ta và Tư Lương Hồng đều yếu hơn chút, nhưng cũng đủ để xếp vào một ngàn hạng đầu của Long Sơn bang.”

“Hai mươi hai tuổi, đã khá như vậy, ngươi còn có tuổi thọ rất dài tiếp tục đi cố gắng, ngươi hầu như tám chín thành hy vọng tương lai có thể bước vào Siêu Phàm.”

“Vào Siêu Phàm... đó sẽ là một cấp độ sinh mệnh khác.”

Đồng Bá Tuyết Ứng lại cảm thấy không ổn.

Không đúng.

Theo lý thuyết đầu khí sắp tiêu hao hết, Hạng Bàng Vân hoặc là nắm chặt thời gian tiếp tục công kích, hoặc là nên lập tức từ bỏ rút lui mới đúng. Sao lại đang nói nhảm?

“Một Siêu Phàm tương lai, giết chết người, đây chính là công lao lớn!” Hạng Bàng Vân bỗng cười dữ tợn, oánh ~~~ toàn bộ thân hình hắn bỗng bắt đầu biến hóa, nhanh chóng bắt đầu bành trướng, hơn nữa mặt ngoài làn da bành trướng xuất hiện lượng lớn vảy màu đen... Hầu như nháy mắt thời gian, Hạng Bàng Vân trước mắt đã biến thành một con dị thú màu đen bốn vó ước chừng dài hơn mười thước.

Dị thú bốn vó, có một đôi cánh lân giáp, đôi mắt nó càng đỏ như máu, mặt ngoài toàn thân lân giáp màu đen có màu máu nhàn nhạt lưu chuyển, quý dị khó lường, khí tức phát ra khiến Đồng Bá Tuyết Ứng cũng cảm thấy uy hiếp cực lớn.

Thân thể nó cao chừng sáu thước.

Một con ma thú cao lớn như thế xuất hiện ở trước mặt, Đồng Bá Tuyết Ứng hoàn toàn ngây người.

“Ma... Ma thú?”

“Người không phải nhân loại?” Đồng Bá Tuyết Ứng không thể tin được, “Ma thú, còn là dị chủng trong ma thú?”

Hắn hầu như nháy mắt đã phán định.

Trước mắt chính là một con lục giai ma thú đáng sợ! Hơn nữa còn là dị chủng!

Lục giai ma thú, ở trên thực lực là tương đương cấp Xung Hào! Ma thú bình thường thật ra cũng chỉ nhiều như vậy, trong sách vở nhân loại đều có ghi lại, liếc một cái có thể nhận ra. Mà ‘dị chủng’ là đại biểu một số ma thú rất đặc thù trong sách thậm chí cũng chưa ghi lại, là ma thú đã thức tỉnh thái cổ huyết mạch.

Sinh mệnh viễn cổ thời đại thái cổ, có người khổng lồ, cũng có loại thú.

Cho nên trong ma thú cũng có cực kỳ hiếm thấy có thể thức tỉnh thái cổ huyết mạch, không giống với nhân loại càng thêm dựa vào đầu khí, các ma thú dựa vào chủ yếu là thân thể, cho nên ma thú dị chủng thức tỉnh thái cổ huyết mạch đều phi thường đáng sợ.

“Hừ hừ.” Trong con người màu máu của ma thú giáp đen bốn vó tràn đầy điên cuồng.

‘Phụ thân’ nó ban cho thân hình nhân loại.

Sau đó dung nhập thể giới nhân loại...

Phản nhận nhân loại, cho dù cấp Xung Hào tuổi thọ cũng không thể vượt qua hai trăm tuổi, trừ phi như Tư Lương Hồng loại tình huống đặc thù này thân thể chuyển hóa thành huyết yêu. Mà hắn dùng tên giả ‘Hạng Bàng Vân’ ở thế giới nhân loại cũng đã hơn một trăm năm, cho dù lần này không bại lộ, mấy năm nữa hắn cũng phải ẩn lui trở về.

Một lần này, Phong Ma tiếp nhiệm vụ.

Thật ra Hạng Bàng Vân là khinh thường xen vào, nhưng nghe được trong tình báo nhiệm vụ Huyết Nhận tửu quán nói ‘Đồng Bá Tuyết Ứng’ có thể là cường giả cấp Xung Hào, hắn lúc ấy đã hơi động tâm! Hai mươi hai tuổi, trẻ tuổi như vậy, Huyết Nhận tửu quán sẽ không bắn tên không đích, nếu Đồng Bá Tuyết Ứng thật là cường giả cấp Xung Hào, cấp Xung Hào trẻ tuổi như vậy tương lai hoàn toàn có hi vọng Siêu Phàm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 15-1: Khát vọng siêu việt sinh mệnh (1)

Giết chết thiên tài như vậy, tuyệt đối là công lao lớn! So với công lao giết mười hai mươi người cấp Xung Hào khác còn lớn hơn, cho nên Hạng Bàng Vân chủ động theo tới.

Sự thật so với hắn đoán trước còn kinh người hơn.

Đồng Bá Tuyết Ứng này, chẳng những thiên nhân hợp nhất, thậm chí lực lượng viên mãn như nhất, hơn nữa ngay cả thực lực cũng tăng lên tới mức tiếp

cận hãn, yêu nghiệt đáng sợ như thế, toàn bộ Long Sơn đế quốc cũng hiếm thấy, công lao lớn như vậy hãn có thể nào bỏ qua?

Cho nên không tiếc tất cả hãn cũng muốn giết chết Đông Bá Tuyết Ưng!

Ngay từ đầu!

Hãn theo tới, mục đích của hãn chính là thiên tài nhân loại này.

“Đông Bá Tuyết Ưng, chịu chết đi.” Dị thú giáp đen bốn vó nhảy mắt lao ra.

“Vây mà là ma thú dị chủng.” Đông Bá Tuyết Ưng cũng biết không ổn, lập tức thân hình di động chính là một cú đâm như tia chớp.

Xẹt ——

Dị thú giáp đen bốn vó lại căn bản không để trong lòng, mặc cho một cú đâm này đâm vào trên vảy ngực nó, trên vảy xuất hiện vết nứt, lại chưa thể hoàn toàn đâm thủng! Hơn nữa vảy mặt ngoài thân thể dị thú này là chồng chất cùng một chỗ, sợ phải xuyên thấu hai ba miếng vảy mới có thể đâm vào trong thân thể hãn.

“Hô.” Móng vuốt sắc bén của dị thú giáp đen bốn vó lại trực tiếp giậm vào đến.

Bốn vó nó đều dài hơn ba thước, to lớn mạnh mẽ, móng vuốt sắc bén trên vó như các lưỡi đao, hai cái móng trước đồng thời vồ tới, uy thế ngập trời.

Đông Bá Tuyết Ưng liền chặt vật dốc sức lao ra trên mặt đất.

“Thực lực của nó, so với dưới trạng thái cơ thể người càng mạnh hơn!” Đông Bá Tuyết Ưng sinh ra ý tuyệt vọng, chênh lệch quá lớn, ma thú dị chủng ‘Hạng Bàng Vân’ phòng ngự lân giáp cực cao, trường thương của mình cũng đâm không thủng, thực lực như vậy làm sao đánh? Nếu nói Hạng Bàng Vân dưới trạng thái cơ thể người đại khái hạng năm trăm Long Sơn bang, chỉ sợ hiện tại không có hạng một trăm, cũng ở hạng trước hai trăm.

Điều này cũng rất bình thường.

Ma thú, đương nhiên là dưới hình thái thật sự càng mạnh hơn, thân thể nhân loại dù sao tương đối yếu ớt hơn nhiều.

“Hô.” “Hô.” “Hô.”

Dị thú giáp đen bốn vó ‘Hạng Bàng Vân’ như tia chớp liên tục bay vào ba lần, cánh chim lân giáp của nó vỡ xuống lực lượng mạnh cỡ nào? Nếu phi hành tốc độ của nó có thể dễ dàng phá vỡ tốc âm thanh! Ma thú dị chủng có thể phi hành, tự nhiên căn bản không để ý cuồng phong bên cạnh.

Tốc độ nhanh, hình thể không lồ, chỉ ba lượt bay vào công kích Đông Bá Tuyết Ưng đã không tránh thoát nữa.

“Bồng.”

Tuy trường thương đưa ngang trước người ngăn cản, móng vuốt dị thú giáp đen bốn vó đánh ra ở trên trường thương, vẫn khiến cả người Đông Bá Tuyết Ưng hướng phía sau bay ngược đi.

“Định!” Đông Bá Tuyết Ưng bay ngang về phía sau, vội dốc sức đâm một thương vào phía dưới, phốc, trường thương đâm vào núi đá ước chừng sâu hơn một thước, tuy chung quanh xuất hiện lượng lớn vết nứt, nhưng thân thể bay ngược của Đông Bá Tuyết Ưng mạnh mẽ dừng lại.

“Đừng giãy giụa nữa, Đông Bá Tuyết Ưng!” Dị thú giáp đen bốn vó đã lại lần nữa giết đến trước mặt Đông Bá Tuyết Ưng.

Trên trời cao, Bạch Nguyên Chi đại pháp sư, Thanh Thạch vân vân một đám người trên lưng Hắc Nguyệt Ngô Công, ở lúc nhìn thấy Hạng Bàng Vân kia ở trên Hắc Phong nhai đột nhiên biến thành một con dị thú giáp đen bốn vó không lồ, ai cũng sợ ngây người.

“Là dị thú, dị chủng trong ma thú! Lục giai ma thú dị chủng!” Từ Trần kinh hô, “Hạng Bàng Vân thể mà lại là ma thú biến hóa.”

Phành phành phành.

Phía dưới, dị thú giáp đen bốn vó chỉ bay vào ba cái, đã khiến Đông Bá Tuyết Ưng gặp phải tuyệt cảnh.

“Không, không... Đừng!” Thanh Thạch rơi nước mắt ào ào, “Đừng!”

Người thân quan trọng nhất của hãn.

“Tuyết Ưng!” Tông Lăng, Đồng Tam cũng sốt ruột điên rồi.

“Chạy mau, chạy mau, nếu không sau khi linh chủ chết, chúng ta cũng phải chết.” Bạch Nguyên Chi đại pháp sư lại là sắc mặt đại biến, ở lúc nhìn thấy một đôi cánh lưng của dị thú giáp đen bốn vó, hãn đã cảm thấy sợ hãi. Bởi vì Hắc Nguyệt Ngô Công cũng chỉ có nửa vận tốc âm thanh, tứ giai phi cầm ma thú tốc độ nhanh chút đã có thể so sánh với nó, thậm chí có một số am hiểu tốc độ còn nhanh hơn.

Ngũ giai phi cảm ma thú, đó là tuyệt đối dễ dàng vượt qua Hắc Nguyệt Ngô Công sinh vật luyện kim này.

Về phần lục giai, bản thể Hạng Bàng Văn còn là một con ma thú dị chủng, tốc độ đó chỉ sợ càng thêm đáng sợ! Phải mau chóng thoát đi, nếu không bọn họ những người này ở trước mặt ma thú dị chủng đáng sợ, ai cũng phải chết!

Bạch Nguyên Chi rất rõ, sau khi Hạng Bàng Văn hiện ra bản tôn ma thú, Đông Bá Tuyết Ưng đã căn bản không có sức phản kháng, thời gian cho bọn họ chạy trốn rất ngắn, phải nắm chặt mỗi một chút thời gian.

“Hô!” Hắc Nguyệt Ngô Công lập tức chuyển biến, nhanh chóng hướng xa xa chạy đi.

“Ca ca, ca ca!” Thanh Thạch roi nước mắt nhìn chăm chăm trên Hắc Phong nhai xa xa phía dưới, hần khăn cầu xuất hiện kỳ tích, khăn cầu ca ca hần sống sót.

...

Trường thương đâm vào núi đá ước chừng sâu hơn một thước, thân thể bay ngược của Đông Bá Tuyết Ưng dừng, nhưng trước mặt dị thú giáp đen bốn vó lại lần nữa vồ giết đến.

“Hô!” Đông Bá Tuyết Ưng đột nhiên phát lực, hướng bên cạnh lao đi, đồng thời từ trong núi đá kéo ra Phi Tuyết thần thương, cố gắng né tránh dị thú giáp đen bốn vó vồ giết.

Trong con ngươi màu máu của dị thú giáp đen bốn vó lại tràn đầy sát ý.

Oành!

Nó đột nhiên vỗ cánh lân giáp thật lớn, cánh hoàn toàn mở ra vỗ, phạm vi lớn cỡ nào?

Thân thể không lồ nháy mắt lao tới Đông Bá Tuyết Ưng, Đông Bá Tuyết Ưng né tránh thân thể nó vồ giết, nhưng theo đó ập vào mặt chính là cánh thật lớn, mặt ngoài cánh còn có màu máu đang lưu chuyển, Đông Bá Tuyết Ưng còn chưa kịp ra thương, ầm một tiếng —— cánh lại trực tiếp vỗ ở trên người hần, lực lượng mãnh liệt khiến hần trực tiếp bị vỗ bay ngược về phía sau.

“Ta...”

Một cú vỗ này, Đông Bá Tuyết Ưng đã bay ra khỏi phạm vi Hắc Phong nhai, không ngừng bay về phía sau, gió xoáy đen to lớn kia cũng đang không ngừng thổi quét hần.

Chênh lệch quá lớn.

Hạng Bàng Văn sau khi khôi phục thân thể ma thú hoàn toàn là thực lực mang tính nghiền áp, hơn nữa gió trên Hắc Phong nhai quá lớn, dị thú giáp đen bốn vó kia lại quá không lồ, né tránh cũng rất khó.

“Ha ha ha...” Dị thú giáp đen bốn vó vỗ cánh chim vỗ một cú này, bản thân cũng chạy ra khỏi Hắc Phong nhai, bay đến giữa không trung, nhưng cánh chim của nó vỗ thêm một cái liền dễ dàng dừng ở giữa không trung, mặc dù cách gió lốc đen càng gần hơn, lực lượng gió càng lớn hơn, nhưng lực lượng cánh chim dị thú giáp đen bốn vó mạnh cỡ nào? Hơn nữa là một ma thú có thể phi hành, trời sinh đã am hiểu lợi dụng gió!

Lực lượng nó vỗ cánh chim đã không thể tưởng tượng, cho dù ở trung ương gió lốc đen nó cũng có thể cứng rắn chống chịu không bị thổi quét xuống, càng đừng nói chỉ là xa xa.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 15-2: Khát vọng siêu việt sinh mệnh (2)

Dị thú giáp đen bốn vó, Đông Bá Tuyết Ưng nhìn chăm chăm đối phương.

Đông Bá Tuyết Ưng bị thổi quét bay về phía sau.

Dị thú giáp đen bốn vó lại chưa tiếp tục đuổi giết, bởi vì muốn tiếp tục đuổi giết, nó cũng phải tiếp tục xâm nhập lốc xoáy, trình độ nguy hiểm cũng sẽ không ngừng tăng lên, nó tự nhiên không muốn lâm vào hiểm cảnh nữa. Hơn nữa ‘Hắc Phong uyên’ đủ để diệt sát Đông Bá Tuyết Ưng.

“Ha ha, Đông Bá Tuyết Ưng, ngươi chết rồi, ta sẽ khiến bọn đệ đệ ngươi ai cũng đến bầu bạn ngươi, ngươi chết rồi cũng sẽ không tịch mịch.” Dị thú giáp đen bốn vó vỗ hai cánh muốn phóng lên cao, đuổi theo giết Hắc Nguyệt Ngô Công kia, muốn đem nhân loại trên Hắc Nguyệt Ngô Công giết hết.

“Đệ đệ.”

Thời gian giống như trở nên thông thả.

Ánh mắt Đông Bá Tuyết Ưng chú ý tới một con Hắc Nguyệt Ngô Công xa xa trên trời cao đang chạy trốn, thị lực hắn có thể rõ ràng nhìn thấy trên lưng Hắc Nguyệt Ngô Công, Tông thúc, Đồng thúc lo lắng thống khổ, càng nhìn thấy đệ đệ Thanh Thạch đã bắt đầu sụp đổ muốn lao ra khỏi Hắc Nguyệt Ngô Công, Tông thúc và Đồng thúc giữ chặt Thanh Thạch, không cho hắn ngã xuống.

“Ca, ca ——” trên lưng Hắc Nguyệt Ngô Công đệ đệ Thanh Thạch hoàn toàn sụp đổ rồi, xa xa vươn tay, nhìn Đông Bá Tuyết Ưng đã hướng trung ương lốc xoáy bay đi.

Đó là ca ca của hắn!

“Đệ đệ...”

“Đệ đệ, Tiểu Thạch Đầu.”

Đông Bá Tuyết Ưng không biết vì sao, nháy mắt nước mắt đã chảy ra.

Lúc cha mẹ còn, Tiểu Thạch Đầu y y nha nha thích ôm đùi mình: “Ca ca bế.”

“Ca ca, người xấu.” Sau khi bị đùa giỡn, Tiểu Thạch Đầu hô.

“Đệ muốn ngủ cùng ca ca.” Tên nhãi múp míp đó ngủ cùng mình một cái giường đã nhiều năm, quần áo mình cũng không biết bị nước miếng nó làm ướt bao nhiêu lần.

“Ca ca, cho ca ăn một nửa.” Tên nhóc tham ăn không nề đem đồ ăn ngon cho người khác, lại nguyện ý cho ca ca nó.

Tiểu thí hài trưởng thành, bắt đầu học pháp thuật.

“Ca, đệ đã là pháp sư, đệ là pháp sư rồi.” Thiếu niên hoan hô.

“Thanh Thạch thật giỏi.” Ngay lúc đó Đông Bá Tuyết Ưng cười nói.

...

Từng cảnh tượng trong cuộc sống hiện lên ở trong đầu.

Mặc kệ là hắn thuần nghịch ngợm hay có chút tùy hứng, nhưng lại là người thân quan trọng nhất của sinh mệnh Đông Bá Tuyết Ưng, người thân nguyện ý dùng sinh mệnh đi bảo hộ.

Một luồng ý chí vô cùng mãnh liệt hoàn toàn xỏ xuyên qua linh hồn hắn.

Ai cũng không thể!

Ai cũng không thể giết chết đệ đệ!

Quyết không thể!

Đông Bá Tuyết Ưng ta, mặc dù là chết! Cho dù chết, cũng phải từ trong địa ngục bò ra!

“A a a a a!” Đông Bá Tuyết Ưng bỗng phát ra tiếng rống vô cùng phẫn nộ, tiếng rống phát ra từ chỗ sâu nhất của sinh mệnh, đồng thời trong tay phải hắn xuất hiện một cây đoản mâu, giờ phút này hắn đã hướng lốc xoáy bay đi, căn bản không thể tới gần dị thú giáp đen bốn vó kia, phương pháp duy nhất cũng chỉ có thể dựa vào đoản mâu, tuy đoản mâu thoát nhìn chỉ là câu chuyện cười.

Nhưng giờ khắc này, Đông Bá Tuyết Ưng chỉ biết nắm lấy tất cả cơ hội.

Ngon lửa phẫn nộ thiêu đốt ở trong ngực, vô tận phẫn nộ lo lắng tràn ngập mỗi một chỗ của toàn thân, ngọn lửa phẫn nộ giống như đem toàn thân đều thiêu đốt.

“Oành!!!”

Mặt ngoài thân thể Đông Bá Tuyết Ưng đột nhiên xuất hiện ngọn lửa chói mắt, giữa không trung chung quanh cũng xuất hiện lửa, đoản mâu trong tay hắn cũng bị lửa vờn quanh, ở trong gió đen thổi quét thiên địa, lửa màu đỏ sáng cỡ nào, loá mắt cỡ nào?

Giờ khắc này, hắn giống như thần linh trong lửa.

Oành!

Thân thể ở giữa không trung ngửa ra sau, lập tức đột nhiên phát lực, đoàn mâu trong tay hóa thành một luồng lửa, giống như một ngôi sao băng.

“Hà?” Dị thú giáp đen bốn vó ở lúc Đông Bá Tuyết Ứng phát ra tiếng rống giận không khỏi quay đầu nhìn, sau đó liền thấy được toàn thân Đông Bá Tuyết Ứng đều bao phủ lửa, cùng với đoàn mâu phóng tới tựa như sao băng kia.

“Đây là!” Dị thú giáp đen bốn vó nhất thời kinh hãi, cuống quýt gấp gáp muốn ngăn cản.

Phốc.

Móng vuốt của nó miễn cưỡng cản lại, cọ xát, nhưng một luồng ánh sáng sao băng kia vẫn đâm ‘Phốc!’ vào vị trí ngực dị thú giáp đen bốn vó, toàn bộ đoàn mâu đâm ngập vào thân thể nó, thậm chí mũi mâu từ chỗ gãy nó nhô ra một ít.

“Chết cho ta!!!” Trong tay Đông Bá Tuyết Ứng lại liên tiếp xuất hiện cây đoàn mâu thứ hai, cây đoàn mâu thứ ba.

Oành! Oành!

Cây đoàn mâu thứ hai trực tiếp đâm bụng dưới dị thú giáp đen bốn vó bắn thủng, bắn ra lỗ thủng lớn, đoàn mâu cũng đâm vào sâu trong cơ thể nó. Mà cây đoàn mâu thứ ba càng trực tiếp bắn thủng đầu dị thú giáp đen bốn vó, bắn xuyên thủng!

“Vạn... Vạn vật...” Dị thú giáp đen bốn vó khó có thể tin nhìn bóng người trong lửa kia, nó giờ khắc này vô cùng xác định, thiên tài nhân loại đáng sợ này nhất định rất lâu trước kia đã lực lượng viên mãn như nhất.

Vạn Vật cảnh.

Kỹ cận hồ đạo, sau khi kỹ nghệ đạt tới đỉnh phong, tiến thêm một bước bắt đầu dần dần nắm giữ một số ảo diệu của thiên địa vạn vật.

Dựa theo cảnh giới phân chia.

Thương pháp đại sư, đại biểu cho kỹ nghệ đỉnh phong của phạm nhân.

Vạn Vật cảnh, thì là sinh mệnh Siêu Phàm vừa mới bắt đầu có điều cảm ngộ đối với thiên địa tự nhiên, đây chỉ là bước thứ nhất tìm hiểu thiên địa tự nhiên mà thôi. Nhưng bình thường đều là sinh mệnh Siêu Phàm mới nắm giữ, trong cấp Xung Hào... Phóng mắt toàn bộ Long Sơn đế quốc, bao gồm các Xung Hào cường giả hơn một trăm tuổi, cũng chỉ đại khái gần năm mươi người có thể đạt tới cảnh giới này.

Thương pháp đại sư —— đại biểu cho lực lượng bản thân viên mãn. Sau đó thân mà mình chỉ, bắt đầu có thể cảm thụ thiên địa tự nhiên, học tập ảo diệu của thiên địa tự nhiên.

Đông Bá Tuyết Ứng lúc mười lăm tuổi đã lực lượng viên mãn như nhất, sau đó hắn ở sau núi làm một căn nhà trúc, bắt đầu tìm hiểu thiên địa tự nhiên, thương pháp của hắn cũng dần dần càng ngày càng nội liễm, cũng tựa như mang theo chút khí tức tự nhiên. Thật ra đây là một quá trình học tập ảo diệu của thiên địa tự nhiên.

‘Thiên nhân hợp nhất’, chỉ là để người tu hành có thể quan sát thiên địa tự nhiên càng thêm rõ ràng!

Mà ở thiên nhân hợp nhất, cũng có thể cảm thụ thiên địa tự nhiên, chỉ là cảm ứng càng thêm mơ hồ, như cách một tầng sa mỏng quan sát! Nhưng sáu năm trôi qua, thương pháp của hắn quả thực càng ngày càng hướng tự nhiên diễn biến.

Đặc biệt pháp môn đầu khi《 Hòa Diễm Tam Đoạn Pháp 》, mỗi lần hấp thu hỏa diễm lực lượng tiến vào trong cơ thể, đều khiến hắn vô cùng rõ ràng cảm thụ được ảo diệu của hỏa diễm lực lượng.

Hơn sáu năm tích lũy.

Một khắc cuối cùng lực lượng sinh mệnh hoàn toàn bùng nổ, ý chí bùng nổ, vô tận lửa giận cùng với khát vọng kia... khiến hắn rốt cuộc đột phá ‘cảnh giới thương pháp đại sư’, đạt tới ‘Vạn Vật cảnh’, cái gọi là thiên địa tự nhiên vạn vật hoá sinh, Đông Bá Tuyết Ứng nắm giữ được một chút ảo diệu của ‘Hóa’ trong vạn vật, nhưng đây là ảo diệu lực lượng thiên địa, là năm mươi hạng đầu của Long Sơn bảng mới có thể nắm giữ, đó là lực lượng đủ để chém giết ngự Siêu Phàm!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 16-1: Rơi xuống (1)

“Hô ~~~” Đông Bá Tuyết Ứng đắm chìm trong lửa, hỏa diễm lực lượng chung quanh đang dâng trào, đang cố gắng ngăn cản cuồng phong lốc xoáy.

Nhưng——

Hỏa diễm lực lượng cũng chỉ là vạn cân lực, lúc hấn ném ra đoàn mâu, thân thể cũng không ngừng tụt lùi, nay đã sắp gần trung ương lốc xoáy, lực lượng gió đen gào thét thổi quét đã ước chừng mấy chục vạn cân, hấn căn bản không thể ngăn cản. Tuyệt thể thiên tài thật sự gần hai mươi hai tuổi đã đủ để xếp năm mươi hạng đầu của Long Sơn, đã định sẵn ở sau khoảnh khắc nổ rộ ra hào quang kinh người vẫn phải ngã xuống.

“Thanh Thạch.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn Hắc Nguyệt Ngô Công trên trời cao đang hốt hoảng chạy trốn kia, trên mặt cũng lộ ra nụ cười giải thoát.

Đủ rồi, đủ rồi.

Đệ đệ sống sót, như vậy đủ rồi.

Hô.

Cuồng phong thổi quét, Đông Bá Tuyết Ứng không ngừng rơi xuống, hấn vẫn ngẩng đầu, mỉm cười nhìn Hắc Nguyệt Ngô Công trên trời cao, nhìn người thân trên lưng con rết hấn nguyện ý dùng sinh mệnh thủ hộ kia.

Hắc Nguyệt Ngô Công ở trên trời cao hốt hoảng chạy trốn, Bạch Nguyên Chi đại pháp sư cũng khẩn trương nhìn một con dị thú phía dưới, nhưng bỗng lão ngây ngẩn cả người.

Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch, Khổng Du Nguyệt, Cơ Dung, Tư Trần bọn họ ai cũng ngây ngẩn cả người.

Bởi vì——

Ở lúc Hạng Bàng Văn biến hóa thành ma thú dị chủng đem Đông Bá Tuyết Ứng húc ra khỏi Hắc Phong nhai, Đông Bá Tuyết Ứng không tự chủ được bị cuồng phong thổi quét bay về phía cuồng phong lốc xoáy, bỗng nhiên, Đông Bá Tuyết Ứng phát ra tiếng rống chấn động thiên địa, thân thể hấn ngửa ra sau, trong tay phải xuất hiện một cây đoản mâu, hơn nữa toàn thân đột nhiên bộc phát ra hỏa diễm, thậm chí ngay cả chung quanh cũng xuất hiện lửa chói mắt, lửa thật lớn tràn ngập ra, như hoa sen lửa xinh đẹp.

Đông Bá Tuyết Ứng, tựa như hỏa diễm thần linh.

Đoàn mâu ném ra! Hóa thành sao băng!

Một cây, hai cây, ba cây.

Mỗi một cây đoản mâu, ma thú dị chủng kia đều không thể ngăn trở, từng cái bắn vào chỗ yếu hại, mất mạng ngay tại chỗ, cái cánh vốn mạnh mẽ cũng mềm nhũn, thân thể khổng lồ cũng không chống lại được lực lượng cuồng phong thổi quét, cũng hướng gió xoáy đen bay đi.

“Đã chết! Ma thú đã chết!” Bạch Nguyên Chi đại pháp sư mừng rỡ, đồng thời cũng rung động.

“Mau, nhanh đi cứu Tuyết Ứng, nhanh đi cứu.” Tông Lăng lúc trước nhiều lần hành tẩu sinh tử, biết thời gian không thể lãng phí, phản ứng nhanh nhất. Thanh Thạch ngay sau đó liền lập tức phản ứng lại, cũng vội hô: “Mau cứu anh con, sư phụ, mau cứu anh con.”

“Ừm!” Bạch Nguyên Chi lập tức phản ứng lại.

Hô.

Hấn không chế Hắc Nguyệt Ngô Công lập tức lướt qua một đường cong chuyển biến, sau đó lập tức lao xuống, lấy nửa tốc độ âm thanh lao đi, tuy cách hơn ngàn thước, nhưng lại rất dễ dàng có thể tới gần.

Chỉ là Đông Bá Tuyết Ứng đã bị cuốn vào trung ương gió lốc đen, bị thổi quét rơi xuống.

“Không còn kịp rồi.” Bạch Nguyên Chi âm thầm lắc đầu, “Cho dù kịp, Hắc Nguyệt Ngô Công cũng không dám tới quá gần.” Lúc này lão cũng không nói gì, thật ra mọi người đều biết không kịp cứu, chỉ là vẫn dốc toàn lực là được rồi.

“Đông Bá Tuyết Ứng, phải chết sao?” Khổng Du Nguyệt tâm tư phức tạp, nàng quá khứ cho tới bây giờ không ngờ Đông Bá Tuyết Ứng có thể cường đại như thế, thậm chí ngay cả Hạng Bàng Văn sau khi hiện ra thân ma thú vẫn bị hấn chém giết!

Mắt Cơ Dung lại sáng, trong mắt có một tia cuồng nhiệt: “Hấn sắp chết? Chết tốt, chết mới tốt! Ngăn cản ta cùng Thanh Thạch cùng một chỗ cũng chỉ có hấn, hấn hiện tại đã chết, tin tưởng không cần bao lâu, Thanh Thạch vẫn sẽ ở cùng ta! Bảo vật hấn tuyệt thể cường giả này lưu lại... Ta nhất định có thể lấy được, hiến cho thần vĩ đại.”

...

Nhìn Hắc Nguyệt Ngô Công kia lao xuống.

“Đệ đệ.” Đông Bá Tuyết Ứng thấy được thi thể dị thú giáp đen bốn vỏ khổng lồ bên cạnh, trong lòng khẽ động, trong tay bỗng xuất hiện móc sắt dây

thừng, lập tức đột nhiên vung lên!

Hồ.

Lực lượng của hấn lớn cỡ nào? Mặc dù ở trong gió lốc đen, móc sắt cũng hóa thành tàn ảnh đột nhiên bay ra nhanh chóng quần quanh ở trên thi thể dị thú giáp đen bốn vó, ở vị trí cổ còn quần quanh hai vòng, dây thừng này chính là lúc trước vị thần sứ đại nhân kia để lại trong nhần trử vật, cứng cỏi vô cùng, đột nhiên túm thi thể dị thú giáp đen bốn vó không lồ phía trên nhanh chóng rơi xuống, đồng thời Đông Bá Tuyết Ứng thi bay lên.

Vù, nháy mắt đáp xuống trên thi thể dị thú.

Đứng ở trên thi thể dị thú bốn vó, cảm thụ cuồng phong chung quanh, sau đó hai chân Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên phát lực! Toàn thân đều tắm rửa trong lửa!

Oành!

Một bước lên trời!

Nhưng lực lượng gió xoáy đen quá mạnh mẽ, tốc độ Đông Bá Tuyết Ứng kịch liệt giảm, mặc dù có hỏa diễm lực lượng phụ trợ, hấn cũng chỉ nhảy cao hơn năm mươi thước liền bắt đầu hạ xuống.

...

Hắc Nguyệt Ngô Công đáp xuống tốc độ cao, chỉ hướng gió lốc đen bay đi vài trăm thước liền dừng lại, cách gió xoáy đen còn rất xa đã không dám đến gần nữa.

“Gần chút nữa đi.” Thanh Thạch sốt ruột nói.

“Không thể đến gần nữa, gió quá lớn, gần chút nữa Hắc Nguyệt Ngô Công này của ta cũng không chống đỡ được.” Bạch Nguyên Chi nói, chung quanh cuồng phong đang gào thét, lực lượng cuồng phong nơi này khiến Hắc Nguyệt Ngô Công cũng rất cố sức, đi qua gần chút nữa, chỉ sợ Hắc Nguyệt Ngô Công sẽ không thể thoát khỏi sức gió này, cũng sẽ bị thổi quét đi.

Trên lưng con rết bốn người Thanh Thạch, Tông Lăng lo lắng nhìn gió lốc đen xa xa.

Hồ.

Ở trung ương lốc xoáy thi thể dị thú bốn vó đột nhiên trầm xuống, đồng thời một bóng người bốc lửa một bước lên trời, chung quanh đều là một vùng biển đỏ rực, kiệt lực suy yếu lực lượng của cuồng phong.

“Ca!” Thanh Thạch rơi nước mắt hồ.

“Tuyết Ứng!” Tông Lăng, Đồng Tam cũng đều vội vàng, nhưng đều không có bất cứ biện pháp nào đi giúp.

Đông Bá Tuyết Ứng đắm chìm trong lửa ngẩng đầu, nhìn đám người Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam trên lưng Hắc Nguyệt Ngô Công trên trời cao xa xa.

Thân thể hấn đã bắt đầu không chịu nổi chế hạ xuống.

“Thanh Thạch! Sống cho tốt, đừng làm ta thất vọng!” Thanh âm Đông Bá Tuyết Ứng hùng hồn, vang vọng thiên địa, hấn lo lắng nhất vẫn là đệ đệ, sợ mình chết rồi, đệ đệ bởi vậy sụp đổ không gượng dậy nổi, đây là điều hấn không muốn nhìn thấy.

“Ha ha ha, yên tâm đi, Đông Bá Tuyết Ứng ta sẽ không dễ dàng chết như vậy.”

“Cho dù rơi vào Hắc Phong uyên, ta cũng sẽ còn sống đi ra!”

Trong thanh âm Đông Bá Tuyết Ứng tràn ngập chiến ý tự tin.

Ánh mắt hấn đảo qua người khác trên lưng Hắc Nguyệt Ngô Công, bỗng thấy được Cơ Dung, trong lòng không khỏi cả kinh, Cơ Dung này chính là bị Long Sơn lâu hoài nghi là tín đồ tà thần, hiện tại thể mà lại chạy đến trên lưng Hắc Nguyệt Ngô Công ở gần đệ đệ?

“Thanh Thạch, nhớ kỹ cho ta, đừng cùng một chỗ với Cơ Dung này! Bạch Nguyên Chi đại pháp sư, bảo cô ta ngày mai cắt khỏi Tuyết Thạch sơn của ta, cấm cô ta bước vào Tuyết Thạch sơn của ta một bước.” Đông Bá Tuyết Ứng trực tiếp cứng rắn nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 16-2: Rơi xuống (2)

Trên lưng con rết kia Cơ Dung ngấn người.

Đại ca của Thanh Thạch, thế mà một chút cơ hội cũng không cho mình. “Lĩnh chủ đại nhân cứ yên tâm” Bạch Nguyên Chi đại pháp sư lập tức hứa hẹn đáp ứng, đối mặt anh hào như thế, người xuất sắc như thế, trong lòng lão cũng kính trọng bội phục. “Ha ha, cảm tạ.” Đông Bá Tuyết Ưng vẫn hào khí ngút trời, “Đại tẩu từ trong Hắc Phong uyên trở về, nhất định phải cùng pháp sư ông uống một chén.” “Lão hủ thời khắc xin đợi!” Bạch Nguyên Chi cao giọng nói. Khi nói chuyện, thân thể Đông Bá Tuyết Ưng đang không ngừng hạ xuống, ở trong gió lốc đen dần dần bóng người lửa này cũng càng thêm khó có thể thấy rõ, càng lúc càng mờ hồ, ở lúc hạ xuống hẳn nhìn đệ đệ Thanh Thạch của mình, mặt mang theo mỉm cười.

Gió vẫn đang gào thét. Trong thiên địa không có thanh âm khác. Trong lửa, thanh niên đồ đen kia đã hoàn toàn rơi vào sâu trong gió lốc đen, đã không thể thấy được nữa.

Thân thể Thanh Thạch đang run rẩy, hẳn vuron tay, muốn đi bắt lấy cái gì đó... Trong lửa, bóng người ca ca tựa như mơ hồ còn ở trước mắt. “Vì sao... Vì sao...” Cảm xúc của Thanh Thạch hoàn toàn sụp đổ. Thống khổ đau thương giống như thủy triều bao phủ hẳn. Loại thống khổ này, hẳn chưa bao giờ nếm trải. Sinh mệnh cũng như bị xé rách!

“Ca!!!” Thanh Thạch phát ra tiếng rống thê lương, “Trở về, trở về cho ta, trở về! Đệ nhất định nghe lời ca, nhất định nghe lời ca nói, sẽ không nản nữa, sẽ không giận ca nữa. Ca trở về, trở về đi!!!”

Tông Lăng, Đồng Tam đều ở hai bên ôm Thanh Thạch, hai người bọn họ cũng rơi nước mắt.

Hơn hai mươi năm ở chung.

Đông Bá Tuyết Ưng đối với bọn họ mà nói giống như con mình, bọn họ có thể nào không đau lòng? Chỉ là bọn họ trải qua nhiều sinh lý tử biệt hơn, còn chưa sụp đổ mà thôi. “Tuyết Ưng, yên tâm, ta và Đồng Tam nhất định chiếu cố tốt Thanh Thạch.” Tông Lăng âm thầm nói. Bên cạnh, Đồng Tam thì ôm Thanh Thạch: “Thanh Thạch, anh con thiên tư tung hoành, thực lực vượt xa con và ta tưởng tượng, cho dù là rơi vào Hắc Phong uyên, nó cũng nhất định có thể sống trở về, nhất định sẽ.”

Bên cạnh Bạch Nguyên Chi đại pháp sư, Tư Trần pháp sư thì đều thờ dài. Bọn họ đều rõ, cuối cùng Đông Bá Tuyết Ưng nói nhất định sẽ trở về... Chẳng qua là để lại một ít mong muốn cho đệ đệ mình, không đến mức làm ra việc ngu ngốc mà thôi.

“Thật giỏi” Bạch Nguyên Chi cảm thán, “Mới hai mươi hai tuổi, Hạng Bàng Vân kia hiển lộ ra chân thân ma thú phát huy thực lực mạnh hơn, vẫn bị Đông Bá Tuyết Ưng chém giết! Hẳn cuối cùng lại có thể điều động hòa diễm trong thiên địa... Đây đã là Vạn Vật cảnh nhỉ?” “Vạn Vật cảnh trong truyền thuyết, toàn bộ Long Sơn đế quốc rộng lớn bao gồm các lão gia hòa hơn một trăm tuổi, đạt tới Vạn Vật cảnh cũng không đến năm mươi người.” Tư Trần pháp sư cũng cảm thán, “Một khi đạt tới Vạn Vật cảnh, nhất định tiến vào năm mươi hạng đầu! Cho dù lão tổ nhà ta bọn họ ở trước mặt Đông Bá Tuyết Ưng lúc này, cũng căn bản không chút sức chống cự. Tựa như Hạng Bàng Vân hiển lộ chân thân, tuy thực lực tăng vọt, nhưng vẫn trực tiếp bị đoàn mâu chém giết.”

“Loại thực lực này đã đủ để chém giết nguy Siêu Phàm!” Bạch Nguyên Chi đại pháp sư cảm thán. “Thiên tài như vậy, toàn bộ Long Sơn đế quốc trên trăm năm mới có thể xuất hiện một người.” Tư Trần pháp sư không có chút tâm tư so bì với Đông Bá Tuyết Ưng, có chỉ là kính nể cùng tiếc nuối. Hai mươi hai tuổi đã nắm giữ thiên nhân hợp nhất, Long Sơn đế quốc tuy hiếm thấy, lại vẫn có mười mấy người. Nhưng hai mươi hai tuổi, đã Vạn Vật cảnh. Quả thực một hai trăm năm mới khó được xuất hiện một người, thiên chi kiêu tử đích thực.

“Nhân vật tuyệt thế phong hoa như thế, vừa triển lộ mũi nhọn, đã ngã xuống...” Bạch Nguyên Chi đại pháp sư thờ dài, “Đáng tiếc, đáng tiếc.” “Đúng vậy, nếu hẳn còn sống tương lai hầu như nhất định là sinh mệnh Siêu Phàm.” Tư Trần pháp sư cũng lắc đầu, “Hai người bọn họ một đường chiến đấu truy đuổi hơn trăm dặm đường, động tĩnh lớn như vậy, Long Sơn lâu tin tưởng rất nhanh sẽ tới tìm chúng ta, sau khi tin tức một trận chiến này truyền ra... Đông Bá Tuyết Ưng chỉ sợ cũng thực sự nổi tiếng, chi tiếc, đã muộn.” “Ừm” Bạch Nguyên Chi gật đầu, tin tức một trận chiến này truyền ra, tính chấn động có thể nghĩ, Đông Bá Tuyết Ưng vốn nên tiếp nhận vô tận hào quang, thậm chí có thể bởi vậy trực tiếp đi đến giai tầng cao hơn của toàn bộ Long Sơn đế quốc, rốt cuộc không hưởng thụ được vinh quang cỡ đó.

...

Hắc Phong uyên. Cuồng phong đang gào thét, càng đi xuống, sức gió càng lúc càng lớn. Chung quanh Đông Bá Tuyết Ưng tràn đầy lửa, hẳn dẫn động lực lượng thiên địa hóa thành lửa, cố gắng trở ngại muốn tận lực giảm bớt tốc độ của bản thân. Nhưng vẫn không ngừng tăng tốc tăng tốc.

“Quá nhanh, tốc độ của ta đã đột phá vận tốc âm thanh, tiếp tục tăng tốc như vậy... Thật sự ngã ở đáy Hắc Phong uyên, sợ thật sự phải ngã chết thôi!” Đông Bá Tuyết Ưng lo lắng, bỗng nhiên thấy được thi thể dị thú giáp đen bốn vó phía dưới, thi thể dị thú đó hình thể càng lớn hơn nữa, còn có hai cái cánh thật lớn, hiển nhiên ở lúc rơi xuống, lực cản của cánh lớn hơn, tốc độ rơi xuống thật ra không nhanh như Đông Bá Tuyết Ưng, bị Đông Bá Tuyết Ưng đuổi kịp.

“Hả?” Trong lòng Đông Bá Tuyết Ưng khẽ động, nhất thời thiên địa hóa diễm tràn ngập, bao lấy thi thể dị thú bốn vó kia, cố gắng để cho dị thú bốn vó giảm tốc.

Mà bản thân, chẳng những không dựa vào hỏa diễm chống cự giảm tốc, ngược lại tăng tốc!

Hồ. Rất nhanh Đông Bá Tuyết Ưng rơi xuống ở trên thi thể dị thú bốn vó, hẳn hơi cảm ứng liền ở vị trí ngực bụng dị thú bốn vó, trong một mảng lân giáp

kép phát hiện một cái vòng tay trữ vật, nhanh chóng lấy ra luyện hóa cảm ứng.

Trong vòng tay trữ vật có rất nhiều bảo vật, thậm chí ngay cả thức ăn cũng có, còn có một xấp kim phiếu thật dày, châu báu kim tệ vân vân...

“Không có.” Đông Bá Tuyết Ưng muốn từ trong đó tìm được thứ có thể ở lúc này rơi xuống có sự trợ giúp, nhưng lại không phát hiện, hiển nhiên ở dưới tình huống bình thường, cấp Xung Hào là căn bản không có khả năng ngã chết, mặc kệ Hạng Bàng Vân, hay là vị thần sứ đại nhân kia, đều không chuẩn bị vật phụ trợ giảm bớt lực khi ngã xuống cần.

Ánh mắt Đông Bá Tuyết Ưng dừng ở trên thi thể dị thú bốn vó. “Dị thú này lần gặp cứng rắn vô cùng, thân thể so với bùn đất núi đá còn cứng hơn, tác dụng suy yếu lực va chạm rất thấp.” Đông Bá Tuyết Ưng khẽ lật tay, trong tay xuất hiện Phi Tuyết thần thương, đầu trường thương dẹt sắc bén, ‘Soạt!’, nhanh chóng cắt cánh của dị thú bốn vó! Cánh lần gặp này nay không còn luồng sáng màu máu, lực phòng ngự đã giảm.

Luồng sáng màu máu đó... Thật ra cũng là dị tượng thái cổ huyết mạch bùng nổ của dị thú bốn vó này. Rất nhanh, một bên cánh lần gặp bị cắt bỏ toàn bộ, cánh lần gặp này ước chừng dài hơn mười thước, độ rộng cũng thật lớn, nhưng sức nặng thực tế lại bình thường, hiển nhiên bên trong có kết cấu rỗng.

“Phốc.” “Phốc.” “Phốc.” “Phốc.” Đông Bá Tuyết Ưng lập tức ở trên cái cánh này đâm phá một ít lần gặp, để hai tay mình đi túm xương khớp chống đỡ cái cánh này.

“Sống hay chết, xem một pha liều này.” Đông Bá Tuyết Ưng thu Phi Tuyết thần thương, hai tay cắm vào lỗ thủng lần gặp đâm phá, phân biệt túm lấy một khúc xương cứng cỏi.

Cánh lần gặp thật lớn bị mình dựng lên như vậy. Hô!

Cái cánh lớn dài hơn mười thước, rộng hơn năm thước, bị chống đỡ lên như vậy, giờ phút này tốc độ rơi xuống cần biết đã vượt qua vận tốc âm thanh, tuy chung quanh có cuồng phong không ngừng đi xuống! Nhưng vượt qua vận tốc âm thanh, cánh không lờ như thể vừa giờ lên... lực đập của dòng khí lập tức khiến tốc độ của Đông Bá Tuyết Ưng đột nhiên giảm mạnh, trực tiếp rời khỏi thi thể dị thú bốn vó phía dưới.

Hai tay ở phía trên giờ cái cánh lần gặp thật lớn, chung quanh cũng có thiên địa hỏa diễm bao bọc, tốc độ tuy chậm lại, nhưng càng đi xuống, lực lượng gió càng lúc càng lớn, khiến tốc độ rơi xuống của hắn đột phá vận tốc âm thanh, hơn nữa gió còn đang xoay tròn, khiến Đông Bá Tuyết Ưng có đôi khi cũng bị sức gió lật ngã nhào, sau đó lại lần nữa gian nan giờ cánh. Hắn đang giãy dụa, cố gắng muốn tìm kiếm cơ hội sống sót. “Hắc Phong uyên này rất cuộc sâu bao nhiêu, cảm giác ta đã rơi xuống bảy tám ngàn thước rồi!” Đông Bá Tuyết Ưng khi thì xoay tròn, khi thì lộn nhào, không ngừng cấp tốc rơi xuống. “Hà?” Đông Bá Tuyết Ưng xuyên thấu qua cuồng phong màu đen bên cạnh, nhìn thấy xa xa đại khái ngoài hai dặm trên vách núi đá, đang có một sinh vật thật lớn màu đen cuộn ở đó, sinh vật màu đen mơ hồ đó có chút giống cự long! Nhưng chiều dài cơ thể lại ước chừng hơn ngàn thước, chiều dài này đã vượt qua chiều dài cự long tầm thường, một đôi con người màu vàng của sinh vật khổng lồ màu đen nhìn quét một cái.

Đông Bá Tuyết Ưng liền cảm thấy linh hồn run rẩy, loại chênh lệch này, giống như đối phương hít thở một cái có thể diệt mình, giờ khắc này Đông Bá Tuyết Ưng hiểu... Vì sao Siêu Phàm trở xuống từ xưa vào thám hiểm, đều phải chết không thể nghi ngờ!

Hô. Tốc độ rơi xuống của hắn rất nhanh, nháy mắt đã không nhìn thấy sinh vật khổng lồ màu đen kia, tiếp tục hướng sâu bên trong sâu thẳm hơn tối tăm hơn rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 1: Rơi xuống đất

Ở lúc rơi xuống, xuyên thấu qua cuồng phong màu đen ngẫu nhiên nhìn thấy một số cái bóng màu đen, hoặc khổng lồ, hoặc là bộ dáng nhân loại bình thường... uy áp vô hình đó cũng có mạnh có yếu, cường đại, nếu muốn chỉ sợ một ánh mắt cũng có thể tiêu diệt mình. Yếu, vậy cũng tuyệt đối bước vào thực lực cấp độ Siêu Phàm. Điều này làm trong lòng Đông Bá Tuyết Ưng càng lúc càng sôi ruột.

Ở lúc rơi xuống hắn nói nhất định sẽ trở về, một mặt là cho đệ đệ lòng tin, một mặt khác quả thực cảm thấy mình có thể liều một phen! Nhưng hiện tại hắn lại rõ muốn còn sống đi ra ngoài là khó cỡ nào.

“Mặc kệ, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.” Tâm chí Đông Bá Tuyết Ưng cũng kiên định, “Hiện tại ta phải nghĩ cách ở lúc rơi xuống giữ được cái mạng.”

Hai tay cầm lấy xương cánh chim lần gặp thật lớn kia, đem nó hoàn toàn giờ ra.

Hướng gió cuồng phong biến ảo bất định, Đông Bá Tuyết Ưng cố gắng khiến lực cản của cánh chim lần gặp đạt tới lớn nhất, để tốc độ của mình chậm đi.

“Nhưng vẫn quá nhanh, quá nhanh.” Tốc độ rơi xuống của Đông Bá Tuyết Ưng vẫn đang tăng, “Tốc độ như vậy, ta rất có thể sẽ ngã chết!”

“Hà?”

Đồng Bá Tuyết Ứng đột nhiên biến sắc.

Bởi vì hắn rõ ràng đã nhìn thấy mặt đất phía dưới!

“Sắp đến rồi!” Trái tim Đồng Bá Tuyết Ứng hoàn toàn treo hẫng lên, mặc kệ Hắc Phong uyên này rốt cuộc có bao nhiêu nguy hiểm, nhưng nếu lúc rơi xuống đã ngã chết, thật sự ngay cả cơ hội giãy dụa cũng không còn.

“Oành——”

Bỗng nhiên lúc cách mặt đất thung lũng đại khái trăm mét, cuồng phong ban đầu đột nhiên biến mất.

Tựa như có một tầng cách ly quý dị, độ cao trăm mét gần sát mặt đất thung lũng căn bản không có cuồng phong! Mà trên trăm mét... lại là cuồng phong mãnh liệt, che cả bầu trời!

Đồng Bá Tuyết Ứng xé rách không khí, mang theo tiếng nổ, trực tiếp rơi xuống. Vừa tiến vào phạm vi trăm mét này... dưới tình huống không có bất cứ cuồng phong nào, hai tay cầm lấy cánh lân giáp thật lớn lực cản đột nhiên tăng vọt! Đồng Bá Tuyết Ứng cũng cảm thấy đôi tay mình rung mạnh một cái, may mắn thân thể hắn mạnh mẽ, hơn nữa thời khắc mấu chốt cỡ này duy trì lực lượng bùng nổ, hoàn toàn có thể thừa nhận chấn động.

Trăm mét khoảng cách, tốc độ Đồng Bá Tuyết Ứng đang kịch liệt giảm xuống.

Nhưng chung quy chỉ là trăm mét khoảng cách, tốc độ hắn rơi xuống quá nhanh, nháy mắt đã ‘Ầm!’ một tiếng nện vào trong mặt núi đá. Tốc độ hắn tuy giảm bớt sợ là đã một nửa, nhưng vẫn vượt qua vận tốc âm thanh, trực tiếp đem núi đá đập ra một cái hố to.

“Oành——” hai chân rơi xuống đất trước, ngay sau đó cả người nện xuống.

Núi đá mềm mại như nước.

Nói đơn giản, lấy cường độ thân thể đáng sợ của Đồng Bá Tuyết Ứng, núi đá ở trước mặt hắn quả thực rất yếu ớt. Đồng Bá Tuyết Ứng ngã ở trên núi đá, tựa như người thường nhảy vào trong nước, nhưng—— khi tốc độ đủ lớn, độ cao đủ cao, mặc dù là mặt nước vẫn có thể làm người ta ngã chết tươi.

“Hô.” Lúc ngã xuống đã choáng rồi, lực va chạm thật lớn khiến toàn thân hắn cũng phát ra tiếng vang gãy xương, máu tươi cũng từ trong miệng phun ra.

“Bị thương rồi, tay trái gãy xương, xương sườn cũng gãy ba cái, phiền toái nhất là tạng phủ cũng bị thương.” Đồng Bá Tuyết Ứng nắm giữ đối với thân thể của mình tinh tế cỡ nào, hắn cũng có chút may mắn, may mắn khoảng cách trăm mét cuối cùng có thể khiến mình giảm tốc, tốc độ giảm bớt một nửa! Lực va chạm này đã yếu bớt bảy tám phần, nếu không mình có cánh chim lân giáp cũng phải ngã chết tươi.

“Hiện tại thương thế khá nặng, tạng phủ đã bị chấn động. Không thể thừa nhận chém giết quá mạnh mẽ.” Đồng Bá Tuyết Ứng lập tức hiểu, “Phải mau chóng tìm nơi chữa trị thương thế trước, lấy năng lực khôi phục của cơ thể ta, chỉ cần ba canh giờ có thể hoàn toàn khôi phục.”

Da thịt khôi phục nhanh nhất, sau đó là xương, tạng phủ khôi phục chậm nhất.

Mặc kệ như thế nào Đồng Bá Tuyết Ứng vẫn có chút vui mừng, ít nhất, đã sống sót lúc rơi xuống.

...

Sau đó Đồng Bá Tuyết Ứng nhanh chóng đột nhiên hướng lên trên chạy đi, đến mặt đất, hai tay chống đỡ thân thể nhìn hướng xa xa, hắn trước thấy được bộ phận hài cốt thì thể bốn vó giáp đen lúc trước, một cú ngã này, thân thể nó đã sớm hoàn toàn vỡ nát, chỉ có bộ phận còn có thể thấy. Đồng thời xa xa bỗng xuất hiện một binh sĩ giáp đen, đang hướng nơi này chạy băng băng tới gần, tốc độ nhanh như ảo ảnh.

“Không xong, bị phát hiện rồi.” Đồng Bá Tuyết Ứng không dám chần chờ, lập tức lóc lên chạy nhảy.

Vù vù vù.

Nhanh chóng lóc lên tránh lui, nhưng rất nhanh Đồng Bá Tuyết Ứng đã có chút nghi hoặc dừng lại, hơn nữa nấp ở sau một tảng đá lớn ngoài hai dặm, vùng trộm nhìn xa xa, lúc này binh sĩ giáp đen kia đã đến chỗ hố to lúc trước Đồng Bá Tuyết Ứng sút.

“Hà?” Thị lực Đồng Bá Tuyết Ứng kinh người cỡ nào, liếc một cái phát hiện, dưới áo giáp của binh sĩ giáp đen kia, thân thể thể mà lại là đám sương đen ngưng tụ thành, thậm chí mặt nạ trên mặt hắn lộ ra một đôi mắt, cũng là hồng quang mơ hồ.

“Không phải nhân loại, cũng không phải ma thú, tựa như... Không phải sinh mệnh?” Đồng Bá Tuyết Ứng có chút nghi hoặc phỏng đoán, “Ta còn tưởng nó phát hiện ta đến đuổi giết ta, theo lý thuyết cấp Xung Hào bình thường, ở khoảng cách vừa rồi, hoàn toàn có thể liếc một cái nhìn thấy ta! Nhưng nó chỉ theo tiếng vang lớn ngã trên mặt đất đi nhìn nhìn hố to, lại chưa phát hiện ta.”

“Xem ra mắt nó có sức quan sát bình thường, hoặc là, nó cũng không phải dựa vào mắt?” Đồng Bá Tuyết Ứng có các loại phỏng đoán.

Nhưng dù vậy, từ tốc độ lúc trước binh sĩ giáp đen hóa thành ảo ảnh phán đoán.

Chỉ luận tốc độ, binh sĩ giáp đen đã hoàn toàn vượt qua Hạng Bàng Vân!

“Tìm một chỗ dưỡng thương trước.” Đông Bá Tuyết Ứng quan sát chung quanh, rất nhanh đã phát hiện một cái hang nhỏ trên vách núi đá bên cạnh, đợi đến lúc binh sĩ giáp đen điều tra xong sau đó xoay người rời đi, Đông Bá Tuyết Ứng lúc này mới lặng yên nhảy hơn năm mươi thước tiến vào trong cái hang nhỏ.

Cái hang nhỏ trước đó hẳn dùng thiên địa lực cảm ứng qua, không có vật gì khác.

Đứng ở bên cạnh cái hang nhỏ, cẩn thận hướng về phía binh sĩ giáp đen lúc trước đi đến nhìn lại.

Đứng cao, nhìn xa.

“Đó là —— “

Đông Bá Tuyết Ứng có chút giật mình.

Ở chỗ xa xôi đại khái ngoài năm sáu mươi dặm, đang có một tòa động phủ cung điện tản ra thanh quang mờ mờ, ngoài động phủ cung điện đang có lượng lớn binh sĩ giáp đen tuần tra, các binh sĩ giáp đen này không biết mỗi một, luôn luôn tuần tra đi lại. Trừ binh sĩ giáp đen, còn có sinh vật màu đen khác số lượng ít hơn chút, lại nhìn cũng cảm thấy áp bách.

“Mặc kệ là sinh vật như hắc long hư hư thực thực hơn một ngàn thước lúc trước nằm cuộn chỗ vách núi cao, hay là các sinh vật màu đen khác, bao gồm binh sĩ giáp đen nhỏ yếu nhất.” Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu, “Xem ra đều là bảo hộ tòa cung điện động phủ kia.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 2-1: Một đêm trôi qua (1)

“Ta nếu tới gần, chỉ sợ dễ dàng bị giết chết nhì.” Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm.

“Mặc kệ, dưỡng thương trước.”

Đông Bá Tuyết Ứng lùi về trong hang, tùy ý khoanh chân ngồi xuống, lật tay lấy ra một khối thịt xương thật lớn, tâm ý khẽ động lửa xuất hiện bắt đầu nướng!

Khúc xương thịt này là trong bảo vật trữ vật của Hạng Bàng Vân có, thật ra mặc kệ là Hạng Bàng Vân, hay là vị thần sứ kia, trong bảo vật trữ vật đều đặt lượng lớn thức ăn nước uống. Điều này làm Đông Bá Tuyết Ứng thâm nhủ, có lẽ cấp Xung Hào phần lớn đều mang thức ăn nước uống bên người? Về phần mùi nướng, Đông Bá Tuyết Ứng không lo, hẳn có thể thao túng thiên địa lực lượng, thiên địa lực lượng ở trong hang hoàn toàn ngăn cách tất cả mùi tỏa ra ngoài.

“Ừm, thật thơm, Hạng Bàng Vân này xem ra còn là kẻ sành ăn.” Đông Bá Tuyết Ứng ăn từng miếng, xương gãy trong cơ thể ở dưới sự khống chế tự nhiên mà vậy ép thẳng bắt đầu liên tiếp sinh trưởng, thương thể của tạng phủ khí quan cũng đang dần dần khôi phục.

Một đêm này, dài đằng đẵng.

Tông Lăng Đồng Tam còn có thể khống chế cảm xúc của bản thân, Thanh Thạch lại gần như hoàn toàn sụp đổ.

“Anh trai ta nhất định sẽ trở về, nhất định sẽ, ta không đi, ta không đi, ta sẽ ở dưới Hắc Phong nhai chờ hắn, ta ở đây chờ.” Thanh Thạch lúc trước không chịu đi, vẫn là Tông Lăng khuyên bảo hắn: “Thanh Thạch, Hắc Phong uyên này lớn như vậy, Tuyết Ứng đi ra nói không chừng là từ chỗ khác của Hắc Phong nhai đi ra, nó vừa ra khẳng định sẽ đến thẳng Tuyết Thạch thành bảo trước. Con ở dưới núi chờ... Chỉ sợ sẽ lỡ gặp nó.”

Thanh Thạch lúc này mới bị thuyết phục, Hắc Nguyệt Ngô Công bay về tới Tuyết Thạch thành bảo.

“Hô!”

Một đội ngũ kỵ binh lại ở giữa đêm khuya chạy tới Tuyết Thạch thành bảo, cầm đầu chính là Long Sơn lâu Tư An đại nhân.

Hạng Bàng Vân và Đông Bá Tuyết Ứng đại chiến, tin tức này kinh người cỡ nào? Thám tử Long Sơn lâu an bài ở đây là tốc độ nhanh nhất đem tin tức truyền tới Nghi Thủy thành Long Sơn lâu, Tư An đại nhân cũng kinh hãi, không ngủ nữa, lập tức lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới.

Oành đùng đùng ~~~

Cầu treo buông xuống, cửa thành mở ra.

“Tur An đại nhân.” Tông Lăng tự mình đi ra nghênh đón.

“Thế nào, Đông Bá Tuyết Ứng đâu? Còn có Hạng Bàng Vân đâu?” Tur An đại nhân vội hỏi.

“Tur An đại nhân, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện.” Tông Lăng tuy trong lòng khó chịu, nhưng vẫn bảo trì lễ tiết cơ bản.

“Hạng Bàng Vân tới giết Đông Bá Tuyết Ứng?” Tur An đại nhân và Tông Lăng sóng vai mà đi, đồng thời nhìn không được hỏi, chuyện này quá trọng đại.

Tông Lăng gật đầu: “Có một đám sát thủ bởi vì nhiệm vụ Huyết Nhận tửu quán, tới giết Thanh Thạch! Đám sát thủ đó đều bị Tuyết Ứng đánh chết, mà lúc này Hạng Bàng Vân xuất hiện, giao thủ với Tuyết Ứng. Bọn họ một đường chém giết, từ Tuyết Thạch sơn chúng ta giết mãi đến Hắc Phong nhai!”

“Hắc Phong nhai?” Tur An kinh hãi.

Hắn làm người tổng phụ trách Long Sơn lâu cảnh nội một huyện thành nhỏ, tự nhiên biết tuyệt địa đáng sợ cảnh nội mình.

“Bọn họ thế mà một đường truy đuổi giết chóc hơn trăm dặm?” Tur An có chút rung động, ngẫm lại hắn cũng không thể tin được, có thể chém giết thành như vậy, hiển nhiên hai bên giao thủ chênh lệch cũng không phải quá xa, “Thực lực Đông Bá Tuyết Ứng, ít nhất là thực lực một ngàn hạng đầu của Long Sơn bang, nếu không sao có thể giằng dụa lâu như vậy.”

Hắn vẫn không thể tin được.

Đông Bá Tuyết Ứng mới lớn bao nhiêu? Thiên tài này cũng quá yêu nghiệt rồi.

“Kết quả như thế nào?” Tur An hỏi.

Tông Lăng nhìn bầu trời đêm, trầm mặc chút mới nói: “Tuyết Ứng vốn có thể không chết, chỉ là không ngờ Hạng Bàng Vân kia thế mà không phải nhân loại, mà là ma thú dị chủng.”

“Ma thú dị chủng biến hóa nhân loại?” Tur An biến sắc, “Vu Thần điện?”

“Cái gì Vu Thần điện?” Tông Lăng hỏi.

“Cái này ngươi không cần quan nhiều.” Tur An nói. Kẻ thống trị sau lưng thế giới này chung quy là các Siêu Phàm cường đại! Rất nhiều bí mật đều là không công khai, hắn thân là lâu chủ một cơ sở Long Sơn lâu mới có tư cách biết một số bí ẩn. Hắn biết rõ, Vu Thần điện có thể cùng lực lượng toàn bộ nhân loại từ thời đại thái cổ đấu tới bây giờ, nội tình sâu cỡ nào?

Vu Thần điện, luôn phái một số ma thú lên vào nhân loại.

May mắn đem một con ma thú biến thành nhân loại, cái giá phải trả rất lớn, cho nên tất cả còn ở trong phạm vi có thể khống chế.

“Kể tiếp thì sao?” Tur An đại nhân vội hỏi, “Hạng Bàng Vân bại lộ chân thân, giết Đông Bá Tuyết Ứng?”

“Không phải.” Tông Lăng nói tiếp, “Tuyết Ứng lúc này bị đánh bay ra khỏi Hắc Phong nhai, mắt thấy sắp bị thổi quét vào Hắc Phong uyên! Đúng lúc này, Tuyết Ứng ở giữa không trung ném đoàn mâu, toàn thân nó đột nhiên bộc phát ra ngọn lửa, đoàn mâu hóa thành một ánh lửa sao băng, nháy mắt đâm vào trong cơ thể dị thú bốn vó Hạng Bàng Vân biến hóa. Liên tục ba cây đoàn mâu, mỗi cây đều bắn vào yếu hại! Dị thú bốn vó kia chết ngay tại chỗ.”

“Hỏa? Đoàn mâu đánh chết?” Tur An đại nhân ngẩn người, “Vạn, Vạn Vật cảnh?”

“Vâng, vạn vật hoá sinh, Tuyết Ứng nó quả thực nắm giữ một ít hỏa quy tắc ảo diệu trong vạn vật.” Tông Lăng than thở, hắn cũng là cao thủ cấp Lưu Tinh cũng từng tìm hiểu kỹ Long Sơn bang, biết Vạn Vật cảnh đại biểu cho cái gì.

“Hắn, hắn mới hai mươi hai tuổi? Vạn Vật cảnh?” Tur An đại nhân ngây ra, trời ạ.

Phen này kinh động lớn rồi.

Tuyệt thế yêu nghiệt như vậy, toàn bộ Long Sơn đế quốc sợ là trên trăm năm mới có thể xuất hiện một người, hầu như là nhất định có thể bước vào Siêu Phàm.

“Sẽ không giả chứ?” Tur An đại nhân vội hỏi, bởi vì bản thân hắn hiểu tin tức này một khi báo lên, nhất định sẽ kinh động các Siêu Phàm! Bởi vì mỗi một vị Siêu Phàm sinh ra đều rất không dễ dàng, toàn bộ đế quốc số lượng Siêu Phàm cũng chỉ một chút như vậy.

“Sao có thể giả? Nếu không phải Tuyết Ứng giết dị thú bốn vó đó, ngươi cho rằng chúng ta có thể thản nhiên ở lại Tuyết Thạch thành bảo?” Tông Lăng nói, “Ngươi nếu không tin, có thể đi hỏi Bạch Nguyên Chi đại pháp sư, Tư Trần pháp sư một phen.”

“Hỏi khẳng định vẫn cần hỏi lại.” Tur An gật đầu, hắn cũng tin tưởng những người này không dám nói dối, bởi vì nhấm chửng rất nhanh sẽ có Siêu Phàm

tự mình tới. Trước mặt Siêu Phàm, phạm nhân sẽ rất ‘thành thành thật thật’ nói ra tất cả.

“Đông Bá Tuyết Ưng đâu?” Tư An truy hỏi.

Trong mắt Tông Lăng có một tia đau thương, thanh âm lại bình tĩnh: “Hắn không thể chống lại lực lượng gió lốc đen, bị thổi quét rơi vào Hắc Phong uyên!”

Tư An trầm mặc.

Ở năm ấy Đông Bá Tuyết Ưng mười lăm tuổi, Tư An đại nhân đã biết Đông Bá Tuyết Ưng, hắn nhớ rõ thiếu niên đồ đen này, lúc ấy trong xương tủy đã có một loại mũi nhọn, khi đó hắn đã cảm giác Đông Bá Tuyết Ưng này về sau sợ là sẽ rất khó lường, chỉ hơn sáu năm trôi qua, thiếu niên đồ đen cũng cao hơn chút, khí tức tủy nội liễm, lại như một ngọn núi làm người ta khó có thể lay động, lúc này hắn nhận được bên trên phát tình báo xuống, đã hoài nghi y là cấp Xung Hào rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 2-2: Một đêm trôi qua (2)

Nhưng sự thật thì sao?

Hắn càng thêm kinh diễm hoá mất, chém giết khó phân thắng bại với Hạng Bàng Vân, cuối cùng Hạng Bàng Vân ở trong sinh tử càng thể hiện ra chân thân, dùng đoàn mâu đánh chết!

Hai mươi hai tuổi, đã bước vào năm mươi hạng đầu Long Sơn bang!

Loá mắt như thế! Chối mắt!

Tuyết thể tồn tại hầu như nhất định có thể bước vào Siêu Phàm, nhưng lại...

Ngã xuống rồi!

“Đáng tiếc, đáng tiếc.” Tư An nhẹ nhàng lắc đầu, hắn cũng cảm thấy quá tiếc nuối, hắn là nhân viên nội bộ trung tâm của Long Sơn lâu, cho nên mới biết một khi bước vào Siêu Phàm là khái niệm cỡ nào, đó chính là cấp độ sinh mệnh thật sự khác. Cấp Xung Hào lợi hại tới đâu nữa vẫn là phạm nhân, cùng Siêu Phàm... Có chênh lệch như lạch trời.

Đương nhiên nguy Siêu Phàm không thể tính ở trong!

Thiên tư giống Đông Bá Tuyết Ưng, chỉ cần còn sống, hầu như nhất định có thể bước vào Siêu Phàm, Siêu Phàm thật sự!

“Vậy ta sẽ không quấy rầy nữa.” Tư An liền nói, “Ta còn cần đi hỏi bọn Bạch Nguyên Chi, mấy ngày này Nghi Thủy thành chúng ta chỉ sợ sắp náo nhiệt rồi!”

“Ta tiễn lâu chủ.” Tông Lăng tiễn Tư An ra khỏi cổng thành bảo.

Nhìn theo Tư An đại nhân dẫn người nhanh chóng hướng pháp sư lâu bên cạnh tiến đến.

Tông Lăng nhìn thấy một bóng người đứng cách đó không xa, đó là một cô gái nhỏ nhắn - Cơ Dung. Cơ Dung đứng ở nơi đó, mỏng manh đáng thương.

“Người còn không đi?” Sắc mặt Tông Lăng khó coi, lạnh giọng quát lớn.

“Ta muốn gặp Thanh Thạch một lần!” Cơ Dung nói.

Tông Lăng hừ lạnh một tiếng quay đầu bỏ đi.

Đông Bá Tuyết Ưng ở trước khi rơi vào Hắc Phong uyên nói ra yêu cầu cuối cùng, chính là bảo đệ đệ rời khỏi Cơ Dung! Tông Lăng tự nhiên là tuyệt đối đứng về phe Đông Bá Tuyết Ưng, tự nhiên cũng không thích Cơ Dung này.

...

Thành bảo, trong thư phòng.

Thanh Thạch ngồi ở vị trí quá khứ ca ca thường ngồi, nhẹ nhàng vuốt ve bàn sách, trong lòng nhớ lại đều là từng cảnh tượng từ nhỏ đến lớn cùng ca ca.

Ca ca đối với mình trân trọng đã vượt qua tất cả, mình còn trẻ bái sư, ca ca đã không để ý nguy hiểm đi Hủy Diệt sơn mạch.

Hắn không quên được lời ca ca nói.

“Trừ phi Đông Bá Tuyết Ưng ta chết, nếu không ai cũng đừng nghĩ tổn thương đệ đệ của ta! Hạng Bàng Vân người cũng không được!” Lúc ấy Đông Bá Tuyết Ưng cảm trường thương, ở trước mặt Hạng Bàng Vân nói, mơ hồ quanh quẩn ở bên tai.

“Thanh Thạch! Sống cho tốt, đừng làm ta thất vọng!”

Đông Bá Tuyết Ưng ở trong gió lốc đen bắt đầu rơi xuống, vẫn nhìn hắn.

Bốp! Bốp!

Nước mắt nhỏ xuống, rơi ở trên bàn sách, vỡ vụn ra.

Khi mắt đi, mới hối hận không kịp.

“Ca, đệ tin tưởng ca nhất định sẽ trở về, nhất định sẽ, ta sẽ chờ ca, chờ mãi.” Thanh Thạch nói nhỏ, “Ca yên tâm, đệ sẽ không để ca thất vọng, đệ là em trai của Đông Bá Tuyết Ưng, ca ca của đệ là thiên tài giới nhất toàn bộ thiên hạ, đệ tuyệt đối sẽ không làm ca mất mặt!”

Thùng thùng thùng.

Tiếng đập cửa vang lên.

“Thanh Thạch.” Thanh âm Tông Lăng vang lên ở bên ngoài, “Cơ Dung kia vẫn ở ngoài cửa thành bảo, vẫn muốn gặp con một lần.”

Thanh Thạch đứng dậy, mở cửa thư phòng.

Tông Lăng ở bên ngoài.

“Đi thôi.” Thanh Thạch rất bình tĩnh.

Tông Lăng gật đầu, hắn cũng nhìn Thanh Thạch lớn lên, biết Thanh Thạch tuy đơn thuần chút, nhưng cũng là đứa trẻ rất tốt, hắn tin tưởng Thanh Thạch, cho nên mới đến nói cho Thanh Thạch, để y đi kết thúc.

...

Trên tường thành thành bảo.

Thanh Thạch đứng ở trên tường thành, quan sát phía dưới, phía dưới một bóng người đang đứng cô đơn - ‘Cơ Dung’.

“Thanh Thạch.” Cơ Dung ngẩng đầu nhìn, trong mắt nàng có đau đớn không nở.

“Anh trai ta nói với ta, rốt cuộc có phải sự thật hay không?” Giọng Thanh Thạch lại lạnh như băng.

Cơ Dung liền nói: “Không phải, thực không phải!”

“Ta hỏi thêm một lần, rốt cuộc có phải thật hay không!” Thanh Thạch quan sát phía dưới, hai mắt như lưỡi đao, nhìn chằm chằm mắt Cơ Dung.

Cơ Dung bị nhìn chằm chằm như vậy, thoáng chần chờ, liền nói: “Thanh Thạch, huynh cũng không tin muội?”

“Người cho rằng ta còn có thể tin người!”

“Ha ha... Ta thế mà bởi vì người, khiến anh trai ta đau lòng. Ha ha, ta ngu xuẩn bao nhiêu, đáng cười bao nhiêu! Ha ha ha...” Thanh Thạch điên cuồng cười.

Bên cạnh, Tông Lăng yên lặng nhìn, hắn biết Thanh Thạch lúc này cũng nên phát tiết một phen.

“Cút!”

Thanh Thạch nói lạnh như băng, “Anh trai ta nói, người sáng mai nhất định phải rời khỏi Tuyết Thạch sơn, từ nay về sau, cấm bước vào Tuyết Thạch sơn một bước nữa!”

“Thanh Thạch, huynh thật sự muốn...” Trong mắt Cơ Dung đầy nước mắt.

“Nghe lệnh ta.” Thanh Thạch trực tiếp hạ lệnh, “Giữa trưa ngày mai, nếu Cơ Dung cô nương còn ở Tuyết Thạch sơn ta, thì mạnh mẽ đem cô ta ném xuống núi.”

“Vâng.” Chung quanh, toàn bộ binh sĩ tuân tra, binh sĩ trông coi phía dưới ai cũng tuân mệnh.

Lập tức Thanh Thạch xoay người rời đi.

“Thanh Thạch, Thanh Thạch...” Cơ Dung liên tục hô, lại chỉ có thể nhìn Thanh Thạch rời khỏi tường thành, nàng rốt cuộc không nhìn thấy.

Sắc mặt Cơ Dung khó coi, trong lòng phần nộ không cam “Đông Bá Tuyết Ưng, chết tiết, người chết rồi, còn muốn phá chuyện tốt của ta.”

...

Đêm đó.

Tur An đại nhân nhanh chóng đem tin tức bẩm lên, tin tức ngay trong đêm đã đưa tới tổng lâu Long Sơn lâu An Dương hành tinh! Lâu chủ tổng lâu cũng không dám chậm trễ, lập tức đem tin tức bẩm lên cho tòn tại Siêu Phàm!

Đồng thời vị Tur Trần pháp sư kia cũng ngay trong đêm đem tin tức truyền về, Tur gia ở quận Thanh Hà một tay che trời, tin tức quan trọng như thế đương nhiên phải mau chóng để lão tổ mình ‘Tur Lương Hồng’ biết.

Một đêm không tầm thường rốt cuộc qua đi, ngày hôm sau, trời đã sáng.

Đáy Hắc Phong uyển.

“Hô.” Khoanh chân mà ngồi tĩnh tu một đêm, Đông Bá Tuyết Ưng mở mắt, thương thế trên người đã hoàn toàn ổn.

Hắn đứng dậy đi tới cửa cái hang này.

Nay trời đã sáng, mặc dù có gió lốc đen ở trên không ngăn cản, không nhìn thấy mặt trời, nhưng toàn bộ đáy thung lũng vẫn biến thành một mảng sáng ngời, cũng có thể nhìn thấy một ít thực vật hoa cỏ, so sánh với đáy thung lũng trong đêm đen... Nay đáy thung lũng đã đẹp như tiên cảnh, vách núi loang lổ còn có chút rêu, xa xa, tòa động phủ cung điện nguy nga kia vẫn tán ra thanh quang nhàn nhạt.

Ban ngày, động phủ cung điện phát ra thanh quang nhàn nhạt hơn chút, hào quang lưu chuyển, mang theo vô tận huyền diệu.

“Đáng tiếc một khi tới gần, rất có thể bị trực tiếp đánh chết.” Đông Bá Tuyết Ưng thầm nghĩ, “Vị thần sứ đại nhân kia còn có Hạng Bàng Vân, thức ăn nước uống bọn họ để lại trong bảo vật trữ vật tuy rất nhiều, ta nay có thể hấp thu lực lượng thiên địa, đối với thực vật tiêu hao tuy cũng rất ít, nhưng chỉ sợ cũng chỉ có thể duy trì một năm thời gian. Một năm thời gian, ta không tìm thấy đường đi ra ngoài, cũng chỉ có thể đói chết tươi!”

“Tuy rất nguy hiểm, nhưng phải tìm ra một con đường sống.” Đông Bá Tuyết Ưng cẩn thận quan sát bên ngoài, suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 3: Dấu vết, chiến đấu

Cơ đầu rút cổ ở trong hang, chung quy chỉ có thể đói chết tươi.

Đã quyết định tìm kiếm đường sống, buổi sáng hôm đó, Đông Bá Tuyết Ưng liền lặng yên nhảy xuống khỏi cái hang này, bắt đầu dò xét.

“Vù.” Đông Bá Tuyết Ưng nhanh nhẹn linh hoạt, có thiên địa lực phụ trợ, nhất cử nhất động lặng yên không một tiếng động.

“Không thể tới gần tòa động phủ cung điện thần bí kia, nơi đó thủ vệ quá nghiêm ngặt, cho dù một binh sĩ giáp đen nhỏ yếu, cảm giác ứng phó cũng rất khó khăn!” Đông Bá Tuyết Ưng nghĩ ngợi, binh sĩ giáp đen thoạt nhìn đều mạnh hơn Hạng Bàng Vân chút, đương nhiên mình nay đạt tới ‘Vạn Vật cảnh’, thực lực đã nhảy vọt lên tới mức cực cao, có thể dễ dàng hành hạ đến chết Hạng Bàng Vân, nhưng giao thủ với binh sĩ giáp đen... Thắng bại vẫn khó nói!

Yếu nhất cũng không có nắm chắc, càng đừng nói các thủ vệ cường đại.

“Vù vù vù.”

Lặng yên không một tiếng động, rời bỏ động phủ cung điện, hướng nơi khác của thung lũng Hắc Phong uyển cẩn thận thăm dò.

Thung lũng Hắc Phong uyển phi thường rộng lớn, chỗ rộng thì hơn mười dặm, chỗ hẹp cũng có bảy tám dặm.

“Đều là chút cỏ dại rong rêu, nhắm chừng không biết bao nhiêu vạn năm không có ai đến đây.” Đông Bá Tuyết Ứng vừa đi vừa quan sát, bỗng nhìn thấy mặt đất phía trước có khe hở cực lớn, hai cái khe hở giao nhau, trong đó một khe hở chiều rộng ba bốn thước, dài thì kéo dài mãi đến cực xa xa, nhìn ra chiều dài khe hở này sợ là hai ba mươi dặm.

Một khe hở khác rộng chỉ có hơn hai thước, chiều dài cũng chỉ năm sáu dặm, chỉ là cuối khe hở kéo dài đến trên vách đá thung lũng, đem vách núi cũng xé rách ra một vết thương rất lớn, vết thương sâu chừng gần trăm mét, một mực kéo dài hướng lên trên đến phía trên tầng gió đen.

“Hai vết nứt này?” Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy tim đập nhanh, hẳn dù sao đã đạt tới Vạn Vật cảnh, hoàn toàn có thể cảm nhận được một loại sát khí mũi nhọn đáng sợ trong hai vết nứt này.

“Là binh khí bỏ ra! Hai vết nứt này là binh khí bỏ ra!” Đông Bá Tuyết Ứng nháy mắt vô cùng xác định.

Hắn vội đi đến bên vết nứt, hướng phía dưới quan sát.

Liếc một cái...

Vết nứt bề mặt núi đá tối như mực sâu không thấy đáy, chỉ là rõ ràng phía dưới càng lúc càng rộng.

“Hơn nữa là sâu trong lòng đất bỏ ra!” Đông Bá Tuyết Ứng căn cứ dấu vết lập tức làm ra phán đoán, “Uy lực vô lượng, trực tiếp từ lòng đất một mực xuyên đến trên mặt đất thung lũng này, hơn nữa ở trên mặt đất thung lũng để lại vết nứt dài hai ba mươi dặm.”

Suy diễn ra, khiến Đông Bá Tuyết Ứng biến sắc.

Trời ạ!

Đây còn là từ dưới lòng đất phát ra một đòn, chỉ là uy lực còn sót lại đã khiến mặt đất xuất hiện vết nứt hai ba mươi dặm, như vậy uy lực đáng sợ cỡ nào? Cũng chính là nói những ngọn núi lớn nguy nga cao mấy ngàn thước, ở trước mặt cường giả như thế chỉ sợ vung tay lên đã có thể trực tiếp chém thành hai nửa! Mặc dù là một tòa thành trì của nhân loại, chỉ sợ dưới một đòn đã triệt để hủy diệt!

Loại thực lực này quả thực không thể tưởng tượng, hẳn và Hạng Bàng Văn ở đỉnh Tuyết Thạch sơn chém giết lâu như vậy, cũng chỉ hủy diệt mấy tảng đá lớn, cây cối linh tinh, tảng đá bên cạnh vách núi. Bản thân toàn bộ Tuyết Thạch sơn đỉnh vẫn không có gì tổn thương.

Bởi vậy có thể thấy được chênh lệch.

Thực lực hắn hiện nay, cùng cường giả như vậy so sánh, cảm giác chính là con kiến so sánh với cự long!

“Đây chẳng lẽ là dấu vết chiến đấu sinh mệnh Siêu Phàm lưu lại?” Đông Bá Tuyết Ứng thầm nghĩ, “Khó trách ở trong truyện ký chuyện xưa, một số sinh mệnh Siêu Phàm cường đại cũng có thể cùng uống rượu với thần linh, ngay cả thần linh cũng kiêng kỵ bọn họ.”

Hắn cùng Hạng Bàng Văn loại thực lực này, là xa xa không có tư cách khiến thần linh coi trọng.

Nguy Siêu Phàm không đáng nhắc tới.

“Siêu Phàm thật sự, mạnh như vậy?” Đông Bá Tuyết Ứng không thể tin, hẳn hiểu biết quá ít quá ít đối với sinh mệnh Siêu Phàm, hầu như đều là dựa vào một ít truyện ký chuyện xưa, như trong 《 Huyền Bổng thương pháp 》 kia miêu tả cũng rất giản lược, chỉ là nói một số phương pháp trở thành Siêu Phàm. Về phần sau khi trở thành Siêu Phàm... Lại cần bản không nói.

Sau khi trở thành Siêu Phàm, sẽ là thế nào?

Không biết.

Bởi vì Siêu Phàm quá ít, các phạm nhân đều rất khó gặp Siêu Phàm! Một khi vị Siêu Phàm nào đó xuất hiện ở một chỗ, như Long Sơn lâu đều sẽ lập tức sốt ruột cảnh cáo khắp nơi, bảo bọn họ rút cổ làm người, tuyệt đối đừng đắc tội Siêu Phàm, một khi đắc tội chỉ sợ toàn bộ gia tộc sẽ xong rồi. Cho dù là Tư gia, cho dù là Mặc Dương gia tộc có nguy Siêu Phàm... Ở trước mặt Siêu Phàm thật sự, cũng đều phải nom nớp lo sợ.

“Loại thực lực này, ở trong Siêu Phàm cũng có thể là đứng ở chỗ cực cao nhỉ.” Đông Bá Tuyết Ứng thầm nghĩ.

...

Lúc Đông Bá Tuyết Ứng cẩn thận quan sát vết nứt này, thể hội sát khí mũi nhọn kinh người trong đó, ở hầu như mỗi một chỗ của toàn bộ đáy Hắc Phong uyên, mỗi mười dặm đều bắt đầu xuất hiện sương mù màu đen tuôn trào, theo đó chỗ sương mù màu đen liền nhanh chóng ngưng tụ hóa thành một binh sĩ giáp đen.

Trương tự, ở giữa không trung chỗ cách Đông Bá Tuyết Ứng cũng chỉ năm sáu dặm, sương mù màu đen ngưng tụ hóa thành binh sĩ giáp đen.

Binh sĩ giáp đen đeo mặt nạ, hai mắt tỏa ra hồng quang, tùy ý nhìn quét chung quanh.

Mỗi ngày... Toàn bộ đáy vực đều phải cần quét một lần, đây là quy củ vị chủ nhân động phủ cung điện kia lúc trước định ra, chủ nhân động phủ cung

điện tuy đã chết rất rất lâu rồi, bao nhiêu vạn năm qua đi, nơi này vẫn duy trì, chưa bao giờ thay đổi.

“Người từ ngoài đến?” Binh sĩ giáp đen vừa ngưng tụ xuất hiện, tầm mắt luôn là có thêm một tầng hồng quang, nhìn bên ngoài cũng có chút mơ hồ, lại vẫn phát hiện Đông Bá Tuyết Ứng xa xa đứng ở nơi đó.

Vù!

Binh sĩ giáp đen nhẹ nhàng hạ xuống đất, theo đó hóa thành luồng sáng chạy thẳng về phía Đông Bá Tuyết Ứng.

Đông Bá Tuyết Ứng quan sát vết nứt, đồng thời thiên địa lực tràn ngập chung quanh, cũng cẩn thận cảnh giác phương hướng động phủ cung điện, một khi có động tĩnh hẳn sẽ lập tức như chim sợ cành cong bỏ chạy.

“Hà?” Đông Bá Tuyết Ứng tại khe động đột nhiên quay đầu nhìn lại.

Phía sau, một binh sĩ giáp đen đang chạy đến, đã cách mình không đủ một dặm, khoảng cách hai bên ba bốn trăm mét, đến cấp độ này của bọn họ không đáng kể chút nào.

“Sao lại đột nhiên toát ra một binh sĩ giáp đen?” Đông Bá Tuyết Ứng kinh hãi, “Địa phương của Siêu Phàm, ta đã biết sẽ có một số chỗ quỷ dị, ta đã rất cẩn thận rồi.”

Lúc này bỏ chạy đã muộn.

“Phải mau chóng giết chết nó, giao chiến động tĩnh lớn, một khi thời gian dài, sẽ có càng nhiều binh sĩ giáp đen, thậm chí thủ vệ càng mạnh hơn tới.” Trong tay Đông Bá Tuyết Ứng bỗng xuất hiện Phi Tuyết thần thương, hẳn đứng ở nơi đó nhìn binh sĩ giáp đen kia lao tới.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 4-1: Sinh vật luyện kim (1)

“Oành!”

Trường thương đột nhiên đâm ra.

Như sao băng bốc cháy, vù vù vù, thương ảnh liên tục lao đi mang theo ngọn lửa liên tiếp đâm về phía binh sĩ giáp đen kia, binh sĩ giáp đen lại là một tay cầm một thanh hắc đao, đang đang đang... Nháy mắt đan xen nhiều lần, binh sĩ giáp đen kia toàn thân mơ hồ mang theo sương mù đen, cánh tay cũng là sương mù đen ngưng kết, di động mờ mịt bất định, dễ dàng đón đỡ.

“Tốc độ thật nhanh.” Đông Bá Tuyết Ứng không chút do dự nháy mắt thay đổi thương pháp, từ nhanh, chuyển thành lực lượng công kích!

Oành! Trường thương vốn giận đâm đột nhiên nghiêng người quét ngang, toàn thân lực lượng bùng nổ, lực lượng huyết mạch bùng nổ, trường thương càng mang theo uy lực của lửa, vạch qua một cái độ cong thật lớn uy lực không ngừng súc tích, binh sĩ giáp đen kia lạnh lùng che đôn đao ở trước người.

Một tiếng nổ lớn.

Binh sĩ giáp đen bị đánh thân thể đột nhiên chấn động, thân thể cũng bắt đầu tán ra rất nhiều sương mù đen, thân thể cũng trở nên mơ hồ.

Đông Bá Tuyết Ứng thấy thế lập tức liên tục quét thêm hai lần, trường thương ầm ầm liên tục vụt ở trên thân binh sĩ giáp đen, chung khắp binh sĩ giáp đen bị vụt tán loạn ra, hóa thành sương mù đen biến mất.

...

Trước cửa động phủ cung điện.

Trừ số lượng rất nhiều binh sĩ giáp đen, cũng có thủ vệ cường đại khác, trong đó một gã thủ vệ chống một thanh cự kiếm đứng ở nơi đó áo giáp cũng có chút hoa mỹ bông mờ mắt, trong mắt hẳn phát sáng màu bạc.

Oành!

Hắn đột nhiên hóa thành một cột sáng màu đen, lướt qua không gian, lấy tốc độ cực kỳ khủng bố hướng phía Đông Bá Tuyết Ứng bay đi.

Hai bên tuy có khoảng cách gần trăm dặm, nhưng một cột sáng màu đen đó quá nhanh, nháy mắt đã bay qua hơn mười dặm, đang lấy tốc độ cao bay tới.

Đông Bá Tuyết Ưng luôn luôn cẩn thận phương hướng động phủ cung điện, ở sau khi đánh tan tên binh sĩ giáp đen kia, tự nhiên liếc một cái đã thấy được cột sáng màu đen kia bay tới tốc độ cao.

Phi thiên độn địa?

Ồ trong nhân loại, có thể thật sự phi thiên độn địa vậy nhất định là sinh mệnh Siêu Phàm! Về phần cấp Xung Hào dựa vào thiên địa lực lượng phụ trợ, hoặc là các pháp sư bằng vào pháp thuật phi hành tốc độ quá chậm, không sánh được với các phi cầm ma thú! Mà tốc độ phi hành của sinh mệnh Siêu Phàm mới gọi là đáng sợ.

Nhìn thấy một luồng sáng màu đen đó, Đông Bá Tuyết Ưng liền cảm thấy kinh sợ, căn bản không phải cùng một cấp bậc.

“Không có chỗ mà chạy!” Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía vết nứt thật lớn dưới chân, hẳn lúc trước là rất tò mò, vị sinh mệnh Siêu Phàm cường đại kia từ dưới lòng đất bỏ ra vết nứt khổng lồ như vậy, như vậy hiển nhiên sâu trong lòng đất hẳn là có một chỗ chiến đấu, hẳn lúc trước còn cẩn thận nghĩ cách thăm dò.

“Thôi kệ vậy!” Đông Bá Tuyết Ưng cảm Phi Tuyết thần thương, trực tiếp nhảy xuống!

Rất nhanh.

Cột sáng màu đen kia nháy mắt hạ xuống, dừng ở trên mặt đất bên cạnh vết nứt, thủ vệ ngân mâu khải giáp đó lạnh lùng cúi đầu nhìn vết nứt, trong mắt nó không có một tia cảm tình.

Quan sát hồi lâu, nó liền chống cự kiểm canh giữ ở nơi này.

Lúc trước chủ nhân động phủ cung điện đã sớm để lại mệnh lệnh, chúng nó tuân tra cũng có phạm vi giới hạn, nếu kẻ xâm nhập không ở trong giới hạn, chúng nó cũng sẽ không đuổi giết.

...

Vù vù.

Kèm theo tiếng gió bên tai, Đông Bá Tuyết Ưng kịch liệt hạ xuống, toàn thân hắn đắm chìm trong lửa, cũng chiếu rọi vết nứt dưới lòng đất này.

Ầm, rơi xuống đất.

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn phía trước, vết nứt dưới lòng đất này là hướng phía động phủ cung điện kia không ngừng kéo dài.

“Chẳng lẽ trận chiến đó là xảy ra trong động phủ cung điện kia?” Đông Bá Tuyết Ưng lập tức hướng bên đó chạy đi, tốc độ cực nhanh, chạy một lát đồng thời hướng phía sau nhìn, lúc này mới thở phào, “May mắn, thủ vệ kia không đuổi giết tôi.”

Dọc theo quỹ tích vết nứt dưới lòng đất, chạy băng băng suốt đường.

Rốt cuộc dừng lại.

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn phía trước, phía trước là bức tường tản ra màu bạc trắng, bức tường tựa như tinh ngọc bạc trắng, ở trong núi đá đặc biệt bắt mắt. Nhưng trên bức tường có một vết thương thật lớn! Vết thương ước chừng rộng bảy tám thước, bên trên còn lưu lại mũi nhọn sắt khí, sắt khí khiến Đông Bá Tuyết Ưng cũng có chút kinh hãi.

Sắt khí này, cách không biết bao nhiêu vạn năm, vẫn có thể khiến Đông Bá Tuyết Ưng mức độ này cảm thấy áp lực.

“Xem ra một trận chiến không thể tưởng tượng của năm đó, là xảy ra trong kiến trúc dưới lòng đất này, một vị tồn tại cực kỳ lợi hại giật bỏ ra, bỏ vỡ bức tường, xé rách nham thạch dưới lòng đất, xuyên qua trên trăm dặm, cuối cùng mới xuất hiện ở mặt đất thung lũng, để lại trên mặt đất vết nứt khổng lồ kéo dài hai ba mươi dặm.” Đông Bá Tuyết Ưng âm thầm gật đầu.

Cái này khiến hắn càng thêm rung động, dưới lòng đất hầu như đều là núi đá bùn đất chông chênh, một kích xuyên qua trên trăm dặm? Trời ạ! Dừng ‘Hủy thiên diệt địa’ để hình dung không quá chút nào!

Ở ngoài bức tường bạc trắng thoáng chần chờ.

“Ta cũng không cần chọn! Đi thung lũng Hắc Phong uyên, đó là chỉ còn đường chết.” Đông Bá Tuyết Ưng biết rõ trong kiến trúc bức tường bạc trắng trước mắt, có lẽ sẽ có sắt khí đáng sợ, nhưng tương tự cũng có thể có kinh hi, “Chỉ có thể liều một phen!”

Cầm Phi Tuyết thần thương.

Hỏa diễm vờn quanh ở ngoài thân, thiên địa lực tràn ngập ra.

Đông Bá Tuyết Ưng cất bước dọc theo vết nứt của bức tường đi vào.

“Ô!”

Vừa tiến đến, mắt Đông Bá Tuyết Ưng đã sáng lên.

Trước mắt là đại điện khổng lồ ước chừng hơn ba trăm thước, đại điện nguy nga vô cùng, dài rộng sợ cũng có gần hai dặm! Đại điện lớn như thế... quả thực rung động! Chỉ là từng cây cột thật lớn hoặc là gãy, hoặc là sập, trong đại điện rất nhiều nơi đều rất tàn phá, trên mặt đất bạc trắng chắc chắn có các vết thương dữ tợn.

Mà xa xa trên bức tường bạc trắng, cũng có mười mấy vết nứt giăng khắp nơi, mình vừa rồi chính là từ một vết nứt trong đó tiến vào.

“Nơi này nhất định từng xảy ra một trận đại chiến đáng sợ!” Đông Bá Tuyết Ưng có chút than thở, cẩn thận quan sát toàn bộ đại điện.

Đại điện rất trống trải, liếc một cái có thể thấy được.

Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng tìm không thấy bất cứ một cái cửa nào! Cửa vào, cùng với cửa đi thông nơi khác, tất cả đều không có. Toàn bộ đại điện triệt để bịt kín, hơn nữa toàn bộ đại điện tuy rất rách nát, nhưng trên mặt đất đại điện lại không có bất cứ vật phẩm đặc thù nào lưu lại.

“Xem ra một trận chiến lúc trước, ít nhất một phe là sống sót, đã thu thập đại điện này.” Đông Bá Tuyết Ưng nói thầm, “Bọn họ rút cuộc từ nơi nào vào đại điện này, lại từ nơi nào đi ra ngoài? Chung quy sẽ không như ta từ trong khe hở đó ra vào chứ?”

“Nhất định có cái gì đó ta chưa phát hiện!”

Đông Bá Tuyết Ưng không cam lòng.

Hắn không muốn đối chết ở Hắc Phong uyên, hắn muốn còn sống đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 4-2: Sinh vật luyện kim (2)

Đi lại ở trong đại điện, Đông Bá Tuyết Ưng cẩn thận quan sát, đồng thời thiên địa lực dâng trào cẩn thận xem xét mỗi một chỗ chung quanh, hắn điều tra rất chậm rất cẩn thận.

“Ồng ~~~” xem xét thời gian một chén trà nhỏ, lúc thiên địa lực đảo qua một chỗ đất trống góc đại điện, trên đất trống nơi đó lại bỗng nổi lên gợn sóng.

“Có khác thường!”

Đông Bá Tuyết Ưng lộ ra vẻ mặt vui mừng, cẩn thận lật tay một cái, trong tay xuất hiện một đồng ngân tệ.

Vù.

Ngân tệ được ném ra, hóa thành một tia sáng bắn ở chỗ gợn sóng đó, gợn sóng chấn động như bọt biển nháy mắt vỡ hoàn toàn tán loạn, lộ ra cảnh tượng bên trong.

Ước chừng cảnh tượng phạm vi gần trăm mét biến đổi lớn!

Nơi đó có một cái giường đá, trên giường đá một bộ hài cốt ngồi khoanh chân, hài cốt mơ hồ có màu lam băng lưu chuyển, hài cốt này còn mặc áo bào màu bạc.

Ở trước giường đá, là đầm nước hình tám cạnh cân đối, trong đầm nước có chất lỏng trong suốt lưu động, chung quanh tràn ngập đám sương nhàn nhạt. Hoa văn pháp trận rậm rạp chung quanh đầm nước còn dẫn động thiên địa lực lượng duy trì mọi lúc.

Ở hai bên đầm nước có hai bức điêu khắc dị thú màu vàng, hai cái đều cao hai mươi thước.

Một bức điêu khắc màu vàng, là bộ dáng khi vượn, trên người quấn quanh xiềng xích.

Một bức điêu khắc khác màu vàng, thì có bộ dáng chim đại bàng màu vàng.

“Sinh vật luyện kim?” Đông Bá Tuyết Ưng ánh mắt cỡ nào, liếc một cái liền phát hiện hai bức điêu khắc màu vàng này bất phàm, “Vị kia đã chết không biết bao lâu, nay hài cốt vẫn tán ra màu lam băng, loại dị tượng này... Chỉ sợ chết đi hắn là một vị Siêu Phẩm”

Phàm nhân bình thường, thì sẽ không có khả năng xuất hiện dị tượng bực này.

“Sinh vật luyện kim này, không biết còn có thể hành động hay không.” Đông Bá Tuyết Ưng nghĩ. Sinh vật luyện kim là cần năng lượng cung ứng, một khi không có năng lượng, không thể hành động! Nhưng sinh vật luyện kim cường giả Siêu Phẩm lưu lại... Đông Bá Tuyết Ưng không nắm chắc.

Vù vù vù.

Đông Bá Tuyết Ưng nhanh chóng rời xa, một mực rời xa đến lối vào vết nứt lúc trước.

“Vù!” Lúc này mới đột nhiên ném ra một đồng ngân tệ.

Ngân tệ hóa thành một ánh lửa xuyên qua khoảng cách hơn năm trăm thước, va chạm chuẩn xác hướng bức điêu khắc màu vàng bộ dáng khi vượn kia, bông, bức điêu khắc màu vàng bộ dáng con khi không chút dấu hiệu mờ mắt, một đôi mắt tỏa ra kim quang, nó duỗi ra cái tay to, nhanh như thiểm điện trực tiếp bắt lấy ngân tệ tập kích đến, xẹt xẹt xẹt, ngân tệ triệt để hóa thành bột phấn từ giữa khe hở bàn tay to của nó chảy xuống.

Sinh vật khi vượn màu vàng nhìn quét chung quanh một cái, cũng đã thấy Đông Bá Tuyết Ưng xa xa chỗ vết nứt. Nó phát ra tiếng rít gào: “Phạm nhân, đừng đến quấy rầy chủ nhân nhà ta!”

“Hả?” Đông Bá Tuyết Ưng cũng lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, “Có thể nói chuyện?”

Sinh vật luyện kim của cường giả Siêu Phẩm khác thường, còn có thể nói chuyện!

“Ta ném ra ngân tệ, còn chưa đụng tới nó, nó liền tỉnh tại hơn nửa bắt được ngân tệ.” Đông Bá Tuyết Ưng thâm nhủ, “Xem ra công kích xâm phạm đến trong phạm vi nhất định, sẽ khiến nó tỉnh lại. Hơn nửa nhìn từ tốc độ nó bắt ngân tệ... Tựa như cũng không phải quá mạnh mẽ.”

Ngân tệ, không phải là ám khí quá thích hợp, mình chỉ dùng để thử sinh vật luyện kim.

Bay qua hơn năm trăm thước khoảng cách, uy lực ngân tệ đã yếu kém, duỗi tay ra bắt lấy cũng không khó.

“Nhìn từ tốc độ nó bắt ngân tệ, hẳn là không mạnh hơn ta nhiều quá. Hơn nửa giờ phút này nó đã tỉnh lại, khí tức của nó, ta cũng chưa cảm giác được gì áp bách.” Đông Bá Tuyết Ưng có một tia chờ mong, như lúc trước từ Hắc Phong uyên rơi xuống nhìn thấy sinh vật như cự long khổng lồ màu đen kia, đối phương chỉ nhìn quét một cái, đã khiến mình run sợ chân mềm nhũn.

Bộ dáng hai sinh vật luyện kim màu vàng trước mắt cũng không phải là không thể địch lại được.

“Có lẽ ta có cơ hội nhận được một ít vật phẩm vị cường giả Siêu Phẩm kia lưu lại, từ trong đó, có khả năng tìm được đường ra ngoài.” Trong lòng Đông Bá Tuyết Ưng khó nén kích động, đối phương đã ở đây, hẳn là có đường nói liền với bên ngoài!

“Thử lại chút.” Đông Bá Tuyết Ưng khẽ lật tay, trong tay xuất hiện đoàn mâu.

Đoàn mâu và ngân tệ, uy lực hoàn toàn không phải một cấp độ.

“Hô!”

Thân thể Đông Bá Tuyết Ưng ngửa ra sau, nháy mắt lực lượng huyết mạch bùng nổ, một tia hỏa ảo diệu hoàn toàn dung nhập trong đó, ảo diệu hòa diễm bùng nổ khiến uy lực đoàn mâu càng thêm cường đại.

Oành!!!

Đoàn mâu nháy mắt xé rách không khí, phát ra tiếng nổ vang chói tai, hầu như trong nháy mắt đã xuyên qua hơn năm trăm thước khoảng cách đến trước mặt con khi màu vàng kia.

“Ầm!” Con khi màu vàng lại phần nộ đánh ra một chưởng, một tiếng nổ, đoàn mâu bị đập quay cuồng va chạm ở trên mặt đất bên cạnh, mà con khi màu vàng lại âm âm lui một bước, điều này khiến con khi màu vàng lộ ra kẻ kinh ngạc giận dữ.

“Ha ha ha, chênh lệch không lớn như vậy.” Mắt Đông Bá Tuyết Ưng hoàn toàn sáng lên.

Vù vù vù.

Đông Bá Tuyết Ưng tốc độ nhanh cỡ nào, vài cái lác mình đã tới gần, chỉ là tốc độ hấn cũng bắt đầu chậm lại.

“Phạm nhân, ngoan ngoãn rút xa một chút.” Con khi màu vàng nhe răng đe dọa.

“Sinh vật luyện kim chung quy không phải sinh mệnh thật sự, mệnh lệnh của chủ nhân bọn chúng, bọn chúng phải tuân hoàn.” Đông Bá Tuyết Ưng thâm nhủ. Hai sinh vật luyện kim ở sau khi chủ nhân chết cũng ngoan ngoãn chờ đợi lâu như vậy, hiển nhiên chủ nhân có mệnh lệnh nghiêm khắc.

Đông Bá Tuyết Ưng đang tới gần.

Con khi màu vàng vẫn chưa từng công kích.

Hồ.

Lúc Đông Bá Tuyết Ứng cất một bước vào phạm vi gọn sóng bao phủ phía trước, con khi màu vàng nhất thời rít gào một tiếng, lao vọt về phía trước.

Đông Bá Tuyết Ứng lại lập tức lui một bước, con khi màu vàng cũng lập tức dừng, phần nộ nhìn chăm chăm Đông Bá Tuyết Ứng.

“Giới hạn?” Đông Bá Tuyết Ứng nở nụ cười, nhìn phạm vi giới hạn vừa rồi gọn sóng bao phủ, “Chủ nhân nhà các ngươi có phải có mệnh lệnh, chỉ cần xâm nhập trong phạm vi giới hạn thì công kích hay không? Ta ở ngoài giới hạn, các ngươi sẽ không công kích?”

Con khi màu vàng gầm nhẹ: “Phạm nhân, ngươi biết thì làm sao? Vẫn là ngoan ngoãn cút xa một chút!”

Tâm tình Đông Bá Tuyết Ứng rất tốt, còn tưởng thí nghiệm thêm mấy lần mới có thể xác định mệnh lệnh vị Siêu Phàm kia trước khi chết cho sinh vật luyện kim, không ngờ lập tức đã xác định giới hạn công kích.

“Vây tiếp chiêu đi.” Đông Bá Tuyết Ứng cầm Phi Tuyết thần thương, đột nhiên thân hình chột lóc chạy vào phạm vi giới hạn, trường thương hóa thành một luồng lửa sáng đâm về phía con khi màu vàng, lửa tràn ngập chung quanh hoàn toàn bao phủ con khi màu vàng đó, uy lực thiên địa hòa diễm cũng có áp chế cường đại, nhưng chút uy lực này, con khi màu vàng loại sinh vật luyện kim Siêu Phàm này lại không thêm quan tâm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 5: Bị bắt

“Phạm nhân, nhận lấy cái chết!” Con khi màu vàng vùng bàn tay thật lớn đánh xuống, về phần trường thương của Đông Bá Tuyết Ứng nó căn bản không thèm nhìn.

Phốc.

Trường thương đâm vào chỗ đầu gối con khi màu vàng, trên đầu gối kia chỉ để lại một điểm trắng, làm sinh vật luyện kim tài liệu thân thể nó vô cùng cứng cỏi, thực lực Đông Bá Tuyết Ứng dù có mạnh gấp mười cũng rất khó phá hư thân thể nó.

Oành ~~~ bàn tay thật lớn đánh xuống, Đông Bá Tuyết Ứng vội vàng né tránh ra.

“Sinh vật luyện kim Siêu Phàm, phòng ngự thân thể quá mạnh mẽ.” Đông Bá Tuyết Ứng thầm nghĩ, “Không đâm phá được, vậy chỉ có thể dựa vào lực lượng, may mắn tính linh hoạt của nó so với ta kém chút.”

Khoảnh khắc giao thủ, đã xác định ưu điểm khuyết điểm của đối phương.

Oành oành oành!!! Từng tiếng vang nặng nề, đắm chìm ở dưới ngọn lửa Đông Bá Tuyết Ứng như quỷ mỵ ở chung quanh con khi màu vàng, lần lượt né tránh, đồng thời trường thương trong tay ra sức quật quét ngang! Lực lượng phát huy đến mức tận cùng, khi quật quét ngang đều nhắm vào các bộ phận khớp nối, ví dụ như khớp nối đầu gối, ví dụ như khớp nối mắt cá chân. Sinh vật luyện kim chiến đấu có thể linh hoạt, các khớp nối này cấu tạo cũng phức tạp, tương đối trên tính kháng công kích sẽ yếu đi chút.

Con khi màu vàng bị công kích ở trên các khớp nối, ngẫu nhiên cũng lão đảo, nhưng nó vẫn không mất một sợi lông, bàn tay to lần lượt đánh ra.

“Hầu tử, một phạm nhân ngươi cũng không giải quyết được? Xem ra vẫn cần ta ra tay.” Chim đại bàng màu vàng bên cạnh luôn như tượng điêu khắc bỗng cũng mở mắt, con ngươi cũng màu vàng nhìn quét con khi.

“Ngươi xem là được rồi.” Con khi màu vàng nổi giận, một bàn tay của nó túm lấy xiềng xích quấn quanh trên người, xoèng xoèng xoèng xiềng xích bay ra, đột nhiên vùng quật.

“Hả?”

Đông Bá Tuyết Ứng cả kinh, xiềng xích gào thét mà đến nhanh như ảo ảnh vọt tới, Đông Bá Tuyết Ứng nháy mắt đâm ra trường thương, đâm vào trên một vòng của xiềng xích, nhưng xiềng xích lại nháy mắt quấn quanh về phía trường thương.

“Còn có thể dùng xiềng xích, cái xích này ở trên tay con khi uy lực còn không nhỏ, may mắn chiêu thức đơn giản chút, nếu không thì không thể đánh nữa.” Sắc mặt Đông Bá Tuyết Ứng khê biến, lập tức bị ép cần thận hẳn lên, vùng xiềng xích, khiến phạm vi công kích của con khi màu vàng tăng nhiều, Đông Bá Tuyết Ứng trốn tránh cũng có chút cố sức, lực lượng của đối phương tuy không tính là quá thái quá, nhưng vẫn mạnh hơn so với mình một đoạn.

Lực lượng mạnh hơn một đoạn, phòng ngự càng vô địch, xiềng xích rất quý dị, trong lúc nhất thời Đông Bá Tuyết Ứng có chút cố sức.

Nhưng ý vào sự linh hoạt, cũng có thể chống đỡ.

“Một phạm nhân cũng đánh đến bây giờ!” Chim đại bàng màu vàng lao vù xuống, nhanh đến hóa thành ảo ảnh, Đông Bá Tuyết Ứng kinh hãi, thật nhanh!

Cánh chim gào thét mà qua, như lưỡi dao sắc bén.

Đông Bá Tuyết Ứng vội vàng đưa trường thương đi ngăn cản, cánh chim va chạm ở trên cán trường thương.

Àm!

Một tiếng va chạm vang lên, cả người Đông Bá hướng về phía sau bay ngược đi. Lúc này một cái xiềng xích quý dị khó lường ‘vù’ bay tới quần vòng qua, muốn trói chặt Đông Bá Tuyết Ứng.

“Đang.” Ở giữa không trung trường thương của Đông Bá Tuyết Ứng lại nhảy mất đâm ra, khiến xiềng xích biến hướng.

Sau đó hạ xuống đất, liên tục lui ba bước, tự nhiên cũng đã sớm ở ngoài giới hạn.

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn con khi màu vàng, chim đại bàng màu vàng xa xa, trong lúc nhất thời có chút phiền não: “Chỉ luận thực lực, con khi màu vàng thật ra đã ở trên ta, điểm yếu duy nhất của nó chính là tính linh hoạt kém chút, ta giao thủ với nó cũng rất cố sức rồi. Con chim đại bàng màu vàng kia ở trên tốc độ lại vượt xa ta, hai người bọn chúng phối hợp, căn bản không thể đánh.”

Hai con liên thủ, mình chỉ có kết cục bị chà đạp.

“Ha ha, phạm nhân, ta thừa nhận ngươi có chút thực lực, nhưng muốn đánh bại hai chúng ta ngươi còn kém xa, một cây trường thương đó của ngươi gửi ngựa cho ta mà thôi.” Con khi màu vàng đắc ý cười.

“Hừ.” Con chim đại bàng màu vàng lại nói rất ít.

“Không vội, ta còn có đủ thời gian.” Đông Bá Tuyết Ứng rất bình tĩnh, “Cơ thể của ta luôn luôn mạnh lên, đầu khí cũng đang tiến bộ! Chờ thân thể ta đạt đến cực hạn, chỉ sợ thực lực còn có thể tăng lên không ít, đến lúc đó lại đến giao thủ với hai sinh vật luyện kim Siêu Phạm này thử xem.”

...

Nghi Thủy thành.

Ở lúc Đông Bá Tuyết Ứng giao thủ với hai sinh vật luyện kim Siêu Phạm, Cơ Dung thì đã về tới trong nhà ở Nghi Thủy thành, nàng sáng sớm đã bị đuổi khỏi Tuyết Thạch sơn.

“Dung nhi, sao con lại về?” Cơ Ngũ Hải và thê tử đều ở bên cạnh con gái.

“Đông Bá Tuyết Ứng chết tiệt!”

Cơ Dung sắc mặt âm lãnh, trong mắt đầy hung quang.

Đã rất lâu chưa không thuận lợi như vậy! Từng ức hiếp nàng từng xem thường nàng, nàng đều hung hăng trả thù rồi! Ở Tuyết Thạch sơn bên kia nàng càng được nâng đỡ... Dù sao cũng là tiểu mỹ nữ gần với Không Du Nguyệt.

“Đông Bá Tuyết Ứng?” Cơ Ngũ Hải có chút nghi hoặc, “Làm sao vậy, con tra ra bí mật Đông Bá gia rồi?”

“Không phải.” Cơ Dung lạnh lùng nói, “Đông Bá gia tộc tài phú khổng lồ gì cũng không quan trọng, quan trọng nhất là... Đông Bá Tuyết Ứng này là một cường giả cấp Xung Hào cực kỳ lợi hại! Ngay đêm hôm qua, hắn và Hạng Bàng Vân ở Hắc Phong nhai đồng quy vu tận.”

“Đồng quy vu tận với Hạng Bàng Vân?” Vợ chồng hai người Cơ Ngũ Hải đều kinh hãi.

Trời ạ.

Hai người bọn họ tuy cũng tiếp xúc một số cường giả, nhưng Hạng Bàng Vân là cường giả số một toàn bộ quận Thanh Hà, Đông Bá Tuyết Ứng mới lớn bao nhiêu? Có thể tương đương với Hạng Bàng Vân?

“Hắn là cấp Xung Hào? Đại sự bức này phải nhanh chóng bẩm báo cho hộ pháp.” Cơ Ngũ Hải vội nói.

“Đông Bá Tuyết Ứng đã chết, hắn khẳng định để lại cho Thanh Thạch rất nhiều bảo vật.” Cơ Dung có chút phần nộ không cam lòng, “Con vốn muốn tiếp tục ở lại bên người Thanh Thạch, đến lúc đó lấy những bảo vật này quá đơn giản. Nhưng không ngờ Đông Bá Tuyết Ứng kia ở trước khi rơi vào Hắc Phong uyên, thế mà đem con đuổi khỏi Tuyết Thạch sơn, bảo Thanh Thạch không được ở cùng với con.”

“Nhiều bảo vật như vậy, nếu lấy được hiến cho hộ pháp, công lao nhà ta phải lớn bao nhiêu, thần vĩ đại cũng sẽ cho chúng ta càng nhiều ban thưởng.” Trong mắt Cơ Dung có phần nộ không cam lòng.

“Chuyện này quan hệ trọng đại, mau chóng bẩm báo hộ pháp.” Cơ Ngũ Hải nói, “Càng nhanh càng tốt!”

Lúc này, trên đường ngoài phủ đệ Cơ gia.

Đám đông kỵ sĩ binh sĩ dày đặc đã đến, cầm đầu chính là Long Sơn lâu lâu chủ Tư An đại nhân.

“Đại nhân, ta luôn quan sát, Cơ Dung vừa mới về nhà.” Một thám tử nói.

Tư An đại nhân nhẹ nhàng gật đầu: “Đông Bá Tuyết Ứng thiên tài như thế chắc chắn kinh động tồn tại Siêu Phàm, mọi chuyện chúng ta đều phải làm thật đẹp, Cơ gia này hư hư thực thực tin đồn tà thần, tuy chưa xác định! Nhưng ít nhất phạm vào rất nhiều tội lớn lại là xác định, trước bắt hết lại... Phòng ngừa Cơ gia này thông báo cho thủ hạ tà thần, dần tới càng nhiều phiền toái hơn.”

“Đại nhân anh minh.” Bên cạnh, Du Đồ khen.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 6-1: Cường giả Siêu Phàm ‘Trì Khâu Bạch’ (1)

Bọn họ đã sớm phái người theo dõi, Cơ Dung vừa về nhà thì bắt lại.

“Đi vào, đem toàn bộ người Cơ gia bắt hết lại, bao gồm tôi tớ, một người cũng đừng để cho chạy! Trong những người hầu đó nói không chừng còn có tín đồ tà thần.” Tư An đại nhân ra lệnh.

“Vâng!”

Oành!

Lượng lớn binh sĩ nhanh chóng đem phủ đệ này bao vây, hai gã hộ vệ ở cửa phủ đệ Cơ gia sợ hãi kinh hoàng, không dám phản kháng, liền có các kỵ sĩ trực tiếp đánh tới, một cước đá văng công, ầm ầm ầm, đám đông kỵ sĩ binh sĩ tất cả đều ulla vào phủ đệ Cơ gia.

Trên đường phố rộng lớn của quận thành quận Thanh Hà, một chiếc xe ngựa nhìn như bình thường đang chậm rãi đi.

Bên trong xe ngựa.

Thôi Kim Bằng quần áo bào đen, sắc mặt âm lãnh, trong mắt lóe ra hung quang.

“Huyết Nhận tửu quán, tiếng tăm lớn như vậy, thế mà làm việc không đáng tin như vậy!” Thôi Kim Bằng nghiêng răng nghiêng lợi, “Nhiệm vụ không hoàn thi thôi, muốn giết Đông Bá Thanh Thạch, thế mà còn muốn ta lại tiến hành treo giải thưởng lần thứ hai?”

Hắn sáng sớm hôm nay đã tới Huyết Nhận tửu quán, chờ đợi kết quả nhiệm vụ.

Huyết Nhận tửu quán cho câu trả lời——

“Thực lực Đông Bá Tuyết Ứng vượt xa dự đoán của Huyết Nhận tửu quán ta lúc trước, sát thủ bên ta phái ra tổn thất thảm trọng, nhiệm vụ lần này từ bỏ ở đây.”

“Từ bỏ? Vậy tiền thưởng thì sao?”

“Không trả!”

“Ta...” Thôi Kim Bằng lúc ấy sắp tức điên.

Hắn nào biết, Huyết Nhận tửu quán thật ra cũng rất bất mãn, nhiệm vụ này quá thiệt, ba sát thủ cấp Ngân Nguyệt chết thì thôi, Phong Ma cũng đã chết! Hạng Bàng Văn cũng đã chết! Hạng Bàng Văn là ma thú biến hóa ẩn núp ở nhân loại, chết thì thôi, quan trọng nhất là Đông Bá Tuyết Ứng thế mà hai mươi hai tuổi đã kinh diễm như thế.

Nhân tài như vậy, hầu như có nắm chắc tương lai bước vào Siêu Phàm! Giống loại yêu nghiệt nhân tài này, muốn treo giải thưởng đánh chết, Huyết Nhận tửu quán căn bản không lấy kim tệ, đòi là vật phẩm Siêu Phàm càng thêm trân quý!

Nhiệm vụ này quá thiệt thòi!

“Một lần nữa treo giải thưởng Đông Bá Thanh Thạch cần bao nhiêu?” Thôi Kim Bằng hỏi.

Huyết Nhận tửu quán trả lời: “Nay Tuyết Thạch thành bảo đã bị tổn tại Siêu Phàm chú ý, trong một tháng, ám sát Đông Bá Thanh Thạch, cần trăm vạn kim tệ, một tháng sau ám sát Đông Bá Thanh Thạch, cần năm mươi vạn kim tệ.”

Thôi Kim Bằng quay đầu bỏ đi!

...

“Một tháng sau ám sát một tên Đông Bá Thanh Thạch, cũng cần năm mươi vạn kim tệ?” Thôi Kim Bằng ở trong thùng xe, cũng sắp tức điên, “Huyết Nhận tửu quán đòi tiền, chỉ biết đòi tiền.”

Hắn đã không còn tiền, lúc trước treo giải thưởng đã hầu như hao hết tích lũy của hắn.

“Chỉ một pháp sư nhỏ yếu mà thôi, một khi đã như vậy, chỉ có thể ta tự mình dẫn một số sát thủ đi.” Thôi Kim Bằng cắn răng. Hắn làm thủ lĩnh thế giới ngầm của quận thành tự nhiên cũng có một số sát thủ tử sĩ, lúc trước là vì trăm phần trăm nắm chắc mới mời Huyết Nhận tửu quán! Không ngờ lại là kết quả như vậy... Thật ra hắn không biết, hắn đã rất lâu rồi.

Bởi vì vẹn vẹn trăm vạn kim tệ của hắn, Phong Ma đã chết, ngay cả Hạng Bàng Vân nhân vật bậc này cũng đã chết, Đông Bá Tuyết Ứng cũng rơi vào Hắc Phong uyên, ngay cả cường giả Siêu Phàm cũng bị kinh động!

“Luật luật luật ~~~”

Xe ngựa bỗng dừng lại, khiến sắc mặt Thôi Kim Bằng khê biến, quát: “Sao lại dừng?”

“Thôi đã cầu.” Bên ngoài truyền đến thanh âm khàn khàn, “Lăn ra đây.”

Thôi Kim Bằng biến sắc vội mở cửa thùng xe, liếc một cái liền nhìn thấy phía trước xe ngựa có ba bóng người đồ đen, một lão già tóc hoa râm đồ đen cầm đầu, có một cái răng vàng, ánh mắt âm lãnh.

“A, Lưu đại quân gia.” Thôi Kim Bằng lập tức nịnh nọt xuống xe.

Lão già tóc hoa râm ánh mắt lạnh lùng nhìn quét: “Bắt lại, mang đi.”

“Lưu đại quân gia, đây là chuyện gì vậy?” Thôi Kim Bằng có chút mờ mịt cũng không dám phản kháng, mặc cho hai người áo đen đem cánh tay hắn dùng xiềng xích khóa lại, bởi vì hắn biết rõ, vị Lưu đại quân gia này... Là đại quân gia bên người Tư gia lão tổ ‘Tư Lương Hồng’, địa vị cực cao. Thôi Kim Bằng hắn sợ dĩ có thể trở thành thủ lĩnh thế giới ngầm của toàn bộ quận thành, là vì có Tư Lương Hồng cho phép.

“Chủ nhân muốn gặp ngươi.” Lưu đại quân gia nói một câu, không nói thêm nữa.

“Lão tổ?” Sắc mặt Thôi Kim Bằng có chút trắng bệch.

Một lát sau.

Ở trong một vườn hoa, Thôi Kim Bằng đã gặp Tư gia lão tổ.

“Lão tổ.” Thôi Kim Bằng khiếp đảm quỳ xuống.

Tư Lương Hồng, tuy sống nhiều năm, nhưng dung mạo lại rất đẹp, như một mỹ phụ xinh đẹp, một thân trường bào màu máu, tóc cũng màu máu, làn da trắng nõn. Nhìn thấy nàng sẽ không kim lòng được sinh ra dục vọng xúc động, dù sao nàng chính là ‘thân thể huyết yêu’, tự nhiên mang theo chút mị hoặc.

“Chỉ bởi vì ngươi?” Tư Lương Hồng nhìn Thôi Kim Bằng, “Chỉ bởi vì ngươi một tên vợ vắn nhỏ, thể mà khiến Hạng Bàng Vân Vu Thần điện phái ẩn núp vào chết, càng làm cho yêu nghiệt thiên tài Đông Bá Tuyết Ứng tương lai hầu như nhất định có thể bước vào Siêu Phàm rơi vào Hắc Phong uyên chết?”

“Thế sự vô thường, một tên vợ vắn, hai vị nhân vật lợi hại cứ như vậy xong rồi.”

Tư Lương Hồng rất cảm khái.

Tư gia của nàng ở quận Thanh Hà là bá chủ tuyệt đối, một tay che trời, cho dù là một số thế giới ngầm dơ bẩn cũng có lượng lớn cơ sở ngầm. Thôi Kim Bằng này được gọi là con chó trung thành của Tư gia! Tư gia sắp xếp cơ sở ngầm ở trong phủ đệ của hắn, hắn căn bản không dám có một tia phản đối. Cho nên con hắn ‘Thôi Hồ’ chết, Tư gia cũng rất nhanh đã biết, thậm chí biết Thôi Kim Bằng từng đi Huyết Nhận tửu quán!

“Rất nhiều nhân vật anh hùng xuất sắc, có đôi khi ngã xuống, chỉ bởi vì một tiểu nhân vật.” Tư Lương Hồng có chút thôn thức, “Được rồi, lão Lưu, người gặp rồi, dẫn đi xử lý, xử lý sạch sẽ.”

“Vâng.” Lưu đại quân gia cung kính nói.

“Lão tổ, lão tổ, ta trung thành và tận tâm đối với Tư gia mà.” Thôi Kim Bằng lập tức hoảng sợ liên tục hô.

Tư Lương Hồng lại lười nhìn một cái.

Bởi vì nàng biết, lần này sẽ có cường giả Siêu Phàm đến! Cho nên nguyên nhân kết quả sự tình, cường giả Siêu Phàm khẳng định sẽ muốn tìm hiểu rõ ràng, ‘Thôi Kim Bằng’ làm nguyên nhân sự tình, nàng phòng ngừa Thôi Kim Bằng đến lúc đó thuận miệng nói lung tung, vẫn là nhanh chóng xử lý sạch sẽ cho thỏa đáng. Hơn nữa chuyện này trên thực tế quả thực không quan hệ với Tư gia bọn họ, là chủ ý của riêng Thôi Kim Bằng.

“Một yêu nghiệt thiên tài hầu như khẳng định có thể bước vào Siêu Phàm, thế mà cứ như vậy chết mất! Vu Thần điện tuy tổn thất một quân cờ ản núp, cũng đã kiếm lãi lớn rồi.” Tư Lương Hồng có chút khản trương, “Lần này cường giả Siêu Phàm khẳng định tức giận! Quận Thanh Hà là nơi Tư gia ta quản lý, hy vọng đừng giận chó đánh mèo đến Tư gia ta.”

Tư gia, ở trong phạm nhân là bá chủ một phương.

Nhưng ở trước mặt Siêu Phàm? Lại là tùy tay có thể diệt.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 6-2: Cường giả Siêu Phàm ‘Trì Khâu Bạch’ (2)

Cùng ngày, Tư Lương Hồng liền chạy tới Hắc Phong nhai quận Thanh Hà, tự mình chờ ở đó.

Ra ngoài dự kiến của nàng, nàng đợi tới ngày thứ ba, mới đợi được cường giả Siêu Phàm đến.

“Ret —— “

Trên không Hắc Phong nhai, mặt trời chiếu rọi, không gian đột nhiên xuất hiện vết nứt, một bóng người từ trong đó bước ra.

Tư Lương Hồng luôn ngồi xếp bằng ở trên Hắc Phong nhai, chung quanh nàng có pháp thuật duy trì, ngăn cách cuồng phong, cảm ứng được không gian dao động nàng liền ngẩng đầu nhìn, lập tức lộ ra vẻ chấn động vội đứng dậy cung kính vô cùng: “Bái kiến Trường Phong đại nhân.”

Người tới chính là một vị sinh mệnh Siêu Phàm cường đại nhất toàn bộ An Dương hành tinh —— Trường Phong kỳ sĩ Trì Khâu Bạch!

Tư Lương Hồng rất khản trương: “Còn tưởng là vị Siêu Phàm khác nào đó đến, không ngờ sẽ là Trường Phong kỳ sĩ! Chuyện này thế mà kinh động vị tồn tại đáng sợ này.”

“Nghe nói người đã đem Thôi Kim Bằng xử tử?” Dung mạo Trì Khâu Bạch coi như khá đẹp trai, tóc bạc bay bay, một thân áo bào xanh đứng ở giữa không trung.

“Vâng.” Tư Lương Hồng cung kính nói, “Chuyện này nguyên nhân liền là vì Thôi Kim Bằng này hạ nhiệm vụ treo giải thưởng.”

“Ta đã biết chân tướng.” Trì Khâu Bạch cất bước liền đứng ở trên Hắc Phong uyên, cuồng phong màu đen vốn điên cuồng đều bị áp chế tạm thời tiêu tán. Hắn quan sát phía dưới, chỗ cực sâu phía dưới mơ hồ có một luồng năng lượng kinh khủng đang tuôn trào, trở ngại tầm mắt, căn bản không thể nhìn thấy sâu trong Hắc Phong uyên có cái gì.

“Ài, An Dương hành tinh ta khó được sắp sinh ra một Siêu Phàm mới, đã bị bọn khốn Vu Thần điện hại chết, thật sự không đáng giá.” Trì Khâu Bạch khẽ lắc đầu, “Người lui xuống trước đi.”

“Vâng.” Tư Lương Hồng biết mình đã qua ải này, hiển nhiên Trì Khâu Bạch sẽ không giận chó đánh mèo nàng, nàng lập tức nhanh chóng rút lui, nhảy xuống Hắc Phong nhai.

Trì Khâu Bạch đứng ở trên không Hắc Phong uyên.

Lực lượng vô hình áp chế phía dưới.

“Trì Khâu Bạch!” Trong năng lượng khổng lồ tuôn trào phía dưới, bỗng mơ hồ có cái bóng khổng lồ xuất hiện, theo đó một cái đầu hắc long xông ra, đầu hắc long to lớn nhìn Trì Khâu Bạch đứng trên không, “Sao, lần trước chiến bại, người không phục, muốn đến thử tiếp? Ta đã sớm nói, muốn chinh phục nơi này, thực lực của người còn chưa đủ, còn kém xa, trở về tu luyện thêm một chút đi.”

“Có một phạm nhân rơi xuống, hắn còn sống không?” Trì Khâu Bạch hỏi.

“Ồ, có một thanh niên phạm nhân, vù liền té xuống, có lẽ ngã chết rồi.” Đầu rồng đen nói, “Ta chỉ là đạo thủ hộ thứ nhất! Chỗ động phủ cung điện của chủ nhân tự nhiên có thủ hộ càng thêm cường đại trấn thủ, ta không quản được đấy khe, không quản động phủ cung điện.”

Trì Khâu Bạch quan sát bên dưới, trong lòng thở dài.

Chuyện Đông Bá Tuyết Ứng lần này là lập tức bám lên cho cường giả Siêu Phàm, nhưng ‘Hắc Phong uyên’ cho dù các Siêu Phàm cũng rất đau đầu, cuối cùng vẫn là bám lên cho Trì Khâu Bạch! Cho nên mới trì hoãn hai ba ngày, Trì Khâu Bạch tự mình chạy tới.

“Nếu hắc còn sống, xin hỗ trợ, đưa hắc đi ra.” Trì Khâu Bạch nói.

“Khách khí quá nhỉ.” Đầu rồng đen phát ra tiếng cười, “Nếu nhìn đến, sẽ thuận tay đưa hắc ra ngoài! Dù sao chỉ là phạm nhân, mệnh lệnh của chủ nhân chủ yếu là nhằm vào sinh mệnh Siêu Phàm.”

Trì Khâu Bạch âm thầm lắc đầu.

Hắc Phong uyên từng phi thường thần bí, ở mấy chục vạn năm trước, một tồn tại trong nhân loại thành công bước vào thần linh, liền tiến vào Hắc Phong uyên thăm dò... Các Siêu Phàm thế giới nhân loại mới biết Hắc Phong uyên là động phủ cung điện một vị cường giả cực kỳ lợi hại lưu lại. Chỉ có hoàn toàn đánh bại tất cả cường giả Siêu Phàm thủ hộ, mới có tư cách nhận được bảo vật truyền thừa vị tiền bối này để lại.

Tuy vị thần linh kia, bao gồm về sau Long Sơn đại đế cũng đi vào xem qua, nhưng cũng chưa mạnh mẽ cướp lấy.

Thứ nhất, mạnh mẽ cướp lấy chỉ sợ sẽ dẫn tới tự hủy! Thứ hai bọn họ đã bước vào thần linh, ở thời đại của mình đều thành lập đế quốc thống nhất, đều là tồn tại vô địch thế giới nhân loại lúc ấy, đối với bảo vật đó cũng không có lòng tham.

“Đáng tiếc.” Trì Khâu Bạch nhẹ nhàng lắc đầu, hắc cũng cảm thấy Đông Bá Tuyết Ứng dữ nhiều lành ít, “Hắc còn sống mà nói, An Dương hành tinh ta tương lai có thể thêm một vị Siêu Phàm, hơn nữa nhìn trình độ thiên tư của hắc, phóng mắt toàn bộ thế giới cũng là trên trăm năm mới có một người như vậy, ở trong Siêu Phàm có lẽ cũng có thể đi tương đối xa, đáng tiếc đáng tiếc.”

“Trì Khâu Bạch, tu luyện thêm cho tốt đi, ta cũng rất coi trọng ngươi, có lẽ ngươi tương lai có hi vọng đạt được bảo vật chủ nhân nhà ta để lại, nhưng ngươi hiện tại, còn kém xa.” Đầu rồng đen phía dưới phát ra tiếng cười.

“Cáo từ.” Trì Khâu Bạch quay đầu rời đi.

Xẹt.

Không gian xuất hiện vết nứt, Trì Khâu Bạch trực tiếp bước vào vết nứt không gian biến mất không thấy.

Tin tức Đông Bá Tuyết Ứng và Hạng Bàng Vân truy đuổi chém giết trăm dặm đường, ở Hắc Phong nhai đồng quy vu tận dần dần cũng truyền ra.

Loại tin tức chấn động này truyền bá cực nhanh.

Đương nhiên bí mật Hạng Bàng Vân chính là một ma thú biến hóa mà thành, cũng tuyệt đối giữ bí mật!

“Nghị Thủy thành ta đã bao nhiêu năm, mới có một cường giả khá như vậy! Hắc mới hai mươi hai tuổi, đã đánh bắt phân thắng bại với Hạng Bàng Vân trong truyền thuyết, chém giết hơn trăm dặm đường, cuối cùng đồng quy vu tận.” Trong tửu quán, một lão nhân ngâm nga, rất đau lòng, “Anh tài như thế, tương lai hoàn toàn có hi vọng trở thành sinh mệnh Siêu Phàm trong truyền thuyết, đáng tiếc đáng tiếc, cứ thế ngã xuống, ta nghĩ cũng đau lòng.”

“Tổng lão nhân, ai là Hạng Bàng Vân?” Nhất thời có người hô.

“Thật sự là vô tri!” Lão đầu kia cười nhạo, lười nói tiếp.

“Hạng Bàng Vân là cao thủ số một toàn bộ cảnh nội quận Thanh Hà chúng ta, so với vị lão tổ sống mấy trăm năm kia của Tư gia còn lợi hại hơn chút, nghe nói cách sinh mệnh Siêu Phàm cũng chỉ một bước! Đông Bá Tuyết Ứng cho dù từ trong bụng mẹ đã bắt đầu tu luyện, cũng mới tu luyện hai mươi hai năm, có thể đánh ngang tay với Hạng Bàng Vân, thậm chí cuối cùng đồng quy vu tận, ngươi nói Đông Bá Tuyết Ứng lợi hại không?”

“Nghị Thủy thành chúng ta loại tiểu địa phương này, bao nhiêu vạn năm cũng khó có một nhân vật như thế.”

...

Tin tức một trận chiến này, ở trong quận Thanh Hà là ồn ào huyên náo.

Cho dù là nơi khác của An Dương hành tinh, thậm chí là hành tinh khác cũng sẽ ngẫu nhiên có điều nghị luận, tuy trong tin tức truyền bá cũng không nói Đông Bá Tuyết Ứng đã nắm giữ Vạn Vật cảnh, nhưng có thể đồng quy vu tận với Hạng Bàng Vân, lại trẻ tuổi như thế, phóng mắt toàn bộ Long Sơn đế quốc cũng là rất yêu nghiệt rồi.

Đông Vực hành tinh, Lôi Triều nhai.

“Oành ùng ùng ~~~” nước biển lần lượt đánh vào, tung lên vô số bọt sóng trắng như tuyết.

Trên Lôi Triều nhai có nhiều cái hang, hang đều có cửa khóa, nơi này giam giữ một số phạm nhân của Mặc Dương gia tộc, chỉ là bình thường thân phận đặc thù chút, mới sẽ nhốt thời gian dài.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 7: Phụ thân mẫu thân

“Leng keng.” Một cánh cửa dày nặng mở ra, một thị nữ đi vào đưa đồ ăn uống. Lôi Triều nhai là cấm địa, chung quanh cũng có đại trận pháp thuật, căn bản không lo phạm nhân có thể chạy trốn.

Trong cái hang âm u.

Một người phụ nữ áo bào tím đang đứng ở trước vách đá bóng loáng, trong tay có một con dao khắc nhỏ, ở trên vách đá dễ dàng điêu khắc một mô hình đồ án pháp thuật. Nàng khẽ nhủ mảy dăm chiêu. Bởi vì bị giam cầm, nàng cũng không có điều kiện thực nghiệm tốt, cũng không có bao nhiêu giấy bút, có thể có một con dao khắc đã xem như ca ca nàng hỗ trợ mới cho phép nàng mang theo.

Mô hình pháp thuật trên vách đá trước mắt chỉ là tham khảo, càng nhiều tính toán đều là ở trong đầu nàng thôi diễn phân tích.

Mặc Dương Du tuy bị giam, nhưng cũng có thể càng thêm quyết tâm tìm hiểu pháp thuật.

“Phụ nhân.” Thị nữ buông thức ăn xuống, nhỏ giọng nói.

“Ủm?” Mặc Dương Du quay đầu nhìn thị nữ này, “Sao người còn ở đây, có chuyện gì?” Bình thường, thị nữ đều là đặt thức ăn nước uống xuống rồi sẽ lặng yên rời đi.

“Có một vị đại nhân bảo ta tới truyền lời.” Thị nữ nói.

“Đại nhân?” Mặc Dương Du nhíu mày, “Ai?”

“Mặc Dương Thần Bạch đại nhân.” Thị nữ nói.

“Hừ, hẳn truyền lời gì, ta cũng muốn nghe chút.” Mặc Dương Du cười lạnh một tiếng.

Thị nữ hít sâu một hơi nói: “Mặc Dương Thần Bạch đại nhân nói... Mặc Dương Du, người đã sinh một đứa con rất giỏi, tuổi còn trẻ mới hai mươi hai tuổi thể mà có thể cùng cao thủ số một quận Thanh Hà ‘Hạng Bàng Vân’ chém giết bất phân thắng bại, hai người một đường chém giết hơn trăm dặm, cuối cùng hai người ở Hắc Phong nhai đồng quy vu tận! Có đứa con như vậy, ta phải chúc mừng người một chút.”

Thị nữ có chút khấn trương: “Phụ nhân, ta lui xuống.”

Nàng một thị nữ nho nhỏ, Mặc Dương Thần Bạch lệnh nàng truyền lời, nàng nào dám từ chối.

Mặc Dương Du lại không nhúc nhích đứng ở nơi đó, chỉ là nước mắt lại chảy xuống.

“Chờ chút.” Mặc Dương Du đột nhiên hô.

Thị nữ đang đi ra ngoài dừng lại.

“Nói cho ta biết, hẳn nói là thật?” Mặc Dương Du nhìn không được nói.

Thị nữ nói: “Bẩm phụ nhân, đúng là thật! Đông Bá Tuyệt Ưng và Hạng Bàng Vân chiến một trận, hiện tại trong toàn bộ Mặc Dương gia tộc cũng nghị luận ầm ầm, đều đang nói chuyện này. Còn có rất nhiều người nói nếu lúc trước đem Đông Bá Tuyệt Ưng mang về, Mặc Dương gia tộc chúng ta đã có thể càng cường đại hơn. Tin tức này đã là chuyện của ba tháng trước.”

Mặc Dương Du nhẹ nhàng phát tay, thị nữ cung kính lui ra ngoài.

Đội người rời đi, cánh cổng dày nặng lại lần nữa khép lại, thân thể Mặc Dương Du nằm nhũn vô lực ngồi bệt xuống đất, tay cào đất đá, ngón tay cũng trắng bệch, thanh âm nặng run run: “Tuyệt Ưng, là mẹ có lỗi với con, là mẹ có lỗi với con... Con ta...”

Trong đầu Mặc Dương Du, chỉ có một màn cảnh tượng năm đó chia lìa.

Con lớn của mình Đông Bá Tuyệt Ưng đất tiểu nhi tử Thanh Thạch, đứng ở cửa thành bảo.

“Phụ thân, mẫu thân, Đông Bá Tuyết Ứng con thề... Nhất định sẽ cứu hai người về! Một nhà chúng ta nhất định sẽ đoàn viên, nhất định sẽ!”

“Con thề!”

“Con thề, nhất định sẽ cứu hai người! Ai cũng không ngăn trở được!”

Thanh âm non nớt của con trai lúc ấy tựa như còn vang lên bên tai.

Mặc Dương Du đã sớm nước mắt đầy mặt, thân thể run run: “Tuyết Ứng, con ta, vì sao có thể như vậy, vì sao...”

...

Xưởng luyện kim Đông Hương hồ, trong tháp pháp sư.

“Đông Bá Liệt, mau, đem những cái này dọn hết đi.” Trong một gian phòng thực nghiệm, vật cháy đen bỏ đi có một đồng, một nam pháp sư trẻ tuổi la lớn.

“Đến đây đến đây.”

Đông Bá Liệt mặc áo vải có chút rách, phi thường thuần thục đi bắt đầu thu thập những tạp vật đó.

“Đông Bá Liệt, Mặc Dương Thần Bạch nhờ ta nói cho ngươi một tin tức.” Nam pháp sư trẻ tuổi nói, “Tin tức về con ngươi Đông Bá Tuyết Ứng.”

“Tuyết Ứng?” Thân thể Đông Bá Liệt chấn động.

“Con ngươi Đông Bá Tuyết Ứng thực rất giỏi, chiến đấu sinh tử với Hạng Bàng Vân, hai người từ Tuyết Thạch sơn đánh mãi đến Hắc Phong nhai, chém giết ước chừng hơn trăm dặm đường, cuối cùng đồng quy vu tận.” Nam pháp sư trẻ tuổi nói xong quay đầu đi ra ngoài, “Nói tới, ta cũng rất bội phục đứa con trai này của ngươi, thật sự là rất giỏi, đáng tiếc, chết quá sớm! Đúng rồi, nhớ đem nơi này thu dọn sạch sẽ.”

Đông Bá Liệt cảm giác tất cả chung quanh đều mất đi màu sắc, vô ý thức, tạp vật ôm trong tay liền rơi trên mặt đất.

Hắn sững sờ, thân thể run nhè nhẹ.

Trường Phong học viện.

Bể quan hơn một tháng, Dư Tĩnh Thu đi ra khỏi tháp pháp sư của mình, hít thở không khí bên ngoài, trên mặt cười sáng lạn, ở trong pháp sư hải dương công phá mỗi một cửa ải khó khăn, sẽ luôn phát ra cảm giác vui sướng cùng thành tựu từ trong lòng.

“Thật là mắt mắt.”

“Là mắt mắt, toàn bộ học viện nhiều đệ tử, sư phụ như vậy, đều bị Trường Phong viện trưởng răn dạy.” Hai nữ pháp sư sóng vai đi tới, một nữ pháp sư hơi béo nói thầm, “Nói toàn bộ Trường Phong học viện chúng ta cũng chưa ra nổi một thiên tài như Đông Bá Tuyết Ứng, nhưng nói tới, chúng ta thật không bằng người ta. Mới hai mươi hai tuổi đã có thể đánh ngang tay với Hạng Bàng Vân, cuối cùng đồng quy vu tận.”

“Ta vào học viện lâu như vậy, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Trường Phong viện trưởng đấy, không ngờ là vì chuyện Đông Bá Tuyết Ứng.”

“Trường Phong viện trưởng một lần tu hành là mười năm tám năm, rất nhiều đệ tử từ lúc vào học viện đến tốt nghiệp cũng không có cơ hội nhìn thấy viện trưởng! Chúng ta có thể nhìn thấy một lần coi như là may mắn rồi! Ta nghe được, viện trưởng rất đau lòng đối với chuyện Đông Bá Tuyết Ứng, ông nói với chúng ta, nhắm chừng cũng là khích lệ chúng ta.”

“Cũng đúng, Đông Bá Tuyết Ứng không có sư phụ lợi hại dạy, chỉ tu luyện một mình, đã có thể mạnh như vậy. Nói tới thật sự là hổ thẹn, đáng tiếc thiên tài như thế lại chết như vậy.”

Hai nữ pháp sư đi đường nói chuyện.

Dư Tĩnh Thu lại ngẩn ngơ.

Trường Phong viện trưởng hiện thân là đại sư, nhưng một tin tức khác trong chuyện hai nữ pháp này nói càng làm nàng rung động hơn.

“Đông Bá Tuyết Ứng hẳn...” Dư Tĩnh Thu có chút mờ mịt, “Hắn đã chết?”

Nàng còn nhớ rõ.

Thanh niên đồ đen đỏ ở trong lúc nàng tuyệt vọng, ở trong vô số đá vụn của vụ nổ hóa thành ảo ảnh chạy đến trước mặt nàng.

Thanh niên đồ đen đỏ trong bóng đêm một tay cầm khiên ngăn cản tất cả tảng đá sụp đổ, hoàn toàn bảo vệ nàng.

Nam tử nhìn như bình thường, lại như một ngọn núi lớn.

“Không có khả năng, tin tức nhất định có vấn đề, nhất định có.” Dư Tĩnh Thu lập tức chạy vội đến hỏi người khác của học viện.

...

Tất cả bên ngoài, Đông Bá Tuyết Ứng không biết.

Trong đại diện tàn phá trống trải nguy nga, Đông Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi ở nơi đó tu hành, thiên địa lực lượng mãnh liệt không ngừng ủa vào trong cơ thể hắn, bị thân thể hấp thu, hắn rơi vào Hắc Phong uyên đã sắp năm tháng, mấy ngày nay hắn luôn luôn tu hành, cố gắng tăng lên thực lực của mình.

“Hò.” Đông Bá Tuyết Ứng mở mắt, mắt rất sáng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 8-1: Xin thứ cho vãn bối mạo phạm (1)

“Rốt cuộc, cơ thể của ta tăng lên tới cực hạn rồi, không thể nào tăng lên nữa.” Đông Bá Tuyết Ứng cảm thụ được lực lượng hùng hồn của mình, hắn hiện tại mặc kệ tốc độ, lực lượng rất nhiều phương diện đều đạt tới một mức cực kỳ kinh người.

“Cũng nên liều một phen, hắn là có chút hy vọng đánh bại hai sinh vật luyện kim Siêu Phàm này.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn con khí màu vàng cùng con chim đại bàng màu vàng xa xa, năm tháng qua đi, hai sinh vật luyện kim Siêu Phàm này căn bản không vượt giới hạn đó một bước.

Đông Bá Tuyết Ứng cảm Phi Tuyết thần thương, đi hướng hai bức điêu khắc màu vàng kia.

Con khí màu vàng mở to mắt: “Phàm nhân, ngươi còn? Thực lực của ngươi căn bản không có hy vọng.”

“Có lẽ lần này sẽ có chút kinh hi.” Đông Bá Tuyết Ứng nói, nói xong, ‘Ầm!’ ngoài thân hắn xuất hiện dòng khí mơ hồ màu máu, lực lượng huyết mạch bùng nổ!

Vù.

Đông Bá Tuyết Ứng nháy mắt nhảy ra, toàn thân đắm chìm trong lửa, ngọn lửa mãnh liệt bao phủ chung quanh, bao trùm con khí màu vàng cùng con chim đại bàng màu vàng nhắm mắt kia. Đồng thời trường thương trong tay giơ lên cao cao, uy thế giống như tinh tú va chạm, trực tiếp hướng con khí lớn màu vàng phía dưới giội đập tới.

“Cứng đối cứng? Phàm nhân, ngươi thật đúng là lỗ mãng!” Con khí màu vàng nhìn Đông Bá Tuyết Ứng ở giữa không trung súc thể phát ra một đòn này, lập tức phi thường tự tin phát tay, bàn tay to đi qua đón.

Luận lực lượng, nó vẫn rất tự tin.

Oành ~~~~

Trường thương giội bổ vào trên bàn tay to màu vàng kia, một uy lực mãnh liệt chấn động, cánh tay con khí màu vàng không kìm được hơi cong, thân thể cũng hướng phía sau liên tục nặng nề lui ba bước, phát ra tiếng vang trầm trọng, trong mắt nó tràn đầy sự kinh ngạc.

Tuy một phía là súc thể phát ra một đòn, một bên kia là tùy ý đón đỡ, nhưng có thể đủ đem nó bổ lui ba bước... Hiển nhiên trên lực lượng hai bên đã không chênh lệch mấy!

“Ngươi hầu tử này lực lượng thật đúng là lớn, nhưng, một lần này ngươi thua chắc rồi!” Đông Bá Tuyết Ứng lại tràn ngập tự tin, thân thể vừa hạ xuống đất đã nhanh chóng lao đi, nhanh như quỷ mị.

“Thật nhanh.” Con khí màu vàng vội vung ra xiềng xích thật dài, sợi xích bay múa, ngăn cản về phía Đông Bá Tuyết Ứng.

Đang đang đang ~~~~

Tốc độ của Đông Bá Tuyết Ứng rõ ràng nhanh hơn quá khứ nhiều, tố chất thân thể kịch liệt tăng lên, khiến rất nhiều phương diện tính linh hoạt của hắn đều đạt tới độ cao mới. Lúc trước hắn đã chiếm ưu thế trên tính linh hoạt, hiện tại ưu thế này càng lớn thêm! Sợi xích của con khí màu vàng căn bản không thể vọt trúng Đông Bá Tuyết Ứng, Đông Bá Tuyết Ứng dễ dàng né tránh, ngẫu nhiên trường thương đón đỡ.

Oành oành oành!!!

Trường thương lần lượt quạt, quạt ở các bộ phận khớp nối thân thể con khi màu vàng, đánh cho con khi màu vàng thất tha thất thểu.

“Tiểu điều, ta không ngăn được rồi!” Con khi màu vàng vội hô.

“Hầu tử, nguoi thật vô dụng.” Một ảo ảnh màu vàng gào thét đánh tới.

Đồng Bá Tuyết Ứng sắc mặt trịnh trọng, eo bụng phát lực, trường thương đột nhiên quét ra, oành —— uy lực một thương, trực tiếp quét trên cánh chim, con chim đại bàng màu vàng cũng bị chấn động hướng phía sau dừng hạ, Đồng Bá Tuyết Ứng cũng lui một bước.

“Quả thực tiến bộ rất lớn.” Con chim đại bàng màu vàng nói, “Hầu tử, liên thủ.”

“Được.” Con khi màu vàng đáp.

Nhất thời con chim đại bàng màu vàng chủ động ở phía trước lao xuống chém giết, cánh khi thì như lưới đao cắt đến, khi thì như quạt hương bồ đánh ra, con chim đại bàng này tốc độ cực nhanh, trên lực lượng so với mình hơi yếu hơn chút, chênh lệch cũng không tính là lớn. Minh ý vào thương pháp tinh diệu thật ra hoàn toàn có thể áp chế nó, nhưng con khi màu vàng kia ở phía sau lần lượt vùng vạy xích quỳ dị khó lường.

Hai tay con khi đều cầm xích, hai đầu xích, khi thì bắn ra, khi thì quạt, khi thì quấy rầy, quỳ dị khó lường.

Một cái xích... Phối hợp chim đại bàng, Đồng Bá Tuyết Ứng rõ ràng chiếm thượng phong, nhưng vẫn không thể đột phá con chim đại bàng màu vàng dây dưa!

“Đáng chết.” Đồng Bá Tuyết Ứng cắn răng.

“Hai chúng ta phối hợp nhiều năm, sở trường nhất bá mảy kẻ địch, đừng nói là nguoi, cho dù là một số cường giả Siêu Phàm, sợ cũng khó có thể đột phá trở ngại của chúng ta.” Con khi màu vàng tự tin nói.

“Hai chúng ta tuy không thể đánh bại nguoi, nhưng muốn ngăn cản nguoi quá dễ dàng.” Con chim đại bàng màu vàng cũng đắc ý tự tin.

Đồng Bá Tuyết Ứng một cây trường thương, vật lộn giữa hai sinh vật luyện kim Siêu Phàm.

Thương pháp tinh diệu, nhưng lại không đột phá được trở ngại.

“Người sáng tạo chúng nó, tất nhiên là Siêu Phàm pháp sư lợi hại.” Đồng Bá Tuyết Ứng biết, “Các pháp sư thân thể yếu ớt, nhắm chừng sáng tạo hai sinh vật luyện kim này làm khiên, dùng để ngăn cản kẻ địch. Các pháp sư có thể thông dong phóng ra pháp thuật cường đại!”

Loại khiên thịt này, công kích có lẽ yếu chút.

Nhưng phòng ngự dây dưa lại là hạng nhất.

Ví dụ như hai sinh vật luyện kim Siêu Phàm này... tài liệu thân thể cực kỳ bất phàm, mình không gây thương tổn được chúng nó. Chúng nó hình thể lớn, một con tốc độ cực nhanh hình thể lớn, hai cái cánh to gang ra là hai ba mươi thước phạm vi. Một con khác thì là sợi xích quỳ dị khó lường, tốc độ xích bay so với tốc độ mình di động còn nhanh hơn, ở bên cạnh nhiều lần phá phách quấy rầy.

“Chẳng lẽ ta không đánh bại được hai thằng cha này.” Đồng Bá Tuyết Ứng nóng nảy, “Thực lực ta hiện nay đã đạt tới một loại cực hạn, khó có thể nâng lên nữa.”

...

Đồng Bá Tuyết Ứng dốc toàn lực, nhưng con chim đại bàng màu vàng, con khi màu vàng một trước một sau, như hai bức tường ngăn cản Đồng Bá Tuyết Ứng. Chúng nó thậm chí dùng thân thể để ngăn cản dây dưa, chúng nó chính là sinh vật luyện kim, mỗi một chỗ của thân thể đều có thể đem làm binh khí sử dụng.

“Thức ăn của ta, chỉ có thể chống đỡ thêm hơn nửa năm một chút.”

“Hy vọng duy nhất đi ra ngoài của ta, ngay tại trên người hài cốt cường giả Siêu Phàm này.” Trong mắt Đồng Bá Tuyết Ứng có khát vọng mãnh liệt, “Không có biện pháp khác, chỉ có một con đường cuối cùng!”

Đồng Bá Tuyết Ứng lui lại, rời khỏi giới hạn.

“Từ bỏ?” Con chim đại bàng màu vàng cười lạnh.

“Nguoi phàm nhân này có chút thực lực, đáng tiếc muốn đánh bại chúng ta còn thiếu chút.” Con khi màu vàng cũng nói.

“Từ bỏ? Ta sao có thể từ bỏ?” Đồng Bá Tuyết Ứng nở nụ cười, “Các nguoi là sinh vật luyện kim, chiến đấu là cần tiêu hao năng lượng nhỉ! Càng là chiến

đầu kịch liệt, tiêu hao càng lớn! Có lẽ các người có thể từ trong thiên địa hấp thu lực lượng bổ sung, nhưng tốc độ bổ sung tuyệt đối xa xa không theo kịp tiêu hao. Một khi tiêu hao hầu như không còn, các người hẳn là sẽ không thể nhúc nhích nữa.”

Con khi màu vàng, con chim đại bàng màu vàng đều hơi ngần ra.

“Tiếp chiêu!”

Đồng Bá Tuyết Ưng cảm một thanh trường thương, lửa chung quanh mệnh mông cuộn cuộn, lại lần nữa đánh tới, chỉ là một lần này hẳn chưa bùng nổ lực lượng huyết mạch.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 8-2: Xin thứ cho vãn bối mạo phạm (2)

Thật ra mặc dù không bùng nổ, lực lượng thân thể Đồng Bá Tuyết Ưng cũng mạnh hơn nhiều so với năm tháng trước lúc bùng nổ! Về phần trên tính linh hoạt tốc độ càng thêm lợi hại. Thân thể hẳn hiện nay không thua gì thân thể ma thú dị chủng mạnh mẽ kia của Hạng Bàng Vãn, bởi vì thân thể nhân loại của Đồng Bá Tuyết Ưng nhỏ hơn, trên tính linh hoạt so với ma thú dị chủng kia còn càng tốt hơn.

“Ầm ầm ầm ~~~” Đồng Bá Tuyết Ưng không bùng nổ, tuy không thể chiếm thượng phong, nhưng bằng vào thương pháp tinh diệu cùng thân pháp linh hoạt, vẫn có thể chém giết khó phân thắng bại với con chim đại bàng màu vàng, con khi màu vàng.

“Phạm nhân, người thật sự muốn đánh tiếp như vậy?” Con khi màu vàng có chút nóng nảy.

“Đương nhiên!” Đây là hy vọng đi ra ngoài, Đồng Bá Tuyết Ưng sao có thể từ bỏ?

Bất cứ một sinh vật luyện kim Siêu Phàm nào cũng có nguồn năng lượng. Đương nhiên mượn dùng pháp trận trong cơ thể cũng có thể từ trong thiên địa hấp thu lực lượng thông thả bổ sung, nhưng loại bổ sung này... Là xa xa không thể so sánh với sinh mệnh đích thực.

“Hầu tử, có lẽ thời gian thủ hộ của chúng ta cũng sắp kết thúc rồi.” Con chim đại bàng màu vàng nói.

Trong mắt con khi màu vàng cũng có một tia phức tạp, lập tức một cái xích quật hướng Đồng Bá Tuyết Ưng: “Phạm nhân, có bản lãnh người cứ đem lực lượng hai chúng ta hao hết, mặc kệ như thế nào chúng ta cũng sẽ tuân hoàn mệnh lệnh của chủ nhân, dốc hết toàn lực ngăn cản người!”

“VẬY ĐẾN ĐI!”

Đồng Bá Tuyết Ưng nhìn thấy hy vọng, tự nhiên chém giết tràn ngập chiến ý.

Một canh giờ, hai canh giờ, ba canh giờ...

Một lần này giao thủ giằng co ước chừng chín canh giờ, Đồng Bá Tuyết Ưng mới cạn kiệt tinh lực dừng lại đi nghỉ ngơi. Chủ yếu là ngay từ đầu lực lượng huyết mạch bùng nổ tiêu hao quá nhiều thể lực, nếu không thời gian hẳn kiên trì sẽ dài hơn.

Đi ăn chút thức ăn, hấp thu hỏa diễm lực lượng trong thiên địa nhanh chóng bổ sung tiêu hao, lại tĩnh tọa khôi phục tinh thần.

Chỉ ba canh giờ sau, Đồng Bá Tuyết Ưng đã lại sinh long hoạt hổ!

“Lại đến!”

Lần thứ hai vật lộn thời gian dài, lần này ước chừng giằng co ba ngày!

Chỉ nghỉ ngơi ba canh giờ lại lần nữa sinh long hoạt hổ.

“Lại đến.” Đồng Bá Tuyết Ưng cảm trường thương, lửa tắm rửa toàn thân, lại lần nữa đánh tới.

...

Mười lăm ngày sau.

Con khi màu vàng cùng con chim đại bàng màu vàng liên tiếp đều suy sụp đặt mông ngồi xuống.

“Người thắng rồi.” Thanh âm con khi màu vàng cũng có chút yếu đi, “Thật là quái thai, nhân loại các người tốc độ khôi phục quá nhanh, ba canh giờ đã hoàn toàn khôi phục! Ta chỉ sợ ba tháng mới có thể hoàn toàn khôi phục, không thể đánh.”

“Hắn là sinh mệnh, chúng ta chẳng qua chỉ là sinh vật luyện kim mà thôi.” Con chim đại bàng màu vàng nói, khí tức hai chúng nó đều yếu ớt, chỉ còn sức nói chuyện, bảo chúng nó tiếp tục vật lộn tốc độ cao căn bản không có lực lượng.

Trong lòng Đông Bá Tuyết Ứng kích động, đồng thời cười nói: “Hai vị, ta sẽ không khách khí.”

“Thật ra chủ nhân nhà ta cũng luôn luôn chờ đợi người tới sau, chỉ là không ngờ sẽ là một phạm nhân.” Con khỉ màu vàng lắc đầu nói thầm.

Đông Bá Tuyết Ứng đi lên phía trước.

Trước nhìn nhìn đầm nước hình tám cạnh kia, trong đầm nước có chất lỏng trong suốt, mặt ngoài có sương nhàn nhạt, thoáng ngửi, cũng có thể ngửi được hương vị rất tươi mát, hơn nữa cả người cũng giặt mình một cái, tựa như thân thể một nhóc cũng tiêu tán không ít, tinh thần cũng tốt hơn rất nhiều, điều này làm mắt Đông Bá Tuyết Ứng sáng lên: “Thật là bảo bối tốt.”

Lập tức hắn nhìn về một bộ hài cốt mặc áo bào màu bạc khoanh chân ngồi trên giường đá phía trước, trên giường đá bên cạnh tay phải hài cốt có một cái vòng tay màu bạc, hơi cảm ứng có thể biết được, chính là vòng tay trữ vật.

“Văn bối Đông Bá Tuyết Ứng, ra mắt tiền bối.” Đông Bá Tuyết Ứng quỳ lạy hành một lễ trước, mình có thể có được bảo vật một vị Siêu Phàm để lại, cũng nên quỳ lạy một cái này, “Xin thứ cho văn bối mạo phạm.”

Nói xong vẫy tay một cái.

Dưới thiên địa lực bao bọc, vòng tay màu bạc từ trên giường đá bay đến trong tay Đông Bá Tuyết Ứng, nháy mắt đầu khí xâm nhập dễ dàng luyện hóa, sau đó liền cẩn thận xem xét bên trong vòng tay màu bạc này.

“Không gian thật lớn!” Thoáng xem xét, Đông Bá Tuyết Ứng đầu tiên đã bị không gian trong vòng tay màu bạc này làm ngây ra.

Không gian trong vòng tay màu bạc này ước chừng ba mươi mét dài rộng cao, quả thực là một kho hàng siêu cấp lớn, như lúc trước Đông Bá Tuyết Ứng có được nhẫn trữ vật ba mét dài rộng cao đã giá trị gần trăm vạn kim tệ. Vậy giờ phút này cái vòng tay màu bạc này phải đáng giá bao nhiêu?

“Chỉ sợ đối với cường giả Siêu Phàm mà nói, kim tệ đã không có bao nhiêu ý nghĩa gì, tiền tài quyền lực phạm tục bọn họ dễ dàng có thể đạt được.” Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm cảm thán, lập tức cẩn thận xem xét vật phẩm khác trong vòng tay màu bạc. Trong vòng tay màu bạc trống rỗng, vật phẩm phi thường ít, nhưng mỗi cái đều khiến Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy bất phàm.

Bắt mắt nhất là một nội giáp màu đen, trên nội giáp còn tán ra nhiều điểm tinh quang, phát ra khí tức dao động khiến Đông Bá Tuyết Ứng cũng có chút hít thở không thông.

Thật mạnh!

Một vật rất bắt mắt khác chính là một cây binh khí trường côn, toàn bộ trường côn toàn thân màu đỏ rực, dao động cũng rất mạnh.

Còn có một đồng lớn đá cuội thoạt nhìn xám xịt, chồng chất lên cũng cao hơn một người, nhưng những viên ‘Đá cuội’ nhìn như bình thường này cũng tán ra khí tức thiên địa lực nồng đậm.

Trừ những cái kể trên thì là chút tạp vật, các quyển sách, một ít kim phiếu kim tệ các tạp vật.

“Hò.”

Đông Bá Tuyết Ứng đi đến bên cạnh, lúc này mới vung tay lên, đem vật phẩm trong vòng tay màu bạc lấy hết ra, tất cả đều đặt ở trên mặt đất đại diện, bảo vật khác hẳn đều chưa quản, hắn trực tiếp tới chỗ những quyển sách kia.

“《Thiên Thủy Chú》” Đông Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi xuống tùy tay cầm lấy một quyển sách, mở ra nhìn, không khỏi lộ ra vẻ tò mò, “Pháp môn đầu khí Siêu Phàm?”

Pháp môn đầu khí truyền lưu giữa phạm nhân, mặc kệ là hạ phẩm hay là một số thượng phẩm thậm chí siêu phẩm pháp môn, đều chỉ có thể tu luyện đến Siêu Phàm.

Về phần sau Siêu Phàm, thì không biết.

“Bước vào Siêu Phàm, mới đại biểu thật sự bước lên con đường tu hành.”

“Con đường này nhấp nhô gian nan, tràn ngập nguy cơ, từng bước tiến lên... điểm cuối con đường Siêu Phàm, chính là trở thành thần!”

Bản pháp môn đầu khí này chỉ đơn giản tự thuật chút, sau đó chính là nội dung chi tiết của pháp môn đầu khí.

Nhưng mấy câu nói đơn giản lại khiến Đông Bá Tuyết Ứng rung động.

Ở trong rất nhiều truyện ký chuyện xưa, đều có thần linh.

Long Son đại đế chính là một vị thần linh!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 9: Hải Thần cung trưởng lão ‘Lôi Chân’

“Thì ra đây là điểm cuối con đường Siêu Phàm, thần? Khó trách Long Son đại đế có thể thống nhất thiên hạ.” Đông Bá Tuyết Ưng thầm nhủ, lập tức đơn giản lật xem pháp môn. Pháp môn này dù sao cũng là một quyển pháp môn đấu khí thủy thuộc tính, căn bản không thích hợp hần. Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng cũng biết đại khái tầng thứ phân chia của con đường Siêu Phàm.

Sau khi lật xem xong bản pháp môn đấu khí này, Đông Bá Tuyết Ưng lại cầm lấy một quyển sách thật dày——《Vạn Vật Đồ Giải》.

Đông Bá Tuyết Ưng đơn giản lật xem, là giới thiệu các loại vật Siêu Phàm, cái nào cũng thần kỳ vạn phần.

Nhưng cái này cũng không phải mình hiện tại cần, lại cầm lấy bộ sách khác.

“Ừm?” Mắt Đông Bá Tuyết Ưng sáng lên, “Tìm được rồi.”

Cái này tiền vốn bạc bộ sách bìa mặt không có chữ viết.

Vừa lật ra, đoạn văn tự thứ nhất đã là——“Ta, trưởng lão Hải Thần cung, Lôi Chân. Ta sống tới bây giờ đã một ngàn năm trăm năm, đã đến sinh mệnh đại nạn, lần này ta bể từ quan, hoặc chết ở ‘Hắc Phong thần cung’ này, hoặc một lần đột phá bước vào Bán Thần!”

Đông Bá Tuyết Ưng hơi sùng sốt.

Hải Thần cung?

Nhắm chừng là thế lực Siêu Phàm nào đó, sống một ngàn năm trăm năm? Tuổi thọ thật đúng là dài.

“Hắn muốn đột phá Bán Thần?” Đông Bá Tuyết Ưng thầm nhủ, “Lúc trước ta xem pháp môn đấu khí, từ thấp đến cao, con đường Siêu Phàm chia làm ba giai đoạn lớn, phân biệt là Phi Thiên, Thánh Cấp, Bán Thần, xem ra vị trưởng lão Hải Thần cung này đã là Thánh Cấp, chẳng lẽ Thánh Cấp có thể sống một ngàn năm trăm năm? Một khi đột phá đến Bán Thần, còn có thể sống lâu hơn?”

Đông Bá Tuyết Ưng có rất nhiều nghi hoặc, hần dù sao hiểu biết quá ít quá ít đối với thế giới Siêu Phàm.

Sau đó Đông Bá Tuyết Ưng tiếp tục đọc quyển sách này.

Kế tiếp trong quyển sách thì tương đối vụn vặt, là một số sự tích chủ yếu vị Siêu Phàm cường giả ‘Lôi Chân’ này nhớ lại cả đời.

“Tân Hóa thế giới? Ma Thần hội? Vu Thần điện? Tiến vào thế giới loại nhỏ?” Đông Bá Tuyết Ưng quan sát ghi chép hồi ức của Lôi Chân, cũng nhìn lên được một chút thế giới Siêu Phàm.

Rất nhanh đọc đến sau cùng.

“Ta cả đời này, có thể được ‘Hải Dương Giới Thạch’ đã xem như cực kỳ may mắn. Kế tới sau... Ta lần này bể từ quan, bảo vật khác đều hoặc bán hoặc đổi, đều đổi làm bảo vật đột phá, bảo vật còn lại cực ít, chỉ còn lại có một thánh giai cực phẩm bảo mệnh ‘hộ thân nội giáp’, cùng với một kiện binh khí thánh giai hạ phẩm trường côn miễn cưỡng đủ dùng một chút mà thôi, nếu đột phá thất bại, có binh khí lợi hại lại có tác dụng gì?”

“Kế tới sau, nếu là người giống ta, cơ duyên xảo hợp mới có thể tiến vào, ta để lại những bảo vật này có lẽ có chút tác dụng với người.”

“Nếu là người là chính diện đánh bại những kẻ thù họ, đã nắm giữ toàn bộ Hắc Phong thần cung, vậy những bảo vật này của ta đối với người mà nói sẽ không đáng giá nhắc tới, chỉ có Hải Dương Giới Thạch còn có thể vào mắt người. Đúng rồi, Hải Dương Giới Thạch ngay trong đầm nước kia.”

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn về phía đầm nước hình tám cạnh kia.

Hần xem ghi chép hồi ức của vị cường giả Siêu Phàm ‘Lôi Chân’ này, cũng biết ‘Hải Dương Giới Thạch’ là một dị bảo trân quý cỡ nào, đây là vật trung tâm trân quý nhất một thế giới loại nhỏ thai nghén ra, cũng là dị bảo tốt nhất Lôi Chân cao thủ Thánh Cấp này sống một ngàn năm trăm năm may mắn có được, tác dụng của nó không phải chiến đấu, mà là phụ trợ tu luyện, đối với đột phá bình cảnh cũng có trợ giúp rất lớn.

Loại bảo vật phụ trợ tu hành này, các Siêu Phàm đều coi là mệnh căn.

“Một đồng đá kia.”

Đồng Bá Tuyết Ứng nhìn đồng lớn đá cuội bên cạnh, “Thì ra gọi là nguyên thạch!”

Vị Lôi Chân này, ở trước khi bế tử quan, đem rất nhiều bảo bối đều bán đi, ngay cả một bình khí thánh giai cực phẩm thường dùng cũng bán đi, đổi hết thành rất nhiều bảo vật, trong đó đổi nhiều nhất chính là nguyên thạch!

Nguyên thạch, là tảng đá bốn nguyên của một thế giới khổng lồ, ở bên trong chứa thiên địa lực lúc ban đầu, không phân chia thuộc tính, đối với thân thể không có bất cứ gánh nặng gì, hấp thu tu hành cực nhanh! Bình thường các Siêu Phàm cũng không nở dùng nguyên thạch tu luyện, đều là ở lúc mấu chốt đột phá bình cảnh mới sẽ dùng nguyên thạch. Lôi Chân bế tử quan, mãi cho đến chết, còn để lại một đồng lớn nguyên thạch.

“Kể tới sau, ngươi nếu giống ta cơ duyên xảo hợp tiến vào, không biết ngươi từ một con đường nào tiến vào. Ta đem bản đồ tuyến đường của ta lưu lại, có lẽ so với con đường của ngươi càng thêm thoải mái.”

“Ta từng cẩn thận nghiên cứu.”

“Đọc theo vách khe núi đi xuống, hoặc bò ra ngoài... Là cách trực tiếp nhất, nhưng cũng phi thường khó. Cần trốn tránh các thủ vệ kia! Hơn nữa cách động phủ thần điện cần đủ xa, bởi vì càng gần thủ vệ càng thêm nghiêm mật, căn bản không có khả năng lạng yên từ chính diện tiến vào thần cung! Vận khí đủ tốt, kiên nhẫn đủ tốt, có lẽ có hy vọng từ đáy vực bò ra ngoài. Ta từng phái một số sinh vật luyện kim nhỏ yếu chậm rãi bò, trước sau phái mười lăm sinh vật luyện kim nhỏ yếu, cuối cùng chỉ có một con thành công bò đến trên Hắc Phong nhai! Ta ở trên Hắc Phong nhai từ trên người sinh vật luyện kim nhận được tình hình chi tiết của nó, thủ vệ quả thực cực kỳ nghiêm ngặt, con đường ẩn nấp này quả khó khăn quá khó khăn.”

“Một con đường khác, là đường ta đi tới. Năm đó ta đuổi giết một vị cao thủ Vu Thần điện, đuổi xuống dòng nham thạch nóng chảy dưới lòng đất, rút cuộc thành công đem hắn đánh chết. Ở bên cạnh dòng nham thạch nóng chảy dưới lòng đất, ta phát hiện một vết nứt núi đá, ta cảm ứng, phát hiện vết nứt này vô cùng sâu, cảm thấy vết nứt này có chút quý dị, liền hóa thành dòng nước chui vào khe hở, một đường đi qua, tiến lên ước chừng hơn một ngàn dặm, mới rút cuộc đến chỗ vết nứt vách tường Hắc Phong thần cung, tiến vào Hắc Phong thần cung này.”

“Hắc Phong thần cung, chính là một vị tiền bối quá khứ cực kỳ lợi hại ‘Hắc Phong lão tổ’ xây dựng. Hắc Phong lão tổ là một vị Bán Thần, hơn nữa là Bán Thần cường đại nhất một thời đại đó! Hắn để lại Hắc Phong thần cung, đến nay cũng chưa có Siêu Phàm có thể chính diện đánh vào, nhận được bảo vật hắn để lại. Bởi vậy có thể thấy được thực lực mạnh mẽ của hắn!”

“Nơi này là một chỗ đại điện dưới lòng đất Hắc Phong thần cung, thực lực ta yếu, cũng không cách nào chiếm lĩnh toàn bộ Hắc Phong thần cung, chỉ có thể đi vào một khu vực cực kỳ nhỏ của Hắc Phong thần cung.”

“Về bản đồ đi ra ngoài, cùng với bản đồ Hắc Phong thần cung ta do thám biết, đều kèm theo phía sau cùng quyền sách này.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 10: Phương pháp đi ra ngoài

Phía sau kèm theo bản đồ, cùng với lượng lớn giải thích chi tiết.

“Cái gì, cung điện dưới lòng đất Hắc Phong thần cung có một cánh cửa, nối liền một thế giới loại lớn?” Đồng Bá Tuyết Ứng chấn động, trên bản đồ thể hiện rõ, ngay dưới lòng đất đại điện mình tu hành còn có một cái cửa giấu, nối liền một thế giới Siêu Phàm loại lớn. Lúc trước quan sát tình huống hơn một ngàn năm của vị trưởng lão Hải Thần cung ‘Lôi Chân’ này, cũng khiến Đồng Bá Tuyết Ứng có hiểu biết đối với thế giới mình sống.

Thế giới phàm nhân mình sống, là thế giới vật chất phi thường ổn định hoàn mỹ!

Thế giới vật chất, rộng lớn hoàn mỹ.

Ở các nơi của thế giới vật chất, một số nếp uốn không gian, vết nứt không gian... Cũng dần sinh ra một số thế giới Siêu Phàm không đủ hoàn mỹ, các thế giới Siêu Phàm này chia làm thế giới loại lớn, thế giới loại nhỏ, chính bởi vì không đủ hoàn mỹ, cho nên những thế giới này lại ngưng tụ ra một số trần bảo đặc thù! Thậm chí bốn nguyên hạch tâm toàn bộ thế giới cũng sẽ ngưng tụ thành thực vật xuất hiện. Rất nhiều vật trân quý các Siêu Phàm cần, hầu như đều là đến từ các thế giới này.

Như thế giới phàm nhân, một viên nguyên thạch cũng không lấy ra được! Nguyên thạch là gì? Là khoáng vật thiên địa lực một thế giới lúc ban đầu thai nghén vạn vật hội tụ, ở thế giới phàm nhân quy tắc vô cùng hoàn mỹ, tất cả lực lượng đều lợi dụng rất hoàn mỹ, các Siêu Phàm căn bản không tìm thấy bất cứ kỳ vật nào.

Nhưng những thế giới loại lớn, thế giới loại nhỏ đó quy tắc quá đơn sơ, một số lực lượng thần kỳ trực tiếp hội tụ thành vật thực, vô số ‘vật Siêu Phàm’ trân quý khiến các Siêu Phàm lâm vào cuồng nhiệt!

Cho nên tuy những thế giới này rất đơn sơ, lại vẫn được mệnh danh là ‘thế giới Siêu Phàm’, là vì vật Siêu Phàm rất nhiều!

“Thế giới loại lớn, hiếm thấy cỡ nào?” Đông Bá Tuyết Ứng giật mình, “Nơi này thế mà nối liền với một cái?”

Thế giới Siêu Phàm loại lớn, theo lời Lôi Chân trưởng lão, nhân loại đã tra xét phát hiện tổng cộng có tám cái! Cộng thêm Hắc Phong thần cung nối liền một cái này, mới chín cái!

“Mỗi một thế giới loại lớn chưa khai phá, đều là một bảo tàng lớn.” Đông Bá Tuyết Ứng có chút than thở.

Khó trách Hắc Phong lão tổ thành lập động phủ cung điện ở đây.

Thế giới loại lớn...

Trần quý dị thường, một khi nhiều người biết, nhất định cuối cùng sẽ bị các Bán Thần đỉnh cao nhất chiếm trước! Các Bán Thần sẽ đi vào cướp đoạt một phen, nhận được lượng lớn tài nguyên vật Siêu Phàm.

“Thế giới loại lớn, trần quý dị thường.” Ở trong phụ lục giải thích, Lôi Chân trưởng lão khuyên, “Nhất thiết không thể bại lộ, mặc dù là bạn tốt, cũng có thể ám toán sau lưng.”

Lôi Chân trưởng lão thật ra ở lúc bé từ quan.

Vẫn ôm hy vọng, ôm hy vọng mình có thể thành Bán Thần! Hơn nữa lão đã sống một ngàn năm trăm năm, đối với phạm tục cũng không có gì quyến luyến, bí mật về Hắc Phong thần cung chưa bao giờ tiết lộ.

...

Đông Bá Tuyết Ứng khép quyển sách, trong ánh mắt có suy tư.

“Thế giới loại lớn tuy trân quý, Bán Thần cũng sẽ bởi vậy cuồng nhiệt.” Đông Bá Tuyết Ứng thầm nói, “Nhưng Hắc Phong lão tổ rất có thể đã từng tranh đoạt, tiếp theo cách ta quá xa xôi, ta hiện tại dù sao chỉ là phạm nhân.”

Lập tức Đông Bá Tuyết Ứng đơn giản đọc bộ sách khác, sau đó liền vung tay lên đem toàn bộ vật phẩm toàn bộ thu hồi, bàn tay chỉ còn lại có hai khối phù lệnh kỳ dị, chính là phù lệnh không chế hai sinh vật luyện kim Siêu Phàm, đầu khí xâm nhập dễ dàng luyện hóa.

Bên cạnh, con khi màu vàng cùng con chim đại bàng màu vàng đều lập tức mở miệng: “Bái kiến chủ nhân.”

“Chờ lúc ta rời khỏi Hắc Phong thần cung, cũng sẽ mang các ngươi cùng nhau rời khỏi.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Chủ nhân, chúng ta đã sớm muốn đi ra ngoài rồi.” Con khi màu vàng kích động.

Con chim đại bàng màu vàng cũng tràn ngập chờ mong.

Đông Bá Tuyết Ứng mỉm cười: “Hai người các ngươi xưng lẫn nhau hầu từ tiểu tiểu, vậy ta cũng xưng hô các ngươi như thế.”

“Chủ nhân muốn gọi thế nào cũng được.” Hai sinh vật luyện kim Siêu Phàm đều phi thường nhu thuận, ưu điểm của sinh vật luyện kim là ở đây, tuyệt đối trung thành.

“Đúng rồi, Hải Dương Giới Thạch trong đầm nước này?” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn đầm nước tám cạnh kia.

“Vâng.” Con chim đại bàng màu vàng nói, “Lão chủ nhân lúc trước lo lắng sẽ có cường giả Vu Thần điện phát hiện nơi này, cho nên bày ra pháp trận chung quanh đầm nước này, chỉ cần ta bóp nát lệnh bài này, pháp trận sẽ nổ, uy lực vụ nổ đủ để so sánh một đòn toàn lực của lão chủ nhân, có lẽ có thể đánh chết kẻ địch, mặc dù không giết được, Hải Dương Giới Thạch chắc chắn hoàn toàn vỡ nát bị hủy. Hơn nữa một số nơi nguy hiểm trong Hắc Phong thần cung này, đối với cường giả Vu Thần điện, cũng đều một đòn là chết.”

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Vu Thần điện, là tổ chức các Siêu Phàm ma thú nhất tộc hình thành.

Nhân loại và ma thú, là chủng tộc thù hận. Bảo vật mình vất vả có được cho dù muốn để lại cho người có duyên, cũng không thể tiện nghi ngoại tộc!

“Hô.” Đông Bá Tuyết Ứng ngồi xổm xuống, hai tay nâng lên một ít linh dịch trong đầm nước, uống một ngụm.

Một trận mát mẻ quán triệt toàn thân.

Mỗi một chỗ toàn thân, mặc kệ là cơ nhục gân cốt tạng phủ khí quan, hay là đan điền khí hải, thực hải linh hồn đều được tắm rửa một phen. Thậm chí sau khi năng lượng trong linh dịch này nhanh chóng bị hấp thu, cảm giác đói khát của Đông Bá Tuyết Ứng cũng hoàn toàn biến mất.

“Thế mà uống xong cũng không đói nữa.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

“Thực vật cũng chỉ là năng lượng.” Con khi màu vàng vui cười nói, “Hải Dương Giới Thạch hóa thành linh dịch, tự nhiên so với thực vật phẩm tục tầm bở đối với thân thể tốt hơn nhiều. Lão chủ nhân lúc trước hầu như mỗi ngày uống linh dịch này, hẳn có thể trở thành đại cao thủ Thánh Cấp đỉnh phong.. Công lao của linh dịch này không thể không có.”

Đồng Bá Tuyết Ưng cúi tay ra liền từ trong đầm nước vớt ra một khối ngọc thạch kỳ dị.

Khối ngọc thạch này, toàn thân màu xanh biển, mặt ngoài lưu chuyển vàng sáng màu xanh nước biển nhàn nhạt. Ngọc thạch này đoạt tinh hoa thiên địa, chính là trung tâm của một thế giới loại nhỏ, xem làm người ta kìm lòng không được muốn cắn một miếng, loại dục vọng muốn ăn nó này... Là một loại bản năng của sinh mệnh.

“Nhìn cũng muốn ăn.” Đồng Bá Tuyết Ưng cảm thán.

“Tuyệt đối đừng trực tiếp ăn, quá lãng phí.” Con khi màu vàng vội nhắc nhở, “Đặt ở trong nước nó sẽ thông thả hòa tan, nước bình thường sẽ được chuyển hóa thành linh dịch, lão chủ nhân dựa vào linh dịch nó hóa cũng dùng gần ngàn năm, cũng mới hòa tan một nửa.”

“Cần nước?” Đồng Bá Tuyết Ưng nhú mày, “Ta không có nước!”

Một đầm nước linh dịch này cũng đủ chủ nhân nguoi dùng ba năm mươi năm rồi.” Con khi màu vàng nói, “Chờ sau khi rời khỏi đây chủ nhân nguoi lại chuẩn bị thêm một chút nước.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 11-1: Sáu năm (1)

Đồng Bá Tuyết Ưng gạt đầu, lập tức vùng tay lên, hô, dưới thiên địa lực dẫn dắt, những linh dịch này tất cả đều bị dịch chuyển đến trong bảo vật trữ vật, bảo vật trữ vật này là không gian độc lập, bên trong không có không khí không có trọng lực, vật phẩm được dịch chuyển đến nơi nào đó sẽ không đi động nữa. Những linh dịch này tất cả đều lơ lửng ở giữa không trung không gian trữ vật.

Sau đó Đồng Bá Tuyết Ưng đi hướng vết nứt bức tường xa xa, trên vách tường toàn bộ đại diện dưới lòng đất có các vết nứt dữ tợn thật lớn.

“Dựa theo bản đồ của Lôi Chân tiền bối đánh dấu, hẳn là từ một khe hở này vào.” Đồng Bá Tuyết Ưng nhìn một khe hở này trước mắt, một khe hở này là có chút nghiêng xuống phía dưới.

Đồng Bá Tuyết Ưng cất bước liền dọc theo vết nứt đi về phía trước.

Ngoài thân đắm chìm trong lửa, lửa chiếu sáng lên vết nứt tối như mực, một đường hành tẩu, càng đi, vết nứt càng lúc càng hẹp, sau khi đi hơn mười dặm đường, vết nứt đã hẹp không thể tiến lên nữa.

“Ừm?” Đồng Bá Tuyết Ưng nhú mày, “Lôi Chân tiền bối là hóa thành một dòng nước mới có thể dọc theo vết nứt, một mực đến Hắc Phong thần cung, ta nay chỉ là phạm nhân, căn bản không thể đi qua.”

Không có đường, mình từ dưới lòng đất đào ra một con đường?

Hiển nhiên ý nghĩ như vậy là không thể thực hiện được.

“Dựa theo Lôi Chân tiền bối miêu tả, một khu vực lớn chung quanh Hắc Phong thần cung, đều là một pháp trận cực lớn! Bao gồm núi lớn, đất đai các khu vực rộng lớn bên cạnh đều là phạm vi của pháp trận! Như đây vực là phạm vi pháp trận. Trong phạm vi pháp trận có lượng lớn thủ vệ tuần tra, các thủ vệ đó cảm ứng đều rất linh敏.”

“Một khi ở trong phạm vi pháp trận dám đánh phá mặt đất, đào thông đạo núi đá, sẽ bị lập tức phát hiện.”

“Chỉ có thể dọc theo thông đạo đã có! Không thể phá hư chút nào.”

Đồng Bá Tuyết Ưng có chút phiền não.

Các Siêu Phàm đầu cơ trục lợi cũng không được, hẳn càng không trông cậy vào.

“Vết nứt hẹp này, hơn nửa ước chừng hơn một ngàn dặm..” Đồng Bá Tuyết Ưng khẽ lắc đầu, “Chỉ có trở thành Siêu Phàm, mới có thể đi thông qua.”

...

Đông Bá Tuyết Ưng chỉ có thể bắt đầu đi về tới đại điện tàn phá rộng lớn kia. Hẳn hiện tại là một phạm nhân, mặc dù có bản đồ một số khu vực phạm vi nhỏ khác của Hắc Phong thần cung, hẳn cũng không thể đi vào.

Nhìn đại điện trống trải này.

Muốn đi ra ngoài, chỉ có thể tu hành đến cảnh giới Siêu Phàm!

“Hầu tử, tiểu điều.” Đông Bá Tuyết Ưng nhìn con khi màu vàng, con chim đại bàng màu vàng, cười nói, “Xem ra Đông Bá Tuyết Ưng ta, ở trong một đoạn thời gian rất dài về sau, cũng chỉ có hai người các ngươi làm bạn cùng ta.”

Bước vào Siêu Phàm bình thường là chia làm hai loại phương thức, một loại là thân thể Siêu Phàm hóa! Một loại khác là đầu khí Siêu Phàm hóa!

Như rất nhiều nguy Siêu Phàm... Chính là mượn dùng ngoại lực cứu tử nhất sinh may mắn khiến thân thể Siêu Phàm, nhưng đầu khí bọn họ vẫn là đầu khí cấp Xung Hào, cho nên bọn họ so sánh với Siêu Phàm thật sự, thực lực rất yếu, mức độ thực lực cũng chỉ top năm trăm Long Sơn bang. Nhưng vẫn có rất nhiều cấp Xung Hào không để ý nguy hiểm tính mạng đi liều một phen.

Bởi vì một khi trở thành nguy Siêu Phàm, tuổi thọ có thể tăng vọt! Đối mặt cấp Xung Hào lợi hại, đánh không lại vẫn có thể chạy thoát, bọn họ cũng có thể phi thiên độn địa.

“Trong truyền thuyết thái cổ huyết mạch lần thứ hai thức tỉnh, cũng có thể bước vào Siêu Phàm.” Đông Bá Tuyết Ưng trầm nghĩ, “Đáng tiếc, tựa như rất khó.”

Trong ghi chép hồi ức của Lôi Chân, ngẫu nhiên nhắc tới thái cổ huyết mạch lần thứ hai thức tỉnh.

Một lần thức tỉnh, cũng chỉ xưng hùng trong phạm nhân mà thôi.

Lần thứ hai thức tỉnh... Mới có thể thật sự có vài phần phong thái thái cổ sinh mệnh đích thực.

Phải biết thái cổ sinh mệnh, đỉnh cao nhất trong đó có thể so sánh thần linh thật sự! Nhưng thái cổ huyết mạch trong cơ thể các phạm nhân quá loãng quá mỏng manh, thức tỉnh một lần đã cực hiếm thấy, muốn thức tỉnh lần thứ hai... Trong ghi chép hồi ức của Lôi Chân đối với cái này không nói tí mĩ, nhưng Đông Bá Tuyết Ưng từ trong đôi câu vài lời mơ hồ hiểu, hẳn là phi thường phi thường khó.

“Ta hiện tại bị nhốt ở đại điện dưới lòng đất này của Hắc Phong thần cung, không có cách nào cả, chỉ có thể đi một con đường bình thường nhất —— đầu khí Siêu Phàm hóa.” Đông Bá Tuyết Ưng trầm nhủ.

Đầu khí một khi chất biến, sau khi Siêu Phàm hóa, Siêu Phàm đầu khí từ trong ra ngoài thẩm thấu thân thể cơ nhục cốt cách tạng phủ đầu não, sẽ làm thân thể cũng Siêu Phàm hóa.

Loại quá trình Siêu Phàm này...

Mới là an toàn nhất.

Nhưng các nguy Siêu Phàm kia, ở dưới tình huống vô vọng đột phá, lợi dụng chút ngoại lực mạnh mẽ cải tạo thân thể của mình, đặc biệt khi cải tạo đầu não vậy thật sự là cứu tử nhất sinh, tuyệt đại đa số đều sẽ chết, chỉ có số rất ít may mắn thành công, trở thành nguy Siêu Phàm, có được tuổi thọ dài lâu.

“Hô ~”

Đông Bá Tuyết Ưng khoanh chân ngồi ở trên mặt đất đại điện bóng loáng, thiên địa hòa diễm lực lượng ủa vào trong cơ thể, tiến vào đan điền khí hải.

Trong đan điền khí hải, một quả cầu nhỏ bé tròn trịa xoay tròn.

Đây chính là đầu khí cấp Xung Hào hoàn toàn thực thể hóa ngưng tụ thành ‘Thực đan’.

“Phải không ngừng nuôi dưỡng mãi giữa một viên thực đan này, cuối cùng sinh ra chất biến, trong thực đan thai nghén ra một luồng đầu khí Siêu Phàm, ngay sau đó có thể đem toàn bộ đầu khí cấp Xung Hào hoàn toàn chuyển hóa thành đầu khí Siêu Phàm.” Đông Bá Tuyết Ưng cũng có chút phiền não, “Nuôi dưỡng mãi giữa... Sinh ra chất biến...”

Con đường này, không thể mưu lợi.

Rất rất nhiều cấp Xung Hào, như ma thú biến hóa Hạng Bàng Vân, như một số khác thậm chí ở top một trăm Long Sơn bang, những thiên tài yêu nghiệt top năm mươi, rất nhiều đều là bị kẹt ở cấp Xung Hào thời gian rất lâu, không ngừng nuôi dưỡng mãi giữa, cho đến một ngày nào đó đột nhiên đột phá!

“Ta đạt tới Vạn Vật cảnh, lại vừa vận ngộ ra là vạn vật chi hóa ảo diệu.” Đông Bá Tuyết Ưng trầm nhủ, “Đầu khí cũng là hòa diễm đầu khí... Lại có Hái Dương Giới Thạch hòa tan linh dịch, bước vào Siêu Phàm, hẳn là có thể nhanh chút.”

Cấp Xung Hào tầm thường, bước vào Siêu Phàm, xác suất cực thấp.

Mà nắm giữ Vạn Vật cảnh, đều là xếp hạng top năm mươi Long Sơn bang, xác suất bước vào Siêu Phàm cao hơn nhiều! Những người nắm giữ Vạn Vật

cảnh đó, rất nhiều đều hơn một trăm tuổi, mà Đông Bá Tuyết Ứng mới hai mươi hai tuổi, hẳn có thời gian phi thường đầy đủ, hầu như là tuyệt đối nắm chắc có thể bước vào Siêu Phàm. Chỉ là rốt cuộc phải hao phí bao lâu, mười năm? Năm mươi năm? Một trăm năm? Ai cũng nói không chính xác!

“Vội cũng vô dụng.”

“Tĩnh tâm, từng bước từ từ sẽ đến.” Đông Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi, hấp thu thiên địa hỏa diễm lực lượng, dựng đường đầu khí thực đan trong cơ thể.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 11-2: Sáu năm (2)

Thời gian là vô tình nhất.

Tuyết đọng trên Tuyết Thạch sơn là tan lại chồng chất, chồng chất lại tan, cây cối hoa cỏ đỉnh núi cũng khô héo luân hồi...

Ở lúc Đông Bá Tuyết Ứng rơi vào Hắc Phong uyên, tiếng tâm Tuyết Ứng linh cũng phi thường lớn, trong An Dương hành tinh, thậm chí ngoài An Dương hành tinh cũng có nghị luận.

Nhưng thiên tài yêu nghiệt nữa, thiên tài chết rồi cũng không tính là thiên tài nữa.

Trong An Dương hành tinh đã rất khó nghe được nghị luận về Đông Bá Tuyết Ứng, ngay cả trong Nghi Thủy thành quê nhà nghị luận đối với Đông Bá Tuyết Ứng cũng rất ít, dù sao Đông Bá Tuyết Ứng đối với bọn họ mà nói chỉ là một khách qua đường. Chỉ là ngẫu nhiên uống rượu vẫn sẽ cảm thán... Nghi Thủy thành chúng ta, tốt xấu cũng từng có một con người rất giỏi.

Ở sau khi Đông Bá Tuyết Ứng rơi vào Hắc Phong uyên ba năm.

Tin tức thứ nhất đã chấn động toàn bộ quận Thanh Hà, thậm chí chấn động An Dương hành tinh.

Thiên chi kiều nữ quận Thanh Hà ‘Dur Tinh Thu’ pháp sư, thiên nhân hợp nhất, bước vào cấp Xung Hào!

Bước vào cấp Xung Hào, cũng không tính là hiếm thấy.

Nhưng hai mươi tám tuổi, đã thành pháp sư cấp Xung Hào! Thì quá hiếm thấy. Pháp sư khác kỳ sĩ, các kỳ sĩ cảm ngộ thiên địa tự nhiên một buổi đột phá, nhưng các pháp sư lại là thật sự dần dần tích lũy, không ngừng phân tích nghiên cứu mô hình pháp thuật, thật sự nghiên cứu phân tích thiên địa tự nhiên đạt tới đủ mức độ, mới có thể thiên nhân hợp nhất!

Tuổi chỉ hai mươi tám? Cũng quả thực rất yêu nghiệt.

Trường Phong học viện.

Mưa xuân bay bay, trong Trường Phong học viện nay đều đang nghị luận âm âm, nghị luận nữ sư phụ ‘Dur Tinh Thu pháp sư’ trong học viện bọn họ, tuy không thể so với Đông Bá Tuyết Ứng loại tuyệt thế yêu nghiệt toàn bộ đế quốc trăm năm mới có này, nhưng Dur Tinh Thu cũng rất không tệ rồi, ở trên lãnh thổ khổng lồ của Long Sơn đế quốc cũng là mười năm tám năm mới có thể có một.

“Tinh Thu.” Một thanh âm ôn hòa vang lên.

Dur Tinh Thu đang ngồi ở trong một cái đình, uống nước trà, nhìn mưa xuân bay bay ngoài đình, sau lần này đột phá trong lòng nàng quả thực cũng rất kích động, nhưng rất nhanh nàng đã nghĩ tới vị tuyệt thế yêu nghiệt kia.

“Sư phụ?” Dur Tinh Thu quay đầu nhìn về phía chỗ ngọn nguồn thanh âm, lập tức vội đứng dậy, một lão giả râu bạc cảm ô đang đi tới.

“Tinh Thu, nghĩ xong chưa? Chuẩn bị gia nhập cái nào trong thế lực Siêu Phàm?” Lão giả râu bạc hỏi.

“Sư phụ, còn có viện trưởng, còn có rất nhiều cấp Xung Hào trong viện, đều là ở Thủy Nguyên đạo quan.” Dur Tinh Thu nói, “Con đương nhiên cũng đi Thủy Nguyên đạo quan.”

Thủy Nguyên đạo quan, là tổ chức Siêu Phàm phi thường khổng lồ.

“Đại Địa thần điện cũng rất coi trọng con, đưa cho con điều kiện cũng rất tốt, không đi?” Lão giả râu bạc cười nói.

“Đại Địa thần điện trời buộc đối với tự do nhiều chút.” Dư Tinh Thu khẽ lắc đầu, “Con không thích tranh đấu giết chóc, chỉ muốn tự do yên tĩnh nghiên cứu pháp thuật, nghiên cứu thiên địa tự nhiên ảo diệu.”

“Ừm.” Lão giả râu bạc khẽ gật đầu, “Tốt, vậy con chuẩn bị, mấy ngày nữa ta sẽ dẫn con đi Thủy Nguyên đạo quan đại tuyệt nguyên (cánh đồng tuyết lớn) phương bắc, sau khi đi đạo quan, sẽ phải đi Tân Hòa thế giới! Những thương thức này ta cũng sớm đã nói với con, chuyện phạm tục nên an bài thì an bài tốt đi.”

“Con hiểu.” Dư Tinh Thu gật đầu.

...

Đây Hắc Phong uyên, trong một tòa đại điện tàn phá sâu trong lòng đất Hắc Phong thần cung.

Một thanh niên đồ đen đang cúi người, trong tay cầm một con dao găm nhanh chóng đem mái tóc rối của mình tùy ý cắt xuống, lấy sự khống chế của hắn đối với lực lượng, hơn nữa thiên địa lực cảm ứng đối với mỗi một sợi tóc đều rất tinh tế, rất nhanh đã khôi phục thành tóc ngắn đơn giản tùy ý. Lúc còn nhỏ mỗi ngày khổ luyện thương pháp hắn đã quen tóc ngắn, dù sao tóc dài phiền toái hơn, hắn không có thời gian lãng phí trên đó.

Sau đó chung quanh xuất hiện lửa từ hư không, đem những sợi tóc bị cắt nhảy mất đốt hết thành tro.

Sáu năm rồi.

Khuôn mặt Đông Bá Tuyết Ứng hầu như không có quá nhiều biến hóa, chỉ là ánh mắt càng thêm nội liễm, đồng thời khí chất toàn thân càng thêm siêu nhiên.

Nhốt ở một chỗ ước chừng sáu năm, chỉ có hai sinh vật luyện kim Siêu Phàm trò chuyện, thời gian đó buồn khổ bao nhiêu nhàm chán bao nhiêu? Vừa mới bắt đầu Đông Bá Tuyết Ứng cũng rất khó chịu, may mắn thời thiếu niên hắn đã điên cuồng luyện thương pháp, cho nên dần dần thích ứng loại cô tịch này!

“Hầu tử, đến, chúng ta tỉ thí chút.” Đông Bá Tuyết Ứng vẫy tay một cái, trong tay xuất hiện Phi Tuyết thần thương.

“Chủ nhân, người chỉ biết bắt nạt ta.” Con khí màu vàng buồn khổ nói.

“Ta cảm giác thương pháp của ta luôn không quá thích hợp, người đừng lái nhai nữa, trước tiếp của ta một thương.” Trong lòng Đông Bá Tuyết Ứng còn tại nghĩ về vấn đề thương pháp của mình, lúc này liền ra chiêu giao thủ với con khí màu vàng, đồng thời cân nhắc ở trong thực chiến.

Ở vừa mới bắt đầu, hắn không cảm thấy thương pháp của mình có bất cứ vấn đề gì.

Nhưng ở trong đại điện càng tu luyện, liền cảm thấy vấn đề của thương pháp càng lớn, rất không được tự nhiên.

Rầm rầm rầm, một thanh Phi Tuyết thần thương của Đông Bá Tuyết Ứng như núi lửa nổi giận uy thế cực kỳ hung mãnh, đánh con khí màu vàng chặt vật ngăn cản từng lần, thậm chí càng nhiều thời điểm chỉ có thể dựa vào thân thể ngành kháng.

“Một tiếng trống tinh thần hăng hái, hai thì suy, ba là kiệt!” Đông Bá Tuyết Ứng lắc đầu, “Vạn vật chi hóa... Không nên là như thế này!”

Sáu năm trước mới ngộ Vạn Vật cảnh, giết chết Hạng Bàng Vân, khi đó thương pháp của Đông Bá Tuyết Ứng hung hãn bạo lực, mang theo sự bá đạo mãnh liệt của lửa! Khi đó thi triển cũng đặc biệt thống khoái, nhưng theo sáu năm kiếp sống tu hành cô tịch... Đông Bá Tuyết Ứng dần dần phát hiện vấn đề của thương pháp mình, ở lúc công kích đòn thứ nhất uy lực sẽ rất lớn, nhưng sau đó chính là lặp lại chiêu số.

Một mực công kích rất hung mãnh, đối thủ chỉ cần thích ứng, như vậy một bộ thủ đoạn này của mình sẽ vô dụng.

“Thương pháp thật sự, không nên là như thế này!”

Đông Bá Tuyết Ứng bỗng bạo lui.

Con khí màu vàng có chút nghi hoặc nhìn chủ nhân mình đã đến xa xa ngoài trăm mét, Đông Bá Tuyết Ứng thế mà một mình ở nơi đó bắt đầu luyện thương pháp.

“Thương pháp phạm nhân, cũng là cần đủ cương nhu! Âm dương kết hợp! Sao ta nay bước vào Vạn Vật cảnh, ngược lại một mặt theo đuổi cương mãnh?” Đông Bá Tuyết Ứng bắt đầu thi triển《 Tâm Ý thương pháp 》cơ bản nhất phi thường lưu hành trong thiên hạ, mỗi chiêu mỗi thức mực mực tự nhiên, thậm chí mang theo một loại chí như ý cảnh kỳ dị.

“Ngồi xổm xuống, mới có thể nhảy cao hơn.”

“Nắm tay thu hồi, là vì đánh ra một lần tiếp theo.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 12: Vạn vật chi thủy

“Ta muốn uy lực thương pháp mạnh hơn cương mãnh hơn, ngược lại phải càng thêm nội liễm sức thể. Chỉ có cương nhu kết hợp, cương mãnh mới có thể càng thêm cương mãnh!” Đông Bá Tuyết Ứng tận tình thi triển thương pháp, mấy năm nay theo đuổi đối với hỏa chi ảo diệu cương mãnh, giờ phút này hẳn đi ngược, theo đuổi loại lực đạo chí nhu kia.

Cứ thi triển như vậy.

Đem hoài nghi đối với thương pháp, đem theo đuổi trong lòng mình dần dần súc tích trong đáy lòng sáu năm qua tận tình thi triển. Càng luyện thương pháp như vậy... Lại càng thêm thống khoái!

Một lần này luyện, là ước chừng hơn năm ngày thời gian.

Bỗng nhiên ——

Phi Tuyết thần thương của Đông Bá Tuyết Ứng xoay tròn giống như bao phủ thiên địa ngăn cản tất cả, nhưng bỗng chung quanh thương ảnh xoay tròn xuất hiện dòng nước, dòng nước theo trường thương cũng xoay tròn, hình thành dòng nước xoáy, phát ra tiếng vang ‘Ào ào ào’, đây là dòng nước thật sự trong thiên địa tự nhiên hình thành.

Vạn Vật cảnh chi thủy!

“Đúng, chính là loại cảm giác này.”

“Thật là tuyệt vời.”

“Chí nhu, thủy liên miên không dứt, thương pháp ta thiếu chính là loại liên miên không dứt này, thiếu chính là chí âm chí nhu!” Trong mắt Đông Bá Tuyết Ứng tràn đầy sự vui mừng, khi nhìn thấy trường thương xoay tròn hình thành dòng nước xoáy... Đông Bá Tuyết Ứng đã hiểu, mình đã tự nhiên mà vậy ngộ ra một tia ảo diệu của ‘Thủy’ trong vạn vật.

“Hầu tử, tiểu điều, hai người các ngươi cùng lên!”

Đông Bá Tuyết Ứng dưới con hưng phấn lập tức thân hình chợt lóe lao qua.

Con khi màu vàng, con chim đại bàng màu vàng nhìn nhau, lập tức kêu lên quái dị đồng thời vây công!

“Oành!” Con khi màu vàng vung bàn tay to đánh tới.

Trường thương trong tay Đông Bá Tuyết Ứng xoay tròn đâm ra, đã hoàn toàn thoát ly một số phương pháp của《Huyền Băng thương pháp》, trường thương lúc đâm ra còn mang theo dòng nước xoay tròn. Khi bàn tay to của con khi màu vàng chạm đến mũi trường thương của Đông Bá Tuyết Ứng, liền cảm giác như đánh trúng một con quay không ngừng xoay tròn, mũi trường thương không ngừng xoay tròn thể mà biến hướng lướt qua bàn tay nó, theo đó trực tiếp đâm về phía ngực con khi màu vàng.

Phập!

Một thương đâm ở chỗ ngực, lực đạo quỷ dị xoay tròn xuyên thấu khiến con khi màu vàng cũng có chút không thoải mái, may mắn nó là sinh vật luyện kim Siêu Phẩm, chất liệu kiên cố vô cùng.

Đâm của Tâm Ý thương pháp!

Đông Bá Tuyết Ứng nay đã đi lên con đường của mình, tự nhiên bắt đầu thoát ly Huyền Băng thương pháp trời buộc. Dù sao con đường thương pháp của hắn cùng Cốc Nguyên Hàn tiền bối cũng khác nhau, nhiều nhất lấy một số chỗ cực kỳ ưu tú của Cốc Nguyên Hàn tiền bối, ví dụ như lực đạo xoay tròn lợi dụng chồng chất, mà Đông Bá Tuyết Ứng đem loại lực đạo xoay tròn này kết hợp cùng ảo diệu ‘Vạn vật chi thủy’, uy lực càng tăng vọt.

“Chiêu thức gì?” Bên cạnh, con chim đại bàng màu vàng cũng nghi hoặc, cánh nó trực tiếp quạt tới.

Cán trường thương của Đông Bá Tuyết Ứng xoay tròn.

Trong thiên địa như xuất hiện lốc xoáy thật lớn, con chim đại bàng màu vàng bỏ tới, liền cảm giác lực đạo bị dẫn tới bên cạnh.

“Ha ha ha...” Đông Bá Tuyết Ứng rất thống khoái, “Tiểu điều, hầu tử, hiện tại các ngươi phải cẩn thận.”

Chỉ thấy trường thương của Đông Bá Tuyết Ứng bay múa, ở giữa hai người bọn chúng lóe lên đan xen.

Nếu nói quá khứ Đông Bá Tuyết Ứng cực kỳ hung mãnh, vậy hiện tại Đông Bá Tuyết Ứng giống như một con cá chạch trơn trượt, thương pháp của hắn phòng ngự, khiến kẻ địch khó có thể hoàn toàn phát huy ra lực đạo! Hắn công kích, tuy lực lượng không tính là cực mạnh, nhưng quý dị biến ảo bất định, khiến kẻ địch khó có thể thăm dò ra lực đạo biến ảo vận chuyển. Hơn nữa loại lực đạo xoay tròn xuyên thấu đó cũng cực kỳ âm hiểm độc ác.

“Àm.” Ngẫu nhiên trường thương của Đông Bá Tuyết Ứng đột nhiên bùng nổ uy thế hung mãnh, trên trường thương tự nhiên xuất hiện lửa, hung hăng quét ở trên người địch nhân.

Một âm nhu một cương mãnh, khiến kẻ địch sẽ khó sở muốn học máu.

“Vậy mới đúng, đây mới là thứ ta muốn!” Đông Bá Tuyết Ứng cùng lúc chiến đấu, 《 Tâm Ý thương pháp 》 dần dần biến hóa, từng chiêu từng thức liên miên không dứt, khiến uy hiếp của vạn vật chi hóa công kích cương mãnh cũng lớn hơn nữa.

Thậm chí ‘Hỏa ảo diệu’ cũng đang xảy ra lột xác.

Lửa bản đầu vền vền chỉ là hung mãnh, bạo lực đốt cháy hủy diệt tất cả! Mà hiện tại có thêm một tia nội liễm, ngược lại khiến phần lực cương mãnh này có thể liên miên không dứt.

“Giữa nước lửa, vốn có chỗ chung.” Ảo diệu vạn vật chi hóa của Đông Bá Tuyết Ứng tăng lên, vạn vật chi thủy tương tự cũng hấp thu một ít tinh hoa của hỏa diễm ảo diệu, không phải thuần túy âm nhu, mà là mơ hồ có một sự mạnh mẽ xuyên qua trong đó.

Âm nhu là thể, cương kinh là dây, xô xuyên qua đó, có thể tùy thời bùng nổ, đây là vạn vật chi thủy của Đông Bá Tuyết Ứng hiện nay.

Cương mãnh là thể, âm nhu là dây, có thể liên miên không dứt, đây là vạn vật chi hỏa hiện nay.

“Thống khoái thống khoái.” Đông Bá Tuyết Ứng thi triển thương pháp cũng đặc biệt thống khoái.

Lúc trước luôn có một loại cảm giác một tiếng trống tinh thần hăng hái, hai thì suy, ba là kiệt. Dù sao một mực cương mãnh cũng mệt chết đi.

Mà hiện tại không một chút nào, thương pháp liên miên không dứt.

...

Ngộ ra ảo diệu của vạn vật chi thủy, nhưng đấu khí vẫn chậm rãi mài, chậm rãi nuôi nấng, không vội được.

Trong đại diện.

Đông Bá Tuyết Ứng khoanh chân ngồi, hấp thu hỏa diễm lực lượng trong thiên địa ở trong cơ thể dần dần đi mài một viên thực đan tròn trịa kia, tuy đã mài dựng đường sáu năm thời gian, nhưng đến nay chưa đột phá.

Nhưng hôm nay, Đông Bá Tuyết Ứng ở lúc dẫn dắt hỏa diễm đấu khí trong cơ thể, lại tự nhiên mà vận dụng ảo diệu ‘vạn vật chi hóa’ đã có điều đột phá, lúc đấu khí nuôi dưỡng mài giữa, mơ hồ mang theo một cỗ nhu kinh... có thể cương mãnh mài giữa, có thể dịu dàng vuốt ve, nửa canh giờ, một canh giờ... một viên thực đan tròn trịa kia dần dần xảy ra biến hóa.

Sáu năm qua, luôn uống linh dịch Hải Dương Giới Thạch hòa tan, linh dịch cũng nuôi nấng thân thể cùng với đấu khí thực đan trong đan điền khí hải, kiên trì bền bỉ nuôi dưỡng mài giữa đấu khí.

Mà hiện tại đấu khí nuôi nấng kéo theo ‘Vạn vật hóa’ ảo diệu đã có sự tăng lên thay đổi... Đối với thực đan nuôi dưỡng mài giữa lập tức có rõ ràng giúp.

“Ông —— “

Thực đan tròn tròn, dần dần mặt ngoài sáng lên, giống như thay da đổi thịt, xuất hiện từng tia sáng.

Thực đan này ở mặt ngoài còn dần dần xuất hiện một tia sáng, ánh sáng này càng ngày càng hội tụ nhiều, dần dần hình thành sương mù, mang theo sương mù hỏa diễm màu đỏ nhàn nhạt, nhưng sương mù này lại ẩn chứa uy lực Siêu Phàm không thể tưởng tượng, nó tuy nhìn như loãng, nhưng tùy tiện một tia cũng có thể dễ dàng cắt cụt thạch đạo kiếm, binh khí luyện kim yếu chút cũng không chống lại được sự sắc bén của nó.

“Siêu Phàm đấu khí?” Trong lòng Đông Bá Tuyết Ứng lại nhảy mắt mừng như điên.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Quyển 4 - Chương 13: Sinh mệnh Siêu Phàm

Kính hi, đến đột nhiên như thế.

Đồng Bá Tuyết Ưng kích động đầu óc cũng có chút nóng lên, máu toàn thân sôi trào, mình bị nhốt ở trong Hắc Phong uyên ước chừng sáu năm thời gian, luôn chờ mong có thể trở thành Siêu Phàm! Nhưng từ đáy lòng, Đồng Bá Tuyết Ưng đã chuẩn bị sẵn cần hao phí hai mươi năm thậm chí năm mươi năm thời gian dài đằng đẳng, nhưng sự thật là... sáu năm thời gian đã đột phá bước vào Siêu Phàm!

“Bước vào Siêu Phàm, ta, ta có thể trở về rồi! Có thể về nhà rồi!” Trong đầu Đồng Bá Tuyết Ưng hiện lên cảnh tượng rất nhiều người.

Bên ngoài nhân gian phồn hoa, đệ đệ Thanh Thạch, phụ thân mẫu thân, Tông thúc Đồng thúc, còn có các người hầu binh sĩ trong thành bảo, còn có pháp sư Bạch Nguyên Chi, thậm chí là Long Sơn lâu Tư An, Dư Tĩnh Thu từng cùng làm nhiệm vụ...

Cô độc quá lâu, Đồng Bá Tuyết Ưng đối với bên ngoài đã sớm rất khát vọng.

“Ta trở thành Siêu Phàm, phụ thân mẫu thân cũng có thể dễ dàng cứu về rồi.” Đồng Bá Tuyết Ưng kích động trong mắt cũng mơ hồ có một tia nước mắt, lập tức nhếch miệng cười, hít sâu một hơi, “Bình tĩnh bình tĩnh, cơm còn cần ăn từng miếng, đem đầu khí hoàn toàn chuyển hóa thành Siêu Phàm đầu khí trước đi.”

Trong đan điền khí hải.

Mặt ngoài thực đan tròn trịa phát ra từng tia sáng không ngừng xuất hiện ánh sáng, ngưng tụ thành càng nhiều sương mù. Sương mù lửa màu đỏ nhàn nhạt này càng lúc càng nhiều, luồng Siêu Phàm đầu khí đầu tiên sinh ra là khó khăn nhất, về sau sẽ càng lúc càng nhanh.

Lượng lớn sương mù lửa màu đỏ rất nhanh đã tràn ngập ở trong toàn bộ đan điền khí hải, rắc rắc rắc ~ thực đan tròn trịa kia dần dần xuất hiện vết nứt, nó là đầu khí cấp Xung Hào động lại hình thành thực thể, theo dần dần rạn nứt, những đầu khí cấp Xung Hào kia đều đang bị nuốt... Bị Siêu Phàm đầu khí nuốt chuyển hóa, tất cả đều chuyển hóa thành Siêu Phàm đầu khí.

Một quá trình này giằng co thời gian chèn trà nhỏ, trong đan điền khí hải không còn một tia đầu khí cấp Xung Hào nữa, tất cả đều là loại sương mù lửa màu đỏ nhàn nhạt này.

“Hô.” Hòa diễm lực lượng trong thiên địa không ngừng ủa vào trong cơ thể.

Siêu Phàm đầu khí trực tiếp hấp thu, đem lực lượng thiên địa không ngừng chuyển thành Siêu Phàm đầu khí, cho đến đan điền khí hải cũng mơ hồ có cảm giác căng lên, Đồng Bá Tuyết Ưng liền lập tức dừng.

“Nay đầu khí của ta đã Siêu Phàm hóa.” Trong mắt Đồng Bá Tuyết Ưng tràn đầy chờ mong, “Hiện tại nên là thân thể Siêu Phàm hóa rồi!”

Từng tia ~

Từng tia Siêu Phàm đầu khí lặng yên bắt đầu thẩm thấu gân cốt làn da cơ thịt, thật ra ở giai đoạn phạm nhân cũng sẽ dùng đầu khí lần lượt cải thiện thân thể, cho nên Đồng Bá Tuyết Ưng rất quen thuộc, chỉ là Siêu Phàm đầu khí thay đổi rõ ràng hơn khoa trương hơn.

Làn da cơ thịt đều hấp thu lực lượng Siêu Phàm đầu khí, lặng yên xảy ra thay đổi, hướng ‘Siêu Phàm hóa’ thay đổi.

Màng da màng gân cũng trở nên càng thêm kiên cố co dãn, thậm chí nội tại xảy ra chất biến.

“Cô cô cô ~” cốt tủy trong xương cũng xảy ra biến hóa, máu cốt tủy sinh ra cũng tự nhiên không ngừng tiến hóa, máu chảy toàn thân, chảy qua tạng phủ khí quan, thậm chí chảy qua não, khiến tạng phủ khí quan khá yếu ớt cùng đầu não yếu ớt nhất cũng đang lặng yên xảy ra biến hóa.

Siêu Phàm đầu khí của mình thẩm thấu, cải tạo đối với thân thể là an toàn nhất, tất cả đều là tự nhiên mà vậy.

Như loại nguy Siêu Phàm kia, mượn dùng ngoại lực mạnh mẽ cải tạo thân thể, đó là lấy mạng đi đặt cược. Thậm chí cược một cơ hội này bọn họ cũng cần trả giá rất lớn. Đối với bọn họ mà nói cũng đáng, dù sao rất nhiều cấp Xung Hào đều là hơn một trăm tuổi tiếp cận đại nạn sinh mệnh, cho dù không liều cũng phải chết già, còn không bằng đi liều một phen. Thành công thì tuổi thọ lập tức tăng vọt!

“Gân cốt da thịt tất cả đều đã Siêu Phàm hóa, hiện tại là tạng phủ khí quan cùng đầu não.” Đồng Bá Tuyết Ưng trầm nghĩ. Trải qua máu ảnh hưởng, tạng phủ khí quan cùng đầu não đã xảy ra một số lột xác, giờ phút này lại thừa nhận Siêu Phàm đầu khí càng thêm thoải mái.

Tạng phủ khí quan ở dưới Siêu Phàm đầu khí trực tiếp thẩm thấu, nhanh chóng hấp thu phát sinh lột xác.

Vật chất nhỏ bé của tạng phủ sinh ra, rất nhiều đều chảy qua đầu não, đầu não tiếp tục lột xác.

Ước chừng hơn một canh giờ, tạng phủ khí quan tất cả đều hoàn toàn lột xác, lúc này Siêu Phàm đầu khí của Đồng Bá Tuyết Ưng mới cuối cùng thẩm thấu hướng đầu não, nay đầu não trải qua mấy lần lột xác biên độ nhỏ, thừa nhận Siêu Phàm đầu khí đã rất an toàn.

“Oanh ~ “

Đồng Bá Tuyết Ưng cảm thấy đầu não mình nổ vang, ở lúc đầu não lột xác, đầu não một mảng nóng cháy, lỗ tai cũng nổ vang, nhưng hẳn có thể bảo trì bình tĩnh.

Dần dần, loại cảm giác nổ vang cảm giác nóng cháy này dần dần biến mất, thay thế vào đó đầu não tinh táo trước nay chưa từng có, thậm chí tốc độ tự hồi cũng tăng lên rất nhiều, hơn nữa mắt mũi lỗ tai đều đã xảy ra một số biến hóa kinh người, sức quan sát của mắt tăng lên rất nhiều, nay thị lực chỉ sợ dù cách trăm dặm, cũng có thể nhìn thấy rõ ràng một con giun nhỏ ngoài trăm dặm.

Rất không thể tưởng tượng, đây là Siêu Phàm!

“Cảm giác thật hiếm kỳ.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn bốn phía, đại diện ban đầu nhìn như tàn phá cô tịch, sắc thái lập tức đều nhiều hẳn lên, thế giới cũng trở nên đẹp vô cùng.

“Siêu Phàm” Đông Bá Tuyết Ứng duỗi tay, xuất hiện một con dao găm, trực tiếp đâm về phía cánh tay mình.

Ào.

Dao găm cắt qua cánh tay, cánh tay giống như không khí, không chút tổn hao.

Như hai người ở thế giới khác nhau, dao găm rõ ràng cắt qua, nhưng cánh tay không ảnh hưởng chút nào.

“Vật chất phàm tục, cùng vật chất Siêu Phàm đã hoàn toàn khác nhau.” Đông Bá Tuyết Ứng than thở, “Cơ thể của ta hoàn toàn Siêu Phàm hóa, chỉ có vật chất Siêu Phàm mới có thể tổn thương đến cơ thể của ta.”

Cho nên nói, nhiều phàm nhân đến đâu nữa đối với Siêu Phàm cũng không có ý nghĩa.

Chính bởi vì bọn họ thương tổn cũng không thương tổn được Siêu Phàm! Mặc dù là nguy Siêu Phàm nhỏ yếu nhất... Như cấp Xung Hào lợi hại xếp năm mươi hạng đầu của Long Sơn bang, cũng cần cầm một bình khí tài liệu Siêu Phàm tạo ra! Hoặc là trên lưỡi bình khí bao trùm một tầng tài liệu Siêu Phàm, như vậy mới có thể thương tổn đến thậm chí giết chết nguy Siêu Phàm. Nhưng nguy Siêu Phàm nếu một lòng chạy trốn, cũng rất khó giết.

“Thân thể hẳn là có thể biến hóa!” Thân thể Đông Bá Tuyết Ứng đã xảy ra biến hóa.

Cô cô ~

Thân thể nháy mắt trở nên mềm đi, rất nhanh biến thành một bãi chất lỏng, theo đó chất lỏng ngưng tụ biến thành một hình cầu chất lỏng lưu động.

“A, chủ nhân.” Ở xa xa con khí màu vàng, con chim đại bàng màu vàng lúc này mới giật mình ngạc phát hiện, chủ nhân nhà mình biến thành một quả cầu chất lỏng, “Chủ nhân đã thành Siêu Phàm?”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 14-1: Ta đã trở về (1)

Trong lúc đó quả cầu chất lỏng biến hóa bất định.

Khi thì thành hình lập phương, khi thì biến thành một thanh đao, biến thành một thanh trường thương.

Sau đó nháy mắt hoàn toàn phân giải thành vô số hạt! Vô số hạt này... Mới là trạng thái nhỏ bé nhất cơ thể Siêu Phàm có thể phân giải ra.

Hồ.

Cuối cùng lại biến trở về bộ dáng nhân loại ban đầu.

“Thân thể Siêu Phàm, thật sự thần kỳ.” Đông Bá Tuyết Ứng than thở vạn phần, nhưng ở lúc chém giết sinh tử vẫn bảo trì hình người là tốt hơn, hình thái khác phòng ngự sẽ yếu đi nhiều, sức chiến đấu cũng yếu đi nhiều.

“Phi thiên độn địa!” Đông Bá Tuyết Ứng nháy mắt thân thể hóa thành một ngọn lửa.

Một ngọn lửa, giống như sao băng.

Hồ.

Nháy mắt lượn một vòng tốc độ cao ở trong đại điện, theo đó phi hành càng thêm cuồng mãnh, từng vòng một... Giống như tia sáng tàn ảnh, vô số lửa như quảng sáng xuất hiện ở trong đại điện, tận tình bay một phen, ngọn lửa đó mới hạ xuống hóa thành Đông Bá Tuyết Ứng.

“Lại biến thành nước!” Thân thể Đông Bá Tuyết Ưng nháy mắt hóa thành một dòng nước, dòng nước ở trong đại điện bay tốc độ cao như trước, thậm chí phi hành rẽ hình chữ S, tùy ý vui sướng phi hành một phen mới dừng lại.

“Thật là sáng khoái.” Đông Bá Tuyết Ưng lộ ra sự vui mừng.

Cường giả Siêu Phàm phi thiên độn địa, là mượn dùng một chút lực lượng thiên địa.

Nếu chỉ cảnh giới thiên nhân hợp nhất đã bước vào Siêu Phàm, thân thể Siêu Phàm biến thành vô số hạt sau đó bám vào trên thiên địa lực, mượn dùng không chế đối với thiên địa lực, thân thể dạng hạt phi hành tốc độ cao! Cho nên cường giả Siêu Phàm tốc độ phi hành đều sẽ phi thường kinh người.

Ở trong không khí phi hành nhẹ nhàng nhất, ở lòng đất, nước biển đi qua chịu trở ngại, tốc độ cũng chậm hơn.

Mà nếu đạt tới Vạn Vật cảnh, thân thể sau khi hóa hạt có thể bám vào trên thiên địa hỏa diễm lực, hoặc là trên dòng nước của thiên địa, tốc độ nhanh hơn lợi hại hơn!

Hơn nữa vạn vật ảo diệu khác nhau... Mang đến hiệu quả phi hành cũng khác nhau!

Ví dụ như nắm giữ đại địa ảo diệu, lực lượng bám vào trên đại địa lực, có thể khiến lúc đi dưới lòng đất tốc độ cực nhanh!

Bám trên dòng nước, ở trong biển, trong sông tốc độ phi hành cũng có thể cực nhanh. Cường giả nắm giữ ảo diệu khác tốc độ phi hành cũng chậm hơn nhiều!

Thậm chí một số nắm giữ không gian ảo diệu... Có thể làm được thuận đi! Đương nhiên muốn nắm giữ ‘Không gian ảo diệu’ là chuyện phi thường phi thường khó.

Sau khi phi hành hạ xuống đất, Đông Bá Tuyết Ưng cực kỳ vui sướng: “Cảm giác phi thiên độn địa thật sự sáng khoái, tự do tự tại.”

“Ừm, ta lúc trước vẫn là phạm nhân, không thể xem xét một số nơi trong Hắc Phong thần cung Lôi Chân tiền bối ghi lại, hiện tại đi xem chút, kiến thức chút... Nên về nhà rồi.” Đông Bá Tuyết Ưng tràn ngập vui mừng.

Cùng lúc Đông Bá Tuyết Ưng hạ xuống đất, con khỉ màu vàng, con chim đại bàng màu vàng cũng đều tới, đều cùng kêu lên: “Chúc mừng chủ nhân trở thành Siêu Phàm sinh mệnh!”

“Ha ha, chi là lúc phi thiên độn địa quần áo có chút phiền phức.” Tâm tình Đông Bá Tuyết Ưng vô cùng tốt.

Phi thiên độn địa, quần áo nháy mắt được thu vào vòng tay trữ vật, mà vòng tay trữ vật Lôi Chân tiền bối lưu lại cũng là Siêu Phàm thánh giai hạ phẩm, làm vật Siêu Phàm cũng có thể hạt hóa.

Nhưng trạng thái hạt hóa là không thích hợp chiến đấu.

Không có áo giáp hộ thể, không có bất cứ vật bảo hộ nào, thậm chí cũng không có binh khí ngăn cản, gặp phải đối thủ cùng cấp độ rất dễ thiệt thòi lớn, hình thái nhân loại mới là hình thái chiến đấu mạnh nhất.

“Chủ nhân đến lúc đó gia nhập một tổ chức Siêu Phàm, đều sẽ có một chút ban thưởng vật Siêu Phàm cơ bản nhất.” Con khỉ màu vàng nói.

“Ừm.” Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Sáu năm qua, ở chung với hai sinh vật luyện kim Siêu Phàm này, cũng hàn huyên chút các tin tức Siêu Phàm.

Như một số tổ chức Siêu Phàm, còn có Vu Thần điện, Ma Thần hội, thậm chí Đại Địa thần điện, Huyết Nhận tửu quán... Đông Bá Tuyết Ưng đều có chút hiểu biết.

Đương nhiên hầu từ tiêu điều chỉ là sinh vật luyện kim, hiểu biết chỉ là mặt ngoài cùng.

“Đi, đi cửa vào thế giới xem trước một chút.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nói.

“Cửa vào thế giới ngay tại nơi đó!” Con khỉ màu vàng, con chim đại bàng màu vàng ở bên cạnh hỗ trợ chỉ đường.

Bởi vì bản đồ, Đông Bá Tuyết Ưng đã sớm biết vị trí cửa vào thế giới kia.

Ở một bức tường nhìn như bình thường trong suốt cửa đại điện, Đông Bá Tuyết Ưng vươn tay phải, nhất thời đầu khí nóng cháy màu đỏ nhạt từ lòng bàn tay bay ra, nháy mắt xâm nhập bao phủ một mảng bức tường đấy, theo đó bức tường biến hóa, hiện ra một cánh cổng lớn phong cách cổ xưa cao trăm mét, đồng thời một luồng dao động từ cánh cổng lớn truyền lại, trực tiếp truyền vào trong đầu Đông Bá Tuyết Ưng.

“Ta, Hắc Phong.”

“Mặt bên kia của cánh cửa này, chính là một thế giới Siêu Phàm loại lớn, chưa đạt tới thực lực Thánh Cấp, chớ đi vào.” Ý niệm dao động đó còn truyền đến một phần bản đồ cùng với một ít chủ thích.

Bản đồ, chính là thế giới phía sau cánh cổng này.

“Không hổ là thế giới loại lớn, thế mà có dân bản xứ Bán Thần.” Đông Bá Tuyết Ứng sau khi tìm hiểu bản đồ chú thích có chút kiêng kỵ. Ở mấy chục vạn năm trước, chủ nhân Hắc Phong thần cung trước khi chết, thế giới loại lớn có một vị Bán Thần! Chủ nhân Hắc Phong thần cung lúc ấy quá lợi hại, vị Bán Thần kia bị dọa trốn đi, về phần hiện tại, vị Bán Thần đó khẳng định đã chết già, nhưng đánh giá cũng sẽ sinh ra Bán Thần khác. Loại thế giới này là phi thường nguy hiểm, nhưng cũng là bảo tàng lớn phi thường kinh người!

“Ta hiện tại thực lực quá yếu, đi vào chính là chịu chết.” Đông Bá Tuyết Ứng lắc đầu nói, nói xong liền quay đầu rời khỏi.

Đại điện dưới lòng đất này.

Là có cửa chính khác, nhưng cửa chính cần Siêu Phàm lực mới có thể mở ra.

“Ầm ầm ầm ~~~~” Siêu Phàm đầu khí của Đông Bá Tuyết Ứng thăm thấu ấn cơ quan, nhất thời bức tường vốn trong suốt bóng loáng vô cùng lập tức hiện ra một cánh cửa lớn, cánh cửa lớn ‘ầm ầm ầm’ dâng lên, lộ ra từng tầng cầu thang màu xanh sau lưng.

“Lão chủ nhân hẳn lúc trước chính là đem một khu vực nhỏ chung quanh căn quét một lần.” Con khi màu vàng bất đắc dĩ nói, “Chỉ là một số chỗ hẻo lánh gần đại điện dưới lòng đất này, nơi thật sự quan trọng... Đã có người thù hận trần thủ, căn bản không thể tiến lên nữa.”

“Lôi Chân tiền bối căn quét một lần, thu hoạch như thế nào?” Đông Bá Tuyết Ứng hỏi.

“Đều là một ít vật phẩm khí cụ chủ nhân Hắc Phong thần cung tùy ý đặt, nhưng đối với lão chủ nhân mà nói, cũng coi như kiếm lãi một khoản lớn.” Con khi nói.

Bổ cục thần cung rất phức tạp.

Rất nhiều nơi, rõ ràng là chủ nhân thần cung thực nghiệm sử dụng, đương nhiên một số vật phẩm khí cụ trân quý đều không còn nữa, nhắm chừng là Lôi Chân trưởng lão lúc trước lấy đi rồi.

“Phía trước thì không thể đi nữa.” Con khi màu vàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 14-2: Ta đã trở về (2)

“Là vì hai đứa chúng nó?” Đông Bá Tuyết Ứng chỉ vào phía trước, hai bên thông đạo rộng lớn phía trước có hai bức điều khắc giống như sư tử.

“Là hai chúng nó.” Con chim đại bàng màu vàng khó được mở miệng một lần. Con người nó băng lạnh bình tĩnh, “Hai chúng nó đều có thực lực Thánh Cấp đỉnh phong, lão chủ nhân lúc trước cũng chưa thể đột phá trở ngại của hai đứa nó.”

“Thánh Cấp đỉnh phong?” Đông Bá Tuyết Ứng lưu luyến.

Thật xa xỉ.

Sinh vật luyện kim khác với nhân loại, nhân loại là sẽ chết già! Nhưng sinh vật luyện kim là thật sự bất lão bất tử, cho nên sinh vật luyện kim là đủ để không ngừng truyền thừa cho đời sau.

Như Lôi Chân, thân là trưởng lão Hải Thần cung, cường giả Thánh Cấp đỉnh phong, cũng chỉ lưu lại hai sinh vật luyện kim Phi Thiên cấp sơ giai, đương nhiên cũng bởi vì Lôi Chân vì bế quan đột phá bán đi rất nhiều bảo vật! Nhưng Lôi Chân loại cấp độ này... Cũng rất làm khó sinh vật luyện kim thực lực Thánh Cấp.

“Hai sinh vật luyện kim Thánh Cấp đỉnh phong, tùy ý đặt ở trong cung điện như vậy?” Đông Bá Tuyết Ứng nhớ tới mình từng giết chết hắc giáp binh sĩ, hắc giáp binh sĩ đó là sương mù đen ngưng kết, không phải sinh vật luyện kim.

“Lão chủ nhân từng nói, chủ nhân Hắc Phong thần cung là một vị pháp sư Bán Thần phi thường đáng sợ, hẳn bố trí pháp trận thần cung, đến nay cũng chưa có Siêu Phàm có thể công phá!” Con khi màu vàng nói, “Độ khó công phá pháp trận này, so với quét ngang một thế giới Siêu Phàm loại lớn còn khó hơn nhiều, hai sinh vật luyện kim trước mắt này, chỉ là một góc ngọn núi băng lực lượng thù hận toàn bộ Hắc Phong thần cung!”

Bên cạnh, con chim đại bàng màu vàng nói: “Chủ nhân thấy chưa? Mơ hồ có một đường cong kia?”

“Ta biết, Lôi Chân tiền bối từng nói.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu. Đồ án trên mặt đất rất nhiều, ở chung quanh hành lang quả thực có một đường cong

lớn, đường vòng này có thể là chủ nhân Hắc Phong thần cung năm đó để lại dấu vết cho một số thợ thủ công thực nghiệm của mình, để bọn họ dừng bước vào đường vòng này, một khi bước vào, thì sẽ lập tức lọt vào công kích.

“Thử chút xem.” Đông Bá Tuyết Ứng lật tay lấy ra một cái phi tiêu hình thoi, cổ tay vung lên!

Vù.

Phi tiêu bị hỏa diễm đầu khí bao bọc, nháy mắt hóa thành một ngôi sao băng lửa đến thẳng một bức tượng dị thú sư tử trong đó.

Bức tượng dị thú sư tử kia đột nhiên mở mắt ra, vù! Vù! Hai tia sáng màu đỏ tươi từ trong đôi mắt nó bắn ra, đồng thời bắn trúng ở trên ngân tệ, một đồng ngân tệ kia nháy mắt liền ‘Xẹt’ một tiếng hóa thành tro bụi.

Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm liú lười.

Bức điêu khắc dị thú sư tử lạnh lùng nhìn Đông Bá Tuyết Ứng một cái, sau đó liền nhắm mắt lại, không có một tia khí tức sinh mệnh, giống như tượng điêu khắc thật sự bình thường.

“May mắn nó phi thường trung thành chấp hành mệnh lệnh của chủ nhân thần cung, sẽ không công kích sinh mệnh ngoài đường cong.” Đông Bá Tuyết Ứng lộ ra nụ cười, “Được rồi, cũng xem qua rồi. Hầu tử, tiểu điều, đi thôi, chúng ta nên đi ra ngoài.”

Hắn cũng chỉ tìm hiểu điều tra một chút.

Hiện tại thực lực của hắn, đừng nói chinh phục thần cung này, ngay cả tư cách tiến vào thế giới Siêu Phàm loại lớn cũng chưa có.

Dù sao...

Hắn chỉ vừa mới bước vào Siêu Phàm.

...

Đi tới trước một vết tường nứt trong đại điện dưới lòng đất.

“Nên về nhà rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng vung tay lên, con khi màu vàng, con chim đại bàng màu vàng bên cạnh không chút sức phản kháng trực tiếp bị thiên địa lực bao trùm, thu vào trong vòng tay trừ vật. Bảo vật trừ vật không thể đặt sinh mệnh, nhưng thi thể cùng với sinh vật luyện kim những cái này đều có thể đặt.

“Đi!”

Hô.

Nháy mắt Đông Bá Tuyết Ứng hóa thành một ngọn lửa, bay vào trong vết nứt.

Dọc theo vết nứt rộng lớn không ngừng xâm nhập, vết nứt càng lúc càng hẹp, Đông Bá Tuyết Ứng tốc độ phi hành cực nhanh.

Vết nứt theo càng lúc càng hẹp, cùng một số vết nứt vốn có dưới lòng đất nối lại với nhau, xuất hiện ngã rẽ! Nếu không, cũng không đến mức sức mạnh một đòn có thể ước chừng liên miên hơn một ngàn dặm.

May mà Đông Bá Tuyết Ứng nhớ kỹ bản đồ Lôi Chân để lại, ngã rẽ cũng không ảnh hưởng được hắn.

Một đường phi hành, có một số nơi cực kỳ hẹp! Ngọn lửa xuyên qua.

Thời gian gần chén trà nhỏ.

“Hô hô hô ~~~” dòng nham thạch nóng chảy đang chậm rãi chảy, ở trong vết nứt của núi đá bên cạnh cũng bị nham thạch nóng chảy bịt.

Vù.

Một ngọn lửa từ trong nham thạch nóng chảy của vết nứt bị bịt nháy mắt bay ra, ở giữa không trung trên dòng nham thạch nóng chảy hóa thành bóng dáng thanh niên đồ đen.

“Dòng nham thạch nóng chảy!” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn một dòng nham thạch nóng chảy này trước mắt, nhất thời lộ ra vẻ mặt vui mừng, “Ra rồi!”

Thời gian chén trà nhỏ, qua một hơn ngàn dặm, đến dòng nham thạch nóng chảy.

“Nơi này chính là núi lửa Ô Nhã rồi.”

Đông Bá Tuyết Ứng theo đó ‘Vèo!’ hóa thành một dòng nước, dòng nước phi hành tốc độ cao, tốc độ tuy chậm hơn lửa một chút, nhưng so sánh mà nói tương đối ảm nấp.

Thời gian mấy hơi thở, một dòng nước liền từ miệng một núi lửa bay ra, sau đó nhanh chóng bay đến giữa mây mù trên trời cao.

Ngon núi lửa này cách Nghi Thủy thành Tuyết Thạch sơn gần một ngàn hai trăm dặm, là một ngọn núi lửa khá nổi tiếng trong quận Thanh Hà, tên là ‘núi lửa Ô Nhã’, Đông Bá Tuyết Ứng rất quen thuộc.

...

Đêm tối, bầu trời có một vầng trăng sáng.

Một dòng nước, ở giữa mây mù trời cao phi hành tốc độ cao, rất nhanh đã bay qua một ngàn hai trăm dặm.

Hô.

Dòng nước hóa thành thanh niên đồ đen.

Thanh niên đồ đen chậm rãi hạ xuống, xuyên qua tầng mây, hần quan sát phía dưới, ngọn núi cao phía dưới hần sinh sống từ nhỏ, cùng với một tòa thành bảo vô cùng quen thuộc kia trên núi cao.

“Ta đã trở về.” Trên mặt Đông Bá Tuyết Ứng xuất hiện nụ cười.

Quan sát phía dưới, tâm tình Đông Bá Tuyết Ứng kích động, khó có thể tự khống chế.

Hần rõ ràng quan sát một tòa lầu chính thành bảo của Tuyết Thạch thành bảo phía dưới, cha mẹ không có mặt, mình cũng không có mặt, lầu chính thành bảo chỉ có đệ đệ cùng với người hầu bên người mới có thể ở, mà giờ phút này toàn bộ lầu chính thành bảo chỉ có một gian phòng đang sáng đèn, đó là thư phòng Đông Bá Tuyết Ứng quá khứ thường dùng. Cũng đêm khuya rồi còn ở thư phòng, người hầu là không dám, chỉ sợ chỉ có đệ đệ.

Vù!

Bóng người Đông Bá Tuyết Ứng chợt lóe biến mất ở giữa không trung, theo đó liền lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở trên hành lang ngoài cửa thư phòng.

Đứng ở hành lang, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn bên trong.

Trong thư phòng, đang có một thanh niên tuấn tú đẹp trai ngồi ở nơi đó, trên bàn sách có lượng lớn giấy viết bản thảo, bên trên vẽ mô hình đồ án pháp thuật.

Đông Bá Tuyết Ứng đứng ở ngoài cửa sổ nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 15: Đoàn viên

“Thanh Thạch, cao hơn rồi, cũng trưởng thành hơn không ít.” Đông Bá Tuyết Ứng cười tủm tỉm nhìn, “Khuya như vậy còn đang nghiên cứu pháp thuật, quá khứ tiểu tử này chưa từng chăm chỉ khắc khổ như vậy.”

Thanh niên tuấn tú đẹp trai ghé vào trên bàn sách cẩn thận cân nhắc như có chút cảm giác ngắc đầu, xuyên thấu qua cửa sổ trong suốt, liếc một cái thấy được một bóng người bên ngoài, hần nháy mắt ngăn người, vội dụi dụi mắt lại trừng lớn mắt nhìn kỹ.

Hô.

Nháy mắt hần đứng dậy lao tới cửa thư phòng, kéo cửa phòng, nhìn thanh niên đồ đen trước mắt.

“Ca, là ca sao? Không phải ta ảo giác?” Thanh Thạch có chút không thể tin được, tuy mấy năm nay hần luôn nói, anh trai hần Đông Bá Tuyết Ứng nhất định sẽ trở về, nhưng lý trí đáy lòng hần nói cho hần... Ca ca rơi vào Hắc Phong uyên khả năng đã chết chỉ sợ vượt qua chín thành!

“Ta đã trở về, sao, tiểu tử nguoi ước ta chết sao?” Đông Bá Tuyết Ứng khẽ mỉm cười.

Thanh Thạch chợt đưa tay ôm lấy Đông Bá Tuyết Ứng, nước mắt nháy mắt đã thấm ướt quần áo.

Đông Bá Tuyết Ứng sờ sờ đầu Thanh Thạch, bỗng nhiên hơi sững sốt, quá khứ sờ đầu đệ đệ đều là thấp hơn mình một đoạn lớn, nhưng hiện tại cao không sai biệt lắm với mình rồi.

“Nhưng vẫn đẹp trai như vậy, dựa vào khuôn mặt này sẽ không lo ăn mặc.” Tâm tình vô cùng tốt Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm.

“Đệ đi nói cho Tông thúc Đồng thúc.” Thanh Thạch buông Đông Bá Tuyết Ứng ra, nhớ tới cái gì liền nói, “Mấy năm nay Tông thúc Đồng thúc cũng rất nhớ ca ca.”

“Ừm” Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu, “Ta cùng đi với đệ.”

...

Đêm khuya.

Trong nhà ăn lầu chính thành bảo Tuyết Thạch thành bảo lại là một mảng náo nhiệt, ngay cả các đầu bếp của thành bảo cũng dậy bắt đầu chuẩn bị thức ăn ngon ngay trong đêm. Bọn họ không có chút không kiên nhẫn, ngược lại ai cũng hưng phấn, bởi vì bọn họ đã nghe nói... Vị linh chủ giới giang kia của Tuyết Thạch thành bảo nhà mình —— Đông Bá Tuyết Ứng linh chủ đã trở lại! Tuyết Thạch thành bảo về sau khẳng định sống càng tốt hơn.

“Truyền lệnh xuống, toàn bộ binh sĩ người hầu của thành bảo, tiền công tháng này tăng gấp mười!” Thanh Thạch hưng phấn ở trong nhà ăn hô.

“Cám ơn thiếu gia, ta lập tức đi truyền lệnh.” Thị nữ kích động hưng phấn.

Trên bàn cơm nhà ăn.

Bây một chút rượu ngon cùng điểm tâm, về phần một số thức ăn ngon bây giờ còn đang chuẩn bị, rất nhiều nơi của toàn bộ Tuyết Thạch thành bảo đều sáng lên, ngay cả rất nhiều binh sĩ người hầu đã đi ngủ cũng đều tỉnh, rất nhiều người còn buồn ngủ nghỉ hoặc rời giường ra khỏi cửa, chột nghe thấy đồng bạn nói: “Nhị cậu, còn ngăn người à, linh chủ đã trở lại, linh chủ của chúng ta đã trở lại.”

“Linh chủ nào đã trở lại?”

“Là Tuyết Ứng thiếu gia.”

“Cái gì!”

Vô số binh sĩ người hầu đều có chút chấn động, linh chủ giới nhất Tuyết Thạch thành bảo bọn họ đã trở lại? Đặc biệt tiền công tháng này tăng gấp mười, ai cũng càng thêm vui mừng.

Mà trong nhà ăn, Đông Bá Tuyết Ứng, Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch đều ở đây.

“Xem tiểu tử nguoi kích động.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Đúng rồi, chuyện gì thế, sao người hầu vẫn gọi đệ là thiếu gia, ta biến mất cũng sáu năm rồi, đệ nên kể thừa địa vị linh chủ rồi chứ.”

Đến Đông Bá Tuyết Ứng mức độ thực lực này, linh chủ một cái lãnh địa quả thực không tính là gì.

“Tuyết Ứng.” Tông Lăng cũng là mặt đầy nét cười, “Con không biết, con rơi vào Hắc Phong uyên đó, rất nhiều người trong thành bảo cũng đều nói Thanh Thạch kẻ thừa vị trí linh chủ... Nhưng Thanh Thạch chết sống không chịu, còn nói, nó muốn đợi con, dù năm mươi năm một trăm năm nó cũng muốn chờ, đợi mãi tới lúc nó chết! Chỉ cần nó còn sống, vị trí linh chủ sẽ luôn treo.”

“Đệ biết mà, anh trai của đệ nhất định có thể trở về. Xem, không phải đã trở lại rồi?” Thanh Thạch đắc ý nói.

“Tinh khí thần Thanh Thạch đều đã khác, sáu năm rồi, cũng chưa từng thấy con mặt mày vui vẻ như vậy.” Đồng Tam cũng cười lớn.

“Đồng thúc, còn nói con, xem xem thúc, cười miệng cũng sắp rách kìa.” Thanh Thạch trêu ghẹo.

“Cao hứng, hôm nay ta cao hứng, ha ha ha...” Đồng Tam cười to.

Đông Bá Tuyết Ứng mỉm cười nhìn, hẳn có thể cảm giác được những người chí thân trước mắt phát ra vui sướng kích động từ trong lòng. Đồng thúc Tông thúc tuy không có quan hệ trên huyết thống với mình, nhưng đối đãi mình lại tựa như con cháu.

“Đúng rồi, Tuyết Ứng, con từ Hắc Phong uyên đi lên như thế nào?” Tông Lăng nói.

“Lúc ngã xuống, mượn dùng cánh thi thể ma thú Hạng Bàng Văn may mắn không ngã chết, sau đó hao phí sáu năm thời gian từ đáy vực trèo lên.” Đông Bá Tuyết Ứng đem lời mình đã sớm chuẩn bị sẵn nói ra, tin tức về mình từ một vết nứt thông đạo bí ẩn khác chạy ra là tuyệt đối không thể lộ ra ngoài, lộ ra ngoài chỉ sợ sẽ lập tức có cường giả đi vào càn quét thế giới loại lớn kia.

Đông Bá Tuyết Ứng tuy không phải ác nhân gì, nhưng cũng không vô tư đến mức đó.

“Sáu năm bò lên?” Đồng Tam giật mình.

“Chỗ sâu trong Hắc Phong uyên có một động phủ cung điện của cường giả Siêu Phàm, chung quanh có rất nhiều thủ hộ, phi thường nguy hiểm” Đông Bá

Tuyệt Ứng nói đơn giản. Chuyện Hắc Phong thần cung, các Siêu Phàm hầu như đều biết, cũng không cần thiết giữ bí mật, “Thực lực con quá yếu, căn bản không dám tới gần những người thù họ đó. Chỉ có thể tận lực trốn xa một chút! Từ đây vực bỏ ra, phải thật cẩn thận chậm rãi bỏ, không thể kinh động bất cứ một kẻ thù họ nào. Một khi kinh động vậy thì xong rồi, con may mắn bước vào Siêu Phàm, vậy mới cuối cùng cẩn thận bỏ ra.”

Đây là lí do thoái thác đã sớm chuẩn bị tốt.

Dù sao không ai có thể đến đối chất, không tin? Ngươi tự đi xuống thử xem!

“May mắn bước vào Siêu Phàm?” Trong đầu ba người Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch chỉ còn lại có mấy chữ này, đều có chút mê man.

“Tuyệt Ứng, con đã bước vào Siêu Phàm?” Tông Lăng người đầu tiên phản ứng lại.

Đồng Bá Tuyệt Ứng gật gật đầu.

Không cần thiết giấu diếm, bởi vì mình rất nhanh sẽ gia nhập tổ chức Siêu Phàm, hơn nữa còn cần đi Tân Hòa thế giới.

...

Nghi Thủy thành, Long Sơn lâu.

Tuy trời đã thoáng có một tia ánh sáng, nhưng ánh trăng vẫn treo ở trời cao, toàn bộ Nghi Thủy thành đều rất yên tĩnh, tuyệt đại đa số người đều đang ngủ, cũng chỉ một số người buôn bán nhỏ dậy sớm chuẩn bị.

Lúc này Nghi Thủy thành Tư An lâu chủ vẫn đang ngủ say.

“Lâu chủ, lâu chủ.” Lão già tóc trắng Du Đồ khỏe mắt còn có gỉ mắt, nhưng hắn lại kích động mặt đỏ bừng, liên tục đập cửa.

Kẹt.

Cửa mở.

Mất Tư An lâu chủ còn có chút mơ hồ, đi dép lê, liếc người bên ngoài một cái, mới bất mãn nói: “Du Đồ, sớm như thế ngươi kêu cái gì, nhìn xem, trời còn chưa sáng đâu!”

“Có đại sự, đại sự!” Du Đồ liền nói.

“Đại sự gì so với ta ngủ còn quan trọng hơn, nói nói xem” Tư An lâu chủ nói, trừ việc Đồng Bá Tuyệt Ứng lúc trước làm hắn bận rộn một phen, sau đó lại là những ngày rất bình thường.

“Là Đồng Bá Tuyệt Ứng!” Du Đồ nói, “Đồng Bá Tuyệt Ứng đã trở lại!”

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 16-1: Truyền bá (1)

Tư An lâu chủ chớp mắt hai cái, sau đó trừng tròn xoe: “Đồng Bá Tuyệt Ứng đã trở lại? Tin tức không sai?”

“Không sai, xác định chắc chắn không sai, toàn bộ Tuyệt Thạch thành báo một đêm đều đang hoan hô náo nhiệt! Toàn bộ binh sĩ người hầu tiền công tháng này đều tăng gấp mười!” Du Đồ liền nói, “Rất nhiều người hầu đều đã thấy Đồng Bá Tuyệt Ứng, cùng đệ đệ hắn bọn họ ở trong nhà ăn cơm nói chuyện phiếm, hàn huyên nửa đêm!”

“Trời của ta ơi, ngã vào Hắc Phong uyên, còn có thể còn sống đi ra?” Tư An lâu chủ có chút không thể tin được, “Thật sự là, thật sự là...”

Hắn lúc trước rất đau lòng.

Cảm thấy một người sắp hào quang chói mắt, lại đột nhiên ngã xuống, rất đáng tiếc.

Nhưng sáu năm sau, Đồng Bá Tuyệt Ứng này thế mà đã trở lại!

“Có phải nên đem tin tức bẩm lên hay không?” Du Đồ nhắc nhở.

“Đừng, bẩm lên.” Tư An lâu chủ lập tức tỉnh táo, phản phó ngay, “Ta đây đi truyền tin tức, ngươi lập tức an bài xe ngựa! Đợi lát nữa ta muốn lập tức xuất

phát tới Tuyết Thạch thành bảo! Ngươi sớm sai người đến chỗ cửa thành, bảo cửa thành mở ra sớm một chút!” Hiện tại quá sớm, còn chưa tới giờ mở cửa thành.

“Được.” Du Đồ nói.

Long Sơn lâu cũng có phương pháp đưa tin đặc thù.

Từ An lâu chủ nhanh chóng đem tin tức bẩm lên. Hắn cũng lo ngại tin tức này sẽ dẫn lên bao nhiêu chấn động, ngay cả cơm cũng không buồn ăn, tùy ý ăn mấy miếng điểm tâm liền lập tức cưỡi ngựa, mang theo một đám thủ hạ đến thẳng Tuyết Thạch thành bảo!

Sáng sớm, không khí tươi mát.

Đông Bá Tuyết Ứng từ cửa chính thành bảo đi ra, các binh sĩ ở cửa đều kích động ưỡn ngực: “Linh chủ đại nhân!”

Nhìn những binh sĩ này, trong đó có một số gương mặt đều rất quen thuộc.

Tùy ý đi lại ở đình Tuyết Thạch sơn, quan sát cảnh đẹp lãnh địa dưới núi, từng cái thôn xóm kia, còn có Thanh Hà xa xa cuộn cuộn như dải lụa.

Đông Bá Tuyết Ứng hít sâu một hơi, không khí mới mẻ bị hút vào, hương vị không khí quen thuộc, so với không khí đại điện dưới lòng đất Hắc Phong thần cung mới mẻ hơn nhiều, còn có hương vị hoa cỏ cùng với một ít mùi đất.

“Linh chủ đại nhân.” Một thanh âm vang lên.

Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu nhìn, đi tới chính là Bạch Nguyên Chi đại pháp sư.

“Đại pháp sư.” Đông Bá Tuyết Ứng đối với sự phụ của đệ đệ vẫn rất kính trọng.

“Ở trước mặt linh chủ đại nhân, không dám xưng đại pháp sư.” Bạch Nguyên Chi nói ngay. Lão không biết chuyện Đông Bá Tuyết Ứng bước vào Siêu Phàm, nhưng chỉ cần đánh chết Hạng Băng Vân... đã đủ để khiến lão ở trước mặt Đông Bá Tuyết Ứng tự nhiên đem địa vị đặt khá thấp, “Linh chủ đại nhân đã coi trọng lão hủ, xưng hô một tiếng Bạch pháp sư là đủ rồi.”

Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu.

“Đêm trước biết linh chủ đại nhân trở về, không dám đêm khuya quấy rầy.” Bạch Nguyên Chi cười nói, “Chúc mừng linh chủ đại nhân, từ trong Hắc Phong uyên bình yên trở về! Hắc Phong uyên đó nguy hiểm vô cùng, năm tháng dài lâu có ghi lại, còn chưa bao giờ có cấp Xung Hào xâm nhập đi vào còn sống đi ra, linh chủ đại nhân người chính là người đầu tiên!”

“Không tính được.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Hắn là Siêu Phàm, muốn lấy thực lực cấp Xung Hào từ đáy vực chạy ra, quá khó khăn, hắn không làm được.

“Đúng rồi, Cơ Dung và Du Nguyệt thế nào?” Đông Bá Tuyết Ứng hỏi, đêm qua tuy hàn huyền rất lâu với đệ đệ bọn họ, nhưng Cơ Dung dù sao cũng là bạn gái trước đây của đệ đệ, mình cũng chưa hỏi.

“Linh chủ đại nhân vừa trở về còn chưa biết.” Bạch Nguyên Chi đại pháp sư cảm thán, “Cơ Dung kia, ngay cả ta cũng không ngờ tới cô ta lại sẽ là tín đồ tà thần, vẫn là lúc Từ An lâu chủ đến chỗ ta điều tra tin tức chi tiết ta mới biết.”

“Tín đồ tà thần?” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu, Long Sơn lâu suy đoán quả thực độ chuẩn xác rất cao.

“Về phần Không Du Nguyệt... Ở năm đó, sau khi linh chủ đại nhân rơi vào Hắc Phong uyên gần nửa năm, đã theo Từ Trần pháp sư tới quận Thanh Hà.” Bạch Nguyên Chi đại pháp sư nói. Lão còn cẩn thận chú ý về mặt của Đông Bá Tuyết Ứng, lão cũng là người già thành tinh, đã sớm biết Không Du Nguyệt, Từ Trần, Đông Bá Tuyết Ứng quan hệ với nhau khá phức tạp.

Đông Bá Tuyết Ứng cười: “Lợi hại.”

Nay hắn đối đãi việc này càng thêm siêu nhiên, đối với Không Du Nguyệt hắn cũng không có bao nhiêu hận ý, chỉ là cảm thấy cô gái này tâm cơ đủ nặng, nay cũng coi như trào cao tới Từ gia rồi.

Đát! Đát! Đát!

Mặt đất mơ hồ chấn động, Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu nhìn, chỉ thấy trên sơn đạo xa xa đang có một đám kỵ binh chạy vội, cưỡi ngựa cầm đầu chính là Từ An lâu chủ.

“Là Từ An lâu chủ.” Bạch Nguyên Chi nói, “Sớm như vậy đã tới đây, chỉ sợ trời chưa sáng, Từ An lâu chủ đã từ Nghi Thủy thành xuất phát, nhất định là có chuyện quan trọng, ta sẽ không vướng bận nữa.” Nói xong Bạch Nguyên Chi liền cười tạm thời lui đi.

Xa xa Từ An lâu chủ liếc một cái đã thấy được Đông Bá Tuyết Ứng đứng ở bên cạnh đình núi, lập tức cưỡi ngựa không chút giảm tốc, hướng chỗ Đông Bá Tuyết Ứng chạy tới.

“Luật luật luật ~~~ “

Vó ngựa giờ lên, ngừng lại.

Tư An lâu chủ nhảy xuống, ngựa tùy ý bỏ ở phía sau, tự có thủ hạ phía sau đến chiều cổ.

“Đông Bá lĩnh chủ.” Tư An sắc mặt vui mừng, “Nghe nói lĩnh chủ người trở về, ta còn có chút không thể tin được, thật sự là kỳ tích, kỳ tích! Ta đã đem tin tức bẩm lên, tin tưởng không cần được bao lâu, sẽ có Siêu Phàm tới, dẫn dắt lĩnh chủ tiến vào thế lực Siêu Phàm!”

Ba ngàn hạng đầu của Long Sơn băng, cùng với một số được coi là tài có thể bồi dưỡng, bình thường đều sẽ được dẫn dắt vào thế lực Siêu Phàm tiến hành bồi dưỡng.

Mặc dù bồi dưỡng, cuối cùng có thể bước vào Siêu Phàm vẫn ít tới đáng thương.

Cho nên như Tư Lương Hồng, Hạng Bàng Vân vân vân, lúc trước cũng từng tiến vào thế lực Siêu Phàm, nhưng vẫn không thể đột phá bước vào Siêu Phàm.

“Ồ?” Đông Bá Tuyết Ứng nhũm mày, “Ta muốn đi Đông Vực hành tinh một chuyến, mang phụ mẫu ta trở về! Người nói có Siêu Phàm tới rồi, nhắm chừng khi nào tới đây?”

“Đông Bá lĩnh chủ, ngàn vạn đừng! Người tốt nhất vẫn là ở lại Tuyết Thạch thành bảo đi, Long Sơn băng ta truyền tin tức phi thường nhanh, các Siêu Phàm chạy đi cũng rất nhanh, nhắm chừng trong một hai ngày sẽ có Siêu Phàm tới đây.” Tư An vội nói. Nói giỡn, cường giả Siêu Phàm tới đây dẫn dắt một gã cấp Xung Hào, chẳng lẽ để cường giả Siêu Phàm một chuyến tay không?

Đông Bá Tuyết Ứng khẽ gật đầu: “Một hai ngày thời gian? Vậy là đủ, chúng ta trong chốc lát sẽ xuất phát tới Đông Vực hành tinh Đặc Vũ quận! Trước khi trời tối, khẳng định trở về.”

“Người... Người...” Tư An có chút ngẩn ngơ, “Trở về trước trời tối?”

Hai hành tinh đấy.

Nếu dựa theo đường đất liền từ từ đi, một đường uốn lượn, ước chừng mấy chục vạn dặm đường! Trời tối sẽ trở lại?

“Từ đây đến Đông Vực Đặc Vũ quận, từ trên cao phi hành, khoảng cách đường thẳng cũng chỉ tám vạn dặm.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Lĩnh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 16-2: Truyền bá (2)

“Qua lại chính là ước chừng mười sáu vạn dặm đường, cho dù luyện kim phi chu đứng đầu, liều mạng bay, một canh giờ năm ngàn dặm! Một ngày mười hai canh giờ... Mới bay sáu vạn dặm, còn kém rất xa.” Tư An lâu chủ vẫn có chút khó hiểu.

“Không phải, ta là nói, ta tự mình bay qua.” Đông Bá Tuyết Ứng nở nụ cười.

Tư An lâu chủ ngẩn ngơ, mắt khó có thể tin nhìn Đông Bá Tuyết Ứng: “Đông Bá lĩnh chủ, người đã...”

“Oành!”

Ngoài thân Đông Bá Tuyết Ứng trực tiếp xuất hiện một tầng đầu khí như lửa, uy áp vô hình khiến Tư An lâu chủ cảm thấy khó thở.

Sau đó Đông Bá Tuyết Ứng thu đầu khí ngoài thân.

“Tin rồi?” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn hấn.

“Tin rồi.” Đầu óc Tư An lâu chủ còn có chút không rõ, Đông Bá Tuyết Ứng mới hai mươi tám tuổi, đã bước vào Siêu Phàm? Yêu nghiệt như thế... một ngàn năm thời gian gần đây, tựa như cũng chỉ Trường Phong kỵ sĩ ‘Trì Khâu Bạch’ có thể so sánh! Trì Khâu Bạch là ai? Đó là người số một toàn bộ An Dương hành tinh hiện nay, các thế lực đều vô cùng xem trọng, đều cho rằng Trì Khâu Bạch tương lai có hi vọng trở thành cường giả số một toàn bộ thiên hạ.

Như những người thủ hộ Hắc Phong thần cung cũng cực kỳ xem trọng Trì Khâu Bạch, cho rằng Trì Khâu Bạch có hi vọng công phá pháp trận.

“Đồng Bá lĩnh chủ, Đồng Bá đại nhân.” Tur An lâu chủ cũng có chút khấn trương, hẳn một người phụ trách nho nhỏ cơ sở nhất của Long Sơn lâu một địa phương hẻo lánh, ở trước mặt Siêu Phàm tính là cái gì? Như Tur gia, Mặc Dương gia tộc, đối với Tur An lâu chủ đều có sức uy hiếp. Nhưng những gia tộc đó ở trước mặt một Siêu Phàm thật sự cũng đều run rẩy.

Bởi vậy có thể thấy được, địa vị hai bên chênh lệch to lớn.

“Ồ lúc ta mười lăm tuổi chúng ta đã quen.” Đồng Bá Tuyết Ứng cười nói, “Không cần khách khí.”

“Được, được.” Tur An lâu chủ cũng có chút bối rối, bởi vì trong phạm vi mình quản lý xuất hiện một Siêu Phàm, loại chuyện này khắp thiên hạ, vô số người phụ trách cơ sở nhất, chỉ sợ cũng không mấy ai có thể gặp được. Bởi vì cấp Xung Hào bình thường được dẫn vào thế lực Siêu Phàm! Nào sẽ đột nhiên thoát ra Siêu Phàm, cần Long Sơn lâu bọn họ đi truyền tin tức?

“Ta sẽ lập tức truyền tin tức, chuyện này quá lớn.” Tur An lâu chủ nói ngay, “Đồng Bá lĩnh chủ, tin tưởng sáu đại tổ chức Siêu Phàm, thậm chí ngay cả Ma Thần hội, Vu thần cung, cũng đều sẽ xen vào.”

Nói xong Tur An lâu chủ khẽ lật tay, trong tay xuất hiện một tinh bài hình vuông, Tur An lâu chủ bắt đầu ở trên tinh bài viết xuống văn tự.

Đồng Bá Tuyết Ứng nhìn tất cả cái này.

Đây là vật luyện kim đưa tin cấp thấp nhất, hẳn là có thể đem tin tức truyền đến Long Sơn lâu quận Thanh Hà! Như cường giả Siêu Phàm.. Tinh bài đưa tin với nhau là có thể trực tiếp dựa vào ý thức rót vào tin tức, phạm vi truyền thậm chí có thể trải rộng toàn bộ thiên hạ.

“Tin tức đã truyền ra!” Ngón tay Tur An lâu chủ cũng có chút phát run, ấn nút truyền, cuối cùng ngẩng đầu nhìn về phía Đồng Bá Tuyết Ứng.

“Phiền rồi.” Đồng Bá Tuyết Ứng nói.

“Đây vốn là chức trách của ta.” Tur An lâu chủ nhếch miệng cười, “Cũng là vinh hạnh của ta, chuyện của Đồng Bá lĩnh chủ ngời quá lớn, khẳng định sẽ bậm lên đến cao tầng tổ chức Siêu Phàm! Chỉ sợ trì hoãn thời gian còn dài chút, nhắm chừng Huyết Nhận tửu quán, Đại Địa thần điện trong một hai ngày có thể đến, các phe khác hẳn là đều phải hơi chậm chút. Bởi vì ngời mới vào Siêu Phàm, tổ chức Siêu Phàm đến mời ngời chỉ sợ sẽ rất nhiều.”

Đồng Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gật đầu.

Cái này đã sớm ở trong dự đoán của hắn, hắn cùng hầu tử, tiểu điều nói chuyện phiếm quá, đối với trong thiên hạ Siêu Phàm tổ chức cũng có sở hiểu biết.

Cho nên mới chủ động đem tin tức mình là Siêu Phàm lộ ra với Tur An lâu chủ, để hắn đem tin tức truyền ra! Làm các phe đến chủ động mời, dù sao con đường tu hành... tài nguyên bên ngoài cũng rất quan trọng, các bên cạnh tranh, mình mới có thể càng dễ chọn lựa một tổ chức Siêu Phàm.

“Ta đi Đông Vực hành tinh Mặc Dương gia tộc trước một chuyến, đến lúc đó trở về lại đợi các vị Siêu Phàm.” Đồng Bá Tuyết Ứng nói một câu, liền ‘Vút!’ hóa thành một ngọn lửa phóng lên trời, nháy mắt đã biến mất ở trong tầm nhìn của Tur An lâu chủ.

Tur An lâu chủ cũng sờ ngẩng đầu nhìn, lẩm bẩm: “Chúng ta Nghi Thủy thành, cũng xuất hiện Siêu Phàm rồi?”

...

Hồ.

Ở trong mây mù hóa thành một ngôi sao băng lửa, phi hành tốc độ cao, sáng sớm xuất phát, chỉ hai canh giờ sau, còn chưa tới giữa trưa, Đồng Bá Tuyết Ứng đã bay đến ‘Lôi Triều nhai’ ven biển tận cùng phía đông Đông Vực hành tinh Đặc Vũ quận.

“Mẫu thân.” Ngọn lửa ở giữa không trung ngưng tụ thành thanh niên đồ đen, hắn nhìn phía dưới.

Mượn dùng thiên địa lực dao động.

Đồng Bá Tuyết Ứng nháy mắt đã phát hiện nơi mẫu thân mình bị nhốt.

Vừa cảm ứng, sắc mặt Đồng Bá Tuyết Ứng đã thay đổi.

Soạt.

Bóng người nháy mắt đã tới ngoài cửa lớn dày nặng một cái hang trong Lôi Triều nhai, Đồng Bá Tuyết Ứng đưa tay bắt lấy xiềng xích trên cánh cửa lớn dày nặng, tay cũng có chút phát run.

Xẹt ~~~ xiềng xích cường giả cấp Xung Hào mới có thể miễn cưỡng hủy diệt, ở dưới bàn tay Đồng Bá Tuyết Ứng trực tiếp bắt đầu vỡ nát, hóa thành mảnh vụn.

“Loảng xoảng~~~” Đồng Bá Tuyết Ứng rất nhẹ nhàng mở cửa lớn.

Trong cái hang âm lãnh ẩm ướt.

Đang có một bóng người đầu bạc áo bào tím ngồi ở góc, trầm mặc, yên tĩnh.

Bởi vì gần biển lớn, vốn đã nhiều hơi ẩm, lúc trước Mặc Dương Du còn có thể mượn dùng pháp thuật xử lý hơi ẩm, nhưng hiện nay hoàn cảnh nơi này rõ ràng rất không ổn.

“Oanh đừng đừng ~~~” bên ngoài nước biển vỗ, tựa như vĩnh viễn không ngừng nghỉ.

Đồng Bá Tuyết Ứng chậm rãi đi qua, lặng lẽ ngồi ở bên cạnh.

Nhìn người phụ nữ đầu bạc áo bào tím trước mắt... Trái tim Đồng Bá Tuyết Ứng cũng đang run.

Lúc còn nhỏ, mẫu thân xinh đẹp, khí chất siêu nhiên bao nhiêu.

Nhưng người phụ nữ trước mắt... Tóc bạc hết rồi, còn có chút rối, màu da sạm, áo bào tím trên người cũng nhếch nhác, trên người thậm chí cũng không có một tia pháp lực dao động, biến thành một người bình thường.

Đồng Bá Tuyết Ứng không nói gì, mắt đã ươn ướt.

Hắn vươn tay, nhẹ nhàng nắm lấy tay mẫu thân, làn da tay mẫu thân rất thô ráp.

“Mẫu thân.” Thanh âm Đồng Bá Tuyết Ứng rất nhẹ.

Người phụ nữ đầu bạc áo bào tím lúc này mới quay đầu nhìn lại, khi nhìn thấy thanh niên đồ đen trước mắt, nàng còn hơi có chút chần chờ nghi hoặc, bởi vì... Lúc trước hai người vợ chồng bọn họ bị bắt đi, Đồng Bá Tuyết Ứng năm ấy mới tám tuổi!

“Con là Tuyết Ứng! Con của mẹ, Đồng Bá Tuyết Ứng!” Thanh âm Đồng Bá Tuyết Ứng cũng có chút phát run.

“Tuyết Ứng?” Mặc Dương Du nhẹ nhàng lắc đầu.

“Con thật sự là Tuyết Ứng, mẹ nhìn mặt con, nơi này có hai nốt ruồi nhỏ.” Đồng Bá Tuyết Ứng chỉ vào phía dưới đôi mắt của mình, nốt ruồi phi thường nhạt mà nhỏ, bình thường căn bản không ai có thể chú ý tới, chỉ có phi thường cẩn thận nhìn kỹ mới có thể phát hiện.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 17: Mẫu tử gặp lại

Ánh mắt Mặc Dương Du nổi lên thần thái, nàng nhìn kỹ gương mặt Đồng Bá Tuyết Ứng.

Mắt, mũi, lỗ tai...

Mẫu thân rất quen thuộc đối với con, lúc tám tuổi Đồng Bá Tuyết Ứng đã có đại khái bộ dáng hiện nay, cẩn thận quan sát, liền phát hiện rất nhiều chỗ, thậm chí ngay cả dung mạo, Đồng Bá Tuyết Ứng cũng khá thiên hướng phụ thân Đồng Bá Liệt.

Mặc Dương Du có chút run run vươn tay, sờ đầu con, vừa sờ, mắt nàng liền đỏ, nước mắt chảy xuống.

“Tuyết Ứng, thật là con, thật là con, con chưa chết?” Mặc Dương Du kích động.

“Con chưa chết, con người rơi vào Hắc Phong uyên, nhưng con còn sống đi ra!” Đồng Bá Tuyết Ứng cũng rơi nước mắt, cảm xúc của mẹ con hai người đều vô cùng kích động.

Đúng lúc này ——

Bên ngoài lại bỗng có một gã thủ vệ tràn đầy sát khí nghi hoặc hướng cửa lớn chỗ hang Mặc Dương Du đi tới, miệng nói nhỏ: “Pháp sư nói cửa chỗ nốt Mặc Dương Du mở ra? Nhưng hiện tại chưa tới lúc đưa cơm, cũng không nghe nói ai đến thăm bà diên này, bà diên này luyện pháp thuật nhập ma diên rồi, cũng không để ý tới vị ca ca Mặc Dương Sâm kia của bà ta, ai còn đến thăm bà ta?”

Rất nhanh hắn đã tới cửa hang.

Cửa lớn dày nặng quả thực đã bị mở ra, thủ vệ nhìn hướng bên trong, liếc một cái liền nhìn thấy người phụ nữ đầu bạc áo bào tím cùng một thanh niên đồ đen ngồi cùng một chỗ.

“Tiểu tử, ngươi là ai? Ai cho ngươi vào?” Thủ vệ quát.

Đông Bá Tuyết Ưng đang nói chuyện với mẫu thân, hơn nữa bởi vì bộ dáng mẫu thân hiện tại hắc sắc đã ngấm lửa giận, nghe được thủ vệ bên cạnh này còn huyền não, không khỏi quay đầu nhìn lại, trong ánh mắt mang theo sát ý lạnh như băng.

Oành ——

Vô tâm, ý chí dao động nháy mắt đánh tới.

Đông Bá Tuyết Ưng lúc trước đạt tới thiên nhân hợp nhất, linh hồn đã được tẩy bỏ. Lúc đạt tới Vạn Vật cảnh linh hồn cũng có thể tăng lên. Quan trọng nhất vẫn là lúc bước vào ‘Siêu Phàm’, thân thể Siêu Phàm hóa lột xác... Linh hồn cũng xảy ra lột xác về chất! Nếu lúc trước thiên nhân hợp nhất, Đông Bá Tuyết Ưng nhìn chăm chăm một người, giống như trên vạn người đồng thời nhìn chăm chăm một người.

Như vậy hiện tại ánh mắt Đông Bá Tuyết Ưng đã mang theo áp bách có tính thực chất.

Con đường Siêu Phàm, tăng lên nhiều, cũng sẽ khiến cả cấp độ sinh mệnh không ngừng tiến hóa, linh hồn càng là tiến hóa rõ ràng nhất trong đó, thậm chí cuối cùng trở thành thần!

“A!” Tên thủ vệ kia cảm thấy tầm mắt mơ hồ, tai cũng nổ vang, linh hồn hoàn toàn run rẩy, thân thể mềm nhũn hướng phía sau ngã xuống, trực tiếp ngã ở trên loạn thạch phía dưới Lôi Triều nhai, may mắn thân thể đủ mạnh chỉ chảy chút máu, lại ngã nhào đến trong nước biển, bị nước biển đánh hất liền bị dọa tỉnh lại, lập tức hoảng sợ vạn phần nhanh chóng chạy đi.

...

Ánh mắt đảo qua, thủ vệ kia ngã xuống Lôi Triều nhai biến mất ở trong tầm mắt, Đông Bá Tuyết Ưng quay đầu tiếp tục nhìn mẫu thân, nắm tay mẫu thân: “Mẫu thân, con gọi đầu cho người nhé.”

“Ừm, được, cũng để bản đã lâu rồi.” Mặc Dương Du nhìn con mình, lại như thế nào cũng ngại không đủ.

Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng vung tay lên, trước mặt xuất hiện một cái chậu vàng, đây là một trong các tạp vật Hạng Bàng Văn năm đó đặt trong bảo vật trữ vật.

Trong cái chậu vàng bỗng xuất hiện dòng nước, rất nhanh đã có một chậu nước.

Nay trong mắt Mặc Dương Du chỉ có con mình, nàng cũng chưa chú ý nước này là xuất hiện như thế nào. Nàng cúi đầu, tùy ý Đông Bá Tuyết Ưng gọi đầu cho nàng, mái tóc rối bấn... Đông Bá Tuyết Ưng lại gọi rất cẩn thận, đầu ngón tay còn có dòng nước vờn quanh, quấn quanh những sợi tóc kia mang đi dơ bẩn, chỉ một lát sau, tóc Mặc Dương Du liền trở nên sạch sẽ.

“Hô.” Thiên địa lực vờn quanh bay múa, toàn bộ cái hang cũng rực rỡ hẳn lên. Áo bào tím Mặc Dương Du mặc trên người vốn là vật phẩm luyện kim, thiên địa lực khẽ chấn động, tro bụi vết bẩn trên áo bào tím đều biến mất hết.

“Mẫu thân, ăn một chút gì đó.”

Đông Bá Tuyết Ưng vẫy tay một cái, bàn đá trong cái hang liền bay tới, ánh sáng vô hình đảo qua mặt ngoài cái bàn đá, đem tầng ngoài cùng cắt đi một tầng, làm cái bàn đá trở nên càng thêm bóng loáng sạch sẽ.

Một chút điểm tâm, hoa quả được đặt ở trên bàn đá, còn có một bình linh dịch Hải Dương Giới Thạch.

Đông Bá Tuyết Ưng rót linh dịch cho mẫu thân.

“Ném thử.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nói.

“Ừm.” Mặc Dương Du mỉm cười cầm lấy chén, uống một ly, vừa uống vào, làn da vốn sạm của nàng cũng trở nên có chút hào quang, mắt cũng sáng hơn rất nhiều. Hải Dương Giới Thạch này chính là dị bảo trung tâm của một thế giới loại nhỏ, đối với cường giả Siêu Phàm mà nói cũng có thể tẩy bỏ thân thể hồn phách, đối với phạm nhân mà nói tác dụng càng thêm thần kỳ.

“Đây là cái gì, thương thế pháp lực bạo động của ta cũng tốt hơn một hai thành.” Mẫu thân có chút kinh ngạc.

“Là một loại linh dịch Siêu Phàm, có trợ giúp thì uống nhiều chút, cái này đem làm cơm ăn cũng không sao.” Đông Bá Tuyết Ưng nghi hoặc nói, “Mẫu thân, người, người pháp lực bạo động? Sao lại thế? Còn có lúc trước nghe nói người cũng đã bước vào Lưu Tinh cấp, sao lại pháp lực bạo động?”

Theo lý thuyết, pháp sư một mực tu hành đến cấp Xung Hào, đều là tương đối an toàn.

Pháp lực bạo động là rất ít xuất hiện.

“Lúc trước ta biết con đã xảy ra chuyện.” Mặc Dương Du mỉm cười, “Vừa đau lòng vừa phẫn nộ thù hận, muốn nhanh một chút trở nên cường đại có thể giết ra ngoài! Nhưng tâm ta lúc ấy quá loạn, quá mức vội vàng muốn bước vào cấp Ngân Nguyệt! Lúc đột phá, mô hình pháp lực sụp đổ, pháp lực hoàn toàn tán loạn, hơn nữa còn tổn thương đến linh hồn.”

Đồng Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng nắm tay mẫu thân, an ủi mẫu thân.

...

Tên thủ vệ chặt vật kia từ bờ biển chạy ra, đã lao tới doanh địa cạnh cấm địa, liên tục hô: “Có đại sự rồi, có đại sự rồi.”

Lôi Triều nhai là cấm địa nhốt rất nhiều phạm nhân, tự nhiên có một số lớn thủ vệ, còn có các pháp sư thao túng pháp trận toàn bộ cấm địa.

“Mau mau mau, ở trong phòng giam nhốt Mặc Dương Du, thanh niên đồ đen đầy quá lợi hại, chỉ nhìn ta một cái, mắt ta cũng mờ hồ, tai cũng nổ vang, trực tiếp ngã xuống Lôi Triều nhai rơi vào trong biển... Đáng sợ.” Thủ vệ đó hoảng sợ liên tục nói, rất nhanh rất nhiều thủ vệ đã tập kết, thủ lĩnh phụ trách trông coi toàn bộ Lôi Triều nhai là một gã Ngân Nguyệt kỵ sĩ.

“Nhìn người một cái, người liền ngã xuống?” Ngân Nguyệt kỵ sĩ đeo rương binh khí kia nhíu mày, “Chẳng lẽ là một pháp sư am hiểu phương diện linh hồn?”

“Tiểu đội thứ nhất thứ hai thứ ba, toàn bộ tập kết, chuẩn bị xuất phát.” Ngân Nguyệt kỵ sĩ lập tức bắt đầu hạ lệnh, “Pháp trận, dẫn động, chuẩn bị công kích bất cứ lúc nào.”

“Vâng.”

“Vâng.”

Người người chấp hành mệnh lệnh.

Uy lực pháp trận cấm địa cũng bắt đầu dẫn động, nhiệt độ chung quanh Lôi Triều nhai bắt đầu kịch liệt giảm xuống, trên mặt đất cũng bắt đầu ngưng kết xuất hiện băng sương.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 18-1: Hấn là ai vậy? (1)

“Cút!” Một tiếng gầm vang lên ở trong thiên địa chung quanh.

Một con sóng mãnh liệt bỗng dung xuất hiện, như mãng xà rời hang, con sóng to lớn này dài ước chừng vài trăm thước trực tiếp đảo qua trên người một đám thủ vệ đã tập kết kia, các thủ vệ ai cũng kinh hoàng vô cùng hoặc cầm binh khí, hoặc cầm khiên. Ngân Nguyệt kỵ sĩ đầu lĩnh đứng ở trước nhất cũng biến sắc, trong tay bỗng dung xuất hiện một tấm khiên che ở trước mặt.

“Ầm~~~~” sóng nước càn quét, các thủ vệ binh sĩ đó ai cũng bị hất bay quay cuồng, Ngân Nguyệt kỵ sĩ kia là một người duy nhất đứng vững, sắc mặt khê biến: “Pháp thuật thủy thuộc tính? Uy lực còn lớn thế, chỉ sợ là một pháp sư cấp Ngân Nguyệt!”

“Ai, ai dám mạo phạm cấm địa giam giữ của Mặc Dương gia tộc ta!” Ngân Nguyệt kỵ sĩ này cao giọng quát, “Hãy xưng tên ra!”

Bỗng một đạo hỏa diễm đầu khí phóng lên cao.

Đầu khí như ngọn lửa nhàn nhạt nhìn như tầm thường, lại khiến Ngân Nguyệt kỵ sĩ cảm giác được nỗi sợ vô hình, mỗi một tia đầu khí đều như ánh mặt trời trong thiên địa, trên trời cao đầu khí như ngọn lửa trực tiếp ngưng tụ hóa thành bàn tay thật lớn.

Hồ!

Bàn tay thật lớn trực tiếp đánh về phía Ngân Nguyệt kỵ sĩ kia.

“Không không, đây không phải pháp sư, sóng nước vừa rồi là Vạn Vật cảnh dẫn động thủy!” Ngân Nguyệt kỵ sĩ giờ mới rõ ràng tỉnh ngộ. Hấn muốn chạy, nhưng bàn tay lửa không lồ quá nhanh, hấn chỉ có thể dùng khiên chắn ở phía trên.

‘Ầm!’, bàn tay thật lớn buông xuống, một chương đem Ngân Nguyệt kỵ sĩ đánh lồm xồm vào mặt núi đá, còn có tiếng các xương cốt gãy, trong miệng Ngân Nguyệt kỵ sĩ lập tức phun ra máu tươi.

“Cám ơn đại nhân tha mạng.” Ngân Nguyệt kỵ sĩ vừa kinh hoàng vừa sợ hãi, hấn biết đối phương là xuống tay lưu tình, nếu không một lần đó đủ để đem hấn đập thành thịt vụn.

Bàn tay lửa không lồ lúc này mới chậm rãi thu hồi.

Xa xa các binh sĩ thủ vệ quay cuồng, còn có thủ lĩnh Ngân Nguyệt kỵ sĩ đều có chút hoảng sợ nhìn bàn tay lửa khổng lồ kia bay ở giữa không trung! Bàn tay đó cuối cùng hóa thành lượng lớn đầu khí bay về trong hang chỗ Mặc Dương Du ở Lôi Triều nhai.

“Đội trưởng,” Lập tức có thủ vệ đến nhìn bọ, nâng dậy Ngân Nguyệt kỵ sĩ.

“Mọi người đều dừng làm vậy, đều dừng đi quấy rầy vị đại nhân đó.” Ngân Nguyệt kỵ sĩ lập tức hạ lệnh.

“Vâng.”

Toàn bộ binh sĩ thủ vệ đều vội tuân mệnh, đùa cái gì chứ? Thật sự đánh lên bọn họ chỉ sợ nháy mắt đã bị giết, vừa rồi sóng nước quét ngang, là dùng nhu kinh, trừ Ngân Nguyệt kỵ sĩ, kẻ khác yếu chút bao gồm Lưu Tinh kỵ sĩ đến binh sĩ bình thường yếu nhất, ai cũng bị hất bay, nhưng chưa có một ai chết. Hiển nhiên đã xuống tay lưu tình.

“Bàn tay này không quá giống pháp thuật, giống đầu khí hơn.” Ngân Nguyệt kỵ sĩ ôm ngực, trong mắt có sự bất an kích động, “Đầu khí rời cơ thể còn có thể uy lực như thế? Chẳng lẽ là Siêu Phàm?”

...

Trong hang.

Đông Bá Tuyết Ưng đang cùng mẫu thân trò chuyện, ăn chút điểm tâm, uống linh dịch Hải Dương Giới Thạch.

Hắn không muốn người khác tới quấy rầy, cho nên cự ly xa thao túng dòng nước đập bay những thủ vệ đó, nếu dùng lửa... Chỉ sợ sẽ thiêu chết các thủ vệ kia. Tuy đáy lòng Đông Bá Tuyết Ưng ghen lửa giận, nhưng hắn cũng không phải kẻ điên, hắn biết oan có đầu nợ có chủ. Về phần các binh sĩ thủ vệ tàng dưới chót thật ra cũng chỉ là vì một miếng cơm ăn mà thôi.

Cũng chỉ thủ lĩnh Ngân Nguyệt kỵ sĩ kia khiêu khích mạo phạm mình, Đông Bá Tuyết Ưng cho chút giáo huấn.

“Tuyết Ưng,” Mặc Dương Du nhìn đầu khí mệnh mệnh màu đỏ nhạt từ ngoài cửa hang bay vào, tất cả đều nhập vào trong cơ thể Đông Bá Tuyết Ưng.

“Đầu khí của con có thể rời cơ thể lại thu hồi, thao túng tự nhiên như thế, chẳng lẽ con đã?” Mặc Dương Du có chút không thể tin được.

“Vâng, con vừa bước vào Siêu Phàm không lâu.” Đông Bá Tuyết Ưng nói, “Con rơi vào Hắc Phong uyên, chính bởi vì con bước vào Siêu Phàm, mới may mắn trốn ra được.”

Mặc Dương Du vừa không thể tin vừa tự hào vô cùng.

Con mình...

Cậu bé lúc trước tám tuổi, hai mươi năm qua đi, nay thế mà đã trở thành sinh mệnh Siêu Phàm trong truyền thuyết!

“Giống như nằm mơ, ta cũng không thể tin được.” Mặc Dương Du cười.

“Mẫu thân, ăn thêm một chút.” Đông Bá Tuyết Ưng lần này đến, chỉ mang theo chút điểm tâm, hắn cũng nhắm chừng cha mẹ mấy năm nay sống cũng không dễ chịu gì.

“Ừm.”

Tâm tình Mặc Dương Du vô cùng tốt, ăn thật nhiều, lại uống linh dịch, màu da của nàng lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được biến hóa, nếp nhăn làn da cũng đang xảy ra biến hóa. Đông Bá Tuyết Ưng rót cho mẫu thân một ly lại một ly, thậm chí uống hết một bình, hắn cũng tâm niệm khẽ động từ trong bảo vật trữ vật đem càng nhiều linh dịch hơn đưa vào trong bầu rượu này. Mẫu thân mấy năm qua đầu tiên là pháp lực bạo động sụp đổ, linh hồn bị thương, sau đó lại bởi vì quá mức đau lòng, hơn nữa thân thể pháp sư vốn đã yếu ớt, lại không có pháp lực nuôi nấng, tự nhiên xuống dốc không phanh.

Linh dịch Hải Dương Giới Thạch, cao thủ Siêu Phàm Thánh Cấp bình thường cũng không nỡ bỏ đem làm cơm ăn làm nước uống! Là thu hoạch lớn nhất của cả đời Lôi Chân trưởng lão, trước khi chết cũng để lại trận pháp, thả hủy diệt cũng không muốn tiện nghi mà thủ nhất tộc.

Bình thường uống vào một chút, vài ngày không đói bụng.

Một bình linh dịch, sánh với lượng dùng của mười ngày! Giá trị ngang với trăm vạn kim tệ, đương nhiên các cường giả Siêu Phàm là sẽ không nguyện ý dùng để đổi kim tệ. Đến cấp độ này của bọn họ, tiền tài thế tục bọn họ hoàn toàn đủ dùng, kim tệ nhiều nữa cũng chỉ là con số. Bọn họ càng coi trọng hơn là vật Siêu Phàm!

“Mẫu thân, người lúc trước làm sao biết con xảy ra chuyện?” Đông Bá Tuyết Ưng hỏi.

“Là Mặc Dương Thần Bạch phái người nói cho ta biết.” Mặc Dương Du nói, “Hắn là cố ý muốn chọc tức ta, nhưng nếu không phải hắn, chỉ sợ ta phải rất lâu về sau mới biết được chuyện Tuyết Ưng con.”

“Lại là Mặc Dương Thần Bạch!” Trong mắt Đông Bá Tuyết Ứng có một tia sát khí.

Hắn phải chết!

Nhưng Đông Bá Tuyết Ứng đem cảm xúc nhanh chóng khống chế, tiếp tục ăn uống nói chuyện phiếm với mẫu thân, hấn hy vọng mẫu thân có thể mở lòng ra chút.

“Ừm, thể mà uống no rồi.” Mặc Dương Du cười, “Bất tri bất giác uống thật nhiều, thương thể linh hồn ta cũng đã hoàn toàn khôi phục, cảm giác có chút không uống nổi nữa.”

“No rồi thì không cần uống nữa.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Loại linh dịch Siêu Phàm này người thường một ngày uống một ly đã không đói bụng, mẫu thân người có thương thể, mấy năm qua thân thể càng suy bại rất nhiều, cho nên mới sẽ không ngừng hấp thu tiêu hóa. Thân thể hiện tại khôi phục, tự nhiên sẽ no.”

Trước mắt Mặc Dương Du, tóc vẫn trắng như cũ, nhưng chân tóc đã xuất hiện màu đen.

Dung mạo màu da hoàn toàn khôi phục bộ dáng sáu năm trước, thậm chí tinh thần còn tốt hơn.

“Thật thần kỳ.” Mặc Dương Du nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 18-2: Hấn là ai vậy? (2)

“Linh dịch này rất quan trọng, mẫu thân đừng nói ra bên ngoài.” Đông Bá Tuyết Ứng nói. Hải Dương Giới Thạch kia đủ để mình dùng tới ngàn năm, mình đương nhiên phải để lại một chút cho cha mẹ, Thanh Thạch, Tông thúc Đồng thúc bọn họ. Đây đều là người thân của mình! Nhưng vẫn phải giữ bí mật chút, người khác Đông Bá Tuyết Ứng đều rất yên tâm, Thanh Thạch trải qua đã kích một lần này, hấn là cũng ổn trọng hơn rất nhiều.

Linh dịch này đối với thân thể, đan điền khí hải, linh hồn đều là trợ giúp toàn phương diện, đối với Siêu Phàm cũng hữu hiệu, càng đừng nói đối với phạm nhân, trợ giúp đối với bọn họ tu hành cũng sẽ rất lớn! Mặc dù cha mẹ bọn họ con đường tu hành khó có thể đi quá xa, cũng có thể sống lâu chút.

“Yên tâm, ta biết.” Mặc Dương Du cười nói.

“Vậy chúng ta đi đón phụ thân đi.” Đông Bá Tuyết Ứng đứng dậy.

“Đông Bá...” Trong lòng Mặc Dương Du cũng rung động, trọng phụ của nàng, từ khi nàng bị nhốt ở đây, hai người bọn họ đã chia lìa hai mươi năm.

Hai mươi năm, quá lâu rồi.

Nắm tay mẫu thân, đi ra khỏi cửa lớn cái hang.

Siêu Phàm đầu khí tràn ngập, ở chung quanh mẫu thân hình thành một tầng bảo vệ.

Sau đó Đông Bá Tuyết Ứng liền mang theo mẫu thân bay lên.

“Lôi Triều nhai.” Bay trên trời cao, Mặc Dương Du nhìn Lôi Triều nhai phía dưới, nhìn đám đông thủ vệ xa xa có chút ghen hờn nhìn trần trời, đây là nơi nàng bị giam giữ hai mươi năm.

“Phụ thân ở trong xưởng luyện kim hồ Đông Hương, chúng ta đi.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Vù!

Nháy mắt hóa thành một dải cầu vồng lửa, phá không mà đi.

“Thật nhanh!”

Thủ lĩnh Ngân Nguyệt kỵ sĩ vẫn ôm ngực sắc mặt tái nhợt khiếp sợ nhìn một màn này, “Phi thiên độn địa, là Siêu Phàm!”

“Phi thiên độn địa trong truyền thuyết sao? Sinh mệnh Siêu Phàm?” Các binh sĩ thủ vệ bên cạnh cũng đều ngây người, trong cuộc sống hầu như ai cũng từng nghe nói Siêu Phàm... nhưng thật sự tận mắt thấy lại cực ít.

“Thanh niên đồ đen đó là ai? Mặc Dương Du luôn bị nhốt, nào có cơ hội quen Siêu Phàm, là người hai mươi năm trước cô ta đã quen?” Ngân Nguyệt kỵ

sĩ có chút nghi hoặc, “Ở trước mặt Siêu Phàm, Mặc Dương gia tộc đã tính là gì, nhưng vì sao ước chừng hai mươi năm mới đến cứu cô ta? Là vừa đột phá sinh mệnh Siêu Phàm?”

Ngân Nguyệt kị sĩ nghi hoặc phỏng đoán.

Bỗng hần nhớ tới một người ——

Một tuyệt thế yêu nghiệt phi thường kinh diễm, toàn bộ Long Sơn đế quốc trên trăm năm mới xuất hiện một người như vậy, lại đồng quy vu tận với Hạng Bàng Vân!

“Chẳng lẽ là Đông Bá Tuyết Ứng? Hần rơi vào Hắc Phong uyên lại còn sống đi ra?” Ngân Nguyệt kị sĩ có chút giật mình không dám xác định. Hần nghĩ tới nghĩ lui, trong người Mặc Dương Du quen biết chỉ sợ cũng chỉ có Đông Bá Tuyết Ứng yêu nghiệt đó có khả năng bước vào Siêu Phàm.

“Mặc kệ là ai, hiển nhiên quan hệ không tầm thường với Mặc Dương Du! Nói không chừng vị sinh mệnh Siêu Phàm này sẽ giật chó đánh mèo toàn bộ Mặc Dương gia tộc.” Ngân Nguyệt kị sĩ nghĩ một chút cũng run rẩy sợ hãi, lửa giận của một vị sinh mệnh Siêu Phàm? Tuyệt đối không phải Mặc Dương gia tộc có khả năng thừa nhận!

“Phải đem tin tức lấy tốc độ nhanh nhất bẩm báo gia tộc.” Ngân Nguyệt kị sĩ không dám chậm trễ, lập tức sai người đi truyền tin tức.

Nếu là một số cao thủ quận Thanh Hà, chỉ sợ nhìn thấy Đông Bá Tuyết Ứng sẽ nhận ra đến.

Chỉ là đây là Đông Vực hành tinh Đặc Vũ quận, không mấy ai biết dung mạo Đông Bá Tuyết Ứng!

...

Oành ——

Đông Bá Tuyết Ứng nắm tay mẫu thân, lửa vờn quanh, đang phi hành tốc độ cao.

“Thật nhanh, đây là cường giả Siêu Phàm phi thiên độn địa?” Mặc Dương Du than thở nhìn chung quanh, cảnh tượng chung quanh cũng trở nên hư ảo, chỉ có cảnh sắc xa xa mới có thể nhìn rõ chút.

“Tốc độ hiện tại, chỉ bằng một nửa tốc độ nhanh nhất thật sự.” Đông Bá Tuyết Ứng giải thích, “Cường giả Siêu Phàm mang theo người phi hành, tốc độ là chậm đi nhiều.”

Thân thể hạt hóa hoàn toàn bám vào trên lửa, tốc độ có thể tăng vọt đến mức tận cùng, bình thường ở lúc khá quan trọng vội vàng mới sẽ làm như vậy, hoặc là cần chui vào vết nứt một số khu vực nhỏ hẹp sẽ phi hành như thế.

Bảo trì hình thái nhân loại phi hành, chỉ có bảy tám phần tốc độ.

Nếu lại mang theo người phi hành... Tốc độ còn càng chậm hơn! Đông Bá Tuyết Ứng cũng chỉ có thể duy trì một nửa tốc độ của quá khứ.

“Đến rồi, phía trước chính là hồ Đông Hương.” Đông Bá Tuyết Ứng nắm tay mẫu thân, tốc độ giảm bớt đột phá tầng mây, đã nhìn thấy hồ Đông Hương đập dòn ánh sáng bên dưới.

“Nhanh như vậy, mới nói mấy câu mà thôi.” Mặc Dương Du than thở vụn vặt. Nàng từ nhỏ sinh sống ở Đặc Vũ quận, rất rõ khoảng cách của hồ Đông Hương cùng Lôi Triều nhai.

Thiên địa lực của Đông Bá Tuyết Ứng bao phủ xuống, che kín tháp pháp sư kia trong xưởng luyện kim bên hồ Đông Hương, dễ dàng phát hiện phụ thân ở trong đó. Về mặt hần bùng lòng, tình huống phụ thân so với mẫu thân tốt hơn nhiều.

Xưởng luyện kim hồ Đông Hương tựa như thành lũy cực lớn, trên vạn công nhân đang vất vả làm việc, trong bọn họ trừ tù phạm, càng nhiều là người thường vì kiếm tiền.

Tháp pháp sư trung ương xưởng, Hứa Quang Thanh đại sư là địa vị cao nhất, tiếp theo các đệ tử của hắn, sau đó là một số người hầu, Đông Bá Liệt chính là chuyên môn làm một số việc tốn sức.

“Ai!”

Xưởng luyện kim phòng thủ đề phòng so với Lôi Triều nhai cao hơn nhiều, trừ Hứa Quang Thanh đại sư, còn chuyên môn trang bị hai pháp sư cấp Ngân Nguyệt thao túng pháp trận, hơn nữa còn có Ngân Nguyệt kị sĩ, trong đó có một vị càng có được áo giáp luyện kim đặc thù... Có thể phát huy ra thực lực cấp độ Xung Hào! Ở dưới pháp trận phối hợp, ở dưới rất nhiều sự bố trí của tháp pháp sư, cho dù cường giả cấp Xung Hào thiên nhân hợp nhất tới cũng chỉ có thể chật vật chạy trốn.

“Hô.” Đông Bá Tuyết Ứng nắm tay mẫu thân, bay ở giữa không trung phía trên xưởng luyện kim, căn bản không để ý những kẻ trông coi đó.

Ào ào ào...

Rất nhiều kỵ sĩ đã lao tới trên nóc nhà thật lớn của xưởng luyện kim, ngẩng đầu nhìn hai bóng người giữa không trung. Các kỵ sĩ này đều có chút khăn trương run sợ.

Hai người kia đang bay?

“Hừ.” Đông Bá Tuyết Ưng lạnh lùng nhìn quét một cái.

Một luồng linh hồn dao động như thực chất tựa như sóng xung kích, nháy mắt hướng đám kỵ sĩ phía dưới tấn công càn quét! Đám kỵ sĩ đó mỗi người ở dưới công kích, cảm giác tai nổ vang ầm ầm, tất cả trước mắt đều mờ hồ không thấy rõ, bọn họ cảm thấy sự sợ hãi phát ra từ trong lòng, thân thể cũng không kim được như nhũn ra, đều ngã xuống đất, bao gồm tên Ngân Nguyệt kỵ sĩ mặc áo giáp luyện kim kia cũng trực tiếp ngã xuống đất.

“Mẫu thân, phụ thân ở ngay chỗ đó.” Đông Bá Tuyết Ưng mang theo mẫu thân, bay về phía tháp pháp sư, một chỗ cửa sổ của tháp pháp sư vô thanh vô tức hoàn toàn hòa tan, hình thành một cái cửa, Đông Bá Tuyết Ưng và Mặc Dương Du liền đi vào.

“Đây, đây là...”

“Là Siêu Phàm?”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 19: Sợ hãi

Mặc kệ là hai pháp sư cấp Ngân Nguyệt nắm giữ pháp trận, hay là vị Hứa Quang Thanh đại sư kia của tháp pháp sư, xưởng luyện kim đề phòng nghiêm ngặt làm bọn họ phát hiện Đông Bá Tuyết Ưng quang minh chính đại xông tới, cũng thấy được một mặt không thể tưởng tượng... Chỉ liếc một cái, một đám kỵ sĩ bao gồm Ngân Nguyệt kỵ sĩ ở trong đã ngã xuống toàn bộ?

Cho dù là pháp sư cấp Xung Hào am hiểu linh hồn, muốn thi triển pháp thuật như vậy cũng cần thời gian nhĩ. Huống chi ngoài thân hai người Đông Bá Tuyết Ưng đều có một tầng hộ thân đấu khí, Siêu Phàm đấu khí kia như ánh sáng mặt trời, loá mắt chói mắt như vậy.

“Nữ tử đầu bạc kia, ta nếu không nhìn lầm, là Mặc Dương Du nhĩ?” Có pháp sư mở miệng, mọi người khăn trương đều không dám có động tác gì.

...

Đông Bá Liệt mặc áo vải rách nát, ngồi ở trong gian phòng nhỏ của mình nghỉ ngơi, toàn thân hắn đều là mồ hôi, thân thể cùng với đấu khí Thiên giai kỵ sĩ của hắn, khiến hắn vẫn duy trì thân thể cường tráng, nhưng hai mươi năm qua hắn thật sự rất mệt, đặc biệt sáu năm qua, đầu tiên là biết được Tuyết Ưng chết, sau đó lại nghe nói thể từ mình Mặc Dương Du pháp lực bạo động biến thành phế nhân hơn nửa điên rồi...

Nhưng hắn vẫn kiên trì, bản thân Đông Bá Liệt cũng không biết, vì sao mình vẫn còn gắng gượng. Có lẽ là vì chỉ cần còn sống thì có hi vọng, hắn luôn ôm một tia hy vọng.

“Rắc.” Cửa phòng bỗng nhiên mở ra.

“Đến đây đến đây, đến đây.” Đông Bá Liệt bị dọa nhảy dựng vội đứng dậy, bỗng hắn nhìn ngoài cửa ngây ngẩn cả người.

Ngoài cửa, một người phụ nữ tóc trắng áo bào tím cùng với một thanh niên đồ đen đứng.

“A, A Du...” Đông Bá Liệt không thể tin được, người phụ nữ áo bào tím trước mắt này dung mạo xinh đẹp như trước, chỉ là tóc đã bạc, nhìn không ra chút bộ dáng ‘Điên rồi’ trong truyền thuyết.

“Đông Bá.” Mặc Dương Du nhìn hán tử quá khứ anh dũng vật lộn ở trong sinh tử biến thành chật vật như trước mắt, mắt không khỏi đỏ lên, tiến lên nắm tay trọng phụ mình.

Đông Bá Tuyết Ưng ở bên cạnh yên lặng nhìn.

Nhìn phụ thân mẫu thân nói chuyện, nhìn cha mẹ bọn họ ôm nhau mà khóc.

“Đông Bá, ta còn chưa nói với chàng, người nhìn đi, đây là Tuyết Ưng con chúng ta.” Mặc Dương Du vội kéo Đông Bá Tuyết Ưng bên cạnh.

“Tuyết Ưng?” Đông Bá Liệt lúc trước đã cảm thấy thanh niên đồ đen trước mắt rất quen thuộc, có cảm giác thân cận không hiểu, nghe thê tử nói, hắn có chút khó có thể tin, “Nhưng Tuyết Ưng nó không phải đã?”

“Tuyệt Ưng nó sau khi rơi vào Hắc Phong uyên, vẫn còn sống, hơn nữa tu hành bước vào Siêu Phàm, lúc này mới chạy thoát khỏi Hắc Phong uyên.” Mặc Dương Du nói, “Con chúng ta đã là Siêu Phàm rồi.”

Đông Bá Liệt nhìn con mình.

Mất, mũi, tai... bộ dáng lúc con tám tuổi hẳn nhớ rõ, hẳn vô cùng xác định người trước mắt chính là con mình Đông Bá Tuyệt Ưng. Trong thiên hạ cho dù diện mạo tương tự, chỉ là chính thể tương tự, một số chi tiết không tương tự đến mức khoa trương như thế.

“Phụ thân mẫu thân, từ hôm nay trở đi, hai người không bao giờ cần chịu khổ nữa.” Đông Bá Tuyệt Ưng nói, “Ai cũng không có tư cách khiến hai người chịu khổ.”

Đông Bá Liệt bỗng cảm thấy vô cùng tự hào.

“Con Đông Bá Liệt ta trở thành sinh mệnh Siêu Phàm rồi, ha ha ha...” Đông Bá Liệt cười kích động, “Ta biết mà, một ngày nào đó hy vọng sẽ đến, một ngày nào đó! Ha ha ha...”

“Hảo tiểu tử.” Đông Bá Liệt mỉm cười gật đầu, “Ta đã biết con khẳng định lợi hại hơn lão tử của con, hiện tại xem ra, lợi hại hơn ta nhiều nhiều lắm! Không tệ không tệ.”

Đông Bá Tuyệt Ưng tâm cảnh phi phàm, nhưng nghe được phụ thân khen, vẫn cảm thấy vui vẻ thỏa mãn.

“Tất cả đều qua rồi.” Thanh âm Đông Bá Tuyệt Ưng cũng lạnh đi, “Những những kẻ khiến hai người chịu khổ, một người cũng không thể buông tha, còn có Mặc Dương gia tộc chết tiệt này, để phụ thân mẫu thân hai người chịu khổ hai mươi năm, loại gia tộc ngu xuẩn này... Cũng không cần thiết tồn tại nữa! Những kẻ từng hạ độc thủ, ai cũng phải trả giá đắt.”

Hai mươi năm.

Cha mẹ nhận mọi đau khổ.

Con cái tách ra với cha mẹ.

“Tuyệt Ưng.” Mặc Dương Du liền nói, “Đừng, đừng làm âm ỉ thành như vậy, toàn bộ Mặc Dương gia tộc, thật sự có cừ oán với chúng ta chỉ là số rất ít. Tuyệt đại đa số đều không thù không oán với chúng ta! Tộc trưởng bà ấy cũng là luôn dựa theo tộc quy chấp pháp, cũng không thể tính hoàn toàn nhằm vào một mình ta.”

Mặc Dương gia tộc, dù sao cũng là nơi nàng sinh sống từ nhỏ, nơi đó có rất nhiều người nàng quen.

“Chỉ giết mấy người bọn Mặc Dương Thần Bạch, cứ như vậy là xong?” Đông Bá Tuyệt Ưng trừng mắt, “Không có khả năng!”

Năm ấy tám tuổi.

Dụ lệnh lạnh như băng đó! Đã mang cha mẹ đi.

Đông Bá Tuyệt Ưng là muốn giết Mặc Dương Thần Bạch cho thống khoái, nhưng đối với tộc trưởng phát ra dụ lệnh, đối với đám cao tầng gia tộc ngu xuẩn, hẳn phản nộ tương tự.

“Tuyệt Ưng.” Đông Bá Liệt nhìn nhìn thê tử, mới nói, “Dù sao cũng là gia tộc mẫu thân con sinh ra, có rất nhiều thân thích của mẫu thân con, đừng làm âm ỉ quá khó coi.”

“Phụ thân mẫu thân, hai người đều không hận sao?” Đông Bá Tuyệt Ưng vội nói.

“Ít nhất chúng ta đều còn sống.” Mặc Dương Du nói, “Đừng liên lụy nhiều quá!”

Đông Bá Tuyệt Ưng lại nghiêng răng.

Vù.

Nháy mắt biến mất ở trong phòng, Mặc Dương Du, Đông Bá Liệt vội chạy ra khỏi phòng đến ngoài cửa sổ, chỉ thấy trên trời cao ngoài cửa sổ, toàn thân Đông Bá Tuyệt Ưng đắm chìm trong Siêu Phàm đầu khí như lửa, giống như thần linh nhìn xuống nhân gian, một uy áp đáng sợ phát ra, ánh mắt Đông Bá Tuyệt Ưng lạnh như băng nhìn quét phía dưới. Toàn bộ pháp sư, kỵ sĩ ở xưởng luyện kim vùng trộm quan sát ai cũng hoảng sợ bất an.

“Ta, Đông Bá Tuyệt Ưng! Chỉ sợ trong các ngươi rất nhiều người từng nghe nói tên của ta.”

“Ta từ Hắc Phong uyên còn sống đi ra, cho nên hiện tại nên sợ hãi, là Mặc Dương gia tộc các ngươi!” Thanh âm Đông Bá Tuyệt Ưng lạnh như băng, vang vọng toàn bộ xưởng luyện kim, “Dựa theo tính toán ban đầu của ta, Mặc Dương gia tộc các ngươi toàn bộ gia tộc cũng không cần thiết tồn tại nữa, đáng chết đều giết hết! Bao gồm tộc trưởng của các ngươi lúc trước hạ đạt dụ lệnh.”

“Nhưng mẫu thân ta cầu tình cho các người, Mặc Dương gia tộc các người thật sự là gặp may mắn.”

“Nhưng tội chết có thể miễn, tội sống khó thoát!”

“Nói cho tộc trưởng Mặc Dương Kỳ của các người, ta đang đợi bà ta bồi tội.”

Đông Bá Tuyết Ứng trên trời cao, khiến toàn bộ pháp sư kỳ sĩ của Mặc Dương gia tộc đều cảm thấy sợ hãi bất an, “Nếu để ta không hài lòng... Hừ...”

Cuối cùng cười lạnh, khiến đáy lòng mọi người phát lạnh.

Nếu không hài lòng? Đông Bá Tuyết Ứng rút cuộc sẽ làm ra cái gì? Ai cũng không biết.

“Phụ thân, mẫu thân.” Đông Bá Tuyết Ứng bay đến bên người phụ thân mẫu thân, phân biệt nắm tay cha mẹ, “Chúng ta đi thôi, về nhà.”

“Ừm.” Đông Bá Liệt, Mặc Dương Du đều gật đầu, Mặc Dương Du tuy cảm thấy con mình phát ra uy hiếp, nhất định sẽ khiến Mặc Dương gia tộc hoảng sợ bất an, khẳng định sẽ giết chóc một số lớn người, nhưng cũng tốt hơn nhiều so với Đông Bá Tuyết Ứng ngay từ đầu muốn, hơn nữa Mặc Dương Du đối với Mặc Dương gia tộc sớm đã không còn tình nghĩa, nhiều năm như vậy đáy lòng nàng cũng có oán khí, chỉ là có đám người ca ca, cho nên nàng mới khó xử.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 20-1: Gió tanh mưa máu (1)

Vù.

Mang theo cha mẹ, hóa thành một cột lửa sáng, nháy mắt xẹt qua không gian biến mất ở chân trời.

Toàn bộ xưởng luyện kim một mảng yên tĩnh.

Rất nhanh các pháp sư, kỳ sĩ cấp Ngân Nguyệt đều hội tụ đến chỗ Hứa Quang Thanh đại sư.

“Hứa đại sư, làm sao bây giờ?” Ai cũng có chút hoảng hốt.

“Có thể làm sao bây giờ, nếu không vượt qua bậc cửa này, toàn bộ Mặc Dương gia tộc xong rồi.” Hứa Quang Thanh đại sư lắc đầu, “Chúng ta có thể làm, chính là đem lời cường giả Siêu Phàm nói, từ đầu tới cuối không sai một chữ nói cho tộc trưởng, để tộc trưởng bọn họ quyết định đi. Ài, lửa giận của một vị cường giả Siêu Phàm, là dễ dàng bình ổn như vậy?”

Đại diện tổ trạch Mặc Dương gia tộc, không khí tựa như đọng lại, ba vị trưởng lão gia tộc tới đại diện sắc mặt ai cũng trắng bệch, rất nhiều người trán đều toát mồ hôi.

“Nói, nên làm gì bây giờ?” Ngồi ở trên đại diện là một nữ tử áo bào bạc, trong ánh mắt nàng đều là sát khí.

Nàng, là đương đại tộc trưởng của Mặc Dương gia tộc —— Mặc Dương Kỳ.

Từ sau khi lão tổ tông lúc trước sáng tạo Mặc Dương gia tộc huy hoàng chết, Mặc Dương gia tộc dần dần suy bại, may mắn Mặc Dương Kỳ cứu tử nhất sinh cải tạo thân thể thành công, trở thành ‘Ngụy Siêu Phàm’, để cho Mặc Dương gia tộc bắt đầu một lần nữa quật khởi! Tuy ở trước mặt sinh mệnh Siêu Phàm thật sự, loại ngụy Siêu Phàm này chỉ là câu chuyện cười, nhưng ở trước mặt phẩm nhân, ngụy Siêu Phàm cũng rất đáng sợ.

Bọn họ cũng có thể phi thiên độn địa, không phải vật Siêu Phàm không thể gây thương tổn, tuổi thọ có tám trăm năm! Cho nên duy trì một gia tộc hưng thịnh là đủ rồi.

Nhưng điều kiện tiên quyết là... Đừng đắc tội sinh mệnh Siêu Phàm!

Quá khứ Mặc Dương gia tộc cũng luôn rất cẩn thận, thậm chí nghĩ cách thông gia cùng gia tộc đứng đầu thật sự dân sinh ra sinh mệnh Siêu Phàm, cùng cố địa vị nhà mình, nhưng lần này...

“Ta tin tưởng trưởng lão hội các người! Việc vật gia tộc đều giao cho các người, nhưng các người thì sao?” Trong thanh âm nữ tử áo bào bạc tràn đầy tức giận, “Đông Bá Tuyết Ứng đại nhân hai mươi hai tuổi đã có thể đủ so sánh với Hạng Bàng Văn, cuối cùng rơi vào Hắc Phong uyên! Rơi vào Hắc Phong uyên thì nhất định chết? Ai cũng không thấy được thi cốt hân, hân nhất định chết? Khi đó các người nên đối xử tử tế cha mẹ Đông Bá Tuyết Ứng đại nhân!”

Ba trưởng lão không dám hé răng.

Bọn họ cũng nói thầm, chuyện Đông Bá Tuyết Ứng và Hạng Bàng Văn đồng quy vu tận, tộc trưởng người cũng biết!

“Hiện tại gây họa lớn rồi! Mặc Dương gia tộc ta truyền thừa ngàn năm, nay ứng đối có một tia sai lầm, bị giết ngay tại trước mắt!” Mặc Dương Kỳ phần nộ.

Nàng quả thực hoảng sợ bất an.

Tin tức Lôi Triều nhai, xưởng luyện kim hồ Đông Hương đều đã truyền tới, phi thiên độn địa, Siêu Phàm đầu khí, liếc một cái khiến một đám kỵ sĩ bao gồm Ngân Nguyệt kỵ sĩ ở trong tất cả đều ngã xuống đất... Tất cả đều nói sáng tỏ, Đông Bá Tuyết Ứng nhất định là một gã Siêu Phàm thật sự!

Lời uy hiếp của Đông Bá Tuyết Ứng, hồ Đông Hương bên kia là từ đầu tới cuối truyền tới không sai một chữ.

Mặc Dương Kỳ cũng hoảng hốt, bởi vì trong lời uy hiếp của Đông Bá Tuyết Ứng có một câu như vậy —— ‘Đáng chết toàn bộ đều phải giết, bao gồm tộc trưởng của các người lúc trước hạ đạt dụ lệnh!’ hiển nhiên kế hoạch ban đầu cũng muốn giết chết nàng tộc trưởng này.

“May mắn có Mặc Dương Du quan hệ với gia tộc chúng ta, hẳn mới không làm việc quyết tuyệt.” Mặc Dương Kỳ nghĩ đến đây, trong mắt càng thêm lạnh như băng.

Nàng đã làm ra quyết định!

“Vi gia tộc có thể tiếp tục sinh tồn, ở lúc này, phải khiến Đông Bá Tuyết Ứng đại nhân hài lòng!” Mặc Dương Kỳ nói. Nàng hiện tại nhắc tới Đông Bá Tuyết Ứng, cũng ở phía sau thêm một cái ‘Đại nhân’, bày tỏ tôn kính.

“Đứng.”

“Phải khiến Đông Bá đại nhân hài lòng.” Các trưởng lão kia đều vội gật đầu.

“Trưởng lão hội lúc trước, ai đề nghị nghiêm trị Mặc Dương Du? Ai đề nghị để Mặc Dương Du gả ra?” Mặc Dương Kỳ nói.

Ba vị trưởng lão ở đây, hai vị trong đó đều nhìn về phía lão già âm lãnh kia.

Lão già âm lãnh biến sắc.

“Son trưởng lão, người cũng sống đủ lâu rồi, nên hy sinh cho gia tộc rồi.” Ánh mắt Mặc Dương Kỳ lạnh như băng nhìn hấn.

Lão già âm lãnh cắn răng, sắc mặt dữ tợn: “Đề nghị đem Mặc Dương Du gả ra ngoài, ta cũng chỉ là thuận miệng định ra cái tên, cái này... Hơn nữa cô ta trái tộc quy, đương nhiên phải nghiêm trị, ta...”

“Hả? Còn muốn phản kháng hay sao?” Trong mắt Mặc Dương Kỳ xuất hiện sát ý.

Đại gia tộc truyền thừa ngàn năm, dân cư gia tộc đã sinh sản lấy vạn để tính, ‘Mặc Dương Son’ trưởng lão nhất mạch này mặc dù toàn bộ một mạch đều hy sinh cũng là việc nhỏ.

“Mặc Dương Son, tuổi người không ít nữa, nhận ân huệ gia tộc, lúc này còn tham sống sợ chết?”

“Hừ, người đề nghị, người đưa ra nghiêm trị! Lúc này sao có thể tha cho người lùi bước?” Hai trưởng lão khác đều cả giận nói. Trưởng lão hội là có một đám trưởng lão, như Hứa Quang Thanh đại sư chính là trưởng lão khác họ. Chỉ là tổ trạch gia tộc chỉ ba người này, giết một trưởng lão đã tính là gì?

“Là ta sai.” Lão già âm lãnh cúi đầu.

“Người vì sao đề nghị để Mặc Dương Du gả đi, ai ở sau lưng nhờ người hỗ trợ? Phải ghi hết lại, chuyện này mặc kệ ngoài sáng trong tối, tất cả liên lụy tính kế, một người cũng không thể buông tha!” Mặc Dương Kỳ lạnh nhạt nói. Gia tộc lớn, nội đấu cũng lợi hại, nữ tử đích hệ gia tộc còn nhiều, vì sao cố tình là Mặc Dương Du bị lựa chọn? Sau lưng tự nhiên có một phen âm mưu.

“Sau khi bắt Mặc Dương Du Đông Bá Liệt, sau khi tính kế đôi vợ chồng này, từng thương tổn bọn họ, một người cũng không thể buông tha. Mặc kệ là kẻ hạ đạt mệnh lệnh, hay là kẻ thực thi!”

“Những cái này đều là cơ bản nhất.”

“Rốt cuộc như thế nào mới có thể bình ổn cường giả Siêu Phàm phần nộ, mời các nguyên lão gia tộc bàn bạc, nhanh chóng cho ra một phương án.”

Mặc Dương Kỳ lập tức đứng dậy hạ lệnh, “Mau đi làm, những kẻ nên bắt, một người cũng không thể chạy thoát!”

...

Trong một khu vườn xa hoa, nam tử trung niên âm lãnh mặc trường bào đẹp đẽ quý giá đang thích ý ngồi, bên cạnh có một đám mỹ nhân hầu hạ hấn, bóc

hoa quả đưa đến trong miệng hắn, xoa bóp cho hắn.

Hắn là Mặc Dương Thần Bạch! Đã vừa qua chín mươi, nhưng làm một Ngân Nguyệt kỵ sĩ sống đến một trăm sáu trăm bảy mươi tuổi rất bình thường, có một số có thể sống đến hai trăm tuổi. Từ tuổi thọ để tính... Hắn cũng không tính là già.

“Chủ nhân.” Một thanh niên nhỏ gầy chạy vào vườn, vội vàng hô, “Chủ nhân, chủ nhân, có đại sự rồi.”

“Vô liên sự! Chuyện gì người thế mà dám xông vào, nếu không có việc quan trọng, cẩn thận mạng chó của người.” Trên mặt Mặc Dương Thần Bạch xuất hiện sát khí, đây là hậu hoa viên, là nơi hắn ở với một số nữ nhân, người hầu nam, nam hộ vệ bình thường đều tuyệt đối cấm tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 20-2: Gió tanh mưa máu (2)

“Là xưởng luyện kim hồ Đông Hương bên kia truyền đến tin tức, nói Đông Bá Tuyệt Ứng đã là sinh mệnh Siêu Phàm, đã cứu đi cha mẹ hắn. Hơn nữa hạ tối hậu thư cho Mặc Dương gia tộc chúng ta.” Thanh niên nhỏ gầy chính là chó săn của Mặc Dương Thần Bạch, chủ nhân xong đời, ngày lành của hắn con chó săn này cũng sẽ không còn, “Chủ nhân à, chúng ta mau nghĩ cách đi”

Mặc Dương Thần Bạch biến sắc: “Đông Bá Tuyệt Ứng không phải đã chết rồi sao? Sao lại thành sinh mệnh Siêu Phàm? Tin tức sai rồi à?”

Ầm ầm ~~~

Bỗng trên bầu trời xuất hiện một tiếng nổ vang, một chiếc phi thuyền luyện kim màu đen trực tiếp xuất hiện ở trời cao, trên phi thuyền càng là một đám kỵ sĩ, pháp sư cường đại đứng, ánh mắt lạnh như băng quan sát Mặc Dương Thần Bạch bên dưới.

Mặc Dương Thần Bạch là một kẻ quan trọng nhất trong nhân vật lần này phải bắt, cũng là một kẻ thực lực mạnh nhất, phòng ngừa xảy ra ngoài ý muốn, tổ trạch bên kia trực tiếp xuất động phi thuyền luyện kim trực tiếp giết tới.

“Mặc Dương Thần Bạch, mau bó tay chịu trói!” Phía trên truyền đến tiếng quát.

...

Từ giữa trưa hôm nay bắt đầu, toàn bộ Mặc Dương gia tộc bắt đầu bắt giết gió tanh mưa máu, như đầu đảng tội ác Mặc Dương Thần Bạch ở đêm hôm đó trải qua thảm vận liên bị xử tử! Một số nguyên lão gia tộc, các nguyên lão này thực lực có lẽ yếu, nhưng ai cũng là người nhanh nhẹn, từng lập công lao cho gia tộc, được gia tộc nuôi, bình thường bày mưu tính kế cho gia tộc. Bọn họ cũng đang bàn bạc như thế nào mới có thể bình ổn lửa giận của một sinh mệnh Siêu Phàm

Dù sao cho dù sự tình lần này tạm thời qua đi, nếu Đông Bá Tuyệt Ứng ghi hận trong lòng, chỉ sợ tương lai Mặc Dương gia tộc vẫn có ngày bị diệt.

Cho nên phải nghĩ ra cách bình ổn lửa giận!

Chạng vạng, mặt trời đã xuống núi, trời cũng dần dần tối.

Long Sơn lâu Tư An lâu chủ ở cửa thành một mực ngắm nhìn, nhìn chân trời chờ đợi.

“Ào!” Một luồng lửa sáng từ chân trời xa xa xuất hiện, theo đó dừng lại ở trên trời cao.

“Là linh chủ, bên cạnh là vợ chồng Đông Bá Liệt?” Tư An liếc một cái đã nhận ra ba bóng người giữa không trung.

Trên trời cao.

Đông Bá Tuyệt Ứng cùng cha mẹ đều quan sát phía dưới.

“Hai mươi năm, đã trở lại.” Vợ chồng hai người Đông Bá Liệt, Mặc Dương Du nhìn phía dưới, cảm xúc phập phồng.

“A, là linh chủ.”

“Linh chủ ở trên trời, bên cạnh... A, là lão linh chủ!”

Tuy đã qua hai mươi năm, nhưng rất nhiều binh sĩ người hầu ở lúc thành bảo thành lập đã có mặt, liếc một cái liền nhận ra Đông Bá Liệt cùng Mặc Dương

Du, nhất thời toàn bộ thành bảo đều sôi trào hẳn lên.

“Phụ thân mẫu thân, chúng ta đi xuống đi.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Nhắm chừng Tông thúc Đồng thúc còn có Thanh Thạch rất nhanh sẽ tới.”

Đông Bá Liệt, Mặc Dương Du cũng là gần quê hương tâm tình sốt ruột, khẩn trương, hốt hoảng không hiểu.

Hô.

Ba người đáp xuống chỗ cửa thành chính của thành bảo, cầu treo đã sớm buông xuống, cửa thành cũng luôn mở ra, ở cửa thành Tư An lâu chủ mang theo đám người Du Đồ luôn luôn ở đó chờ.

“Đông Bá, A Du!” Kèm theo thanh âm run rẩy kích động, Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch đều xuất hiện ở cửa thành, trong đó Tông Lăng, Đồng Tam kích động nhất.

“Chủ nhân.” Đồng Tam nhìn Mặc Dương Du tóc trắng như tuyết, sự nhân thú tộc cường tráng này cũng rơi nước mắt.

Tông Lăng, Đồng Tam đều xông lên, ôm lấy vợ chồng Đông Bá Liệt.

“A.” Tông Lăng rất nhanh đã kéo Thanh Thạch ở bên cạnh có chút rụt rè, “Đông Bá, A Du, đây là Thanh Thạch.”

“Tiểu Thạch Đầu?” Mặc Dương Du nhìn Thanh Thạch.

Lúc trước chia lìa, Đông Bá Tuyết Ứng đã tám tuổi, diện mạo hình dáng cũng không sai biệt lắm. Mà Thanh Thạch năm đó mới hai tuổi, bộ dáng biến hóa sau khi lớn lên lớn hơn nhiều. Mặc Dương Du cũng có chút không dám nhận.

Trong lòng Thanh Thạch cũng phức tạp, nhìn bộ dáng Tông thúc Đồng thúc và ca ca kích động vui sướng, nhưng hẳn đối với phụ thân mẫu thân thật sự không có ấn tượng gì nữa.

“Tiểu Thạch Đầu.” Mặc Dương Du đưa tay nắm lấy con trai, càng nhìn càng cảm thấy thân cận.

“Bộ dạng Thạch Đầu rất giống A Du.” Đông Bá Liệt cũng cười.

Cha mẹ và đệ đệ dần dần quen thuộc.

Đông Bá Tuyết Ứng ở bên cạnh nhìn mà tâm tình cũng vô cùng tốt, lúc này Tư An lâu chủ đi tới, thấp giọng nói: “Linh chủ.”

“Tư An lâu chủ.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn về phía hắn, cười nói, “Ngại quá, hơi trì hoãn chút hiện tại mới về.”

“Linh chủ một đi một về đã rất nhanh rồi, có một việc cần nói cho linh chủ.” Tư An lâu chủ nói, “Tổng lâu chủ Long Sơn lâu An Dương hành tẩu ta Nghệ Hồng đại nhân ở buổi chiều đã tới, hẳn ở bên kia.”

Tổng lâu chủ Long Sơn lâu An Dương hành tẩu?

Đông Bá Tuyết Ứng quay đầu nhìn, ở trong một đám người phía sau Tư An lâu chủ, đang có một nam tử gầy yếu cột tóc dài đơn giản, nam tử gầy yếu này mỉm cười nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, đồng thời đi tới.

Hơi cảm ứng.

“Ngụy Siêu Phàm?” Đông Bá Tuyết Ứng làm ra phán đoán.

“Ra mắt Đông Bá đại nhân.” Nam tử gầy yếu cười nói, “Tại hạ Nghệ Hồng, phụ trách việc vật Long Sơn lâu An Dương hành tẩu, thật ra cũng chính là chân chạy cho các vị Siêu Phàm đại nhân, về sau có chuyện gì cứ việc phân phó.”

Nghệ Hồng đặt tư thái rất thấp, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng lúc trước bị nhốt sáu năm, cũng thường xuyên nói chuyện phiếm với sinh vật luyện kim Siêu Phàm hầu tử, tiểu điều. Cho nên rất rõ ở bất cứ một thời đại nào, trong thiên hạ đều sẽ có tổ chức đặc thù theo dõi thiên hạ cùng loại với ‘Long Sơn lâu’. Long Sơn đại đế thành lập đế quốc, như vậy tổ chức này tên là ‘Long Sơn lâu’.

Giống Hạ tộc trước kia cũng từng sinh ra ‘Liệt Hùng đại đế’, thống nhất thiên hạ thành lập đế quốc, khi đó tổ chức giám sát thiên hạ tên là ‘Liệt Hùng quán’.

Tên biến ảo, bản chất giống nhau!

Đều là giám sát thiên hạ, phục vụ cho các sinh mệnh Siêu Phàm.

Vị ‘Nghệ Hồng’ này có thể đảm nhiệm tổng đầu mục tình báo một hành tinh, địa vị tương đối đặc thù, như Đông Bá Tuyết Ứng làm sinh mệnh Siêu Phàm thật sự, cho dù giết chết một ngụy Siêu Phàm cũng chỉ là việc nhỏ! Nhưng nếu giết tổng đầu mục tình báo một hành tinh, vậy là đánh vào mặt ‘Long Sơn lâu’! Sẽ có không ít phiền toái, thậm chí còn phải bị áp giải đi Tân Hỏa thế giới chịu phạt!

“Nghệ Hồng lâu chủ đến rất nhanh.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, “Chúng ta vào trong ngôi xuống, thông thả tán gẫu.”

“Ta không vội, Đông Bá đại nhân ngại bầu bạn cha mẹ trước?” Nghệ Hồng nói.

“Ha ha... Ta mấy ngày này đều sẽ ở nhà, cũng không vội ở một lúc này.” Đông Bá Tuyết Ưng lúc trước cùng cha mẹ từ Đông Vực hành tinh Đặc Vũ quận bay về, trên đường cũng hàn huyên hồi lâu, hiện tại càng thêm thích hợp để cha mẹ cùng đệ đệ giao lưu nhiều một chút.

Hai người Đông Bá Tuyết Ưng, Nghệ Hồng liền đi vào trong thành bảo.

Rất nhanh ngôi xuống ở một cái đình hành lang, chung quanh không có người ngoài tới gần.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 21: Thánh cùng Bán Thần

“Ta được biết Đông Bá đại nhân ngại từ Hắc Phong uyên còn sống đi ra, cũng cả kinh. Hai mươi tám tuổi bước vào sinh mệnh Siêu Phàm, toàn bộ Long Sơn đế quốc hơn một ngàn năm thời gian cũng khó có một ai, một lần trước tiếp cận với Đông Bá đại nhân ngại, là Trường Phong kỵ sĩ Trì Khâu Bạch đại nhân của An Dương hành tinh chúng ta.” Nghệ Hồng nói, “Nhưng Trì Khâu Bạch đại nhân cũng là ba mươi một tuổi mới bước vào Siêu Phàm, so với ngại muộn hơn ba năm, nay Trì Khâu Bạch đại nhân là Siêu Phàm Thánh Bảng đệ nhất nhân tôn quý, tin tưởng Đông Bá đại nhân tương lai cũng có thể xếp vào Thánh Bảng.”

“Số một Thánh Bảng?” Đông Bá Tuyết Ưng giật mình.

“Đông Bá đại nhân ngại có thể không quá hiểu biết, từ xưa tới nay, trong cường giả Siêu Phàm luôn có Thánh Bảng cùng Bán Thần bảng.” Nghệ Hồng giải thích, “Con đường cường giả Siêu Phàm tu hành, là chia làm Phi Thiên, Thánh Cấp, Bán Thần ba cảnh giới lớn này. Tuyệt đại đa số đều chỉ là Phi Thiên cấp, nếu có thể bước vào Thánh Cấp, có thể tính là nòng cốt Hạ tộc chúng ta, nếu trở thành Bán Thần, sẽ là tồn tại đỉnh cao nhất thật sự.”

“Thánh Bảng, tổng cộng ba mươi vị. Bao hàm nhân loại, ma thú, thậm chí dân bản xứ thế giới Siêu Phàm.”

“Bán Thần bảng, tổng cộng mười vị.”

Nghệ Hồng lật tay liền xuất hiện hai quyển dài, “Đây là hai bảng, là Tân Hóa thế giới định ra.”

Đông Bá Tuyết Ưng tiếp nhận.

Hắn sớm đã biết có Thánh Bảng cùng Bán Thần bảng, cái này cũng là vì khích lệ các Siêu Phàm đi xa hơn trên con đường tu hành! Chỉ là Đông Bá Tuyết Ưng không ngờ... Trì Khâu Bạch thế mà sẽ là số một Thánh Bảng!

Phải biết sinh linh nhân loại, ma thú, dân bản xứ thế giới Siêu Phàm đều sẽ được đặt vào, thiên phú thân thể của ma thú rất cao, dựa theo lúc trước hiểu biết, tuyệt đại đa số thời điểm, đều là cường giả ma thú nhất tộc được coi là hạng nhất Thánh Bảng!

Đông Bá Tuyết Ưng nhìn kỹ bảng.

“Thánh Bảng đệ nhất: Trường Phong kỵ sĩ ‘Trì Khâu Bạch’, trưởng lão Thủy Nguyên đạo quan, lấy vạn vật phong ảo diệu bắt đầu, nắm giữ ‘Không gian thiết cát (cắt không gian) chân ý’, lúc di động khó phân biệt tung tích của hắn, nháy mắt có thể xuất hiện ở các nơi, chân ý ‘cắt không gian’, trong Thánh Cấp tất cả đều không thể chống lại. Chiến tích chủ yếu: từng chính diện đánh bại Bán Thần ‘Quý Thần kỵ sĩ’ Phong Đông, đánh chết Bán Thần dân bản xứ ‘Phong Hồng vương’.”

“Hạng hai Thánh Bảng: Bồi Lỗ linh chủ, ma thú nhất tộc, lấy vạn vật chi thủy ảo diệu bắt đầu, nắm giữ ‘Bất tử chân ý’, thân thể mạnh mẽ, mặc dù bị thương nặng cũng có thể nháy mắt khôi phục, cận chiến cực kỳ đáng sợ. Chiến tích chủ yếu: đánh nhau cùng Trì Khâu Bạch một canh giờ mới bị thua, được Bán Thần Vu thần điện cứu đi.”

“Hạng ba Thánh Bảng: Huyết Ma thần, lãnh tụ tối cao thế giới Siêu Phàm loại nhỏ ‘Huyết Ma giới’, ở trong Huyết Ma giới, mượn dùng uy lực thế giới thêm vào, đến nay chưa ai có thể đánh bại.”

“Hạng bốn Thánh Bảng...”

Xem kỹ từng kẻ một.

Đông Bá Tuyết Ưng xem mà than thở vạn phần.

Năm hạng đầu Thánh Bảng, chỉ có một nhân loại! Chính là Trì Khâu Bạch! Chủ yếu là nhân loại ở thiên phú thân thể các phương diện quá yếu.

Nhưng từ thứ sáu đến thứ mười, lại là có bốn vị là nhân loại.

Thứ mười một đến thứ ba mươi, có mười lăm vị là nhân loại.

“Thánh Bảng ba mươi vị, trong đó hai mươi vị là nhân loại chúng ta, năm vị là ma thú nhất tộc, còn có năm vị là dân bản xứ thế giới Siêu Phàm.” Nghệ Hồng lâu chủ nói, “Có thể vào Thánh Bảng, đều là rất xuất sắc, đều là có hy vọng tiến lên Bán Thần. Đặc biệt Trường Phong kỳ sĩ Trì Khâu Bạch... Hắn là thiên tài chói mắt nhất một thời đại này của chúng ta, hắn nắm giữ chính là chân ý cốt không gian cực kỳ đáng sợ, hơn nữa hắn hiện tại mới hơn ba trăm tuổi, hầu như xác định vững chắc có thể bước vào Bán Thần! Có lẽ tương lai có hi vọng trở thành Bán Thần mạnh nhất, đứng đầu Bán Thần bảng.”

Đồng Bá Tuyết Ứng lại nhìn về phía một phần quyền khác.

Đây là Bán Thần bảng.

Phải biết rằng thần linh ở nhân gian nhiều nhất dừng lại vạn năm thời gian, vạn năm thời gian vừa đến sẽ bị thế giới vật chất bài xích ra ngoài! Mà Long Sơn đế quốc lập nước cho tới bây giờ hơn chín ngàn năm, thời điểm Long Sơn đại đế trở thành thần linh cũng đã qua ngàn tuổi, thành lập đế quốc lại lâu như vậy, hiển nhiên Long Sơn đại đế đã bị ép rời khỏi thế giới vật chất.

Toàn bộ thiên hạ hiện nay, không có thần linh! Bán Thần đã là mạnh nhất.

“Trên đây là mười vị tồn tại cường đại nhất toàn bộ thiên hạ.” Nghệ Hồng ở bên cạnh nói.

Đồng Bá Tuyết Ứng quan sát Bán Thần trường quyền.

“Hạng nhất Bán Thần bảng: Hắc Bạch thần sơn chủ ‘Hạ Nguyên’, cảnh giới Bán Thần đỉnh phong, cô động ra ‘Bản tôn thần tâm’.”

“Hạng hai Bán Thần bảng: Hỏa Ma đại đế, thủ lĩnh tối cao Hỏa Ma thế giới, cô động ra ‘Bản tôn thần tâm’.”

“Hạng ba Bán Thần bảng: Vu thần điện đại trưởng lão Áo Lan, nắm giữ ‘Sinh mệnh chân ý’.”

“Hạng bốn Bán Thần bảng...”

Rất nhanh lần lượt xem từng cái.

Bán Thần bảng tổng cộng có mười vị, trong đó có bốn vị ngưng luyện ra ‘Bản tôn thần tâm’.

Nghệ Hồng ở bên cạnh nói: “Hạ sơn chủ là thiên hạ đệ nhất cao thủ, Bán Thần mạnh nhất, thực lực cao thâm khó lường, đến nay chưa gặp được địch thủ. Mà Hỏa Ma đại đế... bình thường đều là ở trong Hỏa Ma thế giới của hắn, nhiều nhất phân thân lên vào thế giới nhân loại, không đáng lo. Ngược lại là vị Vu thần điện đại trưởng lão này, hắn mới là kẻ địch đáng sợ nhất của nhân loại chúng ta.”

“Đáng sợ nhất?” Đồng Bá Tuyết Ứng ngăn ra.

“Đúng, hắn tuy chưa ngưng luyện ra bản tôn thần tâm, chỉ nắm giữ là ‘Chân ý’! Nhưng hắn nắm giữ chính là ‘Sinh mệnh chân ý’, hắn có thể đem ma thú biến hóa thành nhân loại, đó là thân thể nhân loại thật sự, căn bản nhìn không ra chút sơ hở!” Nghệ Hồng cảm khái, “Vu thần điện, có nhiều như vậy lên vào thẩm thấu nhân loại chúng ta, ngọn nguồn chính là vị đại trưởng lão này.”

“Uy hiếp của hắn quá lớn, nhân loại chúng ta luôn muốn giết chết vị Vu thần điện đại trưởng lão này, nhưng hắn hành tung khó dò, hơn nữa nắm giữ sinh mệnh chân ý, đến nay cũng chưa thể giết chết.” Trong mắt Nghệ Hồng cũng có sự không cam lòng, lập tức cười, “Đương nhiên cái này đối với chúng ta quá xa xôi, hắn tốt xấu cũng là tồn tại hạng ba trong thiên hạ, vẫn là để cho các Bán Thần kia đi phiền não đi.”

Dưới đình.

Nước trà tỏa ra hơi nóng, Đồng Bá Tuyết Ứng cười: “Từ khi nhân loại cùng ma thú nhất tộc sinh ra tới nay, Hạ tộc chúng ta trong lịch sử cũng có thần sinh ra, ma thú nhất tộc ở trong lịch sử dài lâu chỉ sợ cũng có kẻ kinh tài tuyệt đỉnh, nhưng ai cũng chưa thể đem ai hoàn toàn diệt sạch! Nhân loại và ma thú nhất tộc tranh đấu, muốn nhọc một lần sương cả đời, quá khó khăn quá khó khăn.”

“Ha ha, đúng.” Nghệ Hồng nở nụ cười, “Đồng Bá đại nhân nói đúng, ở trong lịch sử ma thú nhất tộc cũng có rất nhiều kẻ khiến chúng ta ăn đau khổ lớn, Vu thần điện đại trưởng lão chẳng qua là đối thủ khó cuốn nhất của thời đại này mà thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 22: Sáu đại tổ chức Siêu Phàm

“Hở thẹn, kéo đi quá xa rồi, các Bán Thần tuổi thọ dài đằng đẵng, mỗi người càng nhiều là theo đuổi trở thành thần, đạt được tuổi thọ thật sự vô tận!” Nghê Hồng nói, “Đúng rồi, Bán Thần bảng này chỉ là Tân Hóa thể giới chúng ta định ra, cũng không thể nói tuyệt đối chính xác! Những Bán Thần kia một đám tiềm tu theo đuổi thành thần, nói không chừng ngày nào đó toát ra Bán Thần, triển lộ ra thực lực vô địch.”

Đồng Bá Tuyết Ung gật đầu.

Hắn cũng sớm biết điểm ấy, các Bán Thần khát vọng nhất vẫn là thành thần! Dù sao tuổi thọ Bán Thần cũng chỉ ba ngàn năm! Thần linh, mới chính thức tuổi thọ vô hạn.

“Kế tiếp nói chính sự!” Nghê Hồng nói, “Nhân loại chúng ta bên này, có sáu đại tổ chức Siêu Phàm cùng với một cái Ma Thần hội ẩn nấp trong bóng đêm!”

“Sáu đại tổ chức Siêu Phàm, phân biệt là Đại Địa thần điện, Huyết Nhận tửu quán, Hắc Bạch thần sơn, Vân Vụ thành, Thủy Nguyên đạo quan cùng với Hải Thần cung” Nghê Hồng giới thiệu, “Sáu đại tổ chức Siêu Phàm này đại biểu cho chính đạo, bảo vệ toàn bộ Hạ tộc, để Hạ tộc chúng ta có thể không ngừng truyền thừa kéo dài! Nhưng chung quy vẫn có một số Siêu Phàm... Bọn họ càng thêm ích kỷ! Bọn họ không để ý phạm nhân, thậm chí không để ý thân tộc của mình! Bọn họ chỉ để ý bản thân, cho nên bọn họ bị ma thần dụ hoặc... Vì bảo vật, vì lực lượng cường đại, bọn họ đầu phục ma thần, hình thành Ma Thần hội!”

Đồng Bá Tuyết Ung nhẹ nhàng gật đầu.

Ích kỷ?

Quá bình thường. Các Siêu Phàm ở trên bản chất sinh mệnh đã bao trùm ở trên phạm nhân, hơn nữa con đường tu hành mục tiêu là thành thần! Cộng thêm bọn họ tuổi thọ dài lâu, vừa mới bắt đầu rất nhiều Siêu Phàm đối với phạm nhân, đối với một số thân tộc còn có cảm tình, nhưng dần dần, cha mẹ đứa nhỏ các chí thân của bọn họ dần dần già đi chết đi, qua mấy trăm năm, bọn họ quyến luyến đối với gia tộc mình cũng sẽ không quá sâu.

Thậm chí có một số dứt khoát tự đi một mình.

Ví dụ như kẹt ở Phi Thiên cấp đỉnh phong, hoặc là kẹt ở Thánh Cấp đỉnh phong! Vì tìm kiếm nhiều tài nguyên đột phá hơn, lại hoặc là vì lực lượng mạnh hơn, đầu nhập vào ‘Ma Thần hội’ cũng có không ít! Sau lưng Ma Thần hội là một vị ma thần phi thường cường đại, hắn phi thường chịu đựng lượng lớn bảo vật tìm cách đưa đến một thế giới này, dụ dỗ càng nhiều Siêu Phàm hơn.

“Sáu đại tổ chức Siêu Phàm, Ma Thần hội, đây là thế lực Siêu Phàm chủ yếu trong nhân loại. Về phần một số thế lực tà thần ma thần bình thường cùng với một số tổ chức Siêu Phàm loại nhỏ, đều không đáng giá nhắc tới, bọn họ căn bản không có tư cách đến mời Đồng Bá đại nhân ngồi!”

“Lần này đến mời Đồng Bá đại nhân, chính là sáu đại tổ chức Siêu Phàm cùng Ma Thần hội, Ma Thần hội chỉ sợ sẽ âm thầm liên hệ, Đồng Bá đại nhân tuyệt đối đừng tự làm lỡ.” Nghê Hồng vội khuyên. Thiên tài yêu nghiệt hai mươi tám tuổi đã bước vào Siêu Phàm, nếu bị Ma Thần hội lôi kéo, đối với toàn bộ sáu đại tổ chức Siêu Phàm cũng là sự sỉ nhục rất lớn.

“Yên tâm, Ma Thần hội mỗi người kêu đánh, ta lại có người thân ràng buộc, không có khả năng vào Ma Thần hội.” Đồng Bá Tuyết Ung nói.

Nghê Hồng cười: “Vậy ta sẽ đơn giản nói về sáu đại tổ chức Siêu Phàm.”

“Đại Địa thần điện, tín ngưỡng là một vị thần linh phi thường cường đại, ở thần giới nghe nói địa vị cũng cực cao cực cao, dưới trướng có rất nhiều thần linh tùy tùng, là duy nhất của toàn bộ thế giới Hạ tộc chúng ta có tư cách truyền bá tín ngưỡng. Kẻ khác dám truyền bá tín ngưỡng, đều là tà thần ma thần!”

“Lưng tựa đại thụ hưởng bóng mát, Đại Địa thần điện cho chỗ tốt cũng sẽ rất nhiều, một khi gia nhập, càng có rất nhiều pháp môn bí ẩn, là tổ chức Siêu Phàm khác đều không có, Siêu Phàm trong Đại Địa thần điện... Cũng chỉ Siêu Phàm của Huyết Nhận tửu quán có thể so sánh, chính thể so với bốn đại tổ chức Siêu Phàm khác mạnh hơn một mảng lớn!”

“Huyết Nhận tửu quán, sau lưng cũng là một vị thần linh rất giỏi, may mắn vị tồn tại vĩ đại đó không để ý tín ngưỡng, nếu không đấu với Đại Địa thần điện ai thắng ai thua còn khó nói! Các Siêu Phàm của Huyết Nhận tửu quán đều am hiểu giết chóc.”

“Hai đại tổ chức Siêu Phàm kể trên, đều là tổ chức dựa vào thần linh cường đại! Một khi gia nhập, ưu điểm là tài nguyên nhiều hơn, cũng có một số pháp môn cường đại bí ẩn bên ngoài không học được! Nhưng khuyết điểm chính là, quy củ trói buộc nhiều một chút.”

“Bốn đại tổ chức Siêu Phàm còn lại, Hắc Bạch thần sơn, Vân Vụ thành, Thủy Nguyên đạo quan, Hải Thần cung, đây là tổ chức các đời cường giả Hạ tộc chúng ta thành lập, cuối cùng trở hết tài năng, chúng nó cũng thâm căn cố đế, truyền thừa năm tháng dài lâu, bởi vì không cần tín ngưỡng thần linh nào, bốn tổ chức lớn càng thêm tự do, không có gì trói buộc.”

“Đồng thời bốn đại tổ chức Siêu Phàm cũng xác định địa bàn.”

“Năm hành tinh phương bắc, thuộc Thủy Nguyên đạo quan chưởng quản.”

“Sáu hành tinh trung bộ, thuộc Hắc Bạch thần sơn chưởng quản.”

“Bốn hành tinh nam bộ thuộc Vân Vụ thành chưởng quản, tuy chỉ bốn hành tinh, nhưng nam bộ mưa thuận gió hoà nhiều đồng bằng, dân cư cũng rất

nhieu.”

“Bốn hành tinh hải ngoại bao gồm tất cả hải vực, trên danh nghĩa tất cả đều thuộc Hải Thần cung quân! Nhưng hải vực diện tích quá lớn, so với diện tích đất liền lớn rất nhiều, Hải Thần cung cũng không thể hoàn toàn quản được, cho nên một số tổ chức Siêu Phàm loại nhỏ đều lập cơ nghiệp ở hải ngoại.”

Nghệ Hồng cười nói, “An Dương hành tinh chúng ta thuộc về một trong năm hành tinh phương bắc! Như chúng ta nơi này cấp Xung Hào lợi hại chút, trừ Đại Địa thần điện, Huyết Nhận từ quân khẳng định sẽ mời, trong bốn đại tổ chức Siêu Phàm cũng chỉ Thủy Nguyên đạo quan sẽ mời.”

“Nhưng Đông Bá đại nhân người khác.”

“Người là Siêu Phàm, lại không thuộc về bất cứ một nhà nào, hơn nữa lại trẻ tuổi như thế... Cho nên các đại tổ chức Siêu Phàm đều sẽ thành tâm mời người.”

“Đúng rồi, Đông Bá đại nhân người trở thành Siêu Phàm, như vậy Nghi Thủy thành sẽ tự động trở thành lãnh địa của Đông Bá gia tộc người!” Nghệ Hồng nói, “Nếu Đông Bá đại nhân người gia nhập Thủy Nguyên đạo quan, như vậy toàn bộ quận Thanh Hà âm thầm cũng sẽ thuộc Đông Bá gia tộc người cai quản. Nếu không gia nhập Thủy Nguyên đạo quan... Như vậy Đông Bá gia tộc sẽ rất khó nhúng tay vào quận Thanh Hà.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn biết một điểm này.

Các Siêu Phàm là có được đặc quyền.

Phi Thiên cấp, Thánh Cấp, gia tộc đều trực tiếp đạt được lãnh địa phạm vi một huyện thành! Đây là lãnh địa của nhà bọn họ, tuyệt đối không chế.

Bán Thân, càng có thể nhận được lãnh địa một quận!

Mà trong bóng tối, gia tộc các Siêu Phàm càng có thể khống chế càng nhiều khu vực hơn, ví dụ như Thủy Nguyên đạo quan bởi vì chấp chương năm hành tinh phương bắc, như vậy quyền lực của các Siêu Phàm Thủy Nguyên đạo quan ở năm hành tinh phương bắc sẽ phi thường lớn, Đông Bá Tuyết Ứng chỉ cần gia nhập, các loại chức quan từ trên xuống dưới của quận Thanh Hà trừ Long Sơn lâu, hẳn đều có thể lập tức sai người đi đảm nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 23-1: Cao thủ Thánh cấp (1)

Trừ trên danh nghĩa vẫn thuộc về đế quốc, nhưng âm thầm đó là tuyệt đối không chế. Thậm chí sức lan tỏa của gia tộc cường giả Siêu Phàm còn hướng quận chung quanh lan đến!

Cần biết ngay cả Tư gia, chỉ dựa vào một Tư Lương Hồng, đã mơ hồ nắm giữ toàn bộ quận Thanh Hà.

Càng đừng nói gia tộc sinh mệnh Siêu Phàm cường đại thật sự!

Về phần hoàng tộc?

Không có Long Sơn đại đế, hoàng tộc căn bản không thể so sánh với sáu đại tổ chức Siêu Phàm thâm căn cố đế, nay chỉ là cái bộ dáng mà thôi.

“Nên nói điều nói rồi, Đông Bá đại nhân người cân nhắc kỹ, rốt cuộc nên lựa chọn gia nhập một phe nào.” Nghệ Hồng cười nói, “Thật ra gia tộc không chế lãnh địa nhỏ một chút cũng không có gì, đối với Siêu Phàm mà nói, thực lực bản thân mới càng quan trọng.”

“Ta sẽ cân nhắc.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

“Vậy ta cáo từ. Đúng rồi, Đông Bá gia tộc đảm nhận tước vị hầu tước đầu tiên cho ai?” Nghệ Hồng hỏi.

“Cha ta.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Gia tộc Siêu Phàm bình thường có thể thừa kế hầu tước, nhưng thừa kế ngàn năm, ngàn năm sau sẽ gắng làm bá tước.

Nếu là bước vào Bán Thân, có thể thừa kế công tước, duy trì năm ngàn năm.

Nếu trở thành thần linh, sáu đại tổ chức Siêu Phàm đều tạm thời cúi đầu thần phục, có thể trở thành hoàng đế trong thiên hạ, gia tộc bản thân trở thành hoàng tộc... Có thể một mực truyền thừa, cho đến vị thần linh tiếp theo sinh ra, thần phận hoàng tộc mới có thể bị cướp đoạt.

...

Nghệ Hồng và Đông Bá Tuyết Ưng hàn huyên gần một canh giờ, hai người cũng đơn giản ăn uống chút, Nghệ Hồng liền tạm thời ở lại trong thành bảo.

Đêm đó, Đông Bá Tuyết Ưng lại đi bầu bạn cha mẹ, đệ đệ bọn họ.

Người một nhà rất náo nhiệt, nhưng nay nhân khẩu Đông Bá gia tộc vẫn quá ít, cho dù không chế lãnh địa lớn nữa, cũng để cho người ngoài đến quản.

“Hô ~~~ “

Đêm khuya, gió đang thổi.

Đông Bá Tuyết Ưng nằm ở trên giường đã bắt đầu đi vào giấc ngủ, tâm tình hẳn rất tốt.

Bỗng hắn mở mắt ra.

“Hả?” Đông Bá Tuyết Ưng nhú mày, liền mặc áo ngủ rộng đi đến trên hành lang, bóng người chỉ lóe lên hai lần, đã rời Tuyết Thạch thành bảo, tới trên một đỉnh núi ngoài thành bảo.

Trên đỉnh núi, trên một tảng đá trụi lủi một nam tử đang ngồi, nam tử này tóc bên trái cạo sạch toàn bộ, phía bên phải buông xuống.

Hắn chỉ ngồi như vậy, mí mắt sụp, trong tay còn cầm một thanh đao chậm rãi mài tảng đá, tuy mí mắt sụp... Nhưng hắn có thể rõ ràng cảm ứng được một khí tức đang tới gần, trong khí tức đó có Siêu Phàm đầu khí sắc bén, cùng với khí tức thân thể càng thêm mệnh mông.

“Đông Bá Tuyết Ưng, không ngờ ngươi vừa bước vào Siêu Phàm, cường độ thân thể có thể đạt tới Phi Thiên cấp trung kỳ, lúc ngươi ở phạm nhân đã thức tỉnh thái cổ huyết mạch?” Nam tử cạo trọc một nửa này dừng mài đao, ngẩng đầu nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ưng, mũi nhọn trong mắt hắn, khiến Đông Bá Tuyết Ưng cũng tim đập nhanh kiêu kỳ, đó là một đối thủ cực kỳ đáng sợ.

Ở trong cảm ứng của Đông Bá Tuyết Ưng, nam tử trọc một nửa trước mắt ngồi xổm trên tảng đá lớn mài đao khí tức mơ hồ, khó có thể phán định chuẩn xác thực lực của hắn.

Như lúc trước cảm ứng tông lâu chủ Long Sơn lâu An Dương hành tỉnh ‘Nghệ Hồng’, Đông Bá Tuyết Ưng lại có thể rõ ràng cảm ứng được khí tức thân thể cùng với khí tức đầu khí của đối phương, kết luận đối phương chỉ là một ngụy Siêu Phàm! Nhưng nam tử trọc một nửa này... Minh cảm ứng cũng mơ hồ như thế, hiển nhiên chênh lệch đôi bên quá lớn. Trái lại, đối phương thể mà cảm ứng được rõ ràng khí tức thân thể cùng đầu khí của mình.

“Đúng, là đã thức tỉnh thái cổ huyết mạch.” Đông Bá Tuyết Ưng cũng không giấu diếm, đối với Siêu Phàm mà nói, khi phạm nhân thức tỉnh thái cổ huyết mạch chỉ là một chuyện nhỏ.

“Ta nói mà, khó trách ngươi vừa bước vào Siêu Phàm, thân thể đã mạnh như vậy.” Khóe miệng nam tử trọc một nửa nhếch lên.

Thân thể Siêu Phàm hóa, sẽ làm thân thể có lộ xác về bản chất.

Như những cấp Xung Hào bình thường, thân thể rất nhỏ yếu, càng nhiều dựa vào là đầu khí! Nhưng một khi cửu tử nhất sinh cải tạo thành công thành ‘Ngụy Siêu Phàm’, sau khi thân thể Siêu Phàm hóa, đầu khí không thay đổi, nhưng lực lượng thân thể lại có thể đạt tới cấp độ top năm trăm Long Sơn bảng!

Mà Đông Bá Tuyết Ưng ở trước khi đột phá, thân thể hẳn dưới tình huống bình thường có thể đạt tới cấp độ top một hai trăm Long Sơn bảng, đợi thân thể Siêu Phàm hóa, thân thể xảy ra lộ xác, nay đơn thuần lực lượng thân thể quả thực đạt tới giai đoạn ‘Phi Thiên cấp trung kỳ’, một khi lực lượng huyết mạch bùng nổ càng miễn cưỡng đạt tới Phi Thiên cấp đỉnh phong.

Phi Thiên cấp, chia sơ kỳ, trung kỳ cùng với đỉnh phong!

“Một loại huyết mạch nào?” Mắt nam tử trọc nửa đầu tỏa sáng, “Có thể thao túng thiên địa lực? Hay là không gian, hay là...”

“Chỉ là lực lượng bùng nổ bình thường.” Đông Bá Tuyết Ưng lắc đầu.

“Đáng tiếc đáng tiếc, thật là đáng tiếc, nếu là thao túng thiên địa lực lượng, hoặc là loại không gian, thậm chí bắt từ thân linh tinh, con đường Siêu Phàm của ngươi về sau sẽ thoải mái hơn nhiều.” Nam tử trọc nửa đầu nhẹ nhàng lắc đầu.

Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Hắn rất rõ.

Muốn thái cổ huyết mạch lần thứ hai thức tỉnh hầu như không hy vọng! Cho nên lực lượng thân thể hẳn hầu như đã đến đỉnh, cho dù tu luyện thành Thánh Cấp thậm chí Bán Thần, lực lượng thân thể hẳn cũng sẽ không có gì biến hóa. Nhiều nhất dựa vào một số tài nguyên bảo vật, mạnh mẽ khiến lực lượng thân thể nâng lên chút, nhưng loại biên độ tăng lên này là phi thường nhỏ. Có thể miễn cưỡng bước vào Thánh Cấp sơ kỳ, cái giá cần trả cũng có thể khiến Bán Thần đau lòng!

Mà phương diện đầu khí, theo thời gian, hẳn rất dễ dàng có thể tu hành đến Phi Thiên cấp đỉnh phong! Cộng thêm đầu khí bí thuật bùng nổ, tuyệt đối có thể vượt qua lực lượng thân thể của mình. Cho nên càng về sau, đầu khí sẽ bỏ lại lực lượng thân thể xa xa.

Thái cổ huyết mạch, có kẻ thức tỉnh, có thể thao túng băng sương, có thể thao túng hỏa diễm, có thể thuần di, có thể thao túng lôi điện...

Như vậy sau khi trở thành Siêu Phàm, những kẻ thao túng băng sương, nắm giữ đối với lực lượng băng sương sẽ càng thêm tự nhiên rõ ràng, lúc tìm hiểu vạn vật ảo diệu tương đối thoải mái hơn nhiều.

Về phần thức tỉnh huyết mạch loại không gian, thì càng thêm nghịch thiên! Ở giai đoạn Phi Thiên cấp, có lẽ có thể đủ thuần di! Đây là tuyệt đại đa số Thánh Cấp cường giả cũng không làm được.

Mà Đông Bá Tuyết Ưng lại chỉ là lực lượng bùng nổ, không có trợ giúp đối với vạn vật ảo diệu! Đối với thực lực tương lai cũng không có trợ giúp gì, quả thực rất đáng tiếc.

“Còn tưởng người thức tỉnh thái cổ huyết mạch đặc thù nào đó, càng thêm yêu nghiệt. Đáng tiếc...” Nam tử trực nửa đầu lập tức nhếch miệng cười, “Mặc kệ, tiếp ta trước mấy chiêu.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 23-2: Cao thủ Thánh cấp (2)

Soạt.

Nam tử trực nửa đầu nháy mắt động.

Đông Bá Tuyết Ưng cũng không ngờ đối phương nói đánh là đánh, lập tức thân hình bạo lui, liên tục hô: “Dừng tay.”

Hắn không muốn đánh nhau.

Bởi vì hắn đến bây giờ cũng chưa biết thân phận đối phương, sáu đại tổ chức Siêu Phàm chính là chính đạo, che chở toàn bộ Hạ tộc, cho nên nội bộ là khá đoàn kết, mặc dù một số cạnh tranh cũng rất ít chiến đấu sinh tử. Dù sao Tân Hỏa thế giới đã sớm định ra quy củ—— các Siêu Phàm, cấm tự giết lẫn nhau! Nếu giết, sẽ lọt vào điều tra, căn cứ điều tra làm ra phán quyết xử phạt! Nghiêm trọng thậm chí trực tiếp xử tử!

Đương nhiên quy củ này, đối với Ma Thần hội, Vu thần điện, dân bản xứ thế giới Siêu Phàm là không thích hợp.

Nếu nam tử trước mặt này là sáu đại tổ chức Siêu Phàm, hẳn là sẽ không đối với mình như thế nào. Mà nếu là Ma Thần hội, Vu thần điện thì sao? Là rất có thể xử lý mình! Đương nhiên dựa theo đạo lý, Ma Thần hội Vu thần điện cho dù có thâm tử, cũng không đến mức đến còn nhanh hơn so với sáu đại tổ chức siêu cấp!

“Người đi nổi sao?” Nam tử trực nửa đầu hóa thành một ảo ảnh, chặn lại cuốn lấy Đông Bá Tuyết Ưng, sau đó một ánh sáng màu đen bỏ tới.

“Đạo thật nhanh.”

Dưới chân Đông Bá Tuyết Ưng điểm một cái bạo lui, trong tay xuất hiện Phi Tuyết thần thương, Siêu Phàm đầu khí hoàn toàn rút vào trường thương.

Hô!

Trường thương hất lên một cái, đón hướng ánh đao màu đen kia, nhưng ánh đao màu đen chỉ tùy ý biến đổi hướng đã né tránh một thương này của Đông Bá Tuyết Ưng.

“Rầm ~~~” nhưng Phi Tuyết thần thương cũng theo đó biến hóa, bản thân trường thương cũng cuộn một cái, đơn giản xoay một cái lại hoàn toàn bao phủ mảng lớn phạm vi phía trước, chung quanh trường thương cũng có dòng nước xoay tròn, ánh đao màu đen căn bản tránh cũng không thể tránh, xẹt một tiếng, va chạm với cán trường thương của Đông Bá Tuyết Ưng, một luồng lực quỹ dị khiến trường thương của Đông Bá Tuyết Ưng cũng dừng một chút, đoàn đao nhất thời đột phá trường thương phòng ngự, lập tức cận thân chiến đấu.

Sắc mặt Đông Bá Tuyết Ưng nhất thời thay đổi.

“Khải!”

Đông Bá Tuyết Ưng ngay cả lực lượng huyết mạch cũng bùng nổ, trường thương trong tay đột nhiên hướng bên cạnh quét ngang ra, trên trường thương cũng xuất hiện lửa nóng rực, tốc độ hung mãnh vô cùng, hơn nữa trường thương đủ dài phạm vi quét ngang rộng, nam tử trực nửa đầu kia cũng chỉ có thể khễ điểm dưới chân nhẹ nhàng lui lại. Mũi trường thương từ trước người hắn gào thét bay qua, một cú quét toàn lực này hoàn toàn quét ở chỗ trống.

“Ầm ầm ầm ~~~” Đông Bá Tuyết Ứng toàn lực quét ngang trường thương một lần này, nghiền ép không khí hình thành sóng xung kích hướng bên cạnh ầm ầm lao đi, nơi đi qua, núi đá sụp đổ, đại thụ gãy, trực tiếp quét ra khu vực bị phá hủy dài hơn hai mươi thước. Đây chỉ là dư âm lan ra mà thôi!

“Ồ, thế mà có thể ngăn được ta, có chút ý tứ.” Thanh âm nam tử trọc nửa đầu quanh quẩn ở giữa không trung.

Hồ.

Bóng người hần quý dị bay đi, Đông Bá Tuyết Ứng cũng cảm giác được bóng người đối phương mơ hồ, nháy mắt lại lần nữa ép thẳng tới.

Đông Bá Tuyết Ứng không có lựa chọn chỉ có thể xoay trường thương, hình thành sóng nước lốc xoáy thật lớn trước người, giống như tấm khiên thật lớn đi ngăn cản kẻ địch.

“Xẹt ~~~” giống với lần trước, đao va chạm ở trên cán thương, khiến trường thương tạm dừng.

Nhưng chỗ khác của một lần này lại là... Đao thế mà dính ở trên cán thương, khiến Đông Bá Tuyết Ứng phát lực cũng khó chịu.

Ào.

Dán cán thương, theo cán thương lưỡi đao trực tiếp cắt về phía Đông Bá Tuyết Ứng.

Đông Bá Tuyết Ứng bị ép nháy mắt buông tay, buông Phi Tuyết thần thương, đồng thời xoay người né tránh lưỡi đao kia tập kích. Nhưng ở cùng lúc xoay người, trong hai tay Đông Bá Tuyết Ứng đều xuất hiện một phi tiêu hình thoi, xoát xoát xoát... Rợp trời rợp đất, các phi tiêu ở dưới lực lượng của Đông Bá Tuyết Ứng bùng nổ tất cả đều ném đi, ném phi tiêu khoảng cách gần như thế, nam tử trọc nửa đầu kia cũng có chút ngạc nhiên bất đắc dĩ bạo lui, đồng thời ánh đao màu đen xoay một cái, đỡ phi tiêu công kích đến trước mặt hắn.

Đông Bá Tuyết Ứng nhân cơ hội tóm lấy trường thương, cầm về trong tay.

“Tiêu tử nguoi còn ném phi tiêu?” Nam tử trọc nửa đầu bất đắc dĩ, “Xem ra áp chế thực lực muốn đánh bại nguoi vẫn có chút khó khăn, sợ là phải mười chiêu tám chiêu nữa.”

“So sánh với tiền bối, Đông Bá Tuyết Ứng còn kém xa.”

Đông Bá Tuyết Ứng nói.

Vừa rồi giao thủ, lực lượng của đối phương thật ra so với hắn còn yếu hơn, trừ ngay từ đầu cuốn lấy hắn bạo phát tốc độ, thời điểm khác ngay cả tốc độ cũng áp chế khá chậm, chỉ là thân hình quý dị khó lường, trên cảnh giới đối phương cao hơn nhiều lắm, mới có thể khiến mình cảm thấy chênh lệch như vậy.

“Ta cũng tu hành hơn tám trăm năm rồi, cũng Thánh Cấp đỉnh phong rồi, nếu cũng như nguoi, không phải quá mất mặt?” Nam tử trọc nửa đầu bĩu môi nói, “Không ngờ tiêu tử nguoi chẳng những nắm giữ vạn vật hỏa ảo diệu, thế mà lại nắm giữ vạn vật thủy ảo diệu, hơn nữa tựa như giữa nước lửa cũng có chút liên hệ...”

Đông Bá Tuyết Ứng có chút than thở.

Loại lão gia hỏa này, nhân lực lợi hại.

“Nguoi mới hai mươi tám tuổi, thủy hỏa có thể bù trừ nhau, nói không chừng tương lai có thể nắm giữ thủy hỏa chân ý!” Nam tử trọc nửa đầu khẽ lật tay, lấy ra một trang giấy, tùy ý ném một cái, trang giấy như lưỡi đao xẹt qua hư không, Đông Bá Tuyết Ứng đưa tay đón.

“Đây là điều kiện Huyết Nhận từ quán chúng ta đặt ra cho nguoi, chỉ cần nguoi gia nhập Huyết Nhận từ quán, điều kiện bên trên đều thỏa mãn nguoi. Ngộ tính của nguoi so với ta đoán trước còn nhiều hơn, ta có thể tự chủ trương! Chỗ tốt trên đó, có thể thêm năm phần!” Nam tử trọc nửa đầu nói, “Ta sẽ nán lại mười ngày ở quận Thanh Hà, trong mười ngày nguoi nếu đáp ứng gia nhập Huyết Nhận từ quán ta, trực tiếp xé nát trang giấy này, ta sẽ lập tức tới.”

Nam tử trọc nửa đầu bỗng cười cười: “Đúng rồi, còn chưa nói tên ta, ta tên Đồ Lượng!”

“Đồ Lượng?” Đông Bá Tuyết Ứng cả kinh.

Hạng mười Thánh Bảng: Hắc Dạ Dao Ma ‘Đồ Lượng’, sát thủ Huyết Nhận từ quán, nắm giữ ‘Hắc dạ chân ý’.

Đối phương vừa rồi giao thủ, chưa hiện ra uy lực của vạn vật ảo diệu, cũng chưa hiện ra uy lực chân ý! Một khi hiện ra căn bản không cần phải đánh nữa. Chỉ bằng vào một số kỹ xảo lực lượng vạn chuyển quý dị đã có thể áp chế mình.

“Tiểu Thủy Nương ~~~ nguoi ở bên cạnh nhìn lên một hồi lâu, còn không hiện thân?” Nam tử trọc nửa đầu cười khẩy một tiếng.

“Nguoi nói ai Tiểu Thủy Nương?” Một tiếng rống giận vang lên ở trong hư không, một bóng người cường tráng nháy mắt xuất hiện ở đỉnh núi. Hắn cao hai thước năm, thân thể cường tráng, toàn thân mặc áo giáp màu đồng xanh, chung quanh mơ hồ còn có dòng nước quán quanh thân thể hắn, một vị tồn

tại uy thế như thế mạnh mẽ như thế, bị gọi ‘Tiểu Thủy Nương’ sao có thể không giận?

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 24-1: Tất cả đều đã đến (1)

“Ha ha ha, Tiểu Thủy Nương tức giận rồi, được rồi, ta đi đây, nói nửa vị thần điện kị sĩ này sẽ nổi điên.” Thân hình nam tử trọc nửa đầu chợt lóe liền hoàn toàn dung nhập bóng tối, biến mất không thấy.

Kị sĩ cao lớn mặc áo giáp đồng xanh khuôn mặt giống như điêu khắc, nhìn Hắc Dạ Dao Ma ‘Đồ Lường’ biến mất, hừ lạnh một tiếng, lập tức nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ưng, trên mặt hiện lên một nụ cười: “Ta, Đại Địa thần điện, Ôn Lường.”

Thánh Bảng hạng hai mươi một: Thủy Thần kị sĩ Ôn Lường, kị sĩ Đại Địa thần điện, nắm giữ ‘Thủy chi chân ý’.

Đông Bá Tuyết Ưng âm thầm lưu lười.

Ôn Lường? Lại một cao thủ xếp vào Thánh Bảng? Phải biết toàn bộ nhân loại, dân bản xứ thế giới Siêu Phàm, ma thú tất cả đều tính vào, có thể ở trên Thánh Bảng tổng cộng cũng chỉ ba mươi người mà thôi.

“Đại Địa thần điện ta tài nguyên là nhiều nhất, thậm chí có rất nhiều pháp môn bí thuật đặc thù thần giới truyền xuống, đều là chỉ có nhân viên nội bộ Đại Địa thần điện chúng ta mới có thể tu tập.” Thủy Thần kị sĩ Ôn Lường mỉm cười nói, “Cho nên tính chính thể, thực lực Đại Địa thần điện ta và Huyết Nhận tử quân đều cao hơn một mảng lớn. Đương nhiên như Thánh Bảng đệ nhất Trường Phong kị sĩ Trì Khâu Bạch hiện nay, đây thuần túy là bản thân ngộ tính quá cao, pháp môn hần tu hành còn so ra kém chúng ta.”

“Đây là danh sách.” Ôn Lường cũng ném ra một trang giấy tỏa sáng màu đỏ, tờ giấy bay đến trước mặt Đông Bá Tuyết Ưng, “Ngươi thế mà có thể đồng thời lĩnh ngộ vạn vật thủy chi ảo diệu, vạn vật hỏa chi ảo diệu... So với tình báo chúng ta lúc trước nhận được còn lợi hại hơn chút, tài nguyên bảo vật trên đây, ta có thể làm chủ, thêm năm phần.”

“Mười ngày tới ta cũng sẽ ở lại quận Thanh Hà, ngươi nếu quyết định gia nhập Đại Địa thần điện ta, chỉ cần xé trang giấy, ta có thể cảm ứng được, lập tức tới.”

Đông Bá Tuyết Ưng cầm trang giấy, nhìn điều kiện bên trên.

“Ta không ở lại nữa, đi trước một bước.” Ôn Lường khẽ gật đầu, nháy mắt phóng lên cao, biến mất ở trong đêm đen.

“Hai cao thủ Thánh Bảng này, đến nhanh, đi cũng nhanh.” Đông Bá Tuyết Ưng nhìn hai phần danh sách, một cái điều kiện Đại Địa thần điện cho, một cái là điều kiện Huyết Nhận tử quân cho.

Huyết Nhận tử quân bên này ——

- 1, Siêu Phàm binh khí tùy ý chọn lựa, tổng giá trị cao nhất là 30 cân nguyên thạch cấp ba.
- 2, Năm loại bí thuật giết chóc Thần cấp, có thể chọn bất cứ một loại nào.
- 3, Đấu khí pháp môn tùy ý chọn lựa.
- 4, Ba trăm cân nguyên thạch cấp ba.

Đại Địa thần điện bên này ——

- 1, Siêu Phàm binh khí tùy ý chọn lựa, tổng giá trị cao nhất là 50 cân nguyên thạch cấp ba.
- 2, Mười đại bí thuật Thần cấp, có thể chọn bất cứ một loại nào.
- 3, Đấu khí pháp môn tùy ý chọn lựa.
- 4, Ba trăm cân nguyên thạch cấp ba.

...

Đông Bá Tuyết Ưng về tới trong thành bảo, ngồi tựa trên giường, nhìn nhìn trang giấy, khẽ lắc đầu: “Bí thuật Thần cấp, thật sự làm người ta thèm thuồng! Đáng tiếc quy củ trôi buớc của Đại Địa thần điện cùng Huyết Nhận tử quân nhiều chút.”

Về phần Siêu Phàm binh khí, nguyên thạch cái gì...

Đông Bá Tuyết Ứng ngược lại không phải quá dễ ý!

Đối với sinh mệnh Siêu Phàm mà nói, nguyên thạch phi thường quan trọng, có thể khiến tốc độ tu hành tăng lên nhiều! Ví dụ như từ Phi Thiên cấp sơ kỳ một mực tu hành đến Thánh Cấp sơ kỳ, không nói chuyện khác bình cảnh trở ngại, đơn thuần năng lượng tích lũy... Nếu thuần túy hấp thu thiên địa lực lượng, thì cần đại khái bảy trăm năm thời gian! Phải biết Phi Thiên cấp Siêu Phàm, tuổi thọ tổng cộng cũng chỉ tám trăm năm.

Đương nhiên muốn đột phá, quan trọng hơn vẫn là cảnh giới!

“Nguyên thạch là quan trọng, nhưng Lôi Chân trưởng lão năm đó vì đột phá đến Bán Thần, chuẩn bị lượng lớn nguyên thạch. Tuy đã dùng mất rất nhiều, nhưng vẫn còn lại hơn ba ngàn cân.” Đông Bá Tuyết Ứng thầm nghĩ, vị Lôi Chân trưởng lão kia cả đời tích lũy bảo vật, trừ Hải Dương Giới Thạch cùng một hộ thân nội giáp lưu lại, trân quý khác đều bán đi đổi nguyên thạch.

Đổi hơn vạn cân nguyên thạch, vì đột phá dùng mất hơn phân nửa, nhưng còn lại cũng rất nhiều.

Hơn ba ngàn cân nguyên thạch, cho dù cao thủ Thánh Cấp đỉnh phong, cũng chỉ lão gia hỏa mạo hiểm thời gian dài có tích lũy, hoặc là thực lực rất mạnh như Trì Khâu Bạch loại này, hoặc là có kỳ ngộ, nếu không Thánh Cấp đỉnh phong bình thường, toàn bộ bảo vật thật sự không gom góp nổi hơn ba ngàn cân nguyên thạch.

Bình thường ‘Nguyên thạch’ đều là nguyên thạch cấp ba.

Có nhiều nguyên thạch trong người như vậy, Đông Bá Tuyết Ứng tất nhiên tài đại khí thô. Hắn càng thêm xem trọng pháp môn! Bí thuật!

Thần cấp bí thuật trong Huyết Nhận tửu quán, Đại Địa thần điện đều là thần giới truyền xuống, tuyệt không truyền ra ngoài, là bí thuật mạnh nhất trong thiên hạ. Trừ phi gia nhập hai nhà này... Hoặc là gia nhập Ma Thần hội, nếu không căn bản không học được Thần cấp bí thuật.

“Quy củ trời buộc quá nhiều, khiến ta không thể tự tại!” Đông Bá Tuyết Ứng nháy mắt quyết định, “Hai nhà này, tạm thời bỏ qua.”

Càng là người kiêu ngạo, càng không thích trời buộc!

Mặc kệ là Thánh Bảng đệ nhất Trì Khâu Bạch, hay là Bán Thần bảng đệ nhất ‘Hạ sơn chủ’ đều không thuộc Đại Địa thần điện, Huyết Nhận tửu quán.

Loại nhân vật tuyệt thế phong hoa này, sao để cho người trời buộc?

Đêm qua đi.

Sáng sớm hôm sau, An Dương hành tỉnh Long Sơn lâu tổng lâu chủ ‘Nghệ Hồng’ đã tìm tới Đông Bá Tuyết Ứng.

Dưới đình.

Hai người ngồi đối mặt nhau.

“Đông Bá đại nhân, người làm hại ta thật khó.” Nghệ Hồng bắt đầu nói, “Ta đêm qua mới được tin tức, người ở Đông Vực hành tỉnh Đặc Vũ quận thi triển vạn vật thủy chi ảo diệu?”

“Đúng.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu, mình là dùng dòng nước đập bay một đám thù vạ.

“Người đồng thời nắm giữ vạn vật thủy hỏa, thế mà không nói.” Nghệ Hồng bắt đầu nói, “Người phải biết, thực lực người càng mạnh, điều kiện các đại tổ chức Siêu Phàm cho ra sẽ càng cao, ta đêm khuya đã đem tin tức truyền cho các bên rồi.”

“Thật ngại quá, là lỗi của ta.” Đông Bá Tuyết Ứng liền nói.

“Người còn có thực lực giấu diếm hay không?” Nghệ Hồng liền nói, “Có thực lực gì cứ nói hết ra.”

“Lúc phạm nhân thức tình thái cổ huyết mạch có tính không?” Đông Bá Tuyết Ứng trêu ghẹo.

“Tính chứ!” Nghệ Hồng trừng mắt, “Có thể thao túng thiên địa lực sao? Hay là...”

“Lực lượng bùng nổ.” Đông Bá Tuyết Ứng tựa cười mà không cười.

Nghệ Hồng ngạc nhiên, lập tức bắt đầu nói: “Được rồi, coi như ta chưa nói chuyện này!”

Lực lượng bùng nổ đối với cảm ngộ cảnh giới căn bản vô dụng, trừ phi lần thứ hai thức tỉnh... Nhưng thái cổ huyết mạch thức tỉnh lần thứ hai, quá khó, hiện nay trong thiên hạ không có một Siêu Phàm có thể thức tỉnh thái cổ huyết mạch lần thứ hai! Dù sao một khi thức tỉnh, thì hầu như thật sự so sánh thái

cổ sinh mệnh.

“Hà?” Nghệ Hồng có chút giật mình nhìn về phía giữa không trung xa xa.

Đông Bá Tuyết Ứng cũng quay đầu nhìn lại.

Giữa không trung, đang có hai bóng người sóng vai đi tới, một là nam tử đẹp trai đầu bạc, người còn lại là một tráng hán sư nhân Thú Nhân tộc.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 24-2: Tất cả đều đã đến (2)

“Trường Phong kỵ sĩ, Tà Khâu kỵ sĩ.” Nghệ Hồng giật mình nói.

“Là bọn họ?” Đông Bá Tuyết Ứng cũng có chút rung động, “Nhân loại cường đại nhất trong Thánh Cấp?”

Ở trong năm hạng đầu của Thánh Bảng, chỉ có một nhân loại, là Trường Phong kỵ sĩ Trì Khâu Bạch!

Thánh Bảng hạng sáu: Tà Khâu kỵ sĩ ‘Đàm Thạch’, trưởng lão Hải Thần cung, lấy vạn vật đại sơn ảo diệu bắt đầu, nắm giữ ‘Tà khâu chân ý’, uy lực mạnh mẽ, trong Thánh Cấp có thể xưng là số một.

“Đông Bá đại nhân, xem ra các phương đều phi thường coi trọng đối với ngươi, phái đều là trưởng lão các nhà, hơn nữa đều là cao thủ Thánh Bảng.” Nghệ Hồng than thở.

“Ừm.” Đông Bá gật đầu.

Tính cả đêm qua Hắc Dạ Dao Ma, Thủy Thần kỵ sĩ, hiện nay bốn vị đến, ai cũng là cao thủ Thánh Bảng.

Hô! Hô!

Hai người Trì Khâu Bạch, Đàm Thạch sóng vai hạ xuống.

“Đông Bá Tuyết Ứng.” Đàm Thạch nhếch miệng cười to, “Hai vị thúc thúc của ngươi, đều là Thú Nhân tộc?”

“Phải.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Ánh mắt Đàm Thạch nhìn Đông Bá Tuyết Ứng cũng rất thân cận. Địa vị Thú Nhân tộc ở trong nhân loại khá xấu hổ, tuy năm tháng dài lâu, trên pháp luật nói Thú Nhân tộc cùng nhân loại khác có được địa vị ngang hàng, nhưng vẫn có hiện tượng kỳ thị thú nhân, cho dù trong Siêu Phàm, cũng có một số khá kỳ thị đối với Siêu Phàm Thú Nhân tộc. Hơn nữa số lượng Thú Nhân tộc Siêu Phàm lại ít, quả thực có đôi khi rất ghen ghét.

Trong người thân của Đông Bá Tuyết Ứng đã có hai thú nhân, khiến Đàm Thạch rất có hảo cảm đối với Đông Bá Tuyết Ứng.

“Đông Bá Tuyết Ứng.” Trì Khâu Bạch mở miệng, thanh âm hần khá ôn hòa, ánh mắt hào quang nội liễm, “Ta đoán người của Đại Địa thần điện và Huyết Nhận tửu quán ngươi cũng từng gặp, luận bí thuật, bốn đại tổ chức Siêu Phàm chúng ta đều khẳng định không bằng họ. Nhưng bọn họ quá nhiều quy củ, tương đối nghiêm ngặt! Thủy Nguyên đạo quan ta có thể bù cho ngươi ở phương diện khác, đây là danh sách.”

Nói xong hắn ném ra một trang giấy, bên cạnh Đàm Thạch cũng ném ra một trang giấy.

Lại là hai danh sách!

Đông Bá Tuyết Ứng vừa thấy, cứ thật, bảo vật Hải Thần cung, Thủy Nguyên đạo quan cho đều nhiều hơn, trong đó Thủy Nguyên đạo quan nhiều nhất!

“Ngươi là An Dương hành tinh, ta cũng là An Dương hành tinh.” Trì Khâu Bạch mỉm cười nói, “Ta hy vọng ngươi có thể gia nhập Thủy Nguyên đạo quan, dù sao năm hành tinh phương bắc đều là nơi Thủy Nguyên đạo quan chúng ta bảo hộ, An Dương hành tinh ta nay tổng cộng cũng chỉ hai vị Thánh Cấp cao thủ, ta hy vọng ngươi là vị thứ ba.”

“Trường Phong, hần vừa mới bước vào Siêu Phàm, ngươi đã cho rằng hần có thể thành Thánh Cấp?” Đàm Thạch trêu ghẹo nói.

“Ta không dám cam đoan.”

Trì Khâu Bạch nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, “Thiên phú của ngươi rất tốt, trẻ tuổi như vậy đã bước vào Siêu Phàm, hơn nữa còn nắm giữ vạn vật thủy hóa hai loại ảo diệu! Ngộ tính của ngươi cũng cực cao! Thiên phú như vậy... Nếu bản thân ngươi sơ ý, kiêu ngạo, cuối cùng không thể bước vào Thánh Cấp.

Vậy thì quá mất mặt! Ta đoán một lần này các đại tổ chức Siêu Phàm phải ra đều sẽ là cao thủ Thánh Cấp, vì sao? Là bởi vì chúng ta đều cho rằng người hẳn có thể trở thành Thánh Cấp!”

“Nhắm chừng điều kiện của các nhà đều rất cao, cho nguyên thạch, cũng đủ để cho người tu đến Thánh Cấp sơ kỳ! Như Đại Địa thần điện Huyết Nhận tửu quán, nhắm chừng đều là trực tiếp chọn bất kỳ một loại bí thuật Thần cấp nào nhỉ?”

Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng gật đầu.

Siêu Phàm tầm thường của Đại Địa thần điện cũng phải trải qua khảo nghiệm, làm ra công hiến, mới có hy vọng nhận được một bí thuật Thần cấp!

Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng lại là vừa gia nhập đã có!

Như Thủy Nguyên đạo quan cung cấp sáu trăm cân nguyên thạch, Đông Bá Tuyết Ưng không hấp thu thiên địa lực lượng, thuần túy hấp thu thiên địa sơ thủy chi lực (lực lượng buổi đầu) trong nguyên thạch, năng lượng cũng đủ tu đến Thánh Cấp sơ kỳ! Hiện nhiên các phương đều cảm thấy Đông Bá Tuyết Ưng là một mầm mống tốt, tương lai có hi vọng thành nòng cốt rường cột nhân tộc, tự nhiên dốc sức bồi dưỡng.

“Ha ha, tiểu tử, cố gắng chút.” Đàm Thạch liếc Trì Khâu Bạch bên cạnh, “Một ngàn năm qua, vị này bên cạnh ta vốn là trẻ tuổi nhất bước vào Siêu Phàm, hiện tại người đã vượt hẳn! Nếu người cũng không thành Thánh Cấp, Trì Khâu Bạch khẳng định sẽ rất tức giận.”

Trì Khâu Bạch cười cười.

...

Ở buổi chiều cùng chạng vạng cùng ngày, Vân Vụ thành và Hắc Bạch thần sơn đều phân biệt phái người đến, cũng đều là cao thủ Thánh Bảng, có thể thấy được sự coi trọng đối với Đông Bá Tuyết Ưng.

Sáu đại tổ chức Siêu Phàm, từ đó tất cả đều đã phát ra lời mời.

Nên gia nhập một phương nào? Tất cả dựa vào bản thân Đông Bá Tuyết Ưng lựa chọn!

Siêu Phàm khác đều là đến xong thì đi, mà Trì Khâu Bạch, Đàm Thạch hai vị này ở trên Thánh Bảng là hai vị nhân loại mạnh nhất lại tạm ở Tuyết Thạch thành bảo, dùng lời bọn họ mà nói... là tạm thời bảo hộ Đông Bá Tuyết Ưng!

Sáng sớm.

Vợ chồng Đông Bá Liệt, Đông Bá Tuyết Ưng, Thanh Thạch, Tông Lăng, Đồng Tam bọn họ đều cùng nhau ăn điểm tâm.

“Con muốn nghe một chút ý tưởng phụ thân mọi người.” Đông Bá Tuyết Ưng nói. Hắn đem lợi hại của việc gia nhập các tổ chức lớn đều nói ra.

“Chuyện gia nhập tổ chức Siêu Phàm, nghe ý tưởng chúng ta làm gì.” Đông Bá Liệt nói, “Chúng ta đối với Siêu Phàm không hiểu lắm, tóm lại, như thế nào đối với con tốt nhất thích hợp nhất, con cứ chọn cái đó, đừng để ý tới chúng ta.”

Mặc Dương Du cũng nói: “Đừng, Đông Bá gia tộc chúng ta mới có mấy người? Quản lý lãnh địa toàn bộ Nghi Thủy thành cũng ngại nhân thủ không đủ, càng đừng nói chương quản quận Thanh Hà.”

“Yên tâm đi, Long Sơn lâu bên kia sẽ có đủ nhân thủ.” Đông Bá Tuyết Ưng nở nụ cười.

“Ta vẫn là một câu, cái nào thích hợp nhất với con, con cứ chọn cái đó.” Đông Bá Liệt nói. Tông Lăng, Đồng Tam, Thanh Thạch cũng đồng ý, bọn họ hiện nhiên không muốn bởi vì mình mà ảnh hưởng Đông Bá Tuyết Ưng lựa chọn... Dù sao theo bọn họ thấy, chuyện cường giả Siêu Phàm mới là chuyện lớn bằng trời.

Đông Bá Tuyết Ưng khẽ gật đầu: “Một khi đã như vậy, Thủy Nguyên đạo quan đi!”

“Thủy Nguyên đạo quan?” Đông Bá Liệt nghi hoặc.

“Vì sao?” Thanh Thạch cũng hỏi, “Ca không phải nói, luận bí thuật, Đại Địa thần điện Huyết Nhận tửu quán lợi hại nhất, luận bảo vật, Hắc Bạch thần sơn chiếm ưu thế nhất sao?”

Đông Bá Tuyết Ưng nhẹ nhàng gật đầu.

Người sáng lập Hắc Bạch thần sơn... là hai pháp sư Siêu Phàm cực kỳ lợi hại! Cho nên Hắc Bạch thần sơn rất nhiều pháp sư, dần dần sẽ hấp dẫn càng nhiều pháp sư hơn! Bọn họ luyện chế ra lượng lớn binh khí, pháp trận Siêu Phàm đều phi thường lợi hại, cũng hấp dẫn một số kỵ sĩ Siêu Phàm gia nhập, như vậy có thể lấy cái giá càng thấp nhận được rất nhiều binh khí Siêu Phàm.

Hắc Bạch thần sơn, quản lý sáu hành tỉnh, Hạ sơn chủ hiện nay được coi là thiên hạ đệ nhất.

“Đại Địa thần điện Huyết Nhận tửu quán quá nhiều quy củ, không thích hợp ta.” Đông Bá Tuyết Ưng cười nói, “Về phần bốn tổ chức lớn khác, chênh lệch với nhau không lớn. Ta đã ở An Dương hành tỉnh, vậy gia nhập Thủy Nguyên đạo quan thích hợp hơn! Thủy Nguyên đạo quan Trường Phong kỳ sĩ

Trì Khâu Bạch đôi đôi ta cũng rất không tệ.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 25: Gia nhập

Buổi sáng.

Đông Bá Tuyệt Ưng, Trì Khâu Bạch, Đàm Thạch đều ngồi ở dưới đình, chia mà ngồi xuống, Nghê Hồng lâu chủ thì đứng ở bên cạnh hồ trợ rót nước trà, hần nhiên đã rất quen phục vụ cho các Siêu Phàm.

“Người lựa chọn Thủy Nguyên đạo quan?” Đàm Thạch trừng thật to đôi mắt sư tử kia, vỗ đùi nói, “Đáng tiếc đáng tiếc, không gia nhập Hải Thần cung chúng ta.”

“Hải Thần cung các người vốn đã không có hy vọng gì đạt được mà?” Trì Khâu Bạch cười, tâm tình rất tốt, “Thủy Nguyên đạo quan ta từ trước tới giờ không đem các người coi là đối thủ cạnh tranh.”

Đàm Thạch bĩu môi: “Xem người đặc ý.”

“Tuyệt Ưng.” Trì Khâu Bạch xưng hô cũng thân cận hơn không ít, “Từ hôm nay trở đi, chúng ta coi như là huynh đệ tốt, người gọi ta một tiếng Trường Phong huynh là được.”

“Cái này...” Đông Bá Tuyệt Ưng có chút do dự.

Bởi vì quy củ hần biết, ở trong bốn đại tổ chức Siêu Phàm

Cấp Xung Hào, là đệ tử!

Phi Thiên cấp Siêu Phàm, là hộ pháp.

Thánh Cấp, là trưởng lão.

Bán Thần, chính là đỉnh cao nhất, không phải thủ lĩnh một phương tổ chức Siêu Phàm, cũng là thái thượng trưởng lão, tôn giả, phó sơn chủ, phó quan chủ các loại xưng hô, địa vị tương đương thủ lĩnh.

Cho nên dưới tình huống bình thường Đông Bá Tuyệt Ưng gọi một tiếng ‘Trì trưởng lão’ hoặc là ‘Trường Phong trưởng lão’.

Gọi Trường Phong huynh, có chút kiêu ngạo. Dù sao đối phương chính là Thánh Bảng đệ nhất! Từng chém giết Bán Thần dân bản xứ thế giới Siêu Phàm, từng đánh bại Bán Thần Quý Thần kỵ sĩ ‘Phong Đông’!

“Không được nhần nhó, Siêu Phàm trong Thủy Nguyên đạo quan, phần lớn đều đến từ năm hành tinh phương bắc. An Dương hành tinh chúng ta tự nhiên thân thiết hơn chút.” Trì Khâu Bạch cười nói, “An Dương hành tinh chúng ta lúc trước tổng cộng có chín vị Siêu Phàm, tính cả người, là mười vị! Trong đó ta và lão Bành đều là Thánh Cấp, người khác đều là cấp bậc Phi Thiên, ta là phi thường xem trọng người, hoặc là nói toàn bộ thiên hạ đều rất xem trọng người, người chỉ cần bản thân không lười biếng, bước vào Thánh Cấp là không có vấn đề, đến lúc đó An Dương hành tinh chúng ta sẽ là ba vị Thánh Cấp, An Dương hành tinh chúng ta đều như huynh đệ nhà mình, không cần quá khách khí.”

Bán Thần?

Ai cũng không dám nói, Bán Thần tuổi thọ ba ngàn năm, nhưng toàn bộ Thủy Nguyên đạo quan nay cũng chỉ hai vị Bán Thần! Như vị Lôi Chân trưởng lão kia lúc trước cũng coi như không tệ, cũng có dị bảo Hải Dương Giới Thạch, vẫn thất bại mà chết. Ví dụ cùng loại rất nhiều.

Cũng tựa như Trì Khâu Bạch loại có thể xếp là Thánh Bảng đệ nhất này, hơn nữa trẻ tuổi, mới có thể được coi là nắm chắc bước vào Bán Thần rất lớn.

“Trường Phong đại ca.” Đông Bá Tuyệt Ưng vẫn không tùy tiện gọi Trường Phong huynh.

“Tiểu tử người.” Trì Khâu Bạch nở nụ cười, lập tức khê lật tay, trong tay xuất hiện ba cái vòng tay, một cái vòng tay màu đen, hai cái vòng tay màu trắng. “Đây là vật phẩm luyện kim Siêu Phàm vòng tay đưa tin, cái màu đen này là cho người! Hai cái màu trắng khác, xem như vòng tay đưa tin rất bình thường. Người có thể để cho người nhà, tương lai cũng có thể liên hệ với người nhà! Loại vòng màu trắng này tay rất rẻ, một cân nguyên thạch có thể đổi năm cái, nếu người cần nhiều hơn, người tự mình đi mua đi.”

Đông Bá Tuyệt Ưng sáng mắt lên, lập tức tiếp nhận.

Vòng tay màu trắng tạm thời thu lại, vòng tay màu đen kia Siêu Phàm đầu khí dễ dàng xâm nhập luyện hóa, đeo trên tay, vòng tay màu đen liền dung nhập trong làn da.

“Hả?” Đồng Bá Tuyết Ứng hơi cảm ứng.

Bên trong vòng tay màu đen không gian giống như lập thể.

Có một dãy số đơn giản: Thủy Nguyên An Dương hai chín.

“Số đưa tin của ngươi là ‘Thủy Nguyên An Dương hai chín’.” Trì Khâu Bạch cười nói, “Về sau ngươi truyền tin tức, người khác thu được, sẽ tự nhiên phát hiện số đưa tin của ngươi. Mỗi một dãy số đưa tin... Đều đại biểu một vị sinh mệnh Siêu Phàm!”

“Hả?”

Đồng Bá Tuyết Ứng bỗng ngẩn ra.

Bởi vì liên tiếp ba tin tức truyền đến, xuyên qua vòng tay đưa tin, ý thức của mình trực tiếp tiếp thu, rất thần kỳ.

Ba tin tức này phân biệt là ——

Thủy Nguyên An Dương mười sáu: ta là Trì Khâu Bạch.

Hải Thần thác vân cửu: tiểu tử, ta là Đàm Thạch, đây là số đưa tin của ta.

Long Sơn An Dương: Đồng Bá đại nhân, ta là Nghệ Hồng.

“Có ý tứ.” Đồng Bá Tuyết Ứng cảm thấy thật thần kỳ.

“Đúng rồi, còn có một số rất đặc thù, gọi là ‘Hạ tộc Tân Hòa’.” Trì Khâu Bạch nói, “Đây là số mỗi một Siêu Phàm đều biết, một khi gặp phải sự tình cực kỳ quan trọng hoặc là nguy hiểm sinh tử, có thể lập tức cầu cứu, khi cầu cứu cần cung cấp vị trí chỗ ngươi, trong vòng tay đưa tin của ngươi sẽ kèm theo một phần bản đồ, ngươi đem vị trí của mình đánh dấu ở trên bản đồ, sau đó đưa tin cho ‘Hạ tộc Tân Hòa’ là được.”

Đồng Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Bởi vì tất cả dựa vào ý niệm truyền, linh hồn cường giả Siêu Phàm cường đại cỡ nào? Cho nên chỉ cần nháy mắt, có thể đem tin tức truyền ra.

“Sáu đại tổ chức Siêu Phàm chúng ta thực lực chiếm ưu thế tuyệt đối!” Trì Khâu Bạch cười nói, “Cho nên nói, Ma Thần hội cùng với một số tổ chức tà thần ma thần, còn có Vu thần điện, bình thường đều không dám đánh lên ngươi, chỉ cần đánh lên ngươi bị chúng ta biết, sẽ có cao thủ cấp Bán Thần xuyên toa hư không nháy mắt đến.”

“Nếu đối phương thực lực mạnh, nháy mắt đem chúng ta giết thì sao?” Đồng Bá Tuyết Ứng hỏi.

“Nếu nháy mắt mất mạng, vòng tay đưa tin không còn chủ nhân, sẽ tự động đem vị trí ngay lúc đó đưa tin cho ‘Hạ tộc Tân Hòa’. Chúng ta cũng sẽ lập tức đánh tới.” Trì Khâu Bạch nói, “Cho nên ở thế giới phạm nhân, ở Tân Hòa thế giới, bình thường cũng sẽ không gặp phải nguy hiểm. Trừ phi đối phương ôm phiêu lưu cùng toàn bộ sáu tổ chức lớn chúng ta khai chiến dám giết ngươi! Chuyện lỗi nặng như vậy, vẫn rất ít xảy ra, ta cũng chưa từng gặp phải.”

Đồng Bá Tuyết Ứng thở phào một hơi.

Luận địa vị tầm quan trọng, Trì Khâu Bạch so với mình cao hơn nhiều, Vu thần điện Ma Thần hội muốn chém giết uy hiếp, chỉ sợ cũng muốn nhắm vào Trì Khâu Bạch trước.

“Nhưng!”

“Vòng tay đưa tin, là không thể truyền đến ngoài một thế giới. Không gian thế giới tự nhiên có hiệu quả cách ly.” Trì Khâu Bạch nói, “Chỉ có Tân Hòa thế giới trải qua chúng ta vô số năm kinh doanh, mới có thể tự nhiên cấu thông với bên ngoài. Nhưng thế giới Siêu Phàm khác, mặc kệ là thế giới loại lớn hay là thế giới loại nhỏ, liên hệ với bên ngoài đều là ngăn cách!”

“Bên ngoài, không thể liên hệ ngươi. Ngươi cũng không thể liên hệ bên ngoài.”

“Cho nên tiến vào thế giới Siêu Phàm là rất nguy hiểm, một mặt là đám dân bản xứ thế giới Siêu Phàm, bọn họ thù hận chúng ta. Một mặt khác chính là Vu thần điện, Ma Thần hội ở loại thế giới Siêu Phàm này đụng phải ngươi, chỉ sợ cũng sẽ hạ sát thủ! Dưới loại tình huống đó không thể liên hệ bên ngoài, sẽ phi thường nguy hiểm.” Trì Khâu Bạch nói, “Ồ trong thế giới Siêu Phàm, có đôi khi một số Siêu Phàm trong sáu đại tổ chức Siêu Phàm, chúng ta bởi vì tham lam cũng có thể hạ độc thủ! Dù sao không thể liên hệ bên ngoài, chỉ cần không bại lộ thì không ai biết.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 26-1: Quận Thanh Hà rung chuyển (1)

Trì Khâu Bạch nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, “May mắn, ở trước khi bước vào Thánh Cấp, trừ Tân Hòa thế giới, các Siêu Phàm là cấm tiến vào thế giới Siêu Phàm khác.”

“Ta hiểu rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

Ở trên an toàn, sáu đại tổ chức Siêu Phàm hiển nhiên cân nhắc rất cẩn thận.

“Ngươi chừng nào đi Thủy Nguyên đạo quan?” Trì Khâu Bạch hỏi.

“Ta mới từ Hắc Phong nguyên chạy ra, lại vừa đoàn tụ với cha mẹ, chuẩn bị nán lại thêm mấy ngày nữa, nhắm chừng trong một tháng đi, sẽ xuất phát hướng tới Thủy Nguyên đạo quan.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Được, vậy ta sẽ không đợi thêm! Vòng tay đưa tin có kèm bản đồ còn có vị trí chuẩn xác của Thủy Nguyên đạo quan, ngươi đến lúc đó chạy qua.” Trì Khâu Bạch đứng dậy.

Đàm Thạch cũng cười: “Đông Bá Tuyết Ứng, tu hành cho tốt, nhanh chóng bước vào Thánh Cấp, như vậy chúng ta về sau cũng có thể sống vai đi thế giới Siêu Phàm mạo hiểm.”

“Nhất định cố gắng.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng đứng dậy đưa tiễn.

Vù vù.

Hai người Trì Khâu Bạch, Đàm Thạch rất nhanh đã phá không mà đi, biến mất ở chân trời.

Nghệ Hồng lâu chủ luôn đứng hầu ở bên lập tức cười nói: “Chúc mừng Đông Bá đại nhân, Đông Bá đại nhân đã gia nhập Thủy Nguyên đạo quan, như vậy quận Thanh Hà sẽ tự nhiên thuộc Đông Bá gia tộc chưởng quản! Đông Bá gia tộc không đủ nhân thủ, nhân mã Long Sơn lâu chúng ta tùy ý điều khiển! Trong toàn bộ quận Thanh Hà một đám gia tộc cấp Xung Hào bọn Tư gia, Trương gia dám làm trái, đáng giết thì giết, nên bắt thì bắt! Tư gia kia ở quận Thanh Hà nanh vuốt quá nhiều, chiếm cứ chức quan cũng quá nhiều, đối với Đông Bá gia tộc chưởng quản quận Thanh Hà có trở ngại rất lớn, hiện tại ta sẽ lập tức an bài, đem người Tư gia đuổi đi trước! Long Sơn lâu chúng ta sẽ phái người tạm thời tiếp quản trước, tương lai Đông Bá gia tộc lúc nào cũng có thể phái người tiếp nhận chức vụ! Thật ra Long Sơn lâu chúng ta chấp hành mệnh lệnh là dứt khoát lưu loát nhất.”

“Được.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu. Ở trên việc vật phàm tục, Long Sơn lâu sẽ làm phi thường sạch sẽ, giải quyết nỗi lo về sau cho các Siêu Phàm.

“Vậy ta cáo từ, Đông Bá đại nhân thông qua vòng tay đưa tin, lúc nào cũng có thể phân phó.” Nghệ Hồng lâu chủ nói.

“Phiền Nghệ Hồng lâu chủ rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

“Đây là điều Long Sơn lâu chúng ta nên làm, về quận Thanh Hà, ta sẽ an bài luôn, trong vòng ba ngày có thể hoàn toàn thỏa đáng, đợi sau khi thỏa đáng, ta sẽ phát một phần danh sách chi tiết cho Đông Bá đại nhân, hơn nữa cũng sẽ ở dưới Tuyết Thạch sơn xây một phân bộ Long Sơn lâu, chuyên môn chờ đợi Đông Bá gia tộc điều khiển.” Nghệ Hồng lâu chủ mỉm cười nói.

“Được.” Đông Bá Tuyết Ứng rất hài lòng, Long Sơn lâu làm việc quả thực rất chu đáo.

Lập tức, Nghệ Hồng liền hóa thành luồng sáng bay rời khỏi.

...

Giữa trưa.

Tuyết Thạch thành bảo, trong nhà ăn lầu chính thành bảo, người một nhà đang tụ tập cùng một chỗ ăn cơm, Đông Bá Tuyết Ứng rất hưởng thụ niềm vui người nhà đoàn tụ, vì một ngày này, hắn đã khát vọng phần đầu quá lâu rồi.

“Đúng rồi, phụ thân mẫu thân, quận Thanh Hà sẽ do gia tộc chúng ta tiếp quản.” Đông Bá Tuyết Ứng nói.

“Chúng ta tiếp quản? Vậy Tư gia?” Đông Bá Liệt cũng không khiếp đảm, dù sao lúc trước mạo hiểm giữa sinh tử quá nhiều lần, lại đem toàn bộ Tuyết Ứng linh quản lý gọn gàng ngăn nắp, thật cần hắn quản, hắn vẫn có thể quản.

“Đúng vậy, ca, Tư gia ở quận Thanh Hà chúng ta thâm căn cố đế, hầu như các ngành các nghề đều có nhân thủ của bọn họ.” Thanh Thạch cũng nói.

Đông Bá Tuyết Ứng lắc đầu: “Thâm căn cố đế? Ở trước mặt Siêu Phàm đều là chuyện cười! Quá khứ quận Thanh Hà chúng ta không có Siêu Phàm, Tư gia mới có thể dần dần thâm thấu, dần dần nắm giữ khống chế toàn bộ quận Thanh Hà! Hiện tại ta đã thành Siêu Phàm, dựa theo quy củ của Thủy

Nguyên đạo quan, quận Thanh Hà sẽ tự nhiên thành địa bàn Đông Bá gia tộc chúng ta cai quản!”

“Đây là quy củ Thủy Nguyên đạo quan! Siêu Phàm khác cũng không thể ngăn cản.” Đông Bá Tuyết Ưng nói, “Trong vòng ba ngày, các chức quan trong quận Thanh Hà đều sẽ bị người của Long Sơn lâu tiếp quản! Hơn nữa bọn họ sẽ ở dưới Tuyết Thạch sơn chúng ta xây một phân bộ Long Sơn lâu, chờ đợi phụ thân mọi người điều khiển.”

“Chờ phụ thân mọi người có nhân thủ thích hợp, lúc nào cũng có thể sai người tiếp nhận chức vụ! Người của Long Sơn lâu chỉ là một cái quá độ.” Đông Bá Tuyết Ưng rất tùy ý nói.

Đối với hắn mà nói, những quyền lực phạm tục này thật sự không có ý nghĩa.

Tuổi thọ của Siêu Phàm đều rất dài, vừa mới bắt đầu khúc mắc với phạm tục nhiều chút, càng về sau, khúc mắc với phạm tục sẽ càng ngày càng ít. Thậm chí có một số Siêu Phàm... cũng ích kỷ hoàn toàn không cần phạm nhân, đều đầu nhập vào Ma Thần hội!

Đông Bá Tuyết Ưng đối với người khác không quá để ý, nhưng đối với người thân vẫn để ý, ít nhất năm tháng người thân còn sống, hắn tận lực khiến những người thân có cuộc sống tốt chút.

“Ha ha, Đông Bá.” Bên cạnh, Tông Lăng cười nói, “Lúc trước chúng ta cùng sinh tử mạo hiểm, ngươi nghĩ đến ngươi sẽ có hôm nay không? Trở thành người đầu tiên đảm nhận hậu tục của một gia tộc Siêu Phàm ngàn năm!”

“Sao có thể nghĩ tới được, ta nằm mơ cũng không dám nghĩ.” Đông Bá Liệt cười.

Đông Bá Tuyết Ưng bỗng nhìn về phía ngoài cửa.

Ầm ầm ~~~

Dưới thiên địa lực dẫn dắt, cửa nhà ăn trực tiếp đóng lại.

Trong phòng, bọn vợ chồng Đông Bá Liệt, Thanh Thạch ai cũng có chút ngẩn người, nghi hoặc nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ưng, sao đột nhiên đem cửa đóng lại?

Đông Bá Tuyết Ưng vung tay, trên mặt đất bên cạnh xuất hiện năm vò rượu lớn.

“Tuyết Ưng, đây là cái gì?” Đồng Tam hiếu kỳ nói.

“Đây là một loại linh dịch Siêu Phàm” Đông Bá Tuyết Ưng nói, “Trong mỗi một vại rượu đặt hơn ba trăm cân linh dịch Siêu Phàm, đủ cường giả Siêu Phàm uống mười năm. Thân thể phạm nhân sức thừa nhận yếu ớt, dưới tình huống bình thường, cũng đủ một phạm nhân uống một trăm năm!”

Mặc Dương Du giật mình: “Tuyết Ưng, chính là loại linh dịch lúc trước con cho ta uống đó?”

Nàng từng uống, cho nên rất hiểu sự thần kỳ của linh dịch này.

Rất nhiều thiếu sót của thân thể đều có thể bù lại, thương thế linh hồn cũng chữa trị! Thần kỳ cỡ nào? Loại linh dịch này theo nàng thấy, tùy tiện một bình cũng là giá trên trời! Có thể trị liệu thương thế linh hồn đây.

“Đúng.” Đông Bá Tuyết Ưng nói.

“Cái này, cái này quá trân quý, Tuyết Ưng, chúng ta dùng quá...” Mặc Dương Du muốn ngăn cản.

“Con vẫn còn.” Đông Bá Tuyết Ưng nói, “Cái này đối với mọi người tu hành có trợ giúp, con cũng không thiếu một chút này, loại Siêu Phàm linh dịch này quả thực trân quý, cho nên vì tránh phiền toái, mọi người tuyệt đối đừng nói cho ai khác, đặc biệt Thanh Thạch, mặc kệ quan hệ thân mật bao nhiêu, cũng không thể tiết lộ cho người ngoài! Thật sự muốn cho người khác dùng, cứ bảo ta cho mọi người, tuyệt đối đừng để người khác biết mọi người có nhiều như vậy!”

“Ca, yên tâm, đệ sẽ không ngốc như vậy.” Thanh Thạch nở nụ cười.

Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 26-2: Quận Thanh Hà rung chuyển (2)

Linh dịch đối với Siêu Phàm tu hành cũng có trợ giúp rất lớn, trợ giúp đối với phàm nhân sẽ càng thêm kinh người! Thật ra năm vại rượu linh dịch lớn này, Siêu Phàm cũng chỉ dùng năm mươi năm, giá trị đại khái một ngàn năm trăm cân nguyên thạch! Bình thường cho dù đệ đệ bọn họ bại lộ một chút, cho một số người quan trọng uống một chút, giá trị chỉ sợ cũng không đến ‘một cân nguyên thạch’. Thân phận Siêu Phàm của Đông Bá Tuyết Ứng ở đó, chỉ là việc nhỏ mà thôi.

Linh dịch Hải Dương Giới Thạch, lượng ít, không đáng kể chút nào.

Lượng nhiều sẽ kinh người, một khối Hải Dương Giới Thạch đó, đủ Siêu Phàm dùng ngàn năm! Giá trị khoảng ba vạn cân nguyên thạch! So với thánh giai cực phẩm hộ thân nội giáp kia của Đông Bá Tuyết Ứng, một đồng nguyên thạch kia... Đều quý trọng hơn! Khiến Bán Thần cũng sẽ động lòng, cho nên Lôi Chân trưởng lão trước khi chết cũng lưu lại pháp trận, thà hủy diệt cũng tuyệt không để cho ma thú nhất tộc chiếm được tiện nghi.

Cho người nhà dùng, Đông Bá Tuyết Ứng cũng hy vọng người nhà có thể sống lâu chút.

Trên Tuyết Thạch sơn rất bình tĩnh, nhưng quận thành Thanh Hà lại bắt đầu kịch liệt rung chuyển.

Trên đến thành chủ quận thành, rất nhiều quan quân thành vệ quân, tất cả đều bị đá ra.

“Long Sơn lâu các người đang làm cái gì! Các người đây là đang đối đầu với Tư gia ta, đối đầu với Thủy Nguyên đạo quan sau lưng Tư gia!”

“Tư thành chủ, người còn phản kháng, chúng ta cũng chỉ có thể giết người.”

“Các người đây là?”

“Chạy về hỏi Tư gia lão tổ đi của các người.”

Khi Long Sơn lâu lộ ra răng nanh, cái gọi là lực lượng ‘Thâm căn cố đế’ của Tư gia tất cả đều bị nhổ tận gốc, ở cùng lúc Long Sơn lâu động thủ, Thủy Nguyên đạo quan cũng truyền lệnh cho bộ phận cấp Xung Hào của quận Thanh Hà, nói cho bọn họ —— “Đông Bá Tuyết Ứng bước vào Siêu Phàm, gia nhập Thủy Nguyên đạo quan ta, quận Thanh Hà sẽ do Đông Bá gia tộc chưởng quản.”

Tính từ trên bối phận, Tư Lương Hồng bọn một đám cấp Xung Hào, đều là đệ tử của Thủy Nguyên đạo quan. Đông Bá Tuyết Ứng thì là hộ pháp! So với bọn họ cao hơn một đại bối phận!

...

Xưởng luyện kim lớn của quận thành đế quốc.

Đây là một xưởng luyện kim lớn nhất toàn bộ quận Thanh Hà, có lượng lớn pháp sư ở đây nghiên cứu, cũng có vô số công nhân, quả thực chính là thành trong thành, lượng lớn vật dụng đáng sợ trong quân đội đều là nơi này cung cấp.

Ở trong một gian phòng thí nghiệm trong đó.

Tư Trần pháp sư tuần tú đang tiến hành một số thí nghiệm, Khổng Du Nguyệt thì ở một bên quan sát suy tư.

“Du Nguyệt, thấy chưa? Mô hình pháp thuật của nàng lúc trước vẫn đề là ở đây, quá mức vụn vặt, cái gọi là thiên địa tự nhiên, mô hình pháp thuật càng hoàn mỹ, càng hướng tự nhiên tới gần.” Tư Trần ở một bên dạy, “Thật ra bản thân nàng lúc cân nhắc mô hình pháp thuật, tự mình xem trước, cảm thấy chỗ không đủ tự nhiên, vậy thì có vấn đề. Mặc dù có thể sử dụng, cũng là hiệu suất rất thấp.”

“Tư Trần, chàng thật lợi hại.” Khổng Du Nguyệt kính nể nói.

“Ha ha.” Trong lòng Tư Trần rất thỏa mãn, sờ sờ đầu, “Nàng lại đến sửa chữa thử xem.”

“Ừm” Du Nguyệt lập tức bắt đầu tự mình đi thử, một số tài liệu pháp thuật trực tiếp lấy ra dùng.

Tư gia có thể đem người xếp vào quân đội đế quốc, tương tự cũng có thể đem Tư Trần pháp sư thiên tài như vậy đưa tới trong xưởng luyện kim lớn của đế quốc, loại xưởng siêu lớn này, các loại tài liệu thực nghiệm rất phong phú, nhiều đến không xuể. Lấy địa vị Tư Trần, có thể tận tình thí nghiệm! Nếu là ở trong Tư gia, tiêu hao tài liệu vẫn sẽ rất đau lòng.

Nhưng đại xưởng luyện kim của đế quốc, dùng mất thì dùng mất, không đau lòng!

Ở dưới Tư Trần hỗ trợ, Du Nguyệt cũng tiến vào trong xưởng luyện kim đế quốc này, có thể tận tình thực nghiệm, thực lực của nàng tiến bộ cũng rất nhanh, sớm ở hai năm trước đã thành thiên giai pháp sư.

Chỉ là đến nay, Du Nguyệt vẫn duy trì quan hệ tương đối mỏng lung với Tư Trần.

Dùng lời của Du Nguyệt để nói... Chúng ta bây giờ còn trẻ, nghiên cứu pháp thuật trước đi!

Luôn dẫn dụ như vậy.

“Àm.” Bỗng nhiên cửa bên ngoài bị đẩy ra.

“Nơi này đang thí nghiệm!” Tư Trần có chút tức giận nhìn bên ngoài, lúc thí nghiệm là kiêng kỵ nhất bị quấy rầy.

Bên ngoài hai lão pháp sư đi vào, trong đó một lão pháp sư áo bào đen lạnh nhạt nói: “Tư Trần pháp sư, từ hôm nay trở đi, ngươi rời khỏi xưởng luyện kim của đế quốc đi!”

“Vì sao?” Tư Trần ngây ngẩn cả người.

“Không có lý do.” Lão pháp sư áo bào đen lại nhìn Không Du Nguyệt bên cạnh Tư Trần, “Không Du Nguyệt pháp sư, ngươi cũng phải rời khỏi.”

Không Du Nguyệt có chút không rõ.

Thời gian ở đây thoải mái bao nhiêu.

Các loại tài liệu cứ việc dùng! Còn quen biết rất nhiều đại pháp sư lợi hại của Thanh Hà quận thành. Nơi này là địa phương pháp sư tụ tập nhiều nhất.

“Hừ, tùy ý dùng tài liệu như vậy, ngươi cho rằng ai cũng có thể?” Một đại pháp sư áo bào đỏ còn lại cười nhạt, “Ở trước khi trời tối các ngươi phải rời khỏi, nếu không cũng chỉ có thể mạnh mẽ đuổi đi.”

Rất nhanh.

Tư Trần, Không Du Nguyệt cùng với mười hai vị pháp sư khác của Tư gia đều bị đuổi khỏi đại xưởng luyện kim.

Nếu thực có thực lực, có thể mang đến cho đại xưởng đế quốc thật nhiều chỗ tốt, vẫn sẽ được chủ động mời lưu lại. Nhưng Tư Trần bọn họ ai cũng là đến chiếm tiện nghi. Như Tư Trần tuy là pháp sư thiên tài, nhưng luyện chế vật phẩm luyện kim... Cần kinh nghiệm cùng với kiên nhẫn còn có thời gian dài đằng đẵng. Tư Trần càng nhiều là vì tu hành, lần lượt thí nghiệm phế bỏ vô số tài liệu, sao có thể lãng phí thời gian nghiêm túc đi chế tác vật phẩm luyện kim?

Quá khứ có Tư gia giúp đỡ, hiện tại Long Sơn lâu ra lệnh một tiếng, toàn bộ bọn họ rút đi.

“Tư Trần, làm sao vậy, thế này là sao vậy?” Không Du Nguyệt có chút mờ mịt, ngay cả Tư Trần thiên chi kiêu tử Tư gia như vậy cũng bị đuổi ra, bên cạnh một đám pháp sư Tư gia cũng bị đuổi ra, chẳng lẽ Tư gia thất thế rồi?

“Không có việc gì không có việc gì.” Tư Trần cũng có chút bất an.

Không Du Nguyệt càng thêm lo lắng.

Rời khỏi đại xưởng đế quốc này, Tư gia hẳn là sẽ tiếp tục dốc sức bồi dưỡng Tư Trần, nhưng Không Du Nguyệt nài? Tư gia sao có thể bồi dưỡng nàng?

“Tư gia ở quận Thanh Hà một tay che trời, sao có thể bị đuổi ra, rốt cuộc làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?” Không Du Nguyệt hốt hoảng.

Đêm hôm đó.

Tin tức thứ nhất như con sóc truyền khắp Thanh Hà quận thành, sau đó nhanh chóng truyền bá hướng các nơi.

Tin tức này chính là —— Linh chủ Tuyệt Ứng linh Nghi Thủy thành quận Thanh Hà ‘Đông Bá Tuyệt Ứng’ đã trở thành sinh mệnh Siêu Phàm!

Vô số người rung động.

Rất nhiều người của quận Thanh Hà đều hoan hô, từ lâu từ quán các nơi nghị luận âm âm, đều vì quê hương mình có thể xuất hiện một sinh mệnh Siêu Phàm mà kiêu ngạo! Mặc kệ ở một chỗ nào của Long Sơn đế quốc, rất nhiều người đều thích nghe chuyện sinh mệnh Siêu Phàm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 4 - Chương 27: Đệ đệ quyết định

Sinh mệnh Siêu Phàm nào đó làm bộ như lão ăn mày, tên quần là áo lụa gia tộc rất lợi hại nào đó bắt nạt lão ăn mày, sau đó... gia tộc xong rồi.

Lại có cơ duyên kết bạn sinh mệnh Siêu Phàm không bại lộ thân phận, từ đó lên thẳng mây xanh, trở thành người trên người.

Tóm lại!

Ở trong truyền thuyết chuyện xưa, nhắc lên quan hệ với Siêu Phàm, hoặc chính là các loại kỳ ngộ, đại gia tộc, hoặc chính là hắc ám thâm uyên ác ma, ma thú cường đại đáng sợ, hoặc chính là thần linh vân vân...

“Quận Thanh Hà chúng ta cũng đã xuất hiện một sinh mệnh Siêu Phàm.”

“Ta biết mà, Đông Bá Tuyết Ứng hai mươi hai tuổi đã đánh ngang tay với Hạng Bàng Vân, còn sống nhất định có thể bước vào Siêu Phàm. Nhìn xem, lúc này mới mấy năm? Hắc Phong uyên cũng không ngăn cản được sinh mệnh Siêu Phàm!”

“Nghe nói Đông Bá Tuyết Ứng từ nhỏ đã luyện thương nhập ma, thương pháp cao thâm, mười lăm tuổi đã có thực lực Ngân Nguyệt kỳ sĩ.”

“Người quá coi thường Đông Bá Tuyết Ứng rồi, hai mươi hai tuổi đã chém giết Hạng Bàng Vân! Mười lăm tuổi chỉ sợ đã có thực lực cấp Xung Hào!”

...

Rất nhiều chuyện xưa truyền bá, càng truyền càng khoa trương.

Thật ra cái này cũng rất bình thường, chuyện xưa về sinh mệnh Siêu Phàm vốn chính là các loại mơ hồ.

Chỉ buổi sáng ngày thứ hai.

Một chiếc phi thuyền luyện kim đáp xuống chân núi Tuyết Thạch sơn, sau đó một đám người từ chân núi đi lên.

“Chúng ta là một số kỳ sĩ pháp sư cấp Xung Hào của quận Thanh Hà, là tới cầu kiến Đông Bá Tuyết Ứng đại nhân.” Sáu bóng người đứng ở cửa thành bảo cầu kiến, ai cũng là cấp Xung Hào, cầm đầu chính là mỹ phụ xinh đẹp tóc dài màu đỏ ‘Tur Luong Hong’, Tur Luong Hong có được thân thể huyết yêu, sự quyến rũ của nàng cũng cực kỳ kinh người, khiến các thủ vệ bình thường ở cửa thành bảo nhìn mà toàn thân khô nóng tràn ngập xúc động.

Nhưng nghe được lời Tur Luong Hong nói, mỗi người lại lấp bắp kinh hãi.

Đều là cấp Xung Hào?

Chỉ một lát sau, Tur Luong Hong sáu vị bọn họ được cho phép tiến vào.

“Lĩnh chủ đại nhân ở bên kia.” Có thị nữ chuyên môn dẫn đường.

Sáu người bọn Tur Luong Hong thấy được hai người ngồi dưới đình xa xa, một người tuấn tú bất phàm, được coi là nhân trung chi long. Mà thanh niên đồ đen đối diện... Nhìn như bộ dạng bình thường, nhưng sáu người bọn họ đều thiên nhân hợp nhất, đều có thể đủ mơ hồ cảm giác được cảm giác áp bách vô hình trên người thanh niên đồ đen này, làm bọn họ tim đập nhanh sợ hãi.

“Bái kiến hộ pháp.” Sáu người bọn Tur Luong Hong cung kính hành lễ.

Đông Bá Tuyết Ứng lúc này mới quay đầu nhìn: “Có chuyện gì?”

Tur Luong Hong cầm đầu cung kính nói: “Chúng ta đã nhận được mệnh lệnh Thủy Nguyên đạo quan truyền đến, sau này quận Thanh Hà sẽ do gia tộc hộ pháp chương quản, chúng ta đều toàn lực phụ trợ. Đông Bá gia tộc có cái gì cần chúng ta làm, cứ việc phân phó!”

“Ta biết rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu.

“Hộ pháp.” Tur Luong Hong bỗng thanh âm rất nhỏ, xuyên thấu qua thiên địa lực, chỉ vang lên ở bên tai Đông Bá Tuyết Ứng, “Tur gia chúng ta có một nữ tử, tên Không Du Nguyệt, nghe nói nàng và hộ pháp có quen biết cũ, không biết hộ pháp muốn xử trí nữ tử này như thế nào?”

Quý tích trường thành của Đông Bá Tuyết Ứng, Tur Luong Hong đương nhiên rất rõ ràng!

Quá khứ nàng không để ý Không Du Nguyệt, nhưng hiện tại nàng lại không dám làm bậy, thả nàng không dám, nhưng xử tử nàng cũng không dám.

“Du Nguyệt?” Đông Bá Tuyết Ứng nhớ tới tiểu cô nương này.

Du Nguyệt, chính là một nữ tử rất có tâm cơ, lúc trước chọc tức mình không nhẹ. Sợ dĩ lúc trước tức giận như vậy, là vì Không Du Nguyệt dù sao ở Tuyết Thạch thành bảo hơn sáu năm, mình nhìn nàng từ tiểu cô nương lớn lên, tuy không có tình yêu, nhưng cũng có tình cảm bằng hữu. Chỉ là ai ngờ tất cả đều là đang diễn trò lừa gạt.

“Thuận theo tự nhiên đi.” Đông Bá Tuyết Ứng nói một câu.

“Thuận theo tự nhiên?” Tư Lương Hồng không dám hỏi nhiều, chỉ là âm thầm thể hội.

Rất nhanh đám người Tư Lương Hồng liền rời đi.

Đông Bá Tuyết Ưng và bọn họ cũng không có gì phải nói, bọn họ tới đây cũng là bày tỏ thái độ! Về phần tặng lễ linh tinh, tặng lễ cho một sinh mệnh Siêu Phàm? Căn bản chỉ là câu chuyện cười!

“Ca, cầm đầu chính là Tư Lương Hồng kia, mấy trăm tuổi rồi?” Thanh Thạch nhỏ giọng nói, vừa rồi hắn vẫn có chút khản trương hưng phấn.

“Nàng chuyển hóa thành thân thể huyết yêu, có tuổi thọ tám trăm năm” Đông Bá Tuyết Ưng lập tức nói, “Thanh Thạch, ta hỏi lại đệ, đệ thật sự muốn đi Trường Phong học viện?”

“Vâng.” Thanh Thạch gật đầu, “Pháp sư, vẫn cần sư phụ chỉ dạy dẫn dắt, đệ rất muốn ở trên con đường pháp sư đi xa hơn chút. Thật ra lần trước ca rơi vào Hắc Phong uyên, đệ đã rất hối hận, hối hận mình không tu hành cho tốt. Khi đó đệ đã hiểu, một số ngoại lực đều là hư ảo, thực lực bản thân mới là căn bản, đệ muốn nắm giữ càng nhiều hơn.”

Loại cảm giác vô lực đó, hắn không bao giờ muốn gặp nữa.

“Cũng tốt.” Đông Bá Tuyết Ưng gật đầu, hắn rất tán đồng, “Phụ thân mẫu thân vừa trở về, đệ bầu bạn thêm mấy tháng đã, rồi đi Trường Phong học viện cũng không muộn, đến lúc đó ta sẽ giúp đệ an bài tốt ở Trường Phong học viện, mời một vị Siêu Phàm pháp sư dạy đệ.”

“Vâng, cảm ơn ca.” Thanh Thạch gật đầu, hắn cũng sẽ không bắt bẻ cứ phải dựa vào năng lực của mình đi bá sư.

Có thể có cường giả Siêu Phàm làm sư phụ, hắn là phi thường mong muốn.

...

Chuyện đệ đệ muốn đi Trường Phong học viện, vợ chồng Đông Bá Liệt rất nhanh cũng đã biết, bọn họ cũng rất không nề. Nhưng bọn họ quá khư cũng đều thường mạo hiểm giữa sinh tử, có cái nhìn rất thoáng! Cũng biết đi Trường Phong học viện đối với tiểu nhi tử của mình còn rất có lợi. Hơn nữa cũng không phải lập tức đi, là chuyện của mấy tháng sau. Hơn nữa bọn họ về sau cũng có thể đi ngoài Trường Phong học viện thăm Thanh Thạch.

Khoảng cách xa? Có phi thuyền luyện kim, căn bản không tính là xa.

Đông Bá Tuyết Ưng đem rất nhiều kim phiếu vân vân Hạng Bàng Vân bỏ lại đều để lại cho cha mẹ, lúc trước kim phiếu trong bảo vật trữ vật của Hạng Bàng Vân là xếp thành một đồng nhỏ. Gã ma thú nhất tộc ăn núp này lấy giết chóc làm vui, nhiều phen đi tiếp nhiệm vụ Huyết Nhận tửu quán, nhận được rất nhiều kim tệ, qua nhiều năm tích lũy, có lẽ có tiêu hao phương diện khác, nhưng lưu lại ước chừng hơn tám trăm vạn kim tệ.

Rất khoa trương! Toàn bộ quận Thanh Hà chỉ sợ cũng chỉ Tư gia gia nghiệp lớn có thể thoáng so sánh.

Thời gian qua đi từng ngày một.

Đông Bá Tuyết Ưng bầu bạn cha mẹ thật tốt, dù sao một khi tới Thủy Nguyên đạo quan, rất nhanh sẽ phải đi Tân Hòa thế giới, đi Tân Hòa thế giới, ngắn thì mấy năm, lâu thì vượt qua chục năm cũng không thể trở về.

Điều này làm vợ chồng Đông Bá Liệt cũng rất không nề.

Vừa đoàn tụ, hai con trai đều rất nhanh phải bôn ba bên ngoài. Tiểu nhi tử ở Trường Phong học viện, bọn họ tốt xấu có thể đi thăm.

Nhưng Đông Bá Tuyết Ưng đi Tân Hòa thế giới, bọn họ căn bản không đi được!

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 28: Xuất phát

“Hô ~”

Một chiếc phi thuyền luyện kim buông xuống ở chân Tuyết Thạch sơn, từ trong phi thuyền một đám người đi ra, cầm đầu chính là nữ tử áo bào bạc Mặc Dương Kỳ! Phía sau nàng là một đám các trưởng lão cùng với một số tinh anh khác của Mặc Dương gia tộc, ai cũng khản trương vạn phần.

Bọn họ nhìn sơn đạo uốn lượn, nhìn tòa thành bảo loáng thoáng trên đỉnh núi.

Mặc Dương Kỳ hít sâu một hơi.

Nhịp tim của người khác cũng có chút loạn.

“Thời khắc quyết định vận mệnh Mặc Dương gia tộc chúng ta đến rồi.” Mặc Dương Kỳ cố gắng bình ổn cảm xúc khẩn trương, lập tức hạ lệnh, “Đi, theo ta lên núi.”

Ai cũng ngoan ngoãn đi bộ lên núi.

Trước lầu chính của thành bảo.

Vợ chồng Đông Bá Liệt đều nhìn chăm chăm một đám người từ xa xa đi tới.

“Ca, ca nói phụ thân mẫu thân sẽ làm như thế nào? Có thể dễ dàng như vậy tha cho Mặc Dương gia tộc hay không?” Thanh Thạch đứng ở bên cạnh khẽ hỏi.

“Đã đáp ứng phụ thân mẫu thân, để họ xử lý, vậy chúng ta không cần quản nữa.” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn. Bỗng hắt nhướng mày, nữ tử áo bào bạc Mặc Dương Kỳ đi dẫn đầu, trong một đám trưởng lão gia tộc phía sau nàng lại có một nam tử áo bào xám, chính là người bác ‘Mặc Dương Sâm’ lúc còn nhỏ từng gặp.

“Mặc Dương Kỳ, dẫn các vị trưởng lão tới, hướng Đông Bá hầu tước cùng với hầu tước phụ nhân bồi tội!” Mặc Dương Kỳ không chút do dự quỳ xuống.

Soạt.

Phía sau, một đám trưởng lão gia tộc cùng quỳ xuống.

Một màn này khiến Đông Bá Tuyết Ứng nheo mắt.

“Không được.” Mặc Dương Du biến sắc, vội lao tới đầu tiên là đi đỡ ca ca Mặc Dương Sâm, “Đều đứng lên đi, đều đứng dậy.”

Đông Bá Liệt thấy thế cũng đi đỡ người.

“Mặc Dương gia tộc chúng ta quả thật đã thua thiệt vợ chồng các người.” Mặc Dương Kỳ lại chưa đứng dậy, toàn bộ trưởng lão phía sau đều quỳ như cũ, mặc kệ Mặc Dương Du, Đông Bá Liệt đi kéo như thế nào, bọn họ cũng quỳ.

“Hừ!”

Kèm theo một tiếng hừ lạnh.

Một luồng Siêu Phàm đầu khí mãnh liệt thành một mảng hình quạt bỗng xuất hiện, đảo qua Mặc Dương Kỳ cùng với một đám trưởng lão, lại tinh diệu né tránh vợ chồng Đông Bá Liệt.

Ầm ~~~ đám người Mặc Dương Kỳ ai cũng bị quạt bay lên, va chạm ở xa xa, có ngã dưới đất, có va vào trên tường, có một số thân cơ thể yếu ớt chút hộc máu ngay tại chỗ. Đám người Mặc Dương Kỳ sắc mặt ai cũng đại biến, có chút hoảng sợ nhìn về phía Đông Bá Tuyết Ứng đứng sắc mặt lạnh như băng kia.

“Bồi tội? Quỳ?” Đông Bá Tuyết Ứng lạnh nhạt cười khẩy một tiếng, “Làm trò thế có ý tứ sao?”

“Đây là hồ sơ!”

Mặc Dương Kỳ phản ứng rất nhanh, vội lật tay cầm lên một phần hồ sơ, nhanh chóng đứng dậy, cung kính đưa đến trước mặt Mặc Dương Du, “Hầu tước phụ nhân, mời xem.”

“Hồ sơ?” Mặc Dương Du tâm tình phức tạp nhìn nhìn Mặc Dương Kỳ. Đây chính là tộc trưởng đó, quá khứ tộc trưởng cao cao tại thượng. Thật ra ở đây Đông Bá Liệt, Đông Bá Tuyết Ứng bọn họ đều rất chán ghét với Mặc Dương gia tộc, nhưng Mặc Dương Du lại là phức tạp mâu thuẫn nhất.

Mở ra hồ sơ nhìn kỹ.

“Hừ hừ, hay cho một gia tộc ngàn năm” Mặc Dương Du nhìn, sắc mặt khó coi, “Các chi các mạch tranh cũng thật ác, thì ra cha ta mất sớm như vậy, còn có nhiều nguyên nhân như vậy.”

“Năm ngàn tám trăm sáu mươi chín người, xử tử. Hơn hai vạn người bị phán trọng tội.” Mặc Dương Du lật đến cuối cùng, cũng có chút bị chấn trụ.

“Cái gì!” Đông Bá Liệt không thể tin được.

“Xử tử hơn năm ngàn người, kết tội hơn hai vạn người?” Thanh Thạch kinh hãi.

Cho dù là Đông Bá Tuyết Ứng cũng có chút giật mình, quá độc ác! Bởi vì toàn bộ Mặc Dương gia tộc tính cả hộ vệ người hầu, đại khái cũng chỉ mười

vạn người. Mà có thể bị kết tội... Nếu là người hầu hộ vệ, cũng đều là người hầu hộ vệ tương đối thân cận. Đội hộ vệ gia tộc quy mô lớn bình thường là không quá xen vào trong đó. Bỏ đi đội hộ vệ quy mô lớn này, toàn bộ gia tộc cũng chỉ khoảng năm sáu vạn người.

Xử lý ba vạn người?

Thực ác.

...

Thật ra đầu đũa nội bộ của loại gia tộc lớn này vốn là điều bình thường, một khi điều tra ra, liên lụy cực lớn. Lần này Mặc Dương gia tộc một là vì khiến Đông Bá Tuyết Ưng tất lửa giận, hai cũng là muốn mượn cơ hội này chinh đồn gia tộc! Đem rất nhiều khối u ác tính nhân cơ hội cũng xử lý, quá khứ mặc dù là tộc trưởng gia tộc cũng không có khả năng làm vậy. Nhưng lần này tộc trưởng giờ là cờ lớn 'Đập lửa giận của sinh mệnh Siêu Phàm', tự nhiên là dao sắc chặt đay rồi!

Hơn năm ngàn tám trăm người bị giết, hơn ba ngàn người không có quan hệ gì với Mặc Dương Du, hoặc là nói quan hệ rất cận.

Kết tội hơn hai vạn người... Đều là một số đả thủ hộ vệ linh tinh, đều là thủ hạ một số thế lực bị thanh trừ, trực tiếp kết tội bắt đi làm khổ dịch.

"Đây là một ngàn vạn kim phiếu." Mặc Dương Kỳ theo đó liền dâng một tập kim phiếu thật dày, mỗi một tờ đều là con số siêu lớn mười vạn kim tệ, ước chừng một trăm tám!

"Thế mà có thể lấy ra nhiều như vậy." Đông Bá Tuyết Ưng cũng kinh ngạc. Hạng Bàng Vãn để lại hơn tám trăm vạn kim tệ, Tư gia có lẽ có thể nhiều hơn thế chút, nhưng gia sản cũng không nhiều đến đâu cả. Mặc Dương gia tộc dù sao lúc trước vị sinh mệnh Siêu Phàm kia sáng tạo gia tộc, là Siêu Phàm thật sự, cho nên trụ cột Mặc Dương gia tộc phải dày, nhưng dù sao hơn một ngàn năm trôi qua, rất nhiều gia sản đều là tài sản cố định, như xưởng luyện kim, lãnh địa, thành bảo loại lớn, cửa hàng vân vân.

Muốn lấy ra một ngàn vạn kim phiếu, cũng rất khó.

Thật ra Mặc Dương gia tộc lần này cũng là giết chết rất nhiều khối u ác tính, đoạt gia sản của bọn họ, rất nhiều trực tiếp gán cho tiền trang để quốc được rất nhiều kim phiếu, lại từ trong kho gia tộc góp một chút, mới gom được số nguyên một ngàn vạn kim tệ! Cái này hầu như là một phần ba gia sản của Mặc Dương gia tộc!

"Hơn nửa trường lão hội gia tộc nhất trí thông qua, sẽ do Mặc Dương Sâm đảm nhiệm tộc trưởng nhiệm kỳ mới." Mặc Dương Kỳ nói tiếp.

"Ca ca?" Mặc Dương Du có chút sững sờ.

Khóe miệng Đông Bá Tuyết Ưng hơi nhếch lên.

Thật đủ ác.

Để bác mình làm tộc trưởng, hoặc giết hoặc kết tội ba vạn người của gia tộc, lại tặng một ngàn vạn kim tệ. Mẫu thân cùng bác dù sao cũng là anh em ruột, cảm tình rất sâu.

Đào mắt đã tới ngày Đông Bá Tuyết Ưng rời đi.

Sáng sớm.

Trong luyện võ trường, Đông Bá Tuyết Ưng đang luyện quyền, thương là quyền kéo dài! Đông Bá Tuyết Ưng thích luyện thương pháp, nhưng cũng thích luyện quyền, thân thể viên mãn như nhất... Lực lượng ở trong cơ thể vận chuyển, mỗi chiêu mỗi thức hoặc thu hoặc phóng.

"Hô." Đông Bá Tuyết Ưng dừng lại, thở phào một hơi.

Không khí chung quanh cũng hơi chấn động sau đó mới bình tĩnh.

"Tuyết Ưng, đến, uống chút nước trà, ăn chút điểm tâm." Thấy Đông Bá Tuyết Ưng dừng lại, Mặc Dương Du liền vội hô.

"Vâng."

Đông Bá Tuyết Ưng cười đi tới, cầm chén nước uống một hơi cạn sạch, sau đó cầm lấy điểm tâm ăn, một miếng một cái: "Vẫn là mẫu thân làm điểm tâm ngon, nhiều năm như vậy, sau tám tuổi con chưa từng được ăn ngon như thế."

"Trong thành bảo nhiều đầu bếp tốt như vậy, không có ai làm ngon hơn ta?" Mặc Dương Du cười.

"Không lừa người, thực sự không có." Đông Bá Tuyết Ưng rất nhanh đã đem một khay điểm tâm lớn ăn sạch sẽ.

Một tháng qua quá thoải mái.

Mình sau khi tám tuổi, liền luôn liều mạng luyện thương pháp, về sau rơi vào Hắc Phong uyên lại cô tịch đợi sáu năm. Một tháng qua, quả thực giống như ở trong mộng.

“Con buổi chiều đã phải đi?” Mặc Dương Du bỗng nhiên nói.

“Vâng, đúng, buổi chiều sẽ đi.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói, “Cứ tiếp tục như vậy, con chỉ sợ cũng biến thành tên quần là áo lụa.”

“Hoàn khổ thì hoàn khổ.” Mặc Dương Du rất không nỡ bỏ con.

“Con vẫn muốn đi xa hơn ở trên con đường Siêu Phàm này.” Đông Bá Tuyết Ứng cười, nhớ lại quá khứ, “Lúc còn nhỏ con đã thích xem truyện ký chuyện xưa Siêu Phàm, nhìn một đám Siêu Phàm đó, con nằm mơ cũng mơ thấy mình phi thiên độn địa, đi uống rượu với thần linh, bắt mấy ác ma chơi đùa. Hiện tại con đã bước lên con đường này, đương nhiên cố gắng đi xa hơn chút. Con đường này vẫn có ý tứ.”

Nếu nói hai mươi năm trước, hẳn là vì cứu cha mẹ, một mực không dám buông lỏng.

Vậy hiện tại, là vì theo đuổi trong lòng bản thân.

Hơn nữa còn có một nguyên nhân hẳn chưa nói ra —— lúc nhìn thấy Tư gia các gia tộc đến cúi đầu, nhìn thấy Mặc Dương gia tộc tất cả đều quỳ xuống, Đông Bá Tuyết Ứng đã thế, tuyệt đối không để người nhà mình cũng lưu lạc đến một bước này!

“Trường Phong đại ca bọn họ đều rất xem trọng ta, ta chính là người trẻ tuổi nhất nghìn năm qua bước vào Siêu Phàm, nếu xuống dốc từ đây, chỉ sợ sẽ trở thành trò cười trong mắt toàn bộ Siêu Phàm của Long Sơn đế quốc.” Đông Bá Tuyết Ứng cười nói.

...

Buổi chiều hôm đó.

Ở sau khi ăn xong cơm trưa, Thanh Thạch, vợ chồng Đông Bá Liệt, Tông Lăng, Đồng Tam bọn họ ở cửa lầu chính thành bảo, tiễn Đông Bá Tuyết Ứng.

“Không cần tiễn nữa.”

“Có việc có thể thông qua vòng tay đưa tin nói cho con biết.” Đông Bá Tuyết Ứng cười, “Như vậy nhé, ta đi rồi.”

“Ca, đệ cũng nhất định sẽ bước vào Siêu Phàm!” Thanh Thạch bỗng nhiên hô.

Đông Bá Tuyết Ứng sững sờ.

Bên cạnh Tông Lăng, Đồng Tam, vợ chồng Đông Bá Liệt đều cười lên.

“Được, có chí khí.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng cười nói, “Thanh Thạch, vậy ta sẽ chờ đệ.”

“Vâng.” Thanh Thạch gật đầu.

Hồ.

Theo đó chung quanh thân thể Đông Bá Tuyết Ứng đắm chìm trong ánh lửa, nhìn nhìn mọi người trong nhà, nhếch miệng cười, liền phóng lên cao, hướng chân trời phương bắc bay đi, nhanh chóng biến mất ở cuối thiên địa.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 5 - Chương 1: Thủy Nguyên đạo quan

Lửa quán quanh, Đông Bá Tuyết Ứng hướng phương bắc bay tốc độ cao, đồng thời cũng quan sát cảnh sắc phía dưới.

Càng bay về phía bắc, nhiệt độ càng lúc càng thấp, thành trì, thôn xóm trên mặt đất cũng càng thêm thưa thớt.

“Hô ~~~”

Một mảng trắng noãn. Cảnh đồng tuyết phương bắc rộng lớn xuất hiện ở trong phạm vi tầm nhìn. Năm hành tinh phương bắc đều giáp giới với cánh đồng tuyết, cánh đồng tuyết lớn phương bắc... Phạm vi cực kỳ rộng, tung hoành mấy chục vạn dặm. Nơi đây hiếm thấy bóng người, lại có một số khu vực cánh đồng tuyết đặc biệt có ma thú sinh tồn. “Ầm ầm ầm ~~~” một đàn ma thú thật lớn tựa như ngọn núi nhỏ đang chạy băng băng. “Tuyệt Nguyên Bạch Mao

Tượng?” Đông Bá Tuyết Ưng bay ở trời cao, quan sát bên dưới, một đàn ma thú to lớn kia cao cũng hơn mười thước, bốn chân vô cùng thô to, bộ lông toàn thân vừa dày vừa dài. Mặc dù là các Ngân Nguyệt kỳ sĩ liễu mạng công kích, cũng rất khó đâm thủng bộ lông thật dày này! Càng đừng nói tăng vô mỡ thật dày dưới bộ lông của chúng nó, Ngân Nguyệt kỳ sĩ, gần như không thể giết chết một con Tuyết Nguyên Bạch Mao Tượng.

Mà chúng nó thích quần cư! Một đàn Tuyết Nguyên Bạch Mao Tượng chạy... Ngay cả kỳ sĩ cấp Xung Hào cũng không dám chính diện ngăn cản, quân đội phạm nhân nhân loại đến bao nhiêu bị nghiền áp bấy nhiêu. “Đám Tuyết Nguyên Bạch Mao Tượng này cũng hiền.” Đông Bá Tuyết Ưng mỉm cười nhìn, bởi vì rất hiền lành, cho nên dễ dàng bị thuần dưỡng. Một số ma thú tàn bạo trên cánh đồng tuyết lớn đã sớm bị nhân loại tiêu diệt...

Một đường phi hành, càng về hướng bắc, gió lạnh càng thêm lạnh thấu xương, như đao. “Thủy Nguyên đạo quan!” Mắt Đông Bá Tuyết Ưng sáng lên.

Sau khi bay mười hai vạn dặm, rốt cuộc đã tới nơi.

Đại tuyết nguyên cũng có núi cao liên miên, ở một mảng núi cao liên miên mấy ngàn dặm có một tòa đạo quan tọa lạc. “Vù.” Đông Bá Tuyết Ưng hóa thành một luồng sáng, từ trên cao lao xuống, hạ xuống cửa chính đạo quan.

“Đông Bá hộ pháp.” Một thanh âm trầm trầm vang lên. Đông Bá có chút kinh ngạc. Toàn thân đạo quan là kim loại màu xám đậm cấu thành một thể, ở trên tường đạo quan có điêu khắc đồ án uốn lượn, bên trái đạo quan là một đồ án phi cầm kỳ di, phía bên phải là đồ án cự long, giờ phút này mở miệng nói chuyện chính là đồ án đầu rồng phía bên phải, miệng đồ án đầu rồng còn cử động.

“A...” Đông Bá Tuyết Ưng cũng kinh ngạc, đây rõ ràng không phải sinh vật luyện kim, chỉ một cái đồ án mà thôi.

“Ha ha, Đông Bá hộ pháp.” Một luồng sáng từ trong đạo quan bay ra, xuất hiện ở cửa đạo quan, là một nam tử đẹp trai phóng khoáng không gò bó đeo thần khí, “Toàn bộ Thủy Nguyên đạo quan chúng ta là một Bán Thần khí loại tổ hợp! Mà Long tiền bối cùng Tước tiền bối đều là khí linh, từ khi đạo quan sáng tạo đã tồn tại.”

“Ra mắt Long tiền bối, Tước tiền bối.” Đông Bá Tuyết Ưng hành lễ nói. Đồng thời âm thầm kinh ngạc. Dựa theo mình biết, dưới tình huống bình thường, thần khí mới có khí linh! Bán Thần khí, hầu như đều không có khí linh. Mà thần khí, tầm quan trọng đối với toàn bộ Hạ tộc, so với sinh ra một thần linh còn quan trọng hơn!

Bởi vì những vị thần mới đột phá, căn bản không biết luyện chế thần khí, thần khí Hạ tộc hiện nay có, mỗi một món đều là từ thần giới hoặc là hắc ám thâm uyên lưu truyền tới.

“Tiểu tử, tu hành cho tốt, ta cùng lão long cục, cục người trong năm mươi năm trở thành Thánh Cấp.” Tước tiền bối nói. “Đừng cho người trẻ tuổi áp lực, chỉ cần trong một trăm năm có thể đột phá, cũng rất khá rồi.” Long tiền bối cũng nói. “Hai vị tiền bối, ta còn cần dẫn dắt Đông Bá hộ pháp, sẽ không quấy rầy nữa.” Nam tử đẹp trai nói, lập tức liền mang theo Đông Bá Tuyết Ưng tiến vào trong đạo quan.

Trong đạo quan rất yên tĩnh, sơn đạo khúc chiết, mặt đất còn có tuyết đọng, hai bên chung quanh ngẫu nhiên sẽ là các tòa tiểu viện, thường xuyên nhìn thấy một ít kỳ sĩ pháp sư cấp Xung Hào, bọn họ khi nhìn thấy bọn Đông Bá Tuyết Ưng đều cung kính hành lễ.

“Ta tên Công Lương Viễn, vừa bước vào Thánh Cấp.” Nam tử đẹp trai mỉm cười nói, “Đạo quan là nơi tu hành yên tĩnh, nơi này nhiều nhất chính là phạm nhân cấp Xung Hào, bình thường cũng có mấy trăm người cấp Xung Hào ở đây tu hành, bình thường chỉ có cảm thấy không thể tiến thêm, mới sẽ về quê hương.”

“Sinh mệnh Siêu Phàm, bình thường Thánh Cấp, Bán Thần sẽ ở trong đạo quan tiềm tu.”

“Về phần Phi Thiên cấp, trong đạo quan rất ít, hoặc là ở Tân Hóa thể giới, hoặc ở phạm gian. Ở trước năm trăm tuổi, các Siêu Phàm phần lớn rất quyền luyện phạm gian, nhưng càng về sau, lại càng ít đi lại ở phạm gian.” Công Lương Viễn nói. “Người là lần đầu đến đạo quan, với người mà nói, quan trọng nhất chính là lựa chọn pháp môn đấu khí cùng với bí thuật! Còn có binh khí Siêu Phàm cùng nguyên thạch...”

Đi trong đạo quan yên tĩnh, Đông Bá Tuyết Ưng ở dưới Công Lương Viễn dẫn dắt, đi lĩnh sáu trăm căn nguyên thạch trước! Sau đó đi chọn pháp môn đấu khí. “Đông Bá lão đệ, Siêu Phàm bình thường, mặc kệ là nguyên thạch, pháp môn, bí thuật, binh khí vân vân... đều phải dựa vào điểm cống hiến Siêu Phàm để đổi!” Công Lương Viễn than thở, “Nhớ lại, lúc trước liễu mạng đi nhận nhiệm vụ Siêu Phàm, thậm chí có đôi khi sinh tử một đường, đi liễu, đạt được điểm cống hiến Siêu Phàm, sau đó còn phải tính toán chi li, đi đổi pháp môn, bí thuật. So sánh với rất nhiều Siêu Phàm, Đông Bá lão đệ người thật sự tài nguyên rất nhiều.” “Thật ngại quá.” Đông Bá Tuyết Ưng liền nói. “Không có gì phải ngại, những tài nguyên này, thật ra cũng là cao thủ Thánh Cấp, thậm chí các Bán Thần đi liễu mạng kiếm được. Không có khả năng mỗi một Siêu Phàm bình thường đều có thể nhận được một đồng tài nguyên. Muốn có được? Chỉ có thể tự mình làm ra cống hiến để đổi! Cũng chỉ như Đông Bá lão đệ người số rất ít tuyệt thể thiên tài bậc này, mới có thể trực tiếp nhận được tài nguyên bồi dưỡng.” Công Lương Viễn nói. Đông Bá Tuyết Ưng rất hiểu. Nguyên thạch, là phải đi thể giới Siêu Phàm đi đoạt! Mà ở thể giới Siêu Phàm liễu mạng, ít nhất cũng phải là thực lực Thánh Cấp. Cao thủ Thánh Cấp lấy mạng đi liễu mới kiếm được lượng lớn nguyên thạch....

Đấu Khí các. Một lần các ba tầng bằng gỗ rất bình thường, Đông Bá Tuyết Ưng đi vào lật xem tìm kiếm pháp môn đấu khí thích hợp mình. Pháp môn đấu khí, nói quan trọng rất quan trọng, bởi vì có nó mới có thể tu hành tăng lên có hiệu suất hơn, khiến đấu khí tiến tới thành thần!

Nói không quan trọng... Mỗi một Siêu Phàm đều sẽ lựa chọn pháp môn đấu khí tốt nhất, dưới tình huống điểm cống hiến Siêu Phàm ít, thì từng bước một đổi. Trước đổi pháp môn bộ phận Phi Thiên cấp, chờ thành Thánh Cấp, lại đổi bộ phận Thánh Cấp. “Hỏa điểm pháp môn đấu khí Thần cấp, vãn vãn chỉ có hai loại, 《tinh hóa đấu khí》 cùng 《Hỏa Long Đấu Khí》.” Đông Bá Tuyết Ưng lật xem suy tư.

Hắn có thể mặc kệ giá đổi, tùy ý chọn lựa một loại pháp môn đấu khí.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 2-1: Phó Quan chủ (1)

“Chọn một loại nào đây?”

“《 Hòa Long Đấu Khí 》hung mãnh hơn, 《 tinh hòa đấu khí 》 thì mọi phương diện đều cân bằng.” Đông Bá Tuyết Ứng nghĩ một lát, làm ra quyết định, “Cứ 《 tinh hòa đấu khí 》 đi.”

Chọn pháp môn đấu khí khá đơn giản.

Dù sao pháp môn chính là dùng để tu luyện.

Về phần chiến đấu? Dựa vào là kỹ xảo kinh nghiệm, cảnh giới, binh khí, Bí Thuật các phương diện.

Kỹ xảo kinh nghiệm cảnh giới đều là nội tại, cần chậm rãi tích lũy.

Mà binh khí, bí thuật lại là có thể chọn.

Đại Địa thần điện, Huyết Nhận tử quán vì sao nhiều quy củ trời buộc, vẫn có rất nhiều Siêu Phàm gia nhập, là vì chỉ bọn họ mới có bí thuật Thần cấp!

“Đông Bá lão đệ, lựa chọn binh khí và bí thuật phải cẩn thận suy nghĩ.” Công Lương Viễn nói, “Người cũng chỉ có thể tùy ý chọn một loại bí thuật mà thôi, tương lai bí thuật khác cũng cần dựa vào điểm cống hiến nhiệm vụ Siêu Phàm để đổi! Cho nên phải cân nhắc rõ ràng, nếu không hối hận cũng không kịp.”

“Ta biết rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng cũng rất thận trọng.

“Đi chọn binh khí hay là bí thuật trước?” Công Lương Viễn hỏi.

“Binh khí trước đi, chọn binh khí đơn giản chút, cuối cùng mới chọn bí thuật! Bí thuật dù sao rất nhiều hơn nữa quan trọng nhất.” Đông Bá Tuyết Ứng nói. Luận điều kiện bên ngoài, ảnh hưởng của bí thuật đối với thực lực là lớn nhất, so với binh khí ảnh hưởng còn lớn hơn! Một môn bí thuật Thần cấp, cùng một môn bí thuật bình thường, sẽ làm hai Siêu Phàm phương diện khác tương đương, thực lực chênh lệch mấy lần thậm chí gấp mười!

Có thể một chiêu bị miểu sát (giết trong nháy mắt)!

Bởi vậy có thể thấy được chỗ trân quý của bí thuật, Đông Bá Tuyết Ứng không có được bí thuật Thần cấp, hẳn cũng phải lựa chọn tận lực tiếp cận, để mình ở phương diện bí thuật chênh lệch với Đại Địa thần điện, Huyết Nhận tử quán, Ma Thần hội cố gắng nhỏ một chút.

Đương nhiên bí thuật cũng cần nghiên cứu, nếu có được bí thuật Thần cấp chỉ mới nhập môn, mà bí thuật yếu một chút, người khác lại đã tu hành đến đại viên mãn không thể tưởng tượng, hoàn toàn có thể nghiền áp người tu hành bí thuật Thần cấp.

Nhưng đối với cùng một người mà nói, tự nhiên bí thuật càng mạnh càng tốt.

Trong Thủy Nguyên đạo quan.

Đông Bá Tuyết Ứng và Công Lương Viễn sống vai đi, đi tới ngoài một tòa lầu các cỡ lớn, ngoài lầu các có một hồ nước uốn lượn, cạnh hồ nước đang có một lão già gầy đầu trọc đang câu cá, lão già này tản ra khí tức già nua.

“Vị này là Triều Thanh phó quan chủ.” Về mặt Công Lương Viễn hơi thay đổi, lập tức truyền âm nói, “Ta còn chuẩn bị chờ người binh khí bí thuật đều chọn xong, thì đi gặp phó quan chủ, không ngờ đụng phải ở đây. Phó quan chủ nay đã hơn hai ngàn tám trăm sáu mươi tuổi, cách đại nạn tuổi thọ rất gần.”

“Là hần?” Đông Bá Tuyết Ứng nổi lòng kính trọng.

Hạng chín Bán Thần bằng: Triều Thanh, phó quan chủ Thủy Nguyên đạo quan, nắm giữ ‘Lôi thần chân ý’, một cây độc trượng tung hoành thiên hạ.

Phải biết rằng đại nạn tuổi thọ của Bán Thần cũng chỉ ba ngàn năm, đại nạn đại biểu cho cực trị! Dưới tình huống bình thường sống không đến cực hạn đó, tựa như các phẩm nhân bình thường tuổi thọ đại nạn trăm năm, nhưng trên thực tế có thể sống đến tám chín mươi tuổi coi như không tệ rồi. Như Tinh Thần cấp tuổi thọ đại nạn hai trăm năm... Nhưng bình thường có thể sống đến một trăm tám mươi tuổi đã rất khá rồi.

Các Siêu Phàm lợi hại hơn chút, có thể tới gần cực hạn.

Lôi Chân trưởng lão đem linh dịch Hải Dương Giới Thạch làm com ăn làm nước uống, lúc nào cũng nuôi nấng linh hồn thân thể, chống đỡ tới một ngàn năm trăm tuổi! Nếu không có linh dịch Hải Dương Giới Thạch, hẳn phải sống ít đi trăm năm, các Bán Thần bình thường có thể chống đỡ tới hai ngàn chín trăm tuổi coi như rất không tệ, nếu một trận đại chiến bị thương nặng, chết có thể còn sớm hơn.

Cho nên...

Triều Thanh phó quan chủ, đã đến thời khắc lúc nào cũng có thể chết.

“Phó quan chủ.” Công Lương Viễn cung kính nói, “Vị này chính là Đông Bá Tuyết Ưng.”

“Bái kiến phó quan chủ.” Đông Bá Tuyết Ưng cũng cung kính hành lễ.

Lão già gầy đầu trọc lúc này mới quay đầu nhìn tới.

Mắt lão nhìn như đục ngầu, làn da trên mặt cũng tràn đầy nếp nhăn, thân thể này đã rất già nua, nhưng toàn bộ thiên hạ ai cũng không dám đánh giá thấp lão, dù sao loại lão gia hỏa này thời gian rất dài không ra tay, ai cũng không rõ thực lực thật sự hiện nay của lão. ‘Hạng chín Bán Thần bằng’ vẫn là căn cứ quá trình chiến đấu ra tay của lão một lần trước tiên hành phán định.

“Tốt.” Lão già gầy đầu trọc mỉm cười gât đầu, “Lão đầu từ ta có thể ở trước khi đại nạn đến, nhìn thấy Thủy Nguyên đạo quan chúng ta lại có một vị thiên tài yêu nghiệt xuất sắc, thật sự rất vui vẻ. Còn nhớ năm đó ta lúc cấp Xung Hào cũng hăng hái, thời điểm gia nhập Thủy Nguyên đạo quan, còn là Trương Thần đại ca dẫn dắt ta đến, chỉ là đảo mắt Trương Thần đại ca cũng đã chết hơn hai ngàn năm rồi.”

“Sinh sinh tử tử.”

“Lão đầu từ ta từng thấy quá nhiều sinh tử.” Lão già gầy đầu trọc cười ha ha, “Có thể sống lâu hơn ta, cũng không nhiều.”

Đông Bá Tuyết Ưng, Công Lương Viễn ngoan ngoãn nghe.

Một Bán Thần sống gần ba ngàn năm, đối với Đông Bá Tuyết Ưng hai mươi tám tuổi mà nói, quả thực chính là lịch sử sống!

“Đông Bá Tuyết Ưng.” Lão già gầy đầu trọc bỗng nói.

“Có vấn đề gì?” Đông Bá Tuyết Ưng cung kính nói.

“Ngươi là Siêu Phàm mới, khẳng định cần đi Tân Hóa thế giới một chuyến.” Lão già gầy đầu trọc, “Siêu Phàm Phi Thiên cấp, sẽ ở trong Tân Hóa thế giới thật sự tiếp xúc Siêu Phàm chém giết tàn khốc, sẽ có không ít Siêu Phàm chết ở đó! Đối với ngươi thiên tài yêu nghiệt như vậy mà nói, ngược lại ở lúc nhỏ yếu phải cẩn thận, tuyệt đối đừng để còn trẻ đã chết ở Tân Hóa thế giới.”

“Vấn đề gì?” Đông Bá Tuyết Ưng cảm kích nói.

Bản thân hẳn cũng rõ.

Bởi vì các Siêu Phàm Phi Thiên cấp, là cầm tiền vào thế giới Siêu Phàm khác mạo hiểm! Ở phạm gian lại gần như sẽ không gặp phải nguy hiểm, nguy hiểm hầu như đều là ở Tân Hóa thế giới! Vì rèn luyện, vì lịch luyện sinh tử, thường xuyên có Siêu Phàm Phi Thiên cấp chết.

Cũng không phải bản thân các Siêu Phàm muốn chết.

Mà là hiệu quả sinh tử rèn luyện quả thực tốt, như Đông Bá Tuyết Ưng lúc trước chiến một trận với Âm Ảnh Báo, lập tức đột phá đến cảnh giới lực lượng viên mãn như nhất. Ở con đường Siêu Phàm, tu hành càng khó hơn, nếu không rèn luyện sinh tử, là rất khó đi xa.

Sinh tử rèn luyện, tu hành mười năm, so với vui đầu tiên tu trăm năm còn tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 5 - Chương 2-2: Phó Quan chủ (2)

“Vừa mới tiến vào Tân Hóa thế giới, sẽ có ‘Siêu Phàm sinh tử chiến’ chuyên môn chuẩn bị cho Siêu Phàm mới, cái này cũng là chỉ có mới tiến lên Siêu Phàm mới có.” Lão già gầy đầu trọc cười tùm tùm nói, “Bên cạnh sinh tử chiến này có rất nhiều cường giả Hạ tộc nhìn chăm chăm, vẫn khá an toàn, từ sau khi Tân Hóa thế giới thành lập, ‘Siêu Phàm sinh tử chiến’ đến nay không biết đã bao nhiêu năm, một vị lợi hại nhất trong lịch sử, là một ngàn chín trăm vạn năm trước một vị Bán Thần ‘Luyện Ngục kỳ sĩ’ lập ra, hẳn lúc trước vừa bước vào Siêu Phàm, tổng cộng xông qua mười một trận sinh tử chiến!”

“Một vạn năm nay, lợi hại nhất là một vị nữ tử tên là ‘Đan Thanh Diễm’, xông qua chín trận sinh tử chiến! Đáng tiếc sau khi nàng bước vào Thánh Cấp,

tiến vào Siêu Phàm thế giới mạo hiểm, đã ngã xuống.”

“Ta năm đó cũng xông qua sáu trận sinh tử chiến.” Lão giả gầy đầu trọc nhìn Đông Bá Tuyết Ứng, “Đông Bá Tuyết Ứng, ngươi phải kiếm chút ánh sáng cho Thủy Nguyên đạo quan chúng ta! Đánh chín trận, mười trận!”

Đông Bá Tuyết Ứng thầm nhủ.

Phó quan chủ yếu cầu cũng thật cao, chín trận mười trận?

Xem qua hồi ức ghi chép của Lôi Chân trưởng lão, đối với ‘Siêu Phàm sinh tử chiến’ Đông Bá Tuyết Ứng vẫn rất rõ ràng.

Đây là mới tiến lên Siêu Phàm mới có thể hưởng thụ!

Vì để Siêu Phàm mới lên có thể có cảm thụ rõ đối với chiến đấu của Siêu Phàm, ở trong một khu vực cố định an bài đối thủ tiến hành chiến đấu. Đối thủ phần lớn là dân bản xứ Siêu Phàm thế giới! Lúc chiến đấu bên cạnh có rất nhiều cường giả sẽ xem cuộc chiến, cũng sẽ có Bán Thần. Cho nên trong sinh tử chiến một khi gặp nguy hiểm, Bán Thần cũng sẽ lập tức ra tay cứu giúp.

Cho nên là tương đối an toàn, là một cơ hội khó được quen thuộc dân bản xứ Siêu Phàm thế giới.

Nhưng..

Dù sao Siêu Phàm chiến đấu sinh tử quá nhanh, có đôi khi Bán Thần chậm một bước, cứu viện không kịp cũng có. Bình quân đại khái hai ba trăm năm sẽ có một Siêu Phàm xui xẻo chết ở trong ‘Siêu Phàm sinh tử chiến’.

Như Lôi Chân trưởng lão, chỉ xông qua năm trận sinh tử chiến.

“Trường Phong trưởng lão xông qua mấy trận?” Đông Bá Tuyết Ứng hiếu kỳ nói.

“Tri Khâu Bạch? Hắn, cũng sáu trận.” Lão giả gầy đầu trọc cười nói, “Tri Khâu Bạch ở lúc Phi Thiên cấp cũng không tính là quá chói mắt, tuy tương đối trẻ tuổi đã bước vào Siêu Phàm, nhưng hắn lúc ấy nắm giữ chỉ là vạn vật phong chi ảo diệu, ảo diệu rất bình thường mà thôi! Vẫn là sau này quật khởi, thể mà nắm giữ ‘Không gian thiết cát chân ý’ nghịch thiên như vậy.”

“Siêu Phàm sinh tử chiến, cũng có thể từ trong đó nhìn ra tiềm lực.”

“Xông qua nhiều sinh tử chiến, chỉ cần còn sống, phần lớn thành tựu cũng cao.” Lão giả gầy đầu trọc nói, “Nhưng số lần xông qua ít, tuy phần lớn không được, nhưng ngẫu nhiên có quật khởi sau này. Như thiên hạ đệ nhất hiện nay Hạ sơn chủ, năm đó chỉ xông qua ba trận, ha ha, ngươi cũng đừng học Hạ sơn chủ, Hạ sơn chủ là một pháp sư, thích dốc lòng nghiên cứu.”

“Hơn nữa Siêu Phàm sinh tử chiến, là cơ hội duy nhất tương đối an toàn các ngươi làm quen dân bản xứ Siêu Phàm thế giới, nắm chắc cho tốt.” Lão giả gầy đầu trọc nói, “Bỏ lỡ sẽ không còn!”

Đông Bá Tuyết Ứng gật đầu: “Văn bối rõ.”

“Đi đi, đi chọn binh khí đi, không cần bầu bạn với ta lão đầu từ này.” Lão giả gầy đầu trọc nói, “Đúng rồi, ta thấy ngươi hẳn là từng thức tỉnh thái cổ huyết mạch, lúc đi chọn bí thuật, có thể đi giả sách tận cùng bên trong lâu ba Bí Thuật các cẩn thận lật xem.”

Mắt Đông Bá Tuyết Ứng sáng lên.

Bí Thuật các, lâu ba? Giả sách tận cùng bên trong?

“Cám ơn phó quan chủ.” Đông Bá Tuyết Ứng cung kính nói.

Lão giả gầy đầu trọc lại tiếp tục nheo mắt, như nhắm mà không phải nhắm, cứ thế câu cá.

Hai người bọn Đông Bá Tuyết Ứng cung kính hành lễ, lập tức rời đi.

“Đông Bá lão đệ, phó quan chủ rất xem trọng ngươi đó.” Công Lương Viễn thấp giọng cười nói, “Thật ra chúng ta lúc trước còn thảo luận về ngươi, thậm chí cũng đặt cược, cược ngươi Siêu Phàm sinh tử chiến có thể xông qua mấy trận, chúng ta đều cho rằng ngươi ít nhất sáu trận.”

“Bản thân ta cũng không nắm chắc.” Đông Bá Tuyết Ứng thuận miệng ứng phó một câu, trong lòng lại vương bận lâu ba Bí Thuật các phó quan chủ nói, phó quan chủ nói rốt cuộc là cái gì?

Hai người đi đến trước Binh Khí lâu.

“Ngươi đi vào chọn đi, ta ở đây chờ ngươi.” Công Lương Viễn đứng ở ngoài cửa.

“Được.” Đông Bá Tuyết Ứng đi vào trong đó.

Giống Đấu Khí các lúc trước, tòa lâu các cỡ lớn cất binh khí này cũng không có ai trông coi, sở dĩ không có ai trông coi, là vì... Toàn bộ Thủy Nguyên đạo quan đều là một kiện Bán Thần khí, khí linh ‘Long tiền bối’ ‘Trước tiền bối’ có thể hoàn toàn nắm giữ những địa phương này, không có ai có thể lên lút mang đi, hoặc là mạnh mẽ mang đi binh khí.

“Binh khí, là tay chân kéo dài, là đồng bạn quan trọng nhất khi chiến đấu.” Đông Bá Tuyết Ứng rất rõ, một binh khí tốt cùng một binh khí kém, ảnh hưởng đối với thực lực là phi thường lớn.

Đông Bá Tuyết Ứng bước nhanh.

Rất nhanh đi tới khu vực chuyên môn đặt trường thương.

“Bôn Lôi thương, nhân giai hạ phẩm, cần một cân nguyên thạch đổi lấy.”

Đông Bá Tuyết Ứng nhìn một cây trường thương màu xanh cắm trên mặt đất trước mắt, trên mặt đất có thể kim loại, trên thẻ có văn tự giới thiệu đơn giản, tùy ý lấy bắt đầu đùa giỡn hai cái, hô xet! Trường thương vung lên, bỏ qua không gian, sau đó chính là một tay đâm, trường thương xoay tròn xé rách không khí, lại không gây thương tổn lâu các nhìn như bình thường một chút nào.

“Nhân giai hạ phẩm, là một loại kém cỏi nhất trong binh khí Siêu Phàm, cảm giác ở trên truyền lực lượng cũng không hoàn mỹ như Phi Tuyết thần thương của ta, cũng chỉ có chất liệu là tài chất Siêu Phàm nhi, luyện chế rất nát.” Đông Bá Tuyết Ứng âm thầm lắc đầu, cái này nhắm chừng là tác phẩm lỗi tay của Siêu Phàm nào đó thử luyện chế binh khí.

Cũng không phải binh khí Siêu Phàm thì nhất định tốt hơn binh khí phàm nhân.

Cực phẩm trong tam giai luyện kim trong phàm nhân, giá cũng là hơn trăm vạn kim tệ. Luận giá, không thua gì loại binh khí Siêu Phàm nhân giai hạ phẩm này. Đối với phàm nhân mà nói trên tính thực dụng vượt xa!

Mặc dù vừa đột phá Siêu Phàm, bình thường cũng không thèm dùng nhân giai hạ phẩm, đây đều là tác phẩm luyện tập thất bại, phần lớn đều kiếm một món nhân giai thượng phẩm! Có thể kiếm cái nhân giai cực phẩm thì rất xa xỉ rồi.

Vừa đi, vừa cầm lấy từng thanh trường thương bên cạnh thực nghiệm.

“Ừm, lực lượng truyền hoàn mỹ, chỉ là cán thương hơi mềm.” Lực lượng thân thể Đông Bá Tuyết Ứng hiện nay đạt tới Phi Thiên cấp trung kỳ, Phi Tuyết thần thương đối với hắn mà nói cũng hơi mềm.

“Một thanh trường thương này, chắc chắn chắc, chiều dài quá dài chút, không quá thích hợp.”

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ứng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 5 - Chương 3: Binh khí

Đông Bá Tuyết Ứng luyện thương hơn hai mươi năm, nếu nói một số nữ nhân yêu châu báu, vậy hắn ở thời điểm cầm từng thanh trường thương cũng phi thường hưng phấn, cảm thụ được chỗ bất phàm của mỗi một thanh trường thương, nhiều năm như vậy, hắn chưa từng tận hưởng thử nhiều trường thương tốt như vậy.

Ước chừng nửa canh giờ, chủ yếu xem xét đều là trường thương nhân giai cực phẩm.

Trường thương nhân giai cực phẩm giá bình thường ở mười cân nguyên thạch đến hai mươi cân nguyên thạch.

“Thủy Nguyên đạo quan mặc ta chọn lựa bảo vật binh khí không vượt qua 80 cân nguyên thạch, cũng đủ ta góp đủ một bộ nhân giai cực phẩm.” Đông Bá Tuyết Ứng nói thầm, áo, giáp, giày, binh khí, vòng tay trữ vật vân vân, một bộ nhân giai cực phẩm 80 cân nguyên thạch là đủ rồi.

“Nhưng, muốn kiếm thì kiếm tốt chút.”

Ánh mắt Đông Bá Tuyết Ứng dừng ở trên từng thanh thánh giai binh khí.

Thánh giai hạ phẩm binh khí, giá tăng vọt, bình thường ở trăm cân nguyên thạch! Tuy giá tăng vọt, nhưng từ binh khí nhân giai Siêu Phàm và binh khí thánh giai Siêu Phàm, cũng là có chênh lệch về chất. Nhân giai cực phẩm, thánh giai hạ phẩm... ảnh hưởng đối với thực lực có thể chênh lệch ba bốn thành!

“Đối với ta Siêu Phàm mà nói, Thánh Cấp hạ phẩm đã là đủ rồi.” Đông Bá Tuyết Ứng làm ra quyết định.

Vòng tay trữ vật, hắn đã có.

Hộ thân nội giáp, là Lôi Chân trưởng lão lưu lại nội giáp thánh giai cực phẩm, mình dù sao nắm giữ vạn vật chi thủy ảo diệu, sử dụng rất thích hợp.

Cho nên ——

Về phần quần áo, bởi vì có hộ thân nội giáp tốt, như vậy quần áo tùy tiện chọn nhân giai cực phẩm đã đủ dùng.

Về phần ‘Trường thương’ ‘Giày’ Đông Bá Tuyết Ứng cảm thấy nên chọn một cái tốt.

...

Một lát sau, một thanh trường thương cuối cùng được Đông Bá Tuyết Ứng chọn trúng.

“Oành.” Một thanh trường thương màu đen, cán thương tựa như là gỗ Siêu Phẩm đặc thù nào đó tạo thành, trên gỗ còn có đường vân màu đỏ sậm, cần thật cảm thụ, còn có thể cảm nhận được mơ hồ tiếng rỗng rỗng, tùy tay vung lên cũng sinh ra tiếng nổ.

“Hắc Long Thương, long huyết đúc?” Đông Bá Tuyết Ứng nhếch miệng cười, “Thương nặng đại khái một ngàn hai trăm cân, tương đối thích hợp thương pháp của ta.”

Có trường thương, mắt thường thoát nhìn cũng mơ hồ, thi triển cũng như quỷ mỵ lóe ra.

Có trường thương, đâm thích hợp tốc độ cực nhanh.

Đông Bá Tuyết Ứng cũng từng động tâm vì trường thương khác, nhưng hôm nay hắn đã nắm giữ hai loại ảo diệu vạn vật thủy hỏa, mơ hồ cảm thấy con đường của mình, là con đường đủ cả âm dương. Đi cực đoan... Có lẽ đối mặt một số đối thủ cùng cấp độ có thể sinh ra kỳ hiệu! Nhưng đối mặt một số kẻ địch cực lợi hại, đi cực đoan cũng sẽ ý nghĩa phương diện khác là thiếu sót, mình không xử lý được kẻ địch, thì rất dễ bị kẻ địch xử lý!

“Cái tên đủ tà ác khí phách, nhưng thanh trường thương này quả thực rất tốt.” Đông Bá Tuyết Ứng tùy ý vung, cán thương xoay tròn đâm ra, sinh ra sóng xung kích không khí nghiền áp và chạm ở trên bức tường lầu các, mặt ngoài bức tường có sóng gợn di động, dễ dàng dời đi hết lực đánh. Dù sao đến lựa chọn binh khí, đều sẽ thử đơn giản một lần.

“Nhưng cần một trăm hai mươi cân nguyên thạch?” Đông Bá Tuyết Ứng nhìn nhìn yết giá.

Một cây trường thương thánh giai hạ phẩm này, đã đột phá cực hạn giá miễn phí Thủy Nguyên đạo quan cho mình.

“Chọn thêm một đôi giày.”

Đông Bá Tuyết Ứng vẫn rất coi trọng giày.

Có một số Siêu Phẩm có lẽ lúc chiến đấu còn sẽ thi triển thói pháp, nhưng Đông Bá Tuyết Ứng coi trọng thì là độ linh hoạt! Ở lúc cận chiến, độ linh hoạt cực kỳ quan trọng. Tính linh hoạt kém... Sẽ phi thường bị động! Mà tính linh hoạt cao, có thể đem đối thủ đùa bỡn trong bàn tay. Cho dù gặp kẻ địch chạy trốn cũng nắm chắc lớn hơn nữa.

“Chính là nó.”

Giày da màu xanh nước biển đậm, chủ thể là da ma thú Siêu Phẩm cùng với một số kim loại phối hợp luyện chế thành, trên giày có đồ văn rất tối, quấy động lực lượng gió, nếu không nhìn kỹ căn bản nhìn không ra.

“Giày Lưu Minh.” Đông Bá Tuyết Ứng sau khi đi vào thử một chút.

Lực lượng lưu động vô hình mơ hồ ở chung quanh.

Bộ pháp di động của mình sinh ra dòng khí tốc độ cao đều sẽ được dẫn đường, lực cản giảm hẳn. Cần biết đối với cường giả Siêu Phẩm mà nói, bọn họ động tác cực nhanh, nhất cử nhất động sinh ra lực cản không khí cũng rất kinh người. Như tùy ý trường thương đâm ra hoặc là quật sinh ra sóng xung kích cao áp, thật ra chính là lực cản không khí. Khi lực cản bị giảm, tính linh hoạt về tốc độ đương nhiên sẽ tăng nhiều.

“Sướng.”

Đông Bá Tuyết Ứng lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Sau khi chọn thánh giai hạ phẩm Hắc Long Thương cùng giày Lưu Minh, Đông Bá Tuyết Ứng lại chọn một cái áo bào màu đen nhân giai cực phẩm, cũng có một chút hiệu quả làm giảm lực cản không khí. Dù sao luận sức phòng ngự, thánh giai cực phẩm hộ thân nội giáp thật sự quá lợi hại.

“Tốt, góp đủ rồi!” Đông Bá Tuyết Ứng lộ ra vẻ mặt vui mừng.

“Long tiền bối, Tước tiền bối, ta đã chọn xong rồi, ba món này.” Đông Bá Tuyết Ứng mở miệng nói.

“Tiểu tử, Thủy Nguyên đạo quan chỉ có thể miễn người tám mươi cân nguyên thạch, ba món này của ngươi cộng lại là cần hai trăm ba mươi sáu cân nguyên thạch.” Thanh âm thanh thúy của Tước tiền bối vang lên ở trên lầu các, “Ngươi mặc dù có nguyên thạch, nhưng vẫn nên dùng ở trên tu hành đầu

khí, đầu khí mới là căn bản, đừng lãng phí quá nhiều trên ngoại vật, tuy chúng nó đối với người hiện tại gia tăng thực lực rất rõ ràng, nhưng đối với người bước vào Thánh Cấp, một chút trợ giúp cũng không có!”

“Ta hiểu.” Đông Bá Tuyết Ừ gật đầu.

Mình có hơn ba ngàn cân nguyên thạch cơ! Thủy Nguyên đạo quan lại tặng sáu trăm cân, rất đủ tự tin.

“Trước tiên bồi cây trường côn này có thể đổi bao nhiêu?” Đông Bá Tuyết Ừ khẽ lật tay, một cây trường côn màu đỏ rực xuất hiện trong tay, đây là thánh giai hạ phẩm trường côn Lôi Chân trường lão để lại, mình giữ cũng vô dụng, vẫn là bán cho Thủy Nguyên đạo quan đi. Ở trong tổ chức của mình mua binh khí là rẻ nhất, bán binh khí cũng là có lời nhất.

“Ồ?”

Một dao động vô hình xẹt qua trường côn màu đỏ rực này.

“Binh khí thánh giai hạ phẩm này, ha ha, tính một trăm cân nguyên thạch đi.” Trước tiên bồi nói, “Xem ra tiểu tử ngươi còn từng có một chút gặp gỡ, tính cả cây binh khí trường côn này, ngươi còn cần bổ sung năm mươi sáu cân nguyên thạch. Đúng rồi, mỗi một người đột phá Siêu Phàm, Thủy Nguyên đạo quan đều sẽ tặng kèm ‘Năm mươi điểm công hiến’, mỗi một điểm công hiến tương đương với một cân nguyên thạch.”

Đông Bá Tuyết Ừ gật đầu, hẳn đương nhiên biết. Đạo quan trực tiếp tặng kèm năm mươi điểm công hiến, Siêu Phàm mới lên bình thường dùng để đổi binh khí, đổi bí thuật! Hơn nữa một chút điểm công hiến như vậy, cũng không được đổi đồ quá tốt.

“Ta bổ sung thêm sáu cân nguyên thạch, đúng không?” Tâm tình Đông Bá Tuyết Ừ vô cùng tốt lấy ra sáu cân nguyên thạch đặt ở trên cái giá bên cạnh.

Hô.

Mình lấy ra nguyên thạch, trường côn màu đỏ rực bỗng dưng bị dịch chuyển đi, biến mất không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Tuyết Ưng Linh Chủ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.